

બીજી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવના

જેન પુનઃક્રીયા જ જ્ઞાનનો જ દાર નમારેલો છે તેના ચાર વિભાગ પ્રવાણ આત્મા
આનુયાયી કથાનુયાયી શિષ્યાનુયાયી અને ચરણ પાનુયાયી કથાનુયાયી
પ્રાણી જેવો વસ્તુવસ્તુ પતુ નાન આવી જાય છે જીવસંલક્ષી વિચાર, પદ
બિચાર મર્મ સંલક્ષી વિચાર અને દુઃખ કટીએ તો મર્મ વસ્તુઓની ઉપનિ,
નાથ વિનેનો તાત્ત્વિક બોધ-એનો આ વગમા સમાવેશ થાય છે આ અનુયાયી
કિંન છે અને તેને સરલ કરવાના ઉપાયો આચાર્યોએ યોજ્યા છે આ અનુયાયી
કથા વિષયોનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે, અને તેથી તેનું મધ્ય સમાજવામાં
પર એ તદ્દન સ્વાભાવિક છે ત્યારપછી કથાનુયાયી આવે છે આ જ્ઞાનનિધિ
પુરોના જીવનચરિત્રો અને તે દ્વારા ઉપદેશપ્રસારી ગણાવામાં આવે છે
અનુયાયી ગણિતનો વિષય આવે છે તેમાં ગણતરીનો વિષય એવો મેરનુ
જ્યોતિષ ચક્રનું વર્ણન ઇત્યાદિ અનેક દૃષ્ટાંતો આવે છે તેમજ આકાશ પ્રકારના
નો પણ તેમાં સમાવેશ કરવો છે એવા અનુયાયી ચરણ પ્રીતરી અને કરણ
નો વર્ણન અને તત્ સંલક્ષી વિધિ વિગે જતાવલ દાર છે આ ચાર અનુયાયી
અને અનેક પ્રયોજનાયા છે તેમથી પદ્માનો નાથ થયો છે, છતાં પણ હજી
જેનજો વિદ્યમાન છે, અને તે સર્વમાં એક જથવા તથી વધાર અનુયાયી
ન કરવામાં આવેલું હોય છે

અમે જ્યારે પ્રયાસ કરી ને બાજતર બહાર પાડ્યું છે તે મથ ચરિતાનુયોગનો
ચરિતાનુયોગથી લાભ એ છે કે તે સાધારણ બ્યક્તિ અને વિદ્વાન સર્વને એક
લાભ કરી શકે છે સર્વ મનુષ્યોનું ભુદ્ધિબળ નરબુ કામ કરી શકતું નથી અને
કરીને દ્રવ્યાનુયોગ જેવા ગહન વિષયમાં તો તદ્દન સામાન્ય ભુદ્ધિ બહુ ઓછું
કરી શકે છે અવલોકન કરનારાઓને જણાયું હોય કે ત્યાર પામિક ઉડ મવાલો
બાખ્યાન ચાલે છે ત્યારે કેટલાક બમાસા ખાય છે, પણ કયા ા વિચયપર સર્વને
પ્રરખો આનંદ આવે છે, એટલું જ નહિ પણ તેજ કયા પણ રસથી યાદ રાખી
ા ઘરના માણસોને, પાટારીને અથવા દેવમંદિરમાં બીજાઓને સભાગાવવામાં
છે અને તેના સભાગનારાઓ આનંદ પામે છે રીધ અવલોકન કરનારા શાસ્ત્રકારો
સ્વભાવની આ કુની પામી ગયા, અને તેના લાભ લેવાનો પૂરતો વિચાર કર્યો
ને લોભ ઉપર ઉપકાર કબ્બાની એ ત ભુદ્ધિ હતી અને તે ઉત્તમ હેતુથી દોર
તેઓએ મ્યાની સાથે ધર્મના મુખ્ય ફરમાનો, વર્તનના ઉચા નિયમો અને જીવ
ઉચ્ચા ઉદ્દેશો જોડી દીધા આ તો નપદ વાત છે કે એક મનુષ્યને એમ કહેવામાં
કે ' પ્રમાણિકપણે જીવન ગાળવામાં બહુ લાભ છે ' તેના કરતા પ્રમાણિકપણે જીવન
ાર અમુક બ્યક્તિને અમુક અમુક વધાર લાભ થયા છે, એમ બતાવી આપવા
ાવે તો તે તેનાપર વધારે અસર કરે છે આ નિયમને અનુસરીને જ ઉત્તમ
ની કથાઓ રચવામાં આવી છે ત્યારે લોકોમાં દ્રવ્યાનુયોગનો વિચાર વચ્ચાતો
ા ક્યો ગયો, લોકો ત્યારે આ અગત્યના વિષયના અભ્યાસમાં ઓછા થવા લાગ્યા,
નાચાર્યોએ બનેલા બનાવોની ઉપયોગી કથાઓ સાથે ધાર્મિક વિષયો જોડી દીધા,

શ્રીજી મળ્યા થયેના ધન પ્રથમના માતા પિતાનો પુત્ર ન જ્ઞેનાય અને પુત્રને પ્રથમ શાખા થયેના માતા પિતા તે માતા પિતા ન જ્ઞેનાય-તેથી તેમ કહ્યું અમગત એ એ નિનાદના મમય પ કીને અખ દ પત્ની માતાના ગત હાય તા ત સ્ત્રીના તે પતિ નહોં અને તે પતિની ત સ્ત્રી નહોં અમ બને, માત્ર તે અમમગત એ એક શાખા જે અશુભ હમ કે તેજ શ્રીજી મળના તેનું કા ન ભોગરે અને તને મીન્ને ભોગરે તો તેથી કૃતનો નાશ અને અકૃતનો અગમ અસા મે મોટા પાપના પ્રાપ્તિ થાય ।

ત્યા પરી મદામનિ મતી મોત્યો- આ નવ માયા ડે તરવયો કાઠ નવી અ
 ૧૧ પાયા જાણ્ય ડે ન-ન'ન અને મુગતપાવત મિથ્યા ડે મુ. શિય, પિતા પ્રત્ય
 પન અભિ, પાનાને અને પા ડે-અ મન વ્યવહારથી જોવામા આવે ડે, પા તરવયો મન
 નરી જેમ ગિયાગ થાયેન મામ નીના તીજ હાથ ડેરી મા જ્વાને માટે પાણીમા દોડ્યો
 નવ સામા મીન જગમા પગી ગયુ અને પેતુ મામ ગીરપથી દડી ગયુ, તેમ જેઓ
 અદિક નુષ્ઠ ડેરી પગાકને માટે દોડે ડે નવો ઉભયજટ થય પોતાના આત્માને હડે ડે
 પાપથી દોષની મોટી ગિયામો માલગી-નગકરી બીને મોદાનીન પ્રાણીઓ ત્રવ વિગ
 યો સેતાના દેહન કટ ડે અને થાવડ પથી જેમ પૃથિવ પટી જનાની ગકાથી એક પા
 ને નાડે ડે તમ મનુષ્યો ન કાળની ગાધી તપાડે ડે '

અવ્યય મુદ્દે જો વસ્તુ સત્ય ન હોય તો તથા પોતપોતાના ઋણનો કબજો
પેને મથયે જાતી જે માયા હોય તો અવ્યય પ્રાપ્ત થયે તો દાસ્ય કાચ કેમ કળા
નથી જ તમે જાણો છો એ મળાનાન મત્ય માનના નથી તો પાના નજીકી મીક ગા
તો જો અવ્યય જે અવ્યય હોય તો તમે અવ્યય દુ-રાગ્ય અવ્યય અવ્યય કા, પાજ નથી
ત્ય અવ્યય ને કળાની દ્રશની પ્રતિબલિ પાડેમ થાય જો હોય નિવરણના મા પા
જો પામથી પાડેમ અવ્યય નિવરણનાથી અવ્યય આ નોકડો તમે અવ્યયના જો, મ
નિવરણ અવ્યય મન કરીને નિવરણના લાગ કો અવ્યય આ નોક પા નોકના મુખને મ
પામને અવ્યય કો ।

સ્ત્રી રીત મતોઆના જુડાવુડા માણ સાખીને પ્રમા થો નુનુ મુખવા
 અન કથ- હે મદાનુદિ સ્વય મુદ્ધ'તમે યદુ ના કજી તમે રમ અદાલ કરા
 કજી નયમ્ને એમે જા રમદેવી નથી પગ ન ચુખમા જેમ અવનમે મત્રાસ્ત અદ
 રાય જેનેમ અવનમે રમનુ મદાડા રુતુ થો ય જે ધમે કાગ આપેના મિત્રની પેટે પ્રા
 રેરેડ યોરના પ્રેય રિપિનિ કયો રિપિ રાજ ઉપેક્ષા કરે તમે જે રમોપગ કયો
 અદ્ય અવનમે કોસા જે, એમ વીના વખતી દાય ન નમરે જેને દુષ્કાર ગોમ
 સ્ત્રી યનુ દેય પદ્ય જે ન દેડસાગુ જે, માજ તમે આ ગોમના મુખાઆનો ?
 નિરેડ રા. ૧. ૧.

જાના અંત વચના સામગ્રી -૧૫ મુક્ત અર્થને એટલી મો થો- 'મદાગન' આવ
અંત વચના અંતમાં કયા પાન થયે છે તે મુક્ત નથી આવેને થા છે કે બાંધ્યા
વચનામાં અર્થને એક દિવસ નવનવનમાં ગયા દતા, ત્યા આવેને એક નુદર માનેવાન
દેવને એવા દતા તે વખતે પ્રસન્ન થયેલા ત દેવતાએ આવેને હૃદયીને કહ્યું હતું- 'હુ
અનિશ્ચય નામે તમા । પિતામહ છુ નાગ મિત્રની પેટે વિદ્યનુબધી ઉદ્દેગ જામીને
મે તાજની જેમ જાન્ય એટલી દીતુ અને ગ્લનથીતુ મદદા મ્યુ અતાન-ચાઅ પાવ
ત્રન પી મદવના કાશ્યપ ત્યાગમાવને મે મદદા કર્યો, તો તના પ્રભાવથી હુ સાતમ
રિપિન દેવતા થયો છુ માટે તમ જાનઅના નનાગનેવિધે પ્રમાદી થાને ગ્લેસુ નદિ,
અવી નીન કરી રીજાની જેમ આકાશને પ્રકાશિત કરતા ત દેવ અતર્તાન થા ગયા
દતા માત્ર મદદા ન' અર્થ તમાગ પિતામહના ને વચનને રમગણ કરી પગેક છે અમ
માનો કાગલ કે પ્રત્યન પ્રમાણ હોય ત્યા બીજ પ્રમાણની ક પનાથા માટે કાવીએક્ય' "

નૃપતિ-અ કહ્યું-તમે મને પિતામહના વચનનું અંગ કાન્યુ તે મહુ માર ક્યુ
દેવે હુ ધમ અરમ જેનું કાગલ છે એના પગેકને માન્ય કર છુ ' ગમતુ એતુ
અનિશ્ચય વચન સામગ્રી મિથ્યા દૃષ્ટિઓની વાણીપગમાં મેધમમાન ન્વયશુદ્ધ મત્રીએ
અનકાશ જામીને અનદ નદિત આ પ્રમાણે કહેનાનો આગ બ કર્યો—

હે મદાગન ! પૂવે તમાગ વચના કુડેચક નામે ગજ થયો હતો તેને કુડમતી
નામે એક સ્ત્રી હતી અને હરિશ્ચંદ્ર નામે એક પુત્ર હતો તે ગજ દેવગીની જેમ મોટા
આગ બ અને પશિતને કરનાનાંગે, અનાથ કાયને વિને અગ્રેમ, યમગજની જેવો
નિ ય હુ તારી અને બચકર હતો તોજગ તે જાન્યે ધલામગ પય ત ગમ્ય ભોગ્યુ,
એ પૂર્વે પાર્શ્વિત પુણ્યનું અપ્રતિમ કળ હોય છે તે ગજને અનનાન વખતે
સાનુવિધાય યને । ગ થયો અને ત નજીક આવેના કોશની નાગિકા રૂપ થયો એ
ગયો તેને જની બે ની સથ્યાઓ કટક સથ્યા જેવી થક પટી, નગમભોજનો વીંમદાના
અના જેના નિ મ નાગવા માદ્યા, અદન-અગ -મ્યુ-કનુરી નિગે સુગવી પ થો
દુર્ગંધી જાતાવા થા થા, પુત્ર અને સ્ત્રી નિગે થતુની પેટે દૃષ્ટિને ઉદ્દેગકારી થયા, અને
મુદર ગાયનો ગધેણ, ૮૨ અને ચિયાળના નગની જેમ કપાને કોશકારી નાગના માદ્યા
જ્યારે પુણ્યનો વિચ્છેદ થાય છે ત્યાં સર્વ વિપરીત થાય છે પ્રાને હુ પકાની
પા માનમાત્ર પ્રાનિમત્રી નિપયોગવા કરતા કુડમતી અને હરિશ્ચંદ્ર શુદ્ધ રીને અગ્ન
દેવા વાગ્યા હેવટે અગાગ્યે નેપુરુબન કોના હોય તેમ દરેક અગમા દાદથી વિહળ
થયેના ત જા નૌદ્રધ્યાનપાયાલ થક શ્રુ મુ પામ્યો તેની ઓર્વદેહિક ક્રિયા કરીને

૧ સારીરિક ધાતુઓનું પ્રકાર થઈ જતું ૨ નકસબની દુખની વાનગી મરજી પાશ્વ પછી કરાતી
અનિશ્ચયાર દિશ્યાઓ

જાણે મળ્યાગરૂપી માગનો પાથ હોય એવો તેનો પુત્ર હરિશ્ચંદ્ર ગમ્યને નિધિન પાળ
લાગ્યો પોતાના પિતાનું પાપના મળથી થયેલું મળ એ, એકામાચૂની જેમ મન પ
પાથ મા મુખ્ય એના વમની તે મુનિ કરના લાગ્યો એક નખત તો પોતા મુખુદ્ધિનામ
શ્રાનક-આશ્રમિતને એવી આજ્ઞા કરી કે-‘તમારે હમેશા નમ વેના પામેથી વમ નાખગી
કહેવો’ સુમુદ્ધિ પાલ અત્યંત તપ થઈને ત પ્રભાણે કરના નાગ્યો અનુકૂળ અધિકાર
વાળી આજ્ઞા સારા માણસોને ઉત્પાદને અથે થાય કે પાપથી બચ પામે
હરિશ્ચંદ્ર, ગંધી બચ પામેનો માલસ જેમ ઓપન ઠાક શ્રદ્ધા ગમે તેમ મુખુદ્ધિ
કહેવા વમ ઠપક શ્રદ્ધા નાખતો હતો

એક નખત નગની બહા ઉપાનમા શીવધ્રુ નામે મહામુનિને કેનગતીન ઉત
યયુ, તેવી દેવતાઆ તેમનું અચન કરનાને જતા હતા આ વૃત્તાત હરિશ્ચંદ્રને સુમુદ્ધિએ
એટલે શુદ્ધ મનવાળો તે ગજ અશ્વારૂઢ યં મુનીંદ્ર પામે આગ્યો ત્યા નમસ્કાર કરીને
મેઠો એટલે મહાત્મા મુનિએ કુમતિરૂપી અવકાશમાં ચદ્રિમ જેવી નમ દેગના આ
દેશનાંતે ગજએ હસ્ત એડી મુનિને પૂચ્યુ-‘મહાગજ’ મા । પિતા મૃત્યુ પાર્શ્વેનિ કરી
મા ગયા હે’ ત્રિકાળર્થી મુનિએ કહ્યું-‘ગજન્’ તાગ પિતા સાતમી નરકને નિધે ગયે
હે, તેના જેવાને બીજું સ્થાન નજ હોય’ તે સાબગી ગજને મૈગય ઠપક થયો મુ
ને નદન કરી સાથી ઠઠી તત્કાળ પોતાના સ્થાન પ્રત્યે ગયો અને લા જડ પુત્રને પોત
પહે સ્થાપન કરી મુખુદ્ધિને કહ્યું- હુ દીક્ષા અહા કરીશ, નાદે મારી પેઠે આ પુત્રને
તમે ધર્મનો ઠપદેગ નિર તર કરો ‘સુમુદ્ધિએ કહ્યું-‘મહાગજ’ હુ પા તમારી માથે
અહા કરીશ અને મારી માફક તમારા પુત્રને માગે પુત્ર ધર્મોપદેગ નભાગાને’ પડી ર
અને સુમુદ્ધિ મનીએ કમરૂપી પર્વતનો બે કરનામા નજ નમાન વન અહા કયુ
તેનું દીર્ઘકાળ પય ત પ્રતિષ્ઠાવન કરીને મોક્ષને પ્રાપ્ત થયા

હે ગજન્’ તમાગ વશમાં શ્રીએ એક દંડક નામે બપનિ થયો છે પ્રચંદ શાન
વાળો તે રાજ શત્રુઓને નિધે જણે સાશાન યમરાજ હોય તેવો હતો તેને મણિમ
નામે પ્રખ્યાત પુત્ર હતો, તે પોતાના તેજથી સૂચની માફક શિશ્યોને વ્યાપ્ત કરતો
દંડક રાજ પુત્ર, મિત્ર, સ્ત્રી, ગત્ત, સુનપ અને દ્રવ્યમા અત્યંત મૂર્છાનાન હતો અને
સનને પોતાના પ્રાણથી પણ અધિક પ્રિય માનતો હતો આયુષ્ય પૂર્ણ થયે આત્મધ્યાનમ
વનનાંતે તે, કાગ કરી પોતાના ભાગ્યગારમાં દુધર અજગર થયો જે માલમ ભાગ્યગાર
પ્રવેશ કે તેને આશ્ર જેવો સવલક્ષી અને હરિપાત્મા તે અજગર ગમી જના લાગ્યો
સમયે અજગરે મણિમાલીને ભાગ્યગારમાં પ્રવેશ કરતો એવો, ત્યારે પૂર્વ જન્મના સ્મરણ

નખે 'આ મા ૧ પૃથ છે,' એમ તને જોગપ્યો તે નખને બળુ મૂર્તિમાનને દેય તેવી શાન મૂર્તિને બતાવના અજગ ને જો, 'આ દ્રુ મા ૧ પૃથ નખને ૧ નુ છે' એમ મનિમાવીના મમજવામા પાગ આપ્યુ પડી ફાની મુનિની પામેથી 'એ પોનાનો પિના છે' એમ બલ્લી મનિ માલીએ તેની પામે મેગી તેને જાનરમ મ બળાઓ અજગરે પણ અદત ધર્મને બલ્લી મંગ બાવ ધાગલ કર્યો અને શુભધ્યાનપગયલ થઈ મૃત્યુ પામી દેવપાને પ્રાપ્ત થયો ત દેવતાએ પુત્રના પ્રેમને સીધે ન્વગ માથી આવીને એક દિવ્ય મુખામય દ્વાર મણિમાલીને અપાલ કર્યો હતા, જે અસાધિ નમાગ દ્વલ્ય હાપ ગ્દેનો છે આપ દ્વિત્રિદ્રના વશમા થયેના છે અને હુ મુખુદિના વશમા થયો છુ, માટે કમથી અલેના આ પ્રચારથી તમે વર્મને વિષે પ્રવના દલે મે તમને અવસર મિનાય ધમ ક નાની વિગણિ કરી તેનુ કા ભ આમજો-અજો નદનવનમા મે આગા મુનિએને મે એથા જગતના પ્રમથને C પાલ કરનાગ અને મદામોદકથી અપમગને છેલ્લાગ તે મુનિએ બલ્લે એક દેહાણે મેગેના મા શાન સુય ચદ્ર દોય તેવા જાણના હતા અપૂર્વ જાનથી મોખના તે મદાત્માએ ધર્મ દેશના આપના હતા તે વખતે મે તેએને આપના આયુન્યનુ પ્રમાણ પૂજ્યુ, ત્યાં 'તમાર માત્ર એક મનુ આયુધ્ય બાટી છે' એમ તેએએ જાણ્યુ હે મદામનિ ! એ હાપથી હુ આપને માર્મ ક નાની ત્વગ કર છુ "

મદામજા બલ્લે કહ્યુ-હિ નય મુદ્ધ ! હે મુદ્ધિના નમુદ્ધ ! માગ બલુ તો તમે એકજા છે, જે જ મા ૧ દિતને માટે તનખ્યા કરો છે નિયોએ આક્રમે ના અને મોહનિદ્રાથી નિદ્રાજી થયેના મને તમે બજાત કર્યો તે બહુ નાર ક્યુ હવે મને કહો કે હુ શી રીતે વર્મ માનુ ? આયુધ્ય અ પ હુ છે, તો તેટનામા મા કેટલો ધર્મ માનવો ? અસિ ના થા પડી તમાગ ક્યો ખોલ્લો તે કેમ બને ?

નય મુદ્ધે કહ્યુ-હે મદામજા ! એ કો નર્દો અને દુઃક થયો તમે પગેકમા મિત્ર અમાન યનિધર્મનો અશ્રય કરા એક દિવસની પા ૧ દીક્ષા પજનાત માપમ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકે છે, તો ન્વગની ગી વાન ? પડી મદામજા તમે તેમ કવુ નીકડી અ આય જેન પ્રાનાદમા પ્રતિમાનુ આપન કે તેમ પુત્રને પોનાની પ વી હાપ આપન કર્યો ત નતગ નીન અને અનાથ લોદીને તેણે એલુ અનુક્રાદાન આપ્યુ કે તેથી ત નગરમા યાયન્દ કો એવો દ્રાધ પત દીન રથા નર્દો અણે દ્વિ દોય તેમ તેણે નવ ચૈત્યોમા વિચિત્ર પ્રમ ના વમ, માણિય, નુનાં અને કુમુમાદિકથી પૂજક ૧ પડી રનજનો અને પરિજનોને ખમાવી મુર્તિદ્રના ચ ૧ ૧ મર્મપિ ન્દ તેણે મોક્ષવર્મીની સખીરૂપ દીક્ષા અગીમગ કરી સર્વ નાવધયોગની વિ નિક નાની સાથે તે રાજપિએ અનુવિન આદાગનુ પા પ્રત્યાખ્યાન ક્યુ પડી મમાપિરથી અમતના પ્રામા નિગત મગ ગ્દી કમનિનીના ખડની પેટે નેએ જરા

પાન આનિ પાઠ્યા નહીં, પરંતુ મહામત્વ શિષ્યોમણિ તે અણે બોલ્યા પાનું બોળન કરના
 હોય અને પેય પાનું પાન કરના હોય તેમ અગ્રીણ કાનિવાળા થના વાગ્યા બાવીશ
 વિષમતુ અનગન જાગીને પ્રાપ્તિ અમાધિમા પચપચમેડી નમસ્કારનું સ્મરણ કરતા તેમણે
 કાળ કર્યો ત્યાંથી અણે વિચ્ય અધો હોય તેના પોતે સચિન કોવા પુણ્યનરે તથા તમણે
 દુતબ અવા કરાન કાને પ્રાપ્ત થયા ત્યા શ્રીપ્રભ નામના નિમાનમા, ઉત્પત્ત થયા
 ના શયનનપૂર્વે વિરે મેરના ગબમા જેમ નિરુત્પન્ન હોવા થાય તેમ તે ઉત્પત્ત થયા
 વિચ્ય અદ્વૈત, મમયનુચ્ચ મન્યાન, મપ્ત ધાતુઓથી ગંદત શીર, ગિરીય પુષ્પતાળેવી
 નકુમા તા, વિશાખાના અત્તર બાગને આશ્રાત કો એની કાનિ, વજ્ર જેની કાયા, મ્હોટો
 ઉન્ન દ, સુવ પ્રકાશના પાળ્ય વર્ણો, જે પ્રમાણે રૂપ ધારણ કરનાની શક્તિ, અવાન
 શાન્ત, મન વિગાનમા પાગ મનપરતુ, અરિમાદિ આઠ મિદ્ધિની પ્રાપ્તિ, નિરોધના અને
 અચિત્ત્ય પૈમન-અના મન ગુણે યુક્ત તે હલિતાગ એવું માથેક નામ નાગવ કરના
 રૂપ થયા બને અગમમા ગ્લના કરા, કરી ભાગ ઉપર કરીચૂત, હોયના કરા બુદ્ધિઓમા
 બ બુદ્ધિ, નમ-ચેત્ત હોય દાર, કરામા એચેક (ગજચેત્ત), કાનમા કુદળ, મન્નક હોય
 પુષ્પમાળા તથા શીર-નિર્મિત આનુષંગી, વિચ્ય વસ્ત્રો અને સન અગોના બૂધા હપ યૌન
 તને, ઉત્પત્ત થવાની નાયજ પ્રાપ્ત થયું તે વખતે પ્રતિજ્ઞાથી વિશાખાને ગજનીમુકા
 દુદ્ધિ વ થા અને જગતને આનંદ કરે તથા જય પામે 'એના મુખે મ ગજપાદિ
 ને નવા વાયા હીત નાજીવના નિર્મોલ્લી અને બદીજનોના કાળાદળથી આકુળ થયેક
 તે વિમાન, અને પોતના આશીના આનવાથી થેના દર્શનરે ગજના કરા હોય તરુ
 જન ના નામ પરી જેમ મુનેરો માળામ દેડે તમ ને નિતાગ દેન હોડીને આના રીતને
 દેખવ જે વિચારના ના સો-શુ આ સિદ્ધિગળે શુ સ્વમ્હે શુ માયા શે શુ છે
 આનંદ હીત નુત્તરિ મને જોડીને જેમ પ્રાપ્તે શે આ નિર્મોલ વોદિ ના વિરે સ્વાર્થ
 પડે ૧૩૧૦ વને માજ જેમ ત પી રથા છે અને આ લક્ષ્મીના મિત્રરૂપ, આનંદ
 આનંદ મેવર હાય, વિર અને અમલીય બુદ્ધિમાં દુ કયાથી આગ્યો છુ આની
 નાન મનના નિર્મોલ્લી રુદ્રી રથા દના, તેનામા પ્રતિદા નેની પામે આની અજગિ
 એકી કાળ નિર્મોલી નીર્મોલ નામે નિગદિત કરી—

હે ન્યય આપન કરના નાનાની માજ અને ન્યય થયા કરીએ અને નનાય થયા
 હને નેથી નવ મેવરો આ આનંદનન પ દુઃખી પ્રમા ૧૩૧ દે-સામિત નવ
 ૧૩૨૧ને અપનંદ, અવિનાશી તમનીશાન અને મન મુખનુ ન્યાન અનુ આ
 સિદ્ધિ અને હિતીય દેવે કરે આ દેવરૂપમા જે વિમાનને દનાય આપ અવકાશ

કરો છે તે શ્રીપ્રભ નામે વિમાન આપે પુણ્યયોગે પ્રાપ્ત કર્યું છે આપની મહાના મહન
 રૂપ આ નવે નામાનિક દેવતાઓ છે, જેઓથી તમે એક છે તોપણ બધે અનેક છે.
 એવું આ વિમાનના દેખાય છે તે 'વામિન' મંત્રના આનંદરૂપ એના આ તેવીશ પુરોહિત
 દેવતાઓ છે અને તેઓ આપની આજ્ઞાની કૃતકૃત છે, માટે તેમને મમયોચિત આદર
 કરો. આનંદ કાવચામા પ્રસાનપદ્મ કુનાગ આ પરાદાના દેવતાઓ છે, જેઓ લીના વિ
 વાનની ગોપરીમા આપના મનને ગ્લાણે નિર્ગળ બખ્ખગના પદ્મનાગ, હરીશ પ્રમગના
 તીક્ષ્ણ શ્વેતો ધા ભુ કુનાગ અને સ્વામીની ગ્લા ક વામા ચતુ એના આ તમાગ
 આનંદ સ્વ દેવતાઓ છે આપના નમ્ર ની (વિમાનની) જ્ઞા ક ના । આ વૈકુણ્ઠ
 દેવતાઓ છે, નૈન્યના ધુરુષ એવા આ મેનાપનિઓ છે અને આ પૌરુષાગી તથા દેશ
 વાસી પ્રતીત દેવતાઓ આપની પ્રત્યક્ષ છે તેઓ તમે આપની નિર્માતૃ આત્માને
 પાત્ર પોતાના મન્નક હુપ ધા લ કુરે આ આભિયોગિ દેવતાઓ આપની દામરૂપે
 નેવા ક ના । છે અને આ મિત્રિક દેવતાઓ નવ પ્રમગના મનિન કાય કુનાગ છે
 સુદૃઢ મહાલીઓથી મલિક આગળવાગા, મનને પ્રનય કરનાગ અને ગ્લોથી ગ્લેના
 આ તના । પ્રાનાદો છે, સુવર્ત કમગની ખાલરૂપ આ ગ્લમય વાપિયઓ છે, ગ્લના
 અને નુવચના ચિખ્ખવાગા આ તમા । કીડપવતો છે, દસ કાની અને નવચ્છ જળવાળી આ
 કીડ નદીઓ છે, નિત્ય પૃથ્વ કળને આપનારા આ કીડ હવાનો છે અને પોતાની કાનિ
 વટે દિશાઓના નુષ્ઠને પ્રમશિત કુનાગ બધે સૂર્યમંડળ રોય એવો સુવલુ અને માલિ
 કયથી વેલો આ તમાગ નમામંડપ છે આમ અત્ય અને પ આ જેઓના દાયમા છે
 એવી આ વા મનાઓ તમા નેવામાજ મહોન્નવને માનના ને છે અને ચાક પ્રકાગ્ન વા
 રમા સુગ એવો આ મયેવવગ આપની પાતે ન પિત ક વાને નન્નય થય થો છે ।

અતઃ પ્રતિદાનિ ૧૬ પરી રીધો છે રૂપયોગ જેલે નવા ને લવિતાગ
 દેવને સ્વરાગ નથી જેમ આ તમા દિવનતા વતનુ ન લ થાય તેમ પૂવ જન્મનુ ન
 ન થયું । મહો પૂવે હુ વિનાયકનો નવાની દતે ને પમનિવ એના નવથુદ મ
 વીએ જેને દ્ર પમનો ખેર કર્મોદતો નેથી લીમા લ ને ને અનમન કયુ દનુ તેનુ આ
 કળ મને પ્રાપ્ત થયુ છે મહો । પન્નો અચિત્ય પ્રમ વ ક્ક' એવી ને પૂવ જન્મનુ
 ન ન કી નમાગ લ થી ની કીડીત અને દાયમે દેક આપ્તો છે નેવા ને દેવે નિ
 દામન અકૃત કર્યું ને મનયે જયવનિ નુ । થો. દેવતાઓને તેમને અભિષેક કર્યો
 ના ને વૌજવા લાગ્યા અને શ્રીવેલો મનુગ અને મ ગી પ્રીતો ગાવ. લાગ્યા પાડી
 શ્રીમિત્રદેવ વિન્ન નવ ના ને લવિતાગ દેવે ત્વેરી દીપી નેચના લા શ્રીમતી આ, ૪
 નિમાનેની પૂજ કરી અને દેવતાઓના જન મામના જાગ થી મનુગ અને મમ નય

ગાયનોની સાથે વિવિધ સ્ત્રોત્રોથી જિનેશ્વરી સ્તુતિ કરી પડી તેજે જાનહીનક પુત્ર
વાંગ્યા અને મહાપત્તા સ્તબ ઉપર ગદના અગ્નિતના અગ્નિતુ અચન કયુ

પડી પૂરિમાના અદ્ર જેવું દિવ્ય આતપત્ર નાગળ કગ્વાથી પ્રથમમાન થઈ
કીડાણનનમ ગયો ત્યા તેણે પોતાની પ્રભાથી નિનુત્રમાને પા. બસ કનાગી ૨૦
પ્રભા નામે દેવીને દીઠી તેના નેન, મુખ અને ચગળ અનિયય દામજ હતા, તેથી તે
ના મિત્રથી જાણે લાનણ્યસિ સુના મત્યના ગેન કમનવાટિમર દોય તવી ને જા
હતી અનુપૂનથી નૂજ અને ગોજ એના ઉડથી જાણે કામગે પોતાના ભાથાને
આપન કર્યા દોય તેની ત જાણાતી હતી ગજદ નના ટોળાનડે વ્યાપ્ત તોથી જેમ
ગિત્તર ગોભે તેમ નિમજ વજ્રનાળા નિપુજ નિજ બથી ને ગોબતી હતી પુષ્ટ અને ઉ
સ્તનનો ભાગ નન કનાથી જાણે દૂર થયુ દોય તેમ નજના મત્ય ભાગ જેના કય
ગથી તે મનોહર લાગતી હતી તનો ના. આનાગો અને મવુર વ્ય મોવનાગે કઠ
કામદેવના નિજયને કહેના. શ્રુષ્ દોય તેજો જાણના હતો બિબજને નિગકા
નાગ એાઈથી અને નેત્રપી કમગોના નાગનાની વીનાને ગદણ કનાગી નામિકાથી
લી સુદ્ર જાણતી હતી પૂરિમાના અર્ગ કૈવા અદ્રમાની મન લક્ષ્મીને હગ્ના
સુદ્ર અને રતનવ વનાઈથી તે ચિત્તને દરી વેતી હતી કામદેવના દિડોળાની લ
નોગ્ના. તેના કર્ણ હતા પુષ્પખાણના ધનુષ્યની ગોભાને હગ્નાગી તેની શ્રકુટી
મુખપી કમજની પાળ ફરનારો જાણે શ્રમરસમૂહ દોય તેજો અને સિન્ગવ
જેવો રયામ તેનો શ્રમમૂહ હતો નર્ગો ધારણ કરેના રત્નાબજોની ગ્યનાથી જાણે
મપણને પામેની કામવત્તા દોય તેવી ને જાણાતી હતી અને મનોહર મુખકમજ
હજા. અશ્મગએાથી ને વીંટાયેલી હતી, તેથી જાણે ધારી સગિતાથી વીંટાયેલી ગ
દોય તવી ને ગોબતી હતી નનિનાગ અને પોતાની મગીયે આવના એક તેનીઅ
ગ્ય નનદથી યુક્તિનડે હના થ, તનો મ જ કયો, એટલે તે શ્રીપ્રભ નિમાનનો
નાનીની માથે અક પ ય ક ઉપર રોડે અ કયાગમા ગદેલી લતા અને વૃક્ષ ગોભે
માથે રોડેલા તેઓ ગોભના લાગ્યા નિગટ (બેટી) થા નિયનિત થયેનાની જેમ
ગગથી નિયનિત થયેન તેમના ચિત્ત પરપર લીન થ, ગયા જેનો પ્રેમ સોગભ
વિહિત જે એના તે શ્રીપ્રભ નિમાનના પ્રનુએ પેની સ્વયં પ્રભાની સાથે કીડા કગ્તા
કગ્તામાત્રની પેડે ઘણો કામ નિગમન કયો

પડી વૃમથી જેમ પત્ર પડી અય તેમ આયુ પૂલ થનાથી સ્વયં પ્રભા દેવી ત્યાથી
ગદ આયુ'ય ક્ષીણ થયે દ્રિ પરા નદેવાને સમર્થ નથી પ્રિયાના નિગદથી
થયેના કુ અથી તે દેન જાણે પનતથી આકાન થયો દોય અને જાણે વજ્રથી તાડિત

દોષ તન મુઝાં 'શ્રમે' પાઠ માનસે નજા રાખે નાન યાતા પ્રતિયજ્ઞે સી આખા
 પીરત વિનાનને વિનાયક રાતા નવા સાગ વિનાયક સા સાગે કોમનના તને રાતિ
 પડે નહોં સાધિમમા આનંદ રાખે થતા નહોં ધીરપરતના સચેતા 'શ્રમે' નહોં
 અને નહાન સનથો પા ન દર્શિત થયો નહોં 'દે ત્રિયા' 'દે ત્રિયા' તુ કયા ડે' અને
 શેષો વિનાયક કતા ન અધિવિ વિધ - સચ રાનનર એતા જોત ૨૨ સા જા રો

અહોં નવયુદ્ધ નજાને પોતાના નાનીના મુનુરી પેલા નેલા થયો અને
 તપુ શ્રીસિદ્ધાચાર્ય નાને આનંદયની શ્રમે ગમા અ સામગ્ર કરી ૪૪ મગ પર્વત
 અધિવા ૧૬૭ નવ 'દે' માને મગ ૫૧, ન ચાન રોગકના દેવિના દુઃખેર્ના નાને ધના
 નિક દવ થયો ન હો. તુદિસ ૧૧ દેવે પૂનજનના ન નયેથી બ મુની પેડ જેમગ્યાપ્ત
 રિત્યા આનો રવિત્રાય દેસને આસાસના પના નાન કદુ- 'દ નદાનન' મગ અને
 નાટે આન કેન મોદ પાનો જો 'ધી પૂરુષ પ્રાપ્ત્યાગનો સમય આરે તોપા આની
 આને પ્રાપ્ત રા નયો' રવિત્રાને કદુ- 'દ બપુ' તમે અને કેન મોજો જો પ્રાપ્તો
 રિ દ નદન થયે થકે પા મગાનિ દુ સદ ડે આ નના ના નાર મોજના / નેક
 સા બૂત છે મેકે તના વિના આ નવે ન પશ્તિના અનાર થક ૧૬ ડે' તના એવા
 દુખયો યાનદેવેનો ન સાનાનિકેન પા દુખી થઈ પો પા આપવાનનો
 કોપો. રી તમે કદુ- 'દ નદાનુના' તમે એ કો નહોં ન જાનરે તના
 રેના. ત્રિયા યા ડે ન અપ્પુ છે નાટે સ્વત્ય થાઓ અને નાનયો-પૂરુષી
 કો પાતથીખ ના પૂન રિદેદ સેરને વિરે નદી નામે યાનના ૧૬૨ અધિવાગે
 નાગિવનને દુઃખિત દ ડે તે કદરપતિ કરાને નાટે નિરત રેનની પેડ
 ખનેડે તોપાનુ નાન અને તુવિત્તિયિના મુકેડે અને તેજાજ પાડે કોડે અદ્રિયને
 તુડતાના જેન તને ન ના યના શિરાનગી એની નામગી નામે જો ડે 'પાનાના'
 આનગજાને જેન કોપ ૧૮૫૨ કાટગીઆ થયા ક તેન નાગિરને કોપ ૧ કોપ ૭
 કુત્રાના થે તના ત કુસીના ધનના કુસુની જેન રઠિતિથી રાપુ ખાના ૧, કુરપા
 અને જાતને વિરે નિત પાનના થઈ પછી કીથી પપુ તેની સી સારા થઈ માથે
 દરિદ્રીને સીત રાખે ધારણ કરે એવી સી હોય ડે અ મમયે નાગિવનના
 નિત ૨ જા જા થે- 'આ નાટે કયા કનતુ કુદ દલ, જે સી કુ મનુષ્ય મોકના દીને
 પન નગકની ગયા જો ૧૭ છુ, અન્યથો રાખે વયેજા અને જેનો રતિ. થયો અશક્ય
 ડે એવા આ અદ્રિયથો, દેવક રેડે જેન વૃક્ષ મીલયાય તન કુ લીલ થયે મયો છુ નમ્ને
 અન્યમ અવરની હાય, નમ્ને પૂવ જાનની વૈતી હોય તેની અન નિવસા. મૂર્તિનાગી આ
 કન્યાના અન પીરો ડે એ દવે આ નખને દુહાતાનો 'સત્તર થયે તો કુ આ કુદુ નનો
 ત્યા ૧ મી દેશા ના જતા રહીય' એન નિત કયા કરે ડે તેનાના ત દિગ્દ્રીની નીક

લીએ પુત્રીનેજ જન્મ આપ્યો કામા મોયના પ્રેમ જો દુહિતાનો જન્મ તણ સાભાજ્યો એકને અધમ બળે જેમ બાગે ડોડીને આપ્યો ત્ય તમ તે નાગિન હુડે અને ડોડીને વાઘ્યા ગયો તેની સ્ત્રીને પ્રવન દુખ ડખ પતિપ્રનામની અવા તત્કાળ પડના ના ઉપર ફાગ પડ્યા જેની વડ અને દુખિત થયેની નાગશ્રીએ તે કન્યાનુ નામ પા પાડ્યું નહીં, તેણી લાકો તેનું અનુ નામ નિર્નામિકા કહેના નાયા નાગશ્રીએ તેનું અમ્યક પ્રકારે પાનન કર્યું નહીં તાપા ત બાળા મૃદ્ધિ પામના નાગો વજ્રથી હણાયેલા પ્રાણીનું પણ આયુ'ય પુટિત ન થયું હાય નો મૃત્યુ થતું નથી મલત દુલગા' અને માતાને ઉદ્દેગ કાનનાગે તે બાળિકા માંખને ઘેર લગકા થમ કી ગંગ નિગમન કરના વાળી એકલો ઉત્તરને નિમે કોઈ નનાટ્યના બાળકના હાયના મોઠક એઈ, તે બાળિકા પોતાની માતા પામે મોઠક માનના નાગો તે નખતે તેની માતાએ ગુન્સે થઈને કહ્યું—'મો ક યુ તારા આપ આપ થાય છે કે તુ તે માગે છે એ તાર મોઠક ખાનાનો ઝિજ દોય તા અઘરતિવક પર્વત હા કાકનો ભાગે નેના દોરડી લઈને જ ' પોતાની માતાના અડાયા જાતાના આંકે જેની લલન કરનાની નાલી નાખ જીને ર ન ક તો તે બાળા મજાનું સજને પવત ભાગી આડી તે નમથે એ પર્વતના શિખર ઉપર એક ગચિની પ્રતિમાએ રહેના યુગ ર નામે મુનિને કેનગજાન ઉત્પન્ન થયું હતું, તથી ન નિહાલત રહેના કેનતાઓએ કેનગજાનના મહિમાનો ઉત્તમ કરનાનો આરભ કર્યો હતો પર્વતની મજાકના નગર અને નામનાસી નોકો એ નનાચાર નાખગી તે મુનાથને નભ ક ના ઉતાવળા ઉતાવળા આનતા હતા નાના પ્રધરના અનકાર અને બૂધપોથી ગોલિત થયેના નોકોને આનતા જેઈ જાણે ચિનમા આગેપેની હોય તેમ નિરમય પામીને નિર્નામકા ઉભી રહી પ પગએ નોકોનું આગમન મરણ બાળી હખના ભાગની પહે ઇશના ભારને ડોડી ત્યાંથી વાડી અને મીઝ નોધિની નાથે પવત હાગ ચડી તીથેઈ સર્વને માટે નાચારેણ છે તે મહામુનિના વરણને ક પવૃક્ષ સદૃશ માનારી નિર્નામિકાએ આનથી તેમને ન ના કરી કહ્યું છે કે ગતિને અનુસાર નાચે મતિ હાય છે મુનીથર મેરની જેની ગબી નાલીથી વૈકમ્બલને હિતકારી અને આન્દાલમની ધર્મદેશના મીની—' ગયા સૂતન' બેવા ખાટવાની હિર આરોહણ કરના ગની જમ મનુષ્યોને નિયતું સેનન ન સા રૂપ બમિને વિષે પાડનાને માટેજ છે જગત્મા પુત્ર, મિત્ર અને કેનત્ર નિગેરેનો નમાગમ એક કામમા ત્રિ નિનાસ કો સૂતેના વટેમા ગુની જેવો છે ગોરામી નાખ ચોનિમા બમતા છોને જે અનત દુખનો ભાર છે ત પોતાના કર્મના પરિણામથી ઉત્પન્ન થયેનો છે '

આ પ્રમાણેની દેશના નાખગી અજનિ એડી નિર્નામિકા ગોલી—' હે ભગવન' આપ તાય અને રક નિષે નમદૃષ્ટિનાગા ડે તેથી દુ નિતપ્તિ કરીને પૂછુ છું કે આપે નમારને દુખના સંભરૂપ કયો, પરતુ ના ઇથી અનિક દુખી થઈ છે '

કેવળી બગવત કહ્યું-“ દે દુષ્ણા માળા ' દે મટે ' તા તા શુ દુષ્ણ છે, પરંતુ તારી
ક તા પા. અત્યંત દુષ્ણી છું છ તની દગીકત સાનળ. જેઓ પોતાના દુષ્ણના પગિ
પાનથી ન કમલિના લેખન થાય છે, તમાથી કેટલાકના થા બેલાય છે, કેટલાના અમ
છેલાય છે અને કેટલાના મનનક મુદા પડે છે ત નગક ગિના હાવામાંથી અનુભવી
કેટલાક પ્રાણી મા લિન પીનસાની પહે યત્રાથી પીનાય છે, કેટલાક મનની જેમ હાન
ક વત્રાથી જે લય છે અને કેટલાએક મદાદા સોદના પાનથી સદાપાત્રોની પેઠે કદાચ છે ત
મહુ કેટલામ્ન સમીની થા કા કાપ કુસાડે છે કેટલામ્ન નમ્ની પેઠે વિસાનળ થાય
અમારે છે અને કેટલામ્ન સામ્ની પેઠે ખટ ખટ ક છ ત નાગથી છોવાના થા વૈદ્ય
હાનારી ત તદ્દાથી નથી નહ છે, અટનન પના સાનિયે પૂન નસી નીત પીડિત કરે છે
અસી પીના દુષ્ણ બોગવતા તમા ક લ નગ્ની-આક. ક છે તમા તુલિત થયેના છોમ્ને
સાર સાર લાવેલા રી સો ૨૦ પાય છે અને પ્રયાની ઇચ્છનાળા પ્રાણીઆને અસ્થિપત્ર
નામના વૃક્ષ ની રે મેસાડે છે પોતાના પૂનકમને ન લુ કળા તેનારેક મુદ્દત માન પલ
વેદના વિના હી ચકના નથી દે નલે ! ત નપૂ રકેદી નારથીઆને કે દુષ્ણ થાય છે તે
નવનુ વર્ણન પમ માણુ અને દુષ્ણ લેખ ક છે

તરી અ નાગ્નીઓની સાત તો ૨૨ રહી, પરંતુ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે ના અગચર,
અગચ અને આકાશ સાન નિર્વ્ય પ્રાણાંઆ પા પોતાના પૂર્વ કમવડે પ્રાપ્ત થયેના
અનેક પ્રકારના દુષ્ણ બોગવે છે અગચર છોવાનાના કેટલાક તા એક બીજાનુ બક્ષા કવી
અય છે, કેટલામ્ને બગલાઆ ગરી અય છે તન્યાના અર્થો નનુષ્યો તેઓની તવ્યા ઉ
ના છે, માનની પેઠે ન્યા બુઅય છે, ખાનાની ઇચ્છનાળા તેઓને પકાવે છે અને ચર
મીની ઇચ્છનાળા તેઓને ગાળ છે અગચર જતુઓના નિબળ મૃગ વિગેરને સમજ
નિદ વિગે જાણ્યા માસની અર્થો ખારી નામે છે, મૃગપામા આસક્ત ચિત્તનાળા
માનની ઇચ્છરી અથના કોઇ નિમિત્તે તે નિરપરાધી પ્રાણીઆનો વધ કર છે, અને બગ
વિગેર પ્રાણીઆ હુપા-નૃપા-દાદ-નદો સહન કરશે, અભિમાર વદન કરશે, અને
આમુક-આમુક-પત્તાપનો માર ખનૌ નિર્વે કિયાથી ધણી વેદના પામે છે આકાશનારી
જતુઓના તત્તર, શુક, કપોત અને ચકના વિગેરને તેઓના માસની ઇચ્છનાળા બાજ,
નિ-અનક અને ગીવ પક્ષીઆ પકડીને ખાઈ અય છે, તથા શિકારીઆ એ સનને નાના
પ્રકારના કાપાળી પકડી ધણી નિટખના પનાડ છે ત નિયેસને બીજ સમ
તથા અગાં કના પાલ અનેક અય હોય છે, મારે પોતપોતાના પૂન કર્મનુ નિનય. જે
નો પ્રનાર નેલી રાકાય એનું છે

જેઓને નનુષ્યત્વ પ્રાપ્ત થાય છે તેઓના પા કેટલાક પ્રાણીઆ અન્યથીજ આ
ધળા, બહેગ, પશુ અને કોટીઆ થાય છે, કેટલાએક ચારી કરતા. અને પરસ્પરીગમન

આલો એનું સાબળી, 'અહો ! બાગ્યનશાત્ મનામીનો દુકમ પા' મમયને ઉચિતજ થયો ! એમ જોનનો હર્ષ પામીને પોતાની વધેલા સદિત ત્યા જના ચાલ્યો નદીકર દ્વીપમા બઈ તેણે ચાલતી અદ્વૈતનિમાની પૂજ કરી અને પૂજ કરતા ઉપજેના પ્રમોદથી પોતાનો અવન કાળ પણ નિસરી ગયો પડી સ્વચ્છ ચિત્તાગે તે દેવ બીજા ત્રીયો પ્રત્યે જતો હતો, તેનામા આગુધ્ય હીલ થનાથી હીલ તૈનસામા ગીપકની પેટે તે માગમાજ અમાન પ્રત્યે પામ્યો—(સ્થવી ગયો)

જાજૂદ્વીપમા સાગરની મનીષે રહેના પૂર્વ નિર્દના, ગીતા નામની મદા નીના ઉત્તર તટ તરફ પુષ્કાવતી નામની નિગયને નિષે, લોહાર્મય નામના મ્હોટા નગરના મુવર્કુજ વ રાજની લક્ષ્મી નામે સ્ત્રીની કુસિરી તે વનિતાગદેનનો જન પુનસ્મે ઉત્પન્ન થયો આનદથી પ્રદુક્ષિત થયેલા માતા પિતાએ પ્રમત્ર થઇ મુખ દિનમે તે પુનતુ વજ ૮-૫ નામ પાડ્યુ લનિતાગદેનના નિયોગથી દુ આર્ત થયેલી સ્વય પ્રભા દેરી પા કટનેક કાળે ધર્મકાર્યમા લીન થઇ સાથી ચ્યની અને તેજ નિગયમા પુડરીકિની નગરીના વજ્જ-સેન રાજની ગુણવતી નામે સ્ત્રીથી પત્રીપણે ઉત્પન્ન થઇ તે અતિથય રોભાવાળી હાનાથી માતા પિતાએ તેનુ શ્રીમતી એવુ નામ પાડ્યુ જેના હનપત્રન પિનાન કરી રજા છે એની અને કામળાગી તે બાળા ઉવાનપાનિકાથી જેમ હતા નાનિત થઇ વૃદ્ધ પામે તેમ ધાની આથી લાનિત થયેની અનુક્રમે વૃદ્ધિ પામના વાગી પોતાની સ્મિત્ય કાતિથી બણે ગગનત બને પવવિત કરતી ટાય એની તે રાગબાળાને, સુનપુંની મુદ્રિકાને જેમ રત્ન પ્રાપ્ત થાય તેમ યૌવન પ્રાપ્ત થયુ એકલ સધ્યાની અન્નનેખા જેમ પર્વત ઉપર ચડે તેમ તપોતાના સર્વતોભદ્ર નામના મહેલ ઉપર ચડી તેવામા મનોરમ નામે ઉવાનમા કામ મુનીશરને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થનાથી ત્યા જતા દેનતાઓ તેના જોનામા આન્યા તેઓને જોઇ 'આવુ મે પૂવે જોયેલુ છે' એમ નિચારનારી તે બાળાને રાનિના રનમની પેટે પૂન જન્મનુ રમરપા થયુ બપે હૃદયમા ઉત્પન્ન થયેલા પૂવ બનના ગાનનો ભાર વહન કરનાને અન મર્થ હોય તેમ તે જ્ઞાનારમા મૂર્ખા પામી પૃથ્વી ઉપર પડી ગઈ સખીઓએ ચન્નારિક વડે ઉપચાર કરવાથી નસા આવી, એટલે ઉઠીને પોતાના ચિત્તમા નિચારના નાગી પૂર્વ જન્મમા નનિતાગ નામે તેન મારા પાનિ દતા, તે સ્વયથી ચ્યવેના છે, પા દાન તે ક્યા અનરેવા છે તેની અમન ન હોનાથી મને પીડા થાય છે મારા હૃદયમા તેજ સકાત થયેના છે અને તેજ મારા હૃદયેશ્વર છે, કારણ કે કપૂરના પાત્રમા વનણ કાલ નાખે તે માગ પ્રાપ્તિ જે મારા વચનગોચર ન થાય તો બીજાની સાથે આવાપ કરવાથી મારે સયુ' એમ નિચારીને તેણીએ મૌન ચહાવુ કયુ

જ્યારે તે મોની નહી લાગે તેની સખીઓએ દેવદોષની ચકાથી મત ત નાદિકના યથો ચિત ઉપચાર કરના માડ્યા તેના સેકડા ઉપચારોથી પા તેણીએ મૌન ઝાડ્યુ નહી,

કેમકે 'અન્ય ઇષાધિને અન્ય આપનાતિ-નરક થતુ નથી' પ્રયોગન પડે ત્યારે તે પોતાના પતિજનને અક્ષર નખીને અથવા જુકુટી અને હસ્ત વિગેની રક્ષાથી નિવારવા લાગી એક નખને શ્રીમતી પોતાની કીચડિયાનના મઠ, તે મનચે એકાત જાતી તેની પડિતા નામની ધાનાએ કહ્યું- 'ન ત્વતી' તુ મા । સાન જેથી છે અને હુ તારી માતા નમાન છુ, તથી આપણ બનેને પ નપ અવિશ્વાન । ખસતુ કાક પાપ કામ નથી દે પુત્રી ' ને દેતુથી તે મૌન ધા । । ખુ કે ન દેતુ નને મદ અને દુષમા અને ભાગિયા કરીને તાડ દુષ દલકુ કે તાર દુષ આગા પડી તેના ડાગપને માટે હુ પ્રયત્ન કરીશ કેમકે 'યગ બધુયા નિત્ય તેની નિમિત્ત્યા થક ચકતી નથી' પડી પ્રાયશ્ચિત્ત લેનારે માલન જેન નકમૂઝ પદમે યથાય વૃતાત નિરેદન કે તેમ શ્રીમતીએ પોતાના પૂન જન્મને યથાર્થ રીતે પડિતાને રક્ષણએ એટલે તે નવ વૃતાત એક પદમા આગેખીને ઇષાધના પડિતા એરી તે પડિતા પદ વકને નદાર ચાલી તે નમચના અરતામા વચ્ચેસેન નકનર્વાની વગગાડ આવેલી દોનાથી તે રત્નાનરે ઉપર થતા મલએ અને । જુકુનારા ત્યા આવવા જા યા દતા, તે નખને બાપે શ્રીમતીનો મ્હોટો મનોગ્ય ટોચ એના તે આગેખેલા પદને નકુટ રીતે પદોગે કરી પડિતા નમાગમા હળી ગદી કેટલાએક આગમને જાલના એક અગમના અથ પ્રમાણે આગેખેન નદીચક્રીપ નિગેરે એક તેની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા કેટલાએક નાલમે શ્રદ્ધાથી પોતાની શ્રીસાને કપાવતા તેના આગેખેલા શ્રીનર અર્ધનના પ્રત્યેક ખિમેનુ ચાલન કરવા નાગ્યા કળાકૌચકમા પ્રવીલનાધારણ કરના । કેટલાએક પાયા તીક્ષ્ણ નેત્રનડે તે પદ એને રેખાઓની શુદ્ધિની યા વાગ પ્રચના કરવા નાગ્યા અને કેટલાએક સોધ કાગા, ધોગા, પીગા, લીના અને ગતા રોગવડે નધ્યાગ્ર નરસ કરેલા તે પદની અગ્નિ ગોળુ ચાલન કરના નાગ્યા એના નખનમા યથાય નામવાગા દુર્હર્શન । અનેા દુર્હર્શ નાનમે પુત્ર ત્યા આવી ચડ્યો તે કાલનાર પદને એક કપટમૂર્તિએ પૃથ્વી ઉપ પડ્યો અને પછી બાપે મજા પ પ્રાપ્ત થક દોય તેન ઉડ્યો ઉડ્યા પછી વેધએ તેને નૂર્ગતુ મગણ પૃથ્વી, એટલે કપટનાટક વડ તે પોતાનો વૃતાત કહેના લાગ્યે- 'આ પદના કેદએ માફ પૂન જન્મનુ ચત્રિ આગેખ્યુ કે તેના દલનથી નને નતિનરણ વાન ઉત્પાન થયુ આ હુ લલિતાગ દેન છુ અને આ મારી દેવી નવચરના છે' એરી રીતે ને ને નેમા વખ્યુ હતુ તે પ્રમાણે તેણે કહ્યું ' પડી પડિત એ તેને કહ્યું- 'જે એવી રીતે દોય તો આ પદમા ન્યાન કયા કયા છે તે અગુણીનડે ખતાવો' દુર્હર્શિતે કહ્યું- 'આ મે પનત છે અને આ પુકરીકિણી નારી છે' ફરી પડિતાએ મુનિનુ નામ પૃથ્વી ત્યારે તેણે કહ્યું- 'મુનિનુ નામ હુ વિશ્રુત થક મયો છુ' તેણીએ પૂન પૃથ્વી કે- 'નત્રીઆવી નીંચયેના આ રાજનુ નામ મુ અને આ તપસ્વીની ક્ષણ છે તે કહો તેણે કહ્યું- 'હુ તેઓના નામ જાપતો નથી' એ

કપા શ્રી 'આ નામની ડે' એમ પાણિચદા જાણુ, એટલે તેણીએ ઉપદાવ્યથી કહ્યું- 'તમ' નામ કહેતા તમામે આ તારા પૂનર્જન્મનું ચિન્તિ છે, યનિતાગ દેવનો છત્ર તું છે, અને તારી પત્ની તપપ્રભા દેવના નવીઆમમાં કમંડાથી પાણુ 'ય' ને અનગેરી છે તે લીને અનિન્ન પાણુ છે તેથી પોતાનું ચિન્તિ આ પટમાં આગેખીને જ્યારે પુણતકી ખડના ૧, દત્તી તારે નોડીએ મને આપ્યું હતું ત પાણુ સ્રીની યા આનનાથી મે તને દ્વિતી કદવો, માટે દ્વિતી મારી નામે નાન, પુણે તાતકીખડમાં તેની પામે વાજક દેવ 'ય' તરીકે નિહારી તારા વિશિષ્ઠથી ખનડ છોડે, માટે ત્યાજને તારા પૂનર્જન્મની તારાજમાને આશામના કર 'અમ કદી પાણિચ મોન રહી, અટને તેના મમાન તપ ય નિશે ન કોપા યપૂનક કપુ- મિત' તમને સ્રીગ્લની પ્રાપ્તિ થા, તેથી તમારા પુણ્યના કપ યથે જાણ્યે છે, માટે ત્યાજને નાણુ સ્રીને મગો અને હમેશા તેનું દેવકો નિશેનું અભી જીત કહામ્ય નામથી નિપુના વિવેચ યથે અને તેની તનુના અગિયમ રનુ રહે તાજાન તારી આ યોગે

પ્રથમ રખત તરીકે જ્યાં મે તોડાગ તારી આગેનો તજજાધ કુમાર આગે તમે વિવિધ અવસ્થાનું ચિન્તિ એવું અને તરીકે મૂર્તિ પામ્યો પાણિચદા તને પાન નામ અને જાણી નિયત કપુ, મહત્તર ઉત્તરો પાણી અમે સ્વગ રીત આગે દોષ તન તન અનિત નાણુ મ રખત 'દ કુમાર' પટનો અગેષ એક તમને કેમ મૂર્તિ અહીં' અને રિતિત નાણુ, અને તજજાધની તમામે કહેતા લાગ્યો- 'હે ભદ્રે' સ્રી ક્રિષ્ણ નામ પૂનર્જન્મનું પતાવ આ વિવિધ આગેને ડે તે એ, ને કુ મૂર્તિ પામ્યો અ તોમન જનક કહે તમા આ તીરમ વિમાન છે, આ કુ યનિતાગ દેવ છું અને અ નામ રીતી તારા તારા પાણી અ નવીનામને વિશે આ રત્નો અર મદા રીતી રત્નો અ નિર્માણ નામ કુતી તે એ રીત તા વિવિધ નામના પાન કામ અરુ ૧ અને તપ આ કુતી મુનિના પામે અનંત તપ તદા કોતુ છે અહીં નામ અગેષ એક તે રામે કુ આગ રીત તારાને આગેષ છું અને પાણી આ અગેષ કુતુ અને તારા તપ નામ નામી રીત તારા રીતે અહીં કુ તરીકે કામ અગેષ અગેષનું અનન પ્રમા તપ રીત છું અને યારી સ્રીજ તીર્થના અગેષો કુ અગેષ રીત અગેષ, તીર અને તારા રીતી અગેષ અગેષ અગેષો અગેષો અગેષ કુ અગેષ છું અને તારા નામી કુ તારા ત્રિપા તે સ્રી અગેષ અગેષ તે અગેષ અગેષ તારા કોતુ તે એમ કુ અગેષ છું, મગા અનુતપ વિવેચ અગેષ કુ તારા અગેષ અગેષ અગેષ તારા અગેષો ૧૧-૧૨ મગાને એ અમ કદી એ અગેષ કુ કદી રીત રીતે એમ કદી પાણિચ મોનનાની પામે આવી અને કુ અને દેવ રીત અગેષ અગેષ તે અગેષ તેને તીરમનું મે અગેષ અગેષો વિવેચ

બીજી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવના

કોમ્પ્યુટર જ્ઞાનનો બહાર સમાયેલો છે તેના ચાર વિભાગ કરવામાં આવ્યા , કથાનુયોગ, ગણિતાનુયોગ અને ચરણકરણાનુયોગ દ્વ્યાનુયોગમાં બે વસ્તુસ્વરૂપનું જ્ઞાન આવી જાય છે જીવસંબંધી વિચાર, ૫૬૬૦૫ , કર્મ સંબંધી વિચાર અને દુકામાં કહીએ તો સર્વ વસ્તુઓની ઉપત્તિ, વિગેરેનો તાત્ત્વિક બોધ-એનો આ વર્ગમાં સમાવેશ થાય છે આ અનુયોગ અને તેને સરલ કરવાના ઉપાયો આચાર્યોએ યોજ્યા છે આ અનુયોગમાં બોનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે, અને તેથી તેનું સહસ્ય સમજવામાં જે તદ્દન સ્વાભાવિક છે ત્યારપછી કથાનુયોગ આવે છે આ જ્ઞાનનિધિમાં બોના જીવનચરિત્રો અને તે દ્વારા ઉપદેશનસાગી સખાડવામાં આવે છે તેમ ગણિતનો વિષય આવે છે તેમાં ગણિતની વિચાર એટલે શેરનું પણ ચક્રનું ચર્ચન ઇત્યાદિ અનેક હકીકતો આવે છે તેમજ આક નમના તેમાં સમાવેશ કરેલો છે એમાં અનુયોગમાં ચરણ મીતરી અને કરણ ન અને તત્ સંબંધી વિધિ વિગેરે બતાવેલ હોય છે આ ચાર અનુયોગપર અનેક પ્રયોજનાયા છે તેમાંથી ઘણાનો નાશ થયો છે, છતાં પણ હજી પણ વિદ્યમાન છે, અને તે સર્વમાં એક અથવા તેથી વધારે અનુયોગપર મા આવેલું હોય છે

નવ પ્રયાત કરી જે ભાષાતર બહાર પાડ્યું છે તે પ્રથમ ચરિતાનુયોગનો યોગથી લાભ એ છે કે તે સાધારણ વ્યક્તિ અને વિદ્વાન સર્વને એક કરી શકે છે સર્વ અનુધ્યોનુ બુદ્ધિબળ સરખું કામ કરી શકતું નથી, અને દ્વ્યાનુયોગ જેવા ગહન વિષયમાં તો તદ્દન સામાન્ય બુદ્ધિ બહુ આણુ છે અવલોકન કરનારાઓને જણાયું હોય કે બ્યાર ધાર્મિક ઉઠા સવાલો ન આવે છે ત્યારે કેટલાક બાલા ખાય છે, પણ કથા ૧ વિષયપર સર્વને જાનક આવે છે, એટલું જ નહિ પણ તે ૮ કથા ઘણું રસથી યાદ રાખી ના માણસોને, પ્રાચીનોને અથવા દેવમંદિરમાં બીજાઓને સભાગવવામાં ને તેના સાહજન્યનો જાન. પાને છે દીર્ઘ અવલોકન કરનારા શાસ્ત્રકારો ની આ કુચી પાની નવા, અને તેના લાભ લેવાનો પૂરતો વિચાર કર્યો ત ઉપર ઉપકાર કરવાની એ ૧૦ બુદ્ધિ હતી, અને તે ઉત્તમ તેનુંથી નેર એ કથાની સાથે ધર્મના નુખ્ત ફરમાનો, વર્તનના ઉચા નિરનો અને જીવ ઉદેશો ભેદી દીધા. આ તો સ્પષ્ટ વાત છે કે એક અનુધ્યને એમ હોવામાં પ્રમાણિકપણે જીવન ચાગવામાં બહુ લાભ છે તેના કરતાં નમણિકપણે જીવન નુક વ્યક્તિને અનુક અનુક વધાર લાભ થયા છે, એમ બતાવી આપવા તે તે તેનાપર વધારે અસર કરે છે આ નિયમને અનુસરીને જ ઉત્તમ કાવ્યો રચવામાં આવી છે બ્યારે લોકોમાં દ્વ્યાનુયોગનો વિષય વચ્ચેનો પ્રયો, લોકો બ્યારે આ અત્યંત વિષયના નન્યાસમાં એકા થયા હતા, એવે બનેલા બનાવોની ઉપયોગી કથાઓ સાથે ધાર્મિક વિષયો ભેદી દીધા,

તથા 'શ્રીમાયને ચ' ડાં તેણે પાડનાના મુખેથી પોતાના પિતાને વિનાય
 અન્વત ત્રણણ એ કુળસ્ત્રીઓનો સ્વાભાવિક ધર્મ છે મધુ જેમ
 ચાચી ખુશ થાય તેમ પડિનાની વાલી હી વજમેન ગાજ ખુશી થયા, અને પડી
 વજમ થ કુમારને બોલાવીને તેણે કહ્યું- 'મારી પુત્રી શ્રીમતી પૂર્વ જન્મની પેઠે
 જમા પગ તમારી ગૃહિણી થાઓ' નજર થે તે કમુન કહ્યું, એટલે વજમેન ચક્ર
 મમુદ જેમ વિચુને નફમી પગાવે તેમ પોતાની પુત્રી શ્રીમતીનું તેની માથે
 દણ કગચુ પડી ચક્ર અને ચાલીની પેઠે જોડાયેલા તે સ્ત્રી બનાવે દાન
 વચ ધાગલ કરીને નૃપતિની આગા લાગે નોદાગ વપુ ગયા લા મુવર્ગજય
 પુત્રને યોગ્ય જાણી જાય હાથ મેનદ્યો અને પોને દીક્ષા ચક્ર કરી
 અતી વજમેન ચક્રનાંચે પોતાના પુત્ર પુ' કુપાળને ગજ્ય નફમી આપી દીક્ષા
 કા કરી અને તેઓ તીર્થક થયા પોતાની પ્રિયા શ્રીમતીની માથે નિલામ ભોગવના
 થ નાજમે, હાથી જેમ કમળને વડન કરે તેમ જાયને વડન કર્યું ગગા અને માગની
 યોગને નહી પ્રમના-નિગ તો ભોગ મુખ ભોગવના તે દપતીને એક પૂત્ર હાપત થયો
 મા મપના ભા ની દપમાને મેવનક ના અને નદા કોથી એના મીમાના નામ તગમ
 પડ પગ કુમારથી વિદ્ય થયા મપની પેઠે તેઓને વચ કગાને તેણે નજર પ
 બેલાઓ અને તે બજવાન રાજ તને મલ કગા ચાથો દ્રિની માથે દ્રિની
 તેમ અચળ ભક્તિવાની શ્રીમતી પન તેની માથે ચલી અર માગે ગયા લા
 જા-યાની ગવિને પગ ચ દ્રિમાના બમને -દપનાર એક મોટું શાકનું નન તેમના
 મા આ યુ 'આ વનમા દરિનિ નર્મ ને દે' જેમ પાથિએ કહ્યું, એટલે તે બીજો ના
 કા લાગે નીતિજ પુરો મરતુતાર્યમાજ તત્તર દોય છે અનુકને પુરીકની
 વજા વજમ થ પુ ગિતી નગીના આચ્યા અને તેના બજથી પુક પગને નર
 ને વચ થયા વિધિ પુ કગાને વડિવની નાક વજમ થાજો ધણે મ મા કયો
 અન્યદા દમનીના બધુની આગા લ ને, વમ્મીના માર જેમ હફમીપતિ આવે તેમ
 થા જામ્મતીની જાયેલાથી પે નાના નમ નાક ચ પોથતુએને નથક નાગ ના
 દ શાકવન નજક આચ્યા લા માગના કુચ પુરેએ તેને કહ્યું- 'દમ ના અવનના
 નિએને મગન ન દપના થયુ છે, તેવી દેવના આન આવના દપોગથી ને દરિનિ
 નિવિય થયે છે ને માગરનેન અને મુનિનેન નામના બે મુનિ- નુચ ચક્રની
 જ પગ જાડી જ વિરમાન છે અને તેઓ નોદા છે 'એવું બડી જા અન્ય ન પુથી
 અને વિચુ જેમ મમુદના નિવત ક તેમ તેણે તે વનના નિવન કયો દેવ
 પોદાથી વીદમેવા અને દેશના અપના તે બને મુનિએને બખિદ્યથી અ
 થ ગયો દોય નમ અજ સી મદિત વદના કરી દેશને જાજ અદ, પડી

[illegible]

the 1st of 1944 was the 1st of 1944

જીવાનદ ઔપધિ અને ઝમરીયના વિદ્યાર્થી પોતાના પિતા મળથી ૧ અટાગ અથુવેદ
અ નાગ થયો દન્તીમા અંગવત અને નવઅદમા મુખની જેમ પ્રાગ અને નિર્વિ
વિરાવજો ન નવ ૧ રોમા અચલી થયો તે છ મિત્રો જો મદોર હોય તેમ તિગત
માથે નવા દતા અને પગન્ય એક મીજને ધો અગા થતા દતા એક વખતે નૈવયુત
જીવાનદને ધો નવા મેગ દતા તમામા એક સાધુ વદોગનાને જગ્યા તે માતુ પૃટ્ટી
પાળી ખાના ગુણાકર નામે પુત્ર દતા અને તમે મજાની જેમ ગમ્ય દેટી ગમમાગમ્ય
(વિત્ર) અદાદા મ્યુ દતુ આ મજાનુ આનપથો જેમ નદીઆ દૂગ થા અથ તેમ
તપવટે તેજા દૂશ થઈ ગયા દતા અમાગે અને અપાય બોળન કરાથી તેઓને કૃમિકુટ
વ્યાપિ થયો દતો નવાંગે કૃમિકુટથી વ્યાપન થયા દતા, તોપા તે મદાતમા કાઈ વખત
ઔપધની યાનના મરતા નહોતા મુમુષુ જનો કાયા ઉપર અનપેચાવાનજ હોય છે

ગૌમુત્રિયાના નિરાનયો ૧ ધો થે દૂગતા તે સાધુને છુને પા ભે તેઓએ પોતાના
આગજામા આવતા જેયા તે વખત જગનુમા અદ્વિતીય પૈવ જવા જીવાનદને મદીન
કુમા કાઠક પગિદાનપૂવક કહ્યું- 'તમને વ્યાધિતુ જ્ઞાન છે, ઔરનતુ નિગાન છે અને
નિધિન મા પા કુશળ છે પરંતુ તમા મા એક દયા નથી વેશ્યા જેમ દ્રવ્ય વિના મામુ
જોતી નથી, તમ નિ તર નુનિકગનાગ-પ્રાથનાકનગ-પીડિત જનોની મામે તમે પણ
જોતા નથી પરંતુ નિવેદીએ અગા અર્થકુમ્ભ થવુ ન જોઈએ, ક્ષમ વખતે ધમને અગીકાર
કોને પન ચિહ્નિયા કરી જોઈએ નિલન અને ચિકિત્સામા તમાર કુશળપણ છે તેને
ધિમાર છે કે આવ ગી મુનિની પમ તમે દપેક્ષા કરો છે.' એતુ માત્રાગી નિગાનગલના
ગ્લાહ એના જીવાને કહ્યું- 'તમે મને સ્મગલ કરાવ્યુ તે બધુ નાક થયુ જગનુમા
પ્રાથે આશ્વત્થ દ્વેર ગદિન જોનાના આવતા નથી, વલિક અવચક હોતા નથી, દેહધારી
નીંગી દાતા નથી મિત્રો દેવ્યાં દિત હોતા નથી, વિદ્વાન ધનાદય હોતા નથી, શુભી
ગવ વિનાના હોતા નથી, સ્ત્રી આપન્ય ગદિત હોતી નથી અને ગમપુત્ર માગ ચરિત્રનાજા
હોતા નથી જે મદાનુનિ અવગ્ય ચિકિત્સા કરવા લાયક છે, પા હાન મારી પામે
ઔરનતી નામથી નથી ત અનાય રૂપ છે તે વ્યાધિને નાયક ઔપધમા મારી પામે
લમપાક તેક છે પાગ ગોશાય ન અને ગ્લકબજ નથી તે તમે નાની આપો.' તે બતે
વન્તુ અને વાનગુ, એમ કહી તે પાને જતા ઔપધમા ગયા અને મુનિ વસ્થાને ગયા તે
પાથ નિરોએ ઔપધમા ક્ષ, પૃષ્ઠ નલિક પાસે જાને કહ્યું- 'અમને ગોશીચંચલ અને
લકબજ મુન્ય નાને આપો' તે વલિક કહ્યું- 'એ દરેક વન્તુનું મન્ય તાપ્ય મોનૈયા
છે તે આપીને વર્જનઆ પતુ તે પહેલા તનુ તમારે મુ પ્રયોજન છે ત કહો' તેઓએ

૧ પિતાપક્ષે ૧ નદેલા ૨ સાધુ વદોરવા જગત્યારે ગોમુત્રને અગર શુદ્ધરેલ કરવાતુ કહેત છે
એટલે કે કૃમિકુટ ન આશ્વા બને જાણુ એક પગી એક ધરે વન્તુને જાણી કાઈ ધરવાળા પ્રથમથી અહ
જી તમારો મી સહતા નરી

કૃત્ય—જે મૂન્ય હોય તે ટ્યો અને બને વસ્તુ અમને આપો તેવડે એક મહાત્માના રોગની ચિકિત્સા કરવાનું પ્રયોજન છે ' એમ આમળી નિમ્બ પામવાથી તે રોગના જ્વાળા વોચન થઈ ગયા, મેમણે તેના દૃશ્યનો આનંદ સૂચવ્યો અને ચિત્તમા આ પ્રમાણે વિચાર કરના વાગ્યો—' અહો ! ઉન્માદ, પ્રમા અને કામદેવથી અતિક્રમ નાશુ આ મંત્રેનું ધોવન કર્યા અને ત્ર્યોવૃદ્ધને હૃદયિત એની નિવેકવાળી તેઓની મનિ કર્યા ' આગ જેના જગવન્થાથી જગત કાયાનાજા માલમોએ કરના વાયક શુભ ધમ આ મંત્રે કરે છે અને હમન કરવા યોગ્ય બાગનું તેઓ વડન કે છે ' એમ વિચારી વૃદ્ધ નણિકે કૃત્ય—' હિ ખરે ' આ ગોશીપત્ય અને રત્નકમળ લઈ જાઓ તમારું ક'યાણ થાયો ' મૂન્યની કાર્તિકાગત નથી એ નમ્નુતુ ધમકાપી અસપ મુ ય દુ અદલા કરીગ તમોએ મહોગની પંદે મને ધમકાયમા બાગીદાર કર્યો છે ' એમ કહી તે શ્રેષ્ઠ શ્રેયીએ બને વસ્તુ આપી અને પત્રી બાનિન આત્માનાજો તે રીસા લઈ પરમપદને પામ્યો

એની રીને ઔપનની મામળી અદલા કરી મહાત્માઓમા અમળી એના તે મિત્રો જના નદની નાર્ય મુનિ પામે ગયા તે મુનિમદારાજ એક વટવૃક્ષ નાંચે બો વૃક્ષનો પાંદો હોય તેમ નિર્લગ્ન થઈ કાચોત્તમ ગયા હતા તેમને નમસ્કાર કરી તેઓ મો યા—' હેમગનન્ ' આગે ચિકિત્સકાયથી અમે આપના ધમકાયમા નિત કરશુ, આગ આજ્ઞા આપો અને પુણ્ય વડે અમને અનુમદ કરો ' મુનિએ ચિકિત્સા કરનાની આજ્ઞા આપી એટલે તેઓ તત્કાળનું ગેામૃતક ' લાન્થા, કેમકે મુરેવો ક્યારે પણ નિર્લગ્ન (શાપયુક્ત) ચિકિત્સા કરતા નથી પછી તેમણે મુનિના દરેક અગમા લક્ષણક તેવડે મનન કર્યું એટલે નીકનું જગ જેમ ઉદ્ધનમા વ્યાપ્ત થઈ અય તેમ મુનિની દરેક નમમા તે તેન વ્યાપ્ત થયુ ઘણ ઉપજવીય વજ્ર તે તત્તથી મુનિ મળા ગદિત થઈ ગયા. ઉગ્ર વ્યાપ્તિની શાનિમા ઉગ્ર ઔપનજ હોય છે પત્રી તેતથી આકુળ થયેના કૃમિઓ, જગ નામ્યાથી જેમ દરમદિની કીડીઓ બદાગ આવે તેમ મુનિના કનેરમાથી બદાર નીકળ્યા, એટલે સદ્ર જેમ પોતાની આં નીથી વ્દગ્રજને વ્દગ્રજિત કે તેમ જીવાન ગ્લકમળથા મુનિને આચ્છાદિત કર્યા તે રત્નકમળ સોનગવત્તુ દોવાથી મન કૃમિઓ શ્રી મજનુના મધ્યાન્ન વખતે તપેના માઠ લાગે જેમ સેવાગમા લીન થઈ અય તેમ તેમા લીન થઈ ગયા પત્રી ગ્લકમળને દહાવ્ય વિન્દુ ધીમેરીને લ ને નવ કૃમિઓને ગાયના મૃતક ઉપર નામ્યા મનુષ્યો સર્વ ઠેકાણે દયા યુક્ત હોય છે પત્રી જીવાનકે અમૃતગમ નમાન પ્રાણીને જીવાનના ગોશીપત્ય સદ નના વિરેલથી મુનિની આશ્વામના કરી એ પ્રમાણે ત્રયમ ત્વચાગત કૃમિ નિકળ્યા એટલે કૃત્રીથી તેઓએ નૈરાધ્યય કર્યું અને તેથી ઉદાન નાયુથી જેમ ગમ નીકળે તેમ મામમ ગદેના ધન્ય કૃમિઓ બદાગ નીકળ્યા પછી પૂતની પંદે ગ્લકમળનું આચ્છાદન કર્યું એટલે એ વાન દિવમન્દ દર્શન જનુઓ જેમ અગતાના પુટ ઉપર તરી આવે તેમ કૃમિએ

અન્ન-ન કોટિ ગન્ધ-ગળા કાપ ની અન્ન અને તેજને પૂતની ગીનેજ ગોમુતકમા
 મેળા કર્યાં અંદર 'રતુ ને વૈરતુ કુદિગેશ ય' પછી મેષ સમ ત્રી નકતુથી પીણિ
 થવેલ લાંબીને રાત કો તેમ જીવન દે ગોશીર્ષવદનના ગસની ધ ત્રી દુમ્ભિને રાત કર્યાં
 દેવીકો ત્રીજીકર અન્ન-ગળા કર્યું એટલે અગ્નિગત કૃમિઓ રચા લગા તે પલ નીન્ન્યા,
 કમો બળકુતુકુરુપ રૂઠ થય ત્યારે વજ્રપિચ મા પવ ગ્હેવતુ નથી તે કૃમિએને પવ
 પૂતની ગીને નાગ-ગળા ગળે મુતકમા નાગ-ગળા અગમને અધમ સ્થાન-ગ ધરે છે
 પછી તે વૈરશિરોનરિએ પામ અગ્નિવરે સમ દેવને વિવેપન કો, તેમ ગોશીર્ષવદનના
 કમો દુમ્ભિને વિવેપન કર્યું એ પ્રકારે ઔષધ ક-વાથી મુનિ નીંડી અને નવીન કનિ
 કમો થય અને નાગ-ગળા કોટી (અનેકોટી) મુવર્તની પ્રતિમા થેને નેવા થેતવા લા થા
 અને મુનિશ્વર દમ એક નેરોએ ને સમ થમગને સમ-ગળા મુનિ પવ ત્યાંથી નીંડ
 નિંડ કી ૧૫ કમો નેક પુરોએ એક દેકલે નિંડી કીને ગ્હેવ નથી

પછી અગ્નિશિરોગેલ ગોશીર્ષ અને ગન્ધ-ગળાને વેચીને તે કુદિમતેએ મુવર્ત
 દીધું ને મુવર્તની અને નીજ પેટના મુવર્તથી નેરોએ નેગના શિખર એવું અન્ન
 નેવ મુવર્તુ સિનપ્રતિમની પૂજા અને મુરતી ઉપનનાના તપ એવા તેએએ
 ક-ની રોટ્ટેએક કમ પવ સુપિન કર્યો અન્ન-ગળા મુનિ ને એક ને છ નિરેને સવેગ
 (૧૧૫) પ્રપ્ત થયે એટલે નેરોએ દેવી મુનિ નાગ-ગળાની સમીપે લઈ ગન્ધ-ગળા
 કમ-પીમ અંચીક કી એક શિશી નીજ-ગિ કાપ સમ નવ ચેલ કને
 કર્યાં કો છે તેમ નમ જન અને વનમ નિયત થગ ગ્હેવ તેએ વિગત અન્ન લા થા
 રાજન ન અને અન્ન વિરે નાગ-પી રાગ-પી તેએએ પેટના અગ્નિ અને
 અન્ન-નિગત કર્યું અન્ન-ગળાને કુદિમની પીણ ની નાગ-કમ પ્રવરણ
 કમ-ક કમીજ ને મુગી વૃન્ધિને નેરોએ જ વળે તિવે નિમ્ન-ગળા કમ દાન
 મુગે સમ નાગ-ગળા કો નેરો નેરોએ વૈર-નુ અવરબન કી મુગ-દાન અને અન્ન-પ
 વિરે પુર-પે નાગ-કમ-કમ નેરોએ અન્ન-ગળાને નેરોની કોય નેક ચક્ર કમ-પને
 નેરોએ સમ-ગિ અન્ન-ગળા પછી નેરોએ કમ-ગળા અને અન્ન-પી સહેમ-ગળાને
 નાગ-પી પવ-ને નાગ-કમ-કમ વજ એવું અન્ન-ગળા ગળા કર્યું અને સમ-ગળાને
 અન્ન-ગળા નેરોએ પવ-ગળાને નાગ-કમ-કમ નેરોએ દેવ-ગળા મદા મન્નિ નાગ
 રદિગળ કોય છે

તે છમે અન્ન-ગળાની અન્ન-ગળા નાગ-ગળા નેરોએ નાગ-ગળા સમ
 નિંડેવ થય નેવા પ્રમાણના તપનુ નાગ-ગળા કમ દોનુ નથી નાગ-ગળા
 કમ-ગળાને અન્ન-ગળા કો નેરો અન્ન-ગળા કમ-ગળા ગિચાપ કો પવ-ગળા

૧. ગુણ-ગળાને એક પ્રમાણ થયે કમ-ગળા નેરોએ નાગ-ગળા નેરોએ નાગ-ગળા
 કમ-ગળા નેરોએ નાગ-ગળા નેરોએ નાગ-ગળા નેરોએ નાગ-ગળા

ચિયરપણુ નથી જબૂદીપના પૂન નિદેશમાં પુરકનાતી વિચારને વિષે વાગમમુદ્ર નજીક પુરુષીકિરી નગરી કે તે નગરીના વજ્રમેન ગજની ધારણી નામે ગાગીની કુસીને વિષે તેઓમાથી પાવ અનુક્રમે પુનપણે ઉત્પન્ન થયા તેમાં જાનનું પૈનો જીવ અતુલ્ય મહાસ્વમ સુગીત વજ્રનાભ નામે પદેનો પૂન થયો ગજપુત્રનો જીવ મીએ બાહુ નામે થયો ત્રીએ મનીપુત્રનો જીવ મુખાહુ નામે થયો અને એથીપુત્ર તથા માયેશપુત્રના જીવ પીડ અને મદાપીડ નામે થયા કેગનો જીવ મુયશા નામે અન્ય રાજપુત્ર થયો તે મુયશા બાળપણથીજ વજ્રનાભનો આશ્રય કરના વાગ્યો કહ્યું છે કે પૂર્વભવથી સબદ્ધ થયેનો રનેદુ બધુપણાનેજ બાધે છે બળે છે વધધર્મ પવતો નગપાળાને પાગ્યા હોય તેમ તે ગજપુત્રો અને મુયશા અનુક્રમે નવના લાગ્યા તે મહા પગકમી ગજપુત્રો બહારના રસ્તામાં નાગ વાગ મોડા ખેનના દતા, તેથી તેઓ અનેક રૂપનારી નવના નિનાસને ધાગણ કરના વાગ્યા કાગનો અન્યામ કરના મા તેઓને કળાચાય સાક્ષીભૂતજ થયા, કાગલ મ્હેદાટા માગમોને સ્વયમેવ ગુણ ઉત્પન્ન થાય છે ચિનાની જેમ મ્હેદાટા પવતોને તેઓ પોનાની બુજથી તોળતા દતા, તેથી તેઓની બાળહીડા કોઈથી પાગ પૂણ થતી નહીં, એનામાં લોકાતિક દેનનાઓએ આવીને વજ્રસેન રાજને નિજ્જપ્ત કરી- 'આમિન' ધમતીય પ્રવર્તાવો' ૧૫ ગ્રી નજ્રમેન રાજએ વજ્ર જેવા પગકમી વજ્રનાભને ગજ્ય ઉપર બેમાયો અને મેષ જેમ જાગથી પૃષ્ઠીને તૃપ્ત કરે તેમ તેણે સાનત્સર્ગિક દાનથી તૃપ્ત કરી દીધી પછી દેન, અમુર અને મનુષ્યના સ્વામીઓએ જેમનો નિગમોત્તમવ કર્યો છે એવા તે વજ્રસેન ગજએ ચદ્ર જેમ આકારને અનકૃત કરે તેમ ઉદાનને અનકૃત કર્યું અને ત્યાં તે સ્વયંબુદ્ધ ભગનાને દીક્ષા અર્ચીકાર કરી તેજ મમયે તેમને મન પર્યાય જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું પછી આત્મનભાવમાં હીન થનાર, સમતાગ્રી ધનવાળા, મમતા ગદિત, નિષ્પરિગ્રહી અને નાના પ્રકારના અભિગ્રહને ધાગલ કરનારા તે પ્રભુ પૃથ્વીમાં નિહાર કરનાને પ્રવર્ત્યા

અહીં વજ્રનાભે પોનાના દગ્ગ બ્રાતાને પૃથક્ પૃથક્ દેશ આપ્યા અને ચાગ લોક- પાળોથી જેમ ઈદ્ર રોબે તેમ નિત્ય સેનામાં હોજર રહેનાગ ચાર બાહ્યોનડે તે સોભના લાગ્યો અહીં જેમ સૂર્યનો સારથી છે તેમ મુયશા તેનો માગથી થયો મહારાથી પુર- પોએ સારથી પણ પોતાને ચોગ્યજ કરવો જોઈએ

હવે વજ્રમેન ભગનારને ધાનિકમ ૧ રૂપી મળેનો કાય થવાથી, દપણ ઉપગના મેનનો કાય થવાથી જેમ ઉજવળા પ્રગટ થાય, તેમ ઉજવળ કેનગજાન ઉત્પન્ન થયું તેજ વખતે વજ્રનાભ રાજની આયુધશાળામાં સૂચ મડળને પણ તિરસ્કાર કરનાગ ચક્રે પ્રવેશ

૧ ચુન નિમ્મત્ત મહા કિમ્મત નિધિ ચિખરી રૂપી અને નીનવત એ ૭ પર્વનો ભગન કિમ્મત કિ જેનેને જી ૧ પા નાગ દેવાથી વધર પર્વતો કહેવાય છે વગ્ગેવે તેો ધારયુ કરનાગ ૨ મેકાનિક દેશય એનો એવો શાશ્વત આચારજ છે ૩ અત્માના જ્ઞાનદિ ગુણનો ધાત મનાર જ નાવગણી દર દાવરધી મોહની તે અતરણ એ ચાગ કરો ધાતિકમ કહેવાય છે

કરો ત્વીજ તે એ પાતેને તમજ પ્રાપ્ત થયા " જગન્નાથ માન પ્રમાણે જેમ પામિની
કચી થય છે, તેમ ન પમિ પત્ર પુરુષન પ્રમાણમાં પ્રાપ્ત થાય છે " મુખ પે અકર્ષણ
કેવ જમ ની જેમ પ્રજા પુરુષોએ આકર્ષણ કરતા નવ નિરિએ તેના ભવનની મેલા
કેવ લાયા પછી તેણે અપી પુ કવતના સિગય માધી એટલે મર્ત જાઓએ તેમને
આવર્તીખરનો અભિષે કરો અણે વૃદ્ધિ પમતી વયની નાલાવડે વધતી હોય તેમ
એમને એગવના । તે ચરણીની પમ નૃદ્ધિ અધિક અધિક જવતા વાગી પુષ્કળ જગત
જેમ વધી વૃદ્ધિ પામે તેમ ભવતે । ય ન પમિવડે તેની પમ નૃદ્ધિ પુષ્ટિ પમવા લાગી ।

એક વખત અણે ન માન મેમ દોષ તેવા પમ આનંદ ઉપાગ કરનારા વજમેન
મગવાન વિદ્યા કરનાર ત્યા આવી નમવનયાં મમવન ભને નિવે નૈયતુસની નીને
એની નેમણે નિ અમલની પ્રજા જેવી પર્મદેશના દેવાનો આગમ કર્યો વજનમ
નાવર્તી પ્રજાતુ આગમન આવી બધુવગ મદિન । જદમની પેટે જગતુપધુ એવા
ગિનેશ નાચ લકમજ મમીપે દર્શથી આવ્યો જા પ્રદક્ષિણ કરી જગતુપધિને વદના
કરી અણે નનો બાઈ દોષ તેમ ઉદ્દની પાછળ ત એગ પછી ભવી પ્રાણીઆના મનપી
છીપમા એકપી એટીને દરખા કરી નારી ન્વાનિનમતની વૃદ્ધિ જેવી પ્રજાની દેશના ને આવ
કમલો નાજગવા લાગ્યો મુગ જેમ ગાયન માલગીને ઉચ્ચુક મનવાગે થાય તેમ બગવાનની
વલી નાનતીને દત્તુક થયેવ તે ચરણી દર્શથી આ પ્રમાણે વિચાર કરવા લાગ્યો-
આ અપાર નમાર નમુદ્રની પેટે દુન્ય છે તેમથી નાનાર જન જીવનના અધિપતિ
એવા આ મારા પિત્ર છે અધકારની પેટે પુરુષને અન્યત અધ કરનાર મેદને સૂર્યની
પેટે નવ બાજુથી ભેદ કરના । એવા આ ગિનેશ છે ધન્ય કાળથી એકો યથેજો આ કર
। યિ નદાભયકર અનાન્ય ન્યાપિરપ છે, તેની ચિકિત્સા કરનાર આ પિત્ર છે વગ
મુ કહેતુ ' પ । કરનારથી અમળના નામ રપ આ પ્રજા દુ ખના નાશ કરનાર અને મુખન
અદિતીય દરખા કરના । છે અદો ' આવા નામી જા પત્ર મોદથી પ્રમાણે થયેલ ન
મુખ્ય એવા મે પોતાનો આત્મા ઉદ્ધાર્યેક કાળ નુધી વચિન કર્યો ' એમ વિચારી ન
નોંધ પમના ચરણી એવા પ્રજાને ભમિથી ગગાદ વલીવડે વિગિન કરી- ' ટે
અપે નામને પ્રતિપાદન કરના । નીનિશાઓને હોય જેમ સેજની બમિને કરિન ન
નાની મનિને ધનામજ પય ત કરાયત કરી નેમજ વિચારમા લોતુપ બનેલ ન
કર્મથી આ આત્મેને તમની પેટે ધનીવાર નવાવ્યો આ માત્ર માત્ર ન્ય ન્ય
નિબધન કરનાર છે, તેના જે પન ચિતવાય છે, તે પા પાપાનુષ ન
એવા પિત્રનો પુત્ર થાને એ દુ ન નમમુદ્રના ભમલ કરે તે ન
ના અને મારામા મુ દ દેવાય નેથી જેવી રીને અપે અપેના ન
નેરીય રીને હવે દુ નયમરપી માત્રાન્યનુ પન પમત કરીમ

આ પ્રમાણે કહ્યા પછી પોતાના વશરૂપી આકાશમાં મૂચ તેના ચક્રવર્તીએ પૃથ્વે રાજ્ય મોપી ભગવાનની પાસે વ્રત અદલ કયુ પિતાએ અને જ્યેષ્ઠ બ'પુએ અદલ કયેલા વ્રતને તેના બાહુ વિગેરે બાધ્યોએ પા. અદલ કયુ, કાગ્લા કે તેઓનો કુળક્રમ તેવોજ હતો સુયશા આગધિએ પણ ધમના આગધિ એના ભગવાનની પાસે પોતાના વ્વામીની સાથેજ દીક્ષા અદલ કયી, કેમકે મેત્રકો સ્વામીને અનુમરનારાજ હોય છે તે વજ્રનાભ મુનિ અ પ મમયમાં ગાત્રમમુદ્રના પાગ્ગામી થયા, તેથી બધે પ્રલક્ષ એક અગપણને પામેલી જગમ દ્વાદશાગી હોય તેના જણાના લાગ્યા બાહુ વિગેરે મુનિએ અગિયાગ અગના પાગ્ગામી થયા “ ક્ષયોપચમ વડે નિચિત્તા પામેલી ગુપ્તમપતિએ પણ નિચિત પ્રકારની હોય છે અર્થાત્ પૂર્વના ક્ષયોપચમ પ્રમાણેજ ગુપ્ત પ્રાપ્ત થાય છે ” તેઓ મતોપકરૂપી ધનવાળા હતા તોપણ તીર્થકર્તા ચણુની મેવામાં અને દુષ્કર તપ કરવામાં અમતુષ્ટ રહેતા હતા આમોપવાસાદિ તપ કરતા હતા, તોપણ નિગત તીર્થકર્તાની વાણી રૂપી અમૃતનુ પાન કરતા હતા તેથી તેઓ જ્ઞાનિ પામતા નહોતા પછી ભગવાન વજ્રમેન તીર્થ કર ઉત્તમ શુક્ય યાનને આશ્રિત થઈ દેવતાઓએ જેનો મહોત્સવ કર્યો છે એના નિર્માણ પ ને પામ્યા

હવે ધમના બધે બ વુ હોય એના વજ્રનાભ મુનિ પોતાની સાથે વ્રત ધારણ કરનારા મુનિઓથી આવૃત થઈ પૃથ્વીમાં નિદાગ કરવા લાયા અતરાત્રાથી જેમ પાચ દેદ્રિએ સનાય થાય, તેમ વજ્રનાભ સ્વામીથી બાહુ વિગેરે ચાર બાધ્યો તથા મારથી—એ પાચ મુનિઓ મન્દાય થયા ચદ્રની કાતિથી જેમ પવતોને નિરે ઓષાધ્યો પ્રગટ થાય, તેમ યોગના રજાવથી તેમને એનાદિ વશ્ધિઓ પ્રગટ થ, તેમના ૧ રનેમના વનમાવથી મદન કરતુ કુષ પોગીનુ ચરીર, મટિવેન રમનટ કરીને જેમ તામગણિ સુનાર્ગમય થઈ અથ તેમ સુવર્ણ ૧ થનુ હતુ (ખેત્રોપધિ લખિય) તેમના ધન, નેત્ર અને અગને નેન સન પોગીના રોગને દલનાડે અને કન્ટુની જોએ મુગધી ૧૨ હતો (જલોપધિ લખિય) તેમના સોગન્દ ન્પચમાવથી અમૃતના ન્નાનની પેડે રોગી પ્રાણીઓ નારિમી થતા હતા (આમર્ષોપધિ લખિય) વગમાન્દા વરમનુ અને ની વિગેરેમાં વડેતુ જ ૧ તેમના અગના મગથી સૂચનુ તેજ જેમ અ રાગને નાથ કહે તેમ સન રોગનો નાથ કન્ટુ હતુ ગવદન્તીના મન્ની મુગધથી જેમ મીઝ ગરોદ્રો નામી અથ તેમ તેમના અગને ન્પચ કરીને આનેના નાયુથી નિર વિગેરેના દોરે દૂર જતા હતા એ કાતપિ વિષ મયુક્ત અન્નાદિક તેમના મુખ અથવા પાનમાં પ્રવિટ થયુ હોય તો ને પણ અજતન્ટ પ્રદેશની પેડે નિર્વિજાનને પામી જનુ હતુ બધે જર ઉનાગનાના વજ્રાક્ષર હોય તેમ તેમના વચનનુ અગલ કવચથી મદાવિતની વ્યાપિથી પીઘ પામતા માલ

તોની પીડાદૂર થતી હતી અને છીપતુ જળ જેમ મોતીપણને પામે તેમ તેમના નખ, કેશ ઘન અને તેમના શરીરી થયેલુ મધ્યુ ઔષધપણને પ્રાપ્ત થયુ હતુ (મર્વાવધિ વધિય)

૫મી ઔષધના નાકામા પાલ તતુના પેટે પ્રવેશ કરનાને મમથ થાય એવી અણુત્વ શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થઈ, મેરૂપવત પાલ જતુ સુધી આવે એવી પોનાના શરીરને મોટુ કરવાની મદ્દત્વ શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થઈ, જેથી પોનાના શરીરને પવનથી પાા હનકુ કરી શકે એવી હલુત્વશક્તિ પ્રાપ્ત થઈ, ઈદ્રાદિક દેવો પાલ નહન કરી શકે તદ્દિ એવુ વજ્જથી પાલ ભાે સરીગ કરવાની ગુરુત્વ શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થઈ, પૃથ્વી હાપ ગ્ધા છતા પાા ઝડના પાદડાની જેમ મેડના અથમાગને તથા અકાદિધાને નાશ કરી શકે એવી પ્રાપ્તિ શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થા, જેથી બૂમિની પેટે જગમા ગતિ થઈ શકે અને જગની પેટે બૂમિકાને વિષે ઉન્નમજ્જન નિમજ્જન કરી શકે એવી પ્રામામ્ય શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થઈ, ચકનર્તી અને ઈદ્રની જદ્દિ વિનારવાને મમથ એવી ઇશત્વ શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થા, જેથી ન્વત્ર એવા કૂર જતુઓ પામ વશ થઈ બાય એવી અપૂન વશિત્વ શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થા છિદ્રની જેમ પવતના મધ્યમાથી નિ સગ ગમન કરી શકે એવી અપ્રતિસાતી શક્તિ તેમને પ્રાપ્ત થઈ પવનની પેટે મવ ડેકાણે અદશ્યરૂપ ધારા કરી શકે એવુ અપ્રતિદત્ત અતરારી નામથ્ય તેમને પ્રાપ્ત થયુ અને મમકાગે અનેક પ્રકારના ઉપોથી લોકને પૂરી દેવામા નમથ થાય એવી કામરૂપત્વ શક્તિ પાા તેમને પ્રાપ્ત થઈ

એક અથરૂપ બીજથી અનેમથરૂપ શ્રીંગ બલી શકે એવી બીજબુદ્ધિ^૧, કાઠીમા પિષ્તા ધાન્યની જેમ પૂરે સામગેના અર્થો ન્ન લ કર્યા ચિવાય પાલ યથાન્યિત દે એવી કોષ્ટબુદ્ધિ^૨ અને આદિ, અત કે મધ્ય-એવુ એક પદ મામગવામા આવે કે ત ત આખા અથનો ભાવ થાય એવી પદાનુમાગિણી^૩ લખ્ધિ તેમને પ્રાપ્ત થઈ એક વચ્ચુનો દડા કરીને અતનુંદુર્ગમા નમન્ન શુનમનુદ્રનુ અવગાદન કરવાના મામથ્યથી તેઓ મનોબલી^૪ લખ્ધિવાળા થયા હતા, એક મુદ્રામા મૂળામગ ગાવવાની લીનાથી નઈ શાઅને ઝાખી જતા હતા તેથી તેઓ વાગ્બલી^૫ પાવ થયા હતા અને ધામાકાળ મુધી પ્રતિભાપણે (કાયોત્તમે) ન્યિગ રહેતા પામ શ્રમ અને આનિ પાનના નર્દા, તથી તેઓ કાયબલી^૬ થયા હતા તેમના પાવમા દેવા કુલિન અવમા પામ અમુત, શી નવુ

૧ આ બધી બાબતોના વૈકલિ જ્ઞાનમા મમવશ થાય ઉ અને ન સિદ્ધિ અથવા દલિએ દહે થાય ૨ જેમ કાણીકી રીને કાલેલી બૂમિને વિપ બીજ વગ અને તે બીજ અનેક બીજ અપ વગ થાય નમ મનવ બિષદી કમન લાપવશમદ અનિવરણ એક અથરૂપ બીજને સમગ્રથી અનેક અથબીજને બહે તે બીજબુદ્ધિ લખ્ધિ ૩ જેમ શ્રી રી વિપ થાય મુગી રીગે તેમ જેને વિપ ૪ કાણેદાસિ નાથેદ દત્ર અા અથ મુગી રીગે દે અથરૂ અવિરભાવનુ ગા તે કોષ્ટબુદ્ધિ દલિદ ૫ કોષ નમનુ એકપદ મમગરૂથી થયુ કન પ્રપ પ્રવને તે પદનુમલિી લખ્ધિ તેમ અથવન પદનુમલિી મોપે પદેપ ૫ અથવા તેના અથ મમનુ હમ ૫ મુધી અથવી વિષદી પ્રમ દેલિમથ પ્રવને તે પ્રવિધેન પદનુમલિી, એલસ હેમુ ૫ સમગ્રદલી પ્રતિ-પદે પદે ૫ મુધીથી વિષદી થાય તે અને દલ્લ પદનુમલિી એલસ મથનુ કોષભુ એક પા મમગરૂથી અથા પદબળા થાય પદેનુ દલ્લ થાય તે-એમ થયુ પ્ર-૨ ઉ ૫-૧-૨ મનોબલી થાય મવી અને કવવગી એ લખ્ધિએ વંચોનરવન દેવરથ ૧ પ્રદ થાય

અને ધૃત વિગેરેનો નમ આનનાથી તથા દુષ્ટથી પીડાયેના માણસોને તમની નાજી અમૃત, ક્ષીર, મધુ અને ધૃત જેવી ગાતિ આપના ૧ થતી હતી તેથી તેઓ અમૃત મીઠા મધ્વાશ્વયાશ્રવી લક્ષ્મિનાગા થયા હતા તેમના પાનમાં પડેલું અ પ અન પા ૧ કરનાથી અક્ષય થતું—પૂરતું નહોતું, તથી તેઓને ૧ અક્ષીણ મહાનમી નમિ પ્રાપ્ત કરી, તથી કુની પાનદાની પેઠ અ પ અદેગમા પા ૧ અમખ્ય પ્રાપ્તિઆને નમિ કગ રાકતા, તેથી તેઓ અક્ષીણ મહાલય નમિનાગા હતા અને એક ઇદ્રિયથી શ્રી ઇદ્રીઆના વિષયને પણ પ્રાપ્ત કરી શકતા, તથી તેઓ મભિન્નશ્રોત નમિનાગા ૨ હતા તેઓને જ ત્રાચારણ લમિ પ્રાપ્ત થઈ હતી, જેથી તેઓ એક પગને કચકદ્વીપે ૩ જના સમર્થ થતા અને ત્યાંથી પાછા વળતા પહેલે પગને નીચકદ્વીપે ૪ આનના અને શ્રી પગને જ્યાંથી ગયા હોય ત્યાં આવી શકતા હતા જે ઉદ્ધનગતિ કરે અર્થાત્ હો જો તે એક પગને મેડપનત ઉપર નહેના પાડુક ઉવાનમાં જઈ શકતા હતા અને ત્યાં પાછા વળતા એક પગને નન્તવનમાં અને બીજે પગને ઉત્પાતભૂમિ પ્રત્યે આનના સમર્થ હતા ત્રિચાચારણ લક્ષ્મિનડે તેઓ એક પગને માનુષોત્તર પનત અને શ્રી પગને નદીશ્વરદ્વીપે જનાને સમર્થ હતા અને પાછા વળતા એક પગને પૂન ઉત્પાત ભૂમિ પ્રત્યે આનનાને સમર્થ હતા, ઉન્નગતિમાં જઘાચાગાથી નિપતીતપણે ગમનાગમ કરવાને શક્તિમત હતા તેઓને આશીર્વાદ લક્ષ્મિ પા ૧ હતી અને બીજી નિચકદ્વ અનુચ કરનામાં સમર્થ એવી ઘણી લક્ષ્મિઓ તેઓએ મેળવી હતી, પરંતુ એ લક્ષ્મિઓના તેઓ ઉપયોગ કરતા નહોતા, કેમકે મુમુક્ષુપુરુષો પ્રાપ્ત થયેની વસ્તુમાં પગ આકાંક્ષ રહિત હોય છે

હવે વજ્રનાભ સ્વામીએ વીચર્યાનકના આગવનનડ તીચ કરનામ—ગોત્રકમ દરીત ઉપાજન કયુ તે વીચર્યાનકમાં પડેલું આનક—અદ્ ત અને અદ્ તોની પ્રતિમાન પૂજથી, તેમના અવળાનનો નિષેધ કરનાથી અને નાશ્યુત અથનાગી તેમની નાન કર્યાંથી આરાધાય છે (અરિહત પદ) સિદ્ધિઆનમાં રહના મિદ્ધિની ભક્તિને અજગરા ઉત્સવ કર્યાંથી તથા થયાવ પળે મિદ્ધિત્વનું કીર્તન કરનાથી બીજું આન આરાધાય છે (સિદ્ધ પદ) બાન, આન અને નનલક્ષિન ચિય—નિગેર યતિઓનો અનુચ કરવાથી તથા પ્રવચનનું ૫ વાત્સલ્ય કરવાથી ત્રીજું આનક આરાધાય છે (પ્રવચન પદ) અને બહુમાનપૂર્વક આદાર, ઔપધ અને વસ્ત્ર વિગેરેના વનનડે ચુરતું વાત્સલ્ય કરવા તે ચોથું આનક (આચાર્ય પદ) વીચર્યાનના દીક્ષાપર્યાયનાગા (પર્યાય સ્થનિર)

શ્રી ગૌતમવામિએ એ પાનમાં લાવેની ક્ષીરવ ૧૫૦૦ તાપસોને પારપ કરાકુ અક્ષીણમહાનમી લક્ષ્મિવડે સમજતું ૨ સવ હાંતે સામગ્ર અથવા સવ ઇન્દ્રિયોના વિષય એક હાંતે જાણે ચક્રવર્તીના કુદરો ક્રેનાદન છતાં પણ સખ જેવી પણ વિગેરે લક્ષ્મિઓ એકમા વચાન દેવ તોપણ તે સર્વના ભુદા જી ૧ શબ્દને જાણે તે સમિતશ્રોત લક્ષ્મિ ૩ જજ્જીવથી તેરમો કી ૪ જજ્જીવથી આત્મા કીપ. ૫ ચતુરિધ સધ અથવા જૈનશાસન.

અને સંસ્કૃત ગ્રંથ તથા પદ્યમાં આજે રૂપે બોધદાયક વૃત્તાંતો મૂકી પ્રાકૃતમાં પણ કથાઓ રચી, અને આખરે અભ્યાસ બહુ મદદ સ્થિતિપર આજે રાસ વિગેરે પણ પ્રાકૃત અને ગુજરાતીમાં રચવામાં આવ્યા આ કથા અનેક છંદોપર ઉપકાર થયો છે અને ઘાય છે બેકન તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસમાં જોડા કહે છે, અને તેના તરફ લોકોનું ધ્યાન બોધુ બેચાય એ તદ્દન બનવા પણ કર્પનાશક્તિ સામાન્ય બ્રહ્મિઓમાં વધારે બગવાન હોય છે, અને યોગમાં કર્પનાશક્તિનો બહુ ઉપયોગ કરવો પડે છે, તેવી તે સામાન્ય વગ આનંદ આપે છે આટલા ઉપરથી જણાયું હશે કે કથાનુયોગ સામાન્ય બુદ્ધિના પર બહુ લાભ કરે છે બુદ્ધિબળનો વૈભવ ધારણ કરનારને પણ તે બહુ અસર કારણ કે થાકેલા મગજને તેથી વિરાતિ અને ટેકો મળે છે આવી રીતે કથા સર્વને એક સરખો લાભ મળે છે, તથી તેનું ઉપયોગીપણ નૈન નયકારો આ અસલથીજ સ્વીકારતા આવ્યા છે

હૈમય દ્વાચાર્ય એક મહાન આચાર્ય ઘર્ષ ગયા છે તેઓએ કુમારપાળ રાજ આપી નૈનધર્મી બનાવી, આખા દેશમાં નૈનધર્મનો વિજયવાવટો ફેલાવ્યો તેઓનો ઉપકાર એટલો બધો છે કે અત્યારે કોઈ પણ નૈન તેઓનું નામ બ બીથી લેશે ના મહાન આચાર્યને કુમારપાળ બૂપાળે વિનંતિ કરી તે પરથી : દય પદ્મમાં લખાયો એમ જણાય છે આ સબધમાં તેઓ પોતેજ દયમાં નયસ્તિમાં લખે છે કે “ચેદી, દયાર્ણ, માલવ, મહારાષ્ટ્ર, કુરુ, સિંધુ આં દુર્ગમ દેશોને પોતાના બુજવીરની શક્તિથી હરિની જેમ છતનાર, પરમાર્હત વાન અને ચાલુક્યના કુળમાં થયેલા કુમારપાળ રાજાએ એક વખતે તે () સરિને નમીને કહ્યું કે ‘સ્વામી ! નિષ્કારણ ઉપકાર કરવાની બુદ્ધિવાળા આજ્ઞાથી નરકગતિના આયુષ્યના નિમિત્ત કારણ મૃગયા, ધૂત, મદિરા વિગેરે મારી પૃથ્વીમાંથી મેં નિરેધ કર્યો છે, તથા પુનરન્તિ મૃત્યુ પામેલાનું ધન વાને છોડી દીધું છે, અને બધી પૃથ્વી અર્હતના ચૈત્યોવડે મુરોબિત કરી દીધી હવે હું સામ્રાજ્યમાં સમ્પ્રતિરાજા જેવો થયો છું અગાઉ મારા પૂર્વજ વિષ્ણુ ભક્તિયુક્ત યાચનથી વૃત્તિયુક્ત સાગ વ્યાકરણ (સિદ્ધ હૈમ વ્યાકરણ) આપે છે, મારે માટે નિર્મળ યોગશાસ્ત્ર રચ્યું છે, અને લોકોને માટે દ્વયાશ્રય છદાનુસાસન, કાન્યાનુસાસન અને નામસંશ્લેષ (અભિધાન ચિંતામણિ વિગે પ્રતુષ બીજા શાસ્ત્રો પણ રચ્યા છે હે સ્વામી ! તમે સ્વયમેવ લોકોપર કરવા માટે સજ્જ થતા જો, તથાપિ મારી નાર્યના છે કે મારા જેવા મનુષ્યો ગ્રેધ યથ માટે નેસક થવાના પુરૂષોના ચરિત્ર પ્રકાશ કરો ” કુમારપાળ આજ આનંદથી થી હૈમય દ્વાચાર્યે ધર્મપદેશ જેનું એક નવાનકૂળ છે એ ત્રિષ્ટિ થવાના પુરૂષ ચરિત્ર વાંટીના વિસ્તારમાં સ્થાપિત કર્યું આવી રીતે પાગળ આજ્ઞાથી લખાયેલો આ મધ નત્યુત્તમ હોય તેમાં ગ્રંથ પણ નવા દલિગાજલર્જરનું પદ ધારણ કરનાર મહાત્માનો લેખ અને કુમારપાળ જેવા પ રાજના અનંદથી અને તેને ગ્રેધ યવાના ઉદ્દેશથી લખાયેલો અથ કાવ્યચર અને કથાવિષયક નમુનો અને એમાં ઈ પણ આદ્યર્થ જેવું નથી

બને આગમનુ અધ્યયન અને ધ્યાનમા તત્પર હોનાથી કાઠ પાડે ઉપકારી થયા નથી, તેથી આપણી કોણ પ્રશ્ન ના કરે? અથવા સન લોટા પોતાના કાચ કન્યારાનેજ મદદ કરે છે ' આ પ્રમાણે માયા મિથ્યાત્વથી યુક્ત એની ઇર્ષ્યા કરનાથી માથેના દુઃકૃત્યનુ આતોચન નહીં કરવાથી તેઓએ શ્રી નામકમ—શ્રીતપાણી પ્રાપ્ત રૂપ કમ ઉપાગમન કર્યું તે જ મહર્ષિઓએ અતિચાગ રોહત અને ખર્જની ધાગ જેની પ્રવ્રજ્યાને ચો વાખ પૂન મુવી પાવન કરી પડી નીં એના તે છ મુનિઓ બને પ્રકારની મલેખનાપૂર્વક પાદોપગમન અનયન અગીકાગ કરી સર્વોચ્ચસિદ્ધિ નામના પાથમા અનુત્તર નિમાનને વિરેતનીવ સાગરોપમના આયુધ્યનાળા દેવતા થયા

इत्याचार्य श्री हेमचद्र निरचिते त्रिपष्टि शलाकापुरुष
चरित्रे महाकाव्ये प्रथमे पर्वणि धनादि द्वादशमर
वर्णनो नाम प्रथम सर्ग ॥ १ ॥

પ્રવર્તવા લાગ્યા તેનામાં નજીકના ઘ્રાંધ વૃક્ષની યુગ્મમાંથી “ રક્ષા કરો, રક્ષા કરો ” એવો ઘ્રાંધ સ્ત્રીનો અકસ્માત ધ્વનિ નીકળ્યો એવી નાપી માળખતાજ બંને તેનાથી આકર્ષિત થયો હોય તેમ સાગરચંદ્ર ‘આ મુ ઠે’ એમ નબ્રમ પામીને દોડ્યો ત્યાં જઈને જુને ઠે તો વ્યાઘ જેમ મૃગથીને પકડે તેમ પૂર્ણભદ્ર શેઠની પ્રિયદર્શના નામે કન્યાને બંદીનાનોએ પકડેલી તેણે દીઠી જેમ સર્પોની નીના ભાગીને મળિ અદલાકડે તેમ સાગરચંદ્રે એક બંદીનાંના દાથમાંથી છરી એવી લીધી આવુ તેનું પાકમ જોળીજ બંદીનાનો નારી ગયા, કાળા કે ‘અવ્યવસ્થામાન અગ્નિને જે/ વ્યાપ્રો પા નાગી બય ઠે’ એવી રીતે સાગરચંદ્રે, કઠીઆગ વોડોની પાસેથી આશ્રતતાની જેમ પ્રિયદર્શનાને ડોડાવી તે સમયે પ્રિયદર્શનાને વિચાર થયો—“ પોપમગ ક વાના વ્યવની પુટ પોના મુખ્ય એવો આ ડોલ હશે / અહો મારા મહામાનની ન પતિએ આકર્ષણ કરેજો આ પુરુષ અહીં આની ચંચો તે સાદુ થયુ ’ કમરેનના રૂપને તિરસ્કાર કરનાર એ પુરુષ મારો ભર્તાર થાજો ” એમ ચિત્તનત કરતી પ્રિયદર્શના પોતાના મંદિર તરફ ગઈ માગરચંદ્ર પણ બંને પૌવાધ ગઈ હોય તેમ પ્રિયદર્શનાને પોતાના દુઃખમાં ખીંચતો કદત મિનતી સાથે પોતાને ઘેર ગયો તેના પિતા ચંદનદાસે ૫૦ પાથી એ વૃત્તાત બહુયો તેવો વૃત્તાત ગુપ્ત પણ કેમ રહે ચંદનદાસે એ વૃત્તાતની પોતાના હૃદયમાં વિચાર્યું ‘ આ પુત્રનો પ્રિયદર્શના ઉપર રાગ થયો ઠે તે યુક્ત છે, કેમકે કમરેનનીને રાજદસ સાથેજ મિનાઈ થાય છે પરંતુ માગરચંદ્રે આવુ ઉદ્દમટપણુ ક્યુ તે યુક્ત નવી, કારણ કે મગકમવાળા પણ વરિષ્ઠિએ પોતાનું પરાક્રમ પ્રકાશિત કરવું નહીં વળી માગરચંદ્ર સ્વભાવે સરવ છે તેને માયાવી અતોકદતની સાથે મિનાઈ થઈ ઠે તે કંઈના વૃક્ષને જેમ બંદી વૃક્ષનો સગ દિલકર નથી, તેમ દિલમગક નરી ’ એમ ધણીવાર મુધી વિચાર કરી, સાગરચંદ્ર કુમારને બોનાની, જેમ ઉત્તમ દસ્તીને તેનો મહાવત શિક્ષા આપવાનો આદર્શ કરે તેમ ગીર્ગ નચનયા શિક્ષા આપનાનો આગ્રહ કર્યો

‘ નાગ માગરચંદ્ર ’ ના શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરનારો તુ વ્યવહારને નારી તે નજે ઠે તો પણ હુ નને કાંકિ હુ આવું નરિમિ કળાકૌવ થયો જીનનારા કીચે, તેથી આગળે અનુદ્યમ એના મનોદરે નાનાળા હોજો તોજ આપણે નિ ન થાય, માટે તારી યીનન અનન્યામાં પણ હુ ’ ૫૦ મનાળા રહેનું જોડ અ જગતમાં સામાન્ય અથને નિમે પણ નરિમિ આવ મયુક્ત વૃત્તિનાળા કહેનાય ઠે સ્ત્રીઓનું સગીર જેમ ઢાકેતુજ શેઠાને જામે ઠે તમ દ મેલા આપણો સ પતિ, નિત્ય રીડ અને વન—એ સરે ગુપ્તજ સોમે ઠે જેન ટેના પગમાં બાધતુ સોનાનું કાચર સોમે નહીં તેમ પોતાની જાતિને અનુવિન કમ સોજતુ નથી માટે હે વડાના પુત્ર ’ પોતાના કુળપર પાઈ આવેના શાસ્ત્ર વ્યવહાર મા પાયાથ, આપણે સ પતિની પેઠે ગુપ્તને પણ પ્રચ્છન્ન પાના

અને નવાવ રીજ કપાયુક્ત ચિત્તના જા દુર્જનો દોષ છે તેથી તેમનો મનમાં ઝડી દેવો, કાલ કે દુર્જનનો સમ દુઃકાયાના પ્રેરણી પેરે કાળયોગે વિકારને પામે છે કે પાન' તા' નિત્ર અગ્રોક્ષત, દ્રાવનો પાગ પ્રમાણ પામ્યાવી જેન ધરીરને દ્રવિત કરે તેમ ત્યાં પશ્ચિમથી તને નિત્ર કે રો. એ માયાવી, તુલિમની પેડે હમેશા નનમા તુલો, વચનમા તુલો અને કિયાના પામ તુલો છે "

એ પ્રમાણે રોડ આદરપૂર્વક ઉપદેશ કરી બંધન એટલે નાગવદ્ર મનમા આ પ્રમાણે નિન્ના ના વારસો- 'ગિતાએ આપે ઉપદેશ કરે છે તેથી હું પાર છું કે પ્રિય વ્યના નબધી વૃત્તાત તેમના જાતના આપે છે અને આ માટે નિત્ર અગ્રોક્ષત ગિતા છેને નગ કે વાને અગ્રોક્ષ સામ છે માતાને નદતાવપાનાને લીધર આના (ધિખા માન દેના) વડીને દોના નથી તમે એમની મરજી પ્રમાણે થાઓ. ' એમ કાલવાર મનમા નિન્ના ના રાવદ્ર નિનયયુક્ત નમ્મ નાલીએ મોટો- ' ગિતાએ ! આપ આદેશ કરે તે નારે કરવુ જ એ એ કેમકે હું તના' પુત્ર છું, જે કાય કરનામા તુરબનોની આપાતુ ઉપધન થાય તતુ કામ કે વાલી નયુ । પરંતુ દેલીક નખન દેવશો અકરમાતુ જેવુ કાય આવી પડે છે કે જે નિચાર કરનાતા થોડા નમયને ખલ સહન કરી ચકતુ નથી. જેમ દ્રાવ મૂખ' માલસને પગ પવિત્ર કે ના પવેવેશા વીતી બય તેમ દેલીએક કાયનો કાળ વિચાર કરતા નીતી બય છે જેનો પ્રાપ્તચયનો કાળ પ્રાપ્ત થતે તોપલ હ ગિતાએ । હવેથી હું જેવુ કાય' કરીશ કે જે આપને સજ્જ પમાડે તેવુ નહીં હોય, આપે અગ્રોક્ષત સબધી વાત કરી, પા તેના દોષથી હું દોષિત નથી અને તેના તુલ્યથી હું તુલ્ય નથી. હ નેયનો સહનાન, માથે ધુણિધી, નારવાર દર્શન, તુલ્ય જાતિ, સરખી વિચાર, નગાન સીવ, નગાન વય, પોસે પાા ઉપીપલુ અને સુખ હુ ખમા ભાગ પાડવાપાલુ-વિરોધે કા મોથી નાર તેની નાથ નિત્રતા થઈ છે તેનામા હું કાર્ય પાા કપટ એવો નથી, માટે તે ના । નિત્ર ન નથી આપને દ્રાવ એ મિથ્યા કહેતુ છે, કાગલુ કે ' ખગ સોધે નરને એ પનાડના જ રોય છે ' કે પિ તે તમે માયાની હશે તોપા નને મુ કે રો કેમકે એકે કેકાણે રાખ્યા છતા કાચ તે કાચ રહેશે અને મણિ તે મણિ રહેશે "

એની ને કટીને તા । ચદ્ર નોન રથો મેટને રોડે કધુ- ' પુત્ર ' તુ તુલિનાત છે તાપલ નાર કહેતુ જ લેએ, કાલ કે પારડા અત કરણો વલણવા મુરકેલ છે ' પડી પુત્રના નાનને જલતા । રોડે ચીનાલિક તુલોથી પૂર્ણ એની પ્રિયવ્યનાને માટે પૂલ ખદ્ર સેક પાસે નાલી કરી ત્યારે ' આગળ તમારા પુત્રે ઉપકાર કરનાવડે મારી પુત્રીને ખરી. કોલી / છે ' એમ મરી પૂલખદ્ર રોડે તેવુ નવન સ્વીમયુ પડી મુખ નિચે અને મુખ વને તેમના માતા ગિતાએ નાગ ચદ્રનો પ્રિયવ્યના સાથે નિનાદ કર્યો મચિત હુ દુભી સમનારી જેન દર થાય તેમ નનચાછિત નિનાદ થનાવી વડુન પહો દર પામ્યા

નમસ્તે એ તોપણ કહેણે ચેયના જ નથી' એમ આ ક્રાંતિ તો નુખા ઈથી ચમત્ત
તમે પાનથી અને નમસ્તે પાન કરી ચમત્ત તમે નથી '

અરી નીને કહી પાતાના તેવમા કપડ અધુને ગયા ની અગ્રાકલ્પની નીન ગદો
અટક નિ કપડી નાગવદ્ર વિચાર કરવા ના થો- 'અહો' આ નમાર અનાર છે
એમા આના પૂરોને પાન અકનાર આના નદેડના આન ત્રાપ થાય છે, કૂમારો એમ
અતિને સુનને નેમ પૈયયા નદો નદેડના થતા અને અત ઉદ્દેગ નમ્મત્ત એના
અધુઓ સુવેરે છે ' અરી ગન નિરકાગ નિનાર કરીને તેના કુખયા કુખિન વયેસા
ના નન્દ્ર કીયા ગાક ન- ' આ નમાર કહેના ના થો- ' હ બધુ ' એ અનકાસ્ય ત
હોય તો આ તમા ઉદ્દેગનુ મ છુ હમણેજ મને કહો અને મને તના કુખનો
બાગ આપીને તમે અ પ કુખનાથ થાના '

અગ્રાકલ્પને કહ્યું- ' હે મિત્ર ' પ્રાલુભ્ય એના તનાની પાને ખીનુ પાન અનકાસ્ય ત
હોય તો આ શુભા તો કેમજ અપ્રમથ્ય હોય. તમે બધો જે કે સનારના શ્રીઓ,
અનાનાનાની શ્રી જેમ અનકારને ઉત્પત્ત કરે તેન અનથને ઉત્પત્ત કરનારી છે '

સામ ચન્દ્રે કહ્યું- ' હે સાધ ' પાનુ હમણ તમે નિપાતીની જેવી કર્મ શ્રીના
સકટમા પડ્યા છે ' '

અગ્રાકલ્પની કૃત્રિમ નમ્મનો દેખાત કરીને થો થો- ' પ્રિયવ્યના મને યજ્ઞ નખતરી
અગ્રાન્ય વાગ કલ્પ ક તી હતી, પાલ ક્રમ નખત પાતાની મેગજ વજ્ઞ પામીને રહેડે
એમ ધાનીને મે સવજ્ઞાપે કલ્પક નખત નુધી તેની અવતારૂનક ઉપેક્ષા કરી, તોપણ
ત નો અત્તીને થોય ત્યજો કહેનાથી નિ ન પાનો નદો અહો ' શ્રીઓને કેવો
અમહ આદ્ય હોય છે ' હે બધુ ' આજે કુ આપને ગોધના માટ તમારે વેર ગયો
કળા તમાના મને અલભી અતો ત શ્રીજ નમ્મનીની પેડે મને રાખો, પા હન્તી
એમ પ નથી છુટા થાય તન કુ તના નેધી પાનુ યને છુટ થક કનાનગો અદો
અગ્રો નાગના મે વિનયુ કે આ શ્રી મને છવના સુધી દેડો નદો, માટે મારે
નયમેજ આત્મધાન ક થો કે કેમ ' અપના અપનુતુયા નુતુ પાનવુ પા થોય નથી,
કારણ કે ના પવકમા તે શ્રી ના મિત્રને આ પ્રમાણેજ કહેશે કે અન્યથા કહેશે ' માટે
કુ પેતેજ નારા મિત્રને આ નવ નાગ કુ, ગયા શ્રીના નિશ્ચાન કરીને એ વિનાય પાને
નદિ, અપના એ પા યુક્ત નથી, કાલ કે મે તે શ્રીના મનોગ્ય પૂા કર્યો નરી તો તેનુ
કુશીક કહીને કા માટે કાગ ઉપર કાર નાખ્યા જેનુ કર ' એન વિચાર ક તો હવે તના
ના તમે મને એથો હે બાન ' એ નારા ઉદ્દેગનુ કા લા અનો ' અગ્રાકલ્પના આના નન
ન નામગી અમે હાવાદક છે નુ પાન ક્યુ હોય તેન થાય વિનાના નમુદ્રની પેડે તમાર
પદ્ર નિર થક થો

સાગ ચદ્રે કહ્યું—‘ આંઆને અન ૮ ઘટ છે, કા ૧૧ કે ખાગી જનીનના નનાના જળના ખા ૧૫૫૭૪ હોય છે હે મિત્ર ’ હવે એક ન કા, ના ૧ અન ૧૫૫૭૪ પ્રવર્તો, સ્વસ્થ થઈને રહો અને તનુ નચન નખા ૧ નહીં હે ત્રાત ’ નનુતાઅ ત જેની હોય તેની બધે હે, પણ તનાવી આખા બને મિનાના મનની મનિના ન થાઓ ’ ૧ ન પ્રકૃતિનાજી સાગ ચદ્રના અના અનુનયવી^૧ ત અનમ અગોઃ ન ખુગી થયો, કેમકે માયાની વૌઞ્ઞ અપરાય ક નિ પણ ખાનાના આત્માના નખાપા ક નિ છે

ત વિનસવી સાગ ચદ્ર, પ્રિયદ્વના ડાક નિન્નેદ થઈ ૧૫૫૭૪ જી આગીની પહે ડેવેગ મહિત તને ચરપ કરના નાઓ, તોપણ આગાની પેટેજ તેની નાયે અનુદાસ્યે નતવા લાઓ, કેમકે ખોતે ઉઠેરકી લતા કદાપિ વચ હોય તોપણ તેનું ઉન્મૂલન કરાતુ નવી પ્રિયદ્વનાએ પણ, ના ૧થી તે મિનોતો બેઠું ન થાઓ—એમ સાગી અલોકદત્ત સખ સી વૃત્તાત પોતાના પતિને કહ્યો નહીં સાગ ચદ્ર નમાગને ડરાવ્યું જ્યો માની સર્વ ઋદ્ધિને, નન અને અનાય લોઢિને હાન કરનાડે કૃતાય કરના નાઓ કાળે કરી પ્રિયદ્વના, સાગચદ્ર અને અલોકદત્ત—એ નષ્ટ પોતપોતાનું આયુષ્ય પૂજ કરા કાળધર્મ (શૃત્યુ) પામ્યા તેમા સાગચદ્ર અને પ્રિયદ્વના, આ જ ખૂદીપમા ભગત હોના હિપા ખડમા ગગા સિવુના મધ્ય પ્રદેશમા આ અનમરિપણીના નીજ આરામા પ ચોપમનો આઠમો જાગ રોન રહ્યો હતો તે નમયે યુગલીઆ રૂપે ઉત્પલ થયા

પાય^૨ ભરત અને પાય ઐરનત શેતમા કાળની વ્યવસ્થા કરનાના કારણરૂપ ખાગ આરાતુ કાળચક્ર ગણાય છે તે કાળ, અનનારિપણી અને ઉત્તરારિપણી એના બેથી મે પ્રમ નો છે, તેમા અનસરિપણી કાળના એકાત સુખમા નિગેર ૧ આગઓ છે એકાત સુખમા નામે પહેલા આગે ચાર ડ્રાઇઝેટી સાગરાપમનો, બીજે સુખમા નામે આગે ત્રણ ડ્રાઇઝેટી નાગરાપમનો ત્રીજે સુખમદુખમા નામે આગ મે ડ્રાઇઝેટી સાગરાપમનો ચોથા દુખમ સુખમા નામે આગે મેટાગીય હજારનો^૩ ન્યુન એક ડ્રાઇઝેટી ના રોપમનો, પાચમો દુખમા નામે આગે એકનીય હજાર નરનો અને ડેનો (છઠો) એકાત દુખમા નામે આગે પણ તેટલાજ પ્રમાણનો (એકનીય હજાર વર્ષનો) છે આ અનમરિપણીના જે પ્રમાણે ૭ આગ કદ્ય છે તેજ પ્રમાણે પ્રતિષ્ઠામકમવી^૪ ઉત્તરારિપણી કાળના પણ ૭ આગ અગ્નિ નેના અનસરિપણી ને ઉત્તરારિપણી કાળની એકદર નખ્યા નીચ ડ્રાઇઝેટી નાગરાપમનો રાય છે, તે કાળચક્ર કહેવાય છે પ્રથમ આરામા મનુષ્યો નામ પ ચોપમ સુધી જીવનારા, ના ગાઉ હવા ગરીગના અને ચોયે દિનમે ભોજન કરનારા હોય છે તેઓ નમચનુગમે સંન્યાનનાગા, નન

૧ નચનાથી ૨ બુધ - જનુદીપમાં એક ધાતકી ખડમા બે અને ૧ કાદવા બે જેવી રીતે પાય ભગ્ન અને પાય અગ્નિ હેન ગાલુચ ૮ અનસરિપણી એટલે ઉગના ૫ ઉત્તરારિપણી એટલે ચક્રો ૬ અગા કમથી

તેઆનું યુગીર વજ્રજ્વળન નારાયણ ગદાનસાથુ અને નમચતુર્ય સંધ્યાનસાથુ હરુ
મેરમાળા નહે જેન મેરપરંત મોખે તમ અત્યંત નુનાની કાવિનાળા ત યુગ્મનમ
(નાગચંદ્રને જીવ) પોતાની પ્રિય પુનાનાની સ્ત્રી નહે મોખતો હતા

અસાકલ પાન પૂન જન્મમા કરેના કપટયા તેજ ઉકાળે રેત નાનાગો, ચા
દાનક અને દેવદંતી જેવો દમ્તી થયો એક નખને મેરજ્યે ત દમ્તી કુત
દમ્ત તેમના તમે યુ મનાઈ થેના પોતાના પૂન જન્મના મિત્ર (માગ ચંદ્ર)ને એવા

અનકા અનુભવી ધારાઓ જેનુ યુગીર અપ્ત થયુ છે અસા ત દમ્તીન શીખ
નારી જેન અકુર ઉત્પા થાય તમ અનક ઉત્પા થયો, તયા તેજો પોતાનો પુઠયા તને નુ
થાય તરી મેન આનિગન કરી તનો છીજ નાહી જા પા પોતાના નકા ઉપ
પદ્મચા પાગાર દાનના અભ્યાસયા તખને મિત્રોને યોગ નખત અપાકકેના કાર્યની
જેન હા જન્મકુ મેરમા થયુ તે નખત ચાર જાતનાળા દમ્તીના નકા ઉપ મેરમા
દાનક અને વિનયની કલાન તાયનનાળા બીજ યુગનીઆઆ ડ્રીની જેમ એના ના યા
સખ, નકા હા અને ચંદ્ર જેસ વિનયદાવી ઉપ ત મેરમાદતા તેવા યુગનીઆઆ તમ
વિનયવાદન અસા નામરી સાનાસ નાચા અનિમગા નહે નર પ્રકાશનો નાતિન
અનકા, વિનયદમ્તીના નાદનનાળા અને નકાતિ સ રન પતાન-તસન સો અનિક રો
કેરુનક દાન રાતિ વસ પડી આનિમજ્જ યતિઆની પડે ક પટુસોનો નામ
નક થયા આ એ અનુ દુરેવે ફેરવાને બીજ આ યા હાય તમ નામ ક પટુયા થા
અને વિ ક નર વિકને અસા નાચા, મુના ક પટુયા અખે આપીઅકે નકી
અન વિનય રાજા હાય અને પદન થયા હાય તમ યાચના રાજા પા વિનય પાસ
અસા અનક મુના ત કા અખે હસી નિ આ કરી ચોરસ રોરો હાય તમ અન
તુ ત કા રાજા નકા ના સા નાચા કરના પીપિયા અને જોસાતિ ક પટુ
જેન વિનયે દીધાની વિષ્ણુ રાજા નક તમ નાદન ના ક તા નકાના, ચિત્તાપટુ
ત કુરિનક નક નો જેન અનુના નકા પુનામાળા આપના નકા
વિનય ત કા અનકો એ દીધ થયા નનાનો જન્મ આ નકા નુ-વિચિત્ર નકા કે
મેન અનકા નકા આપના નકા, નકા ત કા અન કરીથી કેમ સાપ્ત થયા, અસા
વિનય અનક ત કા નકા હાય તમ અનક નકાને અનુભવે આપના નકા
નુ વિનયકાનો નકા અનક વિનય જેન નારી વિના ન નકા કરી થક તમ નક
કેરુનક ર અસા નકા ક કા અન, અને નકા નકા અનકા અનકા અનકા અનકા
અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા
અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા અનકા

ખુબીએ તરફ ધ્યાન આપીએ તો તેમા હેમચ દ્રાચાર્યની બુદ્ધિની વિશા
 રણશક્તિ અને પ્રથમ સનીય પૃથક્કરણ શક્તિ એ ખાસ ધ્યાન જે ચનારા
 દ્રાચાર્ય પોતે બ્યાકરણ, કોષ, કાવ્ય અને અલંકારના કર્તા હોવાથી તેઓમા
 તાલ્પી તોડીને આશય લાવવાનો અદ્વિત પ્રયાસ કરવો પડે એવું તો
 આ પ્રથમા એટલા બધા ચરિત્રોનો સમાવેશ કરવામા આ પો
 વિચારમા પડી જાય છે સ્થાનોના વર્ણનો અને લક્ષરની વ્યૂહરચના
 સનુ વર્ણન અદ્ભુત આપેલું છે પ્રભુના કલ્યાણકોના મહોત્સવો, ચક્રોનો
 વિકૃત સમવસરણની રચનાનું ચિત્તાકર્ષક વર્ણન વાચતા તે સમય, તે
 હૃદયપર ખડું થાય છે, અને જરાપણ લાગણીવાળો મનુષ્ય આપણા
 પ્રાચીન સુખ કહે છે તેનો ક્ષણભર અનુભવ કરે છે અત્ર તેનું વિશેષ
 ૫ વચનારની ક પનાશક્તિપર છેડી બીજી રીતે વિચારીએ તો દરેક
 ૫ સ્તુતિ અને દરેક પ્રભુની દેશનાપર ખાસ ધ્યાન જેવાય છે ના
 વિભાગ કરેલા છે, અને તેને પર્વ એવી સજ્ઞા આપેલી છે તે દશ
 એવી ખુબી કરી દીધી છે કે તેથી સર્વ ત્રિજાતનુ રહસ્ય સમજાઈ જાય
 મુની દેશનામા નયેનું સ્વરૂપ, મેત્રસમાસ જીવવિચાર, કર્મસ્વરૂપ,
 ૫, બાર ભાવના, સંસારપર વૈરાગ્ય, જીવનની અગ્નિરતા અને દુકામા
 ૫ સર્વ વિષયો એવી સરળતાથી અને ચિત્તાકર્ષક ભાષામા સમાન્યા છે
 ઉચ્ચામા ઉનો લાભ આપવા સાથે બહુ ભારે બોધ આપી વાચનારને
 ૫ ભૂત કરી દીધા છે આ રત્નને એટલું લખવું વાસ્તવિક છે કે
 મેત્રકાર તરીકે હેમચ દ્રાચાર્ય પૂરેપૂરા કૃત્તેહમક ઉત્તર્યા છે, અને તેઓનું
 હિત હોઈ વાચનાર અને લક્ષણનારને આનંદ સાથે બોધ આપે છે

તેઓની કૃત્તેહ પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો પણ સ્વીકારી ચુક્યા છે, અને
 ૫ નિસ્તાવનામા એ જેકોબી કવિ તરિકે તેમને ઉત્તમ સ્થાન
 પ્રોફેસર તેમને માટે લખે છે કે ' શબ્દાનુયાયન જેવા નહા બ્યાકરણના
 ન ચિત્તામણિ જેવા કોષના રચનાર અને છંદાનુયાયન જેવા પિત્રગના
 ૫ અનુયાયન જેવા કાવ્યોપર ત્રયો રચનારની વિરત્તા કોઈ પણ પ્રકારની
 ૫ વને માટે પૂરતી હતી. છેવટે તે લખે છે કે *all he has done*
everly and he has succeeded in producing a narrative
reader will peruse with as much pleasure and interest as
of greater pretension (આટલું છતાં હેમચ દ્રાચાર્યે આ પ્રથમ અતિ
 પેલો છે, અને પોતાની કથા વાચકવર્ગ તમજા મૂકવામા તેઓ એટલા
 થયા છે કે આથી વધારે તારા ત્રયો હોવાનો સંભવ ન રાખતા અપૂર્વ
 ૫ આનંદ અને હોશયી વાચનાર આ પ્રથમ વાચશે.) ”

ટીક તપાસ કયા પછી એવા નિર્ણયપર આન્યા છીએ કે આ પ્રથમ સવત
 માયો છે એ સબધી યોગ્ય પુરાવા અને દલીલો શ્રી હેમચ દ્રાચાર્યના ચરિ
 લખવામા આવશે.

૫૮ની દરેક બાબતપર ધ્યાન રાખનાર, રાજ્યસભામા દરેક / જનાર

નાવાગી પ્રિયાવરે, નવનવનમા ગહેલી વૃક્ષશ્રેણીથી કનકાચન (મેઝ) ગાંભે તમ ગોખવા
વાયા પ્રમેનગિન દ્વાપકુમારમા મગ કરીને હતપત્ર થયા અને ચમુકાના મગ કરીને
નાગકુમારમા ગડી મઝેવ નવ યુગથીઆઓને તેજ નીતિના કમથી દ્રિઢ જેમ જેવાને
શિમા ક નેમ શિમા ક વા વાગ્યા મઝેવ અને શ્રીમતાના પ્રાતમગની વખતે તમનાથી
નાભિ અને મહેવા એ નામનું યુ મ થયું નાપાયમે ધનુષ્ પ્રમાણ શરીરવાળા તેઓ
મના અને નયમની પેડ નાચેજ વૃદ્ધિ પામવા વાગ્યા મઝેના પ્રિયગ્રુવના જેવી કાનિવાગી
અને નાભિ મુવળ જેવી કાનિવાગી હતા, તેથી અર્ધ પોતાના માતાપિતાના પ્રતિબિંબ
રોય તેવા તે સોખના હતા તે મહા માઓનું અદ્યુન્ય તમના માતાપિતા મહેન અને
શ્રીમતાના આયુધથી કાઠકન્યૂન-મખ્યના રૂવનું થયું મઝેના મગ કરીને દ્વાપકુમારમા
હતપત્ર થયા અને શ્રીકાના પત્ર તેજ નખત કાળ કરીને નાગકુમારમા હતપત્ર થઈ
નેમના મત્યુ પામ્યા પડી નાભિ ના યુગનીઆઓના માતમા કુલગ્થ થયા ન પાડ
પ્રતોક્ત વળ પ્રમગની નીતિવરેજ થ મનર્થી અનુધ્યાને શિમા ક વા વાગ્યા

ત્રાજ અગ્નિ યોગી વમ પૂવ અને નન્યાગી પક્ષ ત્રિણ વા નાદાઅદ ના ૧) બારી
ગદ્ય દના એવા નમયે આપા મામની ક્રમ ચતુરશીને દિવસે ઉત્તર નમત્રમા
ચંદ્રનો યોગ આવતા વચ્ચનામનો શુભ નેત્રીય માગતાપમનુ આયુધ્ય ભોગતી મનાય
તિફ વિન નમાથી અરી, જેમ માનમ નરેશ થી ગગના તટમા દન દત્તે તેમ, નામિ
કુલકની સી નરેવાના દેવમા અવતર્યો પ્રભુ ગળમા આવ્યા તે મમયે પ્રાણીમાત્રના
દુખનો દરેક થય થો વૈદ્યોધ્યમા મુખ થયુ અને મન ન્યાતે મોટા ઉત્તોત થયો જે
ત્રિવે દેવનોકમાથી ચરીને પ્રભુ નાનાના દે ના અદ્યા નજ ત્રિવે નિરાનખુવનમા
નતલી મરદેવાએ નનુદ્ય મદા -વનો ગીદા તના તથન -વને જીવગ, પુદ્ગ -
વાજો, ગીર્ધ તનજ મગ પુરુષગે સુખની ધુષ નાગના દ અન જાનુ વિનુત નદિત
ય અનુને મેર દોય નેર ઉપમ જોડો શીરિ -વને મેર ના ને, કમથી દે
નિ ન ક્રના નની નદીથી રન થિ અન જાને ચનન દેનન પનત હાય તથ ને
દાવાજે કમ્પી એયો શીરિ -વને પીજા નવન જે ગીય જીવ વે નપન થય
વે અને જાને મ ની નો જય વજ હાય તેમ પુ રાને દન ના - કુમાગમિદ
દીદ ને -વને પદ્મ જે લે ચનન ગા રમના નિવસ ના અને દિગા રેન્દ્રોન
પનનો મુદેયો કાદેવા પુત્ર કુલેયો દેવની કમ્પીદેવી દીપ પ્રાપને -વને
નન પ્રથ ના દેવકેવા કુ પેયો નુદેલી ન ક્ષ અન ધનુચકા અ અ ૧૧
ક ડા મુખ જેવી વાજા પુ રન ગા દીગે છે -વને જાને પેાન ન અનુ
પ્રેનિધિ અદા હાય તેવું અન દન ૧ ૧૨૪ અને યનિનમુદયા લેખુ શિવને ૧૨ શિવ

[illegible][illegible]

અખીત જગત તેની આજ્ઞાને માગાની પેરે મન્નક દપર વડન ૧ મે હે જગતમાતા ' તમે ન્વખામા પુત્ર સદ દીરો તથી તમા ૧૫ મનોદર અને નેત્રન આનદ આપનાર થોને મુખ મીટા તથી તમા ૧૬ કુત મોદરથી અપમાનો ન થકી જગતમા ઉચોત કનાર થમે અને મદાવન દીરો તેથી તમા ૧૭ આત્મજ આપના નથમા મોરી પ્રતિષ્ઠાવાળો રમલજ થમે ૧૮ દે માતા તમે ન્વખામા પાનકુલ જોયો તથા તમા ૧૯ પુત્ર મત અનિયોગાનુ પાત્ર પાત્ર થમે અર્થાત ૧૦ અનિયયયુક્ત થ ૧૧ પદ્મનિવર જોતુ તથી તમા ૧૨ મુત મનાર કાળી અટનીમા પદના મનુ'યોના (૫૫ ૫) તાપને દ ૧ અને તમે મમુદ જોયો ૨ તેથી તમા ૧૩ પુત્ર અધુષા' જા પાત્ર તેમની નમીપે અવસ્ય જ્યા યોગ્ય થમે દ દેવિ ' તમે ન્વખને નિવે જુવનમા આજુવ એતુ વિમાન જોયુ તથી તમા ૧૪ પુત્ર પૈમાનિક દેવાયા ૫૫ નેત્રાગ્રે મુગિન દિવાળો તપુજ જોયો છે તેથી તમા ૧૫ તનપ નવ ગુણરૂપ રત્નેની ખાલ તુ-ય થમે, અને તમે તમાગ મુખમા પ્રવેશ કરતા અત્ત યમાન અગિ જોયો છે તથી તમા ૧૬ પુત્ર અન્ય તેજસ્વીઆના તેજને દુઃ કરતા ૧૭ થો હે ન્વામિનિ ' તમે મહદે મ્વખો જોયા છે ૧૮ એતુ મુસો ૧૯ કે તમા ૨૦ પુત્ર મદે ૧૭ લોકોનો ન્વામી થમે ૨૧ આની ૧૨ ન્વખાય કીને તમજ મદેવા માનાને પ્રત્યામ કીને નવ કદ્રો પોતપોતાને ન્વાનકે' ગયા ન્વાનિની મદેવા પાત્ર ન્વખાયની વ્યાખ્યા ૨૨ પી મુસવરે નિયાયાથી, વગમાદના જગતડે મિસયાથી પૃથ્વી જેમ દક્ષિણ પામે તેમ દક્ષિણને પામ્યા

હવે ત્રયથી જેમ મેધમાળા મોલે, મુકનાદથી જેમ છીપ મોલે અને મિદથી જેમ પવતની ગુદા મોલે તેમ મદાદેવી મદેવા ન ગમથી મોતના નાન્યા જેકે ન્વખાવથીજ તજ્ય પ્રિયગુના જેવા મ્યામ દતા, તાપાલ શરુ જનુથી જેમ મેધમાળા પાકુવર્ણી યાય તમે ગનના પ્રજાવથી તેઆ પાકુવર્ણનાથા યયા જગતના ન્વામી અમા ૧૫ પાન ૨૦ જે એવા હપથીજ અમે હોયની તમ તેમના ન્વાનો પુદ્ર અને ઉત્તર જાપના વાન્યા અમે મગતાનુ નુખ જોનાને અગાદથીજ દત્તકિન યયા હોય તેમ તમના નોતન વિશેષ વિમાન પામ્યા તેમનો નિત્યખાગ જેકે નિપુન હતા, નોતન વર્ષાકાળ વ્ય તીત યયા પડી જેમ નગિના તટની બમિ વિશાળ યાય તેમ વિગેર વિશાળ યયો તે મદાદેવીની ન્વખાવથીજ મ. ગતિ હતી તે હવે મ ૧૬ ન્વાને પામેના દન્તીની પેરે વિગેર ૧૬ થ ૧૭ કાળે જેમ વિદ્વાન માલુનની મુદ્ધિ વૃદ્ધિ પામે અને ગ્રીષ્મજનુમા જેમ નમુદની વેજા વૃદ્ધિ પામે તેમ ગમના પ્રજાવથી તમની વાનણ્યરૂમી વિશેષ વૃદ્ધિ પામના તા ૧૮ નેઆ નેજા યના એકમાર ૨૫ ગર્ભને ધારણ કરતા હતા તોપણ તેમને કા, ખે, યે, નેદોનો કા લા કે ગમવામી અર્હુતોનો એજ પ્રભાવ હોય છે પૃથ્વીના અતરમાગમા

૧ અગી એવ પસ અથ નીમે છે કે મોગ વચ-સસ-મા સ્થપન કરેના એવને એ ૨૫ થે તા ઉના ધમધજાના ન થો ૨ ન પમારા કી મગવ નેધ

જેમ અકુર વૃદ્ધિ પામે તમ મનના ઉગ્મા તમન ગુણ તનીમે તમે નના વાગ્યો મીતળ જળમા દિમનૃતિકા નાખનાયી જેમ વિશેષ મીતળ થાય તેમ ગમના પ્રભાવના નામિના મનના અદિક નિશ્ચયત્વન વયા ગર્ભમા આવેના ભગના ત્મા પ્રજા નથી, યુગમર્મી થોડામા નાભિગળ પાતાના પિતાથી પા અદિક માન્ય થઈ પડ્યા ના જનુના યોગના જેમ ચદ્રના ડિગ્ગો અગિ તેજના ગાથાય તમ અનક પવૃક્ષા વિગિય પ્રભાવનાળા વયા જગતમા નિયચ અને મનુષ્યોના પન્નપ ને ગાત થા ગયા મના ટે નર્પકાળના માનનાથી નન ઠંધા નતાપ ગાત થા નય ટે

અ પ્રમાણુ નન માન અને માદ્યઆદિ નિર્મે વ્યતીત વયા પડી ચેન મામના ક્રાપાક્ષતી અષ્ટમીને નિર્મે અનગતે મન નકા ઉચ્ચ આનડમા આન્યા હતા અને ચદ્રનો યોગ ડગપાદ નક્ષત્રમા આવના હોતો થા મદાગેની મનના યુગનર્મી પુત્રને સુખે કરીને પ્રસન્ના હતા ત નખત અગે હય પામી હોય તેમ દિગ્ગાઆ પ્રમળ થા, અને સ્વગનાસી નેતાઓની પેઠે થોડા સાદ હયથી કીડામા તત્પ થયા ઉપપાદ નથ્યામા ઉત્પજ થયેના દેવતાઓની જેમ જગયુ (આગ) અને રગિ વિગે કનકથી નજિત ભગના અતિસય ગોભના વાગ્યા તે સમયે જગતના નેત્રોને ચમત્કા પમાડ નાગ અને અનકારનો નાગ કરનાર-નિધુતના ત્રકાચની જેનો-નલ જગતમા ડોત થા ગ્યો કિકેરાઅ નહી નગાડ્યા ત્મા પા મેધના જેના ગભીર શમનાળા દુદુમિ આકાગમા નાગવા લાગ્યા, તથી અષ્ટે નગ પોતેજ હયથી મજના કરતુ હાય તેમ જાવા વાયુ તે નખત ક્ષાના નાગીઆને પગ પૂરે નહીં પ્રાપ્ત થયેતુ એવુ સુખ વધુ, તા નિર્ચય, મનુષ્ય અને દેવતાઓને સુખ થાય તેમા તો શુ કહેવુ ? જમિ ઉપા મન પ્રવરતા પનનોઅ મેનથોના પેડ પૃથ્વીની ગજ કરના માટી મેના નેનક્ષત્રી જેમ સુગધી જળનો વૃદ્ધિ ક ના ના થા, તથી અદ મીજ નોનાની જેમ પૃથ્વી ઉચ્ચાન લેના વાગી

અ નમયે પોતાના આનન ચનાયમાન થનાથો-ભોગ કરા, ભોગવતી, મુભોગા, ભોગમ વિની, તોયનારા, વિચિત્રા, પુપ્પમાલા અને અનિહિતા-અ નામના આડ દિગ્ગુમારીઆ તત્કાળ અધોનોકમાથી ભગનાનના સતિકાચક પ્રત્યે આની આતિર્થક અને તીર્થક ની માતાને નાનાર પ્રદક્ષિણા હઈ નના કીતે તઆ આ પ્રમાણે કહેનાગી- ' હે જગતમાના ! હ જગતીપકને નમનનાગ દેનિ ' અમે તમને નમસ્કાર કરીએ કીઅ, અમે અધોનોકમા નિનામ કરનાગી આડ દિક્કુમાગીઓ પનિત્ર અના તીર્થકરતા જન્મને અનધિતાનડે જાવાને, તેમના પ્રભાવથી તેમનો માદમા ડ નાને માટ અહીઆ આની કીઅ, તેથી તમે અમાગથો ભય પામગો નહીં ' એમ કહી હશાન ભાગમા રહેથી તેઓએ ત્યા પૂર વિશા તરફ સુખનાશુ અને એક હજાર સ્તભનાશુ સનિકાચક ગ્યુ

પૂર્વની પહે નમસ્કાર કરી પોતાનું કાચ નિતિ કરી દાયમા ચામ અંગ કો ગાયન કરતી ઉતરિશામા ઉભી ગી

નિશામા ગેવા ચક પનતથી ચિત્રા, ચિત્રકનકા, અને અને સુગમભિ નામની ચાગ ચિકુભારીઓ પા આની, અને પુન ન નિનેથ ને તથા માતાને નમન કરી, પોતાનું કાર્ય નિતિ કરી, દાયમા દીપક ખી ઇશાનત્રિગે નિગિઓમા ગાતી ઉભી ગી

ચકદ્વીપથી રૂપા, રૂપાસિકા, સુરૂપા અને રૂપાવતી નામની ચાગ ચિકુભારીઓ પા તત્કાળ લા આની તેઓએ ભગવાનના નાલિતાનને ચાગ અગુન મળી ને ન ઈયું પછી ત્યા એક ખાડો ખોદી તેમા તે નિશ્ચિન કરી ખડને મન અને નરોથી પૂરી રીપા અને તેના ઉપર દુર્વા (દો)વી પીડિકા ખાની પા ભગવાનના જન્મ દરને વગા પૂર્વ, દક્ષિણ અને ઉતરમા તેઓએ લક્ષ્મીના ચૃદ પત્રા કરી ચૃદ ઈયા ત વચ્ચે ચૃદમા તેઓએ નિમાનમા દાય તેના નિશાળ અને મિદામનથી જુવિત ચતુ શાન (ચોક) મા પછી જિનેથગને પોતાની હસ્તાગ્રનિમા વડ, જિનમાતાને ચતુ દામીની પેટે દાયનો દેવ આપી, તેઓ દક્ષિણ ચતુ શાનમા લઈ ગઈ લા બનેને મિદામન ઉપર તેઓને, વૃદ્ધ મદન કરનારી સ્ત્રીની જેમ તેઓ સુગધી વસ્ત્રપાક તૈનથી અગ્રગન કરના લા તેના અમદ આમોની પુગમોથી દિશાઓને પ્રભોતિ કરી, વિચ ઉદ્વતનથી તેઓએ બનેને ઉદ્વતન કયુ પછી પૂર્વ દિશાના ચતુ શાનમા વડ ની સિદાસન ઉપર મેમારી પોતાના મનની જેના નિમળ ઉદયથી બનેને તેઓએ આન કરાવ્યુ સુગધી કાષાય વસ્ત્રોવડે તેમના અગ લુછીને ગોરીય ચદનના મનથી તેમને અચિત કર્યા, અને બનેને વિચ વસ્ત્રો તથા નિધુતના ઉચોત જેના નિચિન આલ પા પદગવ્યા પા ભગવાન અને ભગવાનની માતાને ઉત્તર ચતુ શાયમા લઈ ની મિદાસન ઉપર મેમાર્યા ત્યા તેઓએ આભિયોગિક દેનનાઓ પાસે કુદ્ર દિમનત પનતથી ગોરીય ચદનના કાક જનની મગાવ્યા અરપિના બે કાદથી આસ ઉત્પન્ન કરી, રોમના ચો પ કરેલા ગોરીય ચદનના કાદથી તેઓએ હોમ કર્યો, તે અગ્રિયા થયેના ભસ્મના તેઓએ રક્ષા પોટથી કરી બનેને હાથે ખાની તેઓ (પ્રભુ અને માતા) મોટા મનીમાનાળા હતા, તેપાન એવો તે ચિકુભારીઓનો ભક્તિમ ઠે પછી 'તમે પનતના જેના આયુધનાળા થાઓ' એવું પ્રભુના કનમા કરી પાપાણુના ને ગોળાનું તેઓએ આ-દાનન કયુ પછી પ્રભુને અને માતાને સ્તિકાબુનમા ગથ્યા ઉપર સુનારી તેઓ મગનિક ગીત ગાના લા

હવે તે સમયે વચ્ચેગાએ જેમ સવ વાજીનો એક માથે વાગે તેમ સગમા શ મન થયેઓનો એક સાથે હવો થનિ થયો, અને પનતોના શિખરની પેટે અચન એવા દંદ્રોના આસનો, મજ્રમ વડે દ્ય કપે તેમ કપાયમાન થયા ને નખને મોધર્મ દેવ લોકના પનિ સૌધર્મે દ્રના નેનો કોપના આટોપ્યા લાન થઈ ગયા, લનાટપ ઉપ

શ્રુટી ચલાવવાથી તેમનું મુખ નિકળ થયું, જાણે અદરના કોઈપણ વહ્નિની શિખા હોય તેવા તેના અવગત ક્રોધના ભાષા જાણે આગનને બિગ્ડ કરવાને હોય તેમ એક પગ ઉઠા કરવા નાગ્યો અને 'આજે યમગજ મને કાગળ મોકલે છે' એમ બોલી તેમણે પોતાના શગતન પાંચ અક્ષિને નાથુ મમાન વજ્ર અદલ કરવાની ઈચ્છા કરી એની રીતે ક્રોધ પામેના રશ્મીની જેવા ઇંદ્રને જોઈ, જાણે મુનિમાન માન હોય તેવા સેનાપતિએ આની વિગતિ કરી-‘હિ આનિ’ આપને માગ જ્યો પતાનિ છતા ગામાટે આપ પોતેજ આગમમા આવો ત્રે / હે જગત્પતિ’ આગા કોઈ કયા આપના શત્રુનું હું મથન કરું /’ તે કાળે પોતાના મનનું સમાચાર કી અધિજ્ઞાનથી ઇંદ્રે જોયું તો આદિ પ્રભુનો જન્મ તેમના જાગરામા આવ્યો કર્ણથી તત્કાળ તેમના ક્રોધનો વેગ ગમી ગયો, અને વૃદ્ધિથી શાન થયેના નિશાનગાળા પતતની જેમ ઇંદ્ર શાન થઈ ગયા ‘મને ધિમાગ છે કે મેં આવું ચિત્તવ્યુ, માગ મિથ્યા દુષ્ટત થાઓ’ એમ બોલી તેણે ઇંદ્રામનનો ત્યાગ કર્યો નાન આ પગના ભગવતની સન્મુખ આવી, જાણે બીજા રત્નમુકુટની લક્ષ્મીને આપના હોય તેની કગજવિ મસ્તકે સ્થાપન કરી, જાનું અને મસ્તકકમનથી પૃથ્વીને સ્પર્શ કરના વડે પ્રભુને નમસ્કાર કરી, ગેમાચિત થઈ તેણે ભગવતની આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરવા માડી-‘હે તીર્થંક ! હે જગતને મનાથ કરનાર ! હે કૃપાગસના સમુદ્ર ! હે નાલિનદન ! તમને નમસ્કાર કર છું હે નાથ ! નદનાદિક ત્રણ ઉનાનોથી જેમ જે પર્વત ગોભે છે તેમ મનિ વગે ત્રણ જ્ઞાન સહિત ઉપજવાથી તમે શોભો છો હે દેવ ! આજે આ ભગતસેન સ્વગથી પગ વિશેષ શોભે છે, કેમકે ત્રેતોકયના મુગટત્ત નમાન તમે તેને અનકૃત કયુ છે હે જગન્નાથ ! જન્મકયાણકના મહોત્સવથી પવિત્ર થયેનો આજનો દિવસ મ આગમા ગુડુ ત્યા સુની તમારી પેઠે વતન કરવાને યોગ્ય છે આ તમાગ જન્મના પત્રી આજે તાગ્રીએને પાંચ મુખ થયુ છે કેમકે અદતોના ઉદય કોના નતાપને કરનાં ન થાય / આ જ ખૂદીપને વિશે ભગતસેનમા નિશાનની પેઠે ધમ નટ થઈ ગયો છે, તેને તમારી આગાઈથી બીજાથી પાછો પ્રગટ કરે હે ભગવાન ! તમારા ચરણને પ્રાપ્ત કરીને હવે કોણ સસારને તરંગે નહીં ? કેમકે નાપના યોગનડે લેકું પગ મમુદના પારને પામે છે હે ભગવાન ! વ્રજ નિનાના દેગમા જેમ પત્રમ ઉત્પન્ન થાય અને ન રશ્મા જેમ નીનો પ્રસાદ પ્રગટ થાય તેમ તમે આ ભગત સેનના નેત્રન્ટ પુષ્પથી અનરવા હો ”

એવી રીતે પ્રથમ દેવનોકના ઇંદ્રે ભગવાનની સ્તુતિ કરીને પોતાના મેનાગિપતિ નૈગમિપી નામના દેવને આજ્ઞા કરી કે-‘હે મેનાપતિ ! જ ખૂદીપના દક્ષિણાધ’ ભગત સેનના મધ્ય ભૂમિખ ગમા લક્ષ્મીના નિધિ પ નાનિ કુનકગની પતી મહેવાના હ રશ્મી પ્રથમ તીર્થંક પુત્રાણે અનરવા છે, તેમના જન્મન્નાત્રને માટે નર્વ દેવનાઆને

યોગના જાન્યુ તમે નેત્રાનુત્તર પશિન થોગ નાને નનાનુ રોય તમ વૃક્ષોની
 ન થના નનના । દત્તીની જેન નમત્તવકની મળના નનનુ ત વિનાત આકાશના ગમે
 નુ કનુ સા ત વેગથી અનખ્ય દ્વીપનમુદ્રત ઉત્તર ન ગમે તદીયદ્વીપે અધ્યુ
 નેદાન પુરુષ જેન મથનો નવો ક તમ ત દ્વીપમા દમિત પુનન્દ્ર નયનાગમા
 તિરર પત્તની ઉપ ડ્રે ત વિનાતને નમિત્ત કું ત્યાથા અગગ દેદ્રાએક દ્વીપ
 પ્રતુકને ઉત્તરી ત વિનાતનો અનુકને તથો પાન નવો ગ્તા ઉદ્ર જ મુદ્દીપના
 મિત્ત બ ત્તના આદિ તીર્થકરતા જનનુત્તરને વિરે આરી પદોએ ના જેન
 મેદ્રાવતના ન મિ । ૨ તમ તમ તે વિનાતયો અનુત્ત નૃતિમદ્દની નમિત્ત
 ૧૧ અને પરી ર તા પુ રના જેન નિદિ-થાત કો તમ થાન કુ તા તે વિનાતને
 આપન કું

પરી નદાનુતિ જેન નાતયો ઉત્તે નાતો ત્યાગ કો તેન વિનાતનાયો ઉત્તીને
 અત્તન નનનામે યોદ્ર અનુની પાને અ રો પ્રતુને મેનાજ ત દેસામલીએ પ્રથમ ત્યાગ
 યો કોનેકે આનનુ અન થના નાન ૨ જેન આનીને પદેવી નેટ છે ' પરી નાના
 અદિત પ્રતુને ન મિત્ત ૧ ને દ્વીપો નવન યો, કેને અદિતમા પુનકેદ્ર દોપથનો
 નવી દેનાનાએ નનાક ઉપર અનિરિત્ત ૩ જો ન નમિત્તના દ્રે નનાક ઉપ
 અધ્ધિ એરી નાનિત્ત નદેને આ અમમે કહેશ હા સા-પોત્તના ઉ ના ત
 રૂપ પુત્રને યાન ક ના । અને જાદીપાને અનવના । હ જાનમના ' હુ તમનેનન કા-
 કે છુ તમે ત્ત છે તમે પુષ્પયત્ત છે અને તમે સુદ્ર જનનાથા તથા ઉત્તન
 જનમેશ યુત્ત રે જન કુવતના પુત્ર તરી અનિના તમે પશિવ છે કા । કે તમે
 પનનો ઉપા ક-સાના અનેત્ત અને અધ્ધિતિ થોગ નેમના નિ ૪૧ ક ન
 તથાન અદિ તીર્થક ને જન અધ્ધિ છે કે દિત્ત હુ ત્રોત્ત દેતકેકે ડ્રે કુ, ત
 ના પુત્ર અદિતને અનાનવ ૩ કને કુ અદો અધ્ધેશ કુ, નદ તના ન ૧૫૧ ।
 મેશ નદો' આરી રોત કડીને તુ પશિવ નદેશ નાન ઉપ અવનાર નિત્ત નાનતા
 નિત્ત નિનાર ૨, અને અનુત્ત નેક અનિત્ત કાને તેનના પ્રથ જાના નુપુ પરી
 ઉદે રોગના પુત્ર પકડી કનેકે નેરી અદિત નેના અનેક પે આનીનો રો નમિત્ત
 ક સાના અધ્ધિત્ત ' ૪' તમતો નેક રે નાતના જનમે અરી નાન કી-વિત
 થો તથ ૧ દે તમત્ત અદા-૧૫૧ એન ૧૦ ૧ ૧ । તજિત્ત નેદે નોયી
 ૧ નદાતોનમે અદના ૧ થો અને નમિત્તના ક અવ કા નેશ જનતથ ના
 અને નદ ૧ કયા નેક રૂપ જનત્ત નેને ત્ત ક રના અદો નાન આ પશિવ
 નનાક ઉપ પુટ જાના રી ૧૪ રૂ -અનને અને અનુત્તે પાદુક ઉપ પે
 દશ ને રૂપે નુદ્ર અન ૧૫ ૧૩૬ અને આ રૂપે અનુ ત્ત ૧૫ રોય તમ
 ૧૪ ૧ ૧ ક ને જનત્તના આતો ને થય નવ દેનેયો અપદને નેક ૨-

મય ૭ તા દેવતાઓથી વીંછઈ દેના અને આમળની દેના નિમળ ચિત્તનામાં ૭૬
પાત્ર ૫ આકાશમાર્ગે વાળ્યા તૃપાતુર થયેના પરીઆના દૃષ્ટિ તેમ અનુત રોગર
ઉપર પડે તમ ઉત્કૃષ્ટિ થયેના દેવતાઓના દૃષ્ટિ બગનાનતા અનુત ૭૫ ઉપર પડી
બગનાનતુ અનુત ૫ જોસાને ૫૮૭ દેના (આગમ ચાનના ૧) દેવતાઓ, પોતાના
પ્રથમ ભાગમા નેનને છૂટા કરતા તે બાહુ ચાનના ૧ જો, નામની એકાના તપિ
પામ્યા નહી, તથી જાત તમિત થયા પાત્ર તના પોતાના નેનને, માં ૭૮ ૭ ૬ ઈ
રાયા નહીં ૫ જાડે દેના દેવતામાં બગનાનને એનાને અગમ અનનના ઈ
ક્રતા કરતા, તથી તઆ ઉનધન થતા પોતાના મિત તના નામને ૫ ૧ માતા નહે
તા પડી દેવતાઆના પતિ ૭૬, દૈવ્યની અનુ એના હોય તમ બગનાનને પોતાના
દૈવ્યની નમીપે નમીને મેરપત ઉપર ગયા ત્યા પાકુડનના દક્ષિણ દુનિતી
ઉપર નિમળ કાતિનાગી અતિપાકુકમયા નામે ગિનાના ઉપર અર્ધન નાનને મોગ
સિદ્ધાનત ઉપર પૂન દિવાના પતિ ઇદ્ર દર્શ નદિત પ્રયુક્તે પોતાના ઉત્તમના
નકને શેષ

જે નખતે સૌધર્મ દ્ર મેરપત ઉપર આળ્યા તેજ નખતે મહામોષા નકના નામની
પ્રજોનિત થયેના અડચાનીગ લાખ નિમાનનાસી દેવતાઓની પગ ના-નિચનસી-
વૃષભના નાકનનાળા-જિહ્વા કપતા અનિપતિ ઇગાનેદ્ર તેના પુષ્પક નામના
અભિયોગિક દેવતાએ એના પુષ્પક નામના નિમાનમા મેરી, કિષા વિજાને ૧
ઈજાનકપથી નીચે ઉતરી તીર્થ ચાની નદીથ દ્વીપે આની, તે દ્વીપના જિહ્વાપુષ્પક
મેદના રતિર પત ઉપર સૌરમેદ્રની પેઠે પોતાતુ નિમાન નસીને મેરપત ઉપર
બગનાનના નમીપે ભક્તિ સંદત આળ્યા મનતુમાર દ્રિ ૫ ૧ જાગ નાખ નિમાનનાસી
દેવતાઓ ૫ ની મુમન નામના નિમાનમા મેરીને આ યા મહેદ્ર નામના દ્રિ અ
નાખ નિમાનનાસી દેવતાઆ સદિત ધ્રીવત્સ નામના નિમાનમા મેરીને મનના ૭૮ ઉપર
ત્યા આળ્યા અલેદ્ર નામના દ્રિ આ નાખ નિમાનનાસી દેવતાઓ નાચે ૫ નરી ન નાવર્ત
ન નાખ નિમાનમા મેરી પ્રયુક્તી પામે આળ્યા લાનક નામે દ્રિ ૫ ના ૧ દન્ત નિમાન
વા રી હેરા સાચે કામગન નામના નિમાનમા મેરી જિનેવની પામે આળ્યા નુક નામે દ્રિ
આનીયદગ નિમાનનાસી દેવતાઓ સાચે પીતિગમ નામના નિમાનમા મેરીને મેરપત
ઉપર આળ્યા સહમાર નામે ઇદ્ર ૭ ૬ ના નિમાનનાસી દેવતાઓના સાચે મનોરમ
નામના નિમાનમા મેરી જિનેથની પામે આ યા આનતપ્રાણુત દેવનોકના દ્રિ
આગે નિમાનનાસી મેરીના સાચે પોતાના વિમલ નામના નિમાનમા મેરીને આળ્યા,
અને આરપુઅયુત દેવનોકના ઇદ્ર ૫ ૧ ના નિમાનનાસી હોની સાચે પોતાના
અનિ મેગનાગા સર્વતોમદ્ર નામના નિમાનમા મેરીને આળ્યા

નય વખતે રત્નરશ્મિ પૃષ્ઠીના અડધ ઘાટાં એ નિવાન કરના । સુવનપતિ અને
 વ્યવસ્થા રોના આમનો કપ્પા ચમગચ આ નાનની નગરીમા નુપનાં સ્થાની અદ્ય
 ચમગ નામના સિદામન કપર ચમગનુ (ચમરેદ) તેણે દત્તા તેણે અવિજ્ઞાનવડે
 મયદાનનો જન્મ જન્મીને એવ દેવતાઓને જનાવના નાટે પોતાના દુભ નાનના મેના
 પતિ પત્ને એરપોયા નામે રથ વમથવી પત્રી પોતાના મોનક દજા નામાનિક
 દેવતાઓ ત્રીય ત્ર પચિશક (નુર-યાનને યોગ્ય) દેવો નાગ ચેકાગ, પાન અનનાદ
 પીએ અન્ય તર-મધ્ય-નાથ એ તલ પજદાના દેવો, સાત રક્ષા નુ નૈન્ય, નાત મેનાપ
 નિન્ધ અને નાં રિશ્યે રદત્ત । મોતક મોનક દજા આત્મ શક દેવો તથા નીચ ઉત્તમ
 શ્રદિવાન અનુ કુના દેવોથી પ વ લો તે, આભિરો ય દેવે તત્કાળ મેલા, પાનયે
 મેજન ક્ષા, મોદ્ય મયથા યોનિત અને પનાતકદજા મેજન વિનાગવા ગ વિમાનના
 મેસીને બાવાનનો જન્મોત્થવ કરનાની દિવ્યથી ના-યો તે નનકેદ્ર પલ ચક્રેદ્રની પેટે
 પોતાના વિમાનને નાગ ના નક્ષેપીને ત્યનીના અગમનવડે પવિત્ર યથેચ મેરપતતના
 ચિપ્ત ઉપર આગેા બનિચ આ નામે નગરીના બવિ નામનો દંદ્ર પા મહોત્સ્વરા
 નાનની રીષપથ વાધવીને મહાદુભ નાનના મેનાપતિના શેલાવચાથી આવેચ ત્ત
 દજા સામાનિક દેવતાઓ તેણે ના ગુલ અગરશક દેવતાઓ તથા બીજા ત્રાયવિશક
 વિનેરે દેવતાઓ નદિતનનગ દ્રની પેટે અન દ-અન ત્તા નાંકિતપ મેરપતંત ઉપર આગેા
 નાનકુના મો ર છુ નાને દંદ્ર મેરસ્વરા નામની વથ વાધવીને ભદ્રનેન નાનના
 પાતાની પાપન મેનાના અરિપતિને ત્રેર કોલા ડ દજાર આમાનિક દેવતાઓ,
 તથા ના નુર અન મક દેવતાઓ, ડ પોતાનો પન્દેવીઓ (દંદ્રાલીઓ) અને
 નાન રત નાકુના દેવોથી યુક્ત થને પચીય દજા મેજન વિનાગવા,
 અત્રીકે મેજન ક્ષા અને દ્રિધ્યથી યોનિત વિમાનના મેસીને બગવાનના ત્યને
 નાંકિતક યનિત નાન મેર પા નનાક ઉપર મલચાગમા આગેા ભૂતાનદ
 નને નાનેદ્ર મેજના મેરસ્વરા નાનની રથ વાધવીને, દક્ષ નામના મેનાપતિએ
 મેલાવેચ ત્તનિક વિમેરે દેવતાઓ નદિત અભિરોશિક દેવતાઓ નેચા વિમાનમા
 મેસી, તન જાનના નાવડે નનાય યથેચ મેરપતંત ઉપર આગેા તનચ વિનુકુના
 ના દંદ્ર હનિ અને હરિમદ, તુનકુમાગના દંદ્ર વેણુદેર અને વેણુદાગી, આનકુમા
 ના દંદ્ર અત્રિગિષ અને અત્રિમાપુત્ર, નાયુકુનરના દંદ્ર વેવળ અને પ્રમ રત,
 નનિતકુના ના દંદ્ર મુયોપ અને મહારોપ, ઉ વિનુનારના દંદ્ર જતમાત અને
 જલપ્રમ, રીપકુના ના દંદ્ર પૂર્ણ અને અવગિટ, અને દિગ્કુનાગના દંદ્ર અમિત
 અને અમિતવાહન પાન આગેા.

વ્યતરોમા વિશાલતા ધ્રુવ કાળ અને મહાકાળ, જૂતાના ધ્રુવ સુરૂપ અને પ્રતિ
રૂપ, યસના ધ્રુવ પૂર્ણબદ્ધ અને મહિષાસુર, ગણમોના ધ્રુવ લીમ અને મહાલીમ, કિત
રોના ધ્રુવ કિશર અને કિપુરૂપ, કિપુરૂપના ધ્રુવ મત્પુરૂપ અને મહાપુરૂપ, મહા
ગાના ધ્રુવ અતિકાલ અને મહાકાલ, ગવોના ધ્રુવ ગીતરતિ અને ગીતયશા,
અપ્રતિ અને પવપ્રાપ્તિ વિગેરે વ્યતરની બીજી આઠ નિકાય જે વાણવ્યતર કહેવાય
છે તેના મોળ ધ્રુવો, તેમા અપ્રતિપતિના ધ્રુવ મનિહિત અને સમાનક, પવપ્રતિપતિના
ધ્રુવ પાતા અને વિપાતા, કવિનાહિતના ધ્રુવ સ્વપિ અને સ્વપિપાત, જૂતાનાહિતના
ધ્રુવ હરવર અને મહેરવર, કવિતાના ધ્રુવ સુવત્સવ અને વિગાનન, મહાકવિતાના
ધ્રુવ દાન અને દામરતિ, કુમારના ધ્રુવ રવેત અને મહારવેત, પાતકના ધ્રુવ પવક
અને પવકપતિ અને જોતિજોના અવખ્યાતા સૂર્ય અને ચંદ્ર એ બે નામના
ધ્રુવો-અહીં રીત કુલ ગોસાઠ ધ્રુવો મેરૂપત ઉપર એક સાથે આવ્યા

૫મી અચ્યુત ધ્રુવે ગિનેશના જન્મ ઉત્તમને માટે ઉપકરણો વાનસાની અભિયોગિક
કેનકૃતના અસા કરી, અટને તેઓએ હિસાન વિશાલ ૩ જઈ, વૈકિય સમુદ્રસાગર
પવરના ઉપર પૂરણોનું આરંભ કરીને કુનાના, રોના, રતના, સુના
અને રતના, સુના અને રતના, સુના-રૂપ અને રતના, રોના અને રતના,
તમાજ મુનિના-અંક મોજન કયા એના આઠ જાતના પ્રત્યેક એક દરેકને
અને સુરે મોજે વળાવ્યા કુનોની મધ્યા વળાવે, તેમ જમાનોની સુનાઈ
આઠ અનિનાના કરીઆ, રોના, રતના કરડિઆ, મુનિષ્ટક (જમના), યોગ
વિદ્યા અને કુનાના ચોરીઆ-અને બે આઠ અઘડીજ બી રાખ્યા હોય તમ
જોના વળાવે તમ વળાવે ૫મી વરમાના પાણીના પડ ગીનિરિમાસો તમાએ ત
કાંચે તરી લીધ અને એવું રીને રીનિરિપિતા જગતુ અનિતાન મનાવનાને માજ
દેવ તમ કુનાના, ૫મી અને પ્રકલ જગતા કમળ પડ ત્યાં સી રાય તીલા જા
તમા ૬ મે ૩ તરે જાણવનાસો જગ વડા કર તમ હાયમા કુલ સગા કોઈ
રહેએ કુના તમુદનાસો પૂરેર અવત કમળ વડા યો અખે અધિક કુના
એવા જ રહેના તમ માણિ તીમાનાસો તમા ૭ જગ અને અનિકા વડા
૬ મે ૩ વડા ૬ મે ૩ જગ વડાની વડા કર તમ માણિ વડાનદીમાસી ૮
૬ મે ૩ જગે અધડી ૬ મે ૩ જગે વડાની દોષ તમ મુદ્દિનવત પાત ઉપર
૭ મે ૩ વડા ૬ મે ૩ જગ વડાની વડા કર તમ, તેમ પાત ઉપર
૮ મે ૩ વડા ૬ મે ૩ જગ વડાની વડા કર તમ અને કમળ વડા કરી, અધ

૧ મે ૩ વડા ૬ મે ૩ જગ વડાની વડા કર તમ અને કમળ વડા કરી, અધ
અને કમળ વડા ૬ મે ૩ જગ વડાની વડા કર તમ અને કમળ વડા કરી, અધ
અને કમળ વડા ૬ મે ૩ જગ વડાની વડા કર તમ અને કમળ વડા કરી, અધ

કાયના પ્રેરણા હોવાથી અભેદ પાપર રૂપાં કરતા હોય તેમ બીજાઓએ બીજા વધાર પડત કાપના દ્રવ્યોમાંથી પણ પદ્મ વિગેરે ચઢાવ કર્યાં, નવં યેવોમાંથી, તૈનાદ્ય ઉપરથી અને રિશયોમાંથી અનુપ્ત એના તે દેવતાઓએ સ્વામીના પ્રામાદની જેમ જાણ અને કમળ વિગેરે ચઢાવ કર્યાં, અભેદ તમને માટેજ એકઠી કરી રાખેન દોષ તેમ વક્ષસ્કાર પડત કાપથી બીજી પાવિત્ર અને સુગંધી રત્નુઓ તેમજે ચઢાવ કરી, શ્રેયનદે કરીને અભેદ પોતાના આત્માને-૧ પૂતા હોય તેમ અજ્ઞાન મદિત એના તે દેવોને દેવકુટ અને ઉપ દુર પવોના હેઠા દ્રવ્યોના જગતે તે કાવો પૂર્ણ (ખર્ચ) ભદ્રચાળ, નદન, નાનનન અને પાટુ રત્નમાંથી તેઓએ ગોસીન ચઢાવ વિગેરે રત્નુઓ ચઢાવ કરી એ પ્રમાણે મરમર જેન નન પ્રમ ના રાદ્રવ્યને એકઠા કરે તેન તેઓ મધુદ્રવ્ય અને જગને એકઠા કરીને ત મગ મેકપત્ર કાપ આપ્યા

દુરે રસ લગ્ન નાનાનિક દેવતાઓ, આગીસ ઢાઝર આત્મગુણ દેવતાઓ, તેરીય ગાયત્રિય દેવતાઓ, તાલ નખાતા નવં દેવતાઓ, ચાર લોકપાળ, નાત મોટા નૈન્ય અને નાત મેના પતિઓમાંથી પૂરવંતો આગલાચ્યુત દેવલોકનો છદ્ધે, પવિત્ર યદ્ધને ભગવાનને અને કાવચાને ઉપનવત યથો રથન અચ્યુતછદ્ધે ઉપ રમગ કરી નિમગ ભક્તિથી વિદ્યત પ્રમેસા પરિખત વિગેરે પુરોની અગતિ ચઢાવ કરી, અને સુગંધી પુષ્પના પૂગથી પૂષિત કરી ત્રિઅગ્નિપતિની પ્રમે તેમજે તે કુતુભાગતિ મૂળી, અટલે દેવતાઓએ ભગવતનુ નાગિધિપલુ પ્રનનાના અદ્યુત આનદથી અભેદ સત્તા હોય તેવા અને પુષ્પ નાગથી અધિન કોલા સુગંધી જગતા કળથો લાવીને લા નૂકપા તે જગતમોના મુખના ૧ ઉપ જન યોના ચમોથી ચમનય યથેસા કમરે દગ્ધ, તેથી અભેદ તે ભગવાનના રથન નાવન રવો પા નાના હોય તેવા જાગતા દગ્ધ, અને સ્વામીને નાન કાવચને માટે ઇલાવનાથી અપેસા પાતાવકવથો હોય તેવા તે કવરો જાગતા દગ્ધ અચ્યુત દેરે પોતાના નાનનિક દેવતાઓની નાયે અભેદ પોતાની નાપતિના કળદેય હોયની તેવા નક લગ્ન ને અક કુભો ચઢાવ કર્યાં કયા ક લા મુખના આનવતિ અવા તે કુભો, જેના નવચ કયા ક ચ હોય તેવા કનવલ્લયની દેવતાની વિદ્યનના ક ના દગ્ધ, અર્ધાત તેથી વિગેર દેવતા દગ્ધ

પત્રી અચ્યુત દેરે પોતાના નાનકના જેન કવચને ચત નનાથી જાગપતિને અને મારવાનો આદત કર્યાં ત રમત દેલ્લાનેક દેવતાઓ વૃક્ષના થત નિશ્ચયોથી અને મેરુપતને નાનાવક ના હોય તેવા આનક નાનના નુગે વ દગ્ધના લગ્ન, ખાલિમાંતરપર નચ દેલ્લાનેક દેવો નયનક ના નદાચનરત્ન રવિનિા દેખાને કે ના મુખના નુક નીચે પા ના લાચ દેલ્લાનેક દેવો ૫ ક દગ્ધના આપાને પતન જેન આકૃત વલેય થ ચ દગ્ધના તરને અધારે તેન કાલીન્યને ૫ પા અધારને વદાવચા ચાચ, દેલ્લાનેક દેવતાઓ અભેદ કાવચેકના રિનેટની આવાને વિનારની હોય તેથી કયા મુખનાને ૧

હવે સ્વરથી ચગાડના લાગ્યા, મેરૂપર્વતના શિખર ઉપર રહીને કેટલાએક દેવો ગાવાન લોકો જેમ ગાયત્રી શીંગડીઓ વગાડે તેમ મોટા નાદનાળા કાઢન નાનના નાજીત વગાડવા લાગ્યા, કેટલાએક દેવતાઓ ઉદ્યોગ કરવાને માટે દુષ્ટ શિષ્યોને હસ્તનદે તાડન કરવાની જેમ પોતાના હાથથી મુરજ નામના નાચને તાડન કરવા લાગ્યા, કેટલાએક દેવતાઓ ત્યાં આવેના અનખ્ય મૂર્તિ ચંદ્રની વક્ષમીને હગ્નારી સુનાર્ણી અને ઉપાની કાતરો વગાડના લાગ્યા અને કેટલાએક દેવતાઓ બધે અમૃતના કોગળા બર્ષા દોષથી તન પોતાના ઉત્તમ ગાત્રો કુવાનીને મળ વગાડવા લાગ્યા એવી રીતે દેવતાઓએ વગાડેલા નિવિત પ્રકારના વાજીતોના પદ્ધતિથી બધે આકાશ પા. ના ક (ચગાડના) નિવલુ એક વાદ્ય હોય તેવું થઈ ગયું આગણમુનિઓ ' દે જગન્નાથ ' દે નિહિગામિ ' હ કૃષ્ણ પુવ ' દે ધર્મપ્રવર્તક ' તમે જય પામે, તમે આનંદ પામે ' એમ ગોનના નાગ્યા બત બતના ધ્રુવપદ, ઉત્સાહ અને રેકધક-એ પ્રકારના તથા ગનિત અને વસ્તુનન-એ પ્રકારના પદો અને મનોહર ગવોથી ભગનતની સ્તુતિ કર્યા પછી પોતાના પરિના ગ્ના દેવતાઓ સહિત અચ્યુતેન્દ્ર ભુવનભર્તા ઉપર ધીમે ધીમે કુભજગ નાનવા નાગ્યો

ભગનાનન્દા મસ્તક ઉપર જળધારા વગ્સાનતા તે કુબો મેરૂપર્વતના શિખર ઉપર વરસતા વરસાતની જેના શોભવા લાગ્યા ભગનાનન્દા મસ્તકની બંને માથુ દેવતાઓએ નમાવેલા તે કુબો મારિકાકપના મુગટની શોભાને ધારણ કરવા લાગ્યા એક યોજનના મુખવાળા કુબોમાથી પડતી એવી તે જળની ધારાઓ પર્વતની ગુફામાથી નીકળતા નિઝરપાની જેવી શોભના લાગી પ્રભુના મુગટ ભાગથી ઉછળીને ચોતરફ પડતા જળના છાંયો બધે ધમરૂપી વૃક્ષના અકુરા હોય તેના શોભતા હતા પ્રભુના સરીર ઉપર પડતાજ મહાનાકરે નિસ્તાર પામેતુ કુભજળ મસ્તક ઉપર રેત જન જેવું, વના ભાગને નિષે પ્રસાર પામેવી કાતિનાળા તનાટના આબૂષા જેવું, કાભાગમા ત્યાં આવેને નિશ્રાત થયેન તેનોની કાતિ જેવું, કપોત ભાગના કપૂરની પતનવીના નમૂદ જેવું, મનો હર હોઠને નિષે નિમિત્ત હાસ્યની કાતિના કનાપ જેવું, કંઠ દેશને નિષે મનોહર મોતીની નાળા જેવું, રેકધ ઉપર ગોશીષ્ય વનના તિનક જેવું, બાહુ હવ્ય અને પૃથ ભાગને નિષે નિશાળ વચ્ચ જેવું અને કટ્ટી તથા જતુના અતર ભાગમા નિસ્તાર પામેના ઉત્તરીય વચ્ચ જેવું-એ પ્રમાણે લીરોતધતુ સુદ જળ ભગનાનન્દા પ્રત્યેક અંગમા ભુગી ભુદી શોભાને ધારણ કરતુ હતુ આતેક જેમ મેપના જળને અહલ કરે તેમ કેટલાક દેવતાઓ પ્રભુના સ્નાનતુ તે જળ પૂરી ઉપર પડતાજ અદ્વાથી અહા ના લાગ્યા, આતુ જળ કરી અમને ક્યાથી નગરો એમ નારી મરૂથના વોદ્ધની પેઠે કેટલાએક દેવતાઓ તે જળતુ પોતાના મસ્તક ઉપર નિચન કરવા લાગ્યા, અને કેટલાએક દેવતાઓ નીખમ્મતુથી પીડિત થયેલા હસ્તીઓની જેમ અભિનાય પૂવક તે જળની પોતાના થગીને સિચન કરના લાગ્યા મેરૂપર્વતના શિખરમા વેગથી પ્રસાર પામતુ તે જળ ચોતરફ દળો નગીઓની ક પન્

કરાવતુ દનુ, અને પાકુક, સીનનમ, નદનનથાબદ્રચાગઉધાનમા પ્રમાન પ્રમતુ તે જળ
નીમ્ની જીજાને ધા ૧૧૨ તુ દનુ નાચ કરતા ક તા અ. ૨૨ ના આપુ થનાથી અધો
મુખનાથ થતા કદ્રના કુભો, અષ્ટે ન્નાચ ૧૧૩ થી નાપનિ ધટનાથી વજ્ર પાનતા
હોય તેના નાનાતા હતા ને નમયે કદ્રની શાપાને અનુનગના । અભિયોગિકદેનતાઓ તે
કુભોને મીઝ કુભોના નાથો પૂગતા હતા એક દેવતાના હોયમાથી બીજા દેવતાના
હોયમા એન પાયા હોયમા મનાય પામતા તે કુભો શ્રીમતના બાગેકની પેડે મોભતા
હતા નાનિ । બતા પૂતની । મીપે ગ્રાપન કરેલ કાશોની પક્તિ, આગેપા કના
મુવલકમગની માળાની નાખાને સાગા ક તી હતી પડી મુખમાગમા જગનો
ચન્દ થનાથી તમે નવો અદ્વૈતની સ્તુતિ કરતા હોય તેના કુભોને દેવતાઓ પ્રીથી
સ્વામીના નન્ત કાપર દોગના માલ્યા ચરો જેન ચકનર્તાના નિધાનકાચને નરે તેન
પ્રજુને ન્નાચ કાનતા ખાલી થયેના કદ્રના કુભોને દેવતાઓ જગથી ભરી હેતા હતા
સાગા ખાલી થતા અને બાતા તે કુભો, નના કરનારા ધરીયવતા પાઓની
પેડે સોનતા હતા આવી રીને અચ્યુતેદ્રે કાટા કુભોથી પ્રજુને ન્નાચ કરાવ્યુ અને
પોતાના આત્માને પવિત્ર કર્યો એ પા અર્થ છે । પડી અપરલુ અને અચ્યુત દેવો
કના ન્નામી અચ્યુતેદ્રે દિવ્ય ગયમપાથી વજ્રવટે પ્રજુના અગને ઉન્માર્ગિત કર્યું
(અ । હુ છુ) તે તાથે પોતાના આત્માતુ પલુ માજન કર્યું પ્રાત મધ્યાની અન્નવેષા
જેમ સૂર્યમુખને સ્પર્શ કરવાથી સોભે તેમ તે ગયકાપાથી વજ્ર ભગનાનના ચરીરને
સ્પર્શ કરનાથી સોભતુ હતુ ઉન્માર્ગિત કરુ ભગવતતુ ચરીર બહે સુનણુમારના
મવન્વ જેવા મુવપાગિરિ (મેરુ)ના એક ભાગથી બનાવ્યુ હોય તેનુ મોભતુ હતુ

પડી અભિયોગિકદેવતાઓએ ગોશીરં ચત્નના ન્મનો ક મ, મુદર અને વિચિત્રગકા
પાઓના ભરીને અચ્યુતેદ્ર પામે નુક્યો એટલે ને ન જન પોતાની સાત્ત્વીથી મેરૂપર્વતના શિ
ખરને નિવેગિત કરે, તેન કદ્રે પ્રજુના અગ ઉપર તેનુ નિરોપન કરવાનો આરભ કર્યો તે
વખતે કેટલાએક દેવતાઓ ઉત્તરાનગ વા ૧૧૩ કરીને પ્રજુની ગોતરક ઉનામ ધૂપનાથ ધૂપ
વાપ્ત હોયના । ખીને ઉના રથ, ઊનાએક તેના ધૂપ સંપન કરતા હતા તેઓ ન્નિ ૧ ધૂમ
આવટે બહે મેરૂપર્વતની બીજી સ્થામ નામય સૂક્ષિમ ચતા હોય તેના જાપાતા હતા,
કેટલાએક દેવતાઓ પ્રજુની ઉપર ઉચા એવ છત્રો સા ૧૧૩ કરના વા યા, તેથી બહે
તઓ પાનરૂપી મદાન । નરને કુનુદનાથ ક તા હોય તેના જાપાતા હતા, કેટલાએક
અન । ઉડાકના વા યા, તેથી અષ્ટે તેઓ ન્નામીના ચન નાટે પોતાના આત્મીય વગને
મેરૂપર્વતના હોય તેન જાપાતુ હતુ, કેટલાએક બદ્ધ પરિક્રમાના દેવતાઓ, બહે આત્મ
ગ્ધક હોય તેન પોતાના આયુધો વારણ કરી નાનીની ગોતરક ઉના રથ, બહે આકા
ચના ઉવત થયેલી નિરુવતાની જીજાને બતાવતા હોય તેમ કેટલાએક દેવતાઓ, મિત્રાનય
અને મુવપામય પાપવટે ભગનાનને પવન નાખવા વાના, કેટલાક દેવતાઓ બહે બીજા

કૃષ્ણ, જગન્નાથ તથા જગદાધના મળી ૪ મહાપુરુષાના ચરિત્રો છે. પાંડવો તેમિ નાયકોના સમઠાવીન હોવાથી તેમના ચરિત્રોનો સમાવેશ પણ આ પર્વમાં કરેલો છે.

૯ નવમા પર્વમાં ક્રીપાચંદ્રનાથેનું તથા હ્રસ્વદત્ત નામના બારમા ચક્રીનું મળી બે મહાપુરુષાના ચરિત્રો છે.

૧૦ દશમા પર્વમાં શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવતનું ચરિત્રજ છે, પણ પ્રસંગેપાત્ર બેલોકે, અભયકુમારદિક અનેક મહાપુરુષાના ધર્મ વિસ્તારવાળા ચરિત્રો તેમાં આપેલા છે. આ પર્વ બધા પર્વા કરતાં મોટું છે, અને શ્રી વીરભગવતનું ચરિત્ર આના વિસ્તારથી બીજા કોઈ પ્રયત્નમાં ઉપલબ્ધ નથી.

આ પ્રમાણે દસ પર્વમાં મળી ૬૩ ચલાકા પુરુષોના ચરિત્રોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે તેનું ચત્ર પણ આ પ્રસ્તાવનાના પ્રારંભમાં આપેલું છે.

આ ત્રેલોક મહાપુરુષા ચલાકા પુરુષ એટલા માટે કહેવાય છે કે તેમના મેઘ મનનો નાશનું નિર્ણય થયેલો છે. નાવીસ તીર્થ કરે તે તાલવ મેઘનામી હોય છે, ચક્રવર્તીમાં જે તે ભવમાં ચારિત્ર પ્રજ્વળ કરે છે તે સ્વર્ગે અથવા મેઘને બાંધ છે, અને જે સંસારમંજરુ છે તે નરકે બાંધ છે. આ નાવીસીમાં થયેલા ૧૨ ચક્રીમાંથી મુનુષ્યને જ્ઞાનદત્ત જે ચક્રી મહાપાપારજ કરી નરકે ગયેલા છે, પણ તે આગમાં ભડે નવસ્ય મેઘને જનારા છે. વામુદેવને પ્રતિવામુદત્ત તે તે ભવમાં નરકેજ બાંધ છે, કારણ કે તે સંસારમાં બહુ પ્રુનલા હોય છે. ને સંસાર તણ ચક્રતા નથી, પણ આત્માની ભડે તેઓ જરૂર નેહો જનારા છે. નવ ભગદેવ ઉત્તમ હોયો હોવાથી વામુદેવના કાજ કરી ગયા પછી છે. માતે સ્નેહબંધન નુટવાથી ચારિત્ર મજબૂત કરે છે અને સ્વર્ગે અથવા મેઘને બાંધ છે. સ્વર્ગે જનારા ભગદેવો આગામી ભડે મેઘને બાંધ છે.

શ્રી કાગલિત્તરી પ્રકરણમાં ૧૧ રૂઢ તથા ૮ નારદનો પણ એમાં સમાવેશ કરી ૮૩ ની સખ્યા મૂકેલી છે. દરેક નાવીસીમાં ૧૧ રૂઢ થાય છે. આ નાવીસીમાં ૧૧માં રૂઢ સ્વપ્ની થી મહાવીરસ્વામીના સમયમાં થયેલા છે. જે 'શીવ' ના નામથી પ્રખ્યાતી પામેલા છે, અને દરેક વામુદેવના સમયમાં એકક નારદ થતા હોવાથી ૬ નારદ થાય છે.

આ અથમાં બતાવેલા ૬૩ ચલાકાપુરુષામાં ૯૪ પદ છે, અને સ્વરૂપ ૬૦ છે, એટલે કે શ્રી ચાતિનાથજી, કુચુનાથજી તથા નરનાથજી તેજ ભવમાં ચક્રવર્તી પણ થયેલા હોવાથી તે ૪૭ બાદ કરતાં ૬૦ સ્વરૂપ થાય છે, અને શ્રી મહાવીર સ્વામીનો જીવજ પહેલા વામુદેવ ત્રિપૃથ તરિકે થયેલા હોવાથી કુલ ચાર બાદ કરતાં ૫૬ જ થાય છે.

છવા અનાદિ કાગમી ભવબ્રમણ કરતા હોવાથી તેના ભવ તો અનંતા થાય છે, પરંતુ બ્યારે તે સમકિત પામે છે ત્યારપછીના ભવ ગણનીમાં ગણાય છે. વધારેમાં વધારે અર્ધા પ્રુનગ પરાવર્તનની અદર તો સમકિત પામ્યા પછી મોમે બાંધ જ છે તીર્થ કરના છવા સમકિત પામ્યા પછી તેટલું ભવબ્રમણ કરતા નથી એક મહાવીરસ્વામીનો જીવ કોણકોડ લા રોપમ ઉપરાત સમકિત પામ્યા પછી સંસારમાં રહ્યો છે, બીજા તીર્થ કરના છવા તો બહુ યોગ કાગમા-યોગા ભવમાં સમકિત પામ્યા પછી મેઘને ગયા છે. આ ચરિત્રનકમાં દરેક ૪૭ સમકિત પામ્યા તે ભવથી પ્રારંભીને તેમના ચરિત્ર વર્ણવેલા છે. જેમકે ધ્યા જીવજદેવ પ્રભુ તંરમાં ભવ થતા સાર્થવાદના ભવમાં સમકિત પામ્યા તેમનું ત્યાથી ચરિત્ર વર્ણવેલું છે.

મોટા બાઈની પાછળ ખીજ મહોદરોની જેમ ખીજ ખાનડ ઈંદ્રોએ પા નેવીજ
નીને ન્નાત્ર તથા નિનેપત વટે બગવાનની પૂજા કરી

પડી મુનમ ઈંદ્રની પેડેશાન ઈંદ્રે પોતાના પાવ કપ કર્યા, તેમાના એક કપે
બગવાનને દત્તગમ્મા ચઢણ કર્યા, એક કપે મોલીની ઝાનડીએ યદ્યપાથી અણે િમા
એને નૃસ કગ્વાનો આેશ કર્નુ દોય નેવુ-કપૂર જેનુ રેવન છત્ર પ્રજુ ઉપર ધાગા કર્યુ
અણે હપથી નૃત્ય કરતા દોય તેમ દાયનો નિસેષ કરી મે કપે ૧ બાજુએ નિનેષક હાપ
ચામર વીંચવા નાચે અને એ કપે અણે પ્રજુના દક્ષિણાથી પોતાને પવિત્ર નાને
એજો દોય તેમ દાયમા ત્રિનુગ ગથી પ્રજુની આગળ ઉભો રહો

પડી નૌધર્મક પના ડે નગપતિની ચાે શિશ્વે ચા-દ્વિકમલિના ન્યા વૃષભ
ખનાબ્યા દત્તગમ્મા ગથી મનોદ્વ નના ત ચાગ વૃષભો ચાગ િમામા રહેના ચદ્રકાન
ગ્લના ચાગ કીટપવત દોય તેના મોબવા વા યા અણે પાતાગ કાટયુ દોય તેમ તે
વૃષભોના આડ શૃંગોથી આકાશમા જળની ધા એા ચાનના નાગી મુગમાથી નુગી ભુગી
ખમ પ્રાને મગી ગયેડી તે નજાગએ આકાશમા નદીમગમના વિશ્રમને બતાવના
લાગી સુર અને અસુ ની મીએએ કૌતુકથી નેચેવી તે જળના એા, નદીએ જેમ
સમુદ્રમા પટે તેમ પ્રજુ ઉપર પડવા લાગી જળચત્રોની જેમ ન શૃંગોમાથી નીકળતા જળ
વટે શરેદ્રે આદિ તીર્થકરને ન્નાપત કાન્યુ બક્તિથી જેમ દ્વય આદ્ર ચાય તેમ દુઃ દ,
જાગ એવા બમવાનના ન્નાપતજગથી દેવતાએના વસ્ આદ્ર થ, ગયા પડી હદ્ર-તવિક
જેમ પોતાની હદ્રઅવનો ઉપનદાર ક નેમ હદ્ર ત આ વૃષભોના ઉપમદાર કયો આન
કગમ્યા પાછી પત્ની પ્રીતિનાગા ને દેવપતિએ દેવુધ વસ્ત્રો પ્રજુના શરીને ગ્લના દર્પ
સની પેડે લુહયુ ન્ભમય પાટવાની ઉપ નિમજ અને રાતાના અખટ અક્ષતવટે પ્રજુની
પામે અદ્ભમગગ આવેમ્યા પડી અને પોતાનો મોટા અનુાગ દોય નેવા દત્તમ અગ
ામથી ત્રિજગત પુરના અગે નિવેપન કરી, પ્રજુના દનના નુષ પી ચદ્રની ચદ્રિમન્દ
બનને દપત કરના । ઉત્તજ દિવ્ય વસ્ત્રોથી દ્રે પૂજા કરી અને પ્રજુના મન્નક હાપ
વિષની મુદ્ધન્યાનાના નિન્દ પ વજ્ર મણિત્વનો નુદ મુગટ આપત કર્યો પાછી
દ્રે, નાયકાગે આમચને વિષે પૂન અને પાશન રિથાએમા જેમ નુષ અને ચદ્ર મામે
તેવી સેનાને આપના । ને નુવાત કુદના ન્વાનીના કલમા પહેાવ્યા, અણે લક્ષ્મીને
દિચકવની દોલા દોય નેવી વિન્નારવા પી દિવ્ય મોલીની માથા ન્વાનીના કડના
ન્નાપત ક । નુદ દન્નીના બાગકના દતુચગના ઉપ જેમ નુવાતના કકલ પહેાવે
ગમ પ્રજુના બાહુ ઉપર ને બહુબોધ ધા લ કગમ્યા વૃમની શ્રખના પ્રાત્નગમ્મા
નુચ્છની જેવા-એ પ્રાણ મોટા મોલીએના અનિનય કામ્મા પ્રજુના નવિનધ ઉપ

૧ કપ-કપ નુવ-નવમ્મ સમષર્મ શેર એ અને પવતના સમષર ત્રિમયે અગ્ન
૨ મુવપજ ન. ૩ દોગાખદ ૮ ૩

આકલ કયાં, ભગવાનના કદી ભાગમાં વર્ષ ૧૨ પર્વતના નિતબ ભાગ ઉપર ગદેયા મુનાન કુવના નિનાસને ધારણ કરનાર મુનાન કદીસત્ર પહેગબ્યુ, અન અણે દેન અને દૈત્યોના તજ તેમાં વસે થઈ ગયા હોય તેના નાગિક્યમય નાદ પ્રજુના બને અણભા પહેગબ્યા દ્રે જે જે આબૂપણે ભગવાનના અગને અનકૃત ક વા માટે પહેગબ્યા તે તે આબૂ પણે ઉલટા ભગવાનના અગવાં અનકૃત થયા પછી ભક્તિયુક્ત ચિત્તાળા જે પ્રકૃતિ પારિજાતના પુષ્પોની માળાનડે પ્રજુની પૂત કરી, અને પછી અણે કૃતાર્થ થયેન હોય તમ જગ પાછા ખસી પ્રજુની મન્મુખ હોવા નહી જગત્પતિના આ ત્રિક કવવા માટે આ ન્તી અદણ કરા જનનાથમાન કાલિનાળી ન આ નિકથી પ્રથમનત આપનાના યિખ ગનડે જેમ મહાગિરિ શોભે તેમ ડ્ર ગોબના લાગ્યો વદ્ધાશુ દેનનાઓએ જેમાં પુષ્પ અમૃદ વેરવો છે એની તે આરાનિક હ્રદે પ્રજુને તપાના ઉતાની પછી લક્તિથી પેમાયિત થઈ ગકસ્તવ વડે વદન કરી હ્રદે પ્રજુની આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરનાનો આગ લ કર્યો—

“દે જગન્નાથ ! હે ત્રૈલોક્ય કમનમાન ક ! હે સમારૂપી મદ્દેયજમા ક પવૃક્ષ ! હે નિમ્બોદ્ધરણુ પાવન ! હુ તમને નમસ્કાર કર છુ હ પ્રજુ ! એ મુદ્ધર્તા પલ વન કરના યોગ્ય છે કે જે મુદ્ધર્તામાં ધર્મને જન્મે આપનારા—અપુનજન્મા*—નિષ્કલ્પતુઓના જન્મેદુ ખનુ હેન કરનાગ—આપનો જન્મે થયો છે હે નાથ ! આ વખતે તમારા જન્માભિષેકના જળના પુર્યા પ્યાનિત થયેના અને યલ કયાં ચિનાય જેનો મન દૂર થયો છે એની આ ગ્લપ્રભા પૃથ્વી મયનામનાગી થઈ છે હે પ્રજુ ! જે મનુષ્યો તમારે અદ્વનિશ દશન કરશે તેઓને નન્ય છે અમે તો અનમજ આપનુ નશન કરનારા છીએ હે સ્વામી ! ભગવત્સનના જતુઓનો મોક્ષમાર્ગ ખીનાક ગયો છે તેને આપ નવીન પાય થઈ પુન પ્રગટ કરશે હ પ્રજુ ! તમાની અમૃતના તગ જેવાં વમદેયના તો દૂર ગ્હે પરતુ તમારે દગન પા પ્રાપ્તિઓનુ એય ક ના છે હે ભવના ક ! તમારી ઉપમાને પાત્ર માર્ગ નથી હુ ના તમારા નુ ય તમેજ એ અમ કહુ છુ, એટલ હરે વાઈ સ્તુતિ કેની રીને કરી ! હે નાથ ! તમાગ નાશ્વતાય* મુણેને પાગ કહેનાને હુ અસમથ છુ, કેમકે સ્વયંભૂમલ નમુદ્રના જનને કોણ માપી ગકે !”

એના નીન જગત્પતિની સ્તુતિ ક ને પ્રમોદી જેનુ મન મુગધમય થક ગયુ છે આ શબ્દે ત્રયમ પ્રમાણે પોતાના પાગ રૂપ કયાં તમાથી અપ્રમદ્ધર* એના એક રૂપે દશાન દ્રદના ઉત્તમગમાથી ગદ્ધ્યની પેઠે જગત્પતિને પોતાના દ ય ઉપ અદણ કર્યા સ્વામીની મેવાને જાગનાગ દ્રદના બીજા ડપા અણે નિનુક્ત કયાં હોય તમ પૂર્વની પેઠે સ્વામી મબધી પોતપોતાના કાય કરવા લાગરા પછી પોતાના દેનનાઓથી પરિવૃત્ત અમગમળી (શકેન્દ્ર) ત્યાથી આકાશમાર્ગે આની મદ્દેવાએ અનકૃત કરેના મહિર પ્રયે આગ્યો સ્વાપ્રથમ મુદ્ધર્તા તીય કરનુ પ્રતિજિબ ઉપન દત ક ને તેજ સ્થાનકે—

૧ રીને જન્મે નહીં પ્રજુ કરનાગ ૨ સવ અથને બનાવનાગ—નિષ્કલ્પ * અપ્રમાદ

માતાની પામે પ્રજુને આપન કર્યા (મુખ્યા) પડી સૂચ જેમ પદ્મિનીની નિદ્રાને
 દુઃકે તમ છદ્રે મરદેવાની અવસ્થાપિની નિદ્રા દુઃક કરી મગિનાના તટ ઉપર ગદેવી
 મુદ્રે નમ્રમાતાના નિના અને ધાગળ કગનાડ - ઉન્નગ, વિચ્ચ અને ચેમી વસ્ત્ર
 યુગન પ્રજુને આશીકે મુખ્ય બાળપણને વિષે પણ ઉત્પન્ન થયેના ભાગડના નિક પને
 કગવનાડ ગ્લમય કુલનયુગન પણ પ્રજુને આશીકે મુખ્ય અને એવીજ ગીતે મોનાના
 પ્રામગથી બનવેન, વિચિત્ર એવા ગ્લના દ્વાર અને અરંદાથી વ્યાપ્ત તથા મોનાના
 સૂચ, સમાન પ્રમથવન શ્રી ભગડ (ગેટીરો) પણ પ્રજુની દૃષ્ટિને વિનો આપનાને
 માટે આકાશને વિશે દિનમણિ (સૂચ) હોય તમ ઉપગના ચદ્ગવાની સાથે લટકતો
 આપન કર્યો પડી છદ્રે કુખેગને આવા કડી કે - ' બચીશ ઘેડી હિંગુપ, તેટલુ જ સુવર્ણ,
 બચીશ બચીશ નદામન, ભદ્રામન તથા બીજી પણ અનિ મનોહર વસ્ત્ર નેપથ્ય વિગે
 માનાગિક નુષ્પને ઉત્પન્ન કગનારી મદા મુ થયાન વસ્તુઓ, મેધ જેમ જગ વગમાવે તેમ
 નાનીના બુવનમા વગમાવે (મુકા) ' કુખે જ સક' ખતિના દેવના પામે તટકાજ તે
 પ્રમાણે વરનાબ્ધુ, કેમકે પ્રચડ પુરુષોની આજ્ઞા વચનની સાથેજ સિદ્ધ થાય છે
 પડી છદ્રે આભિયોગિક દેવતાઓને આજ્ઞા કરી કે ' તમે આ' નિમયના દેવોમા ઉદ્ધો
 પગા કો કે - અર્ક તનુ અને તેમની માતાનુ જે કોઈ અશુભ ચિતવગે તેનુ મન્નક
 અજ કમ જરીની પેઠે માન પ્રકારે ભે રશે' મુરની બાણીને જેમ ચિ થો હયા સ્વરથી
 ઉદ્ધરિત કે તેમ તેઓએ બુવનપતિ, વ્યતર, જ્યોતિષી અને વૈમાનિક દેવતાઓને
 વિષે તે પ્રમાણે ઉદ્ધોષણ કરી. પડી સૂચ જેમ વાળામા જળનો મક્રમ કરે તેમ છદ્રે
 બગવાનના અશુષ્ઠમા અનેક પ્રકારના ગમે ભેલી અમૃતમય નાટી મક્રમાવી, અર્થાન્
 અશુષ્ઠના અમૃતનો નચાર કર્યો અદ્ધ તો જ્ઞાનપાન કગના નથી, તેથી જ્યાં તેમને નુરા
 ઉત્પન્ન થાય છે, ત્યાં તેઓ પોતાની મેળેજ અમૃત ગ્લને વસીનાગ અશુષ્ઠ મુષ્માવડને
 યુમે છે પડી પ્રજુનુ નન પ્રકારનુ ધાત્રીકમ મગવાને માટે છદ્રે પાય અન્નગઓને
 ધાત્રી (વાનમાતા) થકને ત્યા ગદેવાની આજ્ઞા કરી.

જિનન્નાત્ર થઈ દ્વા પડી છદ્રે ભગવતને મુકવા આગ્યા, તે નમયે ધણ દેવતાઓ
 મેગશિષ્ઠ થી પાસાર્યા નદીશરદ્વીપે ગયા મૌરમેદ્ર પાલ નાભિપુત્રને તેમના મદિમા મુખી
 નર્ગવાસીઓના નિરામરૂપ નદીશરદ્વીપે ગયા અને ત્યા પૂન વિશામા ગદેન-મુદ્રમેરૂ
 એવળ પ્રમાલનાળા-દેવગમલ નામના અજનગિરિ ઉપર ઉતર્યા ત્યા તેમણે વિચિત્ર
 મખિની પીરિકાવાળા ચૈત્યવૃક્ષ અને છદ્રેજ્જનક અકિન અને આગ દ્વાગના ચૈત્યમા
 પ્રવેશ કર્યો, અને અજ્ઞાનનિકા ઉત્તમવૃવક જ્ઞાનમાનિક અદ્ધ તોની શાશ્વતી પ્રતિમાની

૧ દ્વા પ્રમગના નિક જ્ઞાન દેવતાઓ છે તે કુખેરની અજ્ઞામા રંગના છે ૨ અજ્ઞામા જરીએકે
 જ્ઞાનના રક્ષી મ તર છે તે જ્યાં પથ થકને કુ છે ભરે તેના સન જાત્ર થક જાત્ર છે ૩ બીજા અગ નાન
 મેર ૮૪૦૦ થે જ્ઞાન ઉચા જે મે ઉચે ૪ નકમ, ચકાનન વરિણે ૫ વંધ માન એ ચાર નકમની ૬
 એવી પ્રતિમ એ દોષ છે

તેણે પૂજા કરી તે અજનગિગિની ચાર દિશામાં ચાગ માગી નામિકાઓ કે અને તેમ
એકેક સ્થિતિ મળિને દધિમુખ પનત છે તે ચા પનતાની ઉપરના ચૈત્યોમાં ગાથત
અર્ધતોની પ્રતિમાઓ છે ગદ્ગદના ચાગ દિક્ષાપાળોએ, અગદનિકા ઉત્પનપૂનક ન ત્રિ
માની યથાનિધિ પૂજા કરી ઇશાનદ્વિ ઉત્તર દિશામાં ગદેના નિલયમાત્રીક એ
રમણીય નામના અજનગિગિ ઉપર ઉતર્યા, અને તો તે પનતાની ઉપર ગદેના ચૈત્ય
પૂર્વ પ્રમાણેજ ગાથતી પ્રતિમાની અગદનિકા ઉત્પનપૂનક પૂજા કરી તેના નિ
પાળોએ તે પવંતની ચારે બાજુની ચાગ વાનડીમાં ગદેના દધિમુખ પનંતા ઉપરના ચૈત્ય
માહેની ગાથત પ્રતિમાઓના ત પ્રમાણેજ અગદનિકા મહાત્મન કર્યો ચમરેદ્ર સિવ
દિશામાં રહેલા નિલયોત્તેજ નામના અજનાદ્રિ ઉપર ઉતર્યા ગ્લોશી નિલય પ્રમળ ન
તે પનત ઉપર ગદેના ચૈત્યમાંહેની ગાથત પ્રતિમાની તો માટી ભક્તિથી અગદનિકા
મહોત્સવપૂર્વક પૂજા કરી, અને તેની ફગતી ચાગ નામિકાની અદર ગદેના ચાગ
દધિમુખ પનંત ઉપરના ચૈત્યોમાં તેના ચાગ નોકપાળોએ અચન ચિત્રગી મહાત્મન
પૂનક તત્તથ પ્રતિમાની પૂજા કરી બલિ નામે દદ્ર પગિમ દિશામાં ગદેના સ્વયં પ્રમ
નામના અજનગિગિ ઉપર મેધની જેના પ્રભાવથી ઉતર્યા તેણે તે પનત ઉપર ગદેના
ચૈત્યમાં દેવતાઓની દષ્ટિને પનિન કરનાર અની રાશ્વતી જાનાદિ અર્ધતની પ્રતિમા
ઓના ઉત્સવ કર્યો તેના ચાર નોકપાળોએ પા તે અજનગિગિની ચાગ દિશામાં રહેથી
ચાગ વાપિકાની અદર ગદેના દધિમુખ પનત ઉપરની શાશ્વતી પ્રતિમાનો ઉત્પન કર્યો
એની રીતે સર્વ દેવતાઓ નદીચરદ્વીપે મદિમાઉત્સવ કરીને જેમ આઠ્યા હતા તેમ
પોતપોતાના સ્થાન પ્રત્યે ગયા

અર્ધો સ્વામિની મરૂદેના પ્રાત કાળે જગ્યા એટલે તેમણે જેમ નનિનુ સનંતુ હોય
તેમ પોતાના પતિ નામિગજને દેવતાઓના આનાગમન સંબધી વ્રતાત કલ્પો જગ
ત્પતિના ઉરને રિધે જપબનુ ચિત્ત હનુ તમજ માતાએ સન મન્યોમાં પ્રથમ
જપબ જેથો હતો, તેથી હપ પામેના માતાપિતાએ સુખ દિવમે ઉત્માદપૂર્વક પ્રજુતુ
જપબ એવુ નામ પાડ્યુ, તે સાચે યુગ્મધમે પ્રસન્નેની કન્યાનુ સુમગવા એવુ યથાય
અને પનિન નામ તેમણે પાડ્યુ વૃક્ષ જેમ નીધનુ જગ પીને, તેમ જપબસ્નામી છદે
સક્રમણ કરેલ અશુદ્ધના અમૃતનુ ચોગ્ય કાળે પાન કરના વાગ્યા પનતાના બોજામાં
(શુદ્ધમાં) ગેરેના કિરોર સિદ્ધ રોએ તેમ પિતાના ઉત્પનમાં મેરેના બાળક ભગવાન
સોભતા હતા પાચ સમિતિ જેમ મહાસુનિને છેડે નહો, તેમ છદ્રે આજ્ઞા કરેથી પાચ
ધાત્રીઓ પ્રજુને ક્યારે પણ રેના મૂકતી નહોતી

પ્રજુનો જન્મ થયાને એક વર્ષ થતા આવ્યુ એટલે મૌધર્મે દ્રવણ સ્થાપન કરનાને માટે
સા આઠ્યા મેનક બાલી હોયે સ્નામીનુ દશન ક નુ ન બેઠ્યે એની મુદ્ધિશીજ બધે

દાયની તેમ કંદે એ મોટી દિગુચિત્ર માથે લીધી બળે ગીંગવાગે રાગજતુ હોય તેમ શોભતો દેદ દિગુચિત્ર મદિન નામિ નાના હત્યગમા મેહેના પ્રજુ પાસે આગ્યા, એટલે પ્રજુએ અસધિતાનરે કંદનો મક પ બાળી લઇ, હસ્તીની પેઠે તે કમુચિત્ર લેવાને પોતાનો કુ વાગે મો નામીના બ નને બાળનારા છદ્રે મળકવડે પ્રજામ કીને બેગની પેઠે તે ગિનતા પ્રજુને અપાલ મી પ્રજુએ કમુ ચદલ કી, તેથી તેમનો ઉચ્ચાદ એવા નામનો નય ન્યાપન કરી છદ્રે નયગમા ગયા

સુગાનિયનો દેદ નેદ-ગ-મનથી ગદિન, નુગધી, સુચ આકાન્વાગે અને સુ ના કમન નેવો શોભતો દતા (૧) તેમના મગીરમા મામ અને રધિ ગાયના કુધની ધાગ નેના જનન અને ગુર્ગ નિનાના દતા (૨) તેમના આકાગનીકાગનો નિધિ ચમચથુને અગોચર દતા (૩) અને તેમના ચામના ખુશબો નિમિત્ત થયેના કુસુદની સુગધ મગળી દતી (૪) એ ચા-અનિચય પ્રજુને નમચીજ પ્રાપ્ત થયેના દતા વચ્ચકધબનાગચ મધયલુને ધા ત ક તા ને પ્રજુ ને બૃમિનચના બયથી હોય તેમ મદમદ ચાનતા હતા વયે નેચ્ચ બાળ દતા તોપા નેચ્ચો મબીગ અને મધુર ધનિથી ચોનતા હતા, કેમકે લોકો ના પુરુષોને શરીગની અપેક્ષાથીજ બાળપણ હોય છે નમચતુગચ મચ્ચાનનાથ પ્રજુનુ થી, બાળે શીંગ કરનાના દિગુચાગી વર્ષમીની કાચનમય કીકાવેદિકા હોય તેવુ શોભતુ હતુ મમાન નયવાળા થકને આવેના દેવકુમાની માથે તેમના ચિતની અનુવૃત્તિને અધે પ્રજુ મના હતા કીકાક તી વખને ધૂળથી ધુમર થયેવા અગવાળા અને ધુધગમાળ ધાગલુ કેવા પ્રજુ મ નાચાને પ્રાપ્ત થયેના હસ્તીના બાળક જેના શોભતા હતા પ્રજુ ને કામ લીના માચથી નદણ કરતા તે વધ લેવાને મોટી ઋદ્ધિનાગો કાઈદેવ પલ મનચ થનો નકો બેકે દેવ, બળની પીમા કરવાને માટે પ્રજુની આગળી ચદલ કગ્તો તો પ્રજુના ચામના પનથી તે લુના જેમ દુગ જગને પડતો કેટલાએક દેવકુમા કદુકની પેઠે પુત્રી હપગ અગોટીને પ્રજુને નિચિન કદુકથી રમાડતા હતા, કેટલાએક દેવકુમા નામુક થકને નાદુકા ની પેઠે 'જીવો જીવો, આનદ પામો, આનદ પામો' એવા ચમ્દો અનેક પ્રકારે ચોનતા હતા, કેટલાએક દેવકુમા નામીને માડના માટે મયુર પે થકને કેમનાલી રી નદચ નયગમા ગાયન કી નાચ કગ્તો હતા, પ્રજુના મનોદર દનકમવને ચદલ ક નાની અને નય કરનાની હમચથી કેટલાએક દેવકુમારો દનરૂપે ચ ને ગાચા નરે ગાયન ક તા પ્રજુની આમપામ કરતા હતા, કેટલાએક પ્રજુના પ્રીનિ બ ના દહિપાન રૂપ અમૃતને પાન કરવાની હમચનાળા થકને તેમની પામે કોનપત્રી રૂપચક મધ્યમ નયો ચોનતા હતા, કેટલાએક પ્રજુના મનની પ્રીનિને માટે ક્રિકિન રૂપચક ના વૃક્ષો હપગ બેની પચમચ્ચર કગ્તો હતા, કેટલાએક પ્રજુના નાદનપલ્લે

થઈને પોતાના આત્માને પવિત્ર કરવાની ઇચ્છાથી તુરંગત્રય થઈ ધૈન્ય ધનિથી હેષારન કરતા પ્રભુની ખામે આત્મા હતા કેનાએક દામીનું ૩૫ પાગળ કરી નિસારન જોતતા અધોમુખ થઈ પોતાની મગેથી ભગવાનના ચગાને ૫૫ કરતા હતા, ક્રોધ વૃષભરૂપ થઈ પોતાના ગિગચથી તરપ્રદેગને તાડન કરતા અને ૫૫૫ જેના ચર પોતાના પ્રભુની દૃષ્ટિને નિનોત્તર કરતા હતા, યમ અચના ૧૧ જેના મોગ મદિન બની પરસ્પર યુદ્ધ કરી પ્રભુને યુદ્ધક્રીડા બતાવતા હતા, ક્રોધ પ્રભુના નિનોત્તરે માટે મનરૂપ થઈ પોતાની ભુજાઓનું આન્કશન કરી એક બીજને અક્ષનાટમા' બોલાવતા હતા એની રીતે થોગીઆ જેમ પરમાત્માની ઉપામના કરે તેમ દેવકુમારે નિવિન પ્રકાગ્ન્ય નિનોદથી નિત પ્રભુની ઉપામના કરતા હતા એની મિતિમા વર્તતા મના ઉનાતપા નિમજ્જા જેમ વૃક્ષનું લાલન કર તમ પવધાનીઓએ પ્રમાદાદતપા' નાતન કરતા પ્રભુ અનુક્રમે વૃદ્ધિ પામના નાગ્યા

અગુહ્યપાનની અનન્યા અતીતથયા પડી બીજી અન આને પ્રાપ્તથયેના દુદાસી અહીંતો સિદ્ધઅન (રાધિન અન)નું ભોજન કરે છે પરંતુ નાનિનદન ભગવાન તા ઉત્તર દુરક્ષેત્રથી દેવતાઓએ લાવેના ક પતૃક્ષના પ્રજોજ આરોગતા હતા, અને હીંગસમુદ્રતા જળનું પાન કરતા હતા ગદ્ય કાવના દિનસની પેડે બા ચવયનું ઉત્તરન કરીને મૂય જેમ વિવસના મધ્યભાગમા આને તેમ પ્રભુએ, જેમા અનયવો વિમક્ત થાય છે એના ચૌનતનો આશ્રય કર્યો ચૌવનાવસ્થા પ્રાપ્ત થયા છતા પણ પ્રભુના બને ચરણ કમવના મધ્યભાગ જેવા મૃદુ, રક્ત, ઉષ્ણ, ક પરહિત, સ્વેદવર્જિત અને સરખા તળીઆનાજા હતા બહે નમેના પુરૂષની પીડાનું છેદન કરવાને હોયતી તેમ તેની અદર ચક્રનું ચિન્હ હતું, અને લક્ષ્મીરૂપી હાથિપીને હમેશા સ્થિર રાખવાને માટે હોય તેના માળા, અકુશ અને ધનજના ચિન્હ પણ હતા બહે લક્ષ્મીના લીનાબુનન હોય તેના પ્રભુના ચરણતળમા મખ અને કુબનું તથા પાનીના ભાગમા સ્વસ્તિકનું ચિન્હ હતું પ્રભુનો પૃષ્ઠ, ગોળામર અને સપતી કૃણા જેના ઉત્તર અગુરો વત્મની જેમ શ્રીનત્મથી વાદિત હતો વાયુરહિત સ્થાનમા રહેવા ક પગહત દીપકની ગિખા જેવી, હિદ્રરહિત અને સરન એવી પ્રભુની આગળીઓ બહે ચરણરૂપી કમજના પત્રો હોય તેવી જલાતી હતી તે અગુચિનજમા નદાવતના ચિન્હ શોભતા હતા, જેના પ્રતિબિ મો ભૂમિ ઉપર પડનાથી ધમ પ્રતિધાના હેતુ ૩૫ થતા હતા^૧ જગત્પતિની દરેક આગળીના પનમા અધોનાપીઓ સહિત જવતા ચિન્હો હતા, તે બહે પ્રભુની સાથે જગત્ની લક્ષ્મીના વિવાહને માટે ત્યા વાળ્યા હોય એમ જણાતું હતું પૃથુ અને ગોળાકાર પાની બહે ચરણકમવનો કદ હોય તેની શોભતી હતી, નખો બહે અગુષ્ઠ અને અગુચિરૂપી સપતી કૃણા ઉપર મળિ હોય તેના શોભતા

હતા, અને ચગતા ગુરુ બને ગુરુ દે, નુરુપાકમનની કમીની કરીમના ગોનકની
 ગોખાને વિનાગતા હતા પ્રજાના બને પગના નગીઆ ઉપ ના ભાગ મન્યાની પીડની
 પેટે અનુક્રમે ઉત્તમ, નમો ન રેખાય નેના, રવાણથી નિર્જિત અને નિર્ગમ કાનિવાળા
 હતા ગૌર જ ધાઓ (પીડીઓ) રૂઢિગમ અસ્થિ મક્ક થઈ ગયેન હોવાથી પુષ્ટ, વતુલા
 કાર અને મુગજ ધાની ગોખાનો પણ નિગમગ કગનારી હતી, મામથી પૂગયેન અને ગોળ
 એવા જાનુ, રથી પૂગયેન ગોળ ઓ રીકાની અ ર નાખેના દર્પણના રૂપને ધાગલ કરતા
 હતા, મુદ્દ, અનુપૂર્વપણથી ઉત્તેજિત ચડતા અને નિગમ ઉર, કલ્પીન્તલના નિનાસને
 વાગલ કરતા હતા અને મુદ્દ, હન્નીની પેટે ગુરુ અને મમસ્થિતિવાળા હતા, કારણ કે
 અમની પેટે કુનીતપરૂષતુ પુરૂષચિન્દ ધરુ ગુરુ હોય છે તેમની ગુદ્ય દ્વિય,
 મિગઓ ન રેખાય તેવી, નરૂંઈ હંચી નીચી, અચિયિન, અકરન, અદીર, મગન, મુદ્દ,
 ગૌર દિન અને ગોળામ હતી નેમના મગની અદર રહેલુ પગ-ગીત, પ્રદક્ષિણાવર્ત
 ચમ્મુકાને ધા ૧૧ કરનાર, અમિખત્ત અને આવર્તમગ હતુ પ્રજાની રિટિ વિશાળ,
 પુષ્ટ, ન્યૂગ અને ધણી કપિત હતી તેમનો મન્યભાગ સૂક્ષ્મપણામા વચ્ચના મ યભાગ
 નેના જાણાનો હતો, તેમની નાસિ નીની જમરીના વિનામને ધાગલ કરતી હતી, અને
 રૂમિના બને ભાગ સ્તિ ૪, મામત, મમય, નરન અને મરખા હતા તેમનું વક્તવ્ય
 સુવલસિનાના નેવુ વિશાળ, ઉત્તમ, શ્રીનત્તવપીડના ચિન્દનાશુ અને વક્ષમીને કીકા
 કરવાની વેલિકાની શોખાને ધાગલ કરતુ હતુ તેમના બને રકધ વૃષખની કોદ જેવા
 દર, પુષ્ટ અને ઉત્તમ હતા, તેમની બને કાષ્ઠ અ પ રોમવાગી, ઉત્તમ અને મધ-
 રોત્ત-મતથી રિતિ હતી, તેમની પુષ્ટ અને કરરૂપી દૃણના જગનાગી જુઅઓ જાનુ
 પથ ત સાગી હતી, ને જાણે ચચન વક્ષમીને નિયમમા રાખવાને નાગપારહોય તેવી જાણ
 તી હતી અને બને રૂ નરીન આવપવેવ નેના જાન તગીઆવાળા, નિરૂકમ છના કહોર,
 રોદ દિન, રિદ્રવર્જિત અને જગ ગરમ હતા પગની પેટે તેમના હન્ત પા દડ,
 વર, ધનુષ, મત્થ, શ્રીવત્ત, વજ્ર, અકુશ, દેવજ, કમન, આમગ, છત્ર, ચમ્મ, કુભ,
 મમુદ્ર, મદર, મદર, જામ, નિદ, અધ, રથ, વન્નિક, દિ ગજ, પ્રાસાદ, તોગલ અને
 દીપ વિગેરે ચિન્દોથી અકિત હતા તેમના અગુદા અને આગગીઓ વાન હાયમાથી
 ત્તિપત્ર થયેના તેથી વાન અને મગન હતા, ને જાણે પ્રાત ભાગમા માણેકના પુષ્પવાળા
 ર પટ્ટના અકુ ૧ હોય નેના જાણતા હતા અગુદાના પૂર્વ ભાગમા યશસ્વી ઉત્તમ
 અધને પુટિ કરનાના કાગલપ યવના ચિન્દો રપટપ્તે ગોખના હતા આગગીઓના
 ઉપર ભાગમા પ્રદક્ષિણાવર્તના ચિન્દો હતા, તે સવ મપતિને કહેનારા એના દક્ષિણ
 ત ચમ્મપાને વાગલ કરતા હતા તેમના કરકમળના મુદ ભાગમા ત્રણ રેખાઓ શોખતી
 હતી, તે જાણે કથથી ત્રણ જાગના ઉદાર કરનાને માટેજ કગી હોય તેવી જાણાતી હતી

તેમનો ગોળાકાર, અગ્રીષ તેમજ ત્રણ ગેખાથી પવિત્ર થયેનો ગભીર ધનિસાગો કહ
 નાખની તુલ્યતાને ધારણ કરતો હતો નિમજ, નતુલ અને કાતિના તરંગનાથ મુખ
 ખેડે કનકકલિત બીજે ચદ્ર દોય તેનું શોભતું હતું, અને કપોળ પ્રમજ, ચિત્રગ અને
 માગથી ભરપૂર હતા, તે બંને માથે નિસાસ કરનારી વાળી અને લક્ષ્મીન મુનાના ને
 દપણ દોય તમા જાળાતા હતા અને અદ્ભુત આનંદથી મુગ અને મકરપર્થત
 વાળા મને મળ બણે તેમના મુખની કાતિ પી મિધુના તીર ઉપર ગદેરી જે
 ક્રીષ્ણ દોય તેના જાળાતા હતા મિલકજની જેના રક્ત તેમના હોડ હતા, ડોનરની જી
 જેના બત્રીય લાલ હતા, અને અનુક્રમે ચિત્તાગ્રાણી તથા ઉલ્લસ નગના જેની તેમની
 નાનિકા હતી તેમની હડપચી પુષ્પ, ગોળાકાર, પ્રમન અને મમ હતી, તથા તેમ
 રમધુને જાગ રયામ, ધોળા ધાટો, નગન અને કોમન હતો પ્રમુની છન્ડા નીન
 ક પદ્મના પ્રનાન જેની નાન, કોમજ, અનિ-ચૂળ નર્મો તેની અને દ્વાદશાગ આગ
 મના અથને પ્રનાનનારી હતી તેમના લોચન અલ્પ ક્રમ તથા ધોળા અને પ્રાતભાગમા
 લાલ હતા, તથા જાણે નીનમણિ, મૃદિકમણિ અને ગોલામણિથી રચેના હોય તમા
 જાળતા હતા ત તેનો કપાસુરી પહેરેના (વૈભા) અને કમળના જેની રયામ
 પાપાનાનાથ હતા, તેથી જાણે લીન થયેના જમરનાથા નિકલ્વન કમન દોય તમા
 જાળતા હતા તેમના રયામ અને વક બના દદિરૂપી પુષ્કરલીના તીરમા ઉત્પત્ત
 થયેની તમાની શોભાને સારણ કરતા હતા, નિગાળ, મામલ, ગોળ, કહિન, પ્રમજ અને
 નગન એક નનાદ અટમીના ચદ્ર જેનું શોભતું હતું, અને મોનિમાગ અનુક્રમે ઉત્ત
 હતો, તેની અગ્રોમુખ જેના ધનની તુલ્યતા સારણ રતો હતો જગતીશરપાને
 મુચના પ્રમુના મોનિગ્રાણી સારણ કદેન ગોલામગ અને ઉત્તમ મુગટ કમળની
 મેખાને અલય કરતો હતો, અને વાકડા, પ્રમન, ચિત્રગ અને જમરના જેવા
 મળ—મન્નક ઉપરના પ્રમ મમના નીના તરંગ જેના શોભતા હતા પ્રમુના શરીર
 ૯૫ જાણે મુવના મથી લીનિરી દોય તેની, ગોલવલ્લના જેની ગોળ, ચિત્રગ અને
 નવચ તમા ગોળની હતી, અને પ્રમન, જમરના જેની રયામ, અમૃત ઉપર
 વાળી અને કમનગતુ જેની ક્રીડી રસાગી શોભતી હતી

એના નીને રત્નેશ્રી ગ્રામના જેમ નાના પ્રકારના અમાસગા તક્ષણોથી નમિત
 એવા તે પ્રમુખને મેવસા જે પાન દોય : અર્થાત્ મગ, અમુગ અને અનુચ મેવે
 મેવસા જે પાન દોય : દ્ર તેમને દાનાનન મન આપતા હતા, પદ્મા સામર નીજતા હતા,
 પદ્મે તેમનો દ્રાગધાગ થતા હતો, વદાન જ મગ દોય, 'ધતુ જ્યો, ધતુ જ્યો'
 એમ મેવસા અનન્ય દેવતાએ તેમની ગોતર નીંદા ને નેદા દતા, તથાપિ મર્ષિય
 મવ નિદિ ૯૨ ન કરતા એવા જાળાતિ યથામુખ વિદાર કરતા હતા બનિ હરિના દામ
 ૧૫ અગલ જગી અને અમૃત ૯૨ મગ દોય પનગમા પેતાના પદને દન ભાગ મૂકી

નાઓએ વાવેના અનન દુષ્ટ પેરેલા અને મન્ને હાથમા દન્નગામ (કોમાના) ૧૫ના
અમંગાઓએ દુષ્ટ નના કોના પ્રતુ ધની નખન અનામકનામે દિવ્ય મગીન નેના દના

એક દિનના બાગપાને યોગ-પગ્ન કીડા કરતુ મહા યુગનીઆનુ એક તાડ
નીચે ગયુ, તે નખને દુદ્ધેલ યોગવી તાડવસતુ મોટુ દુગ તમાના પુરુષની ઉપ ન
ને પશ્ચુ કાનાનીય ન્યય પ્રમાણ મના ઉપ પ્રદાન થતા તે નાગક પુરુષ
મૃત્યુથી પનવ પામી ગયા એના બનાવ આ નયમજ બન્યો અ પકાથને
તે યુગની બાગક ન્યગમા ગયા, કેમકે અલ્પભાગને તીથે તુલા પણ આના
ના લય કે પૂરે મહાપક્ષીઓ પેનાના મ ગાના કાદની પેઠે યુગનીઆના મૃત
ને દુષ્ટાદીને મમુદમા નાખી દેતા હતા, રાગ દાન ને અનુભાવનો નાવ થયો હતો,
તે કેનેક ત્યાજ પશ્ચુ ગ્યુ થાણ કે અવમિપી કાળનો પ્રનાવ અનમર્ષા
દના (આગળ નધને દનો) તે એકમા બાનીમ દત્તી ને નવમતથી મુગપ
પટે મેબતી દત્તી પોનાના મદવાસી બાગકનો નાથ થવાથી અણુ નિકીન થતા
ગોષ રહેની હોય તેમ તે વપન નેવનથી બાળા દ્યાજ બેની ગદી પડી તેના
નાપિના તેને ત્યાથી નક નડ દેવા વા યા અને તેતુ મુનદા એતુ નામ પાશ્ચુ
નેક દિએ તેના મનાપિત મૃત્યુ પામી ગયા કાગલ કે લુગનીઆઓ અપન્ય
પડી મત્ર અમુક નિમ મુધીજ છો છે માતાપિતાનુ મૃત્યુ થતા ને અપન
અના બાનિમ દવે 'મુ કરણ' તે નિગામ નડ નડ ગમ, અને દાગાનદ થયેડી
ગનીની પેરે વનના એકની બમના વાગી મગ આગનીગ્ધી પવન ગા ચમ્પોથી
ની દુષ્ટ પગના બગતી ને અગે પૂરની દુષ્ટ નિકન્ય કમનોને આપાપગ કરતી
ય તેવી જાણતી હતી તની બન્ને જ થા નાં કમદેવતા મુનભવિન બાથા હોય
રી શેખની દત્તી અનુકને વિથાગ અને ગોગાકાગ તના બને માયગ દત્તીની મુદ
ના દેખાના હતા અનની વખને તેના પુદ અને બા નિન મ કમદેવ રૂપી ધુનકર
એના મુનણના મોગાના નિનાસને વાગલ કરના દના મુદમા આને તેવા અને
એ કમદેવનો આકર હાય તના મય બાગથી તથા કમદેવની કીડાનાથી હોય
ની તુદ નાખિથી તે ધાની ગોમતી હતી તેના દર મા જિનની રૂપ તગો રહેના
તા, તેવી અણુ પોનાના ઉપરડે નગ જગનને કય કરવાથી તે ત્રણ જયરખાઓને
ગલ કરતી હોય તેવી જાણતી હતી અણુ ગનિધીનિના ને કીડાપવનો હોય તેના
ના નનો દતા, અને અગે ગનિધીનિના દિગ્દાનાની બે પદિઓ હોય તની તેની
જતનાઓ સોબની હતી તેનો ત્રણ રખાવાગો કહ શખના નિનામને હરણ કરતો
નો દોહવડે તે પાકેના મિબકળની કાંનિને પગબન કરતી હતી, અને અનકુથી
પેપની અદર રહેના મુદ્દાકળ રૂપ દોનોથી તથા અણુનેન રૂપ કમતતુ નાગ હોય તેની

નામિકાથી ત ઘણી મનોહર લાગતી હતી તેના બને ગાય બધે વનાટની રમ્યાં ક તા હોય તેમ અધ્યયનની મોભાને ગોરતા હતા, અને મુખરૂપી કમનમા લીન થયેના બમ ભમરા હોય તેના તેના સુન્દર દેવ હતા સન અગે મુદર અને પુણ્ય લાનણુ રૂપી અમૃતની નદીરૂપ ત બાળા નનદેરીની પેઠે વનની અંગ કુતી ગોખતી હતી તે એકવી મુગાને બેઠા કિંકત વ્યભા? જડ થયેના કેટલાએક યુગનીઆઓ તેને નાભિગમ પાસે લાવ્યા શ્રી નાભિ અમ્ય ' આ જાખની ધમ પની યાઆ ' એમ કહી નેરૂપી કુમુને આ ની સમાન ત બાળાનો નીકાગ કર્યો

સારપત્રી એકલા સૌનમંદ્ર, પ્રજુના નિનાદ નમયને અનિગાનથી અગીને ત્યાઆઅ અને જગતપતિના ચળના પ્રભામ કની તેમની આગમ પાળાની પેઠે ઉભા ગી અર્જવ બેડી આ પ્રમાણે નિત્તપ્તિ કરી-“ હે નાથ ! જે અસ? માણમ જ્ઞાનના નિધિ રૂપ એક સ્વામીને પોતાના નિચાગ્યાં વા બુદ્ધિથી કોડ કાર્યમા પ્રવર્તારે છે તે ઉપદામના સ્થન રૂપ થાય છે, પણ હમેશા આમી પોતાના ભૂત્યોને ધણા પ્રમાદથી જુએ છે, તેથી તેએ કોઈ વખત સ્વઅહતાથી પણ બોલી શકે છે, તેમા પણ જે પોતાના સ્વામીના અભિપ્રાય અલીને મોવે છે ત ખગ સેનકો કહેનાય છે હે નાથ ! હુ આપનો અભિપ્રાય અવ્ય શિનાય કહુ છુ, તેવી આપમારા ઉપ અપ્રસાદ કરશે નહીં હુ અણુ છુ કે આપમર્મ વામયીજ વીતરાગ જ, અને અન્ય પુરુષાર્થની અપેક્ષા નહીં હોનાયી મોથા પુરુષ (મોક્ષ)ને માટેજ સજ્જ થયેના હો, તથાપિ હે નાથ ! મોક્ષ માગની પેઠે તેજને વ્યનહારમાગ પણ આપનાથીજ પ્રગટ થનાનો છે, તેથી તે લોકવ્યનહારના પ્રવર્તન માટે હુ આપનો પાણિગદણ મહોત્સન કરવાની ઈચ્છા ગણુ છુ આપ પ્રસન્ન થાઓ ! હે સ્વામિન ! જુનનમા જૂથા રૂપ, રૂપવતી અને આપને યોગ્ય એવી મુનદા અને સુમગલાને પરણાને આપ યોગ્ય હો ”

તે સમયે સ્વામી પણ આનાવજ્ઞાન વડે પોતાને ત્રારી લાખ પૂન સુની ભોગનાંડ દદ ભોગકમ છે અને તે અનગ્ય ભોગનનુજ પડગે, એમ અલી મસ્તક લુણાવી સાથ કાગના કમનની પેઠે અધોમુખ થઈને રથા હદ્રે સ્વામીનો અભિપ્રાય અલીને વિનાદ? કમના આરબને માટે તત્કાળ દેનતાઓને ત્યા બોનાવ્યા હદ્રના હુકમથી તેના અભિ યોગિક દેનતાઓએ જાણે સુધર્મા સખાનો અનુજ (નાનો ભાઈ) હોય તેના એક મુદર મડપ ત્યા રચ્યો તેમા આરોપણ કરના સુનર્ણ, બાણેક અને રૂપાના સ્તભો-મેક ૧૦૬લાચગ અને વૈનાટ્ય પરંતની ચૂનિકા જેવા શોભતા હતા, તેમા ખૂંકવા સુવણ મય ઉલોનમગી કુભો બધે ચકનર્નાના કાકીરત્નના મડલો હોય તેના શોભતા હતા અને ત્યા સુવણ વેટિકાઓ પોતાના પ્રમરતા કિરણોથી બધે બીજ તેજને સદન નહીં કગવાથી સૂર્યના તેજનો આક્ષેપ કરતી હોય તેની જણાતી હતી તેમા પ્રવેશ કરનારાએ

હે દિવ્યા ' તુ મેગટ કીડા કેમ કહે છે ? હવે વનનમય નજીક આવે છે તથા પાત પોતાના વિનાહોચિત કાયમા રવેં નર્ન ગીતે ઉતાનક કા । " અ પ્રમાણે અં ૧ । આના પરસ્પર એકબીજાના નામ આપી સગસ એવાહવ ના ના ગો

પછી કેટલીએક અસ્તગચ્ચાએ નુત ના અને સુમગનાને મગનનાતક નાના ના આસન ઉપર મેસાર્યા મનુ રનજમગળ ગાતા ગાતા પ્રવન તમને ના અં ૧૦૧ તૈવકો અચ્ચગ ધ્યુ પછી જેના ગળા પુજવી પૃષ્ઠી પનિન થયેના ડે એના તે ધને ન્યા એને સૂક્ષ્મ પીઠીથી તેઓએ ઉદ્ગતન કયું જણે તેમના અગમા નાન થયેના નનઅનુ ૩૬ હોય તેમ તેમના બને ના, બને હોય, બને જનુ, મને ખના અને અ. યમન અમ નન રયામ નિનક કર્યા, અને ત્રામા ગ્હેના કનુ માના સૂનોરા નમના ન થ અત અપસવ્ય અગોમા જણે સમચતુરજ નર્યાનાને તપાતી હોય તમ તઆઅ પથ કર્યો અની ગીત અસ્તગચ્ચાએ સુ ર નાનાગી તે બાળાઓને સારીઓની પેડે પ્રયત્ન તેમને આપન્યાલાથી નાગતી હોય તેમ નલકમા નાખી ૧૬૫થી ંમન થયેના ૧ અસ્તગચ્ચાએ વાંકનું જણે સહોદર હોય તેવું ઉદ્ગાક પાતંગ નિધવી ક્યુ પછી જાણે પોતાની કુવદેનતા હોય તેમ તેઓને બીજા આનન ઉપર મેનારીને સુનાલકુબજ જળવી સ્નાન કરાવ્યુ, ગવકાથી નસ્રથી તેમનું અગ કુછુ, અને પ્રમગ વસ્રથી તેમના કેસ વેશિત કર્યા પછી હિરવાલી નસ્રો પહેના બીજા આનન ઉપર મેના ૧ તેમના કેસમાથી મોતીની વૃદ્ધિના જ્રમને કરાવતુ જળ એરવા નાખ્યુ અને નિન ન વુમરથી લતાથી જેમની રોભા વૃદ્ધિ પામેવી છે એના તેમના જગ આદ્ર કેવ વિવ્ય કુપથી કુતિ કર્યા ગૈરિક માતુ (ગેર) થી જેમ સુનાને નેપન ક તેમ તે સ્ત્રીગતના અગે સુર અગરાગથી નિપ્ત ક્યુ અને તેમની શ્રીના, જુ નના અનબાગ, પ્તન અને ગાક ઉપર જાણે કામદેવની પ્રવન્તિ હોય તેની પનનગે આગેખી નણે તિદેવને ઉતરનાતુ નનીન મડળ હોય તેના તેમના વનાટમા અવનતુ સુર નિનક ક્યુ, તેમના નેનો નીજ કમગના નનમા આનતા જ્રમગના જેના કાગળથી લાપાપ્યા અને જણે કામદેવ પોતાના અધુધો રાખનાને ગસ્રાગાર ક્યું હોય તેમ તેઓનો અમોડા નિમસ પામેજા પુષ્પોના માળાઓ ગુથીને બાંધ્યા પછી ચદ્રમાના કિરણોને તિરસ્કા કરનારા અને લાખ ડેણવાળા નિનાહનસ્રો (પાનેતર નિગેર) તેમને પદેગવ્યા પૂર્વ અને પાશ્વિમ દશના મલ્લક ઉપર જેમ સૂચ ચદ્ર રહે તેમ તેઓના મન્તક ઉપ નિચિન મણિથી દેનિધ્યમન થયેજા મે મુગડા સારા કરાવ્યા, તેમના બને કામા, પોતાની રોખાનદે રત્નારી અક રિત થયેની મેરપનતની પૃથ્વાના સન ગવને ગોરતા એના મણિમય અનત ન અદરાપલ કર્યા, કાનાનાની ઉપર નવીન પુષ્પાધુની રોખાને નિહબના કરના ૧-મોતીના દિબ

૧ વજ્રકમા નાખી એટલે પીઠિત કરી પીઠિતતા થો પછી બહાર જનાતુ નથી તેથી અષ્ટ શ્રેણી તેમને અપદાજ થો રાકનારી સાત્રાએ દોળની ૧ જેમ કવિએ ઉત્તર કરી ૧

એવી રીતે મને આજ્ઞાઓને તૈયાર કરી, દેવીઓએ તેમને તેડી માતૃશ્રુતનન મુલાના આનન ઉપર મેનારી ત નખત ઇદ્રે આવીને વૃષભ નદનવાળા પ્રભુને માં તૈયા થનાને આમદથી વિનાશ કરી ' નોંધને વ્યવહારની સ્થિતિ બતાવ છે અને ના બોલ્યકમ અવશ્ય ભોગવતુ પડે તેમ છે ' એમ વિચારી પ્રભુએ નિવર્ણિ નાન્ય કરી. એટલે ત્રિધિને જાપાના ઇદ્રે પ્રભુને આન કરાવી, નિને આબૂસજોથી યથાનિધિ સાગાર્યા પછી પ્રભુ વિવ્ય નાદનમા મેસી વિવાહમ ના આ એટલે દ્રિ ડીદાનની પેઠે આગમ ચાલના લાગ્યા, અપ્સરાઓ બને લના (લુના) ઉતારવા ના હી, ઇદ્રાણીઓ શ્રેયમરી ધનમમમગ ગાવા લાગી, નિક દેવીઓ આવારા લેના લાગી અને મવર્ષો તત્કાળ થયેલા હનથી લાગી હવા ના યા એવી રીતે વિવ્ય નાદનના મેસીને મહાપદ્મ નમીષે આવ્યા એટલે નિનિ તાના । એના પ્રભુ નસુદ્રની લેના જેન પોતાની મર્યાતબુમિએ આવી તમ નાદનનાથી ઉતરીને નિસાહન પના દ્વાગ પાસે આરીને ઉભા થા હા દુદ મનો દમ આપેલા દના તથી ત નખતે વૃક્ષનો દોષ વધને ઉમેા હવ હન્ટી રે પ્રભુ જામના ના યા તમતજ નહાની સીઆનાથી ઇદ્રેએ અસિ અને નવા લાવાથી તદતદાટ થન ક તુ એક ન નનપૃદ દાનના મધ્યભાગમા મુક્યુ । ઇદ્રાણીના જેન નદ્રને થા । ક તેમ દુર્ના નિરેર મગળ પલાર્યોવડે નાદિન ક લે યાગ પ્રભુની આગમ ર્યો અને એમ આ કસુ મી નસ પહરીને, જણે પ્રત્યમ મગ અના પચ શામે મુક્ત ગૈયાને દોા કરીને અથ આપના માટે ઉભી રહી । આપનારી ! આ અથ આપના લાયક અને અર્થ આપ સાનાગ માખાઉડક, ન જેન અમૃત ક કે તેમ રાજનાથી લાય વધને ક, હ સુરિ । નદનનમારી નાવેના અને તૈયાગ , બદ્રવાગ નનની પૃ સીનાથી મગાવેની દુર્ના દષથી આપી આપ કે અકલ થયેના નોંધના નેનની પ્રેલિનડે જા ન તો હા રયુ છે જેમને એના નોંધમા ઉતમ એવા આ ન ન નોગલદ્વાગમા ઉભા રથા છે, તેમના દેહને

[illegible]

તેમ આ અનુવર આજે કયા મનથી તામુનપવમા અજ્ઞાત થયો છે ? માખલના પિટ ઉપર જેમ નિસાણે છપેટ થાય તેમ આ અનુવર મ્યા મનથી ચૂલ ઉપર ઘણી ગંધો છે ? કયાના કાદવ ઉપર જેમ પાડા થઈ ગયે તેમ વિવેચન (અતઃ વિચેર) મા આ અનુવર કયા મનથી થઈ ગયે છે ? કન્મત માલન જેમ નિર્માત્ય ઉપર પ્રીતિ (એ તેમ આ અનુવર પુષ્પમાળની ઉપર વપગ લેવાન કરા કયા મનથી થઈ ગયે છે ? 'આવા કૌતુકધનજને મૈતુમ્થી હવા માન અને મુખ કરીને નાનગ ના । દેવતાઓ બાંધે ચિત્રમા આગેમ્યા હોય તેવા થક ગયા લોકને નિષે આ બ્યન દાર બતાવવે ચોચ છે એન ધારીને વિવાહમા નીમાયેલા મધ્યમ્ય માલની જેમ પ્રજુતની ઉપેક્ષા કરના હતા. ૫ડી મોટા વડાણની નાથે જેમ મે નાવિકાઓ બાંધે, તેમ જગત્પતિના ઉછ સાથે બને વપૂત્ત નસતા ઉછ છદ્દે બાંધ્યા આભિયોગિક દેવતાની પેઠે છદ્દે પોતે ભક્તિથી પ્રજુને કરી ઉપર તેડી વેદીગૃહમા વર્ધ જવા સાધ્યા એટલે મે છદ્દાણી એએ આવી તત્કાળ બને કન્યાને કરી ઉપર તેડી અને હથેલાગો છુટા પાડ્યા સિવાય સ્વામીની નાથેજ ચાલી ત્રણ જગત્પતિ સિંગે ત્રણ તે વધુનજે પૂવદારથી વેદીવાળા આનની મધ્યમા પ્રવેશ કર્યો દેવ ત્રાયચ્ચિય (નુરુઆનક્રીઆ) દેવતાએ, તત્કાળ બાંધે પૃથ્વીમાથી ઉઠવો હોય તેવે અગ્નિ વેદીમધ્યમા પ્રગટ કર્યો તેમા નમિધ આગે પલ કરવાથી આકાશચારી નનુમ્થો (વિદ્યાધર) ની સ્ત્રીઓના કરાંના અવતસ રૂપ થતી ધુનાણની આ આમસમાર્ગના વ્યાપ્ત થ) મધ્ય ૫ડી સ્ત્રીઓ મગજગીત ગાતી હતી ને મનયે પ્રજુએ સુનદા અને સુમગજાની માથે અષ્ટ મગજ પૂલ થતા સુધી અગ્નિની ત્વસ્તિ કરી પછી આસીપના લીત ગજાતાની નાથે હદ્દે પાણિ મોક્ષની સાથે ઉછાડેડી પલ જેડી. ૫ડી ત્રણના ત્રણ ઉત્સવથી થયેના હવવડે ગા ચાર્ય (સૂતધાર) ની પેઠે આચલ કરતા દેદે દેદાસીઓ સહિત હસ્તાભિનયની લીલા બતાવી નાચવા માડયુ પવને નૃત્ય કરવેલા વૃક્ષની પાળળ જેમ આનિત લતાઓ નૃત્ય કરે તેમ દ્રુતની પછવાડે બીજ દેવતાઓ પલ નૃત્ય કરવા લાગ્યા ઊઠાએક દેવતાઓ ચારલની પેઠે જયજય ચમ્ક કરના લાગ્યા દે, નગની પેઠે નિશિત તકર ન્થ નૃત્ય કરવા લાગ્યા, દેહ અતિથીજ મધ્યવ હોયની તેન ધાયન કરવા લાગ્યા, દેહ પોતાના મુખને -કુટ રીતે બાંધે વાજીવ હોય તેન વગાડના લાગ્યા, છ) નાનગની પેઠે મત્રનયા દેકવા લાગ્યા, હનાવનારા વૈદાસિક હોય તેન દે, નન માખલને હનાવવા લાગ્યા, અને દેહ પ્રતિહારની પેઠે લેકેને, ગ ખેડના લાગ્યા આવી રીતે હનથી ઉન્નાગી થયેલા દેવતાઓએ જેનને ભક્તિ બતાવી છે એવા અને પોતાની મને બાનુએ ગેહવી સુમ લા અને સુન તથી શોભતા એવા પ્રજુ દિવ્ય વાદનના નેત્રી ન્વલ્યાને ગયા નનીનને તુનાપ કરી જેમ ગ આચ પોતાને આને અથ તેન આ પ્રમાણે વિનાહનદો

ત્વને નિવૃત્ત કરી સ્વર્ગપતિ ઈદ્ર પાપ નશ્વાને ગયા સ્વામીએ બતાવેલી નિનાહની ગીતિ,
ત્યાગી લોકના પ્રવર્તી, કેમકે મોટા લોકોની સ્થિતિ પરને માટેજ હોય છે

હવે અનામકત એના પ્રભુ બને પત્નીઓ સાથે ભોગ ભોગના વાગ્યા, કેમકે ત
મિનાપ પૂનના ચાતાવે નીચ કર્મનો ક્ષય પાપનો નથી વિવાદાનતઃ પ્રભુએ તે પત્ની
ઓની માથે જગ ન્યૂન છ નક્ષ પૂન સુરી વિનામ કર્યો ત નમયે બાહુ અને પીંછા
છન નર્તયસિદ્ધ નિમાનથી અચીને સુમગનાની કુક્ષિમા યુગ્મકપે ઉત્પન્ન થયા અને
મુખાહુ તથા મહાપ્રીડના છન પાપ તજ નર્તયસિદ્ધ નિમાનથી અચીને તેવીજ ની
મુનદાની કુક્ષિમા ઉત્પન્ન થયા સુમગનાએ મરુતનાની પેડે ગર્ભના મહાત્મ્યને સૂચ
વના । ચતુર્દશ મહાત્મ્યનો એવા પેડીએ પ્રભુને તે નામો નિરોલિત કર્યા એટલે પ્રભુએ
કહ્યું- 'તમારે ચક્રનર્તી પુન થયે' નમય અનતા પૂન િશા જેમ સૂચ અને નધ્યતે
જન્મ આપે તેમ સુમગનાએ પોતાની કાલિયી વિશાઓને પ્રકાશ કરનારા ભરત અને
શ્યામ્લી-અને અપસને જન્મ આપ્યો અને નર્તકતુ જેમ મેધ અને નિનુત્તને જ ન
અરો તમ મુનદાએ મુરર અકૃતિનાગ બાહુબલિ અને મુદરીને જન્મ આપ્યા
પત્રી મુમગનાએ નિરર પતતની બૂમિ જેમ રત્નોને ઉત્પન્ન કરે તેમ અનુક્રમે
પુનના આગાપચાન જોડના (૬૮ પુનો) ને ઉત્પન્ન કર્યા-જન્મ આપ્યો વિધ્યાદ્રિજ
દાયાના નાગધની પેડે મહાપરાક્રમી અને ઉત્સાહી એના તે નાગધ આમતેમ મગ
અનુક્રમે ટ્રિધિ પામના નાગ્ય જેમ નાગી સાખાઓથી મોટું વૃક્ષ શોભે તેમ તે અપત્યોથી
તેજસ્વી સૌંદર્યેના જામન્યામી સોમના નાગ્ય

તે નમયે ત્રાતમગ જેમ પીંગુ તેજ હાણ, અથ તેમ કાગદોષથી ક +
વૃદ્ધો પ્રતાપ દાગના (આહો થયા) નાગ્યો અશ્વથ નામના વૃક્ષોના જે
કાખના કન ઉત્પન્ન થાય, તમ જુગરીઆઓના કોનાઈ કનાથે મનૈ થનૈ ઉત્પન્ન
થયા ના પા અને ના જેમ ના પ્રકારના ત્રયલ નિરોલે ન ગણે તેમ જુગરીઆઓ
દા । નામ અને રિક્ષા ન ના ત્રકા ની નીતિનુ ઉત્પન્ન કરના ના પા તથા
જુહાવોઆઓએ એકા થ, તમ પામે આસી અનમજલ નળના ના મનાસો નિરોલ
કરી ત કનગીને ના પાન રત્નાન-અનિનમગના નુએ કહ્યું- 'તોકના જન્મ
પરી ધુ ' રતન ક' એ તેઓને વિષા ન નાર ન ન હોય છે, તેને પ્રથમ ઉચા અનમ
' તર તેનાની અનિરોડ ક નામ આપે છે, તમજ તે ચતુર । પેનાસો અને અપડિત
અનમગના દોર ' એ તેઓએ કહ્યું- 'આમિન' તમે અમા । અથાઓ, અનારી
કેડના તમ' રના ન એ અ, કેમકે અનારાના આપની મદુલ મીતે કાઈ એવાના
અરોજ નરી' તમન કહ્યું- તમે ઉત્તમ એવા નામિ કુગક પદમે જાને પ્રાપ્તના કમ
તે તમને 'અ આપો' તેઓએ તે તમામ નામિ કુગક ની પદમે જા, પાવના કરી એટલે
કુગકના અવાના એક નામિએ કહ્યું- 'જાન તમા' । અથાઓ' પત્રી ના ગુન

પ્રભુએ બતાવ્યા અને મણિ નિગેરે પગેનનાની કળા જા. નતર્તાનો તમની આગલી
વાદી અને પ્રતિસાગીનો વ્યવહાર ગજ, અધ્યક્ષ અને ડુગીનું ની આગલી નતન
વાગે દુગ્તી નિગેની પત, નતુરે તયા પૈ ની ઉપાના, નામ, અવધાન,
જન, ધાન, નત અને ગોષી નિગર ત્યાંથી પ્રતનના નાયા, અને ' આ માતા, આ પિતા
આ બાઈ, આ સ્ત્રી, આ પુત્ર, આ પત્ર અને આ નમ માર ' એની મમતા જેને સિ
ત્યારથીજ ચર થઈ પ્રભુ નિસાદ રખતે અવગત અવગત અને અવગત નતર્તા
કે ના જોયા દતા, ત્યાંથી જોયા પા. પોતાને ત્રાસાગા ત્યાં આપનાનાગા નત
પ્રતન કર્યો પ્રભુએ ક તુ ત્રયમ પાણિમદા એ ને અસાગિ ને પત્ર ત
પ્રતન પાણિમદા કો કે કેમ મોડા લોકો મ કરેનો-નતર્તાવેનો નામ
નિતર્તાગા થાય છે પ્રભુ નિસાદથી પ્રારબીને નમ ના અટન શીતલ અપેરી
અસાગા ત્યાં પત્રાતુ રહે થયુ, અને તુજ, ઉત્તયન, ફરેલ નિગે ની પૃથ્વી ત
ત્યારથીજ ગર થઈ આ ન ક્રિયાઓ નાતર છે, તા પા પોતાનુ ના
નતન પ્રભુએ જોયેની અનુક્રાવી તે નો પ્રતનાની તમની આનંદથી
પૃથ્વી ઉપર અસાગિ તુરી સન કળા નિગેરે પ્રતન છે, તેને અર્પણીન મુદ્ધિસા
નિતર્તાગા અત્રપ આપન છે સ્વામીની શિષ્ટા નત નાં તોડ ત તયા કેમકે કો ના
વિના નતુ ના પાત્ર પાત્ર હી પેડે આચરત કરે છે

નિયંત્રી વિનિ રૂપી નાટકના સૂતાર અસા પ્રભુએ ઉત, મોગ, નતર અને તરી
એસા આગ તેવી જોયા દુગ્તીની ચળ કો ઉત નતર આપના અસા આ રક
- નતર નતર નતર, ઉતને જેમ નાયકિય દેનતાઓ તમ પ્રભુના મની નિ. ન
- ને ના, નાગ, નતુની ગમત ત્રય ના મિતો ત અન્ય નાગ, અને બાગી અસા
દસ કુરસા ત નતર નતર અસી રીત નત, અવગત નીતિની નતીન વિનિ રૂપી
નતર નાગી નતરીત નતર નતરી જોગ ના નાયા પૈ જેમ વ્યાધિનાગા માત્ર
જોગી નિતિ ના કરીત તમ નાયા બોલ અસા તમ - ના નાયક નાગને તમ
અસા નતર નતર નતર (નિતર) આપનાતુ પ્રભુએ નિમા નતુ નતરી નતર પત્ર
જોગ નતરી નિતર (અસા) નતર નતરી કેમકે દુગ્તીની ક ને નતર અન્યા નત
સર્વેને વસ કરવામા બા પુત્રીમ ન સમા ક મુદ્ધિસા તમ જેમ પ્રભુ
અત્રનુ નતર નતર નતરી, તમ નતર ના નત, ઉત નતર નતરી નિ. ની નતરી નતરી
અત્રનુ નતર નતરી નતરી (અત્રના નિતરી નતર પ્રભુના નાયક નતર નતર
દેવ તમ નતરી નિતર નાટ નતર નતરી અને અત્ર નતરી વતતા દતા નતર
નતરી, પુત્ર નતરી નતરી અને પુત્રી નતરી આપના નતરી (અત્ર) પોતાની નતરી
નતરી નતરી અને તેઓ નતરી નતરી નતરી સુવત્ર નતરી પ્રભુએ નત નતરી તમ
અને નતરી નતરી નતરી નતરી, તેની આ ન તા નતરી નતરી નતરી નતરી નતરી

કુળ. જગજી તથા જગજીના મંત્રી ૪ મહાપુરુષના ચરિત્રો ૩ પાંચે મેમિ નાચીના સમાગ્રાલોકોમાં તેમના ચરિત્રોના સમાવેશ પણ આ પાવમાં કરેલો છે

૬ નવમા પાવમાં શીવ, શંકર, શેષના તથા જગજીના નામના બારમા ચરીત્ર મળી બે મહાપુરુષના ચરિત્રો છે

૭ દસમા પાવમાં શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવતનું ચરિત્રજ છે, પણ પ્રસંગોપાત્ત બેલિંગ, અભયકુમાર, કિંક અનેક મહાપુરુષના પણ વિશાળગદ્ય ચરિત્રો તેમાં આપેલા છે આ પર્વ ભદ્ર પનો કસ્ટ મોટું છે, અને શ્રી વીરભગવતનું ચરિત્ર નવા વિશાળ પોષ્ટેલ કે ૪ મધ્યમ ઉપલક્ષ્ય નથી

આ પ્રમાણે ૬૨ પર્વમાં મળી ૬૩ દશાંશ પુરુષના ચરિત્રોના સમાવેશ કરવામાં ૪ તેનું ચત્ર પણ આ પ્રકારનાના નાનકામાં આપેલું છે

ત્રેસર મહાપુરુષ દશાંશ પુરુષ એટલા મોટા કહેવાય છે કે તેમના મોઢા નિમ્ન થયેલા છે એવીય લીધે કરા વે તાજા મોઢામાંથી ઢોલ છે, તે ભવમાં ચરિત્ર ગ્રંથ કરે છે તમને અથવા મોઢે બધ છે, અને કે ૪ તે નરકે બધ છે આ વાચાટીમાં થયેલા ૧૨ વર્ષોમાંથી મુશૂમ હી મહાપાપરજ કરી નરકે ગયેલા છે, પણ તે આ પાંચી ભવે નારકા મોઢા ને પ્રતિવત્તુ થ વે તે ભવમાં નરકેજ બધ છે, ૬૨જ કે તે સસારમાં ૪ ને વત્તર ૮૭ રકત નથી, પણ આમાંથી ભવે તેમાં જરૂર બ-રેવ ઉત્તમ હયો દોષથી વસુદેવના કાગ કરી નવા પડી છે ૬૫થી ચરિત્ર ગ્રંથ કરે છે અને સર્વે નવમ મોઢે બધ છે સર્વે મી ભવ મોઢે બધ છે

૧૨જમાં ૧૧, ૨૬ ૮૫ ૬ નારકાને પણ જેમાં સમાવેશ કરી ૮૩ રેક વાલીટીમાં ૧૧, ૨૬ થાય છે આ એવીટીમાં ૧૧માં ૩૬ ૧૦ સમયમાં થયેલા છે જ શીવ ના નામથી પ્રખ્યાતી મુદિવા તમમાં એક નારક થવા દોષથી ૬ નારક થાય છે ૩ ૬૦ દશાંશપુરુષમાં ૭૪ ૫૬ છે, અને સ્વરૂપ ૬૦ છે ૧, કુચુનથેલ તથા નારકથેલ તેજ ભવમાં ચક્રવર્તી પણ ૬ કાલ ૬૦ સ્વરૂપ થાય છે, અને શ્રી મહાવીર સ્વામીને ૭૪જ કિંક થયેલા દોષથી કુલ ચાર ભાર કાલ ૫૦ ૭૪ થાય છે

૧ ભવજમલ કાલ દોષથી તેના ભવ તો અવલ થાય છે, પરંતુ છે ભવજમલ ભવ નવચીમાં ગણાય છે વધારેમાં વધારે ૫ નારક તે સમકિલ પામ્યા પડી મોઢે બધ જ છે લીધે કરના પડી તેટલું ભવજમલ મળા નથી એક મહાવીરભાગીની ૭૪ ૬૦ સમાગ્રા નામ પડી વત્તરના રહ્યો છે, લીધ લીધે કરના ૭૪માં મોઢા ભવમાં સમકિલ પામ્યા પડી મોઢે નવા છે આ કુ સમકિલ પામ્યા તે ભવથી પ્રાણીને તેમના ચરિત્ર વર્ણવે ૧૦ નવુ તેમાં ભવ થવા વાચવદન્ય ભવમાં સમકિલ પા વર્ણવેલ છે

૧૧

પેઠે માન ઉપર ચઢેતા મનુષ્યો મર્યાદાતુ ઉદ્વેષન કરી કાઢેને પણ ગણના નથી દુરાચર્ય
પ્રાણીઓ કૌચરના' ગ્રીક્ષની યોગના' જેવી ઉપનામ કુનાગી માયાને ઝેડના નથી
અને તુષોદકથી જેમ દુધ બગડે છે અને મજ્જાથી જેમ ઉન્નત વસ્ત્ર મહીન થાય છે,
તેમ લોભથી પ્રાણી પોતાના નિર્મળ ગુણાશ્રમને દૂષિત કરે છે જ્યાં નુધી સમારડપી
કાઠાદમા પહેંગીની પેઠે એ આગ સાચો પામે નહીને જગના દોષ છે ત્યાં મુધી
પુરુષેને મોક્ષ આપી પ્રાપ્ત થાય 'અહો' અમે જન નગરોતુ દોષ તેમ અગનાના આ
નિગનમા વ્યગ્ર થયેના પ્રાણીઓ પોતાના ક્ષીણ થતા આત્માને ખબત નથી 'કા' માણ
મ આપનથી જેમ મિદને આરોગ્ય ઉત્પન્ન કે તેમ માણો ગુરુ જુ ૧ પ્રગના આહા
રથી પોતાની મેજેજ પોતાના આત્માને ઉન્માદ ઉત્પન્ન કે છે (મિદને આ ન્ય ઉત્પન્ન
મવાથી ને જેમ આગચળા કુનાગનાજ પ્રાણ લે, તેમ આહાગદિનડે નીપજવેજો ઉન્મા
પોતાનેજ ભવભ્રમણને માટે થાય છે) 'આ મુગધીકે આ મુગધી' દુ ક્યુ મદલ કરૂ ' એમ
વિચારેના પ્રાણી તેમા સપટ યજ્ઞ મુ' બની જમરની પેઠે બમે છે અને કલ્પિ મુખને
પ્રાપ્ત ને તો નથી મજ્જાથી જાગરને છેતે તેની પેઠે દૂક્ત ને નખતજ મનોદ લાગ
નારી ગમલીક વન્તુઓથી વોદિ પોતાના આત્માનેજ છેતરે છે નિદ્રાશુ પુરુષ જેમ ચામના
ચિતનથી જ્રષ્ટ થાય તેમ હમેશા વેદુ અને વિદ્યાના નાદના કણ દહને પ્રાણી પોતાના નવા
યથી જ્રષ્ટ થાય છે એક આચેજ પ્રબળ થયેના વાત, પિત્ત અને કફની પેઠે પ્રબળ થયેના
વિષયોથી પ્રાણી પોતાના ચૈતન્યને હુપ્ત કરી નાખે છે તેથી તેને ધિક્કાર છે "

આવી રીતે જે વખતે પ્રજતુ દૃઢ્ય સમાગ નબધીવે જ્યની ચિત્તાનતતિત્તા તતુવદ
આપ્તથય ગયુ, તેજ વખતે આગ્નત, આદિત્ય, વહ્નિ, અગ્નિ ગદિતોય, તુવિતાય, અગ્ન્યા
બાધ, નૂત અને રિષ્ટ એ નન પ્રકારના ઋક્ષનામે પાચમા દેવોએ અને વનનાગ નોમ
નિક દેવોએ પ્રજુના અગ્નિમર્મિપે આની બીજ નુગટ જેવી મનકે પદ્મમય સદય અગ્નિ
એડી આ પ્રમ બે વિનપિ કુવા લા યા- ડ્રના મૂદમભિ (મુગ) ની ધતિગ્ય નગમા
ચેમના ચગ્લ મન્ન થયા છે એવા અને બગતક્ષેત્રમા નદ થયેના નોમનાર્ગને બતાવનામા
દીપક સમાન એવા હે પ્રજુ ' તમે જેમ લોખની આ નન વ્યવસ્થા પ્રથમ ત્રવર્ગાવી તેમ
હવે પંચતીર્થને પ્રવર્તાવો અને તમારા કૃત્યતુ ન્મ ભ કો ' એવી રીતે દેવોએ પ્રજુને
નિર્ગાપ ધીને ઋક્ષ દેવોકમા પોતપોતાના ન્યાન પ્રયે ત્યા અને દીમાની દંઞપ્રવાજા
પ્રજુ પત ન મજ નદોધાનમાવી પોતાના ન્યમદેવ તગ્ પધાર્યા

સ્ત્વાર્ચાર્થીદમચ્છદ્રસિરિચિતે ત્રિપટિશસ્ત્રાકાપુરુષચરિતે મરાકાવ્યે

પ્રથમપર્વણિ મગવલ્લન્મવ્યવહારરાયમ્પિત્રિકાગનો

નામ દ્વિતીય મર્ગ ॥ ૨ ॥

તેનું વસ્ત્ર તેમા ભરાતા તે ઉખી રહી, તેથી જાણે 'તુ બીજો જ નહી' એમ કહીતને ને વાગતી હોય એમ જાણતું હતું. 'કાંઈ સ્ત્રી સંબોધીને ચુટના જતી હતી તેનામા તમા પાપ એના શ્રમગએ તેના અવગ ઉપર દગ દીધો, તે જાણે તેનો આશ્રય બગ કરાના કાંઈ કરીનેજ હોયની એમ જાણતું હતું. કાંઈ સ્ત્રી પોતાની જુઓ પી નાને હસી અને તેની જુઓના મૂળભાગને એનાગ પુષ્પોના મનની માથે હેરા દેના પુષ્પોનું દગલ કરતી હતી નહીં. પુષ્પના ગુરુકાને હાથમા ગળનાથી પુષ્પ ચુટનાગી સ્ત્રીઓ જાણે તમા વધીઓ હોય તેની જોભતી હતી. વૃક્ષોની જેક શાખાઓમા પુષ્પ ચુટનાના કુતરનાથી સ્ત્રીઓ વળગી રહી હતી, તથી જાણે તે વૃક્ષો સ્ત્રીઓ પી જળનામા થયા હોય તેના જાણતા હતા. '૧૧' પુરુષે પોતેજ મરિમની કળિઓ ચુટીને પોતાની પ્રિયા માટે મોતીદ હાથ જેવું મન અગતું આભગા મ્યું હતું, કાંઈએ કામદેવના બાથાનાં પડે પોતાની પ્યારીના અગાગને ખીનેના પુષ્પોથી પૂર્યો હતો. કાંઈ છદના નનુની પેઠે પાને સ્ત્રીઓ પુષ્પોથી પોતાને હાથે ચુકનાં માળા આપીને પોતાની પ્રિયાને નતોપ પમાડતો હતા અને કાંઈ પુરુષ પોતાની પ્રિયાએ લીનાથી નાખેના પુષ્પના દહાને ૧૧ જેમ પાછો આપે તમ પોતાના હાથથી પાછો આપતો હતો. કેટલીએ મૃગનોચના દિવસ ઉપર આદોનન કરવાથી ગમનાગમનનડે અપરાધનામા પતિએને જેમ પાદપ્રહાર કે તેમ વૃક્ષના અથ ભાગની ઉપર પોતાના પગથી પ્રહાર કરતી હતી, અને દિવસ ઉપર મેંની કાંઈ નવોદા સુદે તેના સ્વામીના નામને પૂછતી એની સખીઓના વનાપ્રદાગને વળખથી પોતાનું મુખ મુદ્રિત કરીને મહન કરતી હતી. કાંઈ પુરુષ મનુષ્ય મેંની બીકલ સ્ત્રીની સાથે બેસીને ગાદ આનિ મનની છત્રથી દિવસને ગાદ રીતે આદોનન કરતો હતો, અને કેટલાએક યુવાન રમીશ ઉવાનવૃક્ષોની દરેક શાખાઓમા બાધેના દિવસને લીનાવડે આદોનન કરતા કરતા વા રાની જેના શોભતા હતા.

✓ આની રીતે ત્યા નગના વેશ એના હતા તે જોડને 'આની કીધ કાંઈ બીજો ઠેમણે પલ મે જોઈ હશે' એમ પ્રભુ નિચારના વાગ્યા. એનું નિચાગતા અવધિજ્ઞાનવડે પોતે પૂરે ઉતરેભર ભોગવેન યાનત્ અનુત્તર નિમાનના મુખ પર્યંત સ્વગમુખ સ્મરણમા આગ્યા કૃગીથી ચિતવતા તેમનું મોહબધન ગમી ગયું અને નિચાગના સાગ્યા કે-
 "અરે ! આ નિચયથી આજ્ઞાન થયેના લોભને ૧૬ પ્રકાર છે કે જેઓ પોતાના આત્માહતને બચતાજ નથી અરો ! આ મમાર ૩૫૫ કૃપમા અગધદ્વદિય નના ન્યાયવડે જાતુઓ પોતાના કમથી ગમનાગમનની દિયા કરે છે મોહથી અધ થયેના પ્રાણીના જન્મને દિષ્ટા છે કે જેમનો જન્મ, મુદ્ધ મેંનેને જેમ રાત્રિ વ્યર્થ આની જાય તેમ વ્યર્થ વીતી જાય છે હે જેમ વૃક્ષને છેડી નાખે તેમ રાગ, દેવ અને મોહ ઉવમવત પ્રાણીઓના ધર્મને પણ મૂળમાથી છેડી નાખે છે અહો ! મુન વેકો વડના વૃક્ષની પેઠે ક્રોધ વધારે છે કે જે ક્રોધ પોતાના નગનાગનું મૂળથીજ બમલ કે છે હાથી ઉપર ચડેલા મહાવતોની

પેટે માન હપગ એના મનુષ્યો મર્યાદાનુ હવિષ્ય કરી કોને પણ મગના નથી દુરાચાર
પ્રાણી યા કૌઅચના 'મીનની ગંગિના' જેવી હપતાપ કનારી માયાને ઝેરના નથી
અને તુરોદકથી જેમ દુઃખ મગટે છે અને મગનથી જેમ હિલ્લગ નસ મહીન થાય છે,
તેમ લોભથી પ્રાણી પોતાના નિમજ ગુણઆમને દૂષિત કરે છે જ્યાં મુધી મમાગપી
મગચુદમા પદગી ની પેટે એ આ કાયા પામે રતીને મગના દોષ છે ત્યાં મુધી
પ્રેરેને મોમ ત્યાથી પ્રાપ્ત થાય 'અદો' જામે જૂત વજગેતુ દોષ તેમ અગનાના આ
નિમજના વ્યથ થયેના પ્રાણી યા પાતાના પ્રીતિ યના આત્માન જાના નથી 'કોઠ માણ
સ ઔપર્યા જેમ મિદને આત્મ્ય હતપત્ત ક તેમ માગમો જુલ જુલ પ્રમગના આદા
રથી પોતાની મેગેજ પાતાના આત્માને હિન્માદ હતપત્ત કરે (મિદને આત્મ્ય હતપત્ત
કરવાથી તે જેમ આરોચના કરનારનાજ પ્રાપ્ત લે, તેમ આદાગદિનકે નીપજવેલો હિન્મા
પોતાનેજ ભવભમલને માટે થાય છે 'આ મુગધીકે આ મુગધી' હુ કયુ મદલ કક 'એમ
વિચારનો પ્રાણી તેમા લપટ થક મુ. બની બમગની પેટે ભમે છે અને કલપિ નુખને
પ્રાપ્ત કરે નથી મગધથી બાગકને જે તેની પેટે કુલ તે નખતજ મનોહર લાગ
નથી મનતીઃ વસ્તુઓથી લોચે પોતાના આત્માનેજ છેલે છે નિદ્રાશુ પુગ્ધ જેમ ચામ્રના
નિતનથી જલ થાય તેમ હમેશા વેલુ અને વિલ્લના નાદમા કલ દધને પ્રાણી પોતાના આ
રથી જલ થાય છે એક લાગેજ પ્રબળ થયેલા વાત, પિત્ત અને કફની પેટે પ્રબળ થયેના
વિરોધથી પ્રાણી પોતાના ચૈતન્યને હુપ્ત કરી નાખે છે તેથી તેને પિચ્છા છે "

આવી રીતે જે વખતે પ્રજાનુ દદ્ય ન માગ મળી વૈરા યની ચિંતાસતતિના તતુવડે
વ્યાપ્ત થક ગયુ, તેજ વખતે સાગ્ગવત, આદિત્ય, વહ્નિ, અરુદ, ગદિતોય, તુષિનાય, અચ્યા
બાધ, મ ન અને ગિહ એ નવ પ્રકારના બ્રહ્મનામે પાયમા દેવનોકને અતે વમનાગ નોકા
નિક દેવનાઓ પ્રજાના ચામ્રમીપે આની પ્રીતિ મુગટ જેવી મનકે પદ્મકાગ સદશ અજનિ
તેથી આ પ્રમ જે વિગ્ધિ કરવા લાયા— ઝદના ચૂદમણિ (મુગટ) ની કાતિરૂપ જગમા
જેનના ચલ મન થયા છે એના અને ભગતજેવમા નજ થયેના મોસમાર્ગને બતાવનામા
દીપક મનાન એના દે પ્રજા ' તમે જેમ લોકની આ લન વ્યવસ્થા પ્રથમ પ્રવર્તાવી તેમ
હવે ધર્મતીર્થને પ્રવર્તાવો અને તમાગ કૃત્યતુ 'મરણ કો' એની રીતે દેવનાઓ પ્રજાને
નિગ્ધિ કરીને બ્રહ્મ દેવનોકમા પોતપોતાના આન ત્યે ગયા અને દીક્ષાની દિગ્દાનાજા
પ્રજા પણ ત કાગ ન દેનોધાનમાથી પોતાના ગમ્યમદેલ તગ્ધ પધાર્યા

સ્ત્યાચાર્પશ્રીદેમચદ્રધ્વરિવિરચિતે ત્રિપદિશલાકાપુરુષચરિતે મદાકાવ્યે

પ્રથમપર્વણિ મગવજન્મવ્યવહારરાજ્યસ્થિતિપ્રકાશનો

નામ દ્વિતીય સર્ગ ॥ ૨ ॥

તેનું વચ્ચે તેમા જાગતા ત હમી ગી, તેથી જાણે ' તુ બીજો જાનવી ' એમ કહીતને ૧
 કાગળી રોય એમ જાણતું હતું. ' તુ બીજો ચમેરીને ચુટના જતી હતી તેનાના તેમા પા
 એના જમગમ તના અવર ઉપર હમ દીધો, તે જાણે તેનો આશ્રય બગ કાગળના કા
 કીનેજ રોયની એમ જાણતું હતું. ' તુ બીજો પોતાની જામ પી તાને દેથી ' નિ
 તની જામના મુજબાગને જોનાગ કુટિયાના મનની માથે હોં નેના પુષ્પોનું હમ કાગળી
 હતી નહીં જાણતા ગુરુને દાયમા ગામવાથી પુષ્પ કુટના ? બીજો જાણે જમગ
 તથીજા રોય તરી જોખની હતી વૃથોની જેક ગાખાઓમા પ્રાપ્ત ચુટનાના કુટનની
 આખા જાગી ગી હતી તરી જાણે તે જાણે બીજાથી જાણના થયા રોય તેના જામ
 હતું. ' તુ જાણે પત્ર મથિકાની કથિઓ ચુટીને પોતાની પ્રિયા ના મોતી
 દાગ જેમ મત જાગતું આજગા કુટ હતું, ' મદિએ મમનેના જામની પેઠે પોતાની
 થયેના કાગળને પી ૧૧ જાણેથી કુટી હતું. ' તુ જાણે પત્ર મથિકાની કથિઓ ચુટીને પોતાની પ્રિયા ના
 પુ કથી પત્રના દાયે પુ થતી માગા આપીને પોતાની પ્રિયા ના તોપ પમાડતો હતું, અને
 ' તુ જાણે પોતાની પ્રિયાએ લીસાથી નાખેના પુ પત્રના હાથે તન જેમ પાજે આપે તમ
 પત્રના દાયેથી ૧૧ આપના દત્તા ' તુ જાણે મુગનોચના દિયમ ઉપર આદિતન
 કદથી મમનામમનવડ આપનાનાગા પતિઓને જેમ પાંપ્રદાગ કરે તેમ વૃમના
 અવજમગની દેપ પત્રના પાથથી તદાગ કાગળી હતી, અને દિયમ ઉપર મેડની કો
 નદા નુ હી તેના નામીના નામને પુ જી એરી સખીઓના વનાપ્રદાગને લખાથી
 પત્રનું મુખ મુદ્રિત થીને તદાગ કાગળી હતી ' મદિ પ્રક્રમ મનુષ્ય ગદેની બીકજ બીનો
 નુર ને મિ ૧૧ આદિતનની કાગળા દિયમને ગાગ રીને આદિતન કાગળો હતો, અને
 ' તુ જાણે પુ કન મિ ૧૧ સનકથોની દેપે જાખાઓમા નામેના દિયમને લીસાવ
 અદિતન નુ ના ના ના ની જેના ગોમના દત્તા

જાણી જાણ તમા નમ ના પેટા ખેતના દત્તા ને જો ન ' આરી કીકરે બી
 દે પે દા ને જો દેપે ' અમ તમુ વિચ ના ના પા એવું વિચાગના અવરિગાનવડ
 રો દે દે દે ન ન મેગેત યાવત અનુભવ વિમાનના મુખ પર્યન અગમુખ મમ
 જમ નુ દા કીધો વિતરના તેમનું મોદમ તન ગાગી ગયું અને વિચાગના વાગ્યા કે
 ' અ - ' અ વિચારો અ તથેના નેદેને ૧૧ પ્રકરે કે જાણે પોતાના આઆદતને અ
 તજ ના ને ' અ મનર પી કાપના અ ૧ તથિય તના ન્યાયવટે જાનુઓ પોતાન
 કમથી નમન નમનના દિયમ કે જે મેદકો અ તથેજા પ્રાગીના જામને વિષા
 જે જામન જામન નામેને જેમ વિચારે આરી અતેમ વ્યય રીની અથ ક કી
 જેન જામને જે ન મેગેત ગાગ, દે ૧ અને મોદ કિમવત પ્રાગીઓના વર્મન
 વનુ મગમગી દેપી નાખે કે અરો ' મુન નેદે તના વૃમના પેઠે કોર વણે
 ' તુ જાણે પત્ર મથિકાની કથિઓ ચુટીને પોતાની પ્રિયા ના તોપ પમાડતો હતું, અને

પેટે માન ઉપર ચડેતા મનુષ્યો મર્યાદાનુ ઉદ્ધવન કરી કોઈને પણ મળના નથી, દુરાચાર્ય પ્રાણીઓ કૌચરના મીઠાની મીઠાના જેવી ઉપતાપ કરનારી માયાને જોઈતા નથી અને તુષોદકથી જેન દુધ બગડે છે અને મજાથી જેમ ઉત્તમ વસ્તુ મહીન થાય છે, તેમ લોભથી પ્રાણી પોતાના નિર્મળ ગુણઆમને દૂષિત કરે જ્યાં સુધી સમારૂપી મનુષ્ય પહેરેગીની પેટે એ નાક કપાથો પામે તેની અગત્ય હોય છે ત્યાં મુધી પુષ્ટિને મોક્ષ ત્યાંથી પ્રાપ્ત થાય 'અહો' જાણે ભૂત નાગેનુ હોય તેમ અગત્યના આ નિગમના વ્યય થયેના પ્રાણીઓ પોતાના ક્ષીણ થતા આત્માને અગત્ય નથી 'કોઈ માણ ન ઓપધથી જેમ સિદ્ધને આત્મ ઉત્પન્ન કરે તેમ માણસો નુત્તર જુદા પ્રમગના આદ્યથી પોતાની મેળેજ પોતાના આત્માને કન્માદ ઉત્પન્ન કરે છે (નિદાને આત્મ ઉત્પન્ન કરવાથી ને જેમ આરોગ્યતા કરનારના પ્રાણ લે, તેમ આહારાદિનડે નીપજવેના કન્મા પોતાનેજ ભવજ્મલને માટે થાય છે) 'આ સુગધીકે આ સુગધી' 'હુ કયુ અદભ કરે' એમ વિનારનો પ્રાણી તેમા લપટ થક મુ બની જમગની પેટે જમે છે અને કતારિ સુખને પ્રાપ્ત કરે નથી અમરથી બાગકને દેતે તેની પેટે દુકા તે અપતજ મનોદ લાગ ની રમણીક વસ્તુઓથી લોભ પોતાના આત્માનેજ હેરે છે નિદાનુ પુષ્પ જેમ શાશ્વતા પિતનથી બદ થાય તેમ હમેશા વેલુ અને વિજાના નાદમા કબંદકને પ્રાણી પોતાના આત્મથી જાણે થાય છે એક સાથેજ પ્રબળ થયેના વાત, પિત અને કફની પેટે પ્રબળ થયેના વિષયોથી પ્રાણી પોતાના ચૈતન્યને લુપ્ત કરી નાખે છે તેથી તેને પિદ્મા છે "

આવી રીતે જ વખતે પ્રજનુ દદય સમાર મબધીવે । અત્તી ચિન્તામતિના તત્તુનડ ઉપાધિય ગયુ, તેજ વખતે નાગવન, અદિત્ય, વહ્નિ, અરુણ, ગદિતે ય, તુષિતાય, અત્યા બાપ, મરુત અને નિષ્ટ એ નવ પ્રમરના પ્રજા નામે પાચમા દેવોએ અને અતે વનનાગ નોકા નિક દેવનાઓ પ્રજુના અગલ નર્મણે આવી મીઠા મુગડ જેવી મન્નકે પદ્મદેશ સદય અચ્ચિ જેવી આ પ્રમણે વિનિષ્ણ કરવા લાગ્યા- 'દ્રવ્ય મૂલામણિ (મુગડ) ની કનિરૂપ નગમા જેમના અગલ મન્ન થયા છે એવા અને જાતેજમા નદ થયેના નોમનાર્મને બતાવવામા રીપક નમાન એવા દે પ્રજુ ' તને જેમ લોકની આ નર્મ વ્યવસ્થા પ્રથમ નવનારી તેમ દેવે પમતીયને પ્રવર્તાવે અને તના । કૃત્યનુ નમ ભ કરે ।' એવી રીતે દેવનાઓ પ્રજુને વિનિષ્ણ કરીને જાણ દેવનોકમા પે નપેતના ન્યાન પ્રથે ગયા અને રીમાની અપ્રવાગા નુ પન ત મળ ન દનોધાનમાથી પોતાના અન્યનદેવ તરફ પધાયા

इत्याचार्यश्रीहंसचद्रसरिविरचिते शिवटिप्पलाकापुररगरारे महाकाव्ये

प्रथमपर्वणि मगदजन्मस्त्वहारगण्यशिविकान्तो

नाम द्वितीय सर्ग ॥ २ ॥

આગળ નીચેના લાગ્યા જગત્પતિની પાછળ પેડનારી કર્તાઓ અને મનુષ્યાના વેદો
વીધ મુક્તાદા તુટી જતા હતા તથા જો તે પ્રજ્ઞાને લાજ જનિથી^૧ રાજની દાય અને
જણાતું હતું પ્રજ્ઞાને કે એમ સારી તેમને જોવા તો જે રાજા કે કર્તાઓ આવી મી
ભાગમાં બાજબીન તેના નાન સાદગ નવાઓની જેમ ઉભી રહી હતી કુચકુચન ના થો
મ ગતિના તો કેટલીએક ઓળખા આપે પાછો કરો દાય તમ મે માનુષ્ય કેટલી
પણીઓની બુદ્ધિ અને મન કાંઈ આવતી હતી કર્તાઓ આગળ પ્રજ્ઞાને એવાન
ઉત્સવની અગ્રવી ગતિબગ વનાન પોતાના આ નિત રાની નિદા કરતા હતા
માગ મા અવના ધામા રહેતા । કેટલીએક કુશલદુષ્ટા મુક કમુઆ રમ પદરી જ
પાવને ના પાડતી ઉભી રહી હતી, તરી તરેલા ગયા^૨ અદિત મળ્યાના જરી જાણી
હતી, કેટલીએક અપનનયનાઓ પ્રજ્ઞાને જોવા માગ પોતાના દનકમનથી આગળ
પેઠે વચ્ચેના હેડને ચલિત કરતા હતા, કેટલીએક આવી નાનિમાર ઉપર રાજી
નાખતી હતા, તે અપે પોતા ન પુણ્યમાન નિર્ભા પો વાવતા દાય તેની જણાતી હતી
કેટલીએક આવી જાણુ લગનતના કુશની મુદા રોા દાય તેમ 'ચિચ્ચન, ચિચ્ચન'
એવી આવીધે આપતી હતા અને કેટલીએક અપનાશી નગરના પેા નિયતરી
વગ્ન અને મગ્ગામિની મીઠગામિની થાને પ્રજ્ઞાની પગાડે જના નગા હતા અને
તમને જોવા લાગી હતી

હવે પોતાના મોટા નિમાનોથી પૃથ્વીનાતને એક કયાનાશુ કતા આર પ્રકાર
જેનાઓ આકાશમાં આવના ના થા તેઓમાં કેટલાએક ઉત્તમ જેનાઓ મજાજ
નવસતા હોયોઆ નધન આવતા હતા, તરી જાણે તેઓ આગળને મેનમય કરતા હોય
તના જણાતા હતા, કર્તાઓ જેનાઓ આકાશ રૂપા ઉધિમા નાન કેપ તુગા ઉપ
મેગીને આમુક કેપ નાનતા ઉ નાદિત જગત્પતિને જોવા આવતા હતા, અને કેટલાએક
દનતાઓ જાણે મુતિમા પવન દોય તેના અતિવેગી વમા પેલી નાખિનવને
જોવા આવતા હતા, જાણે પ રપ વાદનોની કાકામા દાવ વનનાની પ્રતિવા કરી
દાય તેમ તરેલા મિનની પા દા જોતા નહોતા પોતાને ગામે પહોંચના નરેમાગુની
પેઠે 'આ સ્વામી, આ સ્વામી' એમ પગપર જોવતા તેઓ પોતાના વાદનોને ચિચ્ચ કરતા
હતા નિમાન રૂપા હવેનીઓથી અને દાથી ધાડા તથા ગોથી આકાશમાં જાણે બીજી
નિનાતાનગદા નસી દાય તેમ જાણતું હતું સૂચ અને ચક્રોરી નીંટાયેના માનુષ્યો
પવતની પેઠે જગત્પતિ અનેક જેના અને મનુષ્યાથી નીંટાયે ગયા હતા તમની બને
બાજુએ જરત અને બાહુમન મેના કરતા હતા, તેથી બને તટથી સમુદ્ર રોને તમ તરે
ગોજતા હતા હરેનીઓ જેમ પોતાના યુથપતિને અનુસર તેમ બીજા અાહુ નિનીતપુત્ર
પ્રજ્ઞાની પાછળ આવતા હતા માતા મરુદેના, પત્ની મુનદાને સુમ ગના, પુત્રી કાલીને મુદરી

અને બીજી સીઓ, જાણે દિવસના મહિત પશ્ચિમીઓ હોય તેમ અશુભદિન પ્રજુની પૃથ્વાડે ચાલતી હતી એ ગીને જાણે પૂત જન્મવાતુ મનાય સિદ્ધ વિમાન હોય તેવા સિદ્ધાર્થ નામના હવ નમા જગ પતિ પરાયો ત્યા મનારદિન મનુષ્ય જેમ ચ માગી ઉતરે તેન નભિકુમાર શિબિમરત્નમાથી અગ્રો વૃક્ષનીચે જાગ્યા અને કપાયતી પેટે તેમણે વસ્ત્ર, મા ય અને આભુષણો ત કાજતજી દીના ને નખને ઇંદ્રે પામે આવી જાણે ચ દ્રના કિરમોથીજ વ લેકુ હોય તેવું ઉચ્ચ અને ઝીલુ દેવદુષ્ય વસ્ત્ર પ્રજુના એક વખાગ ઉપર આગે પાશ ક્યું

પત્રી ચૈત્ર માનના કૃષ્ણપતની અષ્ટમીને દિવસે ચ દ્ર ઉત્તરગામ નક્ષત્રમા આવ્યો હતો તેવે મમયે વિનના પાછના પહો જય જય ચન્ના પનાદના મિષથી જાણે દવોદાગ કગ્તા દેય તના અમખ્ય દેવના અને મનુષ્યો મમક્ષ જાણે ચાગ દિશાઓને પ્રમાદ આપવાના મનનાગા હોય તેમ પ્રજુએ ચાગ મુદ્ધિથી પોતાના કેશને લુચિત કર્યા. પ્રજુના કેશને મૌધમંપનિએ પોતાના વસ્ત્રાયનમા મદલ કર્યા, તેથી જાણે એ વસ્ત્રને જી. વાના તનુનડે મહિત કગ્તા હોય એમ જાણાતુ હતુ પ્રજુએ પાયમી મુદ્ધિથી બાકોના કેશનો નાચ કગ્તાની ઈચ્છ કી, એટલે ઇંદ્રે પ્રાર્થના કરી કે 'હે ન્વામિન્' હવે તેટલી કેશવધી રહેવા યો, કેમકે ન્યા પવનથી ઉડીને તે તમારા સુનણ જેવી મનિનાગા ખમાના ભાગ ઉપર આવે છે ત્યારે મરકન મહિના જેવી શોભે છે' વજુએ ને ચાચના નીકારીને તેટલી કેશવધીને તેવી ગીતજ રહેના દીવી કેમકે સ્વામીઓ પોતાના એકાત ભક્તોની ચાચનાતુ ખડન કરતા નથી મૌધમંપનિએ તે કેશને ફી મચુદ્રમા નાખી આવીને ગાચાય (સુત્રાવાગ)ની પેટે મુદ્ધિમજાથી વજિનોતુ નિનાણ ક્યુ એટલે ક્યો છે છક તપ જેમણે એના નાભિકુમારે દેવ, અમુગ અને મનુ'યોના નમન મિદ્ધને નમન્કાર કરીને 'મરગા માવચ યોગતુ' પ્રત્યાખ્યાન કરું છુ, એમ કહી મોક્ષમાગના ચનુ'ય ચગિત્ર ચદલ ક્યુ શરન્ક તુના તાપયા તપ ચયેના પુ અને જેમ વાચની છયાથી મુખ યાય તેમ પ્રજુના દીક્ષા ત્વવયા નાગકોના જીવોને પા. સખનાર મુખ યયુ જાણે દીક્ષાની સાયે મંકેત કગીને દેતુ હોય તેમ મનુ નચેવમા દેના મવ મક્ષી પનેદ્રિય જીવોના મનોદ્ર-યને પ્રકાશ કનાર મન પર્યવ જ્ઞાન તગતજ પ્રજુને ઉપલ યયુ મિત્રોએ વાર્યા છાના, નધુઓએ 'કયા છાના અને ભ નધે વાગ વાગ નિષેધ કર્યો છાના પાગુ કચ્છ અને મહાકચ્છ વિગેરે ચાગ દામ જાઓએ-નામીના પૂર્વના અતિથય પ્રમાદતુ સમગલ કરીને, બ્રમજાની પેટે તમના ચ લામનનો વિગદ તર્કો નકન કરી ગકવાથી પોતાના પુત્ર કનક ગન્ધ્યાદિ નવેને તુલની પેટે બેદી વ્હ 'જ ન્વામીની ગતિ તેજ અમાગી ગતિ' એવો નિશ્ચય ધારી-દર્શથી પ્રજુની નાચે દીમા ચદલ કરી ભૂત્ય લોકોનો કંમ એવોજ હોય છે

પત્રી ઇંદ્ર વિગેરે દવનાઓ અજલિ બેદી આદિનાથને પ્રણામ કરી સ્તુતિ કરવા વાચ્યા- 'હે પ્રજુ' તમા. યથાય મુલ કહેવાને અને અમમય ઢીએ, તથાપિ અમે સ્તુતિ

કરીએ છીએ, કેમકે તમારા પ્રભાવથી અમાગે યુદ્ધિનો સિન્નાગ થાય કે દેશમાં
 ત્રસ અને સ્થાનગ જતુઓની દિસાનો પરિહાર કરવાથી અમગદાન આપનારી નાનગગ
 કેપ થયેલા આપને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ મનથા મુલાના નો ગણિયાગ કરવાથી
 દિલકારી, મત્ય અને પ્રિય વચન રૂપી સુધારમના મમુદ્ર અના આપને અમે નમસ્કાર
 કરીએ છીએ દે ભગવન ! અત્તાલાનનો ત્યાગ કરના કેપી ખીનામ ગયેના મગના
 પ્રથમ પથી થયેના આપને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ દ પ્રમુ ' મમદેન કેપી
 અધકારનો નાગ કરનાગ અને અખરિત ક્લસય રૂપી મદા તંગનાગા મુય મમાન
 આપને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ તુણની પેઠે પૂરી નિગે મન જાના પગિયરને
 એક સાયે ત્યાગ કરનાર નિર્ભાના કેપ આત્માનાગા આપને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ
 પય મહાવતનો ભાર ઉપાડનામા વૃથમ નમાન અને મનાગિવુને તંગનામા કાયમ
 સમાન આપ મહાત્માને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ દે આનિથય' જો પાય મદાનોની
 પાય સહોદરા હોય તેવી પાય મમિનિને ધાગ કરનાગ આપને અમે નમસ્કાર કરીએ
 છીએ આત્મારામને નિપેજ એડેલા મનવાળા, વચનની મવૃનિથી ગોખના અને શરીરની મ
 ચેષ્ટાઓથી નિવૃત્ત થયેના—એના ત્રણ ગુપ્તિનાગક તમને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ '

એવી રીતે પ્રભુની સ્તુતિ કરીને દેવતાઓ, જન્માભિષેક નમયની પેઠે નદીકાંઠાની
 જઈ (ત્યા અકાઈ મહોત્સવ કરી) પોતપોતાના સ્થાન પ્રત્યે ગયા દેવતાઓની પો
 ભરત અતે બાહુબનિ નગે પણ પ્રભુને પ્રણામ કરી મદા મટે પોતપોતાના સ્થાન
 પ્રત્યે ગયા, અને સાયે પ્રવગિત થયેના કેપ અને મદાકેપ નિગેરે મગઓથી પ
 વરેલા અને મૌન ધારણ કરેના ભગવાને પૃથ્વીપર નિહાર કરનાનો ઉપક્રમ કર્યો પારખ
 વિષમે ભગવતને કોઈ પણ સ્થગેથી નિષ્ણા મગી નહો, કેમકે ત વખતે નોકા નિષ્ણ
 દાનને નહો જાણનારા અને એકાત સરન હતા નિષ્ણાને માટે આનેના પ્રભુને પુવર્ન
 પેઠે રાજ જાણીને કેટલાએક લોકા સૂચના ઉચ્ચેશ્વના અધને પણ વેગથી પગખ
 કરનારા અરવો આપના હતા, કોઈ શોયથી દિગ્ગજને જય કરના દસ્તીઓ એ
 કરતા હતા, કોઈ કેપ અને લાનણુમા અપેશરઓને જાનનાં કન્યાઓ અપણ કર
 હતા, કોઈ વિધુતના નિનાસને ધરનારા આભરણો આગળ વરતા હતા, કોઈ સધ
 કાળના અગ્ર જેવા જાનજાના વણવાળા વસ્ત્રો આપના હતા, કોઈ મદારમાગર્ન
 સ્પર્શ કરનારી પુષ્પમાળા અર્પતા હતા, મગ મેરપર્વતના શિખર જેવો કાયનનો ગણિ
 ભેટ કરતા હતા અને કોઈ રોહણાચનની ચુના જેવો રત્નરાગિ આપના હતા
 (પણ ભગવત તેમથી કાર્પણ મદા કરતા નહોતા) નિષ્ણા ન મગના પણ અગી
 મનવાળા પ્રભુ જગમ તીર્થની પેઠે નિહાર કરી પૃથ્વીનગને પાનન કરતા હતા અં
 તેમનુ શરીર મધ્યાતુ નિનાતુ બનેડુ હોય તેમ ભગવત સુચિતપણે મુધા પિપામ
 નિગે પરીપહોને સહન કરતા હતા વહાણો જેમ પવનને અનુસર તેમ સ્વયમે
 દીક્ષિત થયેના રાજઓ પણ સ્વામીને અનુસરીને નિહાર કરતા હતા

હવે સુધા વિગેરેથી નાની પામેના અને તત્વનાત્મકિત તે નપચી શખાઓ પોતાની દ્વિ પ્રમાણે ચિત્તના વાગ્યા કે 'આ સ્વામી અણે પ્રિયાના કૃણ દોય તેમ મધુર ગોતુ પત્ર જસાગ કરતા નથી અને ખાગ પાણી દોય તમ સ્વાદિષ્ટ જગતુ પાત્ર પાન મતા નરી પગિકર્મમાં અપેક્ષા દિન દોનાથી નેજો સ્નાન કે વિવેચન કરતા નથી, તરની પેઠે વચ્ચાવ માગ અને પુષ્પોને મદાય ક ના નથી અને પવતની પેઠે વાયુએ કહેવા માગની ધૂળની માથે અનિશિત થાય છે હમેશા લવાદને તપાવનાર તોપને ત્રાક ઉપ નહન કરે કે ચયન વિગેરેથી ગાફલ કે તોપાલ પ્રયામ પામતા નથી થાકતા નથી) અને દંતીશ્રેણી જેમ શીત અને ઉષ્ણતાથી તેમને ક્વેચ પગ તેમ નથી સુધાને ગત્રના નથી, તૃષાને જાણતા નથી અને વૈગવાળા કાત્રીની પેઠે જો નિદ્રાનુ પગ મેવન નથી આપણે તેમના અનુચ્ચ રૂપ થયા છીએ તોપામ તણે આપણી દેહીએ તેમ દ્વિથી પણ આપણને પ્રમત્ત કરતા નથી, તો સાવણની પીવાત ' આ પ્રભુ પુત્ર મનાદિક પગિકર્મતા ત્યાગી છે તોપણ તેઓ ચિત્તમા શુ ચેનવન કે છે ને આપણે જાણી શકતા નથી ' આ પ્રમાણે વિચારીને તે મર્તે પાંખીઓ પોતાના વૃદ્ધતા અચેત્ત અને સ્વામીની પામે મેવક રૂપે ગદેનાગ કચ્છ અને મહાપચ્છને કહેવા લાગ્યા કે- ' સુધાને જીવનાગ આ પ્રભુ ક્યા અને અત્રના ક્રીડા કુચ આપણે ક્યા / તૃષાને જાણ કરનાગ પ્રભુ ક્યા અને જાળના ડેડકા જેવા આપણે ક્યા / આનપને સદન કરનાગ પ્રભુ ક્યા અને જાળના માકડ જેવા આપણે ક્યા / શીતથી પગખવ ન પામે જેવા પ્રભુ ક્યા અને વાંસાની જેમ શીતથી કપનારા આપણે ક્યા / નિદ્રારહિત પ્રભુ ક્યા અને નિદ્રાના અજગગ જેવા આપણે ક્યા / તથા અમનને નિત્ય નતી મેવનરા પ્રભુ ક્યા અને આનનમા પગુ મમાન આપણે ક્યા / સમુદ્રનુ ઉપવધન કરવાને જેમ નક પગીઓ ગાફલે અનુચ્ચ તેમ સ્વામીએ ધાગણ કરેના મનનુ અનુકરણ કરવાનો આપણે ઉપક્રમ કર્યો છે હવે આપણે અજીવકાને અર્થે આપણા જાણે પછા મદલ કરવા કે કેમ / અથવા તે તો જરતે મદલ કર્યા છે તો આપણે હવે ક્યા જવુ / અથવા શુ જીવનને માટે આપણે જરતને શણે જવુ / પરતુ સ્વામીને દે દીને જવામા આપણને તેનોજ લય રહે છે હે આર્થો ! તમે પ્રભુના નિચા-ગને જીવનાગ અને નિત્ય તેમની પામે ગદનાગ છે, તેથી હવે કાયમા મુ' બની ગયેલા જેવા આમદે શુ કરવુ તે કહો '

તેઓએ કહ્યું કે- ' સ્વય જ્ઞમલ સમુદ્રનો અત જો પામીશકાય તોજ પ્રભુનો ભાવ (વિચાર) અગી સમય (તે સમુદ્રનો અત પામવો દુર્લભ છે તેમ પ્રભુનો વિચાર જાણી શકવો દુવભ છે) આગાડ તો અમે સ્વામીની આવા પ્રમાણે કરતા હતા પણ કાલમા તો પ્રભુ મૌન કરી રહ્યા છે એટલે કાલ આવા કરતાજ નથી, તેથી જેમ તમે કાલ

૧૦૮

જાણતા નથી તેમ અમે પણ કાઠ જાણતા નથી આપણ મનેની મમાન ગનિ છે,
તેથી તમે કહેા તે પ્રમાણે અમે કરીએ ' પૂરી તેઓ મને' એક નિચાઈ કરી ગગાનડીની
નજીકના વનમાં ગયા અને ત્યાં સ્થેચ્છ એ કહમૂળ કળાકિનો આદાર કાવા વાજા
ત્યારથી વનનાસી અને કદ ફળાકિનો આદાર કાનાગ જટારાગી તાપસો પૂરીમાં પ્રવર્ત્યો
તે કાંઈ મહાકચ્છના નમિ અને વિનમિ નામે વિનયનાન પુત્રો હતા તેઓ પ્રભુએ
હીમા હીમા અગાઉ તેમની આગામી દૂર દેશમાં ગયા હતા ત્યાંથી પાછા આવ્યા
તેમણે પોતાના પિતાને તે વનમાં જોયા તેમને જોઈ તેઓ ચિત્તના વાજ્યા કે ' વૃષભનથ
જેના નાથ છતાં અનાથની પેઠે આપણા પિતાઓ આવી જાને કેમ પામ્યા / તેમને
પહેરનાના કીલા વધ ક્યા અને આ ભિન્ન લોકોને ચોગ્ય ન કર નહ ક્યા / સરીગપ
લગાવવાનો અગમગ ક્યા અને આ પશુને ચોગ્ય પૂરીની ગજ ક્યા / પુષ્પનડે મયેડ
કેશપાય ક્યા અને આ વટ વસની જેની વાત્રી જટા ક્યા / હસ્તીનુ આરોહણ ક્યા અને
પાશાની જેમ પગે ચાલતુ ક્યા / ' આવી રીતે ચિત્તની તેઓએ પોતાના પિતાને પ્રવાસ
કર્યો અને મને દહીકત પૂછી કચ્છ મહાકચ્છે કચ્છ- ' ભગવાન નામકદન પ્રભુએ મને
છેડી જગાડીને મત પ્રાપ્તિ નદેથી આપી નત મહાન કર્યું છે હાથી જેમ હંમતુ જાણ
કરે તેમ અમે મપાજોએ તેમની માથે માદમથી નત મહાન કર્યું, પરંતુ હુવા તૃષા રીત
અને આપણ નિગેરના કોથથી પીછા પામીને, ગમેડા અથવા અચ્ચર જેમ પોતાના
ગમેડા બારને છેડી કે તેમ અમે વળને છેડી દીતુ છે અમે જો કે પ્રભુની પ્રમાણે વનંદને
મમથ થ, સકા નદિ તેપમ ગુદન્યાનામ અગીકાર ન કરતા આ તપોવનમાં નસીએ
છાએ' એ પ્રમાણે માન્યા પૂરી ' અમે પણ પ્રભુની પામે પૂરીનો ભાગ માગીએ '
જેમ કની તે નમિ વિનમિ પ્રભુના અગા મમીરે આગ્યા પ્રભુ નિ સગ છે એતુ ની
અવતારા તેલે એ પ્રતિમા રૂપે (કહમૂળ ધ્યાને) રહેના આમીને પ્રલામ કરી
નિર્ગત કરી- ' અમને બનેને દૂર દેશના મોકની તમે ભગત નિગેર પુત્રોને પૂરી
વદલી આપી અને અમને ગાયના પગના પ્રમાણ પણ પૂરી આપી તરી
અગ દિવનથ / દરે તમા કીને તે આપો આપ દેના કેવે એવા અમારો શો દોષ
એવા કેવે જેથી આપક તા દૂર ગજ પરંતુ અમને હનગ પવ આપના નથી / ' તેઓ
બનેન અપ્રમાને કદ પવ પ્રભુએ તે આપને તેમને માધ હનગ આપ્યો નથી
મનનારહિત પુત્રો આ લો- મમથી ચિતાથી વેપાના
ને ક્યા નથી પણ એવાજ આપની મનિ છે / એમનેજ આપણે અ
થા કી તે બને નમની મેવા કર જ સાગ્યા સ્વામીના મમીપ તા
, એટલે તેઓ જાણથી મેરોવના જગ લાવી પ્રભુની મમીરે
મહાકચ્છે મનવત્તી આજગ મુન રીડી મ તાજા થયેવા મહાકચ્છ
હાલીને તેઓ દેશવલ હાગા જેમ ન્યા મદ અનિય મેરોવનનો

હમેશા પ્રભુના પામવભાગમા હસા રહી ખર્જ ખેચીને મેવા કરવા લાગ્યા, અને કા
જિના અર્ચનિ ખેડી નાણુન કરીયાવના કરવા લાગ્યા- હે-વામી! અમને અન્ય અ
વમા । સિવાય શ્રીએ ક્ષમ્પ અમારે ન્વાની નરી.

એક વખતે પ્રભુના ચગલને નદન કરવા ધક્કાવાન નાગકુનાગનો અધિપતિ ધર
ત્યા અવ્યો તેણે ભાગકુની પેટે નગર એના તે બને કુમારોને ભક્ષકમીની ચાવના
અને સમગતની મેવા કરતા આગયથી જોયા નામ જે અમૃતના કા જેવી વા
તેનને કહ્યું- 'તમે દ્રાણ હો અને હા આમદ કરીને શુ યાગો દો । અપા' અમને
કે' પર્વત કમ્પિત મહાવાન અવિચ્છિન્નપ્રખે આપ્યુ ત્યારે તમે ક્યા ગયા ક્યા । હ
-વાની નિનમ, નિ પરિમદ પોતાના શરીરના પલ્લ આમણા કિત અને રાત
ચિનુકા થયા છે' આ પન પ્રભુનો નેનક છે એમ ધારી નમિ વિનમિને નાનપૂર્વ
કહ્યું- 'આ અના । -વાની છે અને અને એમના મેનક કીમે તેમણે આમણ
અનને દ્રાણ થાને મોઝ્યા પડી બતલ વિમેરે પોતાના નન પુત્રોને રાન્ય વ
આપ્યુ એકે તેમણે સવત્વ આપી દીધુ છે તાપલ અમને તેમો મન્ય અ
તેમની પાસે તે છે કે નથી એવી મેવકે થા મારે નિતા કરવી । તેવકે થા મેવા ક
મેવ ચાન થી ધણેદ્રે તેમને કહ્યું- 'તને તત્ત ધાને નર્દિયાવના દો, તે નતુને
દેવકથી રુધુ તુત્ય છે' તેમણે કહ્યું- 'અ વિધના સ્વામીને પ્રાપ્ત કર્યા પડી તેમને
અને બીએ -વાની કરશુ નહી કેનકે' કલપકાને નેગઅ પડી કેરણના વૃક્ષતુ
તેવન કરે' અને પરમેશ્વરને ડાડી બીજની પાસે ચાવના નહી કરીએ શુ
પડી મેવ સિવાય બીજની ચાવના કરે । મ ત વિનેતુ કન્યાલ થાએ' તનારે ક
નિતા કરવી પડે છે' અના । -વાનીથી જે મવાનુ દોષ તે થાએ, તેમ જીમને

આવી તેમની કુઝિયી ન્ધગરાજ ૮૧ પામ્યો અને કહ્યું- 'કુ ધાનાકપતિ છુ
અ -વાનીતો મેવક છુ તનને સાબાજ છે, તને મોટા ભાન્યસાગા અને મોટા
દગા એ કેવેકીતનારી' આ -વાનીજ તેવવા થોવ છે, બીજ નદરી' એવી દદ
છે આ વિનનન-વાનીની મેવાથી અલે 'પ્રકયી આકૃષ્ટ થક દોષ તેન રાન્યવક પ
પ્રકાની અનગ આરે છે હદી મેદા કરતી પેટે કુરથેને વૈદાલ્ય પતન ક
વિચારવાનુ -વાનીપતુ આ નદાનાની મેગથા નુવન છે અને એનના સેવા
૧૧ નીને રહેલ નિવનની પેટે મુવન્યવિનિની વકની પન નિતા સ્થાને પ્રાપ્ત થા
અ નતુને મેવના પ્રકથેને અને મનકથી વથ થક દોષ તેન અતરેદનો કદની
થાને નમે છે જે તોમાનવન પુ ૪ અ -વાનીતી મેવા કરે છે તેને -વથ વ વધુન
એવિપ્પતિની વકની સ્થા વરે છે વતન કદુશી એવ વિનિવ પ્રકેની વકકિ
મેવ મેવની મેવાથી હદની વકનીએ અને થાપ છે અને તુ ન્વાની બદેન
મેવી અને દુલભ એવી અદનિદની વકનો અ મેવના ને નોં છે

જે જગત્પતિની મેરા કરનાર પ્રાપ્તિ પુનરાવૃત્તિ ગંહન મદાન મય પા (મોક્ષ) ને પા
પ્રાપ્તે છે વવારે શુ કહીએ ? પણ એમની સેવાની પ્રાપ્તિ તેમની પેટેજ આ મોક્ષના રહ
બુનનનો અધિપતિ અને પરોક્ષમાં મિત્રરૂપ થાય છે હુ આ પ્રયુક્તો લામ છુ અને તે
તેમનાજ કિ કર છે, તેથી તમને તેમની મેનાના કળ રૂપ નિરાસરોનુ ઐધય આપુ છુ એ
તમને સ્વામાની સેવાવીજ પ્રાપ્ત થયુ છે એમ જાણે કેમકે પૃથ્વી ઉપર અદ્વલે
ઉઘોત થાય છે તે પણ સૂર્યથીજ થયેલો હોય છે " એ પ્રમાણે કહી તેમને પાડ ક સ
થીજ સિદ્ધિને આપનારી ગૌરી અને પ્રજાપ્ત વિગેરે અડનાળીય હાસર નિરાશ્યા આપી,
અને આજ્ઞા કરી કે 'તમે વૈતાલ્ય ઉપર જઈ બને શ્રેણિમા નગો નમાની અસત્ય ભા
કરો ' પછી તેઓ બગવતને નમન કરી પુરુષ નામનુ નિમાન બતાવતા તેમા અર્ધ
વમ્ર પદગપતિની સાથેજ ચાલ્યા પ્રથમ તેઓએ પોતાના પિતા કચ્છ મહાકચ્છની
પાસે જઈ રનામિમેવા રૂપ વૃક્ષના કળ રૂપી તે નીન મ પત્તિની પ્રાપ્તિ નિરેન કરી, એ
પછી અયોધ્યાના પતિ બગવતરાય પામે જઈ આત્મશુદ્ધિ નિદિત કરી માની પુરુષોત્ત
માનની સિદ્ધિ પોતાનુ સ્થાન બતાવવાથીજ સફળ થાય છે પછી તન ન
જન તથા પરિજનોને માથે વઈ ઉત્તમ વિમાનમા મેસી તેઓ વૈતાલ્ય પર્વત તરફ ચાલ્યા

વૈતાલ્ય પર્વત પ્રાત ભાગમા નવણ સમુદ્રના તર ગસમુદ્ધથી યુખિત થયેલો છે અને
જણે પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશાનો માનહડ હોય તેનો જાણાય છે ભરતતેજના દક્ષિણ અને
ઉત્તર ભાગની મધ્ય સીમારૂપ તે પવત ઉત્તર દક્ષિણ પચાસ યોજન વિશાળ છે પૃથ્વીમા
સવા છ યોજન રહેલો છે અને પૃથ્વી ઉપર પચીસ યોજન ઉંચો છે જણે બાહુ પ્રસારિત
કર્મો હોય તેમ હિમાનયે ગંગા અને સિન્ધુ નદીથી તેનુ આનિગન કયુ છે ભરતાનની
નફનીના નિશ્રામને માટે કીલ્લધર હોય તેવી ખડપ્રપા અને તપિશ્રા નામની કુશલ
તેની અદર આનેલી છે ચૂનિકા વડે જમ મેરૂપર્વત રોબે છે તેમ શાશ્વત પ્રતિમા યુક્ત
સિદ્ધાયતન રૂઢી તે પવત અજ્ઞાત શોભાનાળો દેખાય છે બપો નનીન કદાબરસ હોય
તેના નિનિન રત્નમય અને દેનતાઓના લીનાસ્થાન રૂપ નન ચિખરોને તેણે વારસ કર્યો
છે દક્ષિણ અને ઉત્તર બાજુએ વીંચ યોજન હંમે જણે નજો હોય તેની બ્યતરોની
મે નિનામશ્રેણિમા તે પર્વત ઉપર રહેલી છે મૂળથી ચૂનિકા પર્વત મનોહર સુવણની
ચિતામય તે પવત, બપો સ્વર્ગનુ એક પાદકટક પૃથ્વી ઉપર પડયુ હોય તેવો જલય
છે પવને ચત્રાયમાન કરેન વૃક્ષની શાખા રૂપ બુદ્ધઓથી જણે રૂરથી બોનાવનો હોય
એના તે વૈતાલ્ય પર્વત ઉપર નભિનિનભિ આની પદોચ્ચા

નભિ ૧અએ પૃથ્વીથી દશ યોજન હંમે તે પવત ઉપર દક્ષિણ શ્રેણિએ પચાસ નગરો
નસાવ્યા. ઉત્તર પુરુષોએ જ્યા પ્રથમ ગાયન કરેનુ છે એવુ બાહુકેતુ, પુડરીક, હરિતેતુ,
સેતકેતુ, સર્પારિકેતુ, શ્રીમાહુ, શ્રીગૃહ, લોહાગંલ, અરિજય, સ્વગલીના, નજૂગત, વજ

નિમોક, મહીનારપુર, જયપુર, સુકૃતનુખી, નતુમુખી, બહુમુખી, રતા, વિરતા, આખડન
પુર, નિજાનગોનિપુર, અપાનગિત, કાનીદામ, સુવિનય, નમપુર, સેનકર, સહચિન્દ્રપુર,
કુનુમપુરી, નજયતી, ચક્રપુર, જયતી, રૈત્યતી, વિજયા, સેમકરી, ચદ્રભામપુર, નિમાન
પુર, નધનમૂનાલાનાન, સુરિચિત્ર, મહામપુર નિનદદ, ચિદદ, પૈશ્વનલકુદ, ચાગિપુર,
ગદિપુર, નિનુખી, વાહતી, સુમુખી, નિત્યોનોતિતી અને રતનપુર નકતાન એના તે
નાર અને નગરીઓના નાન ાખ્યા એ પચાન નગરોની મળેલા આવેલ (૨૧૫
પુર નકતાવ) નગરના નમિએ નિમાન કર્યો

ધરણે દ્રના શાનતથી ઉત્તર ટેલિમાતેવાન ૧૧૧ વિનમિન્ન તત્કાળ નાદ નગર નના
વ્યા અશુની, વાદણી, વૈગિનહાણી, કૈલાસવાદણી, નિનુદ્વીપ, કિલિકિલ, આરૂ મૂડાનલિ,
ચદ્રભામપુર, વચવત, કુનુમનુન, હવગર્ભ, મેધક, ચક્ર, હરનીદમ્ય, આમર, નિમર,
અનુનકૃત, ચિવમદિર, નનુમતી, નનમિહનુત, સનયનુમ્ય, કેતુમાતક, ઇદ્રિકાત,
નહાનદન, અગેક, નીંગેક, નિથેક, સુખાવેક, અનગતિનક, નમસ્તિતક, મદિર,
કુનુદક, માનવધેન, યુનનીનિતક, અનનીનિતક, નગધવ, મુકતાહા, અનિમિષવિદ્યપ,
અનિનનાત્રા, કુરુનાત્રા, શ્રીનિકેપુર, નયશ્રીનિનાન, ગ્લકુનિય, નમિશાય, દ્રવિ
લગ્ય, નમદ્રક, ભદ્રાયપુર, દ્વિશિખર, ગોક્ષીવગ શિખર, વૈયશેભ શિખર, ગિગિશિ
ખર, વગ્ગા, વાદણી, સુચ્યનપુર, ડગ, કુર્કર, માદેદ્ર નિગ્ય, મુગરિની, મુગત, નાગપુર
અને રત્નપુર એ નાનના નાક નગર અને નગરીઓની મધ્યમા પ્રધાન રૂપે ગહેલા ગગન
નધન નામના નગરમા ધરણે દ્રની આશથી વિનમિએ નિનાસ કર્યો વિવાવરોની નહત
જદિવાળા તે અને ગેલિ અણે તેની ઉપર હેન વ્યત ટેલિના પ્રતિષ્ઠિ બેઠાય તેવી
ગોખતી હતી તેઓએ બી ન અનેક નાન અને શાખાનગર (૫૧) કર્યા, અને ન્યાન
ગોચર પ્રનારો કેટલાએક જનપદ પણ ન્યાયે ન જે જનપંથી જારીને ત્યા માલ
ઓને નસાવ્યા તે તે નામથી ત્યા દેશ કર્યા એ નન નગરોમા દુન્યની પેઠે નમાની
અ નમિ વિનમિએ નામિનદનને ત્યાપિત કર્યા નિવારો વિવાથી દુમદ નર્ગને
કુવિનથી ન થાય તે માટે ધણે એની નર્યાત ન્યાપ્ત કરી કે જે દુમનાળા પુરે
નિનેધર, ગિનચૈત્ય, ચરનચરારી અને મયોત્તમે રહેલા ક્રમ પણ મુનિને પતામન કે
ઉવધન કરો તેઓને હરની જન આનમ્યયુક્ત પુરે એને તજે તેમ વિવાઓ તકાળ
તજ દેશે. વળી જે વિવાવર પોતાની આને નારી નાખસે અને ઇચ્છ ન કરનાર પર
બીની સાથ રનલે તેને યા વિવાઓ તકાળ જોડી દેશે નાગપતિન એ મર્થો ૧ કુચ
વે કહી નભગાવા ને તે યાનચદ્રીવાક રહે નેટલા માટે તેને રત્નમિતિના પ્રશન્તિમા
વખિત કરી. પછી નમિનિનનિ જનેને વિવાવરના રાજ્યએ નસાદ સાહત ન્યાપિત કરા
બીજા કેટલીક વ્યવસ્થા કરી નાગપતિ અતર્જાન થયા

પોતપોતાની વિવાઓના નામથી વિવાવરોની સોળ નિકાય (અતિ) થઈ તેમા ગૌરો
વિવાયો ગૌરેય થયા, મનુ નિવાયો મનુ થયા, ગૌરારી નિવાયો ગૌરા થયા, નાનની

વિચાર્યા માન્ય થયા, કોયિકી વિચારી કોયિકો થયા, મુનિપુત્ર વિચારી મુનિપુત્ર થયા, મુનિનીય વિચારો મુનિનીયક થયા, મકુકા વિચારો મકુક થયા, પાકુકા વિચારો પાકુક થયા, કાળી વિચારો કાલિકેય થયા, ચાકાકો વિચારો ચાકાક થયા, માન લીનિદલ માનગ થયા, પાનલિ વિચારી પાનલ થયા, રગા રગા વિચારો રગા રપ થયા, 'હન' મૂન વિચારી પાસુમૂનક થયા, અને વૃક્ષમૂન વિચારો વૃક્ષમૂનક થયા એ એક નિઃચિન્તા એ બાગ કીને નમિ અને નિનમિ ગમ્યાનિનિ આડ આડ વિચારો નદાન કર્યા પાન પોતાની નિકાયના પોતાનો કાયાનો પડે બકિતથો તખ્તાઅ વિચારો પેલિ કેનતાનુ આજ કયું નિત્ય વૃષભ-નામીની મુક્તિની પૂજા કરના. તખ્તા અને સાત ન આજ ન રાતે કાળ નિર્ગમન ક તા કેવતા રહ્યો મોગ ભોગનના સાચા અખે નોજ વાક ન રહ્યો ઈદ્રો હાય તેમ તેઓ અને રાજે રાજ નખત જ મુદ્દોપના નગ્નિના અગકકન વિં કાંતાઓ આદિત કીક કરતા હતા, એ નખત મુમેર પાનલ ઉપરના ન-નાલિકે નવમ પવનની પેઠે ઝિચ્છપૂવક આન. સદિત નિદાન કરતા હતા, રાજ નખતે આનકની સેવિતિનુ એજ ક્ષણ છે એમ વાગી નહીયરાતિ તોયોના શ્વયત પ્રતિનાનુ અચન ન જતા હતા, કાજ નખતે નિદેહાદિ મનોમા શ્રી અર્દતના અને રાતની અજ રાતે રાજ વાપા રૂપ અમૃતનુ પાન કરતા હતા અને દ. ૧૧ જેમ માન ઉચ્ચ કરાને પ્રયત્ન આજ તેમ કાઈ વખત ચારા મુનિઓ પામેયો તેઓ વનદયના નાજગતા હતા નનકિત ના અકીપા બહારને ચારા કરનારા તેઓ વિચારદોષી અવૃત થાને રા. નગ (૧૦) અને અને કામ) ને બાસ ન આવે તેની ગીતે રાજ્ય કરતા હતા.

કચ્છ અને મદ્રાકચ્છ જેઓ રાજતાપમ થયા હતા તેઓ મગા નદોના ઠસિલ ઉપર મૃગની પેઠે અનેચર થ'ને ફ તા હતા, અને નખે જાન વૃક્ષો હોય તેમ નરક વસથી તેઓ શરીગતુ આચ્છાન કરતા હતા નમન કરના અનની પડે મુદ્દવ્યાથનીદ આહારનો તેઓ સ્પર્શ પાપુ કરતા નહોતા ચતુથ અને ૭૩ રિગેર તોનદ પાતુનુ એજ યવાયી પણ કથ રયેલુ તેમનુ સરીર ખાની પડેની રખાની ઉપમાને ધારણ કરતુ હતા પારપાને વિવેસે પાપુ સડી ગયેલા અને મુનિ ઉપ પડી ગયેના પાંડા અને કૃષ્ણાંકિત અચન કરી બગનાનનુ દહ્યના ધ્યાન કરતા ત્યાજ રથા હતા.

બગનાનુ જપહરનામી આચ' અન્નય દેશના મોનપપુનિચરતા હતા એકના પયેત નિરાહારપપુ રહેના પ્રજુએ નપ્રતિ નિચાય' કે 'ગીપક જેમ તનનદ' નગ છે અને વૃષ જેમ જળધોજ ટકે છે તેમ પ્રાણીઓના થ ૧૦ આહારનીજ રહે છે તે આહાર પા મેંતાબી થ દોર મહિત હોય તો સાધુએ માનુકરી' વૃત્તિથી બિસાનડે યોગ્ય અનસરે મહાપુ ક જે

૧ મકુક-મગ જેમ અનેક ૩૦ ઉપર પેલી જગ જગ મસ મુસી પોતાની તુમિ કરે પણ પુખ્તે કાલામહા ન ઉપનવે તેમ મુનિપુત્ર અનેક ૫ થી થાડે થાડે આહાર પ્રહસુ કરે મુદરથને શિકારી ન થાય તેવી મુક્તિ ને માનુકરી રાતિ સમજતી.

જે નયેલા વિવેનાના પેઠે હજી પત્ર આદાઝ નહીં તેના કુ આનિયદ કરીને
હીય ના નાઝ ચરી નો રહેશે પ તુ જેમ આ ચાર દનાર મુનિઆ મોજન નહીં
જરૂરી પીડિત થઈ બન થયા તેમ મીઝ મુનિઆ બગ પાનજો ' આવો વિવા
યમા સીન પ્રતુ મિસા નાટે નન નગ ના મહનરૂપ ગજપુર નગ આગ્યા તે
ગ મા નાહુબરિન પુત્ર મોમપ્રમ રાજના શ્રેયાસિ નામે કુમાર તે નમયે મમમા અવુ
મુ ક નોન મ મહક રયાન થયેલા અવા નુવાનગિરિ મેઝ બે મે કુધના વડથી
અનિયક કરીને દુઃખગ કરેલ ' મુધુદિ નાનના રો અવુ નન એયુ કે સુયથી
તેલા નદનકિ મો શ્રેયાસ કુના ' હ મ સુય ના આ પાપ કર્યા અને તેની સુય
મતિ પ્રમથનાન થયો ' સ્ત્રોમયગા નનને અવુ નમ એયુ કે ધણ થયુઆએ
સાગર મ પના ડ્રાઈ નાનને પોતાના પુત્ર શ્રેયાસની નદાયથી ગય મેજગ્યો ' તમે
તદઅ પોતપોતાના નવનનો વૃત્તાત પરપર કહ્યા, પાપ તેનો નિલય નહીં કરી
પકવાથી પાછ પોતપોતાના ન્યાન પ્રત્યે ગયા અણે તે નવનનો નિલય પ્રગટ કાવ
માતુ ધાગના હોય તેમ પ્રસુએ તેજ વિવે મિસાને માટે હાનનાપુના પ્રવેય કરો
એક નવનનુ નુસી નિતદાઝ રહેલા છતાં પત્ર જરૂરની વીનાથી આગ્યા આવતા પ્રતુ
કેવ નદિત નગ મોઢના જેનામા આગ્યા

પ્રતુને જે પોઝોઢા સત્રનથી હડી દોડીને પરદેશી આવેલા બ મુની પેઠે તેનની
આ પાપ સીંદક નગ્યા ડ્રાઈ કહેવા લાગ્યા-હ પ્રતુ ' તમે અમાગ ન કપર અનુચ્છ
કડ, કેમકે નસત જતુની પેઠે તમે ચિરકાગે દેખાયા હો ડ્રાઈ કહે-આમિન ' ન્યાન કરાને
પોત્ય જાત, તૈજ, નમ અને પીડી વિગે પત્રગો તૈયાઝ હો, તવી આપ ન્યાન કો અને
નસત થાઆ ડ્રાઈ હે-હે ભગવાન ' નારા ઉનમ વલ્લ, કપૂર, કનુગી અને યક્ષકર્મને
ઉપયોગના લાની નને કૃપાય કરત ડ્રાઈ કહે-હ મગનરત્ન ' કૃપા કરી અમા રત્નન્યત્રક
એ આપના અગના આગોપલ કરી અવટુન કડ ડ્રાઈ કહે-હે સ્વામિન ' ના મોરિ
પનારી આપના અ ને અનુદૃઢ દેશની નસ પહેરી તેને પવિત્ર કરત ડ્રાઈ કહે-હે દેવ '
હવાના એવી ના ર કન્યાને આપ નહલ કો, આપના મનાગનથી અમે નમ્ય થયા
છીએ ડ્રાઈ કહે-હે ગજકુવ ' કીડવી પલ આપ પમે ચા નાટ ચાલો હો / પવત
ન્યા આ નારા કુશર ઉપ આરક થાઆ ડ્રાઈ કહે-સૂર્યાશ નમાન નારા પોડને આપ
ચલલ કડ, અનિથ્યતુ ચલલ ન કરવાથી અનને અયો ય કેન કા હો ડ્રાઈ કહે-આ
અનિવત સેડના એલા ના / યતો નીકાઝ કડ, આપ ન્યાના ન્યા પમથી આવો
તમે ન ગયની અના સુ ચર હો ડ્રાઈ કહે-હે પ્રતુ ' આ પકા આમરૂગને આપ
ચલાવ કરો, એહી નોતુ અપનાન ન કરવુ એ-એ ડ્રાઈ કહે-હે ભમતનમ્યક ' આ
પાતુવનવીના પત્ર અને સોપા પી પ્રસન્ન થકને ચલાવ કો ડ્રાઈ કહે-હે ન્યાની '
અમે મે મપા રા કો હો કે આપ નામજાત ન હા નમ ઉન આપના નવી / એવી

ગીતે વેદો તેમની પ્રાર્થના કરતા હતા તથાપિ તે ૧૫ વસ્તુને અકલ્પ્ય જાણી તમનું
મધ પાલ ન સ્વીકારતા ચક્ર જેમ નક્ષત્રે નમને ફેરવે તેમ પ્રજા જેર થઈ રહ્યા હતા
પક્ષાઞ્ચાના પ્રાત કાળના કાળાદળની પેઠે નગરજનોનો તે ઢોળાદળ પોતાના કુલન
રહ્યા એવા હતા નામજનામા આવ્યો તેણે 'એ તુ છે' તે જાણાને ડીપ
મોકલ્યો ત ડી. મર્ગ તુલાત જાણી પાછે આવી અગ્નિ એડી આ પ્રજા
કહેના સાચા—

૧. અગ્નિની પેઠે પાતાના મુગદોથી ભૂતનનો નામ કરી પાછીડ આગળ આવ્યો
દ્રો દ્રો બહિરી જેમનું મેનન કરે, મુજ જેમ પાછોને મતાને તમ જેમણે
મકના માન અનુક પાથી ૧૫ને આશ્ચર્યના કાળ ૩૫ કર્મો બતાવ્યા છે, ક્રિયા
નદા કરાની ઉચ્છવાગા જમાનું બગત વિગે ને અને તમને પાલ પાતાની કા
૧૫ થી જી પેઠે આ બુદ્ધિ આપી છે, અને જેમણે મર્ગ નાન વસ્તુનો પશ્ચિમ કી
અટ કમડથી મદાપ કને ગોરા કરા માટે આ મના આપ ૩૫ તમને સ્વીકાર્યું છે, ત
જ્ઞાનદન પ્રજા નિ ૧૫-મમતા દિત નિ હા પમે પોતાના પાલન આગથી પૂરીને પશ્ચિ
કરતા વિષે છે તેવા મુજના આપારી ઉદ્દેગ પામતા નથી અને તથાથી ખુશી થઈ
નરા, ૫ તુ પાતની ઠે મનેના નમાનતા હમે છે અને નજમપનાજા હાય તેમ મીત
નિ કા થતા નરા અને ઉ ના આનકલ થતા નરી અને જ્યા હા રહે છે નમર
સ્ત્રીના વરીવેદ ૧માન ત પ્રજા યુગમાન દષ્ટિ કરતા, અક ગીડી પાલ પીડ ન જ
તરી રીત પાલનવાર કરે નલસ નિર્ગ કરાને ચો પ અને ના જગતના કસ
તમા ૧ સિત્તનદ બાવ્યો અગ્નિ અગ્નિ નલ્યા છે ગોનાજની પડનાદ જેમ કા
૧૮ ૧૫ વસ્તુનો પડનાદે હોના ૧ સર્વ પોરજનોનો આ મનુર ઢોળાદળ છે ૧૫
અવચ્છા આપી ત ૧૫ ૧૫ ૧૫ પાછાઆનું પાલ નધન કરીને પમે કા
૧૮ ૧૮ કુલ જને ૧૫ અને ઉપાન દિત હોના એ ને અમે તેની જ્યા હાય ત
તરી ૧૫ સતા ૧૫ ૧૫ હાન તજ અને કોડી નજમરી યુન જના કુ
નજક તજ દતા તેણે અમે તથા ૧૫ નાનીનો પમે બાજવીના આચરના હાય
એનજા દત્તે પાછા દુદાગવના આરેના પ્રજા ચ પાલનના આગેરી પ્રજા
જનન ઉપાન ૧૫ ૧૫ પાછા જો ત તપ નાજન કુ તમે કોડીને જાણિત
૧૫ ૧૫ ૧૫, નજુ દત્તેનુરા લાલન ૧૫ હાય તમ નાના નમન કરો
૧૫ ૧૫ ૧૫ હિનાના ચક્રન જેમ ચક્ર જુએ તમ પ્રજા મુખનવતુ
૧૫ ૧૫ ૧૫ 'અગ્નિ ૧૫ ન તથા એણે છે' અમ ચિતન તત
૧૫ ૧૫ ૧૫ અતિ-મરણ હોત થુ અને અગ્નિ ક ૧૫ પૂર્વ પૂર્વિદેહ હોત
૧૫ ૧૫ ૧૫ અતિ-મરણ ને અતિ-મરણ તથા કુ તમે હા પિ દત્તે અને તેજ જનના અગ્ન
૧૫ ૧૫ ૧૫ અતિ-મરણ હોત તમને આગ તીવરના વિન્દનાગા એવા હતા ૧૫

થયા નહોં પ્રજા એકનરં મુવી આમ, આકર, નગર અને અટવીમા ક્યાં તેજ
અમારૂં ઓછું અતિથ્ય અદા કર્યું નહોં તેની બક્ષાવાનું માન પાતનાર અને
પ્રિકાર છે 'અમા । મઠિમા નિશ્રામ કરવો ત્યાં અનાગી વસ્તુનું અદા કરું ત તારૂં
નહો, પણ આજ મુધી નાહીવી પણ પ્રજાએ અમને નબાનિત કર્યાં નહોં જેમણે પૂર
લાખો પૂર્વ મુધી અમારૂં પુત્રોની પેઠે પાવન કર્યું છે તે પ્રજા હનવા બંધને પરિચયજ નહોત
તેમ અમાગી નાચે નેં છે "

ઐયાસે કહ્યું- 'તમે એમ શા માટે કહો છો ? આ આમી પૂર્વની પેઠે હાલના પ્રસિદ્ધ
ધારી રાજ નવી પણ હમણાં તો તેઓ નનારૂંથી આવર્ત (બમરી) થી નિકળ
થનાને માટે તમને નાવવં વ્યાજનો લા । મરીને યતિ થયેના છે જે મોના કામ
દોષ તે જ્ઞાન-અભાગ-આબૂપા અને સ્ત્રોતો સીમા કરે, પણ તેવી વિજા
થયેના પ્રજાને તે સ્તુતિની ની નહો દોષ । જેઓ કાનને વશ દોષ તે કન્યો
સ્વીકાર કરે, પણ કામદેવને જીતનાર વાર્તાને તો કામિનીઓ અલતપણે પાપન
સમાન છે જે પૃથ્વીના રાજ્યની હસ્તલાલ દોષ તે હાથી ઘોડા વિગે નહોત કરે
પણ સયમરૂંથી સાધાજ્યને અદા કરનાર પ્રજાને તો એ મર્વ દેવ થયેના રક્ષ
છે જે હિંસક દોષ તે સજીવ ક્યાદિ અદા કરે, પણ આ વ્યાજ પ્રજા તો સર્વ જીવ
અમય આપનાર છે એઓ ફક્ત એપલિય, કંપનીય અને પ્રાસુક અત્રાદિને મદદ
કર છે, પણ તે તમે મુ ન લોડો બલતા નથી '

તેઓએ કહ્યું- 'યુનરાજ ' આ શિ પારિક જે આજ પ્રવર્ત છે તે પૂર્વ પ્રજાએ માર્ગે
છે તે ઉપરથી નર્મદો દોષ બંધ છે, અને તમે જે આ કહો છો તે તો કાર્મ રામાએ
જાણ્યું નથી અને તેથી અને કાર્મ જાણતા પણ નથી તમે આ સી રીતે નહ્યું । જે
કહેનાને આપ થો ય છે, માટે ક્યા કરી કહો '

યુવ શ્રે કહ્યું- "અચના અનતોમની જેમ મુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય તેમ જાનના જ્યની
મને જાતિનમ પાતન થયું છે મેન જેમ એક જાનની બીજ જાન તય તેમ સર્વ
અને મૃત્યુનેકના ના ફરતી આક નવ મુધી હુ જ્ઞાનીની માથે ક્યો છું આ બવરી
અતિકાલ થયેના નીજ બનમા નિરંદબનિમા બગનતના પિતા નજ્જેન નામે તીર્થક
હતા, તેમની પામે પ્રજાએ રીક્ષા લીધા પરી મે પણ રીક્ષા નહોત કરી હતી તે । નજ
નમ લથી આ મનઃમા । જાનાના આપ્યું તેમજ ગર્ભિ નને, મારા પિતાને અને
મુદ્ધિ રેખીને આવેના સન્નનુ પ્રત્યક્ષ ક્ષણપ્રાપ્ત થયું મે જ્ઞાનમા મ્યાન મે તે કુશી
સાવિત્ર કંઠે એવો દત્તો, તેથી આજે આ પ્રજાએ જેઓ નાથી કૃષ થયેલા હતા તેમને
મુનનરે મે પા જુ કગ્યું અને તેની તેઓ રોગના તા પા મારા પિતાએ મૃત્યુની નજ
યુદ્ધ મ્તા જેમને એવા હતા તે પ્રજા, તેમણે મારા પા પાની સદાચર્ય પરીપદર પશુનને
પામવ ક્યો મુદ્ધિ રેખીએ ' સૂચન દમથી પડેવા નહોતકિરોને પાછા મે આ

પેા કયાં અને તેથી મૂલ્ય અધિક મોખસા હા થો 'અતુ સ્વમ એવુ હતુ તે મૂલ્ય મમાન
આ બગવતનુ નદમગિલા પાકેવળ ત્રણ થયેતુ તેને મે આજે પા છાવી જેટી ઘીધુ
અને તી બાવળ મોખસા હા થો ' આ પ્રમાણ નામગીને મને શ્રેયાન પ્રત્યે ' બહુ
નારુ નહુ નારુ ' મેમ કહેવા હશે ' શ્રીમીને પોતપોતાને ન્યાને ગયા

શ્રેયાનને ધો પાછુ કરી જગત્પતિ નામી ત્યાથી અન્ય ન્યાને નિદાગ કરી ગયા
કેમકે હમન્ય તીર્થેક એક દેકામે હતા નથી. બગવતના પાગપાના ન્યાનનુ ધ્રેઈ માનુસ
હવેન ન કો એમ સારી શ્રેયામે ત્યા ગ્લમય પીડ કરાવી. અને પ્રજ્ઞા નાજાનુ નગ્લ
હોય તન બકિતા નનૂદી નમ્ર થા ને નાપીડની ત્રિકાળ પૂજા ક વા વાચો ' આ
મુ છે એન લોગે પૂજા હતા ત્યા ' મે શ્રદ્ધિ કરાવું નહી છે ' મેમ શ્રેયાન કદને
હતો પાડી ન્યા ન્યા નનુએ નિમાનુ નદલ મુ ત્યા ત્યા લોહ તે પ્રમભે પીડિકા કા
હતા નથી અનુક્રમે ' અદિત્ય પીડ ' એ રીતે પ્રનત્યુ

એક વખતે કુચ જેન નિકુચના પ્રવેશ કો તન નનુ નાયકો બાહુબનિ દેશના
બાહુબનિની તત્ત્વજિજ્ઞાસુરી નર્મણે આબ્યા, અને ને નમગીના નહા ના ઉગાનમા કાયો
તને રથા ઉગાનપાથકે દાને બાહુબનિને તે પૂનાન નિતેન ક્યુ તરતથ બાહુબનિ
સમજે પુ રક્ષકને આગા કરી કે નમ ના હાટોની નિમિત્ત શોભા વિગેરે કરી નગ ને
મનનારો. ' એની આગા થતાથ નગના દેક ન્યાને હટકની મોટી લુભેથી વટેમાયુના
નુગમને નુ નન કે તી કંઠી નાબની તેા ખનાનિકાઓ શોભસા નાગી અપે નગવતના
દર્શન કરવાને નાટ દેવતાઓના પિનાને આન્યા હોય તેન દરેક માગે રવપાવથી
પ્રકાશનાન નાન્યા શોભસા હાન્યા પને અદોલિત કંની ઉગમ પતાકાની પકિતના
નિપથી અપે તે નારી સદશ્વ જુનસાગી થ ને નૃત્ય ક તી હોય તેની શોભસા હા પી,
અને ના બાનુએ હોવા નવીન કુકુનમગના ડટકનથી અપે ના ના અગમ । કયો
હોય તેવી આખા નાગની પૂરી અભાવા નાગી બગવતના વ્યનની ઉકડા રૂપ નદ્રના
દ્યનથી ને ના કુનુદના ખાની પેટે નિમન પાનુ (નિદ્રાગિત થયુ) હુ પ્રાત કાગે
નાનીના દર્શનથી ના । આત્માને અને લોકને પાન કરીય એની અશ્રનાથા બાહુબનિને
તે પિ નહીના એની થા પડી અહોઆ પિ પ્રનાત રૂપ થતા પ્રતિભાસિતિ નમાપ્ત
કરીને પ્રજ્ઞ વાયુની પેટે શ્રીજે ન્યાગે નિદાગ કરી ગયા

આ કાગે બાહુબનિએ ઉપનતતક જવાની તૈયારી કરી ને નનયે અણે ધલા સૂર્યો
હોય તેન નહોલ નુગટસા ન હોયસા તેની ના ત ક વોલઈ વાજ્યા હતા, ઉપાયોના અણે
નારિ હોય અને અગસાજા અણે અથસાસો હોય તેવા નુમદિકની ના ધલુ મત્રી
એથી તે અવૃત્ત થયો હતો, અણે કુપ પાઓનાજા ગરડો હોય તેવા જગતને ઉત્તવન

૧ પ્રજ્ઞને અદરેકે અનુપવ દશે અદરે વિના સરી દે નહા અને મતીર વિના ઉગમ નમે
વશ નદિ મા અદ અપરથી મેષને પ્ર થરેક કેવગે એવી નુ એમ મ્યુ છે

પ્રથમા પેગવત-ગોતરક ઉભેના સાગો તુ ગોપી તે કીપતો દત્તા કરના મનજની
 વૃદ્ધિથી જાણે નિર્જ પાનાળા પાવના દોષ તેના પૂર સીની રજ ગાત કરનાગ કુમા દબી
 આથી તે ગોખતો હતો અને જાણે પાતાળકચ્છાઆ રાપ તરી ગયેને નહીં એવી
 વસતથી વિગે અત પ્રગતી સીઆ પા તની આમણ તૈસર થત હતો હતી
 તેની જે બાબુઅ ઉમેની ગામ સા વા પાનાઆ નદ ત રજા, મગદિત મગા પનુનાન
 એવેન પ્રયાગ જેસે જાણતો હતો તેના મનક ઉપર મનોદર મોત ન રહતુ હતુ, તથી
 પૂરિનાની અજ ગનિના નદરતે જેમ પાવત જામે તેમ ત ગોવતા દત્તા ટવનદી
 જેમ હરને તેમ મુનાંની ગ્રીસાગો પ્રતિદા તેના આ પા નાગને પાવતો હતો
 હતો જાણે શ્રીદેવીના પુત્ર દાપ તેના નાજખોયા મનિત થયેના નગના અનખ
 સાધુમરો અધારક થઈ તેની પાસાડ સાવસાને તૈયાર થઈ રહ્યા દત્તા, અને પાવતી
 ગિનાના પૃષ્ઠ ઉપર જેમ યુનાન નિદ જે તેમ ડંદના પડે સાધુખનિ આ નદ અતિના શ્રેષ્ઠ
 દસ્તીના નક ઉપર આરક થયો દત્તા ચૂનાકાથી જેમ મેર પાવત ગામે તેમ મનકા
 તર ગિત મતિનાળા બનય મુગટથી તે વિગજમાન દત્તા, તેના મુખના ગોમાએ ઝેર
 જ મૂદ્રીપના એ ચદ્રો જાણે તેની એના કરનાને આગ્યા દોષ તેના મુક્તામય કુડેસાને
 વાગા કર્યા હતા વફમીના મદિ ઉપ દબ્ય ઉપર સૂન મુક્તા-મણિમય દાર તાણે પહેલા
 હતો, તે જાણે તે નદિને કીનો દોષ તેજો સાગતો હતો, દસ્તના મૂનમા અતિવત મુસલ
 જે બાબુઅ વ પહેર્યા હતા, તેથી જાણે જુજથી વૃક્ષને નીચી નાથી રેલિત કરીને ટૂં કર્યા
 દોષની એમ જાણતુ હતુ, દસ્તના મણિમય (કાડ) ઉપર મુક્તામણિના જે કંઠે
 ધર્યા હતા, તે લાવણ્યથી સરિતાના તીર ઉપર રહેલા કીપ જેવા જાણતા દત્તા, એ
 કાતિથી આકાગને પત્રનિત કરના જે મુદ્રિકા તેણે પહેરી હતી તે જાણે નાપની કમાના
 જેની ગોલાવાળા હાથના જે મોઢા મણિઆ દાપ તેવા ગોખતી હતી અગ ઉપર તણ
 સુશ્મ અને રેત નર વાગા ક્યુ હતુ, પાલ રસીર પગ કડેના ચબનના નિરેપનથી તેજો
 જે જાણતો નહોતો પૂરિ માનો નદ જેમ ચદ્રિકાને ધા લાક તેન ગગાના તરગન
 હતી સ્પર્ધા કરનાર સુદર નર તેણે ગોતરક ધાગા ક્યુ હતુ અત નાપની સાધુમય
 સમીપ રહેવી અમિથી જેમ પાવત ગોમે તેમ નિચિત વાથી સુદર એના અરના નજથી
 તે ગોખતો હતો જાણે વફમીને આકપા કરવારૂપ કીડા કરનાતુ તીક્ષ્ણ સન્ન દોષ
 તેવા વજને તે મહાનાહુ પોતાના હાથમા ફેરવતો હતો, અને બી નોક જયજય સમી
 દિશામુખને પૂગના હતા એવી રીતે માહુખતિ રાજ ઉત્સવ પૂર્વક સ્વામીના ચરપુવી પવિત્ર
 થયેલા ઉપનન નજક આળે પડી જેમ આકાશથી ગ ડ ઉતરે તેમ હસ્તી ઉપરથી
 ઉતરી, છાલિકોના ત્યાગ કરી બાહુખનિએ ઉવાનમા પ્રવેશ કર્યો, ત્યા તેણે ચદ્રરહિત આકાશ
 જેવુ અને અમૃત ગદિત સુધાકુડ જેવુ પ્રજુ નિનાતુ ઉવાન જેવુ મોટી મરજવાળા તેજો

કૃષ્ણ, બળશક્તિ તથા જરાસંધના મળી ૪ મહાપુરુષોના ચરિત્રો છે. પાંડવો તેમિ નાયજીના સમકાલીન હોવાથી તેમના ચરિત્રોનો સમાવેશ પણ આ પર્વમાં કરેલો છે.

૯ નવમા પર્વમાં શ્રીપાર્શ્વનાથજીનું તથા બ્રહ્મદત્ત નામના બારમા ચક્રીનું મળી બે મહાપુરુષોના ચરિત્રો છે.

૧૦ ૬થમા પર્વમાં શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવતનું ચરિત્ર ૪ છે, પણ પ્રસંગોપાત્ ધૈર્યિક, અભયકુમારદિક અનેક મહાપુરુષોના ધણા વિસ્તારવાળા ચરિત્રો તેમાં આપેલા છે. આ પર્વ બધા પર્વો કરતા મોટું છે, અને શ્રી વીરભગવતનું ચરિત્ર આવા વિસ્તારથી બીજા કોઈ ગ્રંથમાં ઉપલબ્ધ નથી.

આ પ્રમાણે ૬થ પર્વમાં મળી ૬૩ શ્લોકાંક પુરુષોના ચરિત્રોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે તેનું ચત્ર પણ આ પ્રસ્તાવનાના પ્રારંભમાં આપેલું છે.

આ ત્રેસઠ મહાપુરુષો 'શ્લોકાંક પુરુષ' એટલા માટે કહેવાય છે કે તેમના મોક્ષ મનનનો ચાક્રસંનિર્ણય થયેલો છે. ચોવીસ તીર્થકરો તો તકલબ મોક્ષગામી હોય છે, ચક્રવર્તીમાં જે તે ભવમાં ચરિત્ર બ્રહ્મ કરે છે તે સ્વર્ગે અથવા મોક્ષે જાય છે, અને જે સંસારમાં જ રહે છે તે નરકે જાય છે. આ ચોવીસીમાં થયેલા ૧૨ ચક્રીમાંથી સુખમ ને બ્રહ્મદત્ત જે ચક્રી મહાપાપાર બ કરી નરકે ગયેલા છે, પણ તે આગામી ભવે અવશ્ય મોક્ષે જનારા છે. વાસુદેવ ને પ્રતિવાસુદેવ તો તે ભવમાં નરકે જ જાય છે, કારણ કે તે સંસારમાં બહુ ખુચેલા હોય છે ને સંસાર તણ શક્તા નથી, પણ આગામી ભવે તેઓ જરૂર મોક્ષે જનારા છે. નવ બળદેવ ઉત્તમ જીવો હોવાથી વાસુદેવના કાળ કરી ગયા પછી છ માતે સ્નેહબંધન ત્રુટવાથી ચરિત્ર બ્રહ્મ કરે છે અને સ્વર્ગે અથવા મોક્ષે જાય છે. સ્વર્ગે જનારા બળદેવો આગામી ભવે મોક્ષે જાય છે.

શ્રીકાળસિત્તરી પ્રકરણમાં ૧૧ રૂદ્ર તથા ૯ નારદનો પણ એમાં સમાવેશ કરી ૮૩ ની સખ્યા મૂકેલી છે. દરેક ચોવીસીમાં ૧૧ રૂદ્ર થાય છે. આ ચોવીસીમાં ૧૧માં રૂદ્ર તત્ત્વથી શ્રી મહાવીરસ્વામીના સમયમાં થયેલા છે. જે 'શીવ' ના નામથી પ્રખ્યાતી પામેલા છે, અને દરેક વાસુદેવના સમયમાં એકેક નારદ થતા હોવાથી ૯ નારદ થાય છે.

આ ૪થમાં બતાવેલા ૬૩ શ્લોકાંકપુરુષોમાં જીવ ૫૬ છે, અને સ્વરૂપ ૬૦ છે, એટલે કે શ્રી પ્રતિનાથજી, કુચુનાથજી તથા નરનાથજી તેજ ભવમાં ચક્રવર્તી પણ થયેલા હોવાથી તે ત્રણ બાદ કરતા ૬૦ સ્વરૂપ થાય છે, અને શ્રી મહાવીર સ્વામીનો જીવજ પહેલા વાસુદેવ ત્રિપૃષ્ઠ તરિકે થયેલા હોવાથી કુલ ચાર બાદ કરતા ૫૬ જીવ થાય છે.

જીવો અનાદિ કાળથી ભવજનમણ કરતા હોવાથી તેના ભવ તો અનંત થાય છે, પરંતુ બ્યારે તે સમકિત પામે છે ત્યારપછીના ભવ ગણતરીમાં ગણામ છે. ૧પારમાં વધારે અર્ધા પુરુષજ પત્રવર્તનની નહર તો સમકિત પામ્યા પછી મોક્ષે જાય જ છે તીર્થકરના જીવો સમકિત પામ્યા પછી તેટલું ભવજનમણ કરતા નથી. એક મહાવીરસ્વામીનો જીવ કોણકોઈ તાગરોપમ ઉપરાંત સમકિત પામ્યા પછી સંસારમાં રહ્યો છે, બીજા તીર્થકરના જીવો તો બહુ થોડા કાળમાં જોડા ભવમાં સમકિત પામ્યા પછી મોક્ષે ગયા છે. આ ચરિત્રગ્રંથમાં દરેક પ્રભુ સમકિત પામ્યા તે ભવથી પ્રારંભીને તેમના ચરિત્ર વર્ણવેલા છે જેમકે શ્રી જીવભદ્રેવ પ્રભુ તેરમાં ભવે ધના સાર્થવાહના ભવમાં સમકિત પામ્યા તેમનું ત્યાગી ચરિત્ર વર્ણવેલ છે.

‘નેત્રને આનંદ થયેલગત થયા છે’ । અમદાવાદપાલિકાને પૂજા માટે તમારે કંઈ-
 ‘ત્રિની પેડ પ્રતિ પાન મ ક આગળ આ પા ગયા અમન ખનગ પડયા પ ત્ર અમે આપને
 રહેવા આવતા’ હતા તવામા આપ અર્ધો પધાર્યા’ એ વૃત્તાત વાખતી તક્ષશિના નગરીનો
 અધિપતિ બાહુબલિ દહપગીએ હાથ મૂકી તવામા અધુપુક્ત થ, ખે કનો ચિતા કન
 લા ચો-‘અ’ આરે દુ પગિન નદિન વ્વામીની પૂત કડીગ’ અવા મા’ મનારથ પાતી
 નમીનમા વાવના વૃમપીગની પેઠે -પથ થયો તક્ષિના અનુમદની કાચી મે ઘણો
 વિનબ કયો તરી મને પિપ્પા છે’ અવા -રાયના અચરદ માી મુખતા પ્રગટ થ’
 -વામીન ચગલકનગને અનુકલ કનમા અનગય કનાી આ નૈલી ગતિને અને
 માી મનિન પિપ્પા છે’ -વામીન દુ આ વખત નેતા તરી તયા આ પ્રમાત પાન અપ્રમાત
 યે બાનુ પાન અમાનુ ઇ અને નેત્ર પન અનવ છે આદા’ ત્રિબુવનપતિ ગતે અન્યથે પ્રતિમા
 યે -શ્વ અને નિનજ બાહુબલિ પોતાના મહનમા મુરુ ઘ્યા!’ આવી ચિંતાથી વ્યાખ
 થયેના બાહુબલિને જોઈ શોકપી થ યને વિચિત્ર ક નાગી વાલીથી તેના મુખ્ય મચિત્રે
 કયુ-‘હે દેવ ! મે અર્ધો આવેલા વ્વામીન જોયા નહોં એવો શોક શમાટે કો છે’
 ‘અમે ત પ્રજુ હમેશા તનાગ દ યમા નાન કીને ગેના ગાય છે વગી અર્ધો તેમના’
 વશ, અકુશ વશ, કમવ દાશ અને નાન્યથી વાછિત થયેના ચ લન્યામ જોવાથી
 બાવવડે વ્વામીનજ જોયા છે અમે માનો’ નવિવના અ પ્રમાણેના તકયો માત્રગી
 અત પુ અને પરિના નદિન મુનદાના પુત્ર બાહુમસિએ પ્રજુના ત ચરણખિબને નદના
 કા આ ચલખિબને દવ પડી કાદ અનિકમ ન કો એવી મુદ્ધિથી તેની ઉપર
 નેત્રે ગ્લમય રમચક ન્યાપન થ્યુ આઠ યોગન વિચારવાથુ, આ યોગન કયુ અને
 નદન આ નાથુ ને રમચક જોનુ આપુ નૂયમિબ હાથ એવુ જોખના નાથુ ના
 જગતપતિ રજુના અનિશયના પ્રમાત્રી દેનાઆથા પાન થતુ કુંક એતુ ત ચક
 બાહુબલિએ જોયુ પડી તત્કાગ નેણે મવ જગ્યાએથી રાવેના પુપોથી તેની પજ કરી,
 તરી જણે ત્યા કુવનો પાત હાથ એતુ જાણવા લાગુ નદીનગરીને જમ ઈંદ્ર આઠ
 મહોત્સવ કો નેન તાન ત્યા દનમ ન ગીત અને નાટકાકિયો અણુન આ ઇ મહોત્સવ
 કયો પડી તેના પૂત કના તયા શા કરનાઃ માલમોને ત ઠેકામે નિરત ગેવાની
 આગા કી તયા ચકને નમકા કા બાહુબલિ ન પોતાની નગરીમા ગયો

એ પ્રમાણે પત્રવની પેઠે નવત્રપમે અને અખતિન રાને વિદાર ક ના, વિવિ
 પ્રક ના તપમા નિજ ખના, જુલ જુલ પ્રમ ના અભિમદ કનામા ઉતુજા, નોન
 પાણુ સારલ ક લ હોવાયા ચવનાડબ નિમે એવે દેશમા રહેનારા અનાય પ્રાણી
 આને પાન દયનમાત્રથી ભદ્રિક કનારા અને ઉપમગ તયા પરીપદને મહન કરનારા
 પ્રજુઅ અક હમ વર્ષ એક વિવન ઈ જોમ યતાન કયા અનુકમે તેજા મદાનગરી

અંગેષાધ્યાના પુરિમિત્તન નામના માખા નર્મદા આગ્યા તના ઉત્તર નિશામા અમુ મીતુ
 જન દનન હાય તના મકરમુખ નામના ઉત્તરના પ્રભુએ પ્રવેશ કર્યો અદ્યમ તપ કીર્ત
 વટવ્રમ નીત પ્રતિમારૂપે હતા પ્રભુ અપ્રમત ૨ નામના ગુણધાનને પામ્યા પરી
 અપૂરક ૧૧મા ૨ આ હૃદય, મનિયાત્ર તથાત્વ નિતક ૨ યુગ્મ શુકન ધ્યાનના પાયાન પ્રોત
 થયા હ્યાં ૫ ૧ અનિત્તિમા ૨ ગુણધાનને તથા સુદૃઢ મધુગય ગુણધાનને પર્મન
 જ્ઞાનાગમા મીલકતાગણને પામ્યા તજ ધ્યાનરૂપે તપાગમા ચૂલ દરમ નજ
 તામન દલીને કનક્યા જગની પેઠે ઉત્તમાત્મ્યાયા થયા ૫ ૧ અધ્યશ્રુત અતિ
 શ્વેદ નામના શુકન ધ્યાનના મીત પાયાને પામીને અત્યંતમે મળનાગમા હીમાભેદ
 નામના ગુણધાન પ્રાપ્ત થયા ૫ ૧ પાચ તાનાવગલી, ચાન દગનાવગલી અ
 પાચ તમાગના અતનાય ઝમના નાગ કરનાથી નવ ધાનિકમને તમણે નાગ કર્યો જ
 પ્રમાણ વત હીરા ૫ ૧ મદ્ય નવ સીલા ૫ ૧ ના મધુન મામના કૃષ્ણ અક્ષ શીત
 દિવમે નદ્ર ઉત્તરનાદા નક્ષત્રમા આગ્યો હતો એવે નખત પ્રાગ કાગમા પ્રભુને અ
 દાગમા રહેન હાય એમ ગમે જગત્ને બતાવનાર નિકાગનિય જ્ઞાન (કવગજ્ઞાન)
 ૮ ૧ થૃત ન મમેવ નિશામા પ્રવજ થ, નાયુ મુખકાગે વાજા નાગ્યો અને નાગીક
 એકાને જન જ્ઞાનાગ મુખ થયુ

હવે આપુ આમીના કેવળજ્ઞાનના ઉત્તરને આટલે જેવતા હાય તમ નવ દેહી
 અમન ત નખત રાહ્યમાન થયા અમુ પાપપાતાના દવતોકના દેવતાઆને એક
 નકાના મય મા ૮ ૧ થૃત દેવ તેમ દેવતોકમા મુદ્ધ રામનાગી નદાગ્યા વાગતા મી
 રમજ્ઞ થત મર્મીરે જગત, હજા અના મોર્મીરિપનિચિ ચિતનન કયુ કે તમ
 એ ૧૧૧૬૧ ૧૪ ૫ થૃત મનો મર્મીરે આગ્યો આમીને એનાનો કુરુપ્રયો અ
 જગમ ને પાવત હાય તમ પાતાના ગ ૧ ને નમ્યોજન પ્રમાણ નિન્ના ન ત દમ્ની
 મજા ત રા તના અમનો બ કુ જેવી એવ કાનિતક ત દમ્ની અમુ જ્ઞાનરૂપે દિશા
 વદનનુ નિરૂપન તા હાય અમ જાગતો દના તેના મદ્યગમાથી જગ્યા અનિમુમી
 ન જગવદ ત નવની અગમનમિને કમ્પીના સ્તમકથી અકિન કરતા દના એવે મે
 ત અનુ રમ્પ દેવ તમા પાતાના અપન કાતાવતક રોપનગમાથી જગ્યા મન
 ન રો અવ થેવક મકુકાના મમ્મને ત નિતા તા દને પોતાના કુમનગમા તમી
 તેવે અ પેનરના મદકના ૫ ૧૧૪ કર્યો દના, અને અનુકમે ૫૮ અને ઝોગાકાગ વસી
 મુકી ત નાન ૧૪ને અનુન તે દને મકુ જેનો કાનિસાગા તના નેવ અન ૧૧ દમ
 ત્રજ દમ્પ જેવુ તેનુ ત્રજવુ હતુ અને અમાની જેનો મોગ તથા મુદ્ધ નની સીરા દની
 નાવન અનુવત્તમ વિશાલ દના, જન ૨ મજેવક ધનુર જેવો પૃથ્વીમાગ દનો કુદ

મહિષાસુર મરણના પાત્રો નામ પામેના કામદેવે ઠાડી દાધેના પોતાના વિદ્યાર્થી મરણના ભગવને ઉત્પન્ન કરતા હતા ભગવાનના પ્રવચનના કયાણકથી ઉત્પન્ન થયેલા જાણે નિશાચોના હાસ્ય હોય તેવા જેવો હતો ત્યાં શોભતા હતા જાણે અગ્નિ દાગી પૃથ્વીએ પોતે નૃત્ય કરવાને માટે પોતાની ભુજાઓ ઢચી કરી હોય તેવી અજાણ્યો કમળો હતો અને તોરણોની નીચે સ્વન્તિકાદિક અદ્ભુત ગણિકના શ્રેષ્ઠ ચિન્હો કર્યા હતા, તે બધા પીઠ જેવા જાણતા હતા સમવસગપાનો ઉપના ભાગનો પ્રથમ ગદ્ય નિમાનપતિઓને ગ્લમય બનાવ્યો હતો તેવી જાણે ગ્લમિગિની ગ્લમય મેષના ત્યાં જાણ્યા હોય એમ જાણતું હતું અને તે ગદ્ય ઉપના જનજનના મહિષાસુરના કાગડાઓ બનાવ્યા હતા તે પોતાના કિરણોથી આકાશને વિચિત્ર રાખના વજ્રોનાથ બનાવના હોય એમ લાગતું હતું મધ્યમ જ્યોતિષપતિ દેવતાઓએ જાણે પિંડરૂપ થયેન પોતાના અગ્નિ જ્યોતિ હોય તેના મુલાકાતી બીજે ગદ્ય કર્યો હતો, તે ગદ્ય ઉપના ગ્લમય કાગડાઓ કર્યા હતા તે જાણે મુલાકાતી સ્ત્રીઓને મુખ જેવા માટે ત્યાં રત્નમય દર્પણો ગામ્યા હોય તેના જાણતા હતા ભક્તિથી વૈતાલ્ય પતત મહાવૃષ્ટિ (ગોળ) થયો હોય તેના ઉપાનો નીજે ગામ મુલાકાતી પતિઓએ બાધભાગ ઉપર ગ્યો હતા અને જાણે દેવતાની વાનરીઓના જળમા મુલાકાતી પાના કમનો હોય તેના ત ગદની ઉપર મુલાકાતી નિશાળ કાગડા બનાવ્યા હતા તે ગદવાળી પૃથ્વી ભુવનપતિ, જ્યોતિષપતિ અને નિમાનપતિની લક્ષ્મીના એક એક ગોળ કાગડા કુલજાડે શોભે તેવી શોભતી હતી પતાકાના સમદનાળા માણિક્યમય તાંબુ પોતાના કિરણોથી જાણે બીજી પતાકાઓ રચના હોય તેવા જાણતા હતા તે દરેક ગદ આગ ચાર દરવાજા હતા તે જાણે ચતુર્નિધન ધર્મને કીડા કરવાના ગોખ હોય તેવા જાણતા હતા તે દરેક દ્વારે વ્યવરોએ મુલાકાતી ધૂપના પાત્રો છદ્મિની નમણિના સ્તબની જેવી પૂજાવાળા હોતા હતા તે મમનમરણને દરેક દ્વારે ગદની જેમ ચાર ચાર રસ્તા (દ્વાર) નાળી અને મુલાકાતી કમનનાગી વાપિકાઓ કરી હતી અને બીજા ગદમા ઘસાનફાળે પ્રભુને વિશ્રામ કરવા માટે એક દેવજીવ રચ્યો હતો અગ્નિ-પ્રથમ ગદના પૂર્વદ્વારમા બને તરફ મુલાકાતી જેના વલવાળા મે વૈમાનિક દેવતા દ્વારપાળ થઈને રથા હતા, દક્ષિણ દ્વારમા બને બાજુએ જાણે એક બીજાના પ્રતિબિંબ હોય તેના ઉજ્જન વલવાળા વ્યવર દેવતા દ્વારપાળ થયા હતા, પાશ્વર દ્વારમા માયકાળે જેમ ન્યૂ અને ચદ્ર સામસામા આવીને ગદે તેમ રક્તવર્ષ વાળા બે જ્યોતિષ દેવતા દ્વારપાળ થયા હતા અને ઉત્તર દ્વારે જાણે ઉજ્જન મેઘ હોય તેવા પૃથ્વી વલવાળા મે ભુવનપતિ દેવતાઓ બને તરફ દ્વારપાળ થઈને રથા હતા બીજા ગદના ચારે દ્વાર બને તરફ અનુક્રમે અમય, પાસ, અકુશ અને સુહારને ધારણ કરનારી સ્ત્રી મહિષા, રોણમહિષા, સ્વલમહિષા અને નીનમહિષા જેવી કાતિનાળી પ્રથમ પ્રમાણે અનિશ્ચયની જાણ, નિજાણ, અજિણા અને અપગાજિણા નામની બે બે દેવીઓ પ્રતિષ્ઠા

યદને લખી રહી હતી. હેત્રા-બદાગના ગડને ચાગદાઈ તુબ, અદાગધારી, મનુષ્યમનક
માલાધારી અને જામુગટમડિલ એ નામના ચાગ દેવતાઓ દ્વા પાળ થયા હતા.
મમવનગળની મધ્યમા વ્યવસ્થાએ ત્રણ પ્રશ્ન હતું એક ચૈત્યવૃક્ષ રચ્યું હતું, તે અખે
ત્રણગળ (પાન દર્શન ચાત્ર) ના ઉપરના ઉદ્દેશ કરતું હોય તેવું જાણતું હતું તે વ્રમની
નીચે વિવિધ ગ્લોથી એક પીઠ ગ્રી હતી અને તે પીઠ ઉપર અપ્રતિમ મળિમય એક
ગદક રચ્યો હતો છદકની મધ્યમા પૂવ દિશા તરફ અખે સન વદમીના ચાગ હોય તેવું
પાદપીઠ નક્કિન ગ્લમિદામન રચ્યું હતું અને તેની ઉપર ત્રણ જગતના સ્વામીપણાના
ત્રણ ચિત્રો હોય તેવા ઉચ્ચત્ર ત્રણ છત્રો રચ્યા હતા મિદામનની એ બાજુએ મે યો
અખે હવથા નર્દો નમાનાથી બદાર આવેના બખિના તે નમૂદ હોય તેવા ઉચ્ચત્ર
ચામરો વદને લખા દ્યા હતા મમવમરણના ચાગ દ્વાગની ઉપર આજુબ કાનિના
નમૂદવાળું એકએક ધર્મચક્ર સુવણના કમનમા ગળ્યું હતું બીજું પાળ જે જે કરના
યો ય હતું તે મત કૃત્ય વ્યવસ્થાએ કર્યું હતું, કાગલ જે માધા પા મમવન પામા તેઓ
આપામી છે

હવે પ્રાન કાગે ચાગ પ્રકારના કોટા દેવતાઓથી વીંટાએવા પ્રભુ મમનમગલમા પ્રવેશ
ક વાને ચા યા તે વખતે દેવતાઓ મદમ પત્રવાળા સુવર્ણના નવ કમરો રચીને
અનુક્રમે પ્રભુની આગળ મૂકવા લા યા તેમાના બે બે કમન ઉપર સ્વામી પાદન્યાન
કરના વા યા અને દેવતાઓ તે કમરોને આગળ આગળ સચાગવા લા યા જગતપતિએ
મમવન પાના પૂર્વદ્વા થી પ્રવેશ કરી ચૈત્યવૃક્ષની પ્રદક્ષિણા કરી, અને પછી તીર્થને
નમનગર કરી નૃપ જેમ પૂર્વાચન ઉપર આરૂઠ થાય તેમ જગતના મોહ રૂપી અધકારને
દે વા માટે પૂર્વાંખિનુખ મિદામન ઉપર પ્રભુ આરૂઠ થયા, એટલે વ્યવસ્થાએ મીશ્ર ત્રણ
દિશાએ ત્રણ ત્રણ મિદામન ઉપર જગતના ત્રણ ત્રણિણિ મો કર્યા દેવતાઓ પ્રભુના
અશુદ્ધ જેવું ગપક વાને પા મમરો નથી તોપા જે પ્રતિણિ મો કર્યા તે પ્રભુના પ્રનાવથી
તેવાજ થયા હતા પ્રભુના દરક મન્નાકની રૂતુ ચીગની કાનિતુ મદન (ભામકન) પ્રગટ
થયું તેની આગળ સૂચતુ મદન પા ખરોત જેવું જાણના લાગ્યું પ્રતિચમ્દોથી ચારે
દિશાને મન્દાયમાન કરી-મેઘની જેના મળી રવગાળી કુદુભિ આકાશમા વાગવા
વાળી પ્રભુની નમીપે એક ગ્લમય ધ્વજ હતો, તે નખે વર્મે આ એકજ પ્રભુ છે એમ
કહેનાને પેનાનો એક હાથ હથો કર્યા હોય તેવા શોભતો હતો

હવે વિમાનપતિઓની સ્ત્રીઓ પૂવ દ્વાગથી પ્રવેશ કરી, ત્રણ પ્રદક્ષિણા દમ, તીર્થકર
તથા તીર્થને નમનગર કરી પ્રથમ ગડમા માલુ માર્ધવીતુ આન દોડી દમ, તેઓના આનની
મધ્યમા અક્ષિફલે ઉની રહી સુવનપતિ, જ્યોતિષક અને વ્યવસ્થાની સ્ત્રીઓ દક્ષિણ
દિશાના દ્વારથી પેસી અનુક્રમે પૂવ પ્રમાણે વિાધ કરી મૈત્ર્યકલ્પે લખી ગ્રી સવનપતિ,
જ્યોતિષક અને વ્યવસ્થા દેવતા પદમ દિશાના દ્વાગથી પ્રવેશ કરી પૂવ પ્રમાણે વિાધ

પૂર્વક વાયવ્ય દિશામાં બેઠા વૈમાનિક દેવતાઓ, મનુષ્યો અને મનુષ્યશ્રીઓ દિશાના દ્વારથી પ્રવેશ કરી પૂર્વ વિધિ પ્રમાણે કમથી ઇરાન દિશામાં બેઠા સ્વામીઓને આનેવા અપ જહિવાળા, મોટી જહિવાળા જે દાઈ આવે તેને નમતા, અને નાર પ્રથમ આવેના હોય તેને નમાને આગળ જતા પ્રણામ મમનમગ્નમાં કરી બધ નથી, કાંઈ જાતની નિકળા નથી, નિર્બીજીને પણ પરંપરા વૈદ્ય નથી તેમ જોઈ બીજાનો ભય નથી મીઝ ગમી અલ્પ નિર્ભયો આવીને મેળ, અને નીજ મધ્યમાં સનના વાહનો દ્વારા ત્રાજ ગદની બહારના જાગમા કુટનાક નિ મનુષ્યો અને દેવતાઓ પ્રવેશ કરતા અને નીકળતા આપતા હતા એ નમનમગ્નની ચચના થયા પછી મૌલમંકપનો ઇદ્રિ અગ્નિ જોડી, નમનમગ્ન કરી, વૈમાનિક થઈ આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરના વાગ્યો— 'હે ના બુદ્ધિનો દગ્ધિ એવો હું કયા અને ગુણના પતત એના આપ કયા ' તથાપિ અત્યંત વાચાળ કરેવો હું આપની સ્તુતિ કરું છું હે જગત્પતે ! ગ્લોનડે શોભે તેમ આપ એજ અનંત જ્ઞાન દશન વીર્ય અને આનંદથી શોભો છો આ ભરતસેવમાં ઘણા કાળથી નષ્ટ થયેના ધમરૂપ વૃક્ષને પુન ઉત્પન્ન તમે બીજ સમાન છો, વળી હે પ્રભુ ! તમાગ મહાત્મ્યનો કાઈ અવાધ નથી, પોતાને સ્થાનકે રહેવા અનુત્તર વિમાનના દેવોના સદેહને તમે અહીં રજા છતા અને તે સદેહતુ નિનારણ પણ કરો છો મોટી જહિવાળા અને કાનિધી પ્રકાર આ સવ દેવતાઓનો જે સ્વર્ગમાં નિવાસ છે તે તમારી ભક્તિના લેગમાત્ર મુખજનને અયો અભ્યાસ જેમ કોગને અર્થેજ યાય છે તેમ તમાગી ભક્તિ મનુષ્યોના મોટા તપ પણ અમને મારેજ યાય છે હે પ્રભુ ! તમારી સ્તુતિ કરના તમારો દ્રેષ કરનાર બને ઉપર તમે તો સમાન દહિવાળા છો, પરંતુ તેઓને શુ અશુભ એમ ભિન્ન ભિન્ન કૃણ યાય છે તેથી અમને આશ્રય યાય છે હે નાય ! ગની નફમીથી પણ સતોષ નથી તેથી હું એવું માગુ છું કે મારી તમારે વિ અને અપાર ભક્તિ થાઓ " એ પ્રમાણે સ્તુતિ કરી—નમસ્કાર કરી નાગી, નર, અને દેવતાઓને અગ્રભાગે ઇદ્રિ અગ્નિ જોડી રાખીને બેઠો.

અર્ધો અર્થોથા નગરીમાં નિનથી ભગત ચક્રવર્તી મરૂદેના માતાને નમસ્કાર મારે પ્રાત કાગે ગયો પોતાના પુત્રના નિરદયી ઉત્પન્ન થયેના અનિશ્રાત અ આપમાં પડળ આની જવાને લીધે જેના નેત્રકમન લુપ્ત થઈ ગયા છે એવા પિ 'આ તમારો જ્યેષ્ઠ પૌત્ર ચરણકમનમાં નમસ્કાર કરે છે ' એમ જણાવી ભરતે કયો સ્વામિની મરૂદેવાએ ભરતને આશીર્વા આપી, અને પછી જાણે દૃઢ સમાધા ન હોય તેમ તેમણે વાણીનો ઉદ્ગાર કહેવા માલ્યો— 'પૌત્ર ભરત પુત્ર જન્મ મને, તને, પૃત્વીને, પ્રજને અને લક્ષ્મીને તૃણની જેમ ઢાળીને

આ થો ગયો તથાપિ આ મરદેવા મૃત્યુ પામી નહીં । માગ પુત્રના મન્ત્રક ઉપર ચઢના આગળની કાનિ જેવું છત્ર ગ્રહેતું તે ક્યા અને હાથ છત્ર રાંદત થવાથી મવ અગ્ને મતાપ કુનાગ સૂર્યનો તાપ વાગનો હશે તે ક્યા । પ્રથમ તો ક્ષીના મદિત ગતિવાળા દમ્તી વિગેરે વાદનોમા મેસી તે મરતો અને હાન પચિકની જેમ પડે નાવે છે । પ્રથમ તે મા । પુત્રને વાગગનાઓ મનોહર આમ ડોળતી અને હાન તે હામ તથા મમનાનો પિપ્પદન સદન કરે છે । પ્રથમ તે દેવોએ હાવેલ દિવ્ય આહ્વાનુ ભોજન કુનો અને હાથ મન્ત્રોજન મરણુ ભિષ્માભોજન કરે છે । મોટી ઋદ્ધિવાળો તે પ્રથમ ગ્લના સિદ્ધાસન ઉપર બેસતો અને હાથ ગેહાની પેટે આમન રદિત રહે છે । પુગ્ગસક અને ચરીગમગથી મશલ કરેના નગમ્મા તેની નિયતિ દત્તી તે હાન નિદ વગેરે દુષ્ટ શાપદોના મ્યાનરૂપ વનમા નિવાન કર છે । કલ્પને વિષે અમૃતગ્રામનરૂપ દિવ્યાગનાનુ ગ્રામન મામગનાગે તે હાથ ઉન્મત્ત મપના કલ્પને વિષે મોય મમાન કુકાડ મામગે છે ક્યા તે તેની પૂન નિયતિ અને ક્યા હાનની નિયતિ । અહો । મા । પુત્ર કેટલું કષ્ટ ભોગવે છે કે જ પોતે પદના મહત્તી ત્વો દ્રામગ છતા વર્ષાઋતુમા જળનો ઉપદ્રવ મદન કરે છે, તેમત ઋતુમા આગ વૃથની માલતીના નજની પેટે દમેશા કિમપાનના કવેશથી પવચ દશા ભોગવે છે અને ઉષ્ણઋતુમા વનવાસી દત્તીની પેટે સૂર્યના અતિ દારૂણ ઠિગ્નેથી આપક મતાપનો અનુભવ કરે છે । આવી રીતે મવ કાગ મા । પુત્ર વનવાસી થઈ આશ્રય વિનાના નાધા ગ્લ મામગની પેટે એકાળી ફરી દુ ખતુ પાત્ર થઈ રથો છે આવા દુ ખથી આકુળ પુત્રને બળે દષ્ટિ આગળ રોય તેમ દુ ભેડ છુ અને દમેશા આ પ્રમાણે કહેવાથી તને પગ દુ ખી કર છુ ।

મરદેવા માતાને આવી રીતે દુ આકુળ બે અગ્ન । અ અજનિ એટી અમૃતનુદ્ય વળીથી મેલ્યો-‘દેવિ । મૈયના પવતરૂપ વલ્લતામા રૂપ અને મદાસત્વ જનોમા ચિરો મલિ જેવા માતા પિતાની જનની થાને તમે આ પ્રમાણે ખેદ કેમ કરો છો । પિતાજી હાથ સનાગમમુદ્ તગવાને એકત્ત ઉચમવન થયા છે તેથી કહે બાપિલી સિદ્ધા જેવા આજે તેનો તેમણે ત્યાગ કર્યો છે વનમા વિદાર કુનાગ તેઓને તેમના પ્રમ વધી સીકારી પ્રાનીઓ પત્ર બળે પદાપુના ધરેગ હોય તેમ ઉપદ્રવ કુવાને નમય થતા નથી, ધુપા, તૃષા અને અતપ વિગેરે દુ નદ પીરહો કમરૂપી શત્રુઓનો નાશ કરવામા ઉવચ પિતાજીને નદાયમૃત છે જે આપને માગ વચન ઉપર વિશ્વાસ ન આવતો હોય નો મે હાજ કજમા તમને તના । પુત્રને દેવગાન થયના દમ્તની વાના સામગીને પ્રતીતિ થયે,

એજ વખતે છટીદાર મદા । અમ તને નિવેદન કરેલા સમકે અને શમકે નામના મે પુરૂષે ત્યા અઆ તેમ ના યમકે અગ્નરાજને પ્રજ્જામ કરી વિરુદ્ધિ કરી કે ‘દે દેવ । અગ્ને પુરિમન સ નમગના સકલનન નદાને વિરે યુગ્ગિનાથને દેવગાન નામના થયુ

સૂચના તાપરી મિથિન થયેના શબ્દ જનુના મમયતી જેમ દર્શ અને ગોઠથી ભગત
 ૧૩ વ્યાપ્ત થયા પરી ગજ્યચિન્તેનો ત્યાગ કરી પગિના મદિન જેગે ચાનના નેમણે
 ૮૮ દિગાના દ્રા થી મમયમ ભમા પ્રવેશ કર્યો ત્યા આ નિમયના જનાઓથી વીંટાક
 ગદેના અને હાથી થી ને ચદ્ર મમાન પ્રબુન ભગતધરે જેવા ભગવતને જો પ્ર શિલા
 નિ પ્રાગમ કરી મનને અનનિ જોરી ચકનર્તિય સ્તુતિ કરનાનો આગ બ કર્યો—

“ હે અખિન જગત્પાથે ’ હે વિશ્વને અમય આપનાર ’ હ પ્રથમ તીર્થેય ’ હે મમા
 તા ૧૧ ’ તમે જગ પામે આજ આ અવમર્ષિપણીમા જન્મેના લોકાકરૂ પદ્માકરને
 સૂચ નમાન તમાગ શનથી મા અધકારનો નાશ થઈને પ્રમાન થયુ છે હે નાય ’
 ભગ્યજ્ઞાના મનકરૂ જગને નિમજ કરનાના ક્રિયામા કનખના સૂચ જેની તમાગી વાણી
 જયવતી વન છે હ કરતાના સીંગનાગ ’ જ તમાગ સામનગથી મદાગ્યમા આકરૂ
 થાય છે તેવાને વાકામ (મોમ) દૂર નયા હે દેવ ’ નિકારણ જગત્પણુ—આપ
 મામાન જોવામા આવે એ તેથી આ મમા ને અમે લોકાકરૂથી પા અધિક માનીએ
 છીએ હે નામિન ’ આ મમાગમા પણ નિર્ગ નેત્રોનંદે તમાગ દશનના મદાનદકરૂ
 જગમા અમને મોક્ષમુખના નાના અનુભવ થાય છે હ નાય ’ રાગ દ્વેષ અને
 કષાયાદિ શત્રુઓ અધેના આ જગતને અમયવાન દેનારા તમે હૃદ્દેહિત કરા છે
 (રૂપનમાથી દોષોએ એ) હે જગત્પને ’ તમે તત્ત્વ જણાવે એ, તમે માર્ગ બતાવે એ,
 અને તમે વિશ્વની રક્ષા કરા એ તો તેથી નિર્ગ દુ તમારી પાસે શુ યાચના કરા
 જેઓ અનેક બનતા ઉપદ્રવ અને સંઘર્ષો પરપગના ગામે અને પૃથ્વીને લઇ
 લેના છે એવા આ નવે ગજ્યો આપની મમામા પગપ મિન થઈને ગદેના છે
 તમા ૧૫ દામા આવેના આ હન્ની પોતાના શુદ્ધથી કેઅગમિદના કરને આકષણ
 કરી તેનાનંદે પોતાના કુભન્યગને ના વાગ કહુયન ક’ છે (ખજવાગે છે) આ
 મદિય, અન્ય મદિનની પેઠે વારવાર નેદથી પાતાની જીવદાનદ આ દણહલતા
 અધેને માર્ગન ક’ છે લીનાયા પોતાના પુછાને હવાનનો આ મુગ હયા કાન કરી
 અને મુખને નમાની પોતાની નામિકરૂથી આ વાધના મુખનુ આશાણ કરે છે (સુધે છે)
 આ તરૂદા માજર આગ પાછળ અને પડખે પોતાના બચ્ચાની પેઠે ફરતા એવા
 મજકરને આનિગન ક’ છે આ બુજગ પોતાના શરીરનુ કુણુ કરી આ નકુનની
 પામે મિત્રની પેઠે નિમય થઈને મેંયે છે હે દેવ ’ આ મીજ પામ નિગતરના જગાજા
 પ્રાણીઓ અડી નિર્જે થઈને રહ્યા છે આ મર્નુ કા ૧૧ તમાગ અનુચ પ્રભાવ છે ”

મરીપતિ ભગત એવી રીત જગત્પતિની સ્તુતિ કરી અનુક્રમે પાંચે આમરી નવગ પતિ
 છેના પાછળ નેઠો તીથનાથના નમાનથી તે યોગન માત્ર લેવની અદર કોટાનુક્રી
 પ્રાણીઓ નિ બાધપણે નમાયા દતા તે સમયે સન બાધાઓને સ્પર્શ કરનારી, પાત્રીય

છે આવી ક'યાણકારી વાર્તા નિવેંત કરતા મને જણાય છે કે આપ બાગ્યો યત્રે વૃદ્ધિ પામે છે ' ગમકે હવે સ્વે નિવેંત થ્યુ કે ' આપની આયુધનામા દમો ॥ ચન્ન ઉત્પન્ન થયુ છે ' આ માબળો બગતગય ક્ષણના ચિતામા પડ્યા કે અર્ધી પિત્તા જીને કેવળજ્ઞાન થયુ અને અર્ધી ચક્ર ઉત્પન્ન થયુ, પ્રથમ માટે કોની અર્ચા કરી । પરતુ ' નિશ્ચને અમય આપનાર પિતાજી કયા અને પ્રાણીઓનો ધાત કરનાર ચક્ર જ્યા ' એમ વિચારી પ્રથમ સ્વામીની પૂજને માટે પોતાના માણસોને તૈયારી કરવા આજ્ઞા કરી યમક અને ગમકને યોગ્ય રીતે પુષ્કળ પાગિતોષિક આપી નિત્ય કર્યા, અને પછી મરડેના માતાને કહ્યું- ' દેવિ ! આપ હમેશા કડળાક્ષગથી કહેના હતા કે મારે ભિક્ષાહારી અને એકાગ્રી પુત્ર દુઃખનું પાત્ર છે, પણ હવે તૈનોગ્યના ન્વાની ત્વને ભજનાર તે તમાગ પુત્રની મપત્તિ જીવ્યો ' એમ કહી માતાજીને ગગેદ્ર ઉપર આરૂઢ કર્યા પછી જાણે મુર્તિમાન વસ્ત્રીમય હોય તેના મુનર્ણ ગ્લ અને મલિજન આભૂષણના શોધ, હાથી, પાયદળ અને ગયો વર્ધ મદ્દાગન્નએ પ્રયાપ કર્યું પોતાના આભૂષણોની કાતિથી જગમ નોગપને ગ્યનાગ નૈન્યમાદત આનના મદાભ બરે દૂરથી ઉપનો રત્નમય ગ' જોયો ભગતે મરડેના માતાને કહ્યું- ' દેવિ ! જીવ્યો ! આ દેવી અને દેવતાઓએ પ્રભુનું મમવસગણ ક્યુ છે પિતાજીના ચરણકમનની સેવામાં ઉત્ત વને પામેના દેવતાઓનો આ જય જય રાજ્ સભળાય છે હે માતા ! અને પ્રભુનો બદી હોય તેમ ગભીર અને મનુર રાજ્થી આકાશમા વાગતો દુદુભિ આન ઉત્પન્ન કરે છે સ્વામીના ચરણકમનને વદના કરનારા દેવતાઓના નિમાનમા યથેચ આ મોટા ધુધરીઓનો અનાજ આપણે સામળીએ ત્રીએ સ્વામીના દર્શનથી હા પામેના દેવતાઓનો મેધની ગજના જેવો આ સિદ્ધનાદ આકાશમા નભળાય છે આ અને રાગથી પનિત થયેલી આ ગધર્વોની ગીતિ જાણે પ્રભુની વાણીની દારી હોય તે આપણને આનદ આપે છે ' પાણીના પ્રનાદથી જેમ કાદવ ધોવાઇ જાય તેમ ભરતુ એવુ કયન સામળવાથી ઉત્પન્ન થયેના આનદાશ્રુવડે મરડેવાની દૃષ્ટિમા વગેના પા ધોવાઇ ગયા, એટલે પોતાના પુત્રની-અતિશય માદત તીય કરપણાની લક્ષ્મી પોતાના નેત વડે જોઇ તેના દર્શનથી થયેના આનન્દે મરડેના તન્મય થઈ ગયા તત્કાળ સમક અપૂનકરણના કમથી ક્ષપકેરિભા આરૂ યઇ અષ્ટ કમને ક્ષીણ કરી કેવળવાનને પ્રાદ થયા, અને તેજ નખને આયુષ પૂર્ણ થનાથી અતકૃત કેવળી થઇ સ્વામીની મરડેના ઉન્ની મકંધ ઉપર આરૂઢ થયેનાજ અચયપ ને પામ્યા આ અનસર્પિણીમા મરડેવા પ્રજા મિદ્ધ થયા તેમના શરીરનો સત્કાર કરીને દેવતાઓએ ક્ષીરમમુદ્રમા નિસ્કિપ્ત ક્યું ત્યાંથી આ લોકમા મૃતકની પૂજા પ્રવર્તી કેમકે મહાત્માઓ જે કરે ને આચાર માટેજ કંપાય છે માતા મરડેવાને મોક્ષ પ્રાપ્ત થયેના જાણી વાદળની ધયા અ

દરેક તીર્થ કર તીર્થ કરનામકર્મ શીજી ભવેજ બાધે છે, અને તે વીચ સ્થાનક પૈકી એક અથવા એકથી વધારે ચાવત વીચે સ્થાનકોના આરાધનથી બધાય છે એ વીચ સ્થાનકોનું વર્ણન પહેલા પવના પહેલા સર્ગમાં છેવટના ભાગમાં આપેલું છે

આ અથ મહાકાવ્ય હોવાથી તેમાં મહાકાવ્યના લક્ષણ પ્રમાણે દરેક બાબત સમાવેલી છે છએ ઋતુનું વર્ણન, નાયક નાયિકાના રૂપ વિગેરેનું વર્ણન, દેશ નગરાદિનું વર્ણન, યુદ્ધનું વર્ણન વિગેરે દરેક પવ મા પૃથક્ પૃથક્ પ્રસંગે સમાવેલ છે આ અથના સબધમાં જેટલું લખીએ તેટલું થોડું છે કારણ કે કર્તાપુરુષ મહાવિદ્વાન અને કરક વિષયમાં પરિપૂર્ણ તેમજ આકરણહિના આકર્ષક જેવા હોવાથી આ અથમાં કોઇ વાત બાકી રાખેલી નથી. આ આખા અથમાંથી ઋતુની સ્તુતિઓ અને ઋતુએ આપેલી દેશનાઓનો ભુદો સમઠ કરવામાં આવે તો તેની અદરજનપ્રવચનની સર્વ બાબતો સમાઇ જાય તેમ છે

અહીં સુધી આખા અથ સબધી હરીકત પ્રદર્શિત કરવામાં આવી હવે આ શુક્રમાં સમાવેલા પહેલા તથા બીજા પવની અદર ખાસ ધ્યાન આપવા લાયક બાબતો શુ શુ સમાવી છે તે સમેપમાં જણાવીએ છીએ, વિશેષ તો આ સાથે આપેલ વિષયયાનુક્રમ વાચવાથી જાણી શકાય તેમ છે, અને તેથી વિશેષ સાવત ચરિત્ર વાચવાથી જાણી શકાય તેમ છે

પહેલા તથા બીજા બને પર્વમાં છ છ સર્ગો છે પહેલા પર્વના છ સર્ગમાં નીચે પ્રમાણે બાબતો સમાવી છે

- ૧ પહેલા સર્ગમાં શ્રી ઋષભદેવજીના પ્રથમના ૧૨ ભવેનું વર્ણન આપેલ છે, તેમાં ખાસ ધ્યાન આપવા લાયક શ્રી ધર્મચોપસૂત્રની દેશના છે, જેમાં દાન ચિલાદિ ચારે પ્રકારના ધર્મોનું વર્ણન આપેલ છે ત્યારપછી મહાબળ રાજાની સભામાં મંત્રીઓનો ધાર્મિક સલાહ લક્ષ્યપૂર્વક વાચવા લાયક છે, તેમાં ખાસ નાસ્તિક મનનું મડન ને ખડન ધ્યાન આપવા યોગ્ય છે ત્યારપછી સુનિઓને ગ્રામ થવી લંબિઓનું તથા વીચ સ્થાનકોનું વર્ણન છે તે પછી વાચવા યોગ્ય છે
- ૨ બીજા સર્ગમાં શુક્રકરાતપત્તિ અને શ્રી ઋષભદેવ ભગવતના જન્મથી દીક્ષા લેવાની ઇચ્છા થવા પુષ્ટી હરીકત આપેલી છે તેમાં પ્રારભમાં આપેલી પહેલા કુલ્લર વિમળવાહનના પૂર્વભવની-સાગરચંદ્રની કથા વાચવા લાયક છે, તેમાં કુર્મનો કેવી કુર્મનતા કરે છે, અને સતી કેવી સહનશીલતા વાપરે છે તેનો આનેદુજ ચિતાર ૮ ભગવતનો દેવદેવીકૃત જન્મોત્સવ બહુ વિસ્તારથી વર્ણવેલો છે, અને ઋતુના તથા સુનદાના રૂપનું વર્ણન પણ વિસ્તારથી કરેલું છે ભગવતનો દેવકૃત વિવાહમહોત્સવ વાચવા લાયક અને છેવટે આપેલું વસ તજનું વર્ણન કર્તાની વિદ્વાન તરિકેની ખુબી બતાવી આપવા માટે પૂરતું છે
- ૩ ત્રીજા સર્ગમાં ઋતુનો દીપામહોત્સવ, કેવળગાન અને દેશનાનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે, તેમાં છ કૃત દીક્ષામહોત્સવનું તથા કેવળગાન પામ્યા બાદ ચાર નિઝારના દેશોએ મળીને કરેલા સમવતરણનું વૃત્ત સવિસ્તાર આપેનું છે ત્યારબાદ ભગવતની દેશના આપેલી છે તે પૂરતા લક્ષ્યથી વાચવા યોગ્ય છે કારણ કે તેની અદર જન દેશન ચારિત્રની આખ્યા બહુ સાગી રીતે આપેલી છે
- ૪ ચાથા સર્ગમાં નગતચક્રીએ કરેલા દિવિજયનું વર્ણન સમાવેલું છે તે સર્ગની

નૃપના તાપથી મિશ્રિત થયેના ચરદ કતુના નમયની જેમ હૃદ્ય અને શોકથી ભગત
અધ્યાત્મ થયા પછી અન્યથિન્દોનો ત્યાગ કરી પરિવાર નહિન મેળે આપતા તેમણે
ઉત્તર દિશાના દ્વારથી નમસ્કાર પાના પ્રવેશ કર્યો ત્યાં નાગે નિકાચના દેવતાઓથી વૉટાક
ગ્રહેજા અને હૃદિષ્ટી ચક્રારને ચદ્ર નમાન પ્રજુન ભગતધરે જોયા ભગવતને મેલૂ પ્ર સિદ્ધ
દર્શ પ્રણામ કરી મન્ત્રકે અજ્ઞાનિ જેડી ચક્રનર્તિએ મૃતિ કરવાનો આરંભ કર્યો—

“ હે અપ્પિન જગન્નાથે ” હે નિધને અમય આપનાર ! હે પ્રથમ તીર્થેશ ! હે મસા
ના ભ ! તમે જય પામે આજે આ અનતરિણીમા જન્મેના લોકોડી પકાકરને
નૃપ નમાન તમા ! દ્યનથી મા અકાગનો નાથ યદને પ્રખાત થયુ છે હે નાથ !
અવ્યયોનાના મનકેડી જળને નિનગ કગનાના કિયાના કતકના ચૂપા જેની તમાગી વાણી
વચચત્તી વત છે હ કાગના ક્ષી-સાગ-’ જે તમા ! જાનનકેડી નદાન્યમા આગ
થાય છે તેનાને ચક્રક (મોમ) દૂર નથી હ દેર ! નિકા ભ જગતુષકુ—આપ
સાક્ષાત્ જોવાના આવ્યા જે તરી મા નના ને અને ચોકાચથી પા અધિક માનીએ
પ્રીએ હે-નામિન ! આ મનાગના પણ નિદ્રગ નેત્રોનક તમા ! દ્યનના નદાનકેડી
જરામા અમને મોક્ષકુષ્મના ના નો અતુલન થાય છે હ નાથ ! ભ દેર અને
કથાયાદિ ચતુષ્કોએ પેજા આ જગતને અનયદાન દેનાત તમે ઉદ્દેશિત કા જે
(રૂપનમાથી છોપ્રો છે) હ જગતને ! તમે તત્ત્વ જ્ઞાતો છે, તમે મા ! અતોએ છે,
અને તમે નિધની નક્ષા કા જે નો તેણા નિધન કુ તનારી પામે મુ પાચના કડ !
જેઆ અનેક જાનના ઉપદ્રવ અને સમર્થો પત્તપગના ગામે અને પૃથ્વીને વધ
વેન્દા કે મેવા આ નર્ત ! અન્ય આપની નબળા પત્તપર નિન થ ને રહેજા છે
તમારી પાદના આરોગ આ દના પોતાના ઉદરી કેસ નિદ્રા કરને આકાલ
કા નેનાવડે પોતાના કુખન્યગને ના ના કુચન ક જે (ખગતો છે) આ
નદિય, અન્ય નદિયની પેડ નારવાર નેદથી પોતાના અન્દાનક આ દાદાલતા
અધને નાજન કદ છે લીવાથી પોતાના પુછાને દજાનતો આ મૂન કના ધન કરી
અને કુખને નનારી પોતાની માનિમથી આ સાપના કુખનુ આકાલ ક જે (મુમે છે)
આ તદા નામર અમગ પાછગ અને પકમે પોતાના પચ્ચની પેડ ફરતા નેચ
નૃપકને આનિમન કર છે આ કુખ ! પોતાના ચીંગે કુચક કા આ નકુકની
પાને નિનની પેડે નિનય ચકને ના છે હ દેર ! આ ખાખ પત નિગતના ને સાગ
પ્રેલીએ અર્ધો નિર્વે થાને રથા હ આ જનનુ કા લ તનાડ અતુલ્ય નમ્ય છે ”

નદીપ્રતિ ભગત નરી ના અત્તેનિની મૃતિ કા અનુકને પડે આન નવમ પ્તિ
કેદની પદા જેડી તીથન્યાથ નનારી ને જેધન નાવ તેની અરે કથાનુક્રી
નાજાન નિ આપાત્તે નનાથ દગા ન જનપે જવ માપાઅને નય ક ના હ, પાગીય

નવા અન્વય નિર્ધાર બેઠોથી તે જાન પાવે તક નુ ૭ તેના અવગ્રહાત્મક બેઠોના ૩ તથા બીજા બહુઆદી અનુઆદી બેઠોના ૩ અને જે દ્વિય અનિદ્રિય સી રૂપાંતર થાય તે નિર્ધારના બહુ પૂર્વ, અર્થ કાપાગ અને પ્રતીતક રૂપો-અથવા બહુ અર્થ નિર્ધાર પદ્ધતિ અને અર્થ સ્વરૂપે સ્થાપિત એક શુભજ્ઞાન અનેક અર્થે અનુ દેશના અને ન્યારી કલાને જે બનન વધેથી રૂપાંતર થાય છે તે અનિર્ધાર કહેવાય છે એ કાયકાત્મક અનિર્ધાર છે અને નનુધ્ય નિર્ધાર આથી તત્ત્વ નુધ્ય છે એ. છે નન પર્ણાય જાન જશુભતી અને નિરુત્તરતી એના મે પ્રકારનુ છે તમા નિરુત્તરતીનુ નિરુત્તર અન અનિર્ધારના ૧૧૧૮ નિર્ધારના બાકી રેતુ અને દ્રવ્ય પર્ણાયના નિર્ધારના નિર્ધારના સ્થાન, અનન, એક અને દ્વિધિયના નિર્ધાર નિર્ધારના જાન તે કેવળજ્ઞાન કહેવાય છે

શ્રોતોક્ત તત્ત્વમા રૂપિત અર્થક નવા કહેવાય છે તે યજ્ઞ (અગ્નિ) -અર્ધા સી અને નુરના ઉપદેશની એમ જે અર્ધ રાપ્ત થાય છે આ અનન અનન મનારના આ વગમા નવા પ્રાણીઓને જાનાવરણી, દયાનાવરણી, વેદની અને અતત્ત્વ નામના કર્મો ની ઉદ્દેશ ગિતિ ત્રીય ક્રેયનુક્રેદી નાગરોપમની છે જોત અને નાનકર્મની ગિતિ પીય ક્રેયનુક્રેદી નાગરોપમની છે અને મોહનીય કર્મની ગિતિ મિતે ક્રેયનુક્રેદી નાગરોપમની છે અનુક્રમે રૂપના અનુત્તરથી તે નર્મ કર્મો પતતનાથી નીકળેલી નદીના અયગ્રતો અયગ્રતો પથર જે ગ યજ્ઞ અય તે ન્યાયનુ પોતાની મેજે કાય પામે છે એ પ્રમાણુ કાય થતા કર્મની અનુક્રમે આગલત્રીય, આગલીય અને આગલોત્તર ક્રેયનુક્રેદી નાગરોપમ સુધીની ગિતિ કાય પામે અને દેશેકલી (કાર્ધક બોધી) એક ક્રેયનુક્રેદી નાગરોપમની ગિતિ બાકી રહે ત્યારે પ્રાણી યથાપ્રવૃત્તિ કરજનરે ત્રીદેશને રાપ્ત થાય છે ગદેપના દુખે બેદી ચક્રાય એના પરિણામ તે ત્રીવી કહેવાય છે તે કાષ્ટની ૧૧૬ જેવી દુરંદેહ અને ધણીજ દદ કાય છે કીનારા સર્ગપે આવેતુ નાયુનેગિત વદાલ જેમ મનુદ્રમા પાણુ જતુ રહે તેન તાગત્તિક પ્રેરતા ક્રેત્ત્વએક જોતો ત્રીયને ભેવા વિનાજ ત્રીવી નનીપરી પાછા ફરે છે ક્રેત્ત્વએક ગાલીના માગમા અપત્તના પ્રેરતા સરિતાના જળની પેટે કાક પ્રકારના પગિલામ વિગતવી સાજ નિર્ધાર પામે છે ક્રેત્ત્વ પ્રાણીઓ જેમનુ નિર્ધાર થતા શદ્ર થતાનુ કાય છે તત્ત્વ અપૂતક સનરે પોતાનુ પીય પ્રાણ કરીને મોહ્ય માર્ગને ઉત્તરવન કરનારા પાય સોષ જેન ધાટની બુમિતુ ઉત્તરવન કે તેમને દુર્નિધ્ય ત્રીવીને તત્ત્વજ્ઞ બેદી નાખે છે પડી ક્રેત્ત્વએક આ વિવાજ પ્રાણીઓ અનિવૃત્તિકરણરે અતરકરણ કરીને મિથ્યાત્વને વિ ન પરી અતનુદૂત નાન મમ્યક દયાનરે પામે છે તે નૈસર્ગિક (સ્વાભાવિક) સમ્યક્ પ્રજ્ઞાન કહેવાય છે ગુરના ઉપદેશના આજ્ઞાતથી તત્ત્વ પ્રાણીઓને જે નનકિન ઉત્પન્ન થાય છે તે ગુરના અધિગમથી થયેલુ સનકિન કહેવાય છે

સનકિનના ઔપચારિક, સાન્વાન, કાયોપચારિક, વેદક અને કાયિક એના પાન અર્થ છે જેની કન ત્રીયે બેઠ પાનેલી છે એના પ્રાણીને જે મમકિનનો વાળ પ્રયન

અત્યુદ્ધત નાન થાય છે તે આપશમિક નમકિત કહેવાય છે, તેમજ ઉપવન શ્રેષ્ઠ શામલી જેનો મોઢા ઘાત થયો હોય એના ઢેહીને મોઢના ઉપશમથી ઉત્પન્ન થાય પત આપશમિક નમકિત કહેવાય છે અભ્યક્તનાનો સાગ કરીને મિથ્યાત્વની પ્રતિષ્ઠા થયના પ્રાણીને અનતાનુષ્ઠી રી કયાયનો ઉદય થતા, ઉત્ક્રાંતી ૭ આનગી પ્રયત્ન અને અન્ય રી એક ભય મમકિતના પરિણામ ગ્રહે તે માસ્નાદન નમકિત કહેવાય છે નિશ્ચય મોઢનીનો કાય અને ઉપશમ વચ્ચે ઉત્પન્ન થયેલુ નીચુ મયોપશમિક નમકિત કહેવાય છે તે નમકિત મોઢનીના ઉદય પરિણામનાથા પ્રાણીને થાય છે વેદક નાનુ આશુ નમકિત-સાપક જાનને પ્રાપ્ત થયેના, અનતાનુષ્ઠી રી કયાયની મોકડી કાય થયેલ કાયક ભક્તિની અનુભવ થયેના મિથ્યાત્વ મોઢની અને મિત્ર મોઢની સમ્યક્ પ્રતિષ્ઠા જનની કાય પામી છે એના અને નમકિત મોઢનીના છેવટ અવધને ભોગવનાર નર્મદા નાપ્ત થાય છે માત્ર નૃત્તિને ક્ષીણ કરના અને મુખ જાનનાથા પ્રાણીને ક્ષાંતિ નાનુ પામનુ નમકિત નાપ્ત થાય છે

નમકિત જોન ગુણી રોચક, રીપક અને કારક એના નામની ત્રણ પ્રકાર ૭ તમા ઘાત્રોક્ત તત્ત્વમા જેતુ અને ઉત્ક્રાંતિ નિના જે દૃઢ પ્રતીતિ ઉત્પન્ન થાય તે રોચક નમકિત, જે મીઝાઆના નમકિતને પ્રીપ્ત કરે તે દીપક નમકિત અને જે કાયમ તથા તપા નિરોધને ઉત્પન્ન કરે તે કારક નમકિત કહેવાય છે નમકિત-વચ, રીપ, નિરોધ, અનુક્રાંતિ અને આ ત્રણ એ પાસ નાપોથી સુરે રીને અનુભવ છે અનતાનુષ્ઠી રી કયાયનો ઉદય ન થાય તે રામ કહેવાય છે અથવા અનુભવ નૃત્તિની કાયના પરિણામને જેતુ તે પા રામ કહેવાય છે કમના પરિણામ અને અનુભવની અના તાને ચિત્તવત્ત્વ પૂરને વિષયોમા જે પૈત્ર વધાય તે સવેગ કહેવાય છે રીપાદય ૩ તત્ત્વ નાનારનાન ક્રાંતિ દૃઢ છે અને સ્વજન છે તે બધન છે' એવો અર્થ થાય છે તનિવદ કહેવાય છે એકેદ્રિય નિરોધ ન પ્રાપ્તિમાને નસાર નાગરના કૃતિ ના રામ રોચક એ, વધના અદ્વૈતા, તેમના દુષ્ટી દુષ્ટીપત્ત અને તદ્વૈ નિરોધ ઉદયના થયાનિતિ નૃત્તિ કરી તે અનુક્રાંતિ કહેવાય છે શીઝ તત્ત્વ નાપા રીપા અદ્વૈત તત્ત્વના આ ત્રણ રીતિ પ્રતિષ્ઠા રહેતી તે આનિતિ કહેવાય છે એવી રીત રોચક અને રામરોચક છે તેની સામાન્ય પાપ્રાપ્ત થયા પૂરતુ નૃત્તિ ના દૃઢ છે તે પાત્ર પામીને નિતિજાનના પામે છે, નુનઆત ના કમનુ નુનન પાક પામે છે અન નિતિજાન પામન પામીને નમકિત નાપ્ત થાય છે

૩૪ આ રીતે મોઢા તત્ત્વ ને અર્થિત કહેવાય છે તે આદ્ય સાદિક તત્ત્વના નેવીક નારે દેવ ૭ આદ્ય, સુન્દ, અન્ધ, વદ્યચર અને આરિયદ એ પાસ તત્ત્વ ૪

૩ આ તત્ત્વ ૪ ક્રમથી અને ક્રમથી આ સમકિત નાદના મિત્ર રહેતી અને રહે તે તત્ત્વ નાપા અને પામન ૩ ક્રમથી

પાન ભાવનાઓ યુક્ત થવાથી મોક્ષને અર્થે થાય છે પ્રમાદના યોગથી નહ અને આનંદ
જોવાના જીવનનો નાશ ન કરે એ અહિંસા ત્રણ કહેવાય છે પ્રિય, દિવસ અને
તસ વચન મોક્ષવુ તે સુનૃત (નહ) ત્રણ કહેવાય છે અપ્રિય અને અહિંસાકારી
તસ વચન પલ અસલ નાન જાવુ અન વતુતુ ગ્રહણ ન કરવુ તે અસ્તેય
ત્રણ કહેવાય છે કેમકે દ્રવ્ય એ માપમના બહિર પ્રાપ્ત છે તેથી તે હા કનાગ
પુર તેના પ્રાપ્તને હરણ કરે છે એન જાવુ દિવ્ય (વૈકિય) અને ઔચકિક શરીરવડે
અશ્વજન્ય મેવનનો-મન વચન અને કાયાથી કરવુ કરાવવુ અને અતુભો વુ એ ત્રણ
પ્રકારે ત્યાગ કરવો તેને બ્રહ્મચર્ય ત્રણ કહ્યું છે, તેના અંગ એ. થાય છે નન પાથી
ઉપરથી મોહ (નૂર્ણ) નો ત્યાગ કરવો તે અપગિચ્છ ત્રણ કહેવાય છે કેમકે મોહથી
અજીની વતુના પલ વિાતો વિપ્પન થાય છે યનિનમ્ભા અતુરજ્ઞ એના ધર્મોદ્ગોને
આ પ્રમાણે મવથી ચાત્રિ કહ્યું છે અને ગ્રહ-ચોને દેશથી ચાત્રિ કહ્યું છે

નમકિતનુગ પાન અલુત, ત્રણ શુભત્રણ અને ચાગ શિશાત્રણ-એ પ્રમાણે નહ
આના બાગ ત્રણ છે મુદ્ધિવત પુરને પચુ, કુષી અને મુલિત્વ વિગેરે દિવસના દુશ બેઠ
નિ પરાથી તસ જતુઓની દિના સક પથી ડાડી દેવી નન્મનપણુ, કાલકપણુ,
મુગાપણુ અને નુખોગ-એ અસત્યના દુગ ને, કન્યા અલીક વિગેરે પાન મોટા
અસત્ય ડાડી દેના, કન્યા ગાય અને ભૂમિ સજથી અસત્ય, થાપા એગનવી અને
ખોટી તાલી પૂવી એ પાન ત્યૂત (નોટ) અસલ કહેવાય છે દુર્ભાગ્ય, કમીદુ, તનત્વ,
અભો છે. અને દરિદ્રતા એ અત્તાવન (ચોરી) ના દુશ બાપી ત્યૂત ચોરનો ત્યાગ
કરવો, નપુસકપણુ અને દૈદ્રિયનો છે. એ અશ્વજન્યના દુગ બહી, તજ્જુદિવત પુરને
ત્રણીના તતુદ ધર્મ પગ્ગીનો ત્યાગ કરવો અમનો, અનિશ્ચય, આગમ અને
દુષ્ણ-એ ત્રણે પરિનહની નૂર્ણના દુગ બહી પચિદ્ધનુ પ્રમાણ કરવુ (એ પાન અલુ
ત્રણ કહેવાય છે) દ્યે દિશાના નિનય કોટી મીનાતુ ઉવધન ન કરવુ તે મિત્રિ તિ
નામે પ્રયન જુલત્રણ કહેવાય છે જેના ચક્રિત્વક ભોગ ઉત્તોગની સખ્યા કાયા તે
ભોગોપભોગ પ્રમાણુ નાને બીનુ જુલત્રણ કહેવાય છે આત રોદ્ર-એ મે અપધ્યાન,
પાપ કરનો ઉપદેશ, દિસક અનિષ્ણોતુ આપતુ તથા ત્રનાદાય ત-એ ચાગ ત્રણે
અનર્થક કહેવાય છે, શરીરતિ અપ. કન્યા પ્રતિપડીપણે દેવ અનર્થક હોય ત્યાગ
કરવો તે ત્રીનુ જુલત્રણ કહેવાય છે આત અને રોદ્ર ધ્યાનનો ત્યાગ કાને તથા નાન
કનને ડાડી દો ગુદ્ધત (ને પડી) સુરી મનના ધમ્મ કરી તે આમાયિક ત્રણ કહે
વાય છે દિવસ અને રાત્રિ સજથી દિવસના પગિનાલ કરેતુ દોય તેનુ નસેપલ
કરવુ તે દેશાવકાશિક ત્રણ કહેવાય છે ચાગ પવણીને દિવમે ઉપચાત્ર વિગેરે તપ
કરવો, કુઆપા નો ત્યાગ કરવો, શ્વજન્ય પાગતુ અને બીજી અન્યાદિક કિયાનો ત્યાગ

કરો તે પૌષ્ઠવ્રત કહેનાય છે અતિથિ(નુનિ)ને ચતુર્વિધ આદાર, પાત્ર, વ્રત અને સ્નાન (ઉપાશ્રય) નું લાન કર્યું તે અતિથિ મંત્રિભાગ નામે વ્રત કહેનાય છે.

ભોમની પ્રાપ્તને માટે યતિ અને શ્રાવણે મમ્યદ્ એના ત્રણ મનોની વચ્ચે ઉપાસના ક વી ”

આ પ્રભાષેની રચના નાભગીને તત્ત્વજ્ઞ ભગવાના પુત્ર જયભમેને પ્રજુને નમસ્કાર નિજાપિત કરી—‘સ્નામિન્’ કયાય રૂપી લાનાનજથી લટલ એના આ સ સારરૂપી અગ્નિ આપે નનીન મેધની જેમ અદ્વિતીય તત્ત્વામૃતને વરસાવ્યું છે હે જગત્પતિ ! જેમ કુવર માપુસોને વહાણ મળે, તૃપિત જનોને પાણીની પરબ મળે, સીતાત જનોને દ્વિ મળે, તાપાત જનોને વ્રતની ધ્યા મળે, અધકારમા મન્ન થયેલાને દીવે મળે, દરિદ્રીને નિનાન મળે, નિરપીડિતને અમૃત મળે, ગેળી જનોને ઔષધિ મળે, કુશલોએ આકાત કષ્ટના વેડોને કિંતનો આશ્રય મળે—તેમ નમારથી ભય પૂનેજ પ્રાણીએને તમે પ્રાપ્ત થયા છે, માટે હે દયાનિધિ ! રક્ષા કરો, રક્ષા કરો નિમ જાતા, ભત્રીજા અને બીજા સ્વજનો, જેઓ આ સમારત્રમણમા એક હેતુરૂપ છે તેથી અહિતકારી હોય તેના છે તેઓની શુ જરૂર છે ‘હે જગત્પરણ્યુ’ હે સમર નંદ્રમાથી તારનાર ! મે તો આપનો આશ્રય કર્યો છે માટે મને દીક્ષા આપો અને મા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ’ એ પ્રભાષે કહીને સ્વપ્રભમેને ભરતના બીજા પાત્રને પુત્રો આ સાતરો પૌનોની સાથે વ્રત ગ્રહણ કર્યું સુર અસુરોએ કરેલો પ્રજુનો કેવળતાનમકિન જોઈને ભરતના પુત્ર મરિચિએ પણ વ્રત ગ્રહણ કર્યું ભરતે આજ્ઞા આપનાથી શ્રાક્ષી-પણ વ્રત ગ્રહણ કર્યું, કેમકે વધુકર્મવાળા જીવોને પણ કરીને ગુરુનો ઉપદેશ સાક્ષીમાત્રજ છે બાહુબનિએ મુક્ત કરેલી સુદરી પણ વ્રત ગ્રહણ કરનાની હન્ય ધરાવતી હતી, પણ ભરતે નિષેધ કર્યો એટલે તે પ્રથમ શ્રાવિકા થઈ પ્રજુના સર્વ ભરતે શ્રાવકપણુ અગીકાર કર્યું, કેમકે ભોગકર્મ ભોગવ્યા વિનાય વ્રત (ચારિત્ર) પ્રાપ્ત થવું નથી મનુષ્ય, નિયમ અને દેનતાઓની પરાંદામાંથી કાઢીને વ્રત ગ્રહણ કર્યું, કે શ્રાવકવ પામ્યા અને કાઢીને સમકિત ધારણ કર્યું પેના ગજતાપસોમાંથી કન અને મહાકચ્છ વિનાય બીજા સરેએ સ્નામીની પાસે આવી પુન લઈપૂનક દીક્ષા અગીકાર કરી જયભમેન (પુકરીક) વિગેરે સાધુઓ, બ્રાહ્મી વિગેરે સાધીઓ, બ વિગેરે નાવક અને સુદરી વિગેરે શ્રાવિકાઓ—એમ ચતુર્વિધ સધની ન્યનત્યા ત્યાગ થઈ, જે અવાપિ સુધી ધર્મના એક શ્રેષ્ઠ ગૃહરૂપ થઈને પ્રવર્તે છે તે સમયે પ્રજુએ ગજ ધર નામકર્મવાળા જયભમેન વિગેરે ચોરાશી સદ્યુદ્ધિવાન સાધુઓને સર્વ શાસ્ત્ર ગ્રંથ મનાયેલા છે એની ઉત્પાદ વિગમ અને ધૌવ્ય એ નામની પતિન ત્રિપદીના ઉપદેશ કર્યો તે ત્રિપદીને અનુસારે તેમણે અનુક્રમે ચતુર્વિધ પૂન અને દ્વાદશાગી રચી. પછી દેનતાઓથી વીંટાયેલો હૃદ દિવ્ય ચૂલથી પૂર્ણ ભરેલો એક થાળ વધને પ્રજુના અંજલ

પાને હોયે રહ્યા એટલે જગતને હોમા થઇને અનુક્રમે તેની ઉપર ચૂનસેપ કરીને વૃક્ષી, અર્થથી, સૂચકથી, દ્રવ્યથી, ગુણથી પર્ણથી અને નયથી તેનને અનુચિત અનુજા આપી તથા ગાની અનુજા પણ આપી. ત્યાગપરી દેવતા, મનુષ્ય અને તેમની સ્ત્રીઓએ ધિનિના ધનિપૂત્ર કેવેલાની ઉપ જાનગમી જાનરોપ કર્યો મેવના જગતે નદલ કરના. વૃક્ષની જેમ પ્રજુની વાલીને શ્રદ્ધા કરના. મરે ગાવો અજવિ જેટીને હોમા દા પરી જગતને પૂનવત્ પૂર્વાનિમુખ નિદાનને મેગી પત સિદ્ધાનય ધર્મદેશના આપી. તે વખતે પ્રજુપી નમુદ્રાધી હત્યા થયેલી દેશના સ્ત્રી હાન વેલાની નર્પાત દૃશ્ય પ્રથમ પોષી પૂરી થઈ.

એ નમયે અખટ રોત. દિત અને ઉત્તમ શાપની બતાવેલો, આ પ્રથમ જેટનો અને થાજના ખેતે બનિ નમવન હન્ય પૂવદારથી અદ્ય વાનસામા આઠ્યો દેવતાઓએ તેના નુગધી નાખી બમણો નુગધી કર્યો હતો, પ્રપાન પુરુષોએ તેને ઉપા દેલો હતો, જ તેજસ્વક વિદ્યા હતો અને તેની આગળ થતા દુહુભિના નિર્ધોરથી દિશાઓના મુખઆગ પ્રતિધારિત થઈ અદ્ય દેવતા તેની પદ્મ મગગનીત ગાતી હતી સ્ત્રીઓ ચાનતી હતી બહેન જુના પ્રમાણથી ઉપજ થયેના પુરુષગણિ હોય તેમ ને પો લોકોથી જાતગદ્ અપૂત થયેલો હતો પરી બહેન કન્યાસુત્રી સાન્યનુ મીજ સાનસાને માટે હોય તેમ તે નરિને પ્રજુની પ્રદક્ષિણ કરાવીને ઉદ્ધગનામા આઠ્યો મેવના જગતે જેમ આતક નદલ કરે તેમ આકાશનાવી પડતા તે બરિના અધભાગને દેવતાઓએ અતરીક્ષમાજ નદલ કર્યો અને પૂરી ઉપ પડ્યા પછી તેને અર્ધ ભાગ ભરતરાજને શ્રદ્ધા કર્યો અને અન્યો દો ને ગોત્રિઓની જેમ લોકોએ નદેલી લીધો તે બરિના નવાવલી પૂવે થયેના રોગો નાથ પામે છે અને ફરીથી છ માન પર્યંત નવા રોગ ઉત્પન્ન થયા નથી. પછી સિદ્ધામનથી હઠી પ્રજુ ઉત્તર દ્વારના માર્ગથી બહાર નીકળ્યા. પદ્મ ખડની ફળ જેમ જમ આજે ફરી વગે તેમ નર્વ છદ્મો તે વખતે જાયે આ યા ગ્લમય અને નુર્સાનય રત્ન નધ્યનાગના દર્શાનકે રહેલા દેવજાના પ્રતિનિધામ લેવાને નેણ તે નમયે જાવોના નુપ્પ એવા જગતમેને જગતના પાદપીડ ઉપર બેસી રનદેશના દેના માટી, કેમકે વાનીને ખેડા વિતેલ, સિધ્યોતુ ગુલદીપન અને બને તરફ નવીનિ ને જાવરની દેશનાના રૂપ છે આદે ગુલદે દેશનાથી રિતન સામ્યા લાર નવે પ્રજુને પ્રદામ કરી પોતપોતાને છાને ગયા.

આ દનાણે તીથ ઉત્પન્ન થતા ગોમુખનામે એક યજ્ઞ પ્રજુની પાસે રહેનાર અધિ દાયક થયો તેની જમતી બાનુના મે હાયનાથી એક નરદાન ચિન્દવાગો હતો અને એકના ઉત્તમ અક્ષમાગા ચોખતી હતી ઘણી બાનુના મે હાયમા બીજે અને પાય દના નુનવના જેવો તેનો નલ હતો અને હાવીતુ તેને વાહન હતુ તેમજ જગતદેવ પ્રજુના તીથમા તેમની પામે રહેનાર એક પ્રતિચક્ર નામે રાસન દેનો થઈ, સુવણના

જેવી તેની કાતિ હતી અને ગરૂડ ઉપર તેનું આ ન હતું તેની જમણી ચાર જુઓના વરપ્રદચિન્હ, ખાપુ, ચક્ર અને પાશ હતા, અને ડાબી ચાર જુઓના નુપ, નખ, આ અને અકુચ હતા.

પછી નક્ષત્રોથી પરિવૃત નદ્રની જેમ મહાપિઓથી પ્રગ્વૃત બગનતે ત્યાંથી અને સ્થાનકે વિહાર કર્યો જણે ભક્તિથી હોય તેમ પ્રજુને માગમા જતા વૃશે નમતા હતા કટક અધોમુખ થતા હતા અને પક્ષીઓ પ્રદક્ષિણા દેતા હતા નિહાંગ કગત પ્રજુને ઝડપે ઘટ્ટિયાથ અને વાયુ અનુકૂળ થતા હતા જ્યારે તેમની પાસે ડાબી દેનતાઓ રહેતા હતા જણે બનાતરમા ઉત્તરન થયેના કર્મેનો ઊદ કરતા જેને બધા પામ્યા હોય તેમ ત્ય તપતિને કેથ, સ્મશ્તુ અને નખ નધતા નહોતા પ્રજુ જ્યા જતા ત્યા પેર, મગ્ધી, ાતિ અવૃષ્ટિ, કુશિક્ષ, અતિવૃષ્ટિ અને ન્યયક તથા પરચકવી થતો બધાએ ઉપદ્રો થતા નહોતા એવી રીતે વિષને વિસ્મય કરનારા અતિશયોથી યુક્ત થને નનારન ભમતા જગતના જીવોનો અનુચ્છ કરનારા એક બુદ્ધિનાશ તે નાભેય બગનત નાચુન પેઠે પૃથ્વી ઉપર અપ્રતિબદ્ધપણે વિહાર કરવા લાગ્યા.

इत्याचार्य श्री हेमचन्द्रविरचिते त्रिपष्टि शलाका पुरुष चरिते
महाकाव्ये प्रथम पर्वाणि भगवद्दीक्षा, छत्रस्थ विहार, केव
लज्ञान, समवसरण व्यावर्णनो नाम तृतीय सर्गः ॥ ३ ॥

ચતુર્થ સર્ગ

—○○○—

વે આરી અતિથિની પેઠે ચક્રને માટે ઉત્ક્રિષ્ટ થયેના ભરતરાજ વિનિતા નગરીના મધ્ય માર્ગે યહને આયુસાગારના આવ્યા ત્યા ચક્રતુ અનનોક્ત યતાજ મહિપતિએ તેને પ્રલામ કર્યો, કેમકે ક્ષત્રીઓ અસ્ત્રને પ્રત્યક્ષ અધિ દેવતા માને છે ભરતે મોગી છી ચક્રલા કરી ચક્રતુ માર્ગન કર્યું, જોકે એવા મુદ્દા ચક્રતુની ઉપ ગ્રહ હોતી નથી તોપણ સક્તોતુ તે કર્તાવ્ય છે પછી પૂર્વે રાત્રી જેમ ઉદય પામતા સૂર્યને ન્તાન કગવે તેમ મહારાજએ પતિન જળથી ચક્રને ન્તાન કાઢ્યું મુખ્ય ગદ્યપતિના પૃથ ભાગની પેઠે તના ઉપર ગોઠીય ચક્રનના પૃથ્વ્ય ચક્ર તિનક કર્યો પછી નાક્ષાત્ર જયનક્ષત્રીની પેઠે પુષ્ય, મગ, વાસુદેવ, વસ્ત્ર અને આબુસુધી તેની પૃથ્વ કરી, તેની આગળ રૂપાના તદુલવડ અષ્ટ મગજ આનેખ્યા અને તે દ્વુલ જુદા નગરથી આઠ દિશાની લક્ષ્મીને વેશિત કરી દીવી તેની પામે પાચ વપાના પુષ્પોનો ઉપહાર ધરીને પૃથ્વીને વિવિધ વાગવાગી કરી અને શત્રુઓના યયને દહન કરવાની પેઠે દિવ્ય ચક્રનકપૂરમય ઉત્તમ રૂપ દહન કર્યો પછી ચક્રધારી ભગરાજએ ચક્રને ત્રણ નદક્ષિણા કરી અને ચુરની પેઠે અનચક્રથી સાત આઠ પગલા પાડે આગે એન પોતાને ઘ્રષ્ણ જોડી માખસ નમસ્કાર કર તેમ મહારાજએ ઘણા ગાહણતુ આકુચન કરી જમણે દોચલા પૃથ્વી ઉપર મૂકી ચક્રને નમસ્કાર કર્યો પછી અણે આગવાગો દુપજ દોયની તેમ પૃથ્વીપતિએ ત્યાજ નિનામ કરી ચક્રને અણનિહકા ઉત્તમ કર્યો ખાન પાન નગરના ધનાઢ્ય લોકોએ ચક્રની પૂજનો ઉત્તમ કર્યો, કેમકે પૂજિત માણસો જેની પૂજા કર તેને ધીલુ કોણ ન પૂરે ?

પછી તે ચક્રના દિગ્વિગય ઉપ ઉપયોગને ચક્રલ કગની કચ્છનાગા ભરત રાજએ નગરનનાને નાટ ન્તાનગદમા પ્રવેશ કર્યો આભરણો ઉતારીને અને ન્તાનોચિત વસ્ત્ર પાલ કરીને નદારાજ ન્તાનનિહસન ઉપર પૂર્વાભિમુખે મેઘ એટલે નદન કરના લાયક અને નકરવા નાયક ન્તાનને બાળના અને કાગનાગા નનાદક પુરુષોએ દેવકૃષ્ણના પુષ્પનકરદની એવા નુપત્રી નદઅપા પ્રતુષ તેવથી નદા ન્તાને અસ્થગન કર્યું નાસ, અધિ, ત્વચા અને પાનને મુખ અપનારી નાર પ્રકાગની સવાદનાથી અને જુદા, મધ્ય તથા હા એના ત્રણ નકારના દન્તાકાવચો તેઓએ અને નારી રીતે સવાદન કર્યું પછી તેઓએ અસ્થના પેઠે અસ્થાન કાતિના પાત્રરૂપે નટીપતિને વરૂમ મેના દિવ્ય મૂર્તિથી ઉદ્ભવ કર્યું (પીડી મોગી) તે નખને કચી નાગનાગ નરીન કનકના પી વાનરુપનાપિન એવી શોભતી કેટલીએક સ્ત્રીએ મુનલના જલકુભ પાલ કરીને ઉભી હી દત્તી કેટલીએક સ્ત્રીએ બલે જળ, પનપ મધ કલશને આસારૂપ થયેન દોય એવી રીત દેખાતા રૂપના કગજ વાને કમી દત્તી, કાલીએક સ્ત્રીએ

પોતાના સુર હાથમાં લીધામય નીનકનનની ત્રાતિને આપનાગ છદ્દનોનમણિના કુખ
 લીસા હતા અને ફેટલીએક મુઝૂ બાનાઓએ પોતાના નખગ્લના કાનિ પી રાગે
 અધિક ગોબા પામતા વિચ્છ ગ્લમય કુબો લીસા હતા એ સન અગનાઓએ ગ્રામ
 જેન નિતે દ્રને નનગને તેમ અનુક્રમે મુગધા અને પનિન નળસા પી નગ્લીપતિને અન
 કરાનુ ન્નાન કરીને ગમ્મઅ વિચ્છ પિનેપન કાનુ અને બાણે દિશાઓના આખાન હો
 તના ઉચ્છનગ નસો પહેર્યા પત્રી બાણે યગદ્ધ પી વૃક્ષનો નવીન અકુ હોય તેવું રસ
 પદ્મા માગ યમય નદનનુ તિનક તેણે સારા જુઝી, આગ્રગનાગ જેમ મોટા તાગનેક
 રમુદને નદન કરે તેમ પોતાના યદ્ધુજ જેના ઉચ્છનગ મુક્તામય અનગર સા પકર
 અને કનયરડે જેન પ્રાસાદ ગોમે તેમ પોતાના કિ બોથી સૂર્યને નજિગત કરનાર મુખમ
 ન ચોમિત થયો નાગનાઓના કરકમનથી ના નાગ ઉલ્લેપ રતા અને પાને આખુર
 મ્મ થયેના મે આમ રાંધો તે નિગજના નાગ્યો, વક્ષમીના નાનગ્મ કમનને સા પકરના
 પદ્મદ્ધનડે કરી જેમ ચૂનદિમનત પનંત ગોને તેમ સુનપાના ગગને સારા રમુદ
 એવ ગ્રાંધો ને ચોમના નાગ્યો અને બાણે દમેશા પામે ગેનારા પ્રતિદા । હોય તક
 નાગ દગ્મ યદ્ધો બક્ત થા તેનો આ રસસ વીંટા રિગ્મ પત્રી ઈદ્ર જેમ એતાનલ કપ
 ના દ થાય તમ ઉચ્છ કુખન્યનના સિખગ્યા વિયામુખને આરજન કરનાગ રતનકુમરે
 ઉપર ને આરદ યયા તત્કાગ ઉલ્કટ મંત્રો સારાઓથી બાણે મીએ મેન હોય તમ
 અતિનત દન્તીન મોટી ગજના કરી, આ આકાશને પવનિત કરતા હોય તેમ હો
 ફેન્દ કરી નદિનુ દે અગી નાચે નય નય થમ્ કયો, જેમ વાચાગ ગાયકપુરન અને
 પ્રાનક નારીઓને નારો તમ હુઆ ૧૦ કરેતો ગુભિ વિયાઓને નામ કાનસા થા
 અને સર પેનિતને સજાનનામ પામના દુતગ્મ થયના બાજ મગનમય પ્રેક નિચિ
 પેન વા રા રા સા બાણે મનુ નદિત પનના હોય તેમ નિદુ ને સા પકરનાગ દ હો
 એના, અનેક રૂપે થેના નત અથના પ્રમતે કાનના । અનેક અમેસાવી, પોતાના નળ
 હાય તમ નિયાગ રેયોરા, અને બાણે નવ કરના નિદા હાય તેમ પગકમી પ્રાયગે
 અચૂટ રેસા નદાગઅ બળેશર બાણુ મુન્યથી ઉદની ગજનદ દિશાઓને નચક
 ના હોય તેમ પૂન દિશા તરફ રથા । કયે

તે નનન આગ્રગના દ તમ સૂર્યના નિખ જેનુ નદમ્મ યદ્ધોએ અનિદિત ક ક
 ચકરન નેનના આ રા બાણુ ઉદરનન સગલ ગ્લના મુખેાનુ નામે સોનાતોરન
 અચ્છગ્લ કોર અગ્ન યજ વક્તી પદ આ રા સા યો બાણે નર્મ મોર
 સિચિત્ત રદધરી ચોનિન ન રાય તો પુરોદિતરરન સમતી સા ર ના મે નત
 નતસ ૧ જે ૧ અને નેનને નાટ ૦ ક મુ ને દિગ્મ મોચન ઉપદા કરનાના વર્મ
 નકુ વૃદ્ધાઈરચ, નિચર્મોનો રિંગ્મ સના (૫૨૫) નિ ૩ ચને નત્તર ગ્રાંધો
 ર રિચિત્ત અને નનનાના ૧૧ ન ૧૧ ૬ નનાન નિનાન પ્રમનાનો પ્રિચક

પ્રાતે ભરતચક્રીએ પોતાના હૃદ બાઇએને બોલાવેલા તેઓ તેની પાસે ન જતા પ્રભુ પાસે ગયા, અને પ્રભુને ભરતચક્રીની કૃતિ સબધી વિજ્ઞાપના કરી, જેથી પ્રભુએ તેઓને અત્યુત્તમ ઉપદેશ આપેલો છે તે ખરેખર ધ્યાન દર્શને વાચવા યોગ્ય છે

- ૫ પાંચમા સર્ગમાં બાહુબલિ સાથેના વિગ્રહનું વર્ણન છે, તેમાં સુવર્ગ દ્વારે બાહુબલિને કહેલ યુક્રિવાળો સંદેશો અને તેનો બાહુબલિએ આપેલ યોગ્ય ઉત્તર વાચવા યોગ્ય છે. જુલસામની વિધનું આમાં ખાસ અનુભવ આપે તેવું વર્ણન આપેલું છે, અને યુદ્ધ અટકાવનાર દેવો સાથે ભરત અને બાહુબલિને થયેલ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર ખાસ ધ્યાન ખેંચનારા છે
- ૬ છઠ્ઠા સર્ગમાં ભગવતના કેવળીપણાના વિહારનું વર્ણન છે, અને યાવત્ ભગવતના તથા ભરતચક્રીના નિર્વાણ પર્વતની દ્વિકીકત સમાવીને પહેલા પર્વનો સમાપ્તિ કરેલી છે તેમાં અષ્ટાપદનું અને શત્રુજયનું તથા અષ્ટાપદ ઉપર ભરતચક્રીએ કરાવેલા સિદ્ધિનિષ્ઠા પ્રાપ્તિનું વર્ણન ખાસ વાચવા લાયક છે. ત્રેસઠ શલાકા પુરૂષના નામ, માતા, પિતા, નગરી, આયુ, અતર વિગેરે અનેક બાબતો આ સર્ગમાં ભગવતની દેશનામાં સમાવેલ છે. પ્રાતે ભરતચક્રીને આદર્શ ભુવનમાં કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયાનું વર્ણન પૂરતું આકર્ષણ કરે તેવું આપેલું છે. દરેક સર્ગમાં જ્યાં જ્યાં પાંચે કન્યાઓક વિગેરે પ્રસંગોમાં છિંદે તથા ભરતચક્રી વિગેરેએ પ્રભુની મૃતિ કરેલી છે તે ધ્યાન દર્શને વાચવા લાયક છે. કારણ કે તેમાં અનેક બાબતોનો સમાવેશ કરેલો છે.

બીજા પર્વના છ સર્ગમાં નીચે જણાવેલી બાબતો સમાવી છે, તેમાં ખાસ ધ્યાન આપવા યોગ્ય શુ શુ છે તે પણ આ નીચે જણાવ્યું છે

- ૧ પહેલા સર્ગમાં અશ્વિતનાયજ્ઞના પૂર્વભવનું વર્ણન આપેલું છે તેમાં વિમલ પાહન રાજાના વૈરાગ્યવાસનવાળા વિચાર, મંત્રીઓ અને પુત્ર સાથે તેમને થયેલ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર, અરિદમાચાર્યે આપેલી દેશના અને આઠ પ્રયત્નમાતા તથા બાવીસ પરીતોનું વર્ણન ધ્યાન દર્શને વાચવા લાયક છે
- ૨ બીજા સર્ગમાં ભગવતના ને તમરચક્રીના જન્મ સબધી દ્વિકીકત આપેલી છે તેમાં પ્રભુનો દેવદેવીએ કરેલ જન્મોત્તર બહુ વિસ્તારથી વર્ણવેલો છે, પરંતુ તેમાં ખુબી એ છે કે પહેલા પર્વમાં આપેલ વર્ણન કરતા આમાં આપેલ વર્ણન બુદ્ધાંશ પ્રમાણે છે કે જેથી પુનરાવૃત્તિ કહેવાય તેમ નથી જિતશનું રાજાએ કરેલ જન્મોત્તર પણ વાચવા લાયક છે
- ૩ ત્રીજા સર્ગમાં ભગવતની ને તમરચક્રીના બાન્ધાવસ્થા, યુવાવસ્થા અને ભગવતની રાજ્યસ્થિતિ, દીક્ષા તથા કેવળજ્ઞાન અને તેમણે આપેલ દેશના સમાવેલ છે તેમાં ભગવતને થયેલ વિચારણા તથા તમર સાથે થયેલ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર વાચવા લાયક છે. દીક્ષામહોત્સવ વિસ્તારથી વર્ણવેલો છે. ભગવતની મૃતિ આકર્ષણ કરે તેવી છે, અને ભગવતની દેશનામાં તે દહાયા છે. આવી વિસ્તારવાળી દેશના કોઈ પણ નયમ દૃશ્યમાન થતી નથી. આ દેશનામાં ધર્મધ્યાનનું સ્વરૂપ વર્ણવતા તેના ચાર પાયાનું સ્વરૂપ આપેલું છે,

પકિરૂપે બાધિના હજારે ઘોડાઓ ગેબતા હતા અથપાળો બધુની પેઠે મઠ, મગ, ચણ અને જવ વિગેરે વ, વેગથી અગ્નેની પામે ધગતા હતા મદારાજની વિભિ (હાતીની) નિનિતનગાની પેઠે ફાળાગમા ગોક, નિઃ અને દુકાનેની પકિરૂપે થા / ગા / ફની નુપ્ત, મ્હોટા અને ત્યૂન એના મુ ૩ ત મુઓમા મા ૧ રીને ગ્હેના સૈન્યના લોકો પોતાના પૂતના મહેનેને પગ સલાગતા નહેતા ખીજડી, બોગડી અને વાથુલની જેના મળવા વૃક્ષોને ગુટનાગ હંગે નૈન્યનુ કટક ગોવનનુ કામ કરતા હોય તેવા જણતા હતા સ્વામીને આગળ જુ યોની પેઠે અચ્ચગ જન્દરીના રેડીનાળા તીગમા પોતાની ચાક ચનાયમાન કરતા આવે હતા હતા થા / કાષ્ટ લાવતા હતા, કોષ્ટ સગિનાનુ જગ વાત હતા, કોષ્ટ ફૂવાના ભાગ લાવતા હતા, અને કો / શક દુશાલિક લાવતા હતા મેઘ ચૂ ખેદવા દતા, કોષ્ટ શાગ ખાહતા હતા, કો / આંસને પ્રજ્વનિત કરતા હતા, કોષ્ટ ભ ગપતા હતા, મેઘ ધગની જેમ એક તરફ નિમજ જળથી સ્નાન કરતા હતા, કોષ્ટ આ કી નુગધી ધૂપથી શરીરને ધૂપિત કરતા હતા, કો / પ્રથમ પાનિઓને જમાડી પ પે ને નેચરૂએ બેઠન કરતા હતા અને કોષ્ટ મીઓ સંકિત પોતાના અગને વિષે ક તા હતા મર્ અથ જેમા લીસામ રમા પ્રાપ્ત થઇ ગેકે ડે એની ચક્રતર્નીની છાવણી કોષ્ટ પત્ર માળન પોતાના કટકમા આવેના માનતા ન હતા

ત્યા એક અંદો ત્ર નિગમન કર્યા પડી પ્રાત કાળે પ્રયાણ કર્યું અને તે વિગે એક ચેજન ચાનરસા ચક્રી પાછળ ચક્રતર્ની પ । તેટલુજ આપ્યા એ પ્રમાણે હમે એક ચેજન પ્રભે ચક્રના પાછળ પ્રયાણ કરતા ચક્રતર્ની માગધનીયે પહેલ્યા પૂત સુનુદ્રના તા કોષ્ટ મદા ભાએ નર ચેજન વિમારમા અને બાગ ચેજન રીપ લાખા નકરાસ (૧૨ ગ્નો ૫૨૫) કરો નકકિરૂને ત્યા મર્ સૈન્ય માટે આવમ બ વ્યા અન ૧૫ પા દમ્હોનો સાળારૂપ પોષણાળા પા કરી કેશરીનિદ જેમ પ દરથી દત તેમ મદા ભા જગ તે પોષણાળામા અનુષ્ઠન કરનાની છઠ્ઠથી હમ નકર કોષ્ટો દતયા ૧૫૫૩થી સાચાન્ય નકર્મીના નિદામન જેમે અને નરીન ચક્રે ત્યા ચક્રતર્નીએ પદ્યેસો દ પમા માગધનીયે કુમાર દેવને ધારીને તેમણે અ નિદિના અદિદા રૂપ અગમ બક્ષ (અનુભવ તપ કર્યો પડી નિમજ વમ ધાગલ અન્ય વક્ષ, મની અગ અને વિષેનને ત્યા કરી, ચક્રને ડોડી દર્, પ્ર પેજન ૩૨૨ મો મો ૧૧ નમાન પોષણ મદા કયુ અગય પમા જેમ નિદ તમે તે દતન્ય નયના દપ પોષણતરી મદા ભા અમત અને કિયાગદિતપ્તે અક્રમે અને પોષણ પૂ ૧ કી (૫૫૧), ચ ૫૨૫ ના વદામાથી જેમ ની નેતન અર્ધે સ્નિવાળા બ ત રાખ પોષણાગમાથી નીકળ્યા પડી નર અ યેન પેવેક નુપ્તિ અન્નાન કીને બનિચિત કર્યો કેનકે યથાર્થ (વિનિને અમુ પુરેય વિચિને જુડી અત નથી.

પડી પવનની જેવા વેગવળા અનેમિહની જેવા ધીર અપોથીએડેલા મુદ્દર રથમા હતામગ્ધી ભરનાય અર્ધ ધયા અમે આનો પ્રામા હોય નેવા તેમ ઉપર હંચી પનામવાગો વ્યવસ્થા હતો, શ્રમાગમ્ની પેઠે અનેક એળીથી તે વિખરિત હતો અને બધે ચાર દિશાની વિજયનકર્મીને મેનાવનાને માટે ગમ્થી હોય તેની ટપુત્તર સમ્મ કમ્ની અર્ધ ધટાઓ તે રથની મથે બાધેલી હતી તમ્મ કદ્દત માત્રિ માત્રાલની જેમ ગમ્મતા ભાવને બાલતંગ સા ગિએ રિમતુ ચવન દી યોડાને હકાર્યા મદા હમ્નીરૂપી ગિતિગો, મેટા સમ્મરૂપી મમ્મના સમ્મરૂપી, ચપ્પા અમ્મરૂપી કમ્મોવ વાગો, વિચિત્ર સમ્મરૂપી ભયકર મર્મોનગો, ઉડગમ્ની પૃથ્વીની ગમ્મ રૂપી વેનાવગો અને ગેના નિર્ધોર રૂપી ગમ્મનવગો બધે બીજે મમુદ્ર દોય એવો તે રામ મમુદ્રના તટ ઉપર આવ્યો પછી મત્તમમમુદ્રના અગમે કાને જેમા જળનો નિર્ધોર વૃદ્ધિ પમ્મો છે એવા તે મમુદ્રમા ચક્રવર્તીએ થતા નાભિ' મુધા જળમા રથને પ્રવેશકગમ્મો પડી એક હાથ ધનુષના મધ્યભાગમા ગમ્મી એક દય પગલને ડેટે ગમ્મી પગલ ચક્ર-વીને પચમ્મીના ચક્રને અનુમગનાર ધનુર કુ અને પોતાના હાથથી જગધનુષની પાછ બેનીને બધે ધનુરેદનો આથ ઓમગ હોય તેવો દો પ્રમ્મે દશ કર્મો પછી પનામ દાગમ્મથી નીળગા નાગમ્ની જેવુ પેનાના નાનથી અકિત થયેતુ એક બા । બાથામ્મથી મદાગ કયુ સિદ્ધતા કલ જેવી મુદ્ધિવડે પુખ્તના અમ્મમાગથી તેને પડી રાખીને ચતુરોમા વચ્ચે મમાન તે બાળ પલ્લુ સાથે એડી દીધુ મોનાના કાળીબૂણ રૂપ પચના નાળવાની તુનનાને પારણ કાતુ તે તુવગમય બલ ચક્રવર્તીએ કમ્મ મુધી અકષણ કર્મ મદીપતિના નખાજન તમાગ પમ્મના ગિતેથી તે બલ બધે પોતના સરોદોથી વીંચાઈ રથ રેય તેમ શેખતુ હતુ અમ્મલુ કદાધનુરના અનમા ગમા ગ્દેતુ ને પ્રસિદ્ધ બાજ મલુના ફારેવા મુખની અદર ચચગ જગાની જ-બાની હીન્ને ધ લ કાતુ હતુ તે ધનુષના મ-જના ભાગમા ગ્દેન મધ્ય લેકપાળ-જગમ્મ, મદગમ્ની અદ ગ્દેના મુખની પેઠે મદાદાર લાગતા હતા ને વખને અ-ભા' અને રથનથી સ્વિત ગ્દે અથવા મ- નિમ્મ ક ગે' એમ ધાગેને હેય તેમ જગમમુદ્ર હોમ પાનવા હાથે પડી પૃથ્વીપતિને બદલ, મથે, મુખે અને પુખ્ત પ્રમા નગુમાગ, અનુરકુમાગ અને નુવત્કુમાગિક દેવગાને ને અપિષ્ઠિત કૈતા, કૂનની પેઠે આ-કાની અને ત્રિમ અમ વટે મથક ને બળને મમ્મધર્મીયના અધિપતિ ઉપર મુખ્ય ઉપદેશાએનુ તુનવટથી અમાગને મુદ્દાવનન કાતુ ને બાળ નમગ મદગના જેવા વેગથી નીચતુ નેલી જેમ વિવુદ્ધ, જનથી જેમ જગન્નિ, અત્રિથી જેમ તત્ત્વમાએ, તાત્ત્વીથી જેમ નેએલેવ. તુલના સ્વિતથી જેમ આને અને દદની મુખથી છુટતુ વચ જેમ દેને તેમ અન ધનુષથી નીચતુ તે બલ દેમતા

સાગુ સણવારમાં ખાઈ ચોખ્ખન ઉવધન કરીને તે ખાણુ દૃઢ્યની અદર ચાપ
માગધપતિની મજામાં જઈને પડ્યું હતું. ધતથી જેમ મપ કોપાયમાન થાય
અકાળે ખાણ પડવાથી મગનપતિ કોપાયમાન થયો. બપોર ધતુપતિ પેઠે તેની
જુદી સ્ત્રીને ગોળ થઈ ગઈ, પ્રદીપ્ત અગ્નિના તણખા જેવા તેના નેત્ર વાન થઈ
ધમપતિ પેઠે તેની નમિકા ફૂંચના યાગી અને જોતસક મર્પના નાનામાં
તેના અનુદયને તે સ્ત્રુગવના વાગ્યો. આકાશમાં ધૂમ્રકેતુની જેમ લનાટમાં
અડાની, ગારડી પુરૂષ જેવા મપને અડણુ કડે તેમ પોતાના દક્ષિણ દમ્બથી
અડણુ કરી, અને વામ હસ્તથી ચતુના કપોળની પેઠે આમન ઉપર તાડન કરી
જવાળા જેવી નાણીથી તે બોલ્યો—

‘ અપ્રાર્થિત વસ્તુની પ્રથના કરનાર, અવિચારી અને પોતાને વીર
કયા ધ્રુવિ પુરૂષે મારી મજામાં આ બાલ નાખ્યું ? એવો કથો પુરૂષ
હાથીના દાંતને છેદીને પોતાનાં કણશ્રુષણ કરવાને ઈચ્છે છે. આ કાણુ પુરૂષ
પાખોતો મુગટ કરવાને ધારે છે. રોષના મસ્તક ઉપર રહેલી મગિમ નાને અ
વાની કાપ ઉમેરે રાખે છે. સૂર્યના ઘોડાને હરણ કરવાની ઈચ્છાવાળો એવો કા
છે કે જેના ગનને, ગડડ જેમ સર્પના પ્રાણુ હરણ કરે તેમ હુ હરણ કરીશ. ’ એ
બોલી તે માગધપતિ વેગથી ઉભો થયો, રાફડામાંથી સર્પની પડે તેણે મ્યાનમાં
ખેચ્યું અને આકાશમાં ધૂમ્રકેતુના જમને આપનાર તે ખર્જને કપવવા લાગ્યો.
વેનાની માફક દુર્વાર એવો તેનો મવં પરિવાર પણ એક સાથે દાપાટાપ સંકિત
ઉભો થયો. કાઈ પોતાના ખડગોથી આકાશને ખેંચે કૃષ્ણ નિધુનમય દોષ તે
લાગ્યા અને કાઈ પોતાના ઉન્નત વસ્તુનદેથી ખેંચે અનેક અદ્રનાથ હોય તે
લાગ્યા. કાંઈ મૃત્યુના દાંતની શ્રેણીથી ખેંચે બનાવ્યા હેય તેવા પોતાના તીક્ષ્ણ
ઓને ચોતરફ ઉનાળવા લાગ્યા, કાંઈ અગ્નિની જિજ્ઞા જેવી ફરસીઓ ફેરવના
કાંઈ શહુની જેવા બપોર પર્વત ભાગવળા મુઠારો પકડવા લાગ્યા, કાંઈ વજ્ર
જેવા ઉત્કટ નિરાગને અડણુ કરવા લાયા, અને કાંઈ યમગાજના દડ જે
દડને ઉગામવા લાગ્યા કેટલાએક ગતુને નિર્દેશ કરવામાં કરણરૂપ
ખાડુને આગ્રેશન કરવા લાગ્યા, કેટલાએક મેઘનાદના જેવા ઉર્જિત સિલન
લાગ્યા, કેટલાએક ‘ મારો મારો ’ એમ કહેવા લાગ્યા, કેટલાએક ‘ પકડો પકડો
કહેવા લાયા, અને કેટલાએક ‘ ઉમા રહો ઉમા રહો ’ તથા ‘ કેટલાએક ‘ અને
એમ મોનવા લાયા આવી રીતે માગધપતિનો મવ પરિવાર વિચિત્ર કાપની
ચાલ્યો. પછી અમાત્યે આનીને બહુને સગી રીતે બેસી એટલે તેની ઉપર
મત્રાસરો હોય તેવું ઉત્તર અને મોટા સારવાળા નીચે પ્રમાણે અક્ષરો બોલ્યા—

‘ માતાનુ મુગ અમુગ અને નગના હથેર એવા જપમન્વામીના પુત્ર ભગ્નચવર્તી તમને એવો અદેશ કરે છે કે ને ગમ્યનુ અને જીવિગ્યનુ કમ હોય તો અમારી પામે તમારૂ મત્ત-વ મૂળી દાને ગ્યમારી મેવા કરો ’

આવા અસંગે જોઈ મત્રીએ અવધિજ્ઞાનથી વિચારી-ખટ્ટી, તે બાલુ સર્વને બનાવી હોને ત્વરે કહ્યું- ‘ અરે મત્ત ગમ્યવોશ ! માદમ કુના ૧, અય્યુદ્ધિથી ઉવગ પોતાના ત્રામીને અનથ આપનાગ અને એવી રીને પોતાની જાતને સ્વમિમળ માનનાગ તમને દિક્ષા છે ! આ ભગ્નસેવમા પ્રથમ તીર્થકગ-મીજ્જમ-ત્રામીના પુત્ર ભગ્નરાજ પ્રથમ ચક્રવર્તી થયા છે નેએ આપણી પામેથી દડ માત્રે છે અને દરિની પેઠે પ્રચડ શાસન-વગા નેએ આપજને મર્વને પોતાની આજ્ઞામા ગમ્યવાને હથે છે કાપિસમુદ્રનુ શોષણ થાય, મેરુપર્વત ઉષાકાય, યમગજને હાલી નખાય, પૃથ્વી અવગી કરી નખાય, વજ્રને દાની નખાય અને વાડવાસિ બુજવી દેવાય તોપન પૃથ્વીમા ચક્રવર્તી જીતાય નહી તેથી હે જુદ્ધિમત તાજ ! દુળી બુદ્ધિવાળા આ નેધિને વારો અને દડ તૈયાર કરી ચક્રવર્તીને પ્રણામ કગવા અલે ’ ગંધદન્તીના મત્તને મુધીને જેમ બીજ દન્તી શાન થઇ બય તેમ મત્રીની અધી વાલી માળગીને તથા બાલુ હાગ જોઇને માગવપતિ શાન થઇ ગયો પછી તે બાલુ તથા મેટલુ હાગને ભરતરાયની પાસે આવ્યો અને પ્રણામ કરી નીને પ્રમાણે મોઁયો- ‘ હે પૃથ્વીપતિ ! કુમુદખડને પવણીના ચદ્રની જેમ ભાગ્યયોગે આપના દર્શન મને થયા છે ભગનાનુ જપમન્વામી પ્રથમ તીર્થકર થકને જેમ વિજય પામે છે તેમ આપ પય પૃથ્વીમા પ્રથમ ચક્રવર્તી થઈને વિજય પામે, જેમ ઐરાવત હાથીનો દ્વદ્ધ પ્રતિદન્તી હોય નહો, વાયુના જેવો કોઈ બળવાળો હોય નહો અને આકાશથી વિશેષ માનવાગુ કોઈ હોય નહો તેમ આપની મમોવડીએ કોઈ થઇ શકે નહો કણુમુધી આકૃષ્ટ કવા ધનુષમાથી નીકળેતા આપના બાણને ઇંદ્રના વજ્રની પેઠે દ્વલુ મદન કરી શકે તેમ છે ! મુજ પ્રમાદી ઉપર પ્રમદ કરી આપે કતવ્ય જણાવવાને હડીતારની પેઠે આ બાલ મેકલ્યુ, તેથી હે નૃપચિરામત્રિ ! આજથી હુ તમારી આજ્ઞાને શિરમલિની પેઠે મન્નક ઉપર ધારણ કરીશ. હે ત્રામિન ! તમે આરોપિત કૌરવો હુ જાણે પૂવ દિશનો તમારો જય-થજ હોય તેમ નિઃકપટ ભક્તિથી આ માગધ તીર્થમા રહીશ આ ગમ્ય, આ સર્વ પરિવાર, હુ પોને અને બીજુ સર્વ તમારૂ જ છે, તમારા સેવકની પેઠે મને આગા કરો ’

એવી રીને કહીને તેણે તે બાલ, માગધ તીયનુ જળ, મુગટ અને મેકુડગ અપણ કપા ભરતરાયે તે તે વન્નુતો ત્વીકાર કરી તેનો સત્કાર કર્યો, કેમકે મહારામા લોકો સેવાને માટે નમેના જનોમા કૃપાવાળાજ હોય છે પડી છદ્દ જેમ અમરા વતીમા બય તેમ ચક્રી રથને પાછો વાગી તેજ માગે છવણીમા આવ્યા. રથથી ઉતરી, અગપ્રમાણન કરી પરિવાર સહિત તેમણે અકમલુ પારણ કયું પછી ઉપનત થયેલા

મામપનિનો પગ ચઢી જેમ ચઢવનાંએ મોટી જડિથી ત્યાં અટકાડી ઉભવ
સૂરના રથમાંથી જાણે મગી આવ્યું હોય તેમ તેજથી તીક્ષ્ણ એવું ચક્ર અટકાડી
અતે આકાશમાં ચાલ્યું અને દક્ષિણ દિશાએ વરદામ તીર્થ તરફ પ્રવલ્યું પ્રાદિ ઉપ
જેમ ધાતુની પાડળ બધે તેમ ચક્રવર્તી પણ તેની પછાડે ચાલ્યા

દમિયા યોજન માત્ર પ્રયાણથી આવતા અનુક્રમે ગજહ સ જેમ માન સરોવરને
તેમ ચક્રવર્તી દક્ષિણ સમુદ્ર સમીપે આવી પહોંચ્યા એનાયથી, વર્તીંગ, આરોહી
કોનના વૃક્ષવાળા દક્ષિણ માગના તરુ ઉપર નૃપનિએ મૈન્યને નિનામ કગચો
ગજની આગાથી પૂરના પેટે વહકિરત્ને મૈન્યના નિનામગૃહ અને પોષવત્રા ત્યાં
તે વરદામ તીર્થના દેવને ચિનમાં ધારણ કરી રાજ્યે અટમ તપ કર્યો અને પોષવ
રમાં પોષવત્ર મદળ ક્યું પોષવ પૂજ થયા પછી પોષવગૃહમાંથી નીકળી ધનુષીંગે
અગ્રેમ એ તાચીએ કાનપૃષ્ઠપ ધનુષ મદળ ક્યું અને સર્વ સુનર્ણથી ગ્નેન દોરી રત્ને
જડેલ અને જયનમીના નિનામગૃહ રૂપ રથમાં તેઓ આડક થયા દેવથી જેમ પ્ર
રોનેતમ મુદ્ર અટકાવિ તાળા મદારાજથી અપિષ્ઠિત થયેનો મદારગ્ય ગોભાન લાગ્યો
જા પવનથી ચપન થયેની પતાકાઓથી આકાશને મહિત કરતો તે ઉત્તમ રથ વડા
જેમ મમુદ્રમાં પ્રવિટ થયો રથને નાભિ સુધી સમુદ્રગજમાં લઈ જઈ આમન ર
સગચિએ ધોડા અટકાયા એટલે રથ ઉભો રહ્યો પછી આચાર જેમ ગિયને ન
તેમ પૃથ્વીપતિને ધનુષને નમાવી પાડ ચડાવી, અને સમામરૂપી નાટકના અર
નથી જેવો તથા કાગળા અટકાવન મન જેવો ઉને પ્રકારે ધનુષટકાર કર્યો પછી સા
કરતા નિવશ્ની સફમીને શાગનારા બાળને બાયામાંથી કાઢીને ધનુષ ઉપર ચડાવ્યું
કેતા ધનુષના મધ્ય ભાગમાં વગીના જમને આપતા એના તે બાળને મદાર
કાનપૃષ્ઠ એવું કાનૌત સુધી આરેતુ તે બાળ 'હુ મુ કડ' એમ નિજાપિત કરતું
એવું જાનાવા સાંપુ, પછી તેને વરદામપતિ તરફ નિસ્યંદ ક્યું આકાશમાં પ્રકાશ
ત બાળને પવતેલે પ તા વજની બાનિથી, સર્પોએ ઉપરથી પડતા ગરુડની બ્રહ્મણી
મનુદે તીજ વ તનની બ્રહ્મણી બધે નિહત અનગેશુ બાગ યોજન ઉદ્વિષત
તે બાળ 'દક્ષની પેટે વરદામપતિની મમામાં પાંચ રત્નુએ મોકલેન ધાત કગાર
અના જેવા તે બાળને પટેલુ બે, વરદામપતિ કાગ પચ્ચો, અને ઉદ્વેગ પ
સમુદ્રની પેટે તે 'દક્ષ ત અટિયા તનિત થઈ ઉતક વાલીથી નીચે પ્રમાણે બેદ્યો

'અદ્ય' પને ન્યમ કીને આજે આ નનેના કેશીમિદન કાણે જગાડ્યો
ન્યમે હેનુ હેનુ 'એવું 'જીની પેટે પોતાના જિવિતમાં અજે પ્રને વૈગય ક
વેલે કે એવું પેટના મદમુધી બી મમામાં આ બાળ નામ્યુ તે બાળ
ન્યમે અ બ જુશીક હુ માર 'એમ કહી તેવું કાપ માંડત તે બાળ મદલ
અજામણી પેટે વરદામપતિને પગ ચઢીના બાળ ઉપરના પૂર્ણક અસરો બેયા,

નાગદમની ઓપાધથી મર્ષ જેમ શાન થાય તેમ તેવા અક્ષરો વાચી તત્કાળ તે શાત થઈ ગયો અને બોલવા લાગ્યો—‘અહો ! દેહમે જેમ ક્રુષ્ટા મર્ષને તમારો મારવાને ઉત્તમ થાય, એકદો જેમ પોતાના શીંગડાથી દાંથીને પ્રહાર કરવાની ઈચ્છા કરે, દાંથી જેમ પોતાના દાનથી પર્વતને પાડવાની ધારણા કરે તેમ મે મહા બુદ્ધિવાળાએ આ ભરતચંદ્રીની માથે યુદ્ધ કરવાની હઠ્ઠ કરી ’ તથાપિ દુશ્શ કાર્ય બગડ્યું નથી એમ ધારી તેણે પોતાના માલમેને ઉપાયન (બેટ) સાનવાની આગા કરી પત્ની બાણ અને અશ્વત્થ બેટો લઈ, દંદ્ર જેમ ઋષભાંશ્વર પામે બચ તેમ તે ચક્રવર્તીની પામે જવા ચાલ્યો ત્યાં જઈ અઠવર્તનિ નમસ્કાર કરીને કથ—‘દે પૃથ્વીના હૃદ્ર ’ ફળતી જેમ તમારા ખાણે બે નાવેલો હુ આજે અટી આવ્યો છું આપ પોત અટી આવ્યા છતાં હુ મામો આવ્યો નહીં તે માં ! અજ્ઞાનો દોષ આપ સમા કરો કેમકે અજ્ઞતા દોષને આચ્છાદન કરે છે દે સ્વામિન ! આન પુરૂષ જેમ આશ્રમ મેળવે અને તૃપિત પુત્ર જેમ પૂલ સરોવર પ્રાપ્ત કરે તેમ આશ્રિતજિત એવા મે આજે આપ જવા નામીને પ્રાપ્ત કર્યો છે દે પૃથ્વીનથ ! નમુદ્રમા જેમ વેનપર પવનો રહે તેમ આજથી તમે સ્થાપિત કરેલો હુ અટી તમારી મર્યાદામાં ગરીય ’ એમ કહી ભ પૂર્વ બકિતવાળા ને વરદામપતિએ, બાણે અગળથી થાપણ રૂપ ગળ્યું દોષ તેમ તે બાણ પાછું અપણ ક્યું બાણે સૂચની કાનિ થીન ગુ થેલ દોષ તેહુ પોતાની કાનિથી દિગાના મુખને પ્રગણિત કરતું એકરત્નમય કટીમુત્ર અને બાણે યશ્નો મમુદ દોષ તેજો ઘણા કાળથી સચય કરેલો ઉન્નવળ મુક્તાગણિ, નેકે બરતપતિને બેટ કર્યો, તેમજ જેની ઉન્નવળ કાનિ પ્રગટી ગઈ છે એવો અને બાણે લાકરનુ નવન દોષ તેજો એક લમમુદ પત્ર અપણ કર્યો આ શવ મદલુ મીને નહીંએ વરદામપતિને અનુગ્રાહન કર્યો અને બાણે પોતનો કીર્તિર દોષ તેમ ને ત્યાં સ્થાપિત કર્યો પત્ની વરદામપતિને કૃપાપુવક એવાવી-વિરાય કરી વિગથી ભરતેય પેનાનાં દાવળીમાં આવ્યા

થમાથી જતી લ્હાન કી ને ૧૭૨૬ દે પશ્ચિમ માથે અશ્રમ ભક્તનુ પાગલુ ક્યું અને પછી ત્યાં વ દામપતિનો અશ્વત્થ ઉન્નવ કર્યો મહાત્મા જનો આત્મીય જનને લોકમાં મહત્વ અપાવવાને માટે માન આપે છે

પત્ની પ ૧૩મવટે બાણે બાંબ દંદ્ર દોષ એવા ને ચક્રવર્તી નાને અનુસારે પશ્ચિમ દિશે પ્રભાતનીય તરફ નાચ્યા સુન્યત અવવાધી દોહી પાણે જમીન અને અશ્વના મધ્યભાગને પૂર્વ તરફ દેવને પશ્ચિમ સમુદ્રન નટ દેવ આવા પહોંચ્યા મોપતી નાજૂલી અને ન કાને ન્દ્ર વનથી અકુષ એવ પશ્ચિમ મમુદન નટ દેવ નમણે પાણ નાખ્યો ત્યાં અશ્રમપતિને દેશને અશ્રમમજા મત ક્યું અને પૂર્વ પ્રત્યે પૌરજયમા પૌરમ લાને બે પૌરમને અનિબંધીએ વાળ દેવ નેક સામે થમા મેસાને નમમજા પ્રતેય કર્યો રથને નાની નામિ નુધી જાગ્યા લા જા નેણે પાંતનુ

ધનુષ અધિન્ય^૧ કયુ પછી જયન્કમીને કીડા કરવાની વીળા ૩૫ ધનુર્ગંધિની તરી એવી
 પલુછને પોતાના હાથનડે રામદાયમાન કરી, જાણે આગનો છડીડ હોય તેવા જજ
 માયી બાણ કાઢી, આમન ઉપર અતિથિને આરુ કરે તેમ તેને ધનુરામન ૧૦ આરુ
 કયું સૂર્યબિજમાથી આકૃષ્ટ કરેલું જાણે એક કિંગણ હોય એના તે બાળને ચીરે
 પ્રભામહેવની સન્મુખ પ્રસિપ્ત કયુ વાયુની જેના પેગથી સમુદ્રમા બાગ યોગત ઉડે
 ધન કરી ગગનને પ્રકાશિત કરતુ તે બાણ પ્રભાસપતિના મબા યાનમા જાને પશુ
 બાણને જોઇ પ્રભામેશ્વર કોપ પામ્યો, પણ તની ઉપગના અક્ષરો વાગીને બીજા અને
 પ્રગટ કરનાગ નટની પેઠે તત્કાળ શાન થઇ ગયો પછી બાણ અને બીજા બે વડે
 પ્રભાસપતિ ચક્રવર્તીની પામે આવ્યો અને નમસ્કાર કરી આ પ્રભાણે નિવાપન કર
 લાગ્યો—'હે દેવ ! આપ સ્વાર્મીએ ભામિત (પ્રકાશિત) કરેલો હુ આજેજ ખરો પશક
 થયો છુ, કેમકે કમન સૂર્યના કિરણોથીજ કમન^૨ થાય છે હે પ્રભો ! હુ પાંચમ દિગ્ગજ
 સામત રાજની પેઠે રહી હમેશા પૃથ્વીને શાસન કરનારા તમારી આજ્ઞાને ધાગણ કરીશ
 એમ કહી પ્રથમ પ્રેરેલું બાણ યુદ્ધપ્રસંગમા કેટેના બાણને લાવી આપનારા મેવાની
 જેમ ભરતેશ્વરને અપણ કયું અને તે સાથે જાણે મુતિવત પોતાનુ તેજ હોય તેવા કય
 કદીસૂત, યુગમણિ^૩, હાર તથા બીજુ કેટલુક દ્રવ્ય નિગેરે ભેટ કયું તેને આજ્ઞા
 આપનાને માટે ચક્રીએ તે સવ મહણ કયું કેમકે ભેટ મહણ કરવી તે સ્વામીનું
 પ્રથમ પ્રસાદચિન્હ છે પછી કપારામા જેમ વૃક્ષને સ્થાપન કરે તેમ તેને ત્યા સ્થાપિ
 કરીને તે રાત્રુનાયક નૃપતિ પોતાના રકધાવારમા આવ્યા કદપવૃક્ષની પેઠે ચૃદ્રને
 તત્કાળ ઉપનીત કરેલા દિવ્યભોજનથી તેણે અહમનુ પાગલુ કયું, અને પછા પ્રભાસને
 વનો અશાહિકા ઉત્સવ કર્યો કેમકે પહેલી વખત નો મામત જેવા રાજની પણ
 સત્કૃતિ કરવી ઉચિત છે

દીપકની પછવાડે પ્રકાશ આવે તેમ ચક્રની પછવાડે આવતા ચક્રવર્તી સમુદ્રને
 દક્ષિણ તટ સમીપે સિધુનદીને કિનારે આવી પહોચ્યા તેને કિનારે કિનારે પૂર્વ
 બિમુખ આલીને સિધુદેવીના સદન સમીપે તેમણે પડવ નાખ્યો ત્યા પોતાન
 મનમા સિધુદેવીનુ સ્મરણ કરી તેમણે અદ્યમ તપ કર્યો, તેથી પવને હણેના ભિન્ન
 જેમ સિધુદેવીનુ આસન ચિતિત થયુ અવધિજ્ઞાનથી ચક્રવર્તીને આવેલા બાણી વડે
 દિવ્ય ભેટા લઈ તે તેમને પૂજવાને સામી આવી દેવીએ આકાશમા રહી 'જ
 જય' એવી આશિષપૂર્વક કયું—'ચક્રિન ! હુ અહી તમારા કિકરી થઈને રહી છુ
 આપ કહો તે તમારુ કામ કર' એમ કહી જાણે લક્ષ્મીદેવીનુ સનસ્વ હોય અને જ
 નિધાનની સતતિ ટોચ તેના રત્નથી ભરેલા એક હજાર ને આઠ કુભો, જાણે પ્રકૃતિની જ
 હીરતિ અને જયન્કમીને સાથે બેસારનાને હોય એવા બે રત્નના ભદ્રાસનો, શેપના

મન્નક હપગ મેનાગ મળિએથી બનાવ્યા હોય તેવા પ્રીપ્ત ગ્લમય બાહુશક (મેગખા),
જાણે મધ્યમા સૂચિબની મનિ દાખન કોલી હોય એવા કડા અને મુડીમા મમાઈ
મે એવા નુકેમળ દિવ્ય વચો તેણે ચક્રવર્તિને ભેટ કર્યા મિથુગમ (મમુદ્ર) ની પેઠે
મળા. અએ તે મવ સ્વીમયુ અને મમુગ આનાપથી દેવીને પ્રમોદ પમાડી વિમજન કરી
પછી પૂર્ણિમાના ચદ્ર જેવા મુવલ પાવમા તેમણે અટમબકનતુ પાગલુ કર્યું અને લા
દેવીનો અગાદકા દત્તમ કરીને ચહે બનાવેન માગ તેઓ આગમ સાથ્યા

હવે પૂવ દિશાની મધ્યમા (મિથાનકલ તન્દ) ચાનના તેઓ અનુક્રમે મે બગના
વના મધ્યમા મીમાબ પ તરીકે રહેવા વૈનાટ્ય પર્વત મર્મીપે આવી પહોચ્યા તે પવ
તના દમિા નિગબ (ભાગ) હપગ જાણે હોદ નવીન દ્વીપ હોય તેમ વિન્તાર અને
ગીધનથી ગોબિન એવો પડાવ તેમણે કર્યો લા પૃથ્વીપતિએ અદ્યમ કર્યો એટલે
વૈનાટ્યાદ્રુમાગનુ આમન ક પાયમાન થયુ તેણે અવધિજ્ઞાનથી અણુ કે ભગતસેવમા
આ પ્રથમ ચક્રવર્તી હત્પત્ર થયા છે પછી ચક્રવર્તીની પ્રામે આની તેણે આકાશમા
રહી કર્યું- 'હે પ્રમુ' તમે ક્યય પ્રમો' હુ તમારો મેવક છુ, માટે મને જે આજ્ઞા કરી
હોય તે કરી' એમ કહી જાણે મોટા ભડાગ હિયાલ્યો હોય તેમ મુન્યવત રત્નો, રત્નના
અલકો, દિવ્ય વચો અને પ્રતાપમ પતિએના કીડાન્યાન જેવા ભદ્રામનો તેણે ચક્રવર્તિને
અપલ કર્યો પૃથ્વીપતિએ તેની મર્વ વન્તુ સ્વીકારી કારણ કે અણુબ્ધ સ્વામીએ
પણ ભૂ થોના અનુચ્છ માટે તેમની ભેટ સ્વીકારે છે પછી મહારાજાએ તેને
નાની ની મોનાવી ગૌરવના સદિત વિદાય કર્યો મહાન પુરુષો પોતાને આશ્રિત
મહેવા મા સારણ પુરુષની પણ અવજ્ઞા કરતા નથી અદ્યમ ભક્તને અતે પારણ
કરી લા વૈનાટ્યદેવનો અણાદિકા દત્તમ કર્યો

ત્રાપી ચક્રગ્લ તમિઆ શુક્રાતન્દ આયુ રાજ પણ પદાન્વેષી (પગી) ની જેમ તેની
પ્રાણ આયા અનુક્રમે તમિઆ મર્મીપે જાણે વિરાધના નગરો વૈનાટ્ય હપરથી નીચે
નિર્ધા હોય તેવા પોતાના નૈન્યનો નિવામ કગચો તે શુક્રના અધિષ્ઠાયક કૃતમાવ
ત્વને મનના પાગલ કરી તેમણે અટમ તપ ક્યુ એટલે તે દેવનુ આસન ચલિત થયુ અવ
વિજ્ઞાનથી ચક્રવર્તિને આવેના જહી, ધણે કામે આવેવા શુક્રની જેમ ચક્રવર્તી રૂપ અતિ
થિનુ અમન કગવાને ત આગ્યો અને કહેવા લાગ્યો- 'મામિન' આ તમિસ્ય શુક્રના
તમા તમાગ દ્વાપાગની પેઠે હુ રહ્યો છુ' એમ કહી તેણે બૂપનિની મેવા અગીકાર
કરી સ્ત્રીગ્લને થો ય અનુતમ એવા નૌદ નિનક અને દિવ્ય આભગ્લમમુદ તેણે ભેટ
કર્યો, તે માથે જામે અગાઉથી મહાગજને માટેજ રાખી મૂકી હોય તેની તેમને થો ય
માગાઓ અને દિવ્ય વસ્ત્રો પણ અપલ કપલ ચકીએ તે મર્વ વન્તુનો સ્વીકાર કર્યો

કેમકે કૃતાર્થ થયેલા રાત્રીએ પણ દિગ્વિજયની લક્ષ્મીના ચિન્હરૂપ દિશા દેડને છોડતા નથી અથવાનને અતે ઉપાધ્યાય જેમ શિષ્યને ગ્રામ આપે તેમ જન શ્રેષ્ઠ ધણા ગ્રામપુત્રકે તેને મારી ગીને મેનાનીને વિનાય કર્યો પછી જાણે જુદા થયેલા પોતાના અસા હોય તેના અને પ્રાની ઉપર પાન મૂકીને દુર્મેશા માથે બેસીને જમતા એના ગાંડુ જંગે માથે તેમણે પા વડુ કયું અને પછી કૃતમાય દેવનો અદાદિકા ઉત્તમ પ્રણિપાત કરવાથી ગ્રહણ કરેલા સ્વામીઓ મેવકને માટે શુ નથી ગતા ?

ગીર્જા દિવસે છદ્દ જેમ નૈગમેથી દેવતાને આજ્ઞા કરે તેમ મહારાજએ મુખેન મેનાનીને મેનાની આજ્ઞા કરી કે—'તમે ચમગ્લવી મિત્રુનવી ઉત્તરીને સિધુ, મમુદ્ર અને વૈન દ્વય પવતની મધ્યમા ગદેના દક્ષિણસિધુનિષ્કુટને નાથો અને બંગીના વત્તી પેઠે ત્યાં ગદેવા સ્તરજોડિને આયુર્યથિથી તાડન કરી ચમગ્લના મનસ્વરૂપે મેજવો' જાણે ત્યાજ જન્મે હોય તેમ જગત્થળના હંચા નીચા સર્વ જાગમા અને ગીર્જા કિલ્લાઓમાં તથા દુર્ગમ ન્યાનદેશમાં મચ્ચાર કરવાના મવ માગને જાણના મેન્દ્રજાપમાં નિચસા, પરાક્રમમાં સિદ્ધ જેવો, તેજવડે સૂચ જેવો, બુદ્ધિના મુખેથી બુદ્ધત્વની જેવો તથા મન નક્ષેપે મપૂર્ણ મુખેણ સેનાનીએ ચક્રવર્તીની તે આજ્ઞા મનો ચક્રાવી તરતજ સ્વામીને પ્રણામ કરી પોતાના નાસસ્થાનમાં આવી જાણે પોતાના પ્રિય બિબ્બ હોય તમા મામત રાજાઓને પ્રયાણને માટે આજ્ઞા કરી પછી પોત જાણ કરી બનિદાન આપી પવતની જેવા હંચા ગજગ્લ ઉપર આરૂઢ થયો તે વખતે પેણે એટલા મુયવાળા સ્વપ્ન આબૂષણો ધારણ કર્યા હતા, કવચ પહેલું હતું, પ્રાણ વિન અને કૌતુકમગ્ગ કયું હતું તથા કઠમાં જાણે જયનક્રમીએ આનિગત કરતાં માત્ર પોતાની જાગતના નાખી હોય તથા રત્નનો દિવ્યદાર ધારણ કર્યો હતો, પદ્મની પેઠે પદ્મના ચિન્હથી તથા મેના હતા, કટ્ટી ઉપર મુક્તિમાન રાક્ષિત હોય તેવી એ સુરિમ તપ્તે રાખી હતી, અને પાઠજ સરન આકૃતિનાથ તથા મુદ્ગ મુવલના બેભાષકે ધારણ કર્યા હતા, ન જાણે પૃથ્વીમાં પાગ યુદ્ધ કરવાને ગીર્જા બે વૈદ્યિય હાય હોય તમા જાણના હતા ગજનાયક, દેનાયક, શ્રેષ્ઠી, નાયવાદ, મનિપાળ અને જૂન્ય વિરુદ્ધથી તે યુવરાજની પેઠે વૌદ્યયેના હતા જાણે આમનની સાથેજ થયો હોય તમ તડ અથવાન નિર્દેશ હતું જેનું જાણ અને આમગી શોખના એના તદ્દેવોપમ મેનાની પેનાના ચમગ્લનુષ્ઠી દારાને ચનાગ્યો ચરીના અર્ધા મન્યની સાથે ત મિધુની કિન્નર ગંગે મેનામાંથી ઉદયી રજવડે જાણે મેનુમધ કરેલા હોય તેમ તેણે ત્યાં ચિત્ર કરી જે જાર ચોખન મુખી વૃદ્ધિ પામે, જેમાં પ્રાન મગે વાવેના ધાન્ય સાયકાને જાણે અને જે નવી, દ્રઢ તથા મમુદ્રથી પાર ઉતારવાને મમય હોય છે એવા ચમગ્લને મેનાપતિએ મેનાના દાયથી ન્યમ કર્યો સ્વામાનિક પ્રમાણથી તેના બે ગ્રામ પ્રમુ

તેમા સરસ્થાનવિનય નામના ચોથા પાપાના વળનમા તો વળે ૧૦૩ ૧૧૫
અને આખા શેત્રસમાસનો સમાવશ કરી દીધેલ છે આ દેશના યજ્ઞ સંમીને
વાચવા લાયક છે એટલું જ નહિ પણ તે રીખવા લાયક છે

૪ આથા સર્ગમા સગરચક્રીના દિગ્વિજયનુ વળન છે તેમણે સાધેલા ૧૮૫૬૩ વળન
વિસ્તારથી આપેલ છે, પણ ભરતચક્રીના દિગ્વિજયના કુલ ૧૩૨૧ આ ૧૭
નવી ૬૭ તદ્દન ભુદીજ છે

૫ પાચમા સર્ગમા રાક્ષસ વચની ઉત્પત્તિ કહ્યા બાદ મગરખુમારોનુ દશાન્ન અને
અષ્ટાપદ સમીપે નાએદ્રથી થયેલ તેમના વિનાશનુ સંસ્મરણ આપેલ છે
તેમા તીર્થપ્રત્યેની સગરખુમારોની બહિષ્કાર દુઃખ ૧૩ આકર્ષણ કરે તેથી બતાવેલી છે

૬ છઠ્ઠો સર્ગ કર્ણનારસથી ભરપૂર છે તેમા સગરખુમારોના મૃતુ મળધો ચક્રો
પહોચાડેલા ખગર, તથી નમને ઘેરે ચોક તેનુ નિહારણ કરવા કહેલી ને ઇન્દ્ર
જિકની કથા આખ્યા બાદ સગર ચક્રીએ ત્રીપેલ પીડા અને તાના તથા બનવત્તા
નિર્વાણ પર્યંત દુઃકીકત આપીને બીજા પર્વની સમાપ્તિ કરેલી છે આ સર્ગ પૂરે રો
વાચવા લાયક છે તેમા કાશ્યપૃષ્ઠ ઇન્દ્રને ચક્રીએ આપેલ આશ્વામન અને ચક્રીને
ઇન્દ્રે આપેલ બોધ બાસ વાચના ચોન્ન છે ને ઇન્દ્રજિકની કથા ચિત્તને ચમત્કૃતિ
ઉપભવવાને પૂરતી છે, અને ભગીરથના મુદર વિચાર પણ મનન કરવા જવા છે

આ પ્રમાણેના વળનથી બીજા પર્વની સમાપ્તિ કરવામા આવી છે તેમા ત્રીજો ને
છઠ્ઠો સર્ગ વાચવા અવસ્ય બહામણ કરીએ છીએ

આ છુકમા જે જે પર્વનુ ભાષાતર આપવામા આવ્યુ છે તેનો સાર ઉપર બતાવ
વામા આવ્યો છે હવે પછીના પવોના ભાષાતરમા ત તે પર્વનો સાર પણ આ પ્રમાણે
બતાવવામા આવશે આથા છે કે વાચનારા જૈનબધુઓ સ્વપૂર્વક આ વચ દાવી તેથી
પ્રાપ્ત થનારા અપૂર્વ લાભને મેળવશે, જેથી અમારા અત કર્મનો છત્તુ પાર પડશે અને
અમારા પ્રયાસ સફળ થશે તથાસ્તુ !

સવત ૧૬૧૧
ચૈત્ર

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

ત્રીજી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવના

આ આવૃત્તિ ૧૮ વર્ષ થયેલી છે ઉપરની પ્રસ્તાવનામા જણાવેલ આ ચરિત્રનુ મૂળ
આખુ જે કે સુમારે ૩૫૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ છે, તે સભા તરફથી છપાવેલ છે તેમા પણ કેટલાક
પર્વો તો હાલ મળતા પણ નથી તે ફરી છપાવવા છે ભાસાતરના ઇચ્છે પર્વની બીજી આવૃત્તિ
છપાઈ ગઈ છે હવે ક્રમસર ત્રીજી આવૃત્તિ થવાના છે આ ચરિત્રમાંથી પ્રભુની ઇન્દ્રે કરેલી
સ્તુતિઓ અને પ્રભુની દેશનાઓનો સંગ્રહ નમદાવાદ નિવાસી ધાવક દ્વારા વદ કંઠલભાઈએ
છપાવેલ છે આ આખુ ચરિત્ર વાચવાથી ચાર અનુયોગનો ઓછોવત્તો બોધ થઈ શકે તેમ છે,
માટે સાધત વાચી જવાની જૈન બધુઓ પ્રત્યે વિશ્વસિ છે

સવત ૧૬૭૬
ચૈત્ર

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

આમ્હા એટલે મેનાનીએ તેને તેનની પેઠે જાગના મૂક્યુ પડી ચમરત્તરડે પગાન્નાની
એ નૈન્ય નક્કિત નગિતા ઉતરી ને પીગે ને ગયો

નિધુના નર્વ દમિયનિકુટને તાપનાની ૨૨ પ્રથી ને પ્રત્યયગતના નમુદ્રની જેમ
સા પ્રનાર પામ્યો ધનુષના નિર્ધોર ચમ્દથી ઘાગા અને યુદ્ધના કૌતુકનાગા તરો
નૈકની પેઠે મિહલ લોહિતો લીનામાત્રમા પાખન કર્યો, અર્થાત્ નેદિને મૂક્યો
લીધના કિકરોની પેઠે નાધીન કર્યા અને ટકોળોને રોડની માત્ર ગાગના ચિન્હથી
નક્કિત કર્યા રત્નમાલિકયથી પૂરેલો બેળે જળરહિત રત્નાકર હોય તેના ચત્રનદીપને
નેરડેશરીએ લીનામાત્રમા છતી લીધો તેણે કાગમુખ અનિતા મેચ્છેને છતી
લીધા, તેથી તેણે ભ્રમન ન કરતા છતા પાન મુખમા પાવ આગમીએ તાપના
સા પા તેના પ્રનાર પામવાથી જ્ઞેનક નામના મેચ્છેનેદિ વાયુથી વૃક્ષના પર્વતોની
જેમ પાદ્મુખ યથ ગયા ગાડી જેમ સવ અનિતા નર્વને છતે તેમ તેણે વૈતાલ્ય
પરતની નજમ્ની બૃમિમા રહેલા મેચ્છેની મર્વ ખતને છતી લીધી પ્રૌઢ તાપના
અનિતાર્થ પ્રનારવાળા તે મેનાનીએ ત્યાથી આગમ આલીને સૂચ જેમ મર્વ આગમને
આધાર કરે તેન કચ્છ દેશની મધ્યગી બૃમિને આધાર કરી. મિહલ જેમ આખી અટવી
ને આને તેમ આખા નિધુટને દબાવીને તે કચ્છ દેશની મરખી બૃમિમા સ્વયં યદને
શ્વ પતિની પામે જેન સ્ત્રીએ આવે તેમ ત્યા મેચ્છે દેશના રાજાએ ભક્તિથી ભેટ
દાને મેનાપતિ પામે આવવા જાગ્યા કાઠએ સુવલગિરિના ચિખર જવડા સુવર્ણ
ગ્લોના તથા આપ્યા, કાઠએ નતાયનાન વિધ્યાદ્રિના જેવા હસ્તિએ આપ્યા, કાઠએ
સૂર્યના અધને ઉલ્લસન કરનાગ અષો આપ્યા અને કાઠએ અજનથી રમેલા દેવરથ
જેના થ આપ્યા ત્રીજુ પા ૭ જે સારથ પદ્મ તે સન તેને અર્પણ કર્યું કેમકે
પર્વતમાવી નદીએ આકર્ષણ કરેના રત્નો પથ અનુક્રમે ગ્લતાકરમાંગ આવે છે
એવી રીતે ભેટ આપીને તેણે મેનાપતિને કહ્યું- 'આગમી અને તમારી આજ્ઞા પા
ગતા ૧ થક તના ૧ બૃલની પેઠે પોતપોતાના દેશમા ગદીશ્વ 'મેનાનીએ તેમનો યથાચોગ
નતમ કરીને વિદાય કર્યા અને પોતે પૂનની પેઠે મુખેથી નિવુનગી પાઠે ઉતર્યો
જાણે શ્રીતિગ્ધી રત્નનો દોહદ હોય તેણે મેચ્છે પાસેથી આપેલો તે સર્વ દડ તેણે
ચાંદીની પાને લાગીને નુકો કનથ એવા નદીએ ત્તાદપૂનક નતકાગ કરી વિદાય કરેલો
મેનાની દવ પાનતો પોતાના આવાસના આવ્યો

અહીં ભરત ૧૪ અથાધ્યાની પેઠે સુખના રહેલા હતા, કેમકે સિદ્ધ જ્યા અથ ત્યા
તેનુ આનન્દ છે એક દવમે તેનણે મેનાપતિને મોતાવી આગા કરી કે 'તમિહા યુદ્ધ
ના બારણા ઉપાડેલ' નરપતિની તે આજ્ઞાને માગાની પેઠે ભલકે ચડારી તરતજ
મેનાની યુદ્ધાદાગ પામે આવીને રહ્યો તમિહાના અધિષ્ઠાયક દેવ કૃતમાલતુ મનમા
સ્વરસ કરી તેણે અદન તપ કર્યો કેમકે મર્વ સિદ્ધિએ તપોમૂલ છે, પછી

સેનાપતિ સ્નાન કરી, એત નમ્રરૂપ પાખને ધારણ કરી સરોવરમાવી ગાલન
નીકળે તેમ સ્નાનજીવનમાવી નીકળ્યો, અને મુનશુના લીના કમનની પેઠે મુનશું
ધૂપીયુ હાથમા નહ તમિસ્સાના દ્વાર પાસે આગ્યો ત્યા રહેવા કપાટને બ્રેમ તમે
પ્રથમ પ્રણામ કર્યો કેમકે ગણિતવત એવા મહત પુરુષો પ્રથમ સામભેદને
મથોગમ કરે છે ત્યા વૈતાલ્ય પર્વતપર સન્ના કગ્તી નિવાસોની સીઓને તજત
કરનામા ઓનરૂપ એવો મહાદ્વિક અણાહકા ઉત્પન કર્યો અને માત્રિક જેમ મહત્ત
આવેષ કરે તેમ મેનાનીએ અખડ તદ્દયથી ત્યા અટમગતિક આગેખ્યા પરી ઝડપ
વજની પેઠે તેણે ચતુઓનો નાશ કરનાર ચક્રીતુ દ્વરેતન પોતાના હાથમા નહા કર્યું
અને કપાટને દણુનાની ઈચ્છાગણે તે માત આડ પગના પાંચે દહ્યો કેમકે હાથી પણ
પ્રદાન કરવાની ઈચ્છાથી કાઠકિ પાંચે ઓસરે છે પરી મેનાનીએ તે દહતલી
કપાટને તણ નખત તાડન કર્યું અને વાગ્ગિવની પેઠે તે ગુફાને હવે પ્રકારે ગજની
મૂડી તત્કાળ વૈતાલ્ય પનતના આઠ રીતે મીચેના બધે લોચન હોય તેમ ગા રીત
ખેન કરના તે નજનિમિત કપાટ (બારણા) ઉઘડી ગયા હતા તાડનથી ઉઘડ્ય
તે કપાડ બધે હવે સરે આઠ કરતા હોય તેમ તડતડત રાગ કરના નાચ્યા ઉતર
દિશાના જરતખ ના જયનચાનના મગજરૂપ તે કપાડ ઉઘડના સબધીનો વૃત્ત
મેનાનીએ ચક્રનતિ નિલિત કર્યો, એટલે હાન્તરતલ ઉપર આરૂઠ યથ પ્રોઠ પરાકમસાજ
મદાતમએ ચક્રની પેઠે તમિસ્સા ગુફામા પ્રવેશ કર્યો

ત્રોચ કરતા નરપતિએ ચાર અગુત પ્રમાણનાગ અને સૂર્યના જેવુ પ્રકાશ ધન મહિરતલ
મહત કર્યું ત એક દહર યજ્ઞે અરિહિત કરતુ હતુ વિખાળ ધની પેઠે મસ્તક ઉપર
ત રતને ધારણ કર્યુ હોય તે નિર્ગમ, દેવતા અને મનુષ્ય નખ રી ઉપસર્ગો થતા નથી
વગી તે રતના નખની અવકારની જેમ નમન દુષ્ણ નાશ પામે છે અને સમ્રાજ
સની પેઠે રોગનુ પા નિશ પા થાય છે કુવાકુબ ઉપર જેમ મુનશું તાકતુ ગમે
તેમ દિગ્ગમચક્ર રાજ્યે તે ત દહતીના સ્થિત કુબ યજ ઉપર તપ્યુ વગી પાડી
અહતી હતુ । તેના હિત ચક્રનુચારે ટેચરીમિદની જેમ ગુફામા ત્રોચ કરનાર નર
કેચરી ચક્રીન ચર અગુત નખાણાગ મીજુ કાકિલીતલ પા મહા કર્યું તે સૂર્ય
ચક્ર અને આનના જેવી ગતિગત હતુ, આનકરાગી જેને નચાને (આકાર) હતુ,
સકલ યજ્ઞે અરિહિત કરેતુ હતુ, આડ મોનૈયા જેવડુ નખાણામા હતુ, ઠંડ
પિત્તુ હતુ હતુ ના હાલન હતુ, સગ્ધા તરીઆવા હતુ અને માન, ઉન્માન
ત્યા નખ ઉપરે ગુફા હતુ તેને આડ કિન હતી, અને બાર યોજન મુડી અગર દર
કરના તે મનરૂ હતુ ગુફાની નને નાગુએ એક એક રોજનને અતે રોજનને
આકારે તે પીલ્લીગતી અનુકને નાગને આગેખ્યા ચક્રતી વાલસા કાચ
તે રેકે નહી પચે મુજ વિચારસાજ, એક રોજનમા નકાચકારક અને મપ્યાને

ઓગાપના । થયા જ્યાં સુધી મહીતન ઉપર કે યાગમતા ચકનર્તી છે એ ત્યાં ન ગુફા ઉપર દ્વારનાળી રહે છે અને તે મરુજ પા પ્રમથિત રહે છે

નકલને અનુસરીને ચાલના । ચકનર્તીની પાછળ ચાલનારી તેની મેના મ પ્રકાશથી અન્નપતિતપમે ચાલના નાળી નવા કરતી ચકનર્તીની મેના રી તે ગુફા ગુલાદિના નન્યથી રત્નપ્રમાના મધ્યભાગ જેવી ચાલના લાગી મથન૦૮ (રવેયા મથની (ગોળી) થોડા કે તેમ સચાર કરતા ચમૂનકથી તે ગુફા ઉદ્ધાન થાય લાની કાકના પામ સચાર ચિનાનો ગુફામાગ રથનડે નીજાવાળો થવાથી અને અન્ન પરી રી તેના કામ્તએ ઉપરી જનાથી નગમમાગ જેો યમ્મ ગયો મેનાના તે ગુફા મોકનાગીકાની જેમ નિરંજીતપાલને પામી અનુક્રમે તમિસ્ત્રા ગુફાના ભાગના અધોવચ્ચ ઉપર રહેલી કટ્ટીમેખવાની જેવી ઉન્નમગના અને નિનસા મે નદીઓ મમીપે નહીં આવી પહોચ્યા દક્ષિણ અને ઉત્તર ભગનાર્ધ્વમાથી અ મોકેને માટે નદીઓના નિપથી વૈતાલ્ય પન તે મે આવારેખા મ્મ દોય તેવી તે ન દેખાતી હતી. તેમાની ઉન્નસામા પથ ની ચિના પા તુખિકાની પેઠે ત છે નિમન્નાના તુખિકા પા ચિનાની પેઠે ડુંગ્રી અય છે તે બને મરિતા તમિસ્ત્રાગુફાના મિતિભાથી નીકળે છે અને પશ્ચિમ મિતિના મધ્યના થઇને નિધુ નદીની અદ્ય અય છે તે નદીઓ ઉપર નમે વૈતાલ્યકુમારદેવની નિશાળ એકાત સમ્યા દોય વાધકિરને એક નિર્દોષ પાજ બાધી તે પાજ વાધકિરને સપુવારમા તૈયાર દેમકે ગેદાકાક કે પવૃત્તની જેટલો પા તને નિજા વાગતો નયા તે પાજ લાગી રીને નાધા કરના પાસણે બાધી લીધા તેથી જાણે આખી પાજ એક પાખા વડી દોય તેની ચોખવા લા ડાઇની પેઠે ન ખા તગીઆનાળી અને નજની પેઠે મજનુત દોવાથી તે પાજ ગુફાદારના મે કમાડથી નિર્નાક કરી દોય તેમ જાતુ પદ્ધિધિની પેઠે મમથ ચકનર્તી તે દુન્ન સરિતાઓ મૈન્ય મહિત ગુપ્તે ઉતર્યા મે નાથે ચાલના મહારાજ અનુક્રમે ઉતર દિવાના મુખ જેવા ગુફાના ઉતરદ્વાર આની પહોચ્યા તેના બને કમાડ જાણે દક્ષિણ દ્વારના કમાડનો નિર્દોષ સાબગીને પામ્યા દોય તેમ તલકાળ પોતાની મેગેજ ઉપરી ગયા તે કમાડે ઉવડતી વખતે ‘ ૧૦ ’ એજો શબ્દ કે વા લા યા તેની જાણે વહીના મૈન્યને મરા (મન) ની કે કરતા દોય તેન જાતા હતા ગુફાના પડખાની બીતો નાથે તે કમાડ આપી કરીને લા તેથી જાણે પૂર્વે નહીં થયેની બે ભોગજો દોય તેવા દેખાવા નાચ્યા સુચ જેમ નાચનાના મધ્યમાથી નીકળે તેન પ્રથમ ચકનર્તીની આગમ ચાનનાર ગુફામાથી નીકળ્યું અને પાતાનતા નિવગમાથી જેમ બનીદ્ર નીકળે તેમ પાછળ પૂ પતિ ભરત નીકળ્યા પડી નિધ્યાવળની ગુફાની જેમ તે ગુફામાથી નિયકપણે લી યુક્ત મનન કરતા મગેદ્રો નીકળ્યા, તમુદ્રમાથી નીકળતા સુચના અધને અનુર

સુર અરો સારી આવે આવતા નીકળ્યા, પનાઢ્ય પેઢાના તમેનામાથી નીકળતા હ તેમ પોતાના શબ્દોથી ગગનને ગમવતા રથ નીકળ્યા, અને સ્માટિક મરિના મકલનાર જેમ મરો નીકળે તેમ વૈતાલ્ય પર્વતની ન ગુફાના મુખમાથી મળનાન પાવ પાલ નીકળ્યું

એની ગીતે પચામ ચોળન વિસ્તાગવાળી તે પુકને ઉત્તર ધન કરી મહારાજ મ ન ઉત્તર ભરતાપનો નિમ્ય કવાને ઉત્તર ખડના પ્રવેશ કર્યો તે ખડમા 'આપાત નામના કુમદ ભિલો વસતા હતા અણે જમિઉપ ગદેના દાનયો હોય તેના તંચા ના ઢ્ય, પરાક્રમી અને પ્રકાશવત હતા અનેક મોટી હવેલીઓ, ચયન, આમન અને વાદ તથા ઘણુ સોતુ રૂપ હોવાથી તેઓ કુબેરના ગોત્રી હોય તેના જાણતા હતા તે ખહોળા કુટુબી અને ઘણા દામના પરિવારવાળા હતા, અને દેનતાઓના ઉવાનમા ગદે વૃક્ષોની પેઠે ડાઈથી તેમનો પગભવ થતો ન હતો મોટા મકટનો ભાર વહન કરનાર મોટા બળદની જેમ તેઓ નિરતર અનેક યુધ્ધમા પોતાની બળશક્તિ નાખરતા અથરે ચમગજની પેઠે ભગતપતિએ તેના ઉપર બળાકારે ચડાઈ કરી સોં તેઓને અતિ સૂચનનારા ઘણા ઉત્પાતો થવા માલ્યા આવતા ચક્રવર્તીના સૈન્યના ભારથી અણે પીડિત થઈ હોય તેમ ગૃહઉધાનને કપાનતી પૃથ્વી કપવા નાગી, ચક્રવર્તીના દિગત વ્યાપી પ્રોઢ પ્રતાપનડે હોય તેમ દિશાઓમા નાનાનગ જેવા નાહ થવા નાગ્યા ઉડી ધણી રજથી દિશાઓ પુષ્પિણી' સ્ત્રીઓની પેઠે અનાલોકપાત્ર (નહો એના લાયક પાત્ર) જેવી થઈ પડી, ફૂર અને કુ શ્રવ નિર્ધોષ કરનારા મગરો જેમ નમુદ્રના પરસ્પર અથે કાય તેમ તેના કુદ પનનો પરસ્પર અથડાતા વધના લાગ્યા, આકાશમાથી ચોતરફ કુબે ડીઓની પેઠે સન' મ્નેચ્છ્યાઓને શોભ થનાના કારણરૂપ ઉ કાપાત થના નાગ્યા, કોવ કરીને ઉઠેલા ચમરાજના અણે પૃથ્વી ઉપર હસ્તાધાત પડતા હોય તેવા ભયકર મોષનાગ વજ નિર્ધોત થના લાગ્યા, અને અણે મૃત્યુની લક્ષ્મીના છત્રો હોય તેના કાકપત્રીઓના મડળ આકાશમા સ્થાને સ્થાને ભમવા લાગ્યા

આ તરફ મુનનાના કનચ, ફરસી અને પ્રાસના કિરણોથી આકાશમા રહેલા નહલ કિરણનાગા સૂચને ઘટ્ટી કિરણોવાળા કરનારા, ઉદ્દત એવા દડ, કોંડ અને મુદ્ગાથી આમચને ઉત્તર કરનારા, ધનજ્યોમા રહેલા વ્યાવ, સિહ અને સર્પોના ચિત્રોથી આમ ચચારી સ્ત્રીઓને નાસ પમાડનારા અને મોટા હાથીઓની ઘટારૂપી મેઘથી દિશાઓના મુખમાગને અવગરવાળા કરનારા ભરતરાજ આગળ નધના વાગ્યા તેમના રથના અથમાગમા રહેલા મગરના મુખ ચમરાજના મુખની સ્પર્ધા કરતા હતા, અશ્વોની ખ રીઓના ધાતથી અણે પૃથ્વીને ફોડતા હોય અને જયવાજ્જના ઘોર અવાજથી અણે

આમયને ફેડતા હોય તવા ત જાણના હતા અને આગળ વાવનાગ મગગના તારાથી
એમ સૂય જયક વાગે તેમ આગળ વાવના । વકયા તે ભય ૨૦ સાગતા હતા

તેમને વાવના એક ધિાત એક અત્યંત ક્રોધ પામ્યા અને ધૂનકની નૈત્રીને અનુ
નરતા તથા એકત યા, જાણે ચકીન દાન કરનાતો મચ્છ કરતા હોય તેમ કોનનદિત
એવવા લાગ્યા— નાધારાન માનની પેઠે નફમી વાજ, ધીજ અને કીનિયી નર્ગિત
એવે આ મેલ પુરુષ બાગકની પેઠે અપમુદ્ધિરી અપ્રાર્થિત (મૃત્યુ) ના પ્રાર્થના કરે
કે, પુત્રુચનુદંથી જેની ક્ષિપા થયેલી છે એવે અન વક્ષાદીન—આ ક્રોધ, મૃગ જેન
નિદની પુકામા જય તમ આપલા દેશમા આવન તાપ છે મદા પનન જેમ મેધને
વીંખા નાખે તેમ ઉદ્ધત આકા નાળા આ પ્રનરતા પુરુષને આપણે દિશોદિશે ફેંકી હઈએ
આના ને કોનન મોહતા તેઓ અકલા યદને વરલ (અણપ) જેન મેધના
નાને ગલનવ કે અને દોડે તેમ નરતની નામે યુદ્ધ કરનાને ઉદ્ધત થયા કિરાતપતિ
એવે કાચબાની પીડના અમ્યિષ ધારી બનાવ્યા હોય તેના અમેર કનચો પારપ કર્યો
મન્તક ઉપ હવા કેસવાળા નિશાચોની ચિરનફમીને બતાવનારા એક જાતના કોનોથી
આચ્છત રયેલા ચિ આલ તથાએ વાનુ કર્યો રણુત્માદનડે તેઓના દેહ એવા
દેહાત પામ્યા કે તેથી વાન નાર કવચોના જન તુટના લાગ્યા તમના હયા કેસવાળા
મન્તક ઉપ ચિરઆણે ગદેના ન હતા, તેથી અણે અમાર રક્ષણ કરવાને બીજુ
દેઈ સમય નથી એના ને નસેકે અનર્પ કરતા હોય એમ જાણવા લાગ્યુ કેટલાએક
ક્રોધ પાનેલા કિગતો યનગજની જુદી જેના વક અને યુગના રચેના ધનુષોને
લીલાથી આધિજ્ય કરીને પારલ કરના લાગ્યા કેટલાએક અણે જયવક્ષમીની
લીલાની ચર્યા હોય તેની ગલના ફુર્ગ અને ભયકર તગવાડ મ્યાનમાથી એવવા
લાગ્યા, યન નગના નાના બધે જેવા કેટલાએક હને ઉગામવા લાગ્યા, ક્રોધ આકાશના
પૂર્વેજુ જેવા જાતાઓ નનાવના લાગ્યા, ક્રોધ પ્લોત્તવમા અમત્તલ કરેના પ્રેતરાગની
નાતિને માટે અણે યનુઓને સૂત્રીપર ચઢવવાને હોય તમ નિશાન પારલ કરવા લાગ્યા,
જેન યનુઓડપ નકલાઓના પ્રાલને દાન કરનારા બાજપત્રી જેવા નોદાના ચનને
દાયના ધાલ કરવા લાગ્યા, અને ક્રોધ જાણે આકાશમાથી તારાના સનુદને પાડવાને
મચ્છના હોય તમ પોતાના ઉદ્ધત કરવડે તત્કાળ મુક્તો રરના નાયા એવી રીત
યુદ્ધ કરનાતી મચ્છથી નોઅ નિરિધ પ્રકારના આયુધો ગ્રહલ કર્યો નિર નિના
જેન સપ ન હોય તેમ તેમા ક્રોધ ચજ નિના નહોતુ યુદ્ધરતની મચ્છનાળા
તેઓ અણે એક આત્માવાળા હાય તમ સમક્રમે સતની સવગી એના ઉપ
ચરી આવ્યા કરાને વર્તવતા પ્રત્યક્ષજના મેધની પેઠે યજ્ઞેને વર્તવતા એચ્છે
જાતના અમ નૈન્યની નાથે વેગથી યુદ્ધ કરવા નાગ્યા અણે પૃથ્વીમાથી, ચિા
ઓના મુખરા અને આકાશમાથી પડતા હોય તેમ નોતરફથી યજ્ઞે પડવા તાયા

દુર્જનની ઉક્તિ સન જોને જો પમાડે તેમ કિરાત વોડોના બાપથી ભરતની મેનાએ એવું કોઈ પણ ન રહ્યું કે જે બેનાપુ નહોં દોય એચ્છ વોડોના તમાગવી ચઢીના આગમ ધાડેનાગે સમુદ્રની વેવાનડે નદીના અતભાગની ઉર્મિની પેઠે પયસ્વ થકને ચનાયના થઈ ગયા એચ્છમિહોના આપણ રવેત નખોયા આગત થયેના ચઢતીના દારીએ વિરમ નગથી વાજ કગના વાજ્યા એચ્છ ની એ પ્રચડ ડાયુનસો વાજવા તાડત કરેલા ભતના પાળાઆ કડુકની પેઠે પૃથ્વીમા અથડાને પડના ના થા નજીસતથી પતતોની જેમ ચનનમેનાએ ગદાપ્રદાગવી ચઢીના અનમેનાના ગ્યા બાગી નાખ્યા નામગથી સાગના તિમિગન જતના મગગેયા જેમ મત્સ્યોનો નમૂદ અસ્ત વાય તેમ એચ્છ વોડોથી ચઢાતું સન્ય અસ્ત વયુ અને નાન પામી ગયુ

અનાથની જેમ પરાજય પામેની પોતાની સેનાને એક, ૧૪ની આગના પેઠે એ મેનાપતિ સુષેખને ઉરકેયો તેના નેન તથા મુખ લાનયોગ થઈ ગયા અને ફાલવા મા મનુષ્યએ અણે અગ્નિ હોય તમ ત દુર્નિરોધ્ય થઈ ગયો નક્તમપતિની પેઠે ત્ર પરસનિધનો આન કરનાને માટ પોતે તૈયા થઈ ગયો અગમા ઉત્પાદ આનથી તેનું મુવતમય કન્ય રાપુ તણતડ વાને પહે યુ અને તેથી તે તણે બીજી તન્યા હાય તેડુ રોમના લાયુ કવચ પહેરીને સાક્ષાત્ જય હોય એનો તે સુષેખ સેનાપતિ કમલાપી નામના સોગ ઉપર આડઠ થયો ત થોડો એલી અયુત હંમે દતો, નનાપુ આગ નિયાન દતા, એકસો ને આડ આગળ નામે દતો, બનીય આગળનાં હુચાર્ધના નિરત તના માથાનો આગ રહેતા દતા, ચાર આગળના તેના બાહુ દતા, સોગ આગળની તના જ સ દતા, ચાર આગળના ગાડા દતા અને ચાર આગળ હંચી ખરીએ હડી ગાજકાર અને રોમે તેનો મવ્યઆગ દતા, નિવાળ, જરા નમેના અન તમતક પમાડનાર પૃથ્વ્યાગના ત રોમતો દતા, હિરાગળ વસ્ત્રના તતુ હોય તેના કમલ રનાદયા તે યુક્ત દતો, એક એના દ્વાર આનત નહિત દતો, શુભ નક્ષત્રોવાં ઝડિત દતો અને નારી રીતે યોનન પ્રાપ્ત થયેના પોપટના પોત જેના નીચી તેની કડિ દતા કડી પડ તેના ઉપર આનકને પાત થયો નકોનો અને ના ના ચિત તમાપુ ત અવતારા દતો તન અને મુવતમય લગામના મિતથી ઓ નકનાંચ પોતાના હાયથી તેને અલિલિ કયો હોય તેમે તે જાણતા દતા તના ઉપર મુવતના કુત તમાગ મનુર ન્વરથી ખાખાલી દતા, તથા અણે અગ મનુક ના મનુર અગિ ચડી કમલની માથાઓથી અલિત કરના હોય તેમે તે જાણતા દતા પચસલત્ત અલિતથી નિધ મુવતીવ કરના કિ ખોનડે અદ્વૈતરૂપની પગાડના ચિન્હસો અગિ હાય તેડુ તેડુ કુખ દતુ નામના તારાસો અગિ આગળની પેઠે મુવત કમલતુ તેને લિલક દતુ, અને ને બાહુ સાગન કરના ચાનરાથી અણે બીજ કલને પા લ કને દોય તેમે તે લાનમે દતો નહીના પુણ્યથી એચ્છ આલેમે દિલો

હૈયેશના હોય તેવો તે ચોખતો હતો વાકા પગના મૂકનાવી તેના ચગલ લીનાથી મૂકાતા હોય તેના જાતા હતા બીજી ભૂતિથી અણે ગરૂડ હોય અથવા ભૂતિમાન અણે પવન હોય તેવો તે એક કાપામાં એ ચોજનને ઉડન ધન કરનાતું પરાક્રમ બતાવનારો હતો કન, જગ, પાપા, કાકરા અને ખાણથી નિપમ એવા મહામ્યલ્લી તથા ગિરિ ૩ કા વિગેરે દુગમલ્યગો ઉતારવામાં તે સમર્થ હતો નાનતી નખને તેના ચરપા પૃષ્ઠીને સહજ અજ્ઞા હતા તેથી અણે તે આકાશમાં ચાનતો હોય તેમ જાણતો હતો તે બુદ્ધિમાન અને નવ હતો, પાન પ્રકારની ગતિથી તેણે ધ્રમને જાણ્યો હતો અને કમતના જેવો તેનો ચાન નુગંધી હતો એના ઘોણ હપા મેરીને સેનાપતિએ યમરાજની જેમ અણે ચતુર્જાનું પાતું હોય તેનું ખર્જેરલ ચલક ક્યું તે ખર્જે પચામ આગળ લામુ હતું મોજ ચતુર્જાનું પાતું હોય તેનું ખર્જેરલ ચલક ક્યું તે ખર્જે પચામ આગળ લામુ હતું મોજ આગળ નિનાગના હતું, અહ આગળ બહુ હતું અને સુવર્ણ તથા ગ્લમય તેનું મ્યાન હતું મ્યાનમાંથી તેને બહાર કાઢેતું હતું તેથી કાચીથી મુક્ત થયેના નપ જેવું તે જલાતું હતું તીક્ષ્ણ ધારવાળું, અણે બીજું વચ્ચ હોય તેનું હૃદ અને વિચિત્ર કનગોની શ્રેણી જેના નપ વલથી તે ચોખતું હતું એ ખર્જે ધારતા કનાથી અણે પાખોવાગો ગરૂડ હોય અથવા કચચારી કેશરીમિહ હોય એવો તે સેનાપતિ જાણના લા યો આકાશના ચતી વીજળી જેવી નપજતાથી ખર્જેને ફેરના તેણે ગલમુનિમાં અમને દકાર્યો જતકાન મલિ જેમ જગને ફાંડે (નિભાગ કરે) તેમ રિપુદગને ફાંડતો (તેમાં મગાલ પાડના) મેનાપતિ ઘોણની નાયે રણાગલના દાખન થયો

સુપેમે માંડ ચત્રાવવાથી કેટલાએક ચતુરો મૃગની પેઠે ત્રાસ પામી ગયા, કેટલાએક પૃષ્ઠી હપા પેડેલા સનકાની પેઠે આખો વીંચીને મેરી ગયા, અને કેટલાએક રાદિત બન્યા પામુની જેમ એ પાની ત્યાજ હોવા દ્યા, અને કેટલાએક નાનાની પેઠે નિન ન્યે ચડી ગયા વૃમના પવની પેઠે દ્રાઈના અમો પડી ગયા, ચયની પેઠે દ્રાઈના છતો પાનિન થયા, નચથી નાચ્ય કરતા સર્પોની પેઠે દ્રાઈના અથો ચિર યઈ ગયા અને અણે નાદીના બતાવેલા હોય તેમ દ્રાઈના રય ભાગી યા અણે અપચિત નાભમ હાય તેન દ્રાઈ પોતાના નાભનેની પલ નાટ એના દ્ય નદો નનં એચ્છો પોતાના રાવ લકને દિશાદિલે નાસી ગયા જગના પૃષ્ઠી જેન વૃક્ષ નાઈ અય તેમ સુરેલ ફી જગના પૃષ્ઠી નિખળ થક તેઓ પાલ ચોજન સુધી તજાને નાચ્ય ગયા પડી ઘાણની પેઠે તેઓ એમ્મ યઈ, કાલચા વિનાની, આનુર બાગેશ જેમ આના પદને અર તેન નદાનથી નિંકુ સર્પીપે નાચ્ય અને અણે નૃત્યનાન કાને હવન થયા હોય તેન તેને કિનાર વેકુના તથા ૧ કીને તેઓ નેડ ત્યા તેઓએ નન અને દતાન યોને મેરનુખ વિગેરે નામકુમાર નિકાયના પોતાના કુજદેનને નનના ધાગલ કી અદન નપ કરો અદન તપની અને અણે નહીના તેજી મય લા યો હોય તેન નમ કુનાર દેવનાના અસન કફવનાન થયા અસનિનાનરે એચ્છો હોગને તેના રીન

આત્મ યથેવા જોડી પીડાવી દુઃખ પામતા પિતાની જેમ તેમની આગળ આસીને નમે પ્રગટ થયા આકાશમા ગદી તેઓએ કિંગત યોગને કહ્યું- 'તમને મનઃશિષ્ટ કયા અર્થની ઈચ્છા છે તે કહો ' આકાશમા રહેના તે મેરમુખ નાગકુમારને જોડીએ પણ તપિ હોય તેમ તેઓએ મન્નક ઉપર અન્નનિ જોડીને કહ્યું- ' પૂરે કોઝે પણ આશ્રમ તકો કરેના અમાગ દેશમા હમણા આ કોઈ આવેલો છે તે પાછો ચાલ્યો જાય તેમ કો ' '

દેશેએ કહ્યું- ' કિંગતો ' આ ભગત નામે ચક્રવર્તી ગજ છે ઈંદ્રની પેઠે ત દેવ અતુર અને મનુષ્યોથી પા અજેય છે યજ્ઞાથી ગિરિના પાપાણ જેમ અનેર દેવ છે તેમ પૃથ્વીમા ચક્રવર્તિગજ મન, તન, નિન, અન્ન અને નિવાઓથી બોલેર હોય છે, તથાપિ તમાગ આશ્રમથી અમે તેને ઉપદ્રવ કર્યું ' એમ ઈંદ્રેને તન અદૃશ્ય થયા

સાપાનામા જો પૃથ્વીમાથી ઉછળીને નમુદ્રોઆકાશમા આવ્યા હોય તેમ કાંઈક જેના સ્થામ મતિનાળા મેધ ગગનમા ઉત્પન્ન થયા નિધુત્તર પી તજનીથી ચક્રવર્તીને મે પાને તિરસ્કાર કરતા હોય અને ઉલટ ગજનાથી વારનાર આકોચ કરી તેનું અપમાન કરતા હોય તેના તે જણાના વાગ્યા એનાને ચૂપ કરનાને તેટલા પ્રમાણનાળી ઉ ના વેડી નજરિનાના જેના મેર, મહારાજની છાપી ઉપર તત્કાળ ચડી આવ્યા અને જનુ લોહાના અમાગ હોય, જો બાપ હોય તથા જો દડ હોય તેની નાસી ત વર્ષક તાગ્યા મહીનન ગોતરક મેરના જળથી પૂર્ણ થુ અને તેમા રથ નાનની જેના તજ દાથી નિગેર મગમરની જેના જણાના વાગ્યા સૂર્ય જો કોઈ ઠેકાણે આ થો ગલ દોય અને પડેજો જો ક્યાં નાસી ગયા હોય તેમ મેધના અવકારથી કાળગનિના જે દેખાન થઈ ગયો તે નખને પૃથ્વી ઉપર અવકારત અને જળત થઈ રહ્યું તેની જાં એક નખન યુગ્મનમો નનનતા હોય તેમ જણાના વાગ્યુ આસી અરિષ્ટકાક વૃદ્ધિને એ ચક્રવર્તિન પ્રિય જૂલની જેમ સ્વદન્તરી ચમરતને સ્વાર્થ કર્યો ઉતાર વિનાના પતતારે મેર વૃદ્ધિને તેમ ચક્રીના દન્તથી સ્વાય થયેકુ ચમરત બાર ચોજન વૃદ્ધિ પામ્યુ સુપ્રદ્રવ મધ્યમા રહેની જમીન હોય તેમ જળની ઉપર રહેના ચમરત ઉપર મહારાજ નં નૈય નકિ ત દા પડી પડનાથી સીરનમુદ્રોમે તેમ મુર મતિનાળી મુનાંની નનાકુદનર ક લાકથી લેનતુ, ના પડે અમગની પેઠે ના તથા નથી રહિત અને સરનજાની લોનત મુન ૧૦ થી મુર અને જળ, આત્મ, પતન અને રજથી રક્ષા કરનાને તનય એક જગતને ૧૦ થી નાં કરનારી તે પા ચમરતની પેઠે વૃદ્ધિ પામ્યુ તે જગત ૨૦ થી ઉપર આત્મ ને નાવ ક સા નાટે રાજ્યે અલત તેજવટે સૂચ જનુ મધિન અરોહિ કુરો જગત અને ચમરતને તે નપુટ ત તા છડની જેમે લોનત નામ્મ લાથી ચોકના નજાની કાળા ઉત્પત થઈ ચુદિરતના પ્રતાપરી તે ચર્મ લમા નાં રેલની પેઠે સરારે નોજા ધાન્ય ધાયકો જગત થાય છે, ચદ્ર મનવી નામોદની રે

તેના ત્રાગ કાગે સારેવા કુમાડ, જ્યવજ્ય અને મૂળા વિગેરે નાયકાગે નિખપ્ત થાય છે, અને પ્રાત કાગે વારેના કદલી વિગેરે ફગવૃથો ૧૪ મહત્વરૂપોના આગે મો ૧૪મ ફગીમૂત થાય છે તેન તાયકાગે ફગીમૂત થાય છે તેમા ગ્દેના મેકા પૂરોક્ત પાન્ય, શાક અને મોનુ બોનન કરીને દર પાનના અને ઉવાનમા ફીડ કરવા જડને ગ્દેલા હોય તેમ છઠ્ઠો વન પલ બાળુના નહોતા ખેત્ર મહેલમા રંગ હોય તેમ મધ્યવોક(મલ્યવોક) ના પતિ બ તગાઅ ચનગલ અને છત્રગલની મયમા પરિનાર સાકલ રનન્યપમે ગ્દેવા વા થા એવી રીતે તેમા દેના ક પાતકાગની પેડે અશ્રાત વર્તા એના નાગકુનાગ દેનાન્યે સાત અહોગત વીતાજ્યા

પછી ' આ કાણ પાપી મને આમે ઉપનગ કવાને ઉતથયો છે ' એવો ૧૭મ મનમા થતો વિનાગ અત્તિને નદા ૫૧૬મી અને નદા નમીપ રહેનારા મોગ હાલર વસો તૈયાગ થયા, ભાથા બાધીને પોતાના તનુષો અરિન્ય કર્યો અને ખેત્ર કોથરૂપી આનથી યનુએને બાગવાને ઈચ્છા હોય તેના થ ને નાગકુમારોની પાસે આવી કહેવા લાયા- ' અરે રાકડાએ ' તમે આગનીની પેડે પૃથ્વીના પતિ આ ભરત ચક્ર વર્તિન જાગના નથી ' અખિલ વિષયી અગે આ ગ નને ક'વે ઉપદ્રવ મોટા પવતમા દતપદાગ કરનાથી કષ્ટ પામતા હાપીની પેડે તનનેજ અપતિને અથે થશે, તેમ છતા પત નતુલની પેડે તને અહીંથી રીત આપ્યા અએ, નહો તો તમારૂ પૂર્વે નહોં એવેડુ એવુ અપમૃત્યુ થશે. '

એ પ્રનાસે આનગીને આકુળ વ્યાકુળ થયેલા ને મેધમુખ નાગકુમારોએ દૈદ્રઅલિક રૂપ દૈદ્રઅગને સદરી લે તેમ સલવાગમા મેનમગને સદરી લીધુ, અને ' તમે ભગત ૧૭ને યરલા થાએ ' એવુ કિરાત લેકિને કહી પોતાને આનકે ગયા દેવતાના વચનથી ઈચ્છા ૧ થયેલા એએ લેકિ અન્ય યરલ કિત થનાથી ચાલને ચોગ્ય એના ભરત ૧૭ને યરલે ગયા તમે સપની ફાલ ઉપગથી સંગ લકને એકા કર્યો હોય તેના નગિએ, ખેત્ર મેર પવતનો નાર હોય તેવો મુલુ મુલાનો ગયિ અને અપે અચરતના પ્રતિનિબ હોય તેવા લાખો અરેએ તેએએ ભરતપતિને ભેટ કર્યો પછી મલ્લકે અજ વિ મેટી નાકચનગાતન નાપીથી બળે બલીગનોના નટોગ હોય તેમ ફરે ન્વરે કહેવા લાયા- ' હે જગતપતિ ' હે અપાડ પ્રવડ પતાકમી ' તમે વિગય પામે ' છ અડ પૃથ્વીન ગના તમે હદ્ર રેના છે હે ૧૭ ' અનારી પૃથ્વીના કિ વારૂ પૈતાજ્ય પવતનુ મોટુ નુકસાદા તનારા ચિનાય બીજે કાલ ઉપાડવાને સમય છે ' હે નિગયી ૧૭ ' આકાશના જયોતિશક્તી ૧૭ જગની ઉપગ આખા મૈન્યનો પડાવ સમવાને તનારા ચિવાય બીજે કાલ સમય છે ' હે નામિ ' આજુન ચકિતને લીધે તમે દેવતા મોથી પલ અગેય ડો એવુ અમે હવે અહ્યુ છે, માટે અમારો આનો નવ અપગાય દોના ૬ ૧ હે નામ ' નનીન જનન આપનાગ તનારા હ-ને અમારી પીડ ઉપર

આરોપણ કરો ! આજથી જામે તમારી આજ્ઞામાજ વતણું ' કૃત્યત એના મહા ! ખન તેમને પોતાને આપીને કરી તેમનો સત્કાર કરી વિદાય કર્યા ઉત્તમ પુરુષોના કોઈની અવધિ પ્રણામ સુધી જ હોય છે. ચક્રવર્તીની આજ્ઞાથી સેનાપતિ સુધેરા ગિરિ તથા સમુદ્રની મર્યાદાવાળા નિહુના ઉત્તર નિઃશૂંટને સાધી આવ્યો, અને અનાય એકે પોતાના સગથી આર્ય કરનાને ઈચ્છતા હોય તેમ મુખભોગ ભોગનતા ચક્રવર્તી તથા ધણો કાળ રક્ષા

અન્યના હિગ્નિજ્વલમા જમાનરૂપ અને તેજથી નિશાળ ચક્રરત્ન ગજની આશુકી જામાથી નીજળુ અને શુદ્ધ હિમનત પરંત તરક પૂર્વ દિશાને માગે ચાલુ જગનો પ્રવર જમ નીકને રસ્તે ચાને તેમ ચક્રવર્તી પણ ચક્રને રસ્તે ચાલ્યા ગરોદ્રની પેઠે લીલાશી ગજન કરતા મહારાજ કેટલેક પ્રયાણે શુદ્ધ હિમાદ્રિના દક્ષિણ નિતબ (ભાગ) પાસે આજ ભોજપત, તગ અને દેવવારતા વનથી આકુળ તે નિતબમા પાડુકવનમા ગેદ્રની જેન મહાગજએ હાવલી નાખી ત્યાં શુદ્ધહિમાદ્રીકુમારદેવને ઉગ્રી જનસામ્રાજ્યે અદ્ભુત તપ કર્યો, કાળકે કાર્યસિદ્ધિમા તપ એ આદિ મગળ છે ગણિને આ સૂર્ય જેમ પૂનસમુદ્રની બહાર નીકળે તેમ અદ્ભુતબક્તને અતે તેજસ્વી મહાતમ રથારૂઢ થાને ધનવલી રૂપી સમુદ્રમાથી બહાર નીકળ્યા અને આટોપ સહિત વેગપૂર્વ જાળને શુદ્ધહિમાત્રય પરંતને રથના આગના ભાગથી તપુ વખત તાડિત કર્યો વતુ ની પૈવાખ આદ્રિમા રહીને મહાગજએ પોતાના નામથી અકિત કરેલુ ખાલ હિમાચર કુમારદેવ ઉપર ડોડયુ પાણીની પેઠે આમશમા બેતિર ચોજન જ ને તે ખાલ નેની આગળ પડયુ અકુચને બેઈને ઉન્મત્ત દસ્તીની જેમ થયુના ખાણને બેઈને તાકત તેના નેત્ર રક્ત થઈ ગયા, પણ ખાણને મદલ કરી તેની ઉપરના સર્પ સનાન બચકગ નાનામર વાની ગીપકની પેઠે તે ચાલ થઈ ગયો તેથી પ્રધાનપુરુષની જેમ તે ખાણને પા સાથે નાખી બેઠા વ ને ને બરનેથર પામે આવ્યો આકાશમા રહીને હંમે રનરે ત્યજ્ય થનું કટી ખાલકારક પડ્યની પેઠે તેણે ચક્રીને ખાલ અર્પણ કર્યું અને પગ દેનરૂપના પુરોની નાગા, ગોલીઈં અન્ન, સર્પીતાન અને પાંચદ્રદનુ જળ-એ સર્વ સામને ભેટ કર્યા ક્રતલ કે તેને નાર રૂપ તેજ દનુ નીજ કડા, આશુમધ અને દિવ્ય વસ્ત્રો ભેટ મિતે મહાગજને ંડમા આપ્યા અને કથું-‘સ્વામિન’ ઉત્તર દિશાને છેડે તમ ગૂલ્યની રહે દુ રહીક. ’ એ પ્રનાણે કહીને તે નિરામ પામ્યો એટલે મહા ! અને મહાર કના તેને વિસમન કરો પડી શુદ્ધહિમાત્રયનુ બણે સિખર દોય અને થનુ એનો બણે મનોરથ દોય નેમ પોતાનો ગ્ય પાડે નાગ્યો ત્યાંથી જપમપુત્ર જપનક પડતે તથા અને દસ્તી જેન પોતાના વાનરે પડતને પ્રદાર કરે તેમ રથશીનથી ન નખા નેને તાડન કુ પડી સૂચ જેન કિંગિચરને મદલ કરે તેમ ચક્રવર્તીએ રથને તથા અજપતની હાથમાં ધોડીની ન મદલ કર્યું તે મહિગીતથી તેના પૂર્વ સિખર

હવે લખ્યું કે ' અવમરિપત્ની કાળના ત્રીજા આરાના પ્રાત ભાગમાં હું ભરત નામે ચક્રી થયો છું ' એવા અક્ષરો વખી ચક્રવર્તી પોતાની છવણીમાં આવ્યા અને તેને નિમિત્તે કરેલા અશ્રુમ તપતુ પાગલુ કર્યું પછી હિમાવયકુમારની પેઠે તે કપલકુટ પતિનો ચક્રીની મ પતિને ચોચ અશ્લાઘકા ઉત્પન્ન કર્યો

ગગા અને મિથુ નદીની મધ્ય બુમિમાં બંને મમાતા ન હોય તેથી આકાશમાં ઉછળનાગ અધોથી, મૈન્યના ભારથી જ્યાં પામેલી પૃથ્વીને છાટવાને ઇચ્છા હોય તેમ મદજળના પ્રવાહને ઝળતા મધદ-તીઆથી, દત્ત ચક્રધાગથી પૃથ્વીને સ્પર્શતથી અનકૃત કૃતા હોય તેવા ઉત્તમ ગ્રેયથી અને બંને નગદૈતને બતાવતા હોય તેવા અદ્વૈત પગલમવાળા બુમિમાં પ્રમગ્તા કોટાગમે પેદવથી વીંટાયેલા ચક્રવર્તી, અશ્વના મને અનુવર્તી થકને સાક્ષનાગ જલ્ય મન મનની જેમ ચક્રના અનુગત થઈ વૈનાદ્ય પવતે આવ્યા જ્યાં શબરમીઆ આદીશ્વના અનિદિત ગીતો ગાતી હતી એવા તે પવતના દિગ નિતબમાં મહારાજએ છવણી કરી ત્યાં ગહીને તેમણે નમિવિનમિ નામના નિધા પગની હવે દહને માગનાર બાલ પ્રેર્યું બાલને એમ ન બને વિચારપતિઓ મેપાટાપ કરી પગપગ આ પ્રમાણે વિચાર કરવા લાગ્યા.

' જ બુદ્ધીપના ભરતપડમાં આ ભગતગજ પ્રથમ ચક્રવર્તી ઉત્પન્ન થયો છે જ નહીં ભૂત પર્વત હવે ચક્રવિબની જેમ પોતાનું નામ વખીને પાછા વળતા ને અર્ધો આવ્યો છે હ-તીના આરોહકની પેઠે તેણે આ વૈનાદ્ય પર્વતના પદ્મ ભાગમાં પડાવ નાખ્યો છે બધે હેઠાણે જય પામવાથી પોતાની બુજમાં ગર્વિત થયેલો તે આપણી પ્રમેથી પણ જય મેગવનાને ઇચ્છે છે અને તેથી હું માનું છું કે તેણે આ ઉદ્ધ દુરુપ બાલ આપણી હવે નાખ્યું છે ' આવી રીતે વિચાર કરી ને બને જલ્ય યુદ્ધને માટે તૈયાર થઈ પોતાના મૈન્યથી ગિરિધિખ ને અશ્વજન કરવા લાગ્યા મૌપમ અને મશનપતિના દેવમૈન્યની પેઠે ને બનેની આગથી વિધાધરના મૈન્ય આવવા લાગ્યા તેનના કિલ્લિતારવ શબ્દોથી વૈનાદ્ય પવત હમનો હોય, ગાજનો રોય અને ચીત કુશલને હોય તેમ જાણવા લાગ્યા વિધાધરના મેવેર વૈનાદ્યગિરિની શુદ્ધની પેઠે મુવજની તિશાળ દુદુભિ વગાડવા લાગ્યા. ઉત્તર અને દક્ષિણ એલીના બમિ, આમ અને શહેરના અવિપતિઓ ત્યાગના પુત્ર હોય તેમ વિવિત ગતના આમ શત્રુ પહેરીને બંને ગરુદ હોય તેમ અન્નપિત મનિથી મગનમાં આવવા લાગ્યા નમિવિનમિની માથે સાક્ષના તેઓ બંને તેની બીજા મૂર્તિનો રોય તેવા જાણતા હતા એક વિચિત્ર આવેકની પ્રભાથી દિશ્વોને ત્રાશિત કરનારા વિમાનોમાં બેઠા પેનનિક દેવનાથી જુદા પડી ન શકે તેવી રીતે આવ્યા કેહ પુષ્કાવનના મેધ એવા મલ્લિદુઓને વર્ષાવનગ અને મલ્લના કન્યારા મધદ-તી હવે બેઠા દેવના કેહ એક અને સૂયના તેજથી બ્યાપ્ત થયા હોય તેવા મુવજગ્ન મિત મશમાં બેઠા

આદ્યા, ઇ, ગગનમા મારી આનથી આનતા અને અનિવેગથી મોખના-અણે જુ કુમાર દેવતા હાય તેના ઘોડા ઉપર મેરી પ્રયાણ કરવા લાયા, અને કેટલાએક દોરે સશસ્ત્રમૂઢ ધાગલ કરી-વજના કવચ પહેરી-કપિઓની પેઠે ઠેકતા ઠેકતા પાવ થકને આદ્યા એવી રીતે નિવાસરોના મૈન્યથી નીટાયેલા અને યુદ્ધને માટે તૈયાર થયેના નભિવિનભિ નૈતાલ્ય પતત ઉપગથી ઉતરી ભગતપતિના નમીપ ભાગે આયા.

આમશમાથી ઉતરતુ નિવાસરોનુ મૈન્ય મલિમય નિમાનોવડે અણે આમથને જુ સૂર્યમય કરતુ હોય, પ્રજ્વલિત દયીઆપેથી અણે વિલુનમય કરતુ હોય અને ઉગ્મ દુકુખિના ધનિથી અણે ધોનમય કરતુ હોય તેમ જાણના વાચુ 'અરે દડાઈ' તુ આમારી પામેથી દડ અડલ કરીય' એમ ભાવલ કરતા, નિવાથી ઉન્મત્ત થયેલાને બને નિવાધરોએ ભરતપતિને યુધન કરવા બોલાવ્યા પછી મૈન્ય મલિન તે બનેને માથે મમમળે નિવિન પ્રકાગના યુધોથી યુદ્ધ થવા નાચુ કેમકે જયવંશી યુદ્ધથીજ ઉપાર્જન કરવા યોગ્ય છે એ પ્રમાણે બાર વાં સુધી યુદ્ધ કરીને ઠેરે અકવર્તીએ તે બને નિવાસરોને જીતી લીધા એટલે અજનિ જોડી ભગેશને પ્રલામ કરી તેઓ બોલ્યા- 'હે કુળનામિ ! સૂર્યથી અધિક બીજે તેજવત નથી, વાચુથી અધિક કોઈ વેગવત નથી અને મોક્ષથી ઉપરાત બીજુ સુખ નથી તેમજ તમાગથી અધિક કોઈ સુગીર નથી હે આનભિ ! આજે તમને જોનાથી અમે સાક્ષાત્ જયમને વનેશ જોયા છે અજ્ઞાનપણાથી અમે તમને જે પીડા કરી તે તમે દામા કરજો, કેમકે તમે અમને અજ્ઞાનપણામાંથી ભગૃત કર્યા છે પૂરે જેમ અમે જયખન્નામીના જુલ દતા તેમ હવે તમારા જુલ્ય થયા ગીએ, કેમકે આમીની પેઠે સનામીપુત્રની મેના પત લ જ્ઞાકારી દોતી નથી હે મદાગજ' દક્ષિણ અને ઉત્તર ભગતાઈની મધ્યમા રહેવા વૈજ દ્યન્ત બને પાશ મા દુર્ગપાળની પેઠ અમે તમાગ સામનમા રહીશુ' એમ કહી નિતિભિ । અણે-એ કે તેઓ મદાગજને કાઢ બેટ આપનાની ઈચ્છા કરતા દતા છતા અણે કયાયના કરવાને ઈચ્છતા હોય તેમ નમસ્કાર કરી અજનિ જોડી-અણે ગિયર રહેતી જ રમી હોય તેની સ્ત્રીઓમા રતનરૂપ પોતાની મુભદ્રા નામે દુહિતા અહીને અપલ હતી.

અણે મૂત (દોરી) ગાળીને મનાવી હોય તેમ તેની મમનોગમ આકાશિ દત્તી વૈજોત્પત્તી અદર રહેના માનિયના તેજનો અણે પ્રજા હોય તેની તેની માનિ દત્તી કૃતગ મેવંશથી અદૃત દોય તેમ યોવનવ્યવસ્થાથી તથા નત્ય ગિયર રહેનાગ છે મ. વાગલ કેમ અને નમોથી તે અસ્થત શેખની દત્તી, નિય આનની પેઠે તે મવ રોમ રૂપ કરનારી દત્તી અને દિવ્ય જગની પેઠે તે ઇચ્છતુકુળ શીત અને હલ્ય સ્પષ્ટ જાણે દત્તી ને જય દેકાણે મ્યામ, જય દેકાણે મૈન, જય દેકાણે તામ, જય દેકાણે ઉત્તમ, જય દેકાણે મબીર, જય દેકાણે નિમ્બીત, જય દેકાણે દીપ અને જય દેકાણે કૃત દત્તી પેનાના કેમ વપરી તે મૂળના ક્ષાપને જાતની દત્તી અને ક્ષાપથી અદમી.

મદ્રનો પગખવ કગતી હતી નિ અને પ્રીતિની કીડાવાપી હોય તેવી તેની મુદ્ર દૃષ્ટિ
 નેત્ર) હતી વનદના લાવણ્યજનની ધાગ હોય તરી તેની દીર્ઘ નામિકા હતી નવીન
 દેખાતા જેવા મુદ્ર તેના ગાન દન અંજુ એ હોયક હોય તેવ ખમા મુખી પહોચતા
 તેના એ કામ હતા એ માયે થયેના બિજનગની જેવા તેના અનુ હતા હીગકણીઓની
 પેલીની મોખાને પાખવ કગનાગ દાન હતા ઉદગની પેટે ત્રણ રેખાવાશુ તેતુ કક ગ
 હેતુ, કમનનાગ જેની મગન અને બિમના જેવી ર મગ તેની જુખ્યો હતી, કમદેવના
 એક ઘણકગય હોય તેવા તેના નાન હતા નનોએ અંજુ પુષ્ટતા હરી હીરી હોય
 અને નેથી કૂચ થતુ હોય એવુ તેતુ કોમગ ઉં હતુ મગિતાની ભમરી જેવુ તેતુ
 નમિમદગ હતુ નમિમદ પી વાપિકાત તીગ ઉપગની દુર્વાવગી હોય તેવી તેની પેમાનની
 હતી કમદેવની અંજુ સપ્થા હોય તેવા તેના વિચગ નિતબ હતા, હોડિગાના એ સુવર્ણ
 નાબ હોય તેના મુદ્ર તેના ઉદ્દહ હતા મુગનીની જધાનો નિગ્ગાર કગનાગી તેની
 જધા હતી, હનની પેટે તેના ચણ પગ કમદને નિગ્ગાર કરનારા હતા, કચગણની
 અગુની રૂપી દગથા અંજુ પવિત્ર વધા હોય તેવી તે જલુતી હતી પ્રકાશમાન નખ
 રૂપી ન્લોથી ગ્નાચગની તરી હોય તેવી જલાતી હતી, વિચ ગ, નચ્છ, કોમગ અને
 મુદ્ર વસોથી તે મુદ્ર પવનના પડવાથી તગિત થયેની સગિતા જેવી લાગતી હતી,
 નચ્છ કોનેથી તગિત થયેના મનોહર અચયોથી તે પોનાના સુવર્ણ તથા ગ્લમય
 અમુષ્ણેને ઉનટી શોભાવની હતી તેની પાછગ ધયાની જેમ છતારિણી સ્ત્રી જેવા
 ક ની હતી, એ હમયો કમડિનીની પેટે મચ્છ કગના એ ચામગથી તે શોભતી હતી,
 અને અપ્નસથી લકમીની જેમ તથા નાતાઓથી અન્દવીની જેમ ને મુદ્ર બાગા મ
 નાનવયવગી હમરો મખીઓથી પગિવૃત હતી

નનિ અંજે પદ મદા મુન્યવત ગ્લો ચકવર્નિને મેટ કર્યા કમકે સ્વામી રેર
 આપે ત્યાગે મહાત્માઓને શુ અંદેય છે " પડી ભગપનિએ વિદાય કંવા નમિવિત
 મિએ પોનાના પુત્રોના પુત્રોને અન્ય મોપી વિગ્ગય થ, જાખદેવ ભગવતના ચલુમુગ-
 મા હાં મન ચદસ ક્યુ

લગે ચકલની પડવાડે ગમન કરતા તીવ તજની ભગરામ ગગાના તટ ઉપ
 આગ્યા અન્દનીના આનથી દુગ નદી તેમ નછક નદી જેવે આનક પૃથ્વીના ઈંદ્રે પોનાના
 મુન્યને પડાવ કાચો મહારાજની આવાથી તુરેવ મેનાપનિએ મિથુની પેટે ગંગા ઉનગી
 તેનો ઉત્તરનિમ્નુટ નાથો (તામે કયો) પડી ચકવર્નિએ અરુમખજાથી ગગાદેવીની
 નચના ગી મમર્થ પુરુષોનો ઉપચાર તકાળ મિદ્ધિને માટે થાય છે ગગાદેવીએ
 મેવજ થી મદ્રાગાને એ ગ્લમય સિદ્ધાસનો અને એક હમ ને અક ગ્લમય કુસો
 આપ્યા તે ગગાદેવી રૂપકાવણથી મમદેવને પગ કિ કરુનુય કરના ભગવતને જે
 જેમ પાની વ નછપી મદ્રને અનુનગનાગ મનોહર તાનાગલ હોય તેવા નેષુ સર્વોગે

હવે પાછા કરી ચક્રી એનાની સાથે તે નદીઓ ઉતર્યાં મૈત્ર્યરૂપે સંયત્રી આતુર થયેના વિનાશ્યે પ્રેરણા કરી હોય તેમ ગુફાના દમિત્વદ્વાર નતકાળ સ્વયમેવ ઉઘડી ગયા એટલે કેશરીમિહની પેઠે નગકેશરી ગુફા બહાર નોકડાયા અને ગગાના પશ્ચિમ તટ ઉપર તેમણે પાવન નાખ્યો

ત્યાં નવ નિર્માનને દેશીને પૃથ્વીપતિએ પૂર્વ તપશી ઉપાસન કરેલી વધિઓવડે શ્રનાગ નામના માર્ગને બનાવનાર અષ્ટમ તપ કર્યો અષ્ટમને અને નવનિર્મિતો પ્રગટ થયા અને મહાગજ પાસે આવ્યા તે દરેક નિર્મિતો એક એક હજાર યજ્ઞોએ આધિગ્નિ કંના હના તેના નૈસર્ગ, પાદુક, પિંગન, મવરત્નક, મહાપદ્મ, કાચ, મહાકાન, માલવ અને ચમ્પક એવા નામ હતા, આઠ ચક્ર ઉપર તે પ્રતિષ્ઠિત થયેલા હતા, અને આઠ યોજન ઉચ્ચ, નવ યોજન વિસ્તારમાં તથા દશ યોજન લંબાઈમાં હતા વૈદ્યમણિના આગ્રણથી તેમના મુખ આશ્ચર્યકર કરેલા હતા સરખા, સુવર્ણના, ગ્લોથી ભરપૂર અને ચક્ર, ચક્ર તથા સૂર્યના લાઠન (ચિન્હ) વાળા હતા તે નિર્મિતોના નામ પ્રમાણે નામવાળા, પચોપમના આયુષવાળા નાગકુમારનિકાયના દેવો તેના આધિ કાયક થઈને રહેવા હતા

તેમના નૈમર્ગ નામના નિર્મિતો છાવણી, ચંદેર, ગ્રામ, ખાણ, દ્રોણમુખ, મહા અને પતન વિગેરે ન્યાતોનું નિર્માણ થાય છે પાદુક નામના નિર્મિતો માન ઉન્માન અને પ્રમાણ એ મવનું ગણિત તથા ધાન્ય અને બીજનો સભવ થાય છે પિંગળ નામના નિર્મિતો નગ, નારી, હાથી અને પેદાઓના સર્વ ભતિના આશ્પણોનો વિરિજતી ચક્રાય છે સર્વરત્નક નામના નિર્મિતો ચક્રરત્ન વિગેરે માન એકદ્રિય અને મન પચેદ્રિય ગ્લો ઉત્પન્ન થાય છે મહાપદ્મ નામના નિર્મિતો મવ પ્રકારના શુદ્ધ અને ગીત વચ્ચે નિષ્પન્ન થાય છે કાળ નામના નિર્મિતો વર્તમાન, બૂત અને ભવિષ્ય મવ કાળનું જ્ઞાન, કૃષિ વિગેરે કમ અને બીજ શિત્પાત્રિકનું જ્ઞાન થાય છે મહાકાળ નામના નિર્મિતો પ્રવાળા, રૂપ, સુવર્ણ, મુકાદ્ધ, લોહ તથા લોહાદિક ધાતુઓની ખણી ઉત્પન્ન થાય છે માણવ નામના નિર્મિતો યોદ્ધા, આયુધ અને કવચની સંપત્તિ તથા મવ પ્રકારની શુદ્ધનીતિ અને દંડનીતિ પ્રગટ થાય છે નવમા રાખ નામના મહાનિર્મિતો ચાર પ્રકારના કાવ્યની મિદ્ધિ, નાટ્ય નાટકની વિધિ અને સર્વ પ્રકારના વાગ્ધિનો નિષ્પન્ન થાય છે એ પ્રમાણેના શુભનાળા નવ નિર્મિતો આવીને કહેવા લાગ્યા— ' હ મહાભાગ ' અને ગગાના મુખમાં માર્ગપતીયના નિવાસી છીએ તમામ બ્રાહ્મણી નગ થકને તમારી પામે આવ્યા છીએ તેથી તમારી હૃદય પ્રમાણે અવિશ્વાસપદ્ધે અમારો ઉપભોગ કરો અને આપો કદાપિ સમુદ્ર કાય પામે પલ્લવમે કાય પામના નથી ' એમ કહી મવ નિર્મિતો વચ થયા એટલે નિર્મિતો ગમજે પાગલુ કર્યું અને ત્યાં તેમનો અપ્રાદિકા ઉત્તમ કર્યો ગમજની આગાથી

સુષેણ પણ ગગાના દક્ષિણ નિષ્કૂટને નાની પટ્ટીની પેઠે હીનામાત્રમા સાધીને આજે પૂર્નાપર સમુદ્રને હીનાથી આકાશ કરી ગઢેલા જણે બીજા વૈતાલ્ય હોય તેમ મહાગમ ત્યાં ધણે કાળ ગયા

એક દિનમ સર્વ ભગતજ્ઞેન જેણે સાધ્યુ છે એના ભરતપતિનુ ચક્ર અયોધ્યા ન ગુપ્ત આયુ મહારાજ પણ સ્નાન કરી, નમ્ર પહેરી, બનિકર્મ, પ્રાયશ્ચિત્ત અને કૌતુક મગત કરી, ઈંદ્રની પેઠે ગજેન્દ્ર ઉપર આરૂઢ થયા જણે કંપવૃક્ષ હોય તેના નવનિર્મિતોથી પણ થયેના બહારનાળા, સુમગાના ચતુર્ંગ સ્વપ્નોના જીવ કૃણ હોય તેના ચતુ ગ રત્નોથી નિરતર આવૃત્ત, રાજઓની કુળનક્ષત્રી જેની અને જેણે સૂર્ય પણ નજરે જોયો નથી તરી પોતાની પાંચીન બત્રીસ હજાર ગજકન્યાએ યુક્ત, જાણે અધ્ધસગઓ હોય તરી અને બત્રીસ હજાર દેગમાથી પરણેલી બીજી બત્રીસ હજાર સુદર સ્ત્રીઓથી શોભિત, અનુપમન હોય તેના પોતાના આશ્રિત બત્રીસ હજાર રાજઓ તથા વિવ્યાદિની જેમ શારાંગી લાખ હાથીઓથી નિરાજિત, અને જાણે અખિન નિશ્વમાથી આણ્યા હોય તેના શોગસી લાખ અશ્વ, તેટલાજ રથો અને બ્રહ્મિને આશ્રયદન કરનાગ છન્નુ કેડી મુખ રોથી વીંટાયેના ભરત ચક્રવર્તી પ્રયાણના પ્રથમ દિનમથી સાડ હજાર વર્ષે ચક્રના મારને અનુસરતા અયોધ્યા તરફ ચાલ્યા

માર્ગે ચાલતા ચક્રી સૈન્યથી ઉટેલી રજમમુદના સ્પર્ગથી મધીન થયેના જોયોને જાણે પૃથ્વીમા આનોટ્યા હોય તેના કરતા હતા, પૃથ્વીના મય ભાગમા રહેના ભરત પતિ અને વ્યતરોને સૈન્યના ભારથી પૃથ્વી કાટનાની સકાને ઉત્પન્ન કરી બધા પમાડા હતા, ગોકુળે ગોકુળે નિકચ્ચવ દહિનામી ગોપાગનાઓનુ માખણ રૂપ અવ્ય અમુક હોય તેમ બક્તિથી સ્વીકારતા હતા, વને વને હાથીના કુભચગમાથી ઉત્પન્ન થયેલા મુક્તકૃણ નિગેની કિરાત લેદ્રઅ આપેની મેટા મદલ કરતા હતા, પનત પનતે પનત રાજઓએ આગળ ધરેના ન્ન સુવામની ખાણના મદનુમારને અનેક વખત અમીકા કરતા હતા ગામે ગામે જાણે ઉત્કલિત બાધન હોય તમા આમવૃધોના ઉપાયન પ્રસંગે જાણે ચંદલ કરી તેમના ઉપર અનુચંદ કરતા હતા, કસોમા પડતી ગાયની જેમ કામે મા કાનગરૂ પ્રમરતા નિનિમિને પોતાની આસાડથી ઉચ્ચેથી અટકાની ગણતા હતા વાનરોની પેઠે વ્રજ ઉપર ચડી પેતાને દનપૂર્વક એનાગ આશ્વબાગેને પિતાની કૃપાથી જોતા હતા સન્ય, ધન અને જીવિતવડે નિરપદની ગામડાઓની મધ્ય પેતાની નીલિ પી વાગ્યા કૃણાજાણે અનુદેહતા હતા મરિતાઓને પકિત કરતા હતા મરોવાનુ દેવન કરતા હતા અને વાન તથા કુવાને પાતાતવિતગની જેમ ખાતી કરતા હતા દુનિનથી શત્રુને શિમા કરનાર મહાગમ એ પ્રમાણે મત્યાચતના પવનની પાલોને મુખ આપતા અને બીમે થીમે ચાલતા અયોધ્યાપટ્ટીની મર્મપે આની પદોચ્ચ અને અદેધને અનિયમ રૂપ થયેલા મહોદહ હોય તેના મકાવાગ મહારાજએ અને

યાની નજીકની જમિયા નખાવ્યો પછી ગજશિંગમણિ ભરતે ગજાનીને મનમાં
 ૧ નિરૂપદ્રવની પ્રતીતિ આપનાર અદ્ભુત તપ કર્યો અદ્ભુતભક્તને અતે પૌપધાન્યમાથી
 મહાગ નીકળી ચઢીએ બીજા ગજઓની માથે દિવ્ય ઝોલથી પાગલુ કયુ

અહીં અયોધ્યામાં સ્થાને ન્યાને બંધે ઠિગતરથી આવેની લક્ષ્મીને ક્રીડા કરનાના
 કેટલાક હોય તેવા હયા તોગણુ બધાવા લાગ્યા, ભગવતના જન્મસમયે દેવતાઓ સુ
 ધેથી જાળની વૃદ્ધિ કુટે તેમ નગરોલો દરેક માર્ગ કેગના જળથી છટકાન કરના વાગ્યા
 તમે નિધિઓ અનેક રૂપે થઇ અગાઉથી આવ્યા હોય તેવા માયાઓ મુનશસ્ત્રભથી
 ચાવા નાગ્યા ઉત્તરકુરુમાં પાવ દ્રવની બને બાનુએ રહેવા દગ શસુવણ ગિગિ ગોભે તેમ
 માગની બને બાનુએ સામમામાં રહેના માયાઓ ગોભના વાગ્યા, દરેક માયાએ બધિવા
 ભલમય તોગણુ દ્વિધનુષની શ્રેણીની શોભાનો પગભવ કરવા વાગ્યા, અને ગધર્વોનું
 નૈન્ય જમ વિમાનમાં બેમે તેમ ગાયન કરનારી સ્ત્રીઓ મૃદગ તથા વીણાને બજનનારા
 ગધર્વોની સાથે તે માયા ઉપર બેમવા વાગી તે માયા ઉપરના ચરના સાથે બધિની
 મોતીની ઝરના લક્ષ્મીના નિવાસગૃહની પેઠે કાલિથી દિશાઓને પ્રકાશિત કરના લાગી
 બંધે પ્રમોદ પામેલી નગરદેવીના કાચ્ય હોય તેના સામોથી, સ્વર્ગમંદનની રચનાવાળા
 ચિત્રોગી, કૌતુકથી આવેના નક્ષત્રો હોય તેવા દર્પણોથી, ખેચરોના કાચના રૂમાય હોય
 તેવા નુગ વસ્ત્રોથી અને વક્ત્રીની મેખના જવી વિચિત્ર મજિમાળાઓથી નગરજનો હયા
 વા લખે, મા હાટની શોભા કરવા લાગ્યા લોકોએ બાધેલી ધુધરીઓનાળી ગલાકાએ
 સાગમ પક્ષીના મધુર અવાજવાળા શરજ્જતુના મમયને બતાવવા લાગી વ્યાપારીઓ દરેક
 દુધન અને મદિરોને યમદંભના ગોમયથી હાંપીને તેના આગલામાં મોતીના સાચિયા
 પૂવા વાગ્યા ઠેકાણે ઠેકાણે મુકના અગરૂચ્છથી પૂરના ધૂપીઆના ધૂમાડા હયા
 લગા દતા તેથી અણે તે સ્વગને પણ ધૂપિત કરવાને ઇચ્છતા હોય તેના જણાના લાગ્યા

એ પ્રમાણે નગરજનોએ શલગાંધી નગરીમાં પ્રવેશ કરવાની ઇચ્છાથી પૃથ્વીના ઇદ્ર
 ચક્રની શુભ મુહુરે મેધની જમ ગજના કરનાગ કાથી ઉપર ચડ્યા આકાશ જમ
 ચક્રમંદળથી ગોભે તેમ કપૂરચ્છની નવા સ્વેન છત્રોથી તે શોભતા હતા મે સામ
 રોના મિષથી, પોતાનું સરીર નક્ષેપીને આવેલી ગગા અને મિધુ તેમને મેનતી હોય
 તેવા જખાતા હતા સ્ફટિક પવતની ચિનાઓમાથી સાગ વગને રચ્યા હોય તેવા ઉન્નત,
 અને બારીક, દામગ અને ધાત્ર વસ્ત્રોથી તે શોભતા હતા બહે રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ
 પ્રેમથી પોતાનો માર આપણ કર્યો હોય તેવા વિચિત્ર ગ્લાનકારોથી તેઓ મવ અગે
 અચકન થયા હતા દૂણા ઉપર મણિને ધાગલ કરનાગ નાગકુમારદેવોથી પગવરેવા
 નાગગજની જમ માણિક્યમય મુગટવાળા રાજાઓથી તે પરિવૃત્ત હતા ચારણદેવતા-
 ઓ હિંદના ગુણનું જમ શીર્ષન કુટે તેમ જય જય સમ્દ બેવી પ્રમો પમાડતા
 ચાલ ભાટો તેમના અદ્ભુત ગુણોનું શીર્ષન કરના હતા, અને મગજ વાજનના

નિર્ગોષના પ્રતિશબ્દ મિથથી આકાશે પહોં તેનો માગવિક ધ્વનિ કયોં હોય તેના ને જાણના હતા તેમથી ધ્રુવ મગધા અને પગક્રમના ભાડાગાર જેવા મહાગજ પ્રયાણને માટે ગજદ્રને પ્રેરણા કરી આગળ ચલાવના લાગ્યા સ્વગથી જાણે ઉતર્યા હોય અને પૃથ્વી માથી જાણે નીકળ્યા હોય તેમ ઘણે કાળે આવતા પોતાના ગજને જોવાને બીજા આમ દિકથી પણ લોકો આવ્યા હતા મહાગજની સવ મેના અને જોવાને એકડા થોડા લોકો—એ બને એક જ ચત્રથી જાણે મવ મત્યલોક એક ઠેકાણે પિટીમૂન થયો હોય તેમ જાણના નાનું મૈત્ર્ય અને આનેના લોકોના જમાનથી તે વખતે તનનો દાણે મુઠ્યા હોય તો તે પણ પૃથ્વી ઉપર પડે તેમ ન હતું જાણે વૈનાગીક (ભાટ) હોય તેમ હવથી ઉનાન થયેના કેટલાક લોકો મુનિ કળા હતા, જાણે અચળ આમ હોય ના પોતાના સમાચનથી મદ પવન નાખતા હતા, કોઈ વધાટ ઉપર અજાનિ જોડીને નૃપની પેડે નમતા હતા કોઈ માગનાત્ની પેડે કળ પુષ્પને અર્પણ કરતા હતા કે પુનરેવનાનો પેડે નહતા કરતા હતા અને કોઈ ગોવના વૃદ્ધજનની જેમ તેમને અધિક આપતા હતા.

જામદેવ જમાન જમ સમયમગ્ધામાં પ્રવેશ કરે તેમ પ્રજાપતિએ આર દ્વારવાળી પોતાની નાગીમાં પૂવદ્વારથી પ્રવેશ કર્યો સમયપટિમ મમયે એક સાથે હોય પક્ષે વજ્રવોને ના. થાય તેમ તે વખતે દરેક માયા ઉપર મગીત થના લાગ્યું મહાગજ અચળ આપ્યા એટલે રાજમાર્ગના મકાનોમાં રહેની નગનારીઓ હવથી દમ્પતી પોં ધનીઓ રક્ષા સાગી (વધાવવા સાગી) પુરજનોએ પુષ્પની વૃદ્ધિથી આગે બાજુથી અચરત્રદન કરી દીધેનો મહાગજનો દમ્પતી પુષ્પમય રથ જેનો થઈ ગયો ઉત્કર્ષિત લેકેની અકુલ દુકલ નદિત અવર્તી રાજમાર્ગે પીમે ધીમે ચાલના નાયા લોકે દાથીને બધ ન ગળતા મહાગજની સર્મયે આવી દ્વલ્લક અપલ કરવા લાગ્યા કાળ કે હર્ષે એજ અવવાનું હે । જ દમ્પતીને કુભચળમાં અકુમળી તાડન કરી દેક મોં દેનો ખત્તા હતા તે નમરે મને બાજુના માયા ઉપર આગળ દુર્ગ દેવી મુદ્રા સ્ત્રીઓ એકનાયે ચલતીની કપૂરવડે આ નિક (આગતી) કરી દત્તે બને પડેએ અગવિક જગતા દોવાથી મહાગજ ને બાજુએ મૂય મદ્ર રહે ને જવત્ની દેનાને નાગ્ય કરતા હતા અમનેની પેડે મોતીથી બરેલા હથેલ ૧૫૧ અવર્તનિ વાવવા માં દુમનોના અચનામમાં રહેના નલિકજનો તેમ દિયો અવિવન કરતા હતા મજમામની નજીક રહેની હરેનીઓના દગ્ધ મને ૧ કુર્ચન મુદીઓએ કના મમજિકને પોતાની હરેનોની જેમ મહાગજ નીચેના હતા એકની કમ્પથી પીટના દગ્ધ લોકને એ તેઓ પેનારે અચળતા દગ્ધ દેક કરી છડીલથી તેમની આ કાવતા હતા અવી રીત અચળ મહાગજને અનુકને તેના નિજાના માનમાગવામાં મદેનમાં પ્રવેશ કર્યો

તે ગજમહેવની અથબભિમા જાણે ગજમહેવની કીડાપરંત હોય તેના બે બાનુએ બે
 દંત્રી બાંધ્યા હતા, એ ચક્રાચ્ચરે જગપ્રવાહની જેમ બને તરફ રહેના સુત્રાકનગોથી
 તેનું વિશાળ દ્વાર મોખનું હતું અને જાણે શ્રીવાનુ દ્વંદ્રનીયમભિમય આભરણ હોય
 તેના આધપવવા મનોહર તોગણથી તે મહેવ દીપનો હતો તેમા મોંઢેકાણે મોતીથી,
 ઘ્રા ઠેગણે કપૂરના ચુલથી અને ઘ્રા ઠેગણે ચક્રાત મણિઓથી સ્વસ્તિક
 મગન થું હતું ઘ્રા ઠેકાણુ ચિતાર વચ્ચથી, ઘ્રા ઠેગણે રેશમી વચ્ચથી અને
 મોંઢેકાણે દિવ્ય વચ્ચથી રહેલી પનાકાની પક્ષિથી તે મોખતો હતો તેના આગણમા
 મોંઢેકાણે કપૂરજળથી, ઘ્રા ઠેગણે પુષ્પરમથી અને ઘ્રા ઠેકાણે હાથીઓના
 મદનજથી છટકાવ કર્યો હતો તેની ઉપર મહેવા મુવળકયણના મિપથી જાણે
 ત્યા સૂર્ય વિશ્રામ કર્યો હોય તેજ તે જણાતો હતો એવા તે ગજમહેવના આ
 મનામા રહેલી અથેદી ઉપર પોતાના ચણ આરોપણ કરી છપ્પિદા હાથનો ટક્ર
 અપેક્ષા મદાગજ હાથી ઉપરથી ઉતર્યા અને પ્રથમ આચારની જેમ પોતાના
 નોજ હજાર અગમ્ય દેવતાનું પૂજન કરી તેમને વિદાય કર્યા તેવીજ રીતે
 બીજી હજાર ગજઓ, સેનાપતિ, પ્રોહિત, શુકપતિ અને વહ્નિ પલ વિમજન
 કર્યા. હાથીઓને જેમ આજ્ઞાન્યબે બોધવાની આજ્ઞા કરે તેમ ત્રણે જેમક
 મોહ્યને પોતપોતાને ત્યાં જવાની આજ્ઞા કરી. ઉત્સવને અતિ અતિથિની જેમ
 શ્રેષ્ઠીઓને, અષ્ટાદશ શ્રેણી પ્રશ્નેણીને, દુગપાળને અને માથવાહોને પલ રજ આપી
 પછી દ્વંદ્રાલીની નાથે દ્વંદ્રની જેમ શ્રીરત્ન મુખદા માથે, બીજી હજાર ગજકુળમા
 જન્મેલી શ્રીઓ સાથે, તેટલીજ (૩૨૦૦૦) રેશના આગેવાનોની કન્યા સાથે અને
 બીજી બીજી પાત્રનાજા તેટલાજ નાટકે આગે, મણિમય ચિત્રાઓની પકિત ઉપર દષ્ટિ
 ફરવા મહારાજાએ યજ્ઞપતિ કુમે જેમ કંઠામમા જ્ય તેમ ઉત્તમ સદિત રાજપ્રાસા
 મા પ્રવેશ કર્યો ત્યા કાલવાર પૂવસુખ નિહામન ઉપર મેસી કેટલીક સતકથાઓ કરી
 જાનાવયમા ગયા હાથી જેમ નરોવગમા ન્દાય તેમ ત્યા આન કરીને પરિજનોની સાથે
 અનેક પ્રકારના રસવાજા આહારનું ભોજન કર્યું પછી યોગી જેમ યોગમા કાગ નિગ
 મન કરે તેમ ગજાએ નવગમ નાટકોથી અને મનોહર સંગીતથી કેટલાક કાગ નિગ
 મન કર્યો

એક વખતે મુરનરોએ આવી વિગળિ કરી કે- ' મહા ૧૪ ' તમે વિવાધપતિઓ
 તદિત ૫૮૫૬ પૃથ્વી માધી છે તેથી હે હ્રદ જવા પગમવાજા ' હવે અમને અજા
 આપો એટલે અમે તમારો સ્વચ્છદપણે મદાગજાભિષેક કરીએ ' મહારાજાએ આજા
 આપી એટલે દેવતાઓએ નગની મદાગ કથાન રૂપે સુવર્ણમખાનો એક ખડ હોય
 તેજ મહા ૨૨યો તેઓ દ્રક, નદીઓ, મસુદ્ર અને બીજા તીર્થોથી જગ, ઔરધિ અને

શ્રુતિકા લાભ્યા મહાગાન્યે પાપનાયમા જઈ અષ્ટમ તપ કર્યો કારણ કે તરથી
 મેળવેલું રાજ્ય તપવડેજ મુખમય નહે છે અષ્ટમ પૂર્ણ થયે અતપુર અને
 પગિવારથી આવૃત થઈ, હાથી ઉપર બેઠી ચક્રી તે દિવ્ય મહાપે પનાયાં પરી અતપુર
 અને હજારો નાટકો સાથે તેમણે હવે પ્રકારે રચેલા અભિષેકમંડપમા પ્રવેશ કર્યો
 ત્યાં સ્નાનપીઠે સિંહાસન ઉપર આરૂઢ થયા તે નખને હાથી પર્વતના શિખર ઉપર
 આરૂઢ થયા જેવો દેખાતો થયો જાણે ઈંદ્રની પ્રીતિને લીધે હોય તેમ તેઓ પ્રાચી ઈશ્વર
 તરફ મુખ કરીને રત્નસિંહાસન ઉપર બેઠા જાણે યોદ્ધાક હોય તેમ બત્રીશ હજાર
 રાજાઓ ઉત્તર તરફના પગથીએ થઈને સ્નાનપીઠ ઉપર ચઢ્યા અને ચક્રવર્તીની નજીક
 ભદ્રાસનો ઉપર, દેવતાઓ જેમ ઈંદ્રની આમે અજાનિ બેઠે તેમ અજાનિ બેઠીને બેઠા
 મેનાપતિ, શૃંગપતિ, વર્ધકિ, પુરોહિત અને શ્રેષ્ઠ વિગેરે દક્ષિણ સોપાનત્રેણીથી સ્નાન
 પીઠ ઉપર આરૂઢ થયા જાણે ચક્રીને વિનયિત કરવાને ઇચ્છના હોય તેમ પોતાને યોગ્ય
 આસનો ઉપર તેઓ અજાનિ બેઠીને બેઠા પરી આદિદેવને અભિષેક કરવાને માટે જો
 આવે તેમ આ નરદેવને અભિષેક કરવાને તેમના અભિયોગિક દેવતાઓ નજીક આવ્ય
 જળ પૂર્ણ હોવાથી મેઘ જેવા, જાણે ચક્રનાક પક્ષીઓ હોય તેવા મુખમાગ ઉપર કમ
 લનાળા અને અદરથી જળ પડવા સમયે વાગિત્રના નાદને અનુસરનારા રામ્હોવાળા
 સ્વાભાવિક અને વૈદિક રત્નકનશોથી તેઓ સર્વે મહારાજાને અભિષેક કરના લાગ્યા પરી
 જાણે પોતાના નેત્રો હોય તેના જળભરિત કુભોથી બત્રીશ હજાર ગાજાઓએ તેમને મુખ
 મુદૂને અભિષેક કર્યો અને પોતાને મસ્તકે કમનંદારા જેવી અજાનિ બેઠી 'તમે જય
 પામો, તમે વિજય પામો' એમ બોલી ચક્રીને વવાનવા લાગ્યા ત્યારપછી સેનાપતિ અને
 શ્રેષ્ઠ વિગેરે જળથી અભિષેક કરી-તે જળની જેવા ઉન્નય વાડયથી સ્તુતિ કરવા લાગ્ય
 પરી તેઓએ પવિત્ર, કનાટાવાળા, કોમળ અને ગંધકયાથી વસ્ત્રથી માણિયની જેમ
 ચક્રીના અગત્ય માજન કર્યું, તથા ગૈરિકધાતુ(ગેર)થી સુનર્ણની જેમ કાનિને પોષણ
 કરનારા ગોશીર્ષચંદનના રમથી મહારાજાના અગને વિનેપન કર્યું દેવતાઓએ હાથે
 આપેના ઋષભસ્વામીનો મુગટ તે અભિષિક્ત અને ગાજાઓમા અગ્રેસર ચક્રવર્તીના
 મસ્તક ઉપર આપણ કર્યો, તેમના મુખરૂપી ચંદ્રની પાસે રહેના ચિત્રા અને સ્વાનિ
 નક્ષત્રો હોય તેવા રત્નકુડગો બને કણમા પહેગાયા, સૂત્રથી પરીવ્યા વિના સમકાળે હાથ
 ૨૫ એક મોતીજ ઉત્પન્ન થયેન હોય તેવો છીપના મોતીનો એક હાથ તેમના કામા
 નાખ્યો, જાણે સર્વ અનકારોના હારરૂપ રાજાનો યુગાજ હોય તેવો એક સુદૃઢ અવ
 હાર તેમના ઉરસ્થળ ઉપર આગેપાડ કર્યો, જાણે કાનિવાન અગ્રકના સપુટ હોય તેવા
 ઉન્નય કાનિથી રોમળા ને દેનદૂધ વસ્ત્રો રાજાને નાગણ કરાવ્યા, અને જાણે વક્ષમીના
 ઉરસ્થળ રૂપી મહિનો કાનિમય કિ નો હોય તેવી એક સુગોભિત પુષ્પમાળા મહા
 રાજાના કંઠમા આરોપ કરી. એ પ્રમાણે કપવૃક્ષની જેમ અમુક વસ્ત્ર અને

જોજા સર્ગમાં—સાતરમ્બદ્ધ દેહિતુરુ તટાત તેણે કરેલ બહાદુરી-તેના પિતાએ આપેલ શિષ્યામણ-
તેણે આપેલ નમ્ર ઉત્તર પ્રિય-ચાના સાથે નોના વિદ્યા અરોહકદત્ત મિત્રે કરેલી દુર્ગમતા તેના પ્રથમથી
શ્રીમતીંગના સ્વદનો બાબ તમનુ મૃદુ નીચ આચારી ગણે ભગતસેવકા યુગલિક થતુ ૭ આચારુ વિદ્ય
થી વર્ણન-રિમલચાહન પહેલા કુલક ક રહેલા પ્રમાણના મ તા હાથર નીતિનુ રચાપન સામે કુલકેણુ
વર્ણન તણુ પ્રકારની નીતિ ૧૪૧૪ ચક્રોના છત્રનુ સર્વાધસિદ્ધથી અવતુ-મદેવાની કુક્ષિયા અવતરતુ-આ
તાએ દીકરા ચા સ્વપ્ન તેનુ વણુન-નાતિ ૧૪૧૪ કહેવ તેનુ રૂઢ. છત્રેનુ માતા પાસે આવતુ તેમણે કહેવ
સ્વપ્નરૂઢ ગમ ડી રૂઢ-બૈરવિ આડમે નજુતો મ-મ હાપન વિદ્ય કુમારીઓનુ આગમન તેમણે કરેલ પ્રશ્ન
કિયા ની કુમારીકૃત જ મેલસરનુ સચિતર નર્મન. સૌધમ ઇન્દ્રના આસનનુ ચગતુ તેને વચ
વિચર કરતા નિજુન નજુતો ઇન્દ્ર નીતિ. તેમની આત થી નૈઋતી દેવ કરેલ ધરનાદ તથા ઉદ્યોગ
પાલક રિમાનની રચના. ઇ નુ પ્રથમ. મતા પાસે આવતુ છદે કરેલા પાચ રૂઢ પ્રજુને મેરુપત નર વ
૪૪૪ સર્વ દી નુ આગમન-તે સમધી મરિતર વણુન-છત્રેએ કરેલ જન્મેલસર-તે વખતે દેવાની ભક્તિ
વિચિત-સૌધમ છ કરેલ સ્વાન-ફરીને કરેલ પાચર-સ્વરથાને નજુને મુકાવ-તીથર ફીરે બહામક
સ્વર-સ્વરથાને ગમન-નજુ નામ રચાપન-વચરથા ન-નજુની બાબ-વચર-પ્રાપ્ત થોડા પુત્રારથ-પ્રજુના
કેહનુ (૩૫૫) નર્મન-એક યુગલિક નરનુ મરણુ-મુન ના-તના રૂપનુ નર્મન-સૌધમે વિદ્ય
માટે કરેલ નાચના-ભગવતે કરેલ રી ૧૨-છદે કરેલ પાણિમહાન મહોત્સવ-અસંગમ્યોના વિવ હાન
સમધી મેલદય-સુનદ સુમચાને શણગારુ-પ્રજુનુ વિદ્યાહમકે આગમન-વિદ્યાહ સમધી કિયા-કન્યાની
મળીએએ અનુવરની કરેલી મરકરી-સામારિક સુખ ભગવતા પ્રજુને થોડ ૧૦૦ ૩૫૫ ને પુત્રીએ-મુચક
ધમની મહત્ત-નજુના ચાન તરારે રીકાર-વિનિતા નજરોનુ કુમેરે કરેલ નિર્માણ-વિનિતાનુ વણુન-અમ
ભગવતી સુદ્યોત-ભમિની ઉત્પતિ-ભગવત ગનાત પ્રથમ વિદ્ય-પુત્ર પુત્રીને વિષયવેલ કન્યાઓ-ભગવતી
ચાનરિચિત-સલત સજુનુ નાન ન-ભાવતને થોડ ૫૫ સુખનુ સમરણ-ઉત્પત્ત થયેલ રેરા-મ-તીકતી
૧૫૫ આગમન-તેમણે કરેલ પ્રાચના

૧૮ ૫૧ થી ૧૦૧

જોજા સર્ગમાં—ભગત ચક્રોના મળ્યમિત્રે-પુત્રાને કરી આપેલ શિષ્યાની વહેચણુ-ભગવતે આપેલ
સાતરમ્બદ્ધ ઘન-છદે કરેલ દીકરા મોહિત્સર-ભગવત કરેલ કેશુચન-અગીઠર કરેલ ચારિત્ર-ઉત્પત્ત ૧૧૦
મન ૧૧૫૫૫-છદે કરેલ રુતુતિ-ભગવતે કરેલ વિદ્યાર-પ્રિયની આપતિ-૭૭ મહાક્રમ્યોને થોડ ૭૫
વદન-ભગવતે મારણુ કરેલ મોન-૭૭ મહાક્રમ્યોને રીકારવતા પસરતિ-મિવિનમિનુ આગમન-તેમણે
પ્રજુપાસે કરેલ ચાન-અપ-તેમનુ નજુની સેવામા રહેતુ-ધરણેનુ પ્રજુને વાદવા આવતુ-નમિ-વચમિતે
જોજા મેલતને થોડ અસમયા-તેણે આપેલ નેક વિદ્યાઓ સહિત રૈવા-પનુ રાન્ય-રૈવાદપનુ વર્ણન
તમણે રૈવાદપનુ વચાવ ૧૧ નમ્ર નોના નામ-વળુ કરી આપલી વિદ્યાધો માટે મર્ધાદ-વિદ્યાધતા
તેમ રીકર-ભગવતે મિદ્ય સચાને કરના નિજુન-મજુર પચારુ-મજુરમા મિયાદાદિને આવેલ સ્વપ્ન
નજુની નાચરિયોએ કરેલ અનિતિક ધવા માટે પ્રથમ-નજુને કરેલ અર ૧ ૧૨-પ્રવાસનુ પ્રજુ પાસે આવતુ
તેને થોડ નિતરમરણુ-ધન આવેલ પૂવ નર-ભગવતને તેણે આપેલ ૬૫૫ સનુ ઘન-પ્રજેલા રચ વિ
અધુરુ-પીથની રચના-તેમણે સાથે નામકિના સવ -રેવાને કરેલ ખુલાસો-ભગવતનુ બાહુઅર્ધ
તમણેએ ૧૪૧૫-૧૪૧૫૫ સાચ ૭૪ ૭૫ કરેલ તેવારી-માન મને જન્મના કરેલ નિર્જન-મેલ
અ-નરેલ તેનુ વચા નીકળતુ ભગવતે પ્રાત કાગમાર કરેલ વિદ્યાર-નજુનાં ઘન ન થવાથી માહુમ
થોડ ૪૮૪૪ મેલ-તેણે કરેલ અહા મહોત્સવ ભગવતને થોડ કાગમાર-ચાનોસર માટે ઇન્દ્ર
તા અચા નીકળતુ-તે ભગવતની ૧૫૫-સમચસરણની રચના-પ્રજુ તેમ પવા પુ-આવેલ
પાર વર્ધ ઇદેક ડ રુતુતિ

મરેલ મનને કુખ વિદ્યથી થોડ ૫૦-મને આપેલ તેના ઉત્તર-ભગવતે આવેલ બે પ્રકાર
વચરે વચમિતે નજુને ઘન-વિદ્ય ને ચકરનુ ૧૪૮ ૫૫)-મને કરેલ નિર્જન-મરેલ
મનને તેણે કરેલ ૪૪૫-મને ૪૪૫૫૫ મેની ૪૫૫૫૫ નીકળતુ-તેના પકળનુ ૬૨ ૫૫

પાતા આશ્રૂપાલ ધાગલ કરીને મહારાજાએ વગનો બાણે ખડ દોય તેવા તે મહારાજાએ કહ્યો 'પછી સર્વ પુરુષેમા અગ્રણી અને વિશાળ મુદ્ધિના મહારાજાએ ઓપમે એવકપુષ્પેને શેલેલી આપા કરી કે—'હે અધિકારી પુરુષે' તમે હાથી નેલી, નવગી જ્યાએ ફરી આ વિનિતા નગરીને માગ વા મુધી કોઈ પાલ જાતની ન, કર, દડ, કુદા અને બધ રહિત કરીને હાવાગી કો' અધિકારીઆએ તરતજ માણે ઉદ્દેશના કરીને જાતી આપાને અમત કર્યો ગાર્યાગિદિમા ચક્રવર્તીની શા એ પદરેમું રલ છે

પછી મહા રાજા વનિદાનન કપ વી ઉડ્યા, તત્તા નામે બાણે તેનના પ્રતિષ્ઠિયા તેન બીજા તરે પા ઉડ્યા પવન કપ થી ઉતારાની ગમ સ્થાનપીડ કાપથી નેશ પોતાના આગમનમાગથી ઉતર્યા અને ન નાથે શીજ પાલ પોતપોતાને સ્તેથી પાયા પછી બાણે પોતાનો અમલ પ્રતાપ દોય તેમ ઉતમ દાની કાપ બેની ચી જાને પ્રાનાદે પાયા ત્યા ન્યાનગૃહમા જઈ નિનજ જગથી ન્યાન કરી તેમણે અટમ કાપ પાછુ કાઢી એની રીતે બાર વડે અભિષેકસ્થાન મપૂલ થયો, સારે ચક્રવર્તીએ આન, પૂન, પ્રાયશ્ચિત્ત અને કૌતુકમગગ કી બહારના નમાન્યાનમા આવી મોગ અગ્ર આત્મરક્ષક દેનપાને નાકાર કરી તેમને વિદાય કર્યા પછી વિશાળમા ગદેલા દાની જેન મહારાજા પોતાના ઉતમ પ્રાનાદમા ગદી વિસયનુષ્ણ ભોજના લાગ્યા

મહારાજાને પોતાની આયુર્યાગના રહેલા ના, છત્ર, ખજ અને દડ ચાર એકે દ્રેય જ દગા રોડલાનગના મલિકાની જેમ તમના લક્ષ્મીગૃહના કાકિપીરજ, મનરજ, નલિ જ અને નવનિષિયા દગા પોતાની નગરામા ઉત્પત્ત થયેલા નેના પતિ, ગૃહપતિ, પુરોહિત અને વડકિ જે નાગ નરગ્નો દગા, પૈતાલ્ય પતનના મૂળના ઉત્પત્ત થયેલ ના જ અને અષ્ટ જ દગા, અને વિવાયગી ઉતમ બેનીના ઉત્પત્ત થયેલ ત્રી જ દગુ નેત્રને નાનદ આપનારી મૂર્તિથી તેના નદ્ર જના શોનના દગા અને કુ તલ નાગથી નુષ જેના લાગના દગા પુરુષ પ થયેલ નનુદ્ર દાય તેન તમે નાપનામ (દાનપો આયય) બની ચક્રનો મહારાજા અને કુને ના જેન તેનણે નનુષ્યાની નાનિના નેની દત્તી જ પૂરીષ જેન ગા અને સિદ્ધિ વિગેરે ૧૬ મોલ નીઆથી થેને તેન તેને પૂરોજા નનુદય રાજેથી રોમના દગા મિદાર કા ના નાનવડના ના ના ૧ જેન ના નુનલ કનથે રહે તેન તેનના ના નીમે નિરત ના નિરિયા ગદેલા દગા બાણ પા ના મૂળથી ખીદ કરેલ ના ના દોષ દોય તેમ મોગ દાખ પાિ પ્રક દેનના નેથી તે નીલયેલ રહેલા દગા પરીય દાખરે ૧૪ કમ્પની જેન પરીય દાખરે ૧૫ કમ્પ નિર્નરે તકિયથી તેનની ઉત્પત્તના ના દગા પરીય દાખરે ના કોની જેન પરીય દાખરે દેશની બીજા પરીય દાખરે કમ્પના નાથે નાથે નાથ દગા અગ્રણ્ય નેક ગાજ નેવા તેને જાણે ને જેના દિવનેની વાતરે ૧૪૫થી જેન નાદલા ગોઠા અગ્રણ્યથી

મગ્નપતિને આવું કોપ્યુક્ત બોલતા સાબળી અધિકારીઓ પ્રણામ કરી બોલ્યા—
 'નહાગમ' - નગપતિની જેવા આપના નદનમા મર્વ વન્તુ છે પરંતુ જ્યાગથી આપ
 દેગ્વિચય ક નાને પવાયા ત્યારથી આ સુદરી કૃત પ્રાણ ક્ષાલને માટે આબિવ તપ
 રે એ અને આપ મહાગમએ તેમને દીક્ષા લેતા રોક્યા છે તેથી ભાવગીક્ષિત થકને
 દેવ છે એ વૃતાત સાબળી ક આલકાગી મહા । અ સુદરી તમ્ જોઈ બોલ્યા— 'હે
 આલિ' તમે દીક્ષા લેવાને ઈચ્છે છો ।'

સુદરીએ કહ્યું— 'એમજ છે'

એ સાબળી મગ્નરાય એ યા— 'અહો' પ્રમા અથવા મરણપાત્રથી કુ આટલા
 રખત સુધી લેતા ત્રાના વિવ્રકારી થઈ પડ્યો આ પુત્રી તો પિતાજીને અતુરપ
 (તુર્ય) થઈ અને એમ પુત્રો તે હમેશા વિચરમા આતકત તથા રાજ્યમા અતુર
 હેન । યથા 'આયુધ્ય સમુદ્રના જાગરગની જેવું નાચવત છે, એમ છતાં પણ વિચર
 કુચ્ચ જનો એ જાલના નથી જેના જેવામા તદ થઈ જનાગી નિવુત્રથી જેમ માર્ગતુ
 મવચ્ચકન કી લેનાય તેન આ ગત્વ આયુધ્યથી સાતુજનની જેમ મોક્ષ સાધી લેવો
 નજ યોગ્ય છે માત્ર, વિદ્યા, મૂલ્ય, મગ, ક્ષત્રે અને આધિનય આ ચરીરને ચલુગારવુ
 રે વની આગને ચલુગારવા જેવું છે 'હે મેન' તમને સાબાય છે કે તમે આ ચરી
 થી મોક્ષરૂપ કળને ઉત્પન્ન કરનાર તત અહલુ કરનાને ઇચ્છો છો નિપુલ લોકો લવલુ
 સુદ્રાથી પણ મતને અહલ કરે છે" હવે જાનેલા મહા । અએ આ પ્રમાણે બોલી
 દીક્ષાને માટે આવા જવાબી, તપથી કૃય થયેલી સુદરી અણે પુષ્ટ હોય તેમ હર્ષથી
 સ્પૃહા પાતી.

એ નમચે જગત્સુધી મયુને મેર નમાન જગત્સુ જરમસ્વાની નિહાર કરતા
 મહાપદ્મિએ આવીને સ્નોસયાં અણે રત્ન સુવર્ણ અને રૂપાનો બીજો પવત હોય
 કુ તે પવત કપ દેનજાએ સમવચરણ રચ્યુ અને તેમા મેસી પ્રતુ દેયના
 મપવા ચા થા ગિરિપાદકે અને આવી તત્કાળ ભરતપતિને તે નિવેદન કર્યું મેલિનીપ
 ને ન વૃતાત નાનગાથી ભરતજેનના રૂપકતા વિચરથી પણ અધિક પ્રમેદ
 રે આનીના આગમનને કહેનારા તે મૃત્યુને તેમણે સાધી આગ અદી સોનૈયાતુ
 રિતેનિક આધ્યુ અને સુદરીને કહ્યું— 'તમા મનો યની મૂર્તિતત અણે નિાધ્ય
 કય તેમા જ પ્રચુર વિદાર કરતા અહીં આચ્ચ છે' પત્રી નકીએ દાનીજનની જેમ
 મગ પુત્રી બીએની પાસે સુદરીને નિવેદન કર્યું કરાયા સ્નાન કી, પવિત્ર
 લેવેપન ડાં પત્રી અણે બીનુ નિવેપન કર્યું હોય તેવા ઉપચારા ઉજ્જગ નસ અને
 જાન વાલકા સુદરીને પહેલા જો કે તેણે ચીગરૂપ નાનઅવકાશ તા કોર દેવ
 રૂપ નાન અવકાશને માટે તેણે બીન અવકાશ સ્વીકાર્યો. તે વખતે મગપતિવરે

ચોભતી સુહરીના પાસે સ્ત્રીરત સુખદ્રા નામી જેવી લાગતી હતી શીજવડ તુ. ૧
 બાળા જગમ કપનરીની જેમ યાચ્યને જે માગે તે આપતી હતી, હમી ૭૫ કા
 વિની ઉપર મેમે તેમ કપૂરની રજ જેવા સફેત વસ્ત્રથી શોભતી તે એક શિબિરખ
 આરૂઠ થઈ, હસ્તીઓ, ઘોડેચારો, પાયઁળ અને ગોયી પૃથ્વીને આરૂઠિત
 મહારાજ મરદેવીની જેમ સુહરીની પગનાડે આવ્યા તેને બે પડખે નાક
 ઢોળાતા હતા, મસ્તકે થેત છન શોભતુ હતુ અને ચારપ ભાટો તેના ત્રણ ત્રણ
 ગાઢ મનયને નખાપાતા હતા ભોજાઓ તેના દીસોત્તમના મગજિક ગીતા હતી
 હતી અને ઉત્તમ સ્ત્રીઓ પગને પગે તેના ઉપરથી લુપ ઉતારતી હતી એવી પી
 નાયે આવનાગ અનેક પૂર્ણ પાનોયી શોભતી તે પ્રજુના ચરપથી પવિત્ર થયેના ન
 પવનત ઉપર આવી ચદ્રસાદિત ઉચ્ચાચગની જેમ પ્રજુએ અનિરિત કરેના તે શિવ
 જે ભગત તથા સુહરી સ્ત્રી હયા પામ્યા સ્વર્ગ અને મોક્ષમા જનાની અણે નિ નહ
 હોય તેના તે નિચાળ ચિત્તાનાળા પનત ઉપર તે બને ચડ્યા અને સન્મારથી ત
 પામેના પ્રાતીઓને શગપ તુડય, ચાર દ્વારનાળા અને સંસ્પિત કરેની (જૂજૂડીપદ)
 જગતિ (કોટ) હોય તેના સમવનરણ સમીપે આવ્યા સમનસરપાના ઉતરકા ન
 નાગથી તેમણે યથાનિયએ પ્રેય કયો પડી હયા અને નિનય વડે પોતાના થી ન
 ઉચ્ચસિત તથા નકોચિત કરતા તેઓએ પ્રજુને ના પ્રવક્ષિણા હઈ, પચાગે જુજૂડ
 રપાય કરી નમસ્કાર કયો, તે સમયે અણે રત્નભૂતળમા સહાત થયેના પ્રજુના પિત્ર
 બેસાને તેઓ ઈચ્છતા હોય તેમ જપાતુ હતુ પડી ચકનર્તીએ ભક્તિથી પવિત્ર થયે
 વાલીનડ પ્રથમ નમનકા (તીર્થકર)ની સ્તુતિ કરવાનો આરંભ કયો

“હે પ્રજુ” અજ્ઞા ગુણોને કદનારા મનુષ્યો અન્ય જનોની સ્તુતિ કરી શકે છે, ત
 હુ તા તમારા જ્ઞા ગુણો કહેવાને ના. અનનય” હુ, તેથી આપની સ્તુતિ કેમ કરી શકું
 તથાપિ હિંદ્ર પુરુષ ૧૫ જેમ નકમીનતને ભેટ કરે છે તેમ હે જગન્નાથ! હુ આપની સ્તુતિ
 કરી શકું હે પ્રજુ” ચદ્રના કિરણોથી શેફાના જલના વૃક્ષોના પુષ્પો ગમી જાય છે તેમ તમા
 વન્સુકમગના વર્ણનમાયથી પ્રાણીઓના અન્ય જન્મના કરના પાપો પપુ ગમી જાય
 છે હે સ્વામી! જેની ચિકિત્સા ન થઈ શકે એના મહાભોહરૂપી સનિષ્ઠાતથા
 પ્રાતીઓને વિષે પણ અમૃત ઔષધિના રત્ન જેની તમારા વાલી જયનતી નાંક
 હે નાથ! વર્ષાઋતુની વૃષ્ટિની જેમ ચકનર્તી અને રકગન ઉપર સદય જાનનાગી નક
 હિંદ્રીનિસ પવિત્ર એક કાળારૂપ છે હે સ્વામી! દૂર કર્મરૂપી બરફની ગાદને જ
 હેનાના સૂચની જેવા આપ અમા! જેનાના પુણ્યથીજ પૃથ્વીપર નિચરો છે હે નાથ!
 ચન્દ્રાનુચાસનમા વ્યાપી રહેના સત્તાસૂનની જેની દરજ્જા, વ્યય અને ધ્રોવ્યમય તમે કહો
 વિપરી જયનતી વને છે હે જયનન! જેઓ તમારી સ્તુતિ કરે છે તેઓને આ છે-એ
 યાય છે, તે જેઓ તમારી મેના અને ધ્યાન કરે તેની તો સાતજ ની રીતી!”

આવી રીતે જમનને આવી નમસ્કાર કરી બ તેશ્વર હયાન ફૂલમા યોગ્ય ન્યાને
મે. પાત્રી નુહરી, જગવાન વૃત્તમનને વાગી અગ્નિ જેડી ગગ્ગ અક્ષરનાગી િગવી
મહી- હ જગતપતિ ' આટલા કાગ નુચી હુ આપને મનથી જોતી હતી પણ આજે
ના ૫ ન પુણ્યથી અને ભાર્યોદયથી આપના પ્રત્યક્ષ દેશન થયા છે આ મૃગનૃપ્ત્યા જેવા
નિધ્યા નુષવાળા ડનારૂંપી મરદેશના અમૃતના દ્રવ જેના તમે લોહિને પુણ્યથી- પ્રાપ્ત
થયા હો છે જગનાથ ' આપ મનના દિત ડો તોપા નગન ઉપર તમે નાત્સન્ય
ખો જો, નહોતા આ નિરમ દુઃખના સમુદ્ર સી તેમો કેમ ઉદ્ધાર કરો ' હે પ્રભુ ' મારી
મેન જાત્રી, માતા બત્રીજઓ અને તેમના પુત્રો એ મવ તનાગ નાગને અતુચરી ક્રતાય
થયા છે, ભરતના આમદથી મે આટલો કાગ મત મદલ ન કરું તેથી હુ પોતે ડાહધુ
હે વિશ્વનારક ' હવે મને દીનને તમે તાજો આપ્યા ધ ના ઉચોત કરનાર દીપક ધરાને નુ
ઉચોત નથી આપતો ' આપે છેજ માટે હે વિશ્વનુ ગ્સપ કવામા વત્તવ ' આપ પ્રતજ
જાઓ અને સત્તારસમુદ્રને તરવાના નહાલ સમાન દીક્ષા મને આપો ' નુહરીના એના
નનન સાબળી ' હે મહાસત્તે ' તને નાખાય છે' એન કહી સામાયિક સૂત્રોઆગ પૂર્વક
પ્રશ્નએ તેને દીક્ષા આપી પછી તેને નહામતરૂંપી વૃક્ષાના ઉવાનમા અમૃતની નીક જેડી
શિશામય દેશના આપી, એટલે બલે મોક્ષ પ્રાપ્ત થયો હોય એમ માનતી તે મહાનના સાધ્વી
મેયઓની પાછળ પ્રતિનીગપુની મધ્યમા જેડી પ્રશ્નની દેશના સામગી તેમના ચરણ
કમળને નની મહારાજ ભરતપતિ હપ પામી અયોધ્યા નગરીના ગયા

ત્યા પોતાના સર્વ સ્વજનોને જોવાની ઇચ્છવાળા મહારાજને આનકારીઓએ જ
આવ્યા તેને બતાવ્યા અને ન આવ્યા તેમને મભારી આધ્યા પછી પોતાના ભાગ્યો લેઓ
અભિષેકદત્તવના પલુ આવ્યા નહોતા તેમને મોક્ષાનવાને બ ત ગજએ એક એક દૂત
ના પો દૂતોએ જઈ તેમને કહ્યું- 'તમે ભગ્યની કચ્છા કરતા દો તો બ ત નનની મેના
કા' દૂતોના કહેવાથી તેઓ નવે વિચાર કરી મો.યા- 'પિતાએ અમને તથા બ તને ગજ્ય
વડેડી આપેલુ છે તો તરતની સેવા કરવાથી તે અમને અધિક શુ કરશે / મુ તે કાગ
આ પે કાળને રોડી ચક્રો / મુ દેહને પકડનારી જગગણસરીના તે નિમ્મક કમે / નુ
પીયમ્મગી વ્યાનરૂંપી વ્યાધાને નારી ચક્રો / અથવા નુ ઉનગેતગ પધતી જતી તુરગને
નૂલં કમે / એ આવી બાતલુ સેવાતુ દગ આપનાને મગ્ત સમર્થ ન હોય તો મર્
સાનાન્ય નનુધપાસામા ડાલ ડાને મેવના યોગ્ય છે / તેને ધલુ રાજ્ય હોના છા પન
નટવાથી અલતોપી હોવાને લીધે પોતાના બગથી જો અમારા રાજ્ય મદલ કરનાની
ઇચ્છા કરે છે તો અમે પલુ એક પિતાનાજ પુત્રો ડીએ તેથી હે દૂતો / નમે પિતાજને
વિદિત કર્યા સિવાય તનારો સ્વામી કે જે અનારો મોટા ભાગ છે તેની સાથે યુદ્ધ

કરવાનો ઉત્સાહ ધરતા નથી ' એ પ્રમાણે દૂતોને ડહી ઋષભદેવજીના તે (૮૮) / ૫
અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર મનનસરપાની અંતઃ પ્રીતિજેલા ઋષભસ્વામીની પાસે ગયા ત્યાં
પ્રથમ ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી પરમેશ્વરને તેમણે પ્રણામ કર્યા પછી મસ્તકે અર્પિત
તેઓ આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરના વ્યાખ્યા

' હે પ્રજા ! દેવતાઓ પણ તમારા ગુણોને જાણી ચકતા નથી તો તમારી મુતિ કરના
બીજુ કાણ સમર્થ થાય ? તથાપિ બાળકની જેવી ચપળતાનાજા અમે તમારી મુતિ કરી
છીએ જેઓ હમેશા તમને નમસ્કાર કરે છે તેઓ તપસ્વીથી પણ આધિક્યુ અને જેને
તમારી સેના કરે છે તેઓ યોગિથી પણ આધિક્યુ છે હે નિશ્ચને પ્રકાશ કરનાર સૂર્ય ! પ્રિ
ત્વિમ નમસ્કાર કરનારા જે પુરુષના મસ્તકમા તમારા ચરણનખના ગિરો આગ
રૂપ થાય છે તે પુરુષોને ધન્ય છે ! હે જગત્પતિ ! તમે કોઈનું કાર્ય પણ સાન કે બળ
મહત્ત્વ કરતા નથી, તથાપિ તમે ત્રેલોક્યચક્રવર્તી છે હે સ્વામિન્ ! નર જગત્પતિ
જળમાં ચઢના પ્રતિબિબ્બી જેમ તમે એકજ સર્વ જગત્ના ચિત્તમા હોના છે હે દેવ
તમારી સ્તુતિ કરનાર પુરુષ સનને સ્તુતિ કરવા યોગ્ય થાય છે, તમને પૂજનાર સર્વ
પૂજવા યોગ્ય થાય છે અને તમને નમસ્કાર કરનાર સનને નમસ્કાર કરવા યોગ્ય થાય છે
તેથી તમારી ભક્તિ મોટા ક્ષણવાગી કહેનાય છે હુ ખરૂં પીદાનાનથી તપ્ત થયેલા જનો
તમે મેઘ સમાન છો અને મોઢાવકારથી મૂઢ થયેલા જનોને તમે દીપક સમાન એ
માગના જાવાવૃક્ષની જેમ રાકના, સમયના, મૂર્ખના અને ગુણીગનના એક નામ
ઉપકારી છો " આ પ્રમાણે સ્તુતિ કર્યા પછી જમરની પેઠે પ્રજાના ચરણકમળના પોદા
દષ્ટિ રાખી સર્વ એકલા યર્ષ નિસાપ્ત કરવા વાંચ્યા— ' હે સ્વામિન્ ! આપે અમને
ભરતને યોગ્યતા પ્રમાણે જીવ જીવ દેવના રાજ્યો વહેચી આપેના છે અમે તો
ગાંધ્યથી સતુષ્ટ થઈને રહીએ છીએ કાગળ કે સ્વામીએ બતાવેલી મર્યાદા વિનથી હોકરે
અનુનંદ્ય છે, પરંતુ હે જગનન ! અમારા મોટા ભાઈ ભરત પોતાના ગાંધ્યથી
હરતા કરેના મીઝના રાજ્યોથી પણ જળથી નડનાનળની જેમ હજી સતોષ પ્રમદ
નથી. જેમ બીજા રાજ્યોના ગાંધ્ય તેણે એચી લીધા તેમ અમારા રાજ્યોને પણ પુનઃ
કેવાને તે હચ્છે છે એ ભરત રાજ અપર રાજ્યોની પેઠે અમારી પાસે પણ પોતાના
દૂતો મોકલી આમા કંઈ છે કે તમે ગાંધ્યને ડોરી દો અથવા મારી સેના કો હે નર !
પોતાને મોટા નાનનારા ભરતના વચનનાનથી અમે નપુંમકની જેમ તાતે અપેક્ષ
ગાંધ્યને કેમ ડોરી નહીએ ? તેમજ અધિક જડિમા ઈચ્છારાહિત એના અમે તેની મેઢ
પલ કેન કરીએ ? જે અતૃપ્ત માણસ દોષ તેજ માનને નાથ કરનારી પગમેવા અગ્રીક
કરે છે । ય છેવું નહીં અને એના કગવી નહીં ત્યારે યુદ્ધ કરવું એ અવ
સિદ્ધ થાય છે તથાપિ આપને પૂજ્યા સિદ્ધાય અમે કામ પલ કરવાને મમય નથી,

આવાં સ્વામીના વચન માળગીને તે અડાપુ પુત્રોને તત્કાળ સંગર । જેમ
 થયો અને તેજ વખતે ભગવતની પામે તેમણે હીક્ષા લીધી અહો ! કેવું આમતું
 થયું ! કેવું સત્ત્વ અને કેવી પૈરાગ્યપુષ્ટિ ।' એમ ચિંતન કરતા દૂતોએ આગળ
 તે મન વૃત્તાત ચક્રીને નિવેદન કર્યો પછી તાગઓની જ્યોતિનો જેમ જ્યોતિ પ્લે
 (ચદ્ર) સ્વીકાર કરે, અગ્નિઓના તેજનો જેમ સૂર્ય સ્વીકાર કરે અને નવ પ્રસાદેન્
 જળનો સમુદ્ર સ્વીકાર કરે તેમ તેમના ગજો ચક્રર્તાએ સ્વીકાર્યો

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते त्रिपाटशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 प्रथमपर्वणि मरुतचक्रोत्पत्तिदिग्विजयराज्याभिषेकसौंदर्य-
 यतग्रहण कीर्त्तनो नाम चतुर्थ सर्गः ॥ ४ ॥

મર્ગ પાચમે.

—શ્લોક—

કહા જગતેષુ નુબંધી નભામા પેદા દત્તા ત વખત સુષેનુ સેનાપતિએ
નમઃકાર કરીને કહ્યું—'હે મહારાજ' તને દિગ્વિજય કર્યો તો પાલુ મહા
નમઃકાર કરીને ૭મ આશ્વાત્થામા પાસે આવે નહીં તેમ તમારૂં ચક્ર ૬૭
નમઃકાર પત્તનુ નથા.

બરનમર મોચા—'નન્દાપતિ છબડ બરતમેત્રમા અવાપિ કયો વીર પુરુષ મારી
આશા નીકા તો નથી.'*

તે વાં નરીએ કહ્યું—'વાનિન' કુ અણુ છુ કે આપ મહાનામએ સુદ્ર દિમાલય
સુધી આપુ બરતમેત્ર છતી લીધુ છે દિગ્વિજય કરી આવેલા તમારે છતના યોગ્ય
કેલ અવરોધ દેલો હોય. કારણ કે કુતી ધટીમા પડેલા ચપ્પામાથી એક પલુ ઘણો
જાણ્યા નિતા અવરોધ રહેતો નથી તથાપિ નગરીમા પ્રવેશ નહીં કરતુ ચક્ર, અથાપિ
તમા ઈઆજ્ઞાને હવે ધન કળનાં ઘઈ ઉન્નત પુરુષ છતવા યો ય રહ્યો છે' એમ સૂચવે છે
હે પ્રજા! દેવતાએને પાલુ કુચેય કોઈ પુરુષ તનાર છતના યોગ્ય રહેલો કુ જોતો નથી
પર અરે! મારા આલનામા આલુ કે વિશ્વમા એક કુચેય પુરુષ આપે છતના યોગ્ય
હો કે ન જનમત્વાર્થનામ પુત્ર અને આપનો નાનો ભાઈ બાહુબલિ છે તે મહાબળ
વાન અને બળવત પુરુષોના બળને નાશ કરનાર છે એક તરફ જેમ નવું અસ્ત્ર અને
એક તરફ નવું તેમ એક તરફ નવ ગજાએ અને એક તરફ બાહુબલિ છે ૭મ તમે
જનમદેવછના લોભાર પુત્ર એ તેન ન પલ તના છે જ્યાં સુધી તમે તેમને છત્યા
નથી ત્યાં સુધી ઘાને છત્યા નથી આ ધટખડ જગતમા આપનો જેવો કોઈ જેવામા
આપનો નથી, તોપણ તેનો જય કરવાયો આપનો અત્યંત ઉત્કંઠ થનાનો એ બાહુબલિ
જગતને નાનવા યોગ્ય તમારી આજ્ઞા નાનવા નથી, તેથી તેને સાચા વિનાય જણે
લભ્ય પામ્યુ હોય તેન ચક્ર નગરમા પ્રવેશ કરતુ નથી રોગની જેમ અ પ સતુની
પલુ કપેલા કરવી ધટે નહીં, માટ હવે વિલબ કર્યો વિના તેનો જય કરવાનો યત્ન કરો."

* નરીનુ એવુ વચન સામગી કાનાનગ અને મેરની વૃષ્ટિ નડ પતતના જેમ તત્કાળ
ક્રેપ અને આનિથી આરિતક યર્જ નરતથર આ ત્રમાલે મોહ્યા—'એક તરફ નાનો
ભાઈ આજ્ઞા નીકા તો નથી તે લભ્યકારી છે અને બીજી તરફ નાના ભાઈ સાથે યુદ્ધ
ગતુ તે મને નાવાકારી છે જેની આજ્ઞા પોતાના ધરના નથી આજ્ઞાતી તેની આજ્ઞા
બહાર પલ ઉપદાલ્યકારી છે તેમ નાના ભાઈના અવિનયનો અનહનવા તે પલ અપ
મા રૂપ કે મન પ્રમેજાને મિત્રા કચ્છી એકએ એવો ગજપથ' છે અને ભાઈએમા

નારા ગીતે રહેતુ જોઈએ એ પાપ વ્યવહાર છે, આ પ્રમાણે કુ ખરેખરા મકટમા બ પડ્યો છુ '.

અમાર્યે કહ્યું— 'મદાગજ' આપતુ તે મકટ આપના મહત્ત્વથી ત અનુચ થો યગ્ને, ક્રમ ક્રમે મોટા નાઈએ આજ્ઞા આપવી અને નાના બાઈએ ત પાગરી સ્ત્ર આજ્ઞા આમાન્ય ડાહ્યોના પાપ પ્રત્યે ઇ માટ આપ તે નાના બાઈને સદેશો મે નામ દૂત મોકલી તાકડગી પ્રમાણે આજ્ઞા કા દેવેન 'કેગરીમિદ ક્રમ પદ ૪ મકટન ન કે તમ ચીરમાની તમારો નાનો બાઈ એ મન જગત્તે માનના યોય તમા આજ્ઞાન નહી રહન કરે તા પછી છદ્વિની જેના પગકમનાજા આપે તેને વિજ્ઞા અપે પડે તમ કળા વાકાચાગનો અતિક્રમ ન યનાયો તમને તાકાપનાદ યગત નહી'.

નદા અમ્મ મનીનુ તે તમ સ્વીકાર્યું કમકે ગાત્ર અને લોકવ્યવહારને અનુ મનની વાણી મહા ક્રમવા જેમણે પછી નોતિસ, દેવ અને નાચાજ અસા પેદાન મુને નામ પ્રકરને વિજ્ઞામણ આપી માહુબનિ ત્યે મોકલ્યો પોતાના આદર્શ નેક વિજ્ઞાને દુતપાતની દીક્ષાની જેમ અગીતર કરા રયમા આરૂઢ થઈ ત સુવેગ તન નિના તમા ત ક્રમલ્યો.

નારા રૈવ્યનો પરિવાર નિવસ્યત મેગનાથ રયમા મેરસિને જ્યાં તે વિનીત નસ નાં નદા નોકરોએ ત્યારે અનુ ખરતાનિનો થા નારા અજ્ઞા દોષ એવા તે જન્મક ક્રમો ના જગત્ત કાયના આ જમા ના નામ (અવગ) અને એવા દોષ તન જેકુ સામ તેન કરકસા સાચુ અનિમળના મળ્યમા નાટીને તનના રૂડની પે તના સ્થિત નાટી રોગ નિના પા સર ના રહેના ના હી, તેમજ મેનનાટી જીવે એમ અતુજ પામા જન અનના પ્રમે તમ તના રય ન આ નાગના પા સર ક અવગ જનના સા સા, તના મેવના ન આગળ જ, સાને પાનુ અને ને નેરેને દોષ તમ ક્રમ દેવે તના સ્થિત ના સા સામ સાગ તર નેક નેક નવકા દેવકા ક્રમ નાર મેરસિને ચતુરથી યજ્ઞને પાતાના જેમ તમા ક્રમ તના આગ કટુરે મેનના સા સા, તના ત્યાગન પ્રકાશનો ક્રમથી એ અનુ અનક નાનો દોષ તમ તમા તમાન ક્રમ ના તનો આગ કટુરે, અનુ પદક નિવસ્ય સામ વિજ્ઞાન અજ્ઞા ત તુર ને પાલે સાગતો દોષ તેમ અનિદ્રક ક્રમ તમ અવેચ અવેચના સામ સામો અને મેટની ક્રમિક મૂક્યા નિવસ્ય અસા કો નેકા ર-તનો રૂ નિમ વચ્ચે તમા નેક તની જમાની તર નીને ક્રમ ક્રમ ક્રમ આજ્ઞા અતુજોને મુને જનના દેવ ત્યાગિ ત આગ અવેચ ક્રમ નેક ક્રમ નાક નામક્રમ ત્યાગ ના તનો રે અવગ પ્રમત્ત નયો ક્રમ દેવ નાર, આ રે અને નવલે આજ્ઞા ને ત્યાગ નિવસ્યો વચ્ચે ત્યાગ નેકો પ્રમત્ત

લોચા સર્ગમા—મરતચક્રિએ કરેલ ચક્રરતનુ પૂજન દિગ્વિજય માટે તૈયારી. સૈન્યનુ પ્રયાણ તીરતપર ચક્રીનુ આરોહણ બીજા જાર રાનેનુ સાથે ચાલવુ મજાને કિનારે આવવુ મામપતિથ પદોચવુ કરવો પડવ. મામપતિથકુમારદેવને સાધવાનો પ્રયત્ન ચક્રિએ મોકલ જાય તેને ચડેગે કાપ. તેના ચીએ કરેલ સાલન. બેટ લઈ ચક્રિને નમવા આવવુ ચક્રીની આગાનો સ્વીકાર ચક્રિએ કરેલ તેના દમદોલસવ. દક્ષિણ તરફ પ્રયાણ. વરદામ તીર્થે પદોચવુ વ દામપતિને સાધવો બ્રહ્મસતીથ પ્રયાણ પ્રમસપતિનુ કરેલ સાધન. સિધુ તરફ પ્રયાણ સિધુદેરીનુ સાધન. વેતલ તરફ પ્રયાણ વેતાલપતિ દેવને વચ કરવો. તમિસ્ત્રા ગુફા તરફ પ્રયાણ. તેના અધિરાતા કૃતમાલ નુ સાધન. દક્ષિણ સિધુનિશ્કુટ સાધવા સેનાનને મોકલવો તરતથ મેન-૭ રાજાએને તેના તેએ વચ કરવા સિધુ ઉતરી ચક્રી પાસે પાછ આવવુ તમિસ્ત્રા ગુપા ઉપાડવા ચક્રિએ કરેલ આગ તમિસ્ત્રા નાનુ ઉપાનુ ચક્રિએ કરેલ પ્રવેશ કલિણી રત્નવડે કંદા ચાલવા સૈન્યનો નવેલ. જી મન્યા નિમન્યા તીરપર જાધાવેલ પૂજ ઉત્તરદાનુ સ્વપમેવ ઉપગી જવુ ચક્રીનો ઉત્તરખા પ્રવેશ ત્યાના મિથરામએ ને વેલ ઉત્પાત ચિન્દો દુર્મદ કિચતોની યુદ્ધ કરવાની તૈયારી નમ મેન સાથે કરેલ યુદ્ધ ચક્રીની સેનાને આરોહો ચાલ. સેન્યપતિનુ યુદ્ધ માટે ઉત્તુ કમગાપીઠ અથનુ વર્ણન મુખેજના મા ૧૫૧ કિચતોને ચપેલ ચાલ. મનુ નાતી જવુ સિધુનદીમાં એકા મગી કિચતોએ કરેલ નજકુમારનુ આરુધન. તે દેવેનુ મન થવુ ચાલેને તેમણે કરેલ મદદ. ચક્રીના સૈન્યને કરેલ અસલ મેરોપદવ. ચર્મલ ને જતરલનો ચક્રિએ કરેલ પધેશ સૈન્યનુ નિપદરપણે રહેવુ ભરતચક્રિને ધોલ વિચાર. અગ્રયુદ્ધ દેગએ નજકુમારને કહેવુ નામકુ ધરોનુ મેધને કદગીને સ્વચ્છને ચાલ જવુ ને-૭ એ લીનુ ચક્રીનુ યરણ અ ધીમર કરેલ આગ. ચક્રીનુ દુર્મદમદિ તરફ નવ. જુ દુર્મદમદિ દેનુ વચ થવુ આસપટ તરફ નવ. જુ કલિણી રત્નવડે ચક્રિએ લખેલ મા. રેનલ તરફ પ્રયાણ નમિત્તમિ તરફ મેરલ જણ વિદ્યધરો કલિન તેમણે કરેલ યુદ્ધ નિ જનેનુ થ થવુ સો ગલ (સુખા) ની નમિ. તેના રૂપનુ વચન. મજા તરફ નવ. જુ મજા ઉત્તરનિશ્કુનુ સેન નિએ કરેલ સાધન મજાદેરીનુ આરુધન. તેનુ વચ થવુ ભગને ૮૭ મજા ધીને ધોલ દામે પતિ ચક્રીને લતાનુ જુવનમા લાલ જવુ. ચક્રિએ બેચવેલ દેવમુખ એકલ તર વા પા ન સૈન્યમાં આવવુ અન્યપાતા ગુફા તરફ પ્રયાણ તેના અધિશ થક નાટપમાલ દેવનુ વચ થવુ ખડલપા ગુફાનુ ઉત્તુ ચક્રિએ કરેલ તેમા વચલ મહિની રત્નવડે તેમાં કરેલ મા લ. એ નદીપર જાધાવેલ પાજ સ્વન ત્વિન ગુફા મનુ નીકાનુ નરનિધાનર્ધનનુ આરુધન. નરનિધાનનુ મદદ થવુ નરનિધાનનુ વચન. મજા મિથિનિ કુનુ મેધનીએ કરેલ સાધન. મોદ રત્ન ને નર નિધાન લલિત નેપાથ તરફ નવ. જુ. મજા કમણુ અપેપમા ચક્રીના ને એ વનવી થઈ રહેલી તેપરી ચક્રિએ ક વ અટમ તપ નેપેપમા નેવેલ નમરજીને ધોલ લા રાજમ દેલ સમોપે પગાયુ અગ્રયુદ્ધ દેગ પમેરેને ચાએ આવવ ગલ મેડમા પ્રવેશ ચક્રીનો રાજમિતેક મેલેલવ ચક્રીનો સ્કલિતુ વચન સનધીવર્મનુ ચક્રીને ધોલ રમ જુ. નુદરીની રધનિ. તેને બેલ ચક્રીને વેવેલ મેદ. સેવોને અપેલ કપા. તેમણે કરેલ ખુચાલે. મુદરીની ચરિત લચની દલ જાએ ચક્રિએ અપેલ આગ. ભગવતનુ પધારતુ ચક્રીનુ વાદચાનોડગનુ ચક્રિએ કરેલ રત્નિ. સુદીએ કરેલ ચરિત મદલ. મુખુવતનુ રમરજુ તેમની પાસે દેગે મોલવ. તેમણે દુદને નેપેલ ઉત્તર દલ ભજમેનુ એકલ મગને નવ. જુ પસે મન નેમણે ભગવતનો કરેલો રત્નિ તથા વિચિતિ ભનવતે અપવેલ ઉપારજ તેએ ને વેવેલ રેન. વચણે મજા પાસે લીરેલ લીફા ભરેલે કરેલ તેમનાં રાજાને રાધાર. ૪૮ ૧૩૫ થી ૧૩૪

પોરે દેખાયો આમીના કાયને માટે દહની જેમ પ્રવતેયો તે વૃક્ષખડ, મરોવ અને નિધુના તટ વિગેરેમા પણ વિશ્રામ લેતો નહોતો એવી રીતે પ્રયાણ કરતો તે બધે મૃત્યુની એકાગ્ર ગનિભૂમિ હોય તેવી મહા અટવીમા પહોંચ્યો રાક્ષસોની જેવા ધનુષ તૈયાર કરીને હાથીઓના નિશાન કરનાર અને ચમર જાળના મૃગચમના બખત પહેનારા મિલે જોડાથી તે અટવી વ્યાપ્ત હતી અણે ચમરાજના મગોત્રી હાથ નેવા ચમરૂટ મૃગ ચિત્તા, વ્યાઘ્ર, સિંહ અને મગ્ગ વિગેરે દૂર પ્રાણીઓથી તે ભગ્નૂ હતી પરસ્પર નાના નપ અને નકુજવાળા ગદ્ગદોથી તે ભયકર લાગતી હતી, ગંજા કેય ધારણ નામા વ્યથ એવા નાની નિનડીઓ તેમા ફૂટતી હતી, પરસ્પર નામ કરીને મદિયો ન આડીના જીર્ણ વૃક્ષોને ભાગી નાખતા હતા, મય લેતા । પુકષેએ ઉગડેડી મુખ મિઠાએને રીધ ને અટવીમા મચ્છા યદ્ય ચકતો નહોતા, તેમજ આમય મુખી પહો વજા કન્ધ વૃમમમૂઢથી સૂર્ય પસ તે અટવીમા દેખાતો નહોતો પુણ્યવાન જેમ વિષ્ણુને હૃદયન કે તેમ વેગવાળા રથમા મેડેના મુવેગ તે ધોર અટવી લીનામાત્રમા વેગગી ગયો ત્યાથી ને બદલી દેશમા આવી પહોંચ્યો

ને દેશમા માર્ગના અતભાગના વૃક્ષો નીચે અનકાર ધારણ કરી અને વ્યવસ્થા ને મેડેની વટમાયુની સ્ત્રીઓ મુખ્યપણ્ણન જણાવતી હતી રૂંક ગાકુરે વૃક્ષની નાર મેડેલા અને હર્ષિત ગોપાનના પુત્રો જામચરિત્ર ગતા હતા બધે ભદ્રશાળ વનનાથી લાવીને આરોગ્ય કર્યા હાથ તેવા ફજવાળા અને ધાટા ધણ વૃક્ષોથી તે દેશના ત્રણ ગમડા અનકૂન થયેના હતા ત્યા દરેક ગામે અને ધ ધરે દાન આપવાના ધર્મિન થયેલા રૂઢ-ચેલોડા ચાચકોની શોધ કરતા હતા ભરતગભરી ત્રામ પદ્મીને બધે દન ભગનાદ્ધારી આવ્યા હોય એવા અસીચ મમૂઢિવાળા યવન લેઝને પેટ લાલેક મામોમા નિવાસ દતેલ ભરતસેવના છ ખડથી બધે એક જુદોજ ખડ હોય તન ને દેશના નોંધે ભગત । બની આગ ને તદન જાળાજ નહે ના એવા ને બદલી દેશમા જતા મુવેગ, માગમા મગના ને દેશના લેણ કે જેઓ બાદુખનિ ચિવાય સીજ ગમને જાળના નહોતા અને જેઓ અનર્ત દતા નેઓની માર્ગ વારવાર વાળા કરેલા હતા વનમા તથા પવનેમા ફૂળા । દુમદ અને સીધા । તાલીઓ પગ બાદુનસિની આજ થો પાગળ થક ગયા હોય તથા તે એનો દતેલ પ્રખન્દ જનુ । ગ વચનથી અને નેડ નમુઢિયા બાદુખસિની નીચેને ને અર્ધન મનક વાગ્યો એ પ્રખલે ભગન । બન્ધ અનુચ બધુને દાસ નામગય થો વા વગ વિચિત્ર થયેલે મુવેગ પેનુનુ ન્દમીના નદેશ નજાગે તમચિત્ર નજરી પદે આરી પહોંચ્યો નગીન્દ બદારના મામમા રહેના । લોઝને મુદ્ધ આજ હંચી કી નેને એક પવ નીકે દનવા એલે । રૂઢવાનના ધનુવિષ્ણની કોણ કરન્દગ મુખટેન્દ મુખમેટા નેનુ ધાટા વસ

પામી ગયા આમ તેમ નગરવેદિની મમૃદ્ધિ એવામા બામ રયેના માગિતુ પ
કાર્યમા ધ્યાન નહીં રહેવાથી તેનો રથ ઉન્માર્ગગામી થઇ અપનના પાખ્યા બ
ઉધાનવૃશો પામે અણે સમસ્ત દ્વીપના ચક્રવર્તિઓના ગજગત્તો એકા કર્યા
તેવા ઉત્તમ દન્તીઓને અધિના તેણે એવા અણે જ્યોતિષક દેવતાના વિમાના
આવ્યા હોય તેના ઉત્તમ અન્તો વડે ઉગન અમશાગાઓ તેના એસમા
બગતના નાના ભાઈના અંશર્યના આગ્યને એાથી અણે ગિમેદના ચની હોય
મસ્તકને તુણાનના તે ને તક્ષગિના નગરીમા પ્રેંગ કર્યો આજે અદમિદ્ર દોય
સ્વગદ વૃત્તિનાથા અને પોતપોતાની દુકાનો ઉપર યેડેના ધનાઢ્ય વાિ ને
એતા ત ગજદ્વારે આવ્યો

અણે સૂચના તેજને ડેરી નઈને બનાવ્યા હોય તેના ચગકના બાનાઓન ત
નાગ પાળાઓનુ સૈન્ય ત ગજદ્વાર પામે ઉમેતુ હતુ કોઈ ઠેકાણે ઈશુપત્તના અ
જેની બરછીઓ લઈને ઉમેના પાળાઓ, આજે ચોયડાથી વૃશો પગવિન થયા હા
શોભના હતા અણે એકલા લાથીઓ હોય તેના પાપાલને બગ કરવામા પલ
લોદાના મુદ્દગરેને ધારા કરનાગ નુબટો કોઈ ઠેકાણે ઉભા હતા અણે ચદ્રના
વાળી ધનજ ધારણ કરેન હોય તેમ દાન સદિત તરવારને ધારણ કરનાગ પ્રચક
વાળા વીર પુરપોના મમૃદધી તે રાજ્યદ્વા શોભી રથુ હતુ કોઈ ઠેકાણે રૂઝી
ગણ સુધી બાલને કેકનાગ અને રાનાનુસારે વોંધનારા બાળાનળી પુરથે
ભાથા પૃષ્ઠભાગે રાખીને અને હાથમા કાનપૃષ્ઠ ધનુષ્ય ધારા કરીને ઉભા હતા
દ્વારપાળ હોય તેમ તેની બને બાજુએ હંચી મુદ્દ ગખીને રહેના ને દન્તીએ
ગજ્યદ્વાર દૂરથી ભયકર જણાતુ હતુ આનુ ત નગસિંહનુ મિદ્દદ્વાર (અથદ્વાર)
સુવેગનુ મન વિસ્મય પામ્યુ કે પાસે અદર પ્રવેશ કરવાની રાજને માતે
કેમકે રાજમદિરની એની મર્યાદા તેના કહેનાથી દ્વારપાળે અદર નહીં બાજુ
નિવેદન કયું કે 'તમાગ મોટા ભાઈનો સુવેગ નામે એક દૂત આવીને બહાર ઉમે
ગજ્યે આજ્ઞા કરી એટલે છટીદાર ખુદ્ધિનતમા એક એવા તે સુવેગને સૂચ્ય
ખુદ્ધની જેમ સભામા પ્રવેશ કરાવ્યો

ત્યા વિસ્મય પામેના સુવેગે રત્નસિંહામન ઉપર યેડેના અને અણે તેજનુ દેવ
તેના બાહુબનિને એવા જામે આકાશમાથી સૂર્યો આવ્યા હોય તેના ગ્લમય
ધારણ કરનારા તેજસ્વી રાજ્યો તેની ઉપામના કરતા હતા પોતાના સ્વામીની
રૂપ સનસ્ત વક્ષીના સતાન મટપ ડપ, ખુદ્ધિવત અને પરીક્ષણ વડે મુદ્દ-પ
મમૃદ્ધ તેની પાસે યેડેના હનો પ્રાપ્ત મુગટમણિવાળા અને જગત્તને
(નહીં ધારણ કરી રાકાય તેના) હોવાથી અણે નાગકુમારા હોય તેના રાજ
તેની આમપાગ રહેના હતા બહાર કાઢેની જીવ્દાવાળા સર્પોની યેડે હવા

જેને હાથમા ગળીને હાથ રહેના હજારો આત્મચક્રોથી તે મલયાચક્રની પેઠે બધા
 ઘાગને જોઈ ચમગીમગ જેમ દિમાવય પવતને તેમ અને મુદ્દ વારાગતાઓ
 તેને ચામગ વીજળી હતી. વીજળી મદિત ગગજનુના મેધની જેમ પવિત્ર વેદવાળા
 અને છદ્ધિવાળા છદ્ધિદારથી તે ગેભનો હતો. સુવેગે અદ્ધ પ્રવેશ કરી, શબ્દ કરતી
 સુવચની વામી શૃષ્ણવાળા હસ્તીની પેઠે લનાટથી પૃથ્વીનો સ્પર્શ કરી તે બાહુબલિને
 પ્રાપ્ત કર્યો તત્કાળ મહાગાજાએ અદ્ધીની મજાથી મગાવેના આમનને પ્રતિદા
 બાધુ એટલે તે તેના હાથ મેડો પછી પ્રમાણ અમૃતથી ધોયેલી દન્વળ દૃષ્ટિથી
 નુવગ નમ્દ એના બાહુબલિ નામ આ પ્રમાણે મોળ્યા— 'સુવેગ' આપ ભગ્ન કુશળ
 કે 'પિતાજીએ વલિત અને પળિત કરેલી વિનીતાની સર્વ પ્રજા કુશળ છે.' કામાદિક
 છ શત્રુઓની જેમ ભગતસેવના છ ખડેનો વિજય મહાગાજા ભગતે અતગાય ગદિત
 મ્યો. નાહ હજાર વર્ષ મુધી ઉત્કટ યુદ્ધો કરીને એનાપતિ વિગે મર્વ પગિવાર કુશળ
 નાએ પડો આજ્યો. મિદ્ધ થી વાન કરેના કુલમ્બજોવડે આકાશને સંધાના અમ
 નય કરતી મહાગાજના હાથીઓની ઘટ્ટ કુશળ છે. દિમાવય મુધી પૃથ્વીને આકાશ કરીને
 આવેલા મહાગાજના ઉત્તમ અમ્બો જ્ઞાનિ દિન છે. અખડ આવાવાળા અને મર્વ
 અમ્બોએ એવાના આર્થ ભગના દિવસો મુખે વ્યતીત થાય છે. "

એની રીને પૂછીને વૃષભાત્મજ બાહુબલિ મોન ગયા એટલે આવેગગદત થઈ
 અનધિ એટી નુવેગ બેઠો— "ત્વ પૃથ્વીનું કુશળ કરનાર ભગતરાયને પોતાનું કુશળ
 તાવન મિદ્ધ છે જેનું રક્ષણ કરનાર તમાગ મેટા ભાઈ કે એવી નગરી, સેનાપતિ,
 હસ્તી અને અમ્બો વિગેરેનું અકુશળ કે વાને દૈવ પણ મમર્થ નથી એ ભગતગાજથી
 અધિક કે નુ-ય બીજે કા, કયા કે કે જે તેમના છખડ વિજયમા વિવ્રકાગી થાય
 તર્વ અજો અખડિત અજ્ઞાથી તેનનું નવત્ર એવત કે કે તેથીપિ મહા અ ભગતપતિ
 સ્થાને પડુ અત કે લમા હપ પાનના નથી, કાગલ કે દદિ દેય તોપણ જે પોતાના
 કુટુંબથી એવાય તે હમર છે અને જે દમર હોય તથા પિ કુટુંબથી ન એવાય તેને અધર્થ
 મુખ કયોથી હોય. નાહ હજાર વર્ષોને અતે આવેલા તમાગ મોટા ભાઈ ઉત્કહથી મવ
 અનુજ બધુઓને આવવાની ગહ જોયા કરતા હતા મન મબધી અને મિત્રાત્મિક ત્યા
 અબ્યા અને તેઓએ તેમનો મહાગાજાભિષેક કર્યો તે મમથે તેમની પાએ હદ્ર
 સાકળ દેવતાઓ આબ્યા હતા, તોપણ તેના પોતાના નના બા એને જોયા નહો તેથી
 મહાગાજા હર્ષ પમ્યા નહો બાર વર્ષ મુધી મહારાજ્યભિષેક આજ્યો, તે અમ્બાન ભાક
 જોને ન આવેના બહી તેમને બોલાવવાને દુનો મોક યા, કેમકે ઉત્કહ બળવાન છે
 તેઓ કાક વિનાગીને ભગતરાય પસે આગ્યા નહો અને પિતાજીની પાએ જદને તેમણે
 મન ચદલ ક્યું હવે તેઓ નિગા હોવાથી તેમને ક્યું પોતાનો કે પગર નથી, તેથી
 તેઓનાથી મહાગાજા ભગતનું પ્રાવૃત્ત યનુ કૌતુક પૂર્ણ થાય તેમ નથી માટે તમારા

જે તેમના ઉપર બધુપણાનો સ્નેહ હોય તો તમે ત્યાં પધારો અને મહીપતિના દર્શન
 હર્ષ પમાડો તમારા મોટા ભાઈ ઘણે કાળે ડિગતમાથી આવ્યા છે તે છતાં તમે
 રક્ષા છે, તેથી તમે વળથી પણ અવિક કડો છો એમ હું તર્ક કરું છું, વડિલ જુદું
 અવસ્થા કરે છે તેથી તમે નિર્ભયથી પણ નિર્ભય છો એમ હું માનું છું, કારણ કે જે
 વીરોએ પણ ગુરુજનને વિશે ભયથી વર્તવું જોઈએ એક તરફ વિષ્ણો વિજય કર્યો
 અને એક તરફ ગુરુનો વિનયી હોય તો તેમના ધૈની પ્રયત્નમાં કવિ એ પાપદાના શિક્ષક
 નિચાર કરનાની જરૂર નથી, કેમકે ગુરુનો વિનયીજ પ્રશન્નાને યોગ્ય છે આ
 તમારો અવિનય તે મર્મમદ મહારાજ સહન કરશે પણ તેથી પિશુન લોકોને નિષ્ક્ર
 અવકાશ મળશે પરંતુ તમારી અખક્તિને પ્રકાશ કરનારી પિશુન લોકોની વાદિ
 તકના છાયા અનુક્રમે દુવની જેમ મહારાજના ચિત્તને દુષણ પમાડશે. આમીના સુત
 પોતાનું આ પછિદ્ર હોય તે પણ રક્ષણીય છે, કેમકે થોડા છિદ્રવડે પણ પાણી મન
 પાળનો નાગ કરે છે 'આટલા વખત સુધી હું ન આવ્યો, હવે કેમ આવી શકું?' એવી
 તમે શકા ન કરતા હમણા પણ આવો, કેમકે સારા સ્વામીઓ ભૂતને મદદ કરી
 નથી. આકાશમાં સૂય ઉગનાથી જેમ ઝાકળ નાશ પામે તેમ તમારો ત્યાં આવનારો
 પિશુન લોકોના મનોગ્ય નાશ પામશે પવણીને દિવસે સૂર્યથી ચંદ્રની જેમ આમીનો
 માથે સગમ કરવાથી તમે તેજમાં વૃદ્ધિ પામે. આમીની પેઠે આવરણ કરનારા ૧૪
 બળત પુરુષો પોતાનું સેવ્યપણુ છોડી દઈ તે મહારાજની સેવા કરે છે જેમ દેવતાઓ
 છદ્ધિ મેવવા યોગ્ય છે તેમ નિમદ્ અને અનુમદ કરવામાં મમયં ચક્રવર્તી મર્મ ગભરોએ
 મેવવા યોગ્ય છે તમે ફક્ત ચક્રવર્તીપાત્રો પણ સહને પણ તેમની સેવા કરો ત
 તેથી અદ્વૈત આત્મમોદાદના પમનો પણ ઉદ્યોત કરશો કદાપિ મારો આત્મ કે
 એમ ધારી તમે ત્યાં નહીં આવો તો તે પણ યુક્ત કહેવાશે નહીં, કેમકે આજ્ઞાને સ
 જાગનાગ ગભરો સાનિભાવે કરીને પણ નિમદ્ કરે છે લોકાયુઅકથી લોકોની સ
 પોતાના કૃષ્ટ તેજથી આક્રષ્ટ થયેના દેવ, દાનવ, અને મનુષ્યો ભરતપતિની પ
 આવે છે મહારાજ ભગવને છદ્ધિ પણ અધ આમન આપી મિત્રત્વ થઈ ગયો છે, ત
 તેમને ફક્ત આગમન માવથી તમે કેમ અનુક્રમ કરતા નથી? જે તમે વીરમાની થા
 ને મદદાત્મક અપમાન કરો તો મૈત્ર્ય સહિત તમે, તેના પગકમરપ સમુદ્રમાં સ
 આના સૂતની મુશ્કિત ય છે એમ જામને અખે માનતા પવંતો હોય તેના એમ
 દન્ની જેવા તેમના ને ગરીબ દાથીઆ મામા આવના હોય તો તેઓને કાણ સ
 શરી શકે તેમ છે? જગીરખાન મસુદ્રના કલ્લોનની પેઠે સમગ્ર પૃથ્વીને પ્યાપિત કર
 નેટનાજ અક્ષ અને રથાને પણ મોલ રોગી શકે તેમ છે? છન્નુદ્રેદી ગામના અ
 પતિ એવા મહારાજના છન્નુદ્રેદી પાળાઓ મિદની જેમ કોને તાસ ન પમાડે? તમે
 એક સુવેગ મેનાપતિ દાથેમા દડ સહને આવવો હોય તો યમગજની પેઠે તેને

અને અમુકે પગ મદન ૦ ૧ મોકે તેમ નથી સૂર્યને અધકારની જેમ અમોષ ચક્રને ધાગળ
કનાગ ભગવતીને આ ત્રણતેક પાગ કા દિમાલમા નથી માટે દે બાદુબલિ ' તેજ અને
ધરમા જ્યેષ્ઠ એવા તેમદાગભ ગભ્ય અને જીવિતનો દૈવ્યવાળા તમેએ મેવવા થોઅ છે "

સુવેગના એવા વચનો માલગી પોતાના બાદુબલિથી જગતના જાગને નાથ કનાગ
બાદુબલિ અમે બીજે નમુદ્ર દોય તમ ગભી શરદે મો ન્યા- ' હે ફૂત ' તને સાબાથ છે
વાન્દજમાં તુ અમ્રાની છા જેથી મારી આગજ આવો ત્રાલી મોતવાને મમર્થ થયો છે
મોદ્ય બા બ ન અમા પિતાનુત્ય છે તેઓ નધુનો આગમ દૈવ્ય છે તે તેમને
પટે છે પન મુગ અમુગ અને ગભ્યોની વચ્ચેથી જાદુનાળા થયેના તે અપ્ય
વૈભવવાળા અમાગ આવનાથી વજ્જ પામશે એમ ધારીને અમે આવ્યા નથી માક
દશ વર્ષ નુથી પરાજ્યોને મદલ કરવામા પડાયેલા દના તેજ તેમને કનિષ્ઠ ભાઈઓના
ગભ્યો મદલ કરવામા વ્યમ થવાનુ કારણ છે જે મોમ્મતપાત્રનુ કાલ દોત નો ને
પોતાના ભાઈઓની પામે એક એક ફૂત અન્ય અથવા મયામની ઇચ્છાથી શા માટે
નોકલન / લોખી એવા પલ મોટા ભાઈની માથે પાલ યુદ્ધ કર એવી મુદ્દિથી મદાસ
ત્વત એવા અમાગ નાના ભાઈઓ પિતાને અનુમયાં છે તેમના રાજ્ય મદલ કરવાથી
છજા એનાગ નાગ સ્વામીની વક્રેષા ' દને પ્રગટ થઈ છે એવીજ રીતે અને એવોજ એક
બવાવકાને માટે એ ભરને નાણીના પ્રપચમા વિશેષ પ્રમટે વિચક્ષણ એવા તને મારી
પામે મોક થો છે એ નાના ભાઈઓએ રીક્ષા સર્ધ પોતાના ગભ્યોનુ દાન કરી જેવો દપ
તને કૃત્તવ્ય કર્યો > તેવો દન એ ગભ્યકુબ્ધને મારા આવનાથી થશે / નહીં થાય કેમકે
દુ વચ્ચેથી પાગ કટોર છુ પગુ થોડા વૈભવવાળો છજા ભાઈનો તિન્નકાર કરવાના
બયથી દુ તેની વૃદ્ધિ મદલ કરનો નથી ત પુષ્પોથી કોમળ છે પલ માયાવી છે, કે જેને
અવલવા થી બપ પામેવા પોતાના નાના ભાઈઓના ગભ્ય અને મદલ કર્યા હે ફૂત /
ભાઈઓના રાજ્યને મદલ કરના / તે ભરતની અમે કપેક્ષા કરી તેથી નિર્ભયમા પલ
નિર્ભય એવા અમે રેના / ગુરુ જનમા વિનય રાખવો એ પ્રગમ્ન છે, પાલ જે ગુરુ
પોતે ગુરુ થાય તો, પછ ગુરુના ગુણથી ગદિત એવા ગુરુજનમા વિનય રાખવો
એ તો કિલટુ સજ્જતમ્પ છે. મવવાળા, કાય અકાર્યને નહી બળનાગ અને ઉન્મા
ગમામી એવા મુકજનનો પલ ત્યાગજ કરવો જોઈએ અમે સુ તેના અધાદિક સ / લીધા
છે કે તેના નગનદિક ભજ્જ કર્યા છે કે જેથી અમાગ અનિનયને એ મન સદ રાજ્યએ મદન
કર્યો એમ તુ કહે છે હુન્મોના પ્રતિકારને માટે અમે તેવા કાર્યમા પ્રવર્તતા નથી માટે
વિચારીને કનાગ સતુરુથો શુ ખન પુરુષના નયનથી દૂષિત થાય છે / આટલો
વખત અને આવ્યા નહીં તેથી નિ રુદ્ધ થકને તેઓ કોઈ ટેકાણે ચા ન્યા ગયા કે
અકે દવે અમે તે સકીની પામે આવીએ ' બનની પેઠે છજને શોપનાર તે મવત

નગજનોની આવી નાલી માભજના મુલેગ નગની મદાર નીકળે ના-
 પામે અણે દેવતાઓએ પ્રગટ કરી દોય તેમ બને જગમણુ તેની ગુફકયા કનિષ્ઠ
 જેમ તેના માભજનામા આવી કોનયા મુલેગ જેમ જેમ માગ માહિતાવળે આવના નાવ
 તેમ તેમ અણે દરીકા : કગતી રાય તેમ યુદ્ધની કરા પાપ કિતાનગ પ્રમગના નાગી ૫૨
 નાર્તા માભજીનેજ ગજની આજ્ઞાની જેમ દરેક નગ અને દરેક ગામ રીગ મુખન ગુફ
 માટે તૈયા થના લાગ્યા યોગીઆ જેમ ગરીગને ૨૬ કરે તેમ કોઈ મકમલ મે
 માળામાથી બદાર કાઢીને તમા નની ધરીઆ નિગ માખી તને ૨૬ કરના હથ કે
 પોતાના અગ્નેને અધધારીમમા દાખન કરે તેમને પાપ પ્રકાગની ગનિઓથી મરત
 ગણને યોગ્ય કરા અમને દુઃ કરાવના નાગ્યા હતા કોઈ અણે પ્રમુની નભેમય મૂળ
 હાય તત્વા પોતાના બદ્ધ નિગેર આયુધાને મગલીયાને ૫૨ ના ૧૨, સજ્જીને તીવ્ર
 કરાવના લાગ્યા હતા કોઈ નાગ યુગ જોડા અને નવી તાત બારી યમગજની મુઠા
 જેના પોતાના નતુષેને તૈયાર કરતા હતા કામ પ્રયાપમા સ્વક કર્યા કરનાથી બાન ૨૨
 નાળા નાગિનો હાય તેના અરણ્યકંઠાને કનય નિગે નહન કરવાને લાવતા હતા ૨
 કિક પુરુષો જેમ મિહાતને ૨૬ કરે તેમ કામ પોતાના બાખેને, કોઈ બાલના ભાથાને, કે
 મન્તકે પહેગવાના ટોપને અને ઘઈ બખ્તગને (જે કે તથો દદ હતા તાપ્ત) નિષ્કાક
 કરતા હતા અને કોઈ અણે ગવોના બુનન હાય તેના મૂડી ગમેના મોટા તતુ અને
 કનાતને પહોળા કરા જેના લાગ્યા હતા અણે એક બાજની નપવા કરના હાય તે
 બાહુબલિ રાજને વિષે ભકિતવાળા ને દેશના લોકો આ પ્રમાણે યુદ્ધન માટે તૈયાર થ
 હતા ગજલકિતને ઈચ્છતા કોઈ પુરુષ મયામમા જના માટે તૈયાર થતા હતા તે
 કામ આપન પુરુષે આવીને વાર્યો તેથી અખ અનાપન હાય તમ તેના ઉપર ત કોઈ કમ
 નાગ્યે અનુરાગનડે પોતાના પ્રાપવી પા ગજનુ પ્રિય કરનાને ઈચ્છતા મોરોના અષ
 આ બ માર્ગમા આ યા જતા મુલેગના એનામા આઠ્યો યુદ્ધની નાત નાખીને તમ
 લોગને નિષે થતી તૈયારી દેખીને, બાહુબલિને નિષે અદ્વિત ભકિતનાળા કાવાક પવન
 ગજઓ પા બાહુબલિની પાસે જના નાગ્યા ગોપના સમથી ગાયોની જેમ તે પવન
 રાખઓએ કરેલા ગોરુગનો નાં સાલથી નિકુ જમાથી હજા કિરાતલોકો દોડીને આવ
 લાગ્યા તે શૂરવીર કિરાતોમાના કોઈ વાધના પુછકાની ત્વચાથી, કામ મોગના પીંછાથી અને
 કોઈ વનાથી વેગનડે પોતાના કેશપામ બાવના લાગ્યા કામ મર્પની ત્વચાથી, કે
 વૃક્ષોની ત્વચાથી અને કોઈ ધોની ત્વચાથી પહેરેના મૃગચર્મને બાધના લાગ્યા
 કપિઓની પંઠે ઠેકના તેઓ હાથમા પાપાણુ અને ધનુષ વગેરે વ્યર્માનકત થાનની પે
 પોતાના સ્વાર્મિને વીંટલઈ વગના લાગ્યા તેઓ પરસ્પર ગોવતા હતા કે 'અરતની એક
 અસીદિલ્હી એનાને બલ કરી આપણે મહારાજ બાહુબલિના પ્રસાદનો બહો આપણે'

આવી રીતનો તેઓનો મંકાપ આરબ એધને મુલેગ મનમા નિવેકપુદ્ધિથી નિગ
 કરવા લાગ્યો કે— "અહો ! આ બાહુબલિને વરા થયેના તેના દેશના લોકો અણે પોતાને

જિતાનુ પે દાપ નમ ગાકમ મા કેવી ત્વ । કે હે ' બાહુબલિત મન્યની પહેના
 ખની અરજન આ કિાન વોદે જગ આ નગ આવનાગ અમા । મન્યને દુષ્ણતાનો
 નદ કો કે દુ એવો ' દ્રા' માત્રમ અર્ધો એનો નથી કે ને મુક્તને માટે તૈયાગ થયો
 નદા હોય ' તેમ એવો જગ કે ' નથી કે ને બાહુબલિને વિષે ગાગી ન હોય ' આ બદલી
 દેશમા દગાગી ખેલુનો જગ શરવીગ અને ત્રામીમજા કે આ દેશનો એવો પ્રભાવ
 દગ કે બાહુબલિમા જગ મુખ દમે / કાપિ નામન વિગે પાગઆ તા મુ થયી ખગી
 યે શકે પમ બાહુબલિને ત નવ મુશી તેના મુજગી જ્ઞાન થક પન્નીરૂપ થયેલી કે
 નદ અનિની પમે તાવનખુદની જેમ બાહુબલિની અલી મેના પામે ચકીની મોટી
 મેનને પન દુ નની માનુ છુ આ મદાવીગ બાહુબલિની આગળ ચકીને પલ
 અગ્રપન્ની પમે દ ધીના નાના બાગકની જેમ ન્યૂન અલુ છુ જો કે બગવાનપત્રમા
 પૂરવીમા ચકવર્તી અને નવમા હંક વિખ્યાગ છે, પાનુત બનેનો અતર્વાર્તિ હોય અથવા
 બનેથી હંકવર્તિ (અધિક) હોય એવો આ જજનદેવજીનો સુપુત્ર જાણાય છે આ
 બાહુબલિની સપેટિકાન્દ જગ આગળ ચકીનુ ચક અને દેરિનુ વજ પચ નિષ્ક્રુજ કે
 નમ દુ મનુ છુ આ બગવાન બાહુબલિને વિગામે ને ગીછને કને પકડ્યા જેવુ અને
 મપને મુદિથી પકડ્યા જેવુ થુ છે વ્યાવ જેમ એક મુગને સપ મનુષ્ટ મહે તેમ આટલા
 ખનિમનુગને મદલ કરી નનુષ્ટ રહેત બાહુબલિને તરછેલી વ્યથ થતુકપ કર્યો છે અનેક
 અજોની મેનથી મદા અને મુ અપૂત્ત હનુ કેવાદનને માટકેગરીમિહને જોડાવવાની
 જમ આ બાહુબલિને સેવ કરવા મેલાઓ / ત્રામીના હિગને માનના । મત્રીઓને અને
 ને પન ધિન્દા કે કે જેમણે આ મયના થતુની પેટે તમની કપેક્ષા કરી ' સુવેગે જ
 મ ને વિવદ કાવ્યો ' એમ મારે માટે લેકે બોનગે અ ' મુખને દૂપિત કરનાગ આ
 નનગને દિષ્ટા કે ' નામા નિગતગ આ પ્રમાણે વિચગ્નો નીનિગ સુવેગ કેટલેક
 વિને અધેધ્યા નગીના અલી પહોરેથ દાપાગ તેને મજામા વગ ગયો તે પ્રણામ
 કો અશ્વત્થિ જોડીને મેદા અટલે ચકવર્તીમિ તેને આગ સહિત પૂછયુ —

‘સુવેગે’ ના । નાના બાહુ બાહુબલિ કુચગ કે ? કેમકે તુ વેગથી આગ્યો નેથી કુ
 મ પનુ છુ અથવા તણે તગેદેવો તુ તગથી અગ્યો છે / કેમકે તમા । બગવાન
 મગની એ વીગવૃત્તિ યુક્ત છે ’

સુવેગે કહ્યું — દેવ ' તમારી જેવ નનુન્ય પાકમવાળા ને બાહુબલિનુ અકુચગ
 કરને દેવ પચ નમથ નથી જે આજ્ઞો નાનો બાહુ એમ વારી પ્રથમ મે તેને ત્રામીની
 મેક નાદ અવત ને વિનયપૂતકા હવગાગી વચ્ચો મજા ત્યાર પછી ઓપનની પેટે તીવ
 અને પગિજમ કુ હાગી એવા અવનનીય વચ્ચો કજા પાનુ મીડા વચ્ચોથી અને તીક્ષ્ણ
 વચ્ચોથી જા નેણે આપની મેક નવીકાગી નડી, કેમકે મનિહજને વિગા થાય ત્યારે

ઓપન શુ કરી ગઈ તે બાનાન બાહુબનિગત નત થઈ પણ લોકને તા। તુ'ય ગમે તે અને સિદ્ધની જેમ કહેને પોતાનો પ્રતિભવે જાગતો નથી આપના મુરેગ મેનાની તુ અને નેનું મે વર્ણન કર્યું ત્યારે 'એ શુ ગાતીમા કે' એમ કહી દુર્ગા ધર્મી મરડનાની જેમ નવે પોતાના નાસિકા મરડી ન્યારે આપે કરેનો પદ્મબદ્ધિગમ્ય મે નણવ્યો ત્યાં ન નર્તી માખજ પોતાના જુજાડને એના વાગ્યો અને કહ્યું કે 'પિનાચ્છમ આપેના જાગથી નતુ' થ ન રહેના અમાગી ઉપેક્ષાથીજ ભગને ભગતવેતના ઝખડ પ્રદલ કર્યા કે ' એવ કરી તો ડૂગહી, પણ હાન તો તે નિમય થઇને ઉનચ વાધાને કહેના મોનાવે તમ આલ ગપને માટે મોનાવે છે તમારા બાના એવો પાકમી, માની અને મદાબુજ કે ક તમ હ ન્તીની જેમ અમથ અને પગપગડમને મદન કરેનો નથી તેના અમામા દરેના મામ નિક દેનતાઓની જેમ તેના મામતગજઆ પાપ પ્રચડ પગકમા હોનાથી તેના આત્મ યથી ન્યૂન આશયવાળા નથી તના રાજકુમા । પણ મજનેજના અત્યત અભિમાની છે તેઓની જુજમા ગા કરવાની ખુશની આવે છે, તથી બધે બાહુબનિથી પાન ન્મ દશગણા પરાક્રમા હોય તેના જળાય છે તેના અભિમાની મત્રીઓ પણ તના જેજા વિચારને અનુસરે છે, કેમકે જેના ન્યામો હોય તેવોજ તનો પગિવાગ પાન હોય છે મત્રી સ્ત્રીઓ જેમ પરપુરુષને સહન કરતી નથી તેમ તેની અતુરાગી પ્રજા પણ દુનિયામા બીજે રાજ છે એવું બાપતી નથી કર ભરનાગ, વેડ કરનાગ અને દેશના સધળા લોક પણ સેવકની જેમ પોતાનો પ્રાણ આપીને તેનું પ્રિય કરવાની મુશ્કેલ રાખે છે મિલેની જેવા વનેચ અને ગિરિચર સુલટા પણ તેને વશ થઈ તેની માનસિદ્ધિ કરવાને કચ છે હે સ્વામિન્ ' વિશેન શુ ક્યુ પા તે મહાવીર ન્યનની ઉત્ક્રાથી નહિ પણ યુદ્ધની ઈશ્વરથી હમણા તમને જોવાને હરે છે હવે આપને રૂવે તેમ કરો, કારણ કે તનાક મત્રી નથી પણ માન સત્ય સદેશાનેજ કહનારા છે "

અ પ્રમાણે માખગી ભરત (સૂતવાગ) ની પેઠે સમકાળે નિસ્મય, કોપ, ક્રામા અને હપના દેખાવરૂપ નાટ્ય કરી ભરતગજ મો યા- 'સુર, અસુર અને નરમા એ બાહુબ નિની તુ'ય કોઈ નથી એમો બાળપણની કીડમા મે સ્વત અનુભન કરેનો છે પણ જગતના સ્વામીનો પુત્ર અને મારો નાનો બાક એ બાહુબનિ નણ જગતને તૃપ્તિ માને તે સ્તુતિરૂપ નથી પણ નાસ્તવિક છે એવા નાના ભાઈથી હુ પણ પ્રગસા પામ વાને યોગ્ય છુ, કેમકે એક હાથ નાનો હોય તો બીજે મોટા હોય તે પણ શોભે તહો સિદ્ધ જે બધનને મહન કરે, અણપ જે વશ થાય તો બાહુબનિ વશ થાય અને એ વશ થાય ત્યારે તો પછી ન્યૂન પણ શુ કહેનાય ' તેના દુર્વિનયને હુ નહન કરીશ કદાપિ તેમ કરનાથી લોકો મને અગત્ત કહે તો જને કહે સન વસ્તુઓ પુરુષાયથી કે પનથી મેગની શકાય છે, પા એમો બાના કોઈ પણ પ્રકારે મેગવી શકતો નથી

મત્રીઓ ! આવી રીતે વનવુ અને ઘરે છે કે નહીં । તમે મામારે ઉનાળીની જેમ મોન થઈ રહ્યા છો । જે યથાર્થ હોય તે કહો ।

બાદુબલિનો આવિતય અને પોતાના ત્રાસીની આવી સમા તેથી બાપે પ્રહારથી કુમળો હોય તેમ મેનાપતિ સુષેલ બોલ્યો—“જયભગવામીના પુત્ર ભરતગાયને સમા કચી યુદ્ધ છે, પણ તે કડલાપાત્ર જનમા ચોગ્ય છે જે જેના ગામમા વસે તે તેને આધીન થાય છે અને એ બાદુબલિ તો એક દેશને ભોગવે કે તથાપિ નાણીથી પા । તમને તથા નથી પ્રાણનો નાશ કરનાર છતાં પણ પ્રતાપને તથા તો પૈરી મારો, પાત્ર પોતાના બાકના પ્રતાપનો નાશ કરનાર બધું મેળ નહીં । જ્યો ભણ, નૈન્ય, મિત્ર, પુત્ર અને મીત્રથી પણ પોતાના તેજથી રક્ષા કરે છે કમકે તેજ એજ તેમનું જીવિત છે આપને પોતાના નાન્યથી પણ મુ અપૂર્ણ હતું કે જેથી આ ધટખડો નિગમ કર્યો । ને અધશુ તેજને મારેજ છે એક વખત મીજ દિન થયેલી મતી મત્રયા અમ નીજ કદનાય, તેમ એક દેકાણે નાશ પામેલું તેજ નન દેખણે નાશ પામેલું છે એમ ગ ભવ ગદ-ગોમા દ્રવ્યનો બાકજો પ્રમાણે ભાગ પડે, તોપણ તેજો તેજને મદાજ કરના । બાકની ચોટી પણ ઉપેક્ષા કરના નથી અખિત ભગતખડો નિગમ કર્યો છતાં એ આપનો અર્દો અનિગમ થાય તો નમુદ્ર ઉતરેના પુત્રને ખાતેચીઆમા કૃષી જવા જેવે છે મારું દેકાણે નાજાયું છે અથવા જેવું છે કે અવતરિતો પ્રતિપદ્ધી થકને કાઢ । ખા જ્યો ભોગવે । દે પ્રજા । આવિતયીને વિષે બાદુમખડો નોદ, ગમ્મણે તે એક તથાવટે નાની પાડવા જેવું છે વેરયાઓની જેવા એદગદિન બાદુબલિમા ભગતખ નેદગાજા છે એમ કહેના અમને એ આપ નિષેપ કરે । તો ભવે નિષેપ કરે, પાત્ર મવ શત્રુને જીતિતેજ દુ અદ પ્રગેશ કરીય’ એના નિગમથી દજી સુધી નગર બદા મેવા નાને આપ જમ નિષેપ કરમે । જાનાના નિત્યો શત્રુપે દેના બાદુબલિની પેમા કરા આપને યુક્ત નથી આ વિષે આપ નીજ મત્રીનાને પત્ર પત્ર”

સુષેલના એ પ્રમાણે મોલવા પડી નહા । જ્યો બીજાઓની મનુષ્ય જેવું નેવે રહે પતિ જેવો અધિવાસી બોલ્યા— નેનાનીજ જે કશું ને યુક્ત છે અને નમ કદવને બીજે જાણ નમથ છે । જેના પાકમના અને પ્રયામા વીર હોય તે પાતાજી ન્વાનીના નજની ઉપેક્ષા કરે છે ન્વામીએ પેનના નેજને અર્થ નારેશ જેવા અધિપતીએ પથ ન્વાર્થાનુકૂળ દન આપે છે અને વ્યમન વધારે છે પત્ર આ નેન દિન ને પત્રન જેમ અનિના નજને વધારે તેમ કેરજ આપના નેજની મૃદિને મારેજ છે ન્વાનિન । આ મેનદપતિ સમજાવની જેમ સોષ મેવા એ પત્ર શત્રુને જીયા મિત્રાપ મેવેજ પત્રનું નથી, મારે દવે વિતખ ન કરે । તનારી ન્વાર્થો નાયના દુ મદલ કર નેના દિન જેમ શત્રુને નાદન કરે, તેમ તથાજમજ વધારે ન દેખાતે પત્રથી દેવનું નાની જેન અમાના

નાદથી તાદન અને પગિના મદિત મૈત્રિકનોથ એકદા થાઓ, અને સૂર્યની જેમ નવ તરફ તણગિનાપુરી પ્રાચે તેજની વૃદ્ધિને માટે આપ પ્રયાણ કરે. આપ પોતે ભાદનો નેદ જુઓ, અને સુવેગે કહેના નવનો મલ છે કે અમલ તેની ખાત્રી કરે.

મચિવનુ તે વચન ભગતગજએ 'તેમજ થાઓ' એમ કહી સ્વીકાર્યું, મળકે ત્રિદાને પરજનોનુ વચન પાણુ યુષ્ત હોય તો માને છે. પરી શુભ વિષે યાત્રિકમજા કરી મદારગજ પ્રયાણને માટે પાનત જેના ઉત્તર ગજેદ્ર ઉપર આડડ થયા અને ત્રીજ ગજની મેના હોય તેમ ગય, અથ અને હાથીઓ ઉપર આડડ થયેના હજો. મેરે રયાનવાજીવો વગાડના લાગ્યા એકમગજા પાનના રામ્દથી મગીતકારીઓની ગજ પ્રયાણના રોના નાંચી મન મૈન્ય એકહુ થયુ ગજઓ, મગીઓ, માનતા અને મેના નિઆરદે પગરેના મદારગજ ખોળે અનેક મૂર્તિનાળા થયા હોય તેમ નગરીની બદા નીકળ્યા એક દજા ગણેએ અવિશ્વિત થયેનુ ચક્રત્ન ખોળે મેનાપતિ હોય તેમ મૈન્યની અગમ સાત્યુ શત્રુઓના ખોળે યુષ્તયગ હોય તેમ મદારગજના પ્રયાણને સૂચના કરે. ઇમ્, જોતરક છવાઇને દુર સુરી પ્રમગના વાગ્યા તે નખને ચાનનારા વાઓ દગ્ગીઓની દાથીઓની ૮ પનિખૂમિઓ ગજગદિત થકુ હજે એમ જણાના વાગ્યુ, અને ધાડ, રથ ખચ્ચરો અને ફોનોના નમૂદથી ખોળે મનં બુનિતગ તાદનગદિત થયુ હજે તેમ જણાના વાગ્યુ નમદ્ર જેનાગે જેમ મન જગત્ જગમય જણાય તેમ પાનિમૈન્યને જોન મત જગત્ મનુ યમય જણાના લાગ્યુ રમે ચાનના મદારગજ સહેરે સહેર, ગામે ગામે અને મ. માગે તોકોના આ પ્રમાણે પ્રા. માનગના લાગ્યા 'આ રાજએ એક ક્ષત્ર્ જેમ આ ભગતયેવને નાગ્યુ છે અને મુનિ જેમ ચો. પૂનને મેગરે તેમ ચો. ગમે મેગ યા છે આકુરની જેમ એમને નવનિરિઓ તથ થયા છે, તે છતાં એ મદારગજ તરફ અને શમાર તરા કરે છે. કાપિ નેચ્ચરએ પોતાનો રથ જોના જતા હોય તેમના અ. માગ મત્તઆને તાંધામા કાગાડપ ચક્રત્ન શમાટે આવે. પા. વિશ્વત્ત અનુમનથી તેઓ નાદુમનિ કો. જા. કે જેમ જણાય છે અદો. મોટા પુરોષને 'અ. અ. વેગના ૮ પાસે હોય છે' તે નાદુમનિ દેવ અને અમુ થી પા. દુર્ગ્ય છે એમ માન મરમા અગ્યુ છે તેથી તેનો જય કરવાને રજા આ. આ આગળીયા મેગને પગ ૬ વને રિ. છે અ. મય મા નાત. ના ને મોટામાકને જીત્યા એમ થવાથી અમર મોટા. અ. જાન્દઆ, ને જીયો એમ થવાથી બને પ્રકારે મદારગજને મોગ અ. પ. રૂ. ને રૂ.

મૈન્યથી જાણ પૂગરે અ. વિધાદિ નવનો હોય તેમ જોતરક અ. માગે પ્રા. ગ. અ. રેન્દ્ર એમ ગ, મજોની ગજા, ગજાના ની કાગ અ. વા. હા. આ. તા. કરે. એ. ને આ. રા. ગ. ને મૈન્ય રૂ. મોટો આ. ન. નામના સાધના જેમ વિશ્વત્ત નાદનની રજા મી. ન. જાન્દ્ર નુરની જેમ મામની મગિનાઓનુ શાવન કરે.

પતનની જેમ નામના જુઓને પાગા નૈન્યાની કન્યાઓના વસોલી આકાશને મગ-
જાન્ય ક તા, નૈન્યાના બાગી પીડા પામતી પ્રગીને કન્યાઓના નદરી થાત કળા
અને પ્રતિદિવમે નાનુકારે ઘડતા નહાતી મુય જેમ બીજી ગયિમા લકમે તેમ
બદલીદેશના આની પદોચ્ચ અને દેશની મીનાને પાલવ નાખી નમુદ્રની જેમ મર્યાદા
કરીને તેઓ જા

ત જનમે મુતદાના કન બાકુબનિતુ ૧૭૫૫ના લાભગમ અગ્રપુરોથી
નાને આવેલા બાકુબા એકલે તેમે પાલ પોતાના પડછાથી બહે સ્વગને બખાડ્ય
કરતી હાય તેની પ્રયાગની બખા નગડાની ન્યાનક ન્યાત્ કરીને મૂર્તિનાન કલ્યાપ
હાય તેના બદ્દ ગજેદ કપડા દેનાદની જેમ તે આદર થયા મોટા બજાનન, મોટા
ત્તાદનાજા, નક રાખા કાયમા રતનના ૧ મીઠાઓથી અભેર અને બહે પોતાના
અથ હાય તેના અકુનાદ, રખાના અને સીગપુરોથી વીંધાયેલ બાકુબનિ દેનાઓથી
વીંધાયેલા દેના દેના દેના જાન્યા નહે તેના મનમા નમેના હાય તેમ કૃત્તાએક
હાયી કોર નેસી, કૃત્તાએક કાડ કોર ગેની, કૃત્તાએક થમા ગેલી અને કૃત્તાએક
પ્રયદળ રૂપે-એમ લાખો ચોક્કાઓ તકાગ એકત્રાયે નહાડ નીકળ્યા બજાનન અને
કન્ય અસ્થે પરી ગેદલા પોતાના નાગપુરોથી બહે એક સીરમય પૃષ્ઠીને રચના હાય
તન અન્ય નિદયનાજા બાકુબનિ ચાલ્યા વિશ્વાગદિત (મુનાગ) જય કરવાની
આપણા અન્યા ૧ તેના સીરમયો 'કુ એકલો છુ તો પા નન ચરને છતીય' એમ
પડ પડ કહવા લાગ્યા નાદલાયગ પતનમા નવે કાકગ મરિમય હાય તેમ સૈન્યમા
ગલચામિતને વગાડનાર પલુ વીરમાની હતો ચદ્રની જેવી કાંતિવાળા તેના મડગિક
અન્યોના છતમડગથી બહે સ્વેન કમગમય હાય તેવુ આકાશયગ ગયુ દરેક પગકમી
અન્યોને એકને બહે પોતાની જુઓ હાય તેમ માનવા તે આગગ ચાવના કા પા
માના ચાવના તે બાકુબનિ નૈન્યાના બારયા પૃષ્ઠીને અને ન્યાવામિતોના ચમ્પોયા
વાને રાડના કા પા પોતાના દેશનો નીમાડે હતો, તોપલ તે તકાગ ત્યા આવા
પદોચ્ચા, કા લ ક રણને માટે ઉદ્ગમિત થયેના વીરલોકો વાયુરી પા વિશેષ
વેમવાળા થાય છે બરતરાબની ધવલોથી બકુ દૂર નહીં અને નજીક પલુ નહા
તેવી અન્યાએ મગાના તટ કોર બાકુબનિએ પાલન નાખ્યો

જાન કામે ચારલજાડેએ અનિધિની જેમ ને બને જનકુનારોને યુદ્ધોત્સવને
નાટ ૧૮૫૫ નિમત્તલ ક્યુ રાવે બાકુબનિએ નર્મ ૧ અન્યોના મતથી સિદ્ધ જેવા પરાક
મવાજ સિદ્ધરથ નામના પોતાના પુત્રને મેનાપતિ નીચે, અને પદ્મસ્ત્રીની જેમ તેના
મનક કોર બહે પ્રકાશનાન નાગ હાય તેવો દેરીપ્યનાન મુવર્તનો એક લખદ આરો
પલ કયો ગનજીને પ્રલામ કરી, રણિમા પ્રાપ્ત કરો બહે પૃથ્વી મગી હાય તેમ હથ
જમીને તે પોતાના નિવામન્યાને ગયો નહા ૧૭ બાકુબનિએ નીજ રાજ્યોને પલયુદ્ધ

કરવા માટે આદેશ આપી વિ ૧૫ કર્યા એ તેઓ પોતેજ ગણની પ્રવચનના આદર્શ તરીકે સ્વામીની આજ્ઞા તે સત્કારકર છે

આ તરફ મહાગજ બરતે કુમારો, જાણ્યો અને નામતોના મતથી ત્યાં આજ્ઞાપતી જેમ મુખેણને ગલીશા આપી (મેનાપતિ નામ્યો) નિદ્ધિમત્ર જેવી આજ્ઞાની આજ્ઞા સ્વીકારીને, ચક્રાકની જેમ પ્રાણ કાનની નાટ જેવો મુખેણ પોતાને અદ્ભુત યો કુમાર, મુગટબ ન ગજઆ અને ત્યાં મામતોને યોગનીને ભવતગ નમે અજ કરી દે- ' સૂલીંગ ' મા ૧ નાનાભાઈ નાથેના યુદ્ધમાં અત્રમાગી થઈ તમારે મુકે મેનાપતિને નાગી જેમ અતુનગુ દે પગકમનાજા સીંગ ' દમ્નીઓને મહાવરે તથા કૃતે તેમ તમે ધણા પાકની અને કુર્મ. ગજઓને તથા કર્યા છે તથા વૈજય પવતને ઉવધન કરી દેનાઓ અસુરોને જીતે તેમ તમે કુર્મય કિરાતોને તમા પાક કમથી ગા ૧૧ તે આજ્ઞા કર્યા છે, પરંતુ તેઓના આ તક્ષિનાતા ગજ બાકુશિલ પાયજના જેવો પા એક નહોતો પતન રૂને ઉડાડે તેમ એકવો એ બાકુશિલ જ્યેષ્ઠ પુત્ર સોમયજ્ઞા મન નૈન્યને દય દિશામાં ઉડાડી દેવાને સમર્થ છે તથા ક્રિષ્ણ પાલ પગકમમા અકનિષ્ઠ એવો મિહિર નામે તેનો નાનોભાઈ મુજ્યોની સેનાના તથા તમ રૂપ છે તમારે શુ કહેતુ ' પણ તેના બીજા પુત્ર અને પોત્રોનાના દરેક એક એક ન સોફિલી મેનામા નર સમાન અને યમરાજને પા ભય ઉત્પન્ન કરે તેના છે અમે તેમ પ્રતિમિ બ દોષ તેવા તેના સ્વામીભક્ત નામતો બજમા તેની મમાનતા કરે તેમ કે નીજઓના સૈન્યમાં જેમ મહા બનનાનુ એક અમલી દોષ તમ તેના સૈન્યમાં સર્વે તેમ પાકમી છે ગજમા મહાનાનુ માકુમનિ તો દૂર રહે, પણ તેનો એક મેનાબૂદ પાલ નથી જેમ દુરંદા છે માટે ત્રાજ્ઞતુલ્ય મેવની નાથ પૂર્વ દિશાનો પતન આવે તેમ યુદ્ધે માટે જતા મુખેણની પગપાડે તમે પા અઓ ' પોતાના આજ્ઞાની અનુત મમાન વિદ્યાર્થી અમે પૂ. ૧, ગયા દોષ તેમ તેઓના સીંગ પુત્રકાનથીથી આપેન થઈ ગયા અને રાત્રીની રાત્રી રાત્રીની ન્યય નમ દાપમા નગા માટે જતા દોષ તેમ મહા ૧૧ નિનગન કરેના તેઓ પોતપોતાના સમગ્રદમા ગયા અને જનનપુત્રના પ્રનારૂપી મુકે ને નરનાને અજિય એના બને તરફના સીંગ્રેડો યુદ્ધને માટે તૈયાર થયા પોતાના કૃષ્ણ મુકે ભાયા, ૧૧ અને શક્તિ વિગેરે આયુધોને દંતનાની જેમ તેઓ પૂર્વના લા ૧ ઉત્પદથી નૃત્ય કરના પોતાના વિનનો અમે તાન પૂરતા દોષ તેમ તે મહાસીરો અજ પોતી અમગ કૃતે ત્રણ નાજિવા ગમાદના નાન્ય પડી અમે પોતાનો નિનજ યથ દોષ તેના નહીન અને સુગ સી ઉદ્ધનથી પોતાના ચી નુ નાજન કરના લાન્યા નગી નોરેક ક્રમ નસ્રના વારપાને અનુસરતી નનાટિકા તેઓ પોતપોતાના નવાદના કુત્રે ગેનડે કરવા લાન્યા અને નૈન્યના યુદ્ધકાન્યા આનતી દોનાથી અજસ ન સી અગ ૧ ૧૧ ૧ પો સુનરોને અમે બય પમી દોષ તેમ નિદ્રા આનાજ નહો નાનામને થતક

કેત્તાદવાગા નને નૈન્યના વી મુબદાઅ અણે મનાયામા'હાય તેમ તે નિયામા માટમાટ નિગમન કરી

અન કા ૧ અણે જમપુત્રાની પાકોત્તુ કેતુદત એવાને ઝિઓ હાય તેમ સૂચ
તની મુક્ષિણ ઉપર આટલું થયો, એટલે મ ગચવવી મોન પામેલા તમુદ્રજગતો
રત્નકાળે થયેલા પુષ્કાલન મેવના નેચા અને વચ્ચેથી તાડત થયેના પવનેની
ને જન્યમા નવનારનો મોટા નાદ થતા ગાવાવના તે જન તા નાદથી તલકાળ
પાતાના કાન ઉપા કરી સાન સાનવા સાન્યા, જગજગતુઓ બચત્રાન થતા
તમુદ્ર જોન પામતા સા સા, કે સાલીઓ જાગૃથી નાસીને પુકાવના પેનના
મોટા નર્પો મદ્દજમા પેરી જના સાન્યા પાવના કાપ્યનાન થનાથો તેના ચિખ
હના સાન્યા, પૃથ્વીન સા લ ક ના કુમ ભર (કાચનો) બચ પામીને પોતાના
અને કડને નકિચના સાચો, આકાશ ધ્વજ થવા લાગુ અને પૃથ્વી અણે ફાટતી
મ જાનવા લાગી જાના દાગપાગની જેમ લવારે પ્રેવા બને પક્ષના સૈનિકો
પટે નૈયાગ થયા મલના દેવતાદયો યરીઃ ઉચ્છવાન પાનવાને લીધે કવચોના
પૃથ્વી જવાયો ની પુરેષે નના નનાકાનો ના લ કરવા લાગ્યા. ઇર્ષ પ્રીતિવડ
અસ્થેને પદ બખત પહેરાનના સાન્યા કાતલુ કે મુલોટા પોતાથી પચુ
ની વિશેષ રક્ષા કરે છે ઇર્ષ પોતાના અસ્થેની પરીક્ષા કરવાને તેની ઉપર
નજાવી એવા લાગ્યા કાલ કે દુ શિક્ષિત અને જડ અરવ તેના અસ્થેવારને
પચુ થત પડે છે બતર પહેરવાથી ખોખા ૧ કરતા અસ્થેની કેટલાએક તુમટો
જેન પૂજા કરી લાયા કાલ કે યુદ્ધમા જતી વખતે અસ્થેના હૈપારવ
વિજયનુચ્ચ કે ઇર્ષ બખત દિન અસ્થે મજાસથી પોતાના બખતને પલ ઝેડી
લાગ્યા, કેનકે પગાકની પુરેણતુ ખુમા ને પુરેણત કે ઇર્ષ ' તમુદ્રમા મત્તયની
ધેર રલના સનાર કરવાથી રખતના ન પામી તાર આતુર બતાવજે એમ પોતાના
થિને શિક્ષા આપવા લાગ્યા પાયલોઝ જેમ રત્નાને માટે પૂલ ભાતુ ગખે, તેમ
નખત નુધી યુદ્ધ ચાલશે એમ ધારી કેટલાએક તુમટો પોતાના રથાને અમોથી
લાગ્યા, ઇર્ષ દુગ્ધીજ પોતાને આજખાના માટે બાટચારણા જેવા પોતાના ચિન્હ
ધ્વજસ્તમેને દડ કરવા લાગ્યા, ઇર્ષ પોતાના નમ્મુત ધુરીસાગ્ર મેથેને ચતુર્નૈન્ય
તે તમુદ્રના નામ કે નાને જગકાન રત્ન નરખા અસ્થે એડના લાગ્યા ઇર્ષ પોતાના
રથેને નમ્મુત બખત આપના લાગ્યા કાલ કે મોટા એડેલા રથો પચુ સારથિ
ના નકામા થઇ પડે છે ઇર્ષ ઉત્કટ વોગના કાલુની શેલ્લીને સપ્ક કરવાથી
થયેલા હસ્તીઓના દાતને પોતાની બખત જેમ પૂજવા લાગ્યા, ઇર્ષ અણે પ્રાપ્ત
ધારી જયત્રકનીના વામગૃહ હાય તેરી જાકાના નમ્મુદનાગા અબાડીઓ હાથી ઉપર

આરોપા કર્યા વાળ્યા, 'આ યુક્ત છે' એમ મોઢી કેટલાએક સુખદા કનુરીની જાગરુચ્છમાથી તત્કાળ નીકળના હાથીના મઘી નિતક જના સાચા કોર અને હસ્તીના મઘવથી ભગ્નૂર અના નાથુને પા નહી સદન કરનાના, મનના જેના જે દુધન હાથીઓની ઉપર ચડના વાળ્યા નવે મદાનતો જોડે મોત્સના યુગાગવજ કસ તેના સુનાના કડાઓ હાથીઓને પહેનાના સાચા અને તેમની યુદ્ધથી ઉચી નાજદગી નીન કમળની લીનાને વાળા કરના । જોડાના મુદ્ધ । પા વેન । ના સાચા અને કેટલાએક મદાનતો જાણે યમ । નના દાવ હોય તેના કાળા જોડાના તીક્ષ્ણ કાચ હની આના દાવ ઉપર આપના ના થા

એવખન । જના અનિકા આતરુથી આતા થ । કે 'મૈન્યની પાળ અસાધો ન રેના ઉટ અને શકતા રીત ન । જાઓ, અન્યથા હનનાનાનાના નાગુમદાને અજા પૂગ પડશ નહીં અપ્પતથી નાધેના ઉટો પા બધ જાઓ કાળા કે અતુટિત પક મમા પ્રનેલા વીરપુરુષોના અગાઉરી પહેરેના અપ્પતરો નુટા જરો ! રથીપુરુષની પાળ જીજ તૈયાર કરેના જ ન । જાઓ, કારણ કે વચ્ચી પનતની પેઠે મઓથી તજ ખાગી જરો પ્રથમના અસ્તો ચાગી જાય તો યુદ્ધના નિત ન થના માટે જી ન મેકા અસ્તો અસાસની પહનાડે જનાને તૈયાર કરો એક એક મુગટમ વ રાજની પઠા જનાને જીજ હાથીઓ તૈયાર । ખો કમકે એક હાથીથી તેમને સ આમમા નિર્વાક જ નહીં દરેક સૈનિકના પાળ જળને નહતારા મદિયે તૈયાર । ખો, કારણ કે મન નયસ રૂપ નામ જતુથી તપેના સુખદાને તે આતરી પગ્ગ જેના થ । પડે ઓચિ પિતિ । ચદના જ દાર જેની અને દિમગિરિના સાર જેના તાજી મલમરોહણી ઓચિ આની પુષ્પ ઉપદાય આની રાનના તમના પ્રવાહનથી રાન જિનોના ચમર પ મદા સનુદ્ર વૃદ્ધિ પાઓ ન મમયે ચાતરુથી થતા તુમન ચમરોયા જાણે મજનય હો અને આયુરની નુદાવવા જાણે જોડમય હોય તતુ મન નિધ થ । મયુ જાણે પા નાગરે જોયેક હોય તમ પ્રાચીન પુરુષોના ચરિત્રોનું અરપા કરનાના । અનના જે ગનનિર્વાદના ક્રમેને કહેના । અને નારજપિના જેમ વીરનુખદોને ઉદાપન કરના માટે સામે અજેકા યનુનારને નારનાર અર મદિત નખાલનારા ચાગાખાટ, દોઢ દોસીઅ, વેક રથ અને વેક મોહ, પન વિનસના પેઠે રાના ઉનાન વધને અનાકેક પાણે ફરવા સાચા

અહીં માલુમકિ સમજાવના ક । હનપૂજા કરનાને માટે દેનાતયમા ગયા મદન પુરુષ કસાર પાનુ કાર્યના વ્યવસાયમા મુકાર જતા નથી દેનમદિના જા અન્યાખિરકનને જાની જેમ તપે જામલ્લામીના તિનાને મુમધી જળથી ખજિ પૂરક જાન કાનુ પડી નિકલય અને પ ન આજ એના તેમે દિવ્ય નક કાચી વજ્યો નાની જેમ અદાપૂનક તે તિમાનુ માજન કુ, અને ન પડી અજ

વસ્ત્રમય યોગકની ચના કરતા હોય તેમ યજ્ઞકર્મથી વિવેપન કર્યું સુગધીવી
ના પુષ્પોની માથાની અણે મહોંગ હોય તેવી વિવિધ પુષ્પોની માથાથી તેણે
તિનાતુ અર્ચન કર્યું સુવર્ણના ધૂપિઆમાં તેણે દિવ્ય દૂપ કર્યો તેના દુમાડથી
નીચ કમગમય પૂજા ચના હોય તેમ જાણવા લાગુ પડી મહાશયિમા આવેના
જેમ ઉત્તમમય કડી પ્રકાશનાન આગવિકને ત્રાપની જેમ ચંદન કડી આપ્તી
જાને અશ્વત્થિ જેડી આદિ બગનાનને તલામ કડી તમે બક્ષિપૂતક આ
મુનિ કરી-

હે સત્ત્વ' કુ પોતાની આત્મા, કડી આપની મુનિ કરે છુ, કા લ કે દુનાર જેવી
ના નક્કિ મને વાચાણ કરે છે હે અદિ તીથિય તમે જય પ્રમે છે તમારા
નખની કાનિઓ સમાગરૂપી ચતુષી તાલ પામેલા પ્રાલીઓને વજ્રવજ્ર
છે હ દેવ' તમારા ચ લકનગને જેના માટે રાજદમની જેમ જે પ્રાલીઓ રૂપી
અનિદિવસ આવે છે તેમને સન્ય છે' શીતથી પીડિત થયેલા જેમ સૂચને ચણે
તેન આ ધોર સત્ત્વરના કુ ખથી પીડિત થયેલા વિવેકી પુરશે દમૈયા એક આપ
થામે આવે છે હે બગવન' પોતાના અનિનેતનેયથી જેના તનને દાપૂતક છુએ
આને પરલોકના અનિનેય (દેવ) પાલુ કુલભ નથી હે દેવ' રેયની વસ્ત્રતુ
નથી થયેલુ આકિન્ય જેન કુલવટે ધોનાથી બપ તેન પુરેના કમ નગ તમારી
દરૂપી વારી (પહી) થી નાથ પાને છે હે ન્યાનિન' દમૈયા જ્ઞાનનાથ એક
મુ નાન જપાય તો તે બપ કળા ને નવ તિડિના અકષણનવરૂપ થાય
હ નથુ' તમારી બક્ષિરૂપી બખ્તર ધારણ કરુ હોય તો તે નાણુને વજ્ર
તુ નથી અને તિડિના છેતુ નથી" જેડી તે બગવનની મુનિ કરી જેના
જન તપ વિકરર થયા છે અથ ન નૃપચિત્તનિ રહુને નમ કા કી રેનરૂડની
નોકરથે.

પડી નિજયજ્ઞનીના વિરહને માટે અણે કુલુક હોય તુ સુખ ને નિનિસરી
નિ કંતુ વજ્રતુ કવન તણે ધારણ કરુ તાલ જનનાના સુદરથી જેન સુદર
ને તન દેશિખ્યાન કવનથી તે દેનય લા મે પડે તેણે પરાના મુગ દાગ
કેલા અજનકાની પેટે દોલતુ શિરજાન શિર દેપ ધરણુ કરુ મેલ તપે તપે
દેપ જેમ પદ્મચિત્ર જેવા અચળ કથાના પાતરી પૂરેલા ને અરણ્ય તેમ
જ નાને બાપે, અને કુળાઓ ઉગ્રનેલા પાનના દ - જેમ પંતુષ તણે દેશના
જન મુજબના ધારણ કરુ નથી તે નેયર થયેલા બાહુબલિ અને અનિદનક
રહે' તાનિ (કથાના) જેના ' જેન અગિય અપરા કથા, જેની વૃદ્ધ તાના
એમ એમ' જેમ કહેવા નથી વૃદ્ધ અપરાએ ' અન અરહે, જેન દના હે ' જેન
દેવરુ ય અને સ્વારાજ્ય ' નિરજક, નિરજક' નન નન રે નવરુ અના પડે

સનંપતિ જેમ મેરૂ ઉપર આરૂ થાય તેમ એવી ગીતના સુખ સમઃ સામગ્રેયે મહાકથા
બાહુનિ આપોલકના હસ્તનુ અનન્યન અહણ કરીને ગમપતિ ઉપર આરૂ વઢે.

આ તરફ પુરુષશુદ્ધિ બગનગમ પાપ શુભનકમીના ડગાગાર જેના પોતાના લે
લયમા પધાર્યા ત્યા મોટા મનનાગા તે મહાગમએ આદિનાથની પ્રતિમાને દિગ્વિષય
નાથી સારેના પદ્મદ્વારિ તીર્થોના જગનદે આન કગચુ, ઉત્તમ કારીગર જેમ નિંદુ
નાજન કહે, તેમ દેવદુષ્ય નસ્યા તેણે તે અપ્રતિમ પ્રતિમાનુ માજન કયું, પોતાના નિર્વ
મયથી પૂરીની જેમ દિમાયજકુમાર નિગેરે દેવેએ આપેલા ગોમીર્થ ચન્નથી તે ત્રિપદ
વિરેલ કયું નકમીના મન રૂપ કમળ જેના નિરરુપ ઝમગોથી તેણે પૂજમા તે
નામનની ઓધિરૂપ આગી રચી ધૂસરનીવી અણે કસ્તુરીની પનાની આકમ
દાય તેમ પ્રતિમાની પાસે તણે ધૂપ કયો, અને પત્રી અણે મન કર્મરૂપી સમિત
ઉપર અમિતુડ દોય તેની પ્રદીપ્ત લીપકનાથી આરતી અહણ કરી તે રાજલીકે નકમી
અગતિ કરી. હેરે નમસ્કાર કરી મનકે અગનિ એટી આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરી-
જનનાથ ' હુ અજ્ઞાન છુ છતા પોતાને નિરે યોન્યપણુ માનતો તમારી સ્તુતિ કર પુ
છત કે નામપ્રતી અવ્યક્ત સાક્ષી પાપ ગુરજનની પામે યુક્તજ ગાગય છે કે ન
નિરૂપ ના નાથની જેમ પેદુ સુનાં બની અય તેમ તમારો આશ્રય કરનાર નથી
ખરેકનાં દાય તે પાપ નિરૂપને પામે કે દે સનામિન' તમારૂ ધ્યાન કરના
તમા નિરૂપ કરનાર અને તમારૂ પૂજન કરનાર પ્રાણીઆજ પોતાના મન વચન એ
કે હનુ દુજ સાન કહે કે અને તેઆજ પાન્ય છે દે પ્રમુ' પૃથ્વીના નિદાર કરના પ્રમ
પાપ પ.લી એવી તમાની વગનરેલુઆ, દુરેલના પાપરૂપી વૃક્ષને ઉન્મૂલન કરના
પાપેવના ના ક આપા કરે છે દે નાથ' આભાનિક મોઢે કરીને જન્માન પેલા
અગી સાનાને વિરેલુપી તે આપાને તમે એક ગમથે એ એન બન
ને અગી કરે નથી, તેમ તમા નગનકમળના પ્રમરની પેટે આચરન કરના
દુરેલને એવન કહે તમા દે ના' નેના જગ્યા જેમ જાણકના દુજ નથી
અદ તેમ તમાની દેવના પી સારી (વલી), ત્રી પ્રાણીઆના કમરૂપી પાપ નથી
અદ છે દે જાન્ય' હુ તમને સાન સાન વાવમ કરીને અદકુજ ગાકુ લુ કે ના
વચ્ચે તમારે વિરેલુપના બની જેમ નાની અગિ અસય રહ્યા' એવી ગીત અગિ
નારનાં નરે કરી, તમ પાપ કરી વકનાં અગિ મદિત દે નાદની બદા નીક

૧૮૬ ૨ દિવિત ૩ નિરરુપ કમળ દે ની ઉરૂપી પ્રમેદા અના તમા
પાપ નરૂ નાનિવના દુજની દેવનિવા સામે તેમ વિવ્ય અને અગિમ ની
સમનન કે પાપ સાન પાપે અમય અમય અણે બીએ મુન્ય દે ના
વચ્ચે કે હુ અને અગિએકુ રનુકાં નુજન નાનુ પાપ અપનેમણે પેકુ નાને

જેવા અલંકાર તીક્ષ્ણ બાણેથી જે જાણ્યું નમે પૃથ્વીમાગ કપા બાળ્યા, અને હર
જેમ જનુલોદિત થતુજને મદલ કરે તેમ નેમજે શત્રુઓમા નિષમ એવુ મતપૃથ્થ થતુ
પોતાના નામ કાઢ્યા મદલ કરું પડી સૂર્યની જેમ અન્ય તેજસ્વીના તેજનો આન
ક નાગ, મદ્ર ગજેદ્રની જેમ હીંચાથી પદન્યાન અરોપનારા, સિદની જેમ શત્રુઓને
વૃક્ષ સમાન ગલનારા, સપની જેમ દુવિષદ દૃષ્ટિથી ભય આપના । અને ઈંદ્રની જેમ
અદિપ દેવોએ સ્તુતિ કર્યા ભગવાન નિન્નદ્ર ગરુડ કપા આરૂઢ થયા

કલ્પવૃક્ષની જેમ યાચકને યન આપના, હાથ નેત્રવાળા ઈંદ્રની જેમ ગોતરદ્વી
પોતાના નૈન્યને આગેતુ જોતા । જરૂર ન કમળતાગને મદલ કરે તેમ એકેક બાળને
મદલ કરતા, વિદ્યાસી રતિનાર્તા કરે નન પાતી વાર્તા કરતા અને ગગનમધ્યમા આવેલા
સૂર્યની જેવા મોટા ઉત્પાદ અને પાકમવાળા તે બને જાનપુત્રો પોતપોતાના નૈન્યની
ગળના અગ્યા ને તમથે પોતપોતાના નૈન્યની મધ્યમા રહેના ભગ અને બાદુબનિ
જપૂત્રીપત્ની મધ્યે રહેલા મેરૂ પવનની શોભાને ધારણ કરતા હતા તે બને નૈન્યના
અતરંગ મહેલી મધ્ય પૃથ્વી નિષમ અને નીલવન પર્વતના મધ્યમા રહેલી મહાનિલેદ
પેત્રની બુનિ જેવો જાતાતી હતી । કપાત મમયમા જેમ પૂર્વ અને પશ્ચિમ સમુદ્ર
આનજાના વૃદ્ધિ પામે, તેમ બને નૈન્ય પક્ષિરૂપે ચક્રને સામસામા આવના ના થા
હતા નેતુબધ જેમ જળના પ્રવાહને પોકે, તેમ પક્ષિ બહાર નીકળીને ચાલતા પદ
તિનેને ડાલના દ્વારપાળો વારતા હતા તાલવડે એક સગીતમા વર્નનારા નાટકીઆ
જોતા જેન મુખે સમજની આવાથી નરખા પગલા મૂકીને ચાલતા હતા તે રા
વા । પોતાના ત્યાગને હ વધન કર્યા સિવાય ચાલતા હતા, તેથી બને તરૂંની મેના
નમે એક શરીરવાળી હોય તેન શોભતી હતી નીચ મુખે પૃથ્વીને રચતા લેહમય
મખચાળ ચોથી ફાડતા હતા, લેગની કે ાળા જેના તીક્ષ્ણ અગ્નિની ખ આથી
ખે ન હા, લોગના અન મદ્રો હોય તેના હોતા ખરાઓથી મેના હતા નજ
જાત પાતી ગા પાયગથી પુદ્ગલ હતા મુરખ બાલ જેવી મદિપ અને નાદગ્યોના
પાંખે થા બહન કરતા હતા, અને નુગમલી જેના હાથીએ ના ચળથી ચૂલ કરતા
હતા, અસહરતા જેના ગજનમૂઢથી તેઓ અમથને આરૂઢન કરતા હતા અને
નુરમિલ જેવા ચક્રના વજ્રાઓથી ચોતરૂં અમથ કરતા હતા પોતાના ધણ
તરથી તેઓ ફરની પીડને સ્વેચ પમાડતા હતા, મહા વાહની ઉગત હને નમાવતા
હતા, અને લેનાગમી ફાળના આટાપને શિથિલ કરતા હતા સન દિ મજેને નમે કુન્ન
ક તા હોય તેના તેઓ જળતા હતા, અને નિહનાથી પ્રભાકરૂપ જતને હચી રાને
નાનાક રતા હતા । ફોટના ઉત્કટ અનાજથી બધે પ્રભાકરૂં ફાડતા હોય તેન
અરતા હતા, પ્રનિદ્ર સ્વપ્નઓના ચિન્હથી આગળીને પાકમી તિનાના નાન
મદલ કરો નેતુ વલન કરતા હતા અને અલિનની નેનજ યોયયાથી નીં ૫૦

હાર યુદ્ધને માટે યોવાનતા હતા આની રીતે બને સૈન્યના અશ્વવીરો અવન
 નાચે એકઠા થયા મગર મગરની જેમ હાથીનાળા હાથીનાળાની સામે આઘાત, ત
 તરગની જેમ અશ્વાઓ અશ્વાગની નામે આઘાત, નાચુ નાચુની જેમ ગ્રી પુરુષ
 પુરુષોની સામે આઘાત, અને પવને પવનની જેમ પાયદળો પાયદળની સામે આ
 એ પ્રમાણે સર્વ ત્રીણો જાના, ત નાગ, મુદ્ગ અને દંડ નિગે નાચુધા પવનને નક
 કોન નહિત એક બીજાની નજીક આઘાતોના માત્રાના નાસની ચક્રાથી ન
 પામેના દેવતાઓ આમણમા એકઠા થયા, અને 'અ' આ બને જનનુર
 પોતાનાજ તે હાથની જેમ આમસામે કેન નધન થાય છે' એમ વિચારી તે
 બને તરફના નૈનિધિને કહ્યું- 'જ્યા સુધી અમે તમારા બને પક્ષના મન
 સ્વામીને યોગ કરીએ, ત્યા સુધીમા કોઈ યુદ્ધ કરે તો તેને જયભંદવડ
 આજ્ઞા છે' તેઓએ ના જગતના સ્વામીની આજ્ઞા દેવાથી બને તરફના
 બંને વિષમા આનેખ્યા હોય તેન સ્થિત થ ગયા અને 'આ દેવતાઓ ના,
 નિની તરફના છે કે ભગતની તરફના છે' એમ ચિતનન કરવા લાગ્યા મય ના
 પામે અને વોકતુ ક યાપ થાય એમ વિચારતા દેવતાઓ પ્રથમ ચક્રીની
 આ યા ત્યા 'જય જય' શબ્દપૂર્વક આશિષ આપીને મત્રીઓની જેમ યુક્તિ
 નચનથી પ્રિય યોગનારા દેવતાઓ આ પ્રમાણે મોંઘ્યા

"હે નરદેવ" ઈદ્ર જેમ પૂન દેવ (દૈત્ય) નો જય કરે, તેમ તમે છબ્બડભ તણ
 નનં રાજાઓનો જય કર્યો તે સાચું કહ્યું છે હે રાજેન્દ્ર! પરાક્રમ અને તેજથી નવ
 રૂપ મુગોમા શુ જની જેના તમારો પ્રતિસ્પર્ધી કોઈ નથી જળકુલનુ મયન ક
 જેમ માખાની શ્રદ્ધા પૂગતી નથી તેમ તમારી માશ્રદ્ધા હજી પૂર્ણ થઈ નથી, ત
 માટે તમે પોતાના આત્માની નાચે યુદ્ધનો આરંભ કર્યો છે, પરંતુ તે પોતાના હા
 પોતાનાજ શ્રી ન હાથને તાડન કરના જેવું છે મોટા હાથીને મોટા વૃક્ષની સાથે
 ન્યગતુ ધરણ ક નામા તેના મહાન્યગની પુજલી જેમ કાગપત્રૂત છે, તેમ ભાઈની
 યુદ્ધ કરનામા તમારી બુદ્ધિની પુજલી એજ કાગપત્રૂત છે, પરંતુ નનના ઉન્મત્ત
 યોનુ તોફાન જેમ નનના ભગ માટે થાય છે, તમ તમારી બુદ્ધિની આ
 જાતના પ્રવચ માટે થસાની છે માસખસી નનુઓ કારિક ન્મરીતિને નટે
 પક્ષો નનુદનો નહાર કરે, તેમ તમે ક્રીડામાનને માટે આ નિશ્ચનો નહા શ
 આ જ્યો છે! ચંદ્રમાથી જેમ આગની વૃદ્ધિ થતી હિત નથી, તેમ જગતના આ
 કૃષ્ણ કે કાનદેવ વ્યાપીથી જન્મ પામેલા તમને આ હિત નથી હે પૃથ્વીરનલ! ત્રયી
 પુત્ર જેમ ન થી નિગમ પાને તેમ તમે આ તાર સંચાનથો નિગમ પામે અને
 પોતાના સ્થાન પ્રત્યે પાત્ર અઓ તમે અંદે આઘાત એટલે તમારો નાનો ભાઈ
 નનિ સામે આઘાત કરે, પાત્ર તમે પાત્ર જગે એટલે એ પલ પાત્રે જગે કાગપત્રી

ની ઉત્પત્તિ થાય છે. નિષ્ઠા ક્ષય કરનારા પાપોને પરિહાર કરવાથી તમારું
જીવન યોગ્ય, રસનો ત્યાગ થવાથી અને સૈન્યનું કુચળ થવાથી, તમારા સૈન્યના ભારથી
અને બનિભંગનો વિભાગ થવાથી પ્રાણીના ગર્ભમાં રહેના જીવનપતિ નિરોરેને મુખ
માં, તમારા મૈત્ર્યથી થતા નહતના મજાવથી પૃથ્વી, પાનતો, નમુદ્રો, પ્રવજનો
ને નવ જાતુઓ ફોજનો ત્યાગ કરી અને તમારા પ્રભાવથી સંભળના નિષ્ઠાકારની
મંદિત થયેલા નવ દેવતાઓ મુખના રહેલો "

આ પ્રમાણે પંચાંગના નવ દેવતાઓ એવી જા, એટલે મદાત્ર ભગતમેયના
ની જાણી જાણી એવા— "દેવતાઓ તમારા શિવાય વિષ્ણુના હાતના વચનો
લે કહે. પણ કીને પોતા કોનું જોનાતા હચક થાને આવા કાચમાં હાડાની
ને રહે છે તમે દિવના મંત્રથી નમામ ઉત્પન્ન થનાનું જે માલક પુણે તે
જીવનને જીવ છે કાલુ કે અર્ધપાલ કાચનું મૂળ જાણ્યા શિવાય તકથી કાઢ પણ
દેવ તે દેવનાર જુદાપણે પોને હોય તોપણ તેનું કહેતું નિષ્કળ થાય છે 'હું બજનત
' એવું ધારીને ને સહસા નમામ કરવાને હચક થાય નથી. કરલ કે પણ તેલ હોય
તેથી મારું પર્વતને અભયગ કાલુ નથી છપ્પડ ભરતસેવના નવ રાજ્યોનો વિજય
કરનાર નારે અસાધિ અર્ધ પ્રતિપદ્ધિ છે નહીં એમ નથી કેમકે સચુની જેવા પ્રતિ
પદ્ધિ અને જય અજયના કાલુ બાદુબલિને અને મારે વિધિના વચથીજ ભતિ
મે. થયેલો છે પૂરે નિદાથી સ્ત્રી, સજ્જા, વિવેકી, વિનયી અને વિદ્વાન એવા ને
બાદુબલિ ને પિતાની જન નાનતો હોય, પણ સાહસ વગર હું દિગ્વિજય કરીને
આવે ને પછી હમણા તેઓ બીજાજ થઈ ગયો હોય તેમ હું બેઠો છું ચિયોગમાં થલો
કાળ થયો એજ તેન થનાનું કાલ જાણાય છે ખાર વા નુધીના ગળ્યાભિષેકમાં
બાદુબલિ આવે નહીં, તેનું કાળ તેનો પ્રભાવ છે એમ મે તક કર્યો પછી તેને
તે પ્રવજને ફાળ મોડે ચો, તોપણ તે આવે નહીં ત્યાં તેમાં નવીઓના વિચારનો હોય
કે એનું તક નો દાન હું તેને આપી કે જે નથી મોડાવનો નહોતા, પાંચ
પુરી એક માન પાન ન્યા નિનનો ગહ, ત્યાં પુલી ચક નગ ના પ્રવેશ કરતુ નથી
ત્યાં મુકતુ નક નગના જેને નહીં અને ને (બાદુબલિ) ને નમે નહી, તેથી
ત્યાં અને પાપ નહીં કાલ હોય એવું જાણ્યું છે અને પુ નમ્હના આવી
પાપે છું એ નામે નન સી બાદુબલિ નાગી પાને આવે અને અતિથિ જેમ
જાને નહાન કરે, તેન નાનો પાનેથી નીચ પૃથ્વી દિગ્વિજયક નહાન કરે એક
વજન પ્રવેશ થિવાય ના સંભાન કાલુ બીજુ અર્ધપાલ કાળ નથી, અને તે નહી
નમેલા નાના બાદુથી મારે કાલ પા નાન ને નનની જિજ્ઞાસી નથી "

દેવતાએ કહ્યું— 'જન' નજામનું કાલ મોટું હોય એમ, કેમકે અપના
જેમ પુરુષોના અપ કાળને મારે આવી પ્રવૃત્તિ સંભળતી નથી એમ કહેવા બાદુ

બધિ પાસે જઈ તેને બોધ કરશુ અને યુગના ક્ષયની જેમ આ થનારા નનક્ષયની જ કરશુ કદાપિ તમારી પેઠે તે પણ યુદ્ધના બીજા કાળે જીવતાવશે તોપણ તમારે અત્યવશ્યક યુદ્ધ ન કરવું જોઈએ મોટા પુરુષોએ તો દૃષ્ટિ, બાહુ અને દૃઢાદિક ઉત્તમ ગુણો યુદ્ધ કરવું કે જેથી નિઃપરાધી હાથી વિગેરેનો વન ન થાય” દેવતાનું આ પ્રમાણે કહે ભરત ચક્રવર્તીએ સ્વીકાર્યું, એટલે તેઓ બીજા સૈન્યમાં બાહુબળિ પાસે ગયા. ‘અહીં આ બાહુબળિ હઠ અનશ્વરનાળી મૃત્તિથીજ અવૃધ્ય છે’ એમ વિચારી નિરભય પૂત્ર દેવતાઓ તેને આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યા—

“હે ઋષભનદન’ હે જગત નેત્રરૂપી ચંદ્રગ્ને આનંદમયી ચંદ્ર’ તમે વિષ્ણુ જ્ય પામે અને આનંદમાં રહેો. સમુદ્રની જેમ તમે કદાપિ મર્યાદાને ઉવલતા નથી અને મયન પૂરણો પાથી ભય પામે તેમ તમે અવલવાદથી ભય પામે તમારું પોતાની સંપત્તિના તમે ગનરહિત હો, પરંતુ સંપત્તિમાં કષ્ટોરહિત છે, દુર્નિશ્ચય પુરુષોને શિક્ષા કરનાર હો, યુદ્ધજનોનો નિનય કરનાર હો અને વિશ્વને અનય કરનારા ઋષભસ્વામીના તમે યોગ્ય પુત્ર હો તેથી આ અપવોહનો ઉચ્છેદ કરજો કાચના પ્રવર્તવું તમને યુક્ત નથી તમારા જ્યેષ્ઠ ભાઈ ઉપર આ ભય કર આગમ કો છે તે તમને ધટિત નથી, અને અમૃતથી જેમ મૃત્યુ સંભવિત નથી તેમ તમારોથી એ સંભવતું પણ નથી આટલાથી હજી કાંઈ પણ બગડ્યું નથી, માટે અશ્વ પુરુષની નેત્રે જોવા આ યુદ્ધનો આગમ તમે ડાહી છો હે વીર’ મનોથી મોટા મરેણિ નાછવાય વાની જેમ તમારી આજ્ઞાથી આ નીર સુખટોને યુદ્ધના વેગમાંથી પાછા તાગ્યા અને તમારા મોટાભાઈ ભરતરાયની પાસે જઈ તેમને વશ થાઓ તેમ કરવાથી તમે ‘શક્તિ પાન’ છતાં નિનયી થયા’ એની પ્રશંસાને પાન થતો ભરતરાયએ ઉપાશ્રિત કહ્યું. ‘અહ મનસેત્તને તમે નેપથ્યજિતની પેઠે મોગેશ, કારણ કે તમારા બનેલા મહત્ત્વ નથી” એમ કહી મેધનો પડે તેણે નિગમ પાઠ્ય, એટલે બાહુબળિ કાંઈક દેવતાની નથી વાતીથી મેધ—’ દેવતાઓ’ આમારા નિનયનો હેતુ તારાથી જગુણ પ્રિયથ ત પોતાના નિનયની નથી આ નમાણે કહ્યો હો તમે વિનાશના ભક્ત હો અને ન તમના પુત્રો પ્રીતે, એના આજ્ઞા ન બંધવથી તમે આતી નીને કહ્યો હો તે યુક્ત પૂત્ર દેવતા તમને બનાવે વિનાશ એ ચાલેને સુસર્પાદિક અધ્યુ તેમ અમને જ ભગવને દેવ તદ્દયી આપ્યા હતા હું તો મને અપેના દેવથી સતુષ્ઠ થઈ, મ્હો હતો કંઈ કૃષ્ણ અને શાન્ત પન્દ્રોડ કોણ કહે’ પરંતુ સમુદ્રમાં જેમ મોટા નત્ય નાના મત્તજ મળી આવે, તેમ ભગવેત્ત રૂપ સમુદ્રમાં મર્ગે જાઓના ગમ્યોને તે ભરત મળી મળે પેદમરો નાપાન જેમ ભેજવથી અમતુષ્ઠ રહે, તેમ તેટલા જાઓથી પણ અનતુષ્ઠ રહે તેણે પેદાના નાના ભક્તોના નાજા પુત્રની ક્ષીના જના નાના ભાઈએ પાનેથી વિનાશ એ અપેના’ એ તેમે પુત્રની નીચા, ત્યાં પોતાનું ગુપ્ત્ય તેને પાદની

મેળેજ ખોલુ છે શુરપાલુ ત્રયમાત્રથી નથી, પણ તેવા આચરણથી છે બાહુમનિને ગમ્યથી
 હુર કરીને તેણે શુરપાલુ આચરણ બતાવી આપ્યું છે. મુલાખની શુદ્ધિથી પિત્રગની
 જેમ અને મલિની શુદ્ધિથી કાચને ચંદણ કરવાની જેમ જાણે પામેના મે અદ્દના વખત
 મુધી નેને શુરશુદ્ધિથી જોયો હતો. પિતાએ અથવા વચના ક્રમ પગ પૂવ પુરવે ક્રમને
 શુદ્ધી આપી હોય તો ત નિરપરાધી હોય ત્યા મુધી તને અ પ રાજ્યવાગો રાજ
 જ પાછી દરી ને નહીં, તો એ ભરત કેમ દરે. નાના બાહુમનિ ગમ્ય હુગા
 કરીને નિદયે એ સ્વભાવ પામેયો નહીં, તેથી હવે નયની કમ્પાથી માગ ગમ્યને
 મને પગ મોનાવે છે વહાલ જેમ ચમુદ્રને ઉતરી નાન જતા ક્રમ તટના પવત
 નાથે અપ્રાપ્ય, તેમ સવ ભગતસેવનો જ્ય કરી ન મારી નાથે અપ્રાપ્ય છે હુમ્ય
 મર્યાદા રહિત અને ગમ્યની જેવા નિદય તે ભગતને માગ નાના બાહુમનિ સ્વભાવથી
 મન્યો નહીં તો હુ તેના કયા ગુણથી તેને વચ થાક. 'હે દેવનાના' તમે મત્રામદની
 જેમ મર્યાદા ચંદને કહો. એ ભગત પોતાના પગમથી મને વચ કરવા પારે છે તો
 મને કો, સચિયોનો એ રાષ્ટ્રીન માગ છે. એમ છતાં પણ વિચારીને એ ન પાડે
 નહીં. અથ તો મને કુશળપણે અથ 'હુ એના જેવો હુમ્ય નથી કે પાછ જનાગ તેને
 ક્રમ અપ્રાપ્ય કરે એનું અપેક્ષુ સવ ભગતસેવ હુ ભોગવુ એ કેમ બને. શુ કેશરીમિદ
 કયા પગ ક્રમનું અપેક્ષુ ભમલ કરે. નજ કરે એને ભગતસેવ લેતા માડ દખર
 વચ નેયા છે, પણ હુ એ તે લેવાની કમ્પા કરે તો તાકાગ ચંદણ કરે પગનું અંદર્યા
 બધા વર્ષોના પ્રયામથી તેને પ્રાપ્ત થયેલા ભગતસેવના વૈભવને પનવાગના પનની ગમ્ય
 હુ જાણે કેમ ચંદણ કરે. અનિશ્વગથી દલીલી જેમ એ આ લેખવથી જ ન
 ને પછી મેયો હોય તો ને મુખથી ગદવને નમય નથી નેના ને વૈભવને હુ દગલ
 મેંજાજ એક છુ, પણ અનિશ્વગથી મે તે વૈભવની ઉપમા કરી છે આ વખતે જાણે
 એ અપવાન જમાન ઉપ હોય નેવા તેના આભાસો જાણ, દલીલી અમરિ અને ગમ્ય
 મે અપવાન કરવને મારેજ ને ભગતને અહીં લેવા છે મારે 'હે દેવનાના' તમે એ
 નજ દિનાકાસી હો તો તેને શુદ્ધી વારા. અ શુદ્ધ નહીં કરે તો હુ કાપિ શુદ્ધ
 કરીશ નહીં.

મેપની મજાના જેવાનેના આવા ઉત્કટ વચનો નાખીને નિ મય પામેલા દેવનાના
 ને કરી કહેવા લાગ્યા. 'એક તમર આવી પેદાને શુદ્ધ કરવાનું પ્રજા માને નજમા
 નજમેજ એ જનાવે છે, તેથી ને શુદ્ધી પણ અનુભવ કરવને અને નિર્માણ કરવાને
 અગાધ છે, અને બીજા તમર નમે 'શુદ્ધ કરવાની નજમેજ હુ શુદ્ધ કરીશ' નમે કરે.
 એ તમર કરે પણ તમને શુદ્ધી અટકાવવને અશક્ય છે તમે બને નજમા-દલીલી

૧. મની ૧ મને જે કુશળ નજમેજ અથવા નજમા નજમેજ દલીલી જેમ અથવા

દ્ર મ સર્ગથી નામો છે, મહાબુદ્ધિનાથો છે, નિવેગી છે, જગન્ના રક્ષક છે અને દયાળુ છે, તોપણ જગતના ભાગ્યનો કાય યવાથી આ યુદ્ધનો ઉત્પાત પ્રાપ્ત થયો છે તથા દે વીર ! પ્રાથના પૂર્ણ કરવામા કદંપવૃક્ષ મમાન એના તમને અમે પ્રાર્થના કરી છીએ કે તમારે જનમ યુદ્ધ કરવું, અનમ યુદ્ધ કરવું નહીં, કેમ કે હવે તેમના તમો બને ભાગ્યોના અનમ યુદ્ધમા ધણા લોકનો પ્રનય યનાથી અકાગે પ્રનયમ થયો ગણાગે માટે તમારે દષ્ટિ નિગેરે યુગ્મથી યુદ્ધ કરવું યુક્ત છે, તેથી તમારે પોતાના માનની મિત્તિ થશે અને લોકોના પ્રનય નહીં થાય ' બાહુબલિએ એ પ્રમાણે કમુષ કયું, એટલે તેમનું યુગ્મ જોનાને નગરના વોકની જેમ દેવતાઓ નજીક દેખા ગયા

૫મી બાહુબલિની આજ્ઞાથી એક બળવાન પ્રતિહાર હાથી ઉપા બેસીગજની પાછળ ગજના કરી પોતાના મૈનિકને કહેવા વાગ્યો- ' દે વીર સુમરો ! ચિત્રકાળથી ચિત્ત તમને વાછિત પુનનાભની જેમ સ્વામીનું કાર્ય પ્રાપ્ત થયું હતું, પરંતુ તમારું અપ્પ પૃષ્ઠયને લીધે આપણા બળવાન રાજને દેવતાઓએ ભરતની સાથે યુદ્ધ કરવાને પ્રાર્થના કરી છે સ્વામી પોતે પણ દ્વંદ્વ યુગ્મને છડે છે, તેમા વગીરસ એએ પ્રાર્થના કરી એટલે શું કહેવું ! માટે ઈંદ્રની જેના પગક્રમી મહાતાજ બાહુબલિ તમને રણન આમનો નિયેવ કરે છે દેવતાઓની જેમ તમે પણ તટસ્થ રહીને હવે મધની જેના એકાગમધ એવા આપણા સ્વામીને યુગ્મ કરતા જુઓ અને વધુ થશે યદોની જેમ તમારા રથ, ધોણ અને પરાક્રમી હાથીઓને પાછા વાગો સપોને કાળમા નાખવાની જેમ તમારા ખડ્ગો મ્યાનમા નાખો, કેનુઓની જેના તમાગ ભાગ તેના કોષમા નાખો, હાથીની ગુદ જેવા તમારા મુદ્ગારને હાથમાથી છોડી દો, લક્ષ્મી ભ્રુડીની જેમ તમાગ વનુપથી પાગલો ઉતારો, બહારમા દ્રવ્ય નાખવાની જેમ તમા બાજોને બાયામા નાખો, અને મેન જેમ વીજળીને સવગી લે તેમ તમાગ થઈ મચ્છ કરો

પ્રતિદાગની નજના નિર્ધાર જેવીગિગથી ધૂળિય થયેના બાહુબલિના મૈનિક માં મોઢે આ પ્રમાણે નિચારના ના યા- "અહો ! યનાગ યુદ્ધથી વરિકાની પેઠે ભય પામે અને અણે ભરતપતિના મૈનિકા પાસેથી લાય મેળવી હોય એવા તથા અણે પૂવ જ આપણ વેરી હોય તેવા, અકસ્માત આવેના આ દેવતાઓએ સ્વામીને પ્રાથના આમારો યુદ્ધાત્તર અટકાવ્યો અ ! જોજન કરના માટે બેઠેના પુરુષની આજ્ઞા જેમ જોજન દરી ને, લાડ કરવાને જતા મનુષ્યના જોજામાથી જેમ પુત્રને દરી કુવામાથી નીકળતા પુરુષના હાથમાથી જેમ અનનબન આપનારી દોરી ખેચી વે, અમાગ આવેના રસોાન્યવને દેવે દરી લીધા ભગતરાજની જેના બીજે કાલ રતુ મે કે જેની પ્રાર્થના મ આમમા અપાણે મહાગાજ બાહુબલિના અનુદારી યરિશુ પિત્રા

ન- 'વન પિતાને પ' ગેના । પત્રની સીની પેટે આપણ કાગડ બાહુબનિનું દ્રવ્ય
હોતું નન અપદ્યુત્તમે ના પૃ પની મુગધની જેમ આપ ૫ બાહુદનું વીધ વ્યર્થ ગયું ।
તત્ ૧૩ પુરુષે ૬ ના સીઓના ન મદની જેમ આપણો મમમ મદ નમો થયો અને
પેપ ૬ ના શાસ્ત્રાચ્ચ નના જેમ આપણો શાસ્ત્રાચ્ચ વ્યર્થ ગયો । તાપસોના પુત્રાએ
મંગતુ કામચામતુ પાનિવાન જેમ નિષ્કળ થાય છે તેમ આપણ મદલ કૃતુ ૫ ।
નિગતુ નિષ્કળ થયું । દનયુક્તિના આપને દારોઆન માગન્યાસ ૬ કગ-થો અને
૫-અન શ્રમજય કગથો ત વ્યર્થ કગથો રાજ જનુના મેપની જેમ આપણે કૃગટ
૫/ન ૩ । અને માહા-ચાની જેમ આપણે કૃગટ વિકટ કટાસ કર્યા । સામગ્રી થ
૬ની-અ આપણી તૈયાગેના વ્યર્થ થઈ અને યુક્તદોષદ નહો પૂગનાથી આપણુ
અદકા રાગલકરવાપણુ નિષ્કળ થયું "

આવી રીતે ચિત્તવના તેઓ ખેરૂપ એરથી ગર્ભિત થ, હુકાગ કગનાગ સર્પોની
જમ નિષ્કળ કરતા પાત્ર ક્યા કાત્રમગરૂપી દ્રવ્યનાળા જગતગજએ પાત્ર નમુદ્ર
અ જ નીને પછી નાગે તમ પોતાની મેન ને પાછી વાગી પરાક્રમી અદર્શાએ પાછા
વાગેલી નિનિષ્કળ પમડે પગડે મહા થગે વિચાર કરવા તા થા કે- આપણા સ્વામી
ન ત મત્રા ૫ મિત્રથી વગેના જેવા ક્યા મત્રાના નિચારથી ને બાહુગીજ થનાર દ્રવ્ય
યુક્ત માન્ય કયું । અચના ભોજનની જેમ સ્વામીએ એવા સમામ કમુન કર્યો ત્યારે હમે
આપણુ ગુ કામ રહ્યું । હમડ ભગતમેવના મજાએ સાચેના ગળમ આમમા શુ આપણે
ક ન ૫ । આપણ કર્યો નથી કે જેથી આજ આપ ને યુક્તથી વાર છે । જ્યારે
પત્રના મુખે નારી અપ, છતાય કે મગ, અપ ત્યાજ સ્વામીએ યુક્ત કરવું જોઈએ,
ત ૧૬ નાની ગતિ વિચિત્ર છે, જે એક બાહુબનિ ચિત્તાય બીજે કૃતિ શત્રુ હાય
ત યુક્તના કાપિ આપણુ આપણા-નામીના ગય નિષે મથય છાત્રીએ નહો, પણ
જગત બપુત્રાળા બાહુમત્રિ સાર્ય યુક્તમા વિજય કરનાની હ્રિને પણ ચક્ર થાય તો
બીજે ૫ માત્ર । મોટી નવીના પૂરના જેમ દુનનદ મેગનાળા ને બાહુબનિની માથે પ્રથમ
થ ૬ તુ ને નામીને ઘટે નહો પ્રથમ અમે યુક્ત કર્યા પછીજ સ્વામીને યુક્તમા
જનુ યુક્ત છે કેમકે પ્રથમ અર્થદમ ૬ પુરુષાએ દમન કરેના અર્થ ઉપરજ
મેનાય ૬" આવી રીતે મોઢામોઢે નાતા કગના પોતાના વીર પુરુષોને જે, દગિના
ક થા તમના બાવન બહુ સીએ તેમને મોનાવી કહ્યું- હે નાગ પુરુષો । અપકારનો
નાથ ૬ વામા જેમ સૂચના કિણ્ણુ અમેમર છે, તેમ શત્રુઓનો નાથ કગનાને તમે
ના । અમેનર દો અગાન ખાઈમા પડીને જેમ હાથી કિંવા મુધી આવી શક નહો,
તમ તમે થોડા છતા મહ શત્રુ મારી હાગ આગ્યો નયા અગાડ કે નિષ્પત
તમે ના- યુક્ત જોતુ નથી તેથી તમને ધર્મ થમ થાય છે, કારણ સહિત અ

સ્થાને પણ ભયની ગકા કરાવે છે. માટે તે હિર મુખરા ! તમે મો એકાગ્ર થાજી જુઓ. બધા જુઓ, જેથી મેળના સયમી ઓ... મળથી સકા નાગ પામે તમ તમારી ગકા નાગ પામશે' એમ કહી ગરીબ એ રાખુડો પામે પણા રિમી. મળી ખાટો ખોડાઓ પડી દક્ષિણમધુદના તોર ઉપર જેમ અણ પર્વત મદનના ખાડાના તટ ઉપર ભગતમ્મ બેડા, અને વડના વૃક્ષો વચ્ચેની ઘામી વડ ત્રાસોની એ ભગતેશ્વર પોતાના હાથ હાથ ઉપર મજમુત માકળા ઉપગઉપગ બાલી રિમ્મથી સૂચ શોભે અને વનાઓથી જેમ વૃક્ષ શોભે, તમ એ હી એક દહર મુખનાથી અડા શોભના હાગ્યા પછી નેઆમ્મ મન મનિકાને કહ્યું- 'તે રિમી' બળદો જેમ મળે ખેને તેમ તમે બધા અને વાદન મળિત નિમયપામે મન ખેડો તમાગ મવના એ બળથી ખેડીત મને આ ખાડામા પાડી નાખ્યા મારી જુઓ બળની પરીણા કા માટે તમારે સ્નામીની અવસા થશે એમ નિશ્ચયી છળ ન કરો મે આપુ કુચન છે, તેથી તેનો તમે નાશ કરો, કાળકે સ્વમને પોતેજ સાર્થક કરનારનું સ્વમ નિષ્ફળ થાય છે' આવી રીતે ચકીએ વારવાર આદેશ કર્યા મનિકાએ તમ માડમાડ સ્ત્રીકાયુ, કાળકે સ્વામીની આજ્ઞા ણળનાનું છે પછી દેન અને અનુજે જેમ મહારાજ પવતને ખેડનાના નેત્રા (દોરડા) રૂપ ગયેના મપોને ખ આજ તેમ સર્વ સૈનિકા ચકીની જુઓ બાધિથી શૃષ્ણના અચના હાગ્યા ચકીની જુઓ હામી શૃષ્ણનાઓમા તેઓ લગ્ન થયા, એટલે ઉચા વૃક્ષના શાખાઓ રહેના વા જેવા તેઓ શોભવા લાગ્યા પવતને બેનારા હાથીઆની જેમ પોતાને ખેડનાગ ને ડાની ચકવર્તીએ કોતુક જોવાને માટે થોડીનાર ઉપેશા કરી પડી મદારાબએ તે પોતાની છાતી સાથે અડાહ્યો એટલે હાથ ખેડનાથી પક્ષિબધ બાધિથી ધમિત જેમ તેઓ સવ એક સાથે પડી ગયા તે વખતે ખજુરરૂપ કળથી જેમ ખજુરનું શોભે તેમ લટકતા એના સૈનિકથી ચકવર્તીની જુઓ શોભના નાગી પોતાના આર્મ એના બળથી હર્ષ પામેના મનિકાએ તેમની જુઓની શૃષ્ણનાઓને પુલે કરવી કુચ જેમ તરત છાટી દીધી

પછી ગાયન કરનાર માણસ જેમ પ્રથમ મોવેના હામાદને ફરીથી મહા કા ચકવર્તી હાથી ઉપર મેસી રણબુમિમા આંખ્યા ગગા અને યમુનાની વચમા વેદિકાનો ભાગ શોભે તેમ બને સેનાની મધ્યમા નિપુન બમિતળ શોભતુ હતુ તે વ જગત્તો સદાગ અટકનાથી હધ પામીને બાજુ કાઢ્યે પ્રેરેલ હોય તેમ પવન પુષ્ક રજને ધીમે ધીમે કરવા લાગ્યો મમનસરણની બુમિની જેમ તે રણબુમિને ઉમિ બળનારા દેવતાઓ સુગધી જળની વૃદ્ધિથી છાટવા લાગ્યા અને માનિક પુરૂષ મક બુમિમા વરસાવે તેમ વિકસિત પુષ્પો તે રણબુમિમા તેઓએ વરસાંખ્યા પછી કુ જેમ ગજના કરના બને રાજકુવરોએ હસ્તી ઉપરથી ઉતરી ગણબુમિમા પ્રોશ

ને વખતે મહા પરાક્રમવાળા અને લીલાચી ચાલના । તેઓ પગને પગને ક્રમે ક્રમે
પ્રાનશય પમાડતા હતા

તેમણે પ્રથમ દ્રષ્ટિપુથિ કુવુ એવી પ્રતિભા કરી અને જાણે બીજા ચક્ર ને કશાનું
દેહ નેમ અનિમેષ નેત્ર કરી તેઓ મામમામા હમા ગદ્યા ગજનેત્રનાળા બને વીરો
અનુષ્ઠ ગીતે એક બીજના સુખ માસુ જેના હતા, ન વખતે આપણે મામમામા
દેશ સુધે અદ્રની જેવા તેઓ ગાબતા હતા ધ્યાન રાનાગ ચોગીઓની નેમ ધળા
વખત નુધી નીલેગ લોચન કરીને બને લીરો નિયો ગદ્યા કેવરે સુચના કિંગ્વોથી આધાન
દેવેડા નીલકમલની પેટે જ્યજ્યવામીના જ્યેષ્ઠ પુત્ર સ તના નેત્ર મોઝા ગયા અને
છ ખડ અતનો જય કુવાથી થયેલી મોટી શીલિ મદાગાજ બાતના નેત્રોએ પછી
મૂગની પેટે અશુભળતા મિષથી મૂગી દીવી રોય તેમ જળાયુ પ્રાન કાને વૃથો છુટ
તેમ મનાય ધૃણાવતા દેવતાઓએ ને વખતે બાદુબધિ ઉપર પૃ પૃષ્ઠિ કરી સુરોદય
વખતે પમીઓની પેટે, બાદુબધિનો વિજય થયથી મોમજશદિ લીંતે મોટા દશથી
કેશદન થોં કીર્તિથી નર્મશીએ જાણે જલનો અદ્ભુત કયો રોય તેમ હરન થયેના
બાદુબધિના સૈનિકોએ જયવજ્ર વગાડ્યા બગતગયના મુખે જાણે મૂર્તિ પદમ્યા
રોય, જાણે મુન્ય રોય અવવા જાણે પાગાનુ રોય તેમ મદ પગાની થયા અપમાર
અને પ્રમથનાળા મેરૂ પવતના બને પાસાની જન બને ને-યો ખે, અને દશથી યુદ્ધ
શરૂ ને નમયે બાદુબધિએ ચીને કદુ-હુ મહાલીય ન્દયની પેટે જાણે છુ એમન
જેમરૂ ભે તનાગ મનમા જેમ રોય તે વાળીથી પાત્ર યુધ કરે' બાદુબધિનું
જેતુ જન નામની પગથી ચપ્પેવા નપની પેટે અનપયુજ થયેલા ચીને કદુ-હુ
ને પગ બેને ને જાણના શાએ

પગી રાજન દ્રને વરાત નદ કો, નોતન કિંનો દાની ગજનુ ક અને નેમ રામ
નિન મુદ્દ ક, તેમ જાન જાણે મોટા નિદનાદ થોં મોટી નરીન બને બાહુન
જાના જાના પૂ ની જન ને નિદન દ અશયના મે નારૂ અધી મરો અને જાણે મુધિ
જેક અવેલ દેવતાઓના વિમાનને પડનો રોય, અમથમાથી મદ, નમથ અને જાગમે
જાણે જય કરમે રોય, કુપર્વતાના દવા શિખ ને જાણે અચાનક ને રોય અને
જાણે કિંદ જાણે જાણે જાણે રોય અને ને નદ જાણે વા પા ન નિદનાદ નાં
જાણે કુદ મુધિવજા પુરે કુની અના ન ન ને નેમ રામ રાજે અને પવ ન
જાણે રોય પિતન કો નાજલીને ન નાને નેમ દાનીએ અકુમે ન ન નવા
જાણે રામ રાજ કુવા પાથને ન જાણે નેમ રોજા હમથને ન જાણે હ થ
વિપુરો થજાને ને નાં નેન કિંદ નાજીના ન રાજે રાજ રાજ નરી, અને
પુ-વિગની નેમ જાણે રો ની કપા પા ન અજાજન ન ને પા ન ન ન ન
નાં જાણે પ્રમ ભે ન નાજીએ કો નિ ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન ન

નહી તે પાછી બાહુબનિએ ધણો ભય કરી નિહનાદ કર્યો તે અવાજ સાંભળીને મર્ષે ની
 ઉગતા ગડડની પાખતા અનાજની મુદ્ધિથી પાતાળમાંથી પા. પાતાળમાં પેઠી જતે
 ઇજ્જા હોય તેના વા. ગયા મહુદ્રની મધ્યમાં ગદેલા જાજતુઓ તે સિદ્ધના મન
 બનાથી સમુદ્રમાં પ્રવેગ થયેના મહાગચનના મથન શબ્દની શકાવી ત્રાસ પામતાં
 કુળપર્વનો તેને મામળીને વા. ના. ઇદ્રે મૂંના વજના શબ્દન ભમથી પોતાનું કષ્ટ
 આશકા કરીને કપના વાગ્યા મૃત્યુનો કનાસી મન મનુષ્યો તે શબ્દ મામળી,
 કાગે પચ્છગનને મૂંના નિનુગધનિતા બ્રમથી પૃથ્વી ઉપર આમ તેમ આગેડાં લાવ
 અને પેનાઓ દુ. શ્રવ શબ્દ મામળી મકાળે પ્રાપ્ત થયેના પૈત્યોના ઉપદ્રવ મન
 યવાદનના બ્રમથી આકુળ વ્યાકુળ થના વાગ્યા એ દુ. શ્રવ મિહના બળે કેમ
 વિઘની માયે સ્પર્ક કરીને હોય તેમ અનિક આનક નના લા યો બાહુબનિનો નિહ
 ના મામળીને ભગતરાજએ ફરીને મૃગલીની જેમ પેનાઓની સ્ત્રીઓને ત્રામ પમાડતા
 સિદ્ધના. કર્યો બળે મધ્યનોકને હીલાવડે ભય કરનારા હોય તેમ ચક્રી અને બક
 બનિએ અનુક્રમે નિહનાદો કર્યા તેમ કરતા કરતા અનુક્રમે હાથીની શૃંગી જેમ
 મપના શરીરની જેમ ભગતરાજના મિહનાદનો શબ્દ ન્યૂત થતો ગયો અને નદી
 પ્રનાદની પેડે તેમજ સજનના પેડે બાહુબનિનો નિહના અનિક અનિક
 વરનો મયો એવી રીતે શાસ્ત્ર સખથી વાચ્યુદ્ધમાં પશુ વાદી જેમ પ્રતિવાદીને છતે, ન
 ની બાહુબનિએ ભગત રાજને જીતી લીધા

૫મી બાહુયુદ્ધને માટે એ બને બાનવો બહુકસ હાથીઓની જેમ બહુપરિકર થક
 ત વખતે ૯ મેના સમુદ્રની જેમ ગમતા કરતા બાહુબનિનો સુનણની છડીને ધારણ
 નાનો મુખ્ય પ્રતિદા મો યો-

‘હે પૃથ્વી’ નજના ખીના જેના પર્વતોને અવનબન કરી અને મવ બળતો અશ્વ
 કરી તુ સિંહ થા દનાગમજ નોતરકથી પનને મદણ કરીને તેમજ તેનું રતન કરીને
 પનતની જેમ હદ થ. તમે પૃથ્વીને વારણ કરો ‘હે મદાવગહ’ મહુદ્રના મન
 આગેડી પૂવ શ્રમને દુ. કરી પુન તાજે થ. પૃથ્વીને ઉત્સગમાં ગમ્મ દે મૂં. ન
 વજના જેના અગને નાગકથી ન કેવી પૃથ્વી કરી પૃથ્વીને નહન કર ‘હે નિનુગ’
 પનની જેમ પ્રમ. થી અથવા મ થી નિદ્રાને ન ધાગણ કરતા મન રીને માનન થતે
 વજનને ધાગા કરે, મ ન કે આ નજમા બાહુબનિ નજમાર બાહુનડે ચક્રીની ન
 મદુદ્ધ કરીને હોય તે”

૫મી તકાગ નીમળીના પાનથી તાલિન થયેના પનતના શબ્દની જેમ એ બને
 અનામકો પ નજ પોતાના હાથનો આનંદ કરના લાગ્યા લીનાથી પ ન્યાન કરના
 કુદળને અનિત કરતા તેઓ મામનાના આવના વા પા, તે વખતે બળે ધાનગી બ
 અવેગ બને બહુ મૂલ્યવદવાળા એ મુદ્રમે હોય તેવા તેઓ જાદના લાગ્યા મે બ

વન દેવીઓ મેં માગ્યાં પોતાના કાનને મામમામાબદલાવે તેમ તેઓ બને પોતાના
 દાંત પાંચ બમણવા ના પા મ વગર જોઈ જતા અને માગવા જુદા પડતા તે
 બને રીતે જુદા હોય પવને વચ્ચે મેં મોટા વૃક્ષો દોષ તેવા જાણતા હતા દુર્નિમા
 સ્વપ્ન થયેલા મહુદની જેમ તેઓ માગવાના જાણતા હતા અને સાવાગમા નીચે પડતા
 હતા જુદા નેદથી દોષ તેમ કાપથી કોટીને ન બને મદાબુતે અગે અગથી એક
 મીજમે દેવાનીને અનિગન જાણતા હતા અને જમના ગમથી પ્રાણીની જેમ યુદ્ધિવાતને
 ગમ થાને તેઓ દોષ વખત નીવા અને મેં વખત દેવા જાણતા હતા જામા ગદેના
 નવ્યની પેરે તેમથી ના વા પચિવનન થયા કગથી તેઓ ને જોનાગ નોમ આ નીચે
 દે આ કો એમ જાણી શકતા નહોતા મોટા મપની જેમ તેઓ એક બીજને
 અપેક્ષા થયે જાણતા હતા અને વપગ વાનગીની જેમ જાણ ન મગ છુટા પડી જાણ
 હતા વગર પૂરવી કુપ અગેગવાથી ને બને પૂરિપૂરગ થક ગયા તેથી અમે પૂરિ
 મવ જા દેવી દોષ તેવા જાણતા હતા માગવા પવતની જેવા તેઓનો જાગ નદન ન
 મી શકવાથી પૂરવી તેમના નાજાવતા અવાજના મિશરી અમે ગરો પાડતી દોષ તેવી
 જાણતી હતી છેવટે કોપ જામેના અને તીવ્ર પગકમવાગા બાહુબલિએ, સમજ જેમ કાથીને
 અપેક્ષા નેન પોતાના દાંતથી નહીને કદાચ થયાં, અને હાથી મુદ્ધવડે પશુને કદાચ તેમ
 તેને અગમ્યમા દાંતથી અરેડા ' અળવ નોમા પણ અળવતનો સર્ગ (ઉત્પત્તિ)
 નિવચિ છે પતુપથી ઝાડેવા બાલની જેમ અને યતથી ઝાડેવા પાપાલની જેમ
 જગત અગમનમાગે ધણે દુઃખ ગયા કદે મેંના વચ્ચની જેમ ત્યારે નીચે પડતા ગરીબી
 અપ પમીને મગાન થી મવ મેવે પનાયમાન થઈ ગયા અને બને સેનામા તે વખતે
 દાંતમાં થયે ગદો કાગાડે મોટા પુરોપોને આપત્તિ આપતા કોને દુઃખ ન થાય
 ન વખતે માહુબલિ નિતા કગ સાચા કે ' અ' માગ મગને વિદ્યાર છે, મા
 બદને વિદ્યાર છે નજા મામ કના એવા અને વિદ્યાર છે અને આવા કત્યની કપેસા
 ને બને નાજા મત્રીઓને પા વિદ્યાર છે, અથવા આની નિંદા વાની દાન
 મીજમે કદમાને ન્યામુધીમા આ નોમ અમબુ પૂર સીપીક કપ પડીને કણકણ
 વિદ્યાર થક ન બચ ત્યા નુધીમા અમગમાથી પડતા તેને કુ ઝીલી વડે ' એમ વિચારી
 તેને પોતાની બને બુદ્ધ પમાની તેની નીચે થયા કગ કરી કાગ માહુ કરીને રહેના પ્રતી
 કગની જેમ કમા દાંત કીને ગદેના બાહુબલિ સવગા સુધે મન્મુષ્ય એઈ રહેના
 તપ વીની પેરે જગતની મન્મુષ્ય જેમ ગદા અપે હડવાને કદાચ દોષ તેમ પગના
 અમગાગ કુપ હમા ગીને તેમે કદાચ વીનાવગ કપથી પડતા જગત અને ઝીલી
 લીલા ને વખતે બને સેનાને દાંતગ અને અપકાદ મામની જેમ ચીની કુદ દાગ
 વાથી એક અને તેમના ગસલથા દષ થયે બાહુ ગમલ કગથી કલ્પાઈ આવેના કપ
 મેવજના નાના પુત્રના વિવેકથી વેડો વિગ, શીગ અને ગુલની જેમ તેના પગ

મને પણ નખાણના લાગ્યા અને દેવતાઓ ઉપગ્રી પુષ્પવૃદ્ધિ કરવા લાગ્યા એવ
વીગ્રમતને ધાગળ કરનારા પુરુષને નથી પા. શુ : ને નખને ધૂમ અને જ્વાળાવડે જે
અગ્નિ જોડાય તેમ ભગતગજ ને બનાવથી ખે અને કોપથી જોડાઈ ગયા

તે મમયે વજ્રજ્યો પોતાનું મુખ નમ્ર કરી, મોટા બાદનું વૈનશ્યપાતુ હવા મ
બાહુબળિ ગદ્યદાસર યો યા-‘હે જગ પતિ ! હે મહા-નીય ! હે મહાબુદ્ધ ! તમે ખ
કૃષેમા કલચિન્ વયોગે નિજથી પડપનો પણ મોઢ નિજ્ય કો છે, પરંતુ આ કૃષી
મે તમને જીલ્યા નથી અને હું નિજથી પણ નથી આ મા. નિજ્ય હું પુણ્યસા ન્યાસ
નન માનું છું હે બુદ્ધનેશ્વર ! હજી સુધી તમે એકજ વીર ઝ કમંકે દેવતાઓએ મને
ક્યાં છતા પા. મસુદ્ર તે મસુદ્રજ કહેનાય છે, ને કાર્ત્તીનાપિકા થઈ અય નહીં હે પ
ખડ ભગતપતિ ! કાળથી બ્રહ્મ થયેના વ્યાવ્રતી જેમ તમે ચોબાદ્ધ કેમ ગયા છે : પોતા
ગજકમ ને માટે તૈયાર થાઓ’

ભગતે કહ્યું -‘આ માગે બુદ્ધ મુદ્ધિને તૈયાર કરી પોતાના કોપનું માર્ગન કમ
એમ કહી ફલીશ્વર ફલાને ઉપાડે તેમ મુદ્ધિ ઉપાડી કોપયા તામ્ર નેત્ર કરી ચક્રવર્તિ
તકાળ બાહુબળિ મામે દોટ મૂકી, અને જેમ હાથી પોતાના દાનવડે ગંગાજના કમા
પ્રદાન કરે તમ તે મુદ્ધિવડે બાહુબળિની જતીમા પ્રહાર કર્યો અમત્ પાત્રમા દાન
જેમ, બધિર પુરુષને કણભપની જેમ, ચાડીઆના સત્કારની જેમ, ખારી જમીનમા મે
વૃદ્ધિની જેમ, અરણ્યમા સગીતની જેમ અને બગ્દસમૂદ્ધમા અગ્નિની જેમ, બાહુબળિ
જતીમા કરેલો તે મુદ્ધિપ્રહાર વ્યય થયો સારપત્રી ‘આ શુ અમારી ઉપ કો
પામ્યો છે ?’ એવી આશકાવડે દેવતાઓએ જોયેલો સુનદાપુત્ર મુદ્ધિ ઉપાડી ભગત
મામે ચા. યો અને મહાનન જેમ અકુરાનડે ફાટીના કુભચ્ચમા પ્રદાન કરે, તેમ
મુદ્ધિયાં તેણે ચમૃતના ઉન્સ્યજમા પ્રદાન કર્યો નજથી પર્વતની જેમ ને પ્રહારથી વિદ્ય
થમ ભગતપતિ મૂર્ઝ પાગી પૂ. ની ઉપર પડી ગયા પતિના પડનાથી કુનાગનાની રે
તેમના પડવાથી બુદ્ધિ ક પાયમાન થઈ અને બાનના પડનાથી બાધવની જેમ પર્વત
ચનાયમાન થયા પોતાના મોટા બાદને એનો ગીતે મુદ્ધિન થયેના એ બાહુબળિ મત
ચિંતનન કરવા લાગ્યા-‘ક્ષત્રીએને નીગ્રમના આગ્રહમા આવે શુ કુસ્વબાવ હશે
જેથી પોતાના જ્ઞાતાને પણ મૃત્યુ પમાડવા સુધીનો વિચાર થાય છે : આ મારો જો
બહુ જો નહીં જીવેતો પત્રી મારે પણ જીવનાથી સર્જું’ એવી ગીતે ચિંતનનો અને તે
શ્રુજળથી તેને સિંચન કરતો બાહુબળિ પોતાના ઉનરાય નમ્રને પખાડપ કરી ભગ
ગયને પનન નાખવા લાગ્યો, આખરે બધું તે બધુંજ છે કાળનારે સગા મા
થના ખપે મુદ્ધને ઉડ્યા હોય તેમ ચક્રવર્તી મેલ થયા, એટલે દામની પેઠે અગ
ઉભેના બાહુબળિ તેના જોનામા આવ્યા તે વખતે બને બાધો નીચું મુખ મો
રક્ષા, આહો ! મોટા પુરુષોને જય અને પરાજય એ બને લગજાને

થાય છે । પરી ચક્રવર્તી જગ પાત્ર દહ્ય ક્રમે યુદ્ધની મુદ્દતનાજા પુર્યોતુ એ
 વચન છે બાદબનિવ વિચારુ કે ' અત્રાપિ આયબરત ક્રમ પ્રમતુ યુદ્ધ કરવાને હચ્છે
 છે કા ખો માની પુરો જીવે ત્યા નુધી જગ પાત્ર માનને મૂકના નથી, 'પતુ બાત
 દન્યાથી મને મોગ અત્રાગવાદ પ્રાપ્ત થગ ત જન્માન પાત્ર વિગમ પામમ નદો '
 એમ બાદુબનિ નિવત તેનામા યમ જગની જેમ ચક્રવર્તીવ ૯૬ મહત્ત કર્યો

સુનિધારી જેમ પતત મોભે અને હયામાગથી જેમ આકાગ મોભે તેમ હગામેના
 ૯૬થી ચક્રવર્તી નાખના તા યા પૂષ્કકેતુના જમને કાનના એ ૯૬ને ભગતગજએ કા
 ૧ આમથના બમાગ્યા, અને પરી યુનાત વિદ જેમ પોતાના પુરુષને પૂરી ઉપ
 પત્રે તેમ તાનુ તે ૬૬૧૯ બાદુબનિના મન્તક ઉપર પ્રદા કર્યો । યદ્રિ પતત માથે
 મહાનમુદ્રની ના અપદનાથી સમ થાય તેમ ત ૬૬ના ધાતથી મોટા મનિ ઉત્પન્ન થયો
 એ જ ઉપર ગદેયા લોગને જેમ નોદાનો ધા સૂણ કરે, તમ તે પ્રદારથી બાદુબનિના મન્ત
 મો મુગદ સૂન થયો અને પતને દનાવેના વૃક્ષના અમ્રમાગથી પુષ્પો ખરી પડે તેમ તે
 મુગના જખ ૯ પૂવી ઉપર ખા પદ્યા તે પ્રદારથી કલનાર બાદુબનિના નેવ મીઆઈ
 ગયા અને તેના ધાગ નિર્ધોષરા નોકસમુદ્ધ પલ તેવો ચગ ગયો । પરી નેવ ઉધાડીને
 બાદુબનિએ ન મામતા દાથીની પેઠે લોગનો ઉદ્દ ૬૬૬૬૬૬ કર્યો ને નખતે ' આ મુ અને
 પરી નાખમે ' એવી શકા આકાશને અને ' આ મુ અને ઉખેડી નાખમે ' એવી શકા
 પૃથ્વીને થવા વાગી પતતના અમ્ર ભાગના ગદ્દામા રહેના મપની જેમ બાદુબનિની
 મુદ્ધિમા ને વિશાળ ૯૬ મોભના હનો ફૂગથી ચમરાજને મોનાનવાતુ અણે મનાનસ
 (વાવડ) હાય તવા નોદુદ ૬૬ને તે ભમાવના વાગ્યા નાકડીથી બીજતની પેઠે તે ૯૬થી
 બદુવીપનિએ ચક્રોના દૃવ ઉપર નિદયપણે ધા કર્યો ચક્રીનુ બખ્ત એ કે ધતુ
 મચમુત હતુ, તોપા ત પ્રદા થી માટીના ધડાની પેઠે સૂ સુગ થ, ગયુ બખ્ત
 રદિત થયેના ચક્ર વાદળાગદત સૂચની જેવા અને ધુમાડા નિનાતા આસ જેના જાના
 ના યા સાનમી મ નાત્યાન પ્રાપ્ત થયેના દન્ટીની જેમ બ તરાજ કલના નિદુનગ
 થને કાક પા વિતરી શક્યા નહોં થાડીનારે નાનપ ધમ પ્રિયમિતની જેમ બાદુના
 પાકમે અને અસબી, દરીથી ૬૬ હગામી તેઓ બાદુબનિ તરફ દોડ્યા દાનરે
 હો પીરીને અને બ્રહ્મી ચગનીને બચક થયેના ભગતરાયે વડનાનગ અશિના
 આવર્તની જેમ ૬૬ને ધણા ભમાગ્યો અને ક પાતકાળનો મેર વિવ ૬૬થી પતતને તાડન
 ક તમ બાદુબનિના મન્તકમા તાડન કર્યો લોદાની એગભા નજમલિની જેમ તે ધાથી
 બાદુબનિ જતુ સુડી પૃથ્વીમા પુચી ગયા બખે પોતાના અપગથી ભય પામ્યો દોય
 તેજ તે ચક્રોના ૬૬ વજ્રસાગ જેવા બાદુબનિ ઉપર પ્રદા કરીને વિશીલ થમ ગયો જતુ
 સુધી પૂરીમા મમ થયેન તે, પૃથ્વીમા અવગા થયેના પતતની જેના અને પૂરીની
 બદાર નીકવવાને અસગેય ગદેના રોષનાગની જેના ગામના લાગ્યા બખે મોટા ભાધના

પનાકમથી અત કગલમા ચમત્કાર જામ્યા હાય તમ ત પાતની જે નાથી બાકુબિ
 મન્યક કુપાનના નાજ્યા, અને આત્માગમ ચોગીની પેઠે માનાગ તેણે ધા પગ નામનું
 નર્દો પરી મગિનાના તટના મુકાદ ગયેન કાનમાયો જેમ હાથો નીકળે તમ મુન
 ના પુન તગલજ પૂરામાયો બહાર નીકળ્યા અને નાસા મની જેમ દટિયાથી જ
 તર્જના કળા હોય તમ ત અમસામી પોતાના બુજાને અને એને એના વજ
 પરી તક્ષિનાપાનિ બાકુમનિ તક્ષક નાગની જેમ દુરેક્ય દડને એક દાકી
 બમાનના નાયા અનિ પેગથી તણે બમારેનો તે ૦૮ મસાવેરમા કળા ચક્રી મજ
 ન વાગલ કળા હતા કાલકાળના મમુદ્રના આનમમા બ્રમલ કળા મન્યક
 નાગ કૃપાના જેમ બ્રમલ કળા તે ૦૯ એને જે, એનાગ નોટાના ચપુને પા જ
 મે જતે હતા મૈન્યના મન નોકો અને દેનનાઓ ત નખન મગ કળા નજ
 કે- માકુબનિના હાયમાયો ૧૦ પાના એ ત ઉડી જશે તો અર્ધને ગમાના પુર્ત
 પડ ફાડી નામગ ચક્રમડળન બાગ પસાના ધાની જેમ ચૂણ કરી નાખશે
 મળેન અમગાના ફાળી પેઠે પાડો નાખશે, નૈમાનિક દેનનાના વિમાનોને પખી
 માળાની પેઠે ઉડાડો દેશે, નતના ગિખોને મકાદની જેમ બાગી નાખશે, મોટા પુર
 નાનો કુજના તૃપાગમુદની જેમ પેલા કરી નામગ અને પૃથ્વીને કાચી માળી
 ગાળાનો ઠં બેગી નાખશે આના નકાથી નવઅ એયેનો ત દુ તેણે ચકીના મન
 ઉત માયો ત મોટા જધાનયો ચકનર્ત, મુકાગે દોષના પીનાની જેમ પૃથ્વી
 કદ નુડી પગી ગય, મન ત માયે તના મનિયા પા 'ઓ' અમા રસ્તામીને અ
 વિન અમન આપે અમ સાચના હાય 'તમ ખ પાની પૃથ્વી કુપ પચ્યા મુ
 વમેન ન્યુના જમ વનો બુમિમન વજા ત્યા આકાગમા દેનાઓનો અને પૂર્વ
 ૧૧ મનુ યાન માગ મનાદન થયા જેના નવ મોંચા, ગયા છે અને મુખ દેખ
 થા કુ એ અમા મ નાનિ આ નજા હામ્યા હાય તમ સાનાગ પૃથ્વીની અ
 થિ થા અને પરી ન તજા વિન અત નુય જેમ તીન અને દગીધમાન થા નર્દ
 નોડો તમ તવા પ્રદીમાયો મદાર નીકળ્યા

ત નમરે વક્રીએ વિચારુ કે અવ જુગરીઆ જેમ નવ નકાગની નાકો
 ૧ હજિન થાય, તમે આ માકુમનિઅ મને નવ નમ ના પુહમા પાલિન
 ૨ નર્દો ગાન બજત ૩ ત શ્રે અને રામ વિા જેમ દુરકપ દેનાગના કાકિ
 ૪ નવ અદા ૫, તમે માન આનુ આ બજત ૬ મુ માકુમનિના ઉપયોગને માકુમ
 ૭ નવ અદાનમે જે નકા નો જેમ આ મ નાવમા નમકાગે જે ચકનર્તઆ ૮
 ૯ એર નર્દો અને ન નકા પદન આ ૧૦ મુ ગળી પડ દેનવ્યાયા ૧૧ હજામ
 ૧૨ ગામ્યાયો ચકનર્તો જુગાર અકુ દો રાગ ન નકા નથી ત્યા મુ બાકુમનિ
 ૧૩ અને કુ મુ રીમ ચકનર્તો નર્દો થા અમા માગથી નર્દો જુગારેન અત વિને

શ્રી અગ્નિનાથજી ચરિત્ર.

[illegible]

જીજ્ઞાસુ શ્રીમદ્ - ભગવાનને મનરેવળી ॥ આ વાપિતાનું જન્મનું. મનેની માતાએ દીકરાં ચોક ચોક
૦૧-૦૨-૧૯૩૧ ૧૯૩૧-૦૨-૦૧

[illegible][illegible]

પલ ન છતી ચમય એવો તે ચક્રવર્તી થયો ' એની રીતે ચિતા કાનાગ નહીના
 હાયમા ચિતામજિની જેના યજ્ઞસામ્યોએ નહ આપાપ ક્યુ' તેના પ્રત્યયથી પોતાને
 વિશે નહીં પાણુ માનના । ચક્રવર્તી નિદાગીઓ જેમ કમગની રંગને આકાશમા ભમાને
 તેમ નાને આકાશમા ભમાવના હા યા જાગાઓની અગથી નિકાળ એવુ તે ચક્ર બધે
 , અક્ષય પ્રગમિ હોય, અધે મીએ વડવાનગ હોય, અધે અકમાત્ર વજૂનગ હોય,
 , અધે ક્રોધે ૯ કાપુજ હોય, અધે પાણુ રવિખિન હોય અને બધે વીજગીનો ગોગો
 નમનો હાય તતુ જાગના વાચુ ચક્રવર્તીએ પ્રદારને માટે ભનારેકુ તે ચક્ર તેકને
 નતરની બાહુબલિ પોતાના મનમા વિચારવા લાગ્યો- ' પોતાને પિતાના (જામન્યા
 નીના) પુત્રપણે માનનાગ એ ભરતગજને નિકાળ છે અને તેના સાતત્યતને પપુ
 નિકાળ છે કે મે હાલુ આયુધ પાતણુ ક્યુ' છે અને તેણે નાકને ચઢાવ ક્યુ' દેવતા
 અને સમક્ષ એણે હાતમ યુદ્ધ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી, પલ આ પ્રમાણે વર્તવાથી
 બાગાની પેઠે તેણે તે પ્રતિજ્ઞા તોડી છે, તેથી તેને નિકાળ છે ' તપન્વી જેમ તજેવેશ્યા
 બનાવે, તેમ ક્રોધિત થયેલો તે ચક્ર બતાવીને સર્વ વિશ્વને ભય પમાડ્યો તેમ મને પણ
 ભય પમાડવાની કૌશલ રાખે છે; પણ જેવી રીતે તેણે પોતાના જુગલનો સાર ખણી
 લાધો તેવી રીતે આ ચાતુ પાણુ પણ ભલે બધે । ' એની રીતે વિચાર કરનારા
 બાહુબલિ તરફ ભરતપતિએ પોતાના સર્વ બળથી ચક્ર છોડ્યુ ચક્રને પોતાની પાસે
 આવતુ બેઈ તક્ષશિલાનો પતિ વિચારના લાગ્યો- ' જીજુ યથેના પાત્રની જેમ આ ચક્રને
 હુ ચૂન કરી નાખુ ' કહુકની લોવાની જેમ આઘાત કરીને તેને ફેંકી દઈ ' દોડાથી
 પડે ના કટમની જેમ તેને આકાશમા ઉછાડી દઈ ' બાગકના નાળની જેમ તેને પૃથ્વીમા
 ઘસી દઈ ' નપગ ચક્રવાના બચ્ચાની જેમ તેને હાયમા પકડી વઢ ' વનને ચો પ
 નપાધીની જેમ તેને દૂરથીજ ઝેડી દઈ ' કેવડીમા પડેના કણુની જેમ તેના આધ
 થયક હજગ યજ્ઞોને હાલવે શીઘ્ર બી નાખુ ' અથના એ સર્વ વિધિ પાછગ ગળી
 નથન તેનુ નામથર્થ તો બહુ ' તે એવી રીતે વિચારે છે તેટલામા ચિન્મય જેમ યુરની
 પ્રતિષ્ઠા કરે તેમ નકે બાહુબલિની રક્ષિણ કરી નહીતુ નહ સામાન્ય સગોની
 ફરવ કપગ પણ ચાવી થકે નહીં, તો તેના ચમચરીરી પુરુષ ઉપર કેમ ચક્રિતવત
 થાય ' તેથી પશી જેમ નાળામા આવે અને અથ જેમ ચોદરમા આવે, તેમ ચક્ર
 પાણુ આવીને ભરતેશ્વરના હાય ઉપર બેહુ

મા વાની ક્રિયામા નિનચારી સપના નિનની જેમ ચક્રી પામે અમોઘ અક્ષ એ
 વજગ હાલુ, હવે તેના જેવુ બીજુ અક્ષ એની પાસે નથી, માટે હુ હાલુધ હા ચક્ર
 પૂરી અન્યાય કરનારા એ ભરતને તથા તેના ચક્રને મુદિપ્રદારનકે નોળી નાખુ '
 એવી રીતે અભયથી ચિતતીને હુનદાના પુત્ર બાહુબલિ યમરાજની પેઠે ભયકર
 મુદિ હાથામીને ચક્રી ઉપર દોડ્યા હુદમા મુદિપ્રદારના હાયીની જેમ મુદિનાગ

કરવી ઢોડતા બાહુબનિ ભગતની નજીક આગ્યા, પણ સમુદ્ર જેમ નર્મ્યો
રહે તેમ તે ત્યા સ્વિર થઈ ગયા એ મહાસત્તન પોતાના ચિત્તમાં વિચાર
વાગ્યા—‘અહો ! આ ચક્રવર્તીની જેમ હું પણ રાજ્યમાં હુલ્લ વળને મોઢા
વન કરના તૈયાર થયો છું, તરી ગિફાગંથી પણ નિરોન પાપી છું, જેમ
ભાઈ અને ભનીનને નાની નાખના પડે તેના ચાકિની મનની પેઠે ભગ્ય
કોપ યત્ન કરે ! ગજ્યશ્રી પ્રાપ્ત થાય અને ઇચ્છા પ્રમાણે તેને મોગવે, તોપણ ન
પુરૂષને મિત્રાથી જેમ તૃપ્તિ ન થાય, તેમ ગજ્યોને તેનાથી ન તો ન થતા નથી.
કર્ષો જતા પણ અ પ જાને પામી શુદ્ધ દેનતાની પેઠે ભગ્યનફમી ક્ષણનારમાં પ
વધ ભય છે અમાનાસ્થાની ત્રિની પેઠે એ વપ્તા તમ (અનકાર) નાગી છે,
પિતાજી તેનો તૃપ્તાની પેઠે સામાટે ત્યાગ કરે, તે પિતાનો હું પુત્ર જા મે
તેને દુષ્ટ આચરણનાથી જાણી, તો બીજે કોપ તેને તેની જાણી વકસે’ માટે અ
વક્ષમી સવ થા ત્યાગ કરના ચોખ્ખા છે’ એવો નિશ્ચય કરી મોઢા મનનાળા તે બ
ચક્રવર્તિને આ પ્રમાણે કહ્યું—‘હે સમાનાય ! હે શ્રાતા ! ફક્ત રાજ્યને માટે
પેઠે તમને ખેલ પમાલ્યો તે લાભ કગ્ગે આ સત્તારૂપી મોઢા દ્રહમા તતુપા
ભાઈ, પુત્ર અને કનનાલિકથી તમા રાજ્યથી પણ મારે સધું ! હું તો હવે ત્રલ
સ્નામી અને નિધને અભયવાન આપનામાં એક મહાનતવાળા પિતાજીના મોગ
રૂપે પ્રવર્તિત’

એવી રીતે કહીને સાહસિક પુરૂષોમાં અચલી અને મહાસત્તન ત તે બ
ઉગમેથી મુદિનડેજ તૃપ્તાની જેમ પોતાના મન્તક ઉપગના કેસનો નોચ કર્યો
દેનતાઓએ ‘સાતુ સાતુ’ એમ મોઢી તેની ઉપર પુષ્પવૃષ્ટિ કરી પત્ની પાવ
વારણ કરી તે મનમાં નિચારવા નાગ્યા—‘હું હમણા પિતાજીના ચરણકમ
નહોં જઉં, કારણ કે હમણા જનાવી પૂરે વ્રત ચલાવ કગ્ગારા અને જ્ઞાનનાર
નાના ભાઈઓમાં માફ વતુપણુ થાય, માટે હાન તો અહીંજ ગહી ધ્યાન
ભરી માતીકમને બાગી ર્ષ (સથ કરી) કેનજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી, પત્ની સ્નામ
લના જમ્મય’ એવો નિશ્ચય કરી એ મનસ્વી બાહુબનિ પોતાના બે હાથ
ગ્લનતિમાંની જેમ ત્યાજ કાયોત્સર્ગ કરીને રથ પોતાના ભાઈની તે
જે ભરતગજ પોતાના કુકર્મને નિચારી જાણે પૃત્તીમાં પેસી જનાને ઇચ્છ
તેમ નીચી આવા કરી હતા ગથ પત્ની જાણે મૂર્તિમાન ગાતરસ હોય તે
ભાઈને કિચિત્ ઉપા અશ્રુની બણે બાગી રહેન કોપને તજી દેતા હોય તેમ
એ પ્રણામ કર્યો પ્રણામ કરતી વખતે બાહુબનિના નખરૂપી હપલમ
થનાવી, બણે અધિક ઉપાસના કગ્ગાની ઈચ્છાથી તેમણે જુલ જુલ રૂપ અ
દ્રોય તેના જલ્પના જાયા ખ્ધી બાહુબનિનુનિના શુપ્તસ્તનપૂર્વક તેઓ

માની ઓપધિ જેવી પોતાની નિદા આ રમાખે ક્રન્દા વાગ્યા ' તમને ધન્ય છે કે તમે
 નારી અનુક્રાપથી જાણને પત્ર પેટી રીતુ હુ પાપી અને હુ કે જેથી મે અ
 સતુષ્ઠ યથ તમને આવી રીતે ઉપદ્રવ કર્યો જેઓ પોતાની શક્તિ જાળવતા નથી, જેઓ
 અન્યાય કરના છે અને જેઓ નામની જાણેના છે તેઓમા હુ કુપર હુ આ
 જાણને નસારદ્વીપી વૃક્ષના બીજ પ જેઓ જાળા નથી તેઓ મન પુર હુ કે હુ
 બોધી જાણ વિશેષ હુ કાણકે તેવુ જાણા છતા આ જાણને ડાહનો નથી તમે
 જાણના અ પુત્ર હો ૨ ૨ પિતાના માર્ગને અનુયાયી હુ પાન જે તમા ૧ જેઓ યાક
 ૧ પિતાજનો અ પુત્ર કહેના ૨ જે રી રીને પદાત્માપદ્વી નજવી નિસારદ્વીપી પકતે
 ૩ ૧, જરત ૧ તમે બાહુબલિના ક્રત્ર નદ્રયશાને નેના જાણ ઉપર નેનાથો લાગી
 ૪ બીને જગત્મા ને કટો શાખાસાગો નદ્રયશ નત્યો ને તેના પુદ્ગલોની ઉત્પત્તિનો
 ૫ હેનુપ યથ પદ્યો

પત્રી જ તત્તમ બાહુબલિનુનિને નમી સ્વગ જાણવક્રમીની નહોદરા જેવી પો
 તાની અયોધ્યા નગરીમાં ત્રવ પગિવાર નહિત પાછા આવ્યા

જગત્તમ બાહુબલિ બાણે પૃથ્વીમાથી નીકળ્યા હોય અથવા બાણે આગસથી ઉતર્યા
 હોય તેન ત્યા એકનાજ મયોત્સવ ધ્યાને દા ધ્યાનમા એકનાનસાજા બાહુબલિના
 ખને નેત્ર નનિકા ઉપર વિશ્રાંત થયા હતા, અને જાણે દિશાઓને નાધનાનો થકુ
 દેવ નેના ને નિષ્કપ રહેલા મહાત્મા નુનિ સોમતા હતા અશ્વિના તાપ્તમા જેવી
 દમ્પ વેડુને ફકતા ૧ શ્રીમજ્જુતુના વટોગીઆને વનના વૃક્ષની પેટે તેઓ મહન કરતા
 હતા અશ્વિના કુડ જેઓ નધ્યાન્દ કાગતો ગ્વિ તેમના મનક ઉપર તપનો હતો,
 તથાપિ મુખ ધ્યાનરૂપ અનુતના નસ યથેલા ને મહાત્મા એને જાણ પછા નહોતા
 ન્નાથી નાડીને પગતા રૂપા કુથી જની માથે મગનાથી પ રૂપ યથેના જે
 જાનક કાદવમાથી નીકળેલા નાહ જેવા તેઓ મે ના હતા વારીકતુના મોટી
 રીતજા પત્રથી વૃક્ષને ધ્રુવનતી વા વૃટિઓથી પતતની જેમ ને મહાત્મા જ ૧
 ૫૧ ચંદ્રાચન્દ્રન થતા ન હતા નિરાંતના અત્રાજથી પતતના ચિખાને કપાવે જેના
 વિનુશ્રાવ થતા હતા, તોપલ તેઓ કયોત્સવ રી કે ધ્યાનથી અનિત થતા નહો નીને
 રહેતા જગત્તથી યથેત રોનાકથી નિજન કામની નાપીના સોપાનની પેટે તેમના અને
 ૫૫ નિપ્ત યથ ૧૫ દિમજ્જુતુના હનથી ઉત્પત્ર યથેલી અનુધ્યાની વિનાય કરનારી
 નહીને વિષે પાલ ધ્યાનરૂપી અશ્વિથી કનગ્ધી ડનને દવ્ય કનાના ઉવમનત થ ને
 તઓ મુખેથી રક્ષા બગ્ધથી વૃષ્ટને બાજનારી હેમતજ્જુતુની ગ્વિઓમા પા ડાનના
 ૫૫ પની પેટે બાહુબલિનુ ૫૫ ધ્યાન વિશ્રાંત નસ કાન્તુ નનના મદિયે મોટા વૃક્ષના ૨૬
 ૧ની જેમ નેનના ધ્યાની સરીર ઉપર પેલાના સૂગના નાગપૂત્ર ક પોતાના નક અજેડવા
 હતા ત્રાધલુના ટાળાઓ પોતાના ચરીરને પતતની તોટીની જેવા તેમના ચરીર સાથે ટેમ

વી રાત્રે નિદ્રાસુખનો અનુભવ કરતા હતા. વનહન્તીઓ સત્રથી વૃક્ષના પર્વતની ત્રીજી
તે મહાત્માના હાથપગને ખેંચતા હતા, પરંતુ ખેંચનાને અસમર્થ થતાથી વૈકલ્યથી
આલ્સા જતા હતા. અમરી ગાયો નિરાશ થીને ત્યાં આવીને કરનતની જેવી પેશા
કાઠનાળી વિકરાળ જીન્હાવડ તે મહાત્માને હંથા મુખ કરીને ચાટતી હતી. ચળ
વાધરીઓ જેમ મૃદગ ઉપર નીંટાય, તેમ હંથી પ્રવરતી એકઠો ચાખનાળી વડ
તેમના શરીર ઉપર વીંટાય નથી હતી. તેમના શરીર ઉપર ચોતરફ શઙ્કટના ધ્રુવ
ઉગ્યા હતા, તે બધું પૂર્વગેહથી આવેના બાણનાળા બાયા હોય તેવા શોભાવડ
વર્ષાઋતુના કાલવમા નિમજ્જ થયેના તેમના ચગાને વીંવીને ચાલતી લતપટ્ટીવાળી વન
શળો ઉગી નીકળી હતી. વેવોથી ભગઈ ગયેલા તેમના દેહમા સીંચાણ અને વન
ઓ પરસ્પર અવિગેહથી માળા કરીને રક્ષા હતા. વનના મોરના અનાજથી ત્રાસ પામે
હજો મોટા સર્પો વહીઓથી ગહન થયેના તે મહાત્માના શરીર ઉપર વહી
હતા. શરીર ઉપર ચડીને નટકતા એના લાબા મર્પોથી બધું મહાત્મા બાહુબળિ
હંજર હાથનાળા હોય તેના જણાતા હતા. તેમના ચરણ ઉપરના રાક્ષસોથી નીર
ળતા સર્પો બધું ચરણના કડા હોય તેમ પગે વીંટાય રહેતા હતા.

એવી રીતે ધ્યાનમા રહેના બાહુબળિને, આહાર નિના વિહાર કરતા જનનસ્નાનીની
જેમ એક વખ ચાત્યુ ગયું વર્ષ પૂર્ણ થયું તે સમયે વિશ્વવત્સલ ઋષિ વર્ણને
ગ્રાહી અને સુહરીને બોલાવી કહ્યું—‘હાલમા બાહુબળિ પોતાના પ્રચુર કર્મને મદદથી
શુકનપક્ષની ચતુર્દશીની જેમ તમરહિત થયેન છે, પરંતુ પડદામા સુપ્ત રહેવ પામે
જેમ જોનામા આવતો નથી, તેમ મોહનીય કર્મના અસરપ માનથી તેને કેવળજન
પ્રાપ્ત થતું નથી હમણા તમારા બનેના વચનથી તે માનને છોડી દેશે, માટે તમે તુ
ઉપદેશને અંચે બંધો, હાલમા ઉપદેશનો સમય નતો છે’ પ્રભુની તે આવા મનો
ચડાની તેમના ચરણમા નમસ્કાર કરી, ગ્રાહી અને સુહરી બાહુબળિ પામે જાન નહી
મહાપ્રભુ ઋષિમહેનજ પ્રથમથીજ તે બાહુબળિના માનને જણાતા હતા, તોપણ એક
વન સુધી તેની ઉપેક્ષા કરી હતી, કારણકે તીર્થંકર અમૃદ વક્ત્રવાળા હોય છે, તેથી
અવસરેજ ઉપદેશ આપે છે.

આર્યા ગ્રાહી અને સુહરી તે પ્રદેશમા ગયા, પણ રજથી આચ્છન્ન થયેલા ગળની
જેમ ઘણી વેનડીઓથી નીંટાય ગયેના તે મહાનુભાવ તેમના જોવામા આવ્યા નહોં. વાર
વાર શોધ કરતા તે બંને આર્યાએ વૃક્ષની જેવા થઈ રહેના એ મહાત્માને કોઈ પ્રકારે
ઓળખ્યા. ઘણી નિપુણતાથી તેમને બહી તે બંને આર્યાએ મહાનુભાવ બાહુબળિને ત્રીજી
પ્રતિષ્ઠા કરીને વદના કની. પછી આ પ્રમાણે કહ્યું—‘હે જોષ્ઠાર્ય! ભગવાન એક
આપણા પિતાજી અમારે મુખે તમને કહેવારાં છે કે હસ્તીના રક્ષક ઉપર
આરૂઢ થયેલા પુરુષને કેવળજ્ઞાન થતું નથી’ એમ કહી તે બંને ભગવતી જ્ય

[illegible]

અને આપણા નામ , ૧૧૧૦ . અને ૩૫૦ જે છાવના । તે અનુદુષ્ટ પાત્રો
છાવે । જુ પદ પુ વિદી । રજી અ અનખો ડાને પાવ અને રિપેન્ડે
। જુ . ૩ ને દે તે અને દુ મો યો મુન કરી વિખાલી થયે નમ
- ૩ અને ન જાલીલાના ૧૧ રિકેરી વિ જ રોપ કે અને દુ કજા મૂક
મેના ૧૧ - રી વિ જ રજી અ મુનિયા અકિવન થને ગે ૩ અને દુ કજા
પુનઃ ૧૧ રજી ને કકિયા ન કકિયા ૧૬ । કરેય તે અને દુ કકિયા ને

તીય એવો અગ્ર દુઃખ યાગના અગે યુદ્ધ ચિયગનડ અતિ સુગવી છે અને દુ તેથી
 દિન દેવાને ત્રિપે દુર્ગતવા છે છુ તથી નદનાકિને પ્રદાન કરીય એ નમણે મોદ
 દિન છે અને દુ મોદયા આગ છુ, તથી નવા ચિન્તે ઇતને મનાડ કાગ સા ।
 તીય એવા નિ કાપ દેવાથી એવ તરને પ ના । છે અને દુ કાપના કડા
 અને છોરે નવા ન્યતિને નાટ કાપના નમ સા લ કીય એ મુનિઓએ પાપથી
 પાપી ધવા ડવરાગા નચિત નમો ત્યાગ કર્યો છે, પ । દુ તો પગિમિત યગથી
 નન અને પાત કીય ' એવી ગીત પોતની ચુદિથી પોતનુ નિ । (વેય) ક-થી તેસ
 વેય ધા લ કી મનિ નવાનોની નામે વિદા ક ના ના એ અગ્ર એ મોદકેગકડા
 કેદવય નડો, પ । બનેતા અચથી કાપના યેવ છે તેન મનિચિ મુનિ પલ નડો અને
 દવય જન નડો, પન બનેતા અચરાગા નવીન રાપારી યેયો દ મોના મક પપાનો
 એન મદવિઆમા મિત વેયરાગા મનિચિને એ પ ॥ લોધ કૌતુક્યા તેને ધમ પૂજા
 જાય તેના કાગમા તે મુ કાગર ગુલરાગા નાકુનતોચ કાગેય કરતા અને એમ
 કદવા પોતે એ પ્રમાણે કેન નયા આન ના, એન કાગ પૂજતુ તો તેમા પોતાનો અગ્રજિ
 જલવાચ એ પ્રમાણે પ્રતિગાધ આપતા છે, અગ્ર છન દીક્ષા વેનાનો અગ્ર બળાવે તા
 તેને તે વનુની પાને મોકલતા દતા અને અનાથી પ્રતિગાધ પાનાને આનનાર એ લગ્ય
 અહીંચિને નિ કા લ ઉપધા નામા બ કુનમાન અગાન જાગેનછ પોત દીક્ષા
 આપવા દતા.

એન પ્રબુની સાથે વિદાગ ક ના એ મનિચિ એક દિનન કાટના કુળાની જેન નડા
 કાટ ગા કાપના યેયો અનકબનથી ત્રટ થયેલા કપિના પેટે મનથી ત્રટ થયેના એ
 મનિચિની નવા પૂજવાગા નાકુઓએ પ્રતિગાધ કરી નડો એટલે મુનો નાગે એમ નક્ક
 વિન દુકા કિચી નાગે બારા પ્રમે, તેન ઉપનાગ વિના મનિચિને એ ગા અનિક
 પીડારી યેયો નોગ્ર અ દુયમા નડાય દિન પુરની જેન મોર ગામા પડલો મનિચિ
 પે ના નનમા આ પ્રમાણે વિનારના ના યો-અહો ' નાદે આ બનનામ કો અગુબ
 કેન કાગ આગુ જાગુય છે, એથી ના । મોગના સાકુઓ પ । પગી જેન મારી ઉપેતા
 કર છે પગુ કુવડ પક્ષી બિને એઈ થકે નડો તેના જેન નકાય કનાત ન્યપો દોષ
 નથી, તેન નાદે વિરે પલ એ અપ્રતિનારી સાકુઓનો કાગ પલ દોર નથી, ગરબ કે
 કાગ કુજવાગા જેન અગ્રજી મેના ક નડો, તેમ સાનવ કનથી વિરમેલા તે નાકુઓ
 અવવ કર્મ કરનારો ૭ દુ તેની મેવાવૃત્ય કેમ કરે, તથી તેઓની પ્રમે નાદે વૈયાવૃત્ય
 રાવવી એ ચુકવ પલ નથી, કેનકે તે મનગ કરનાથી થયેલા માગ પાપની વૃદ્ધિને માટ
 યાત તેવી છે હવે તો ના । ઉપનાગને નાટકાઈ નારી જેના મ ધમવા પ્ર પુરની શેવ
 કે મગકે મનની સાથે મગમ ચુકા છે એવી ગીતે નિચાગ ક ના કેટલેક કાગે મનિચિ
 પ્રાનિતુજ્ઞ થયો ખાગી નનીન પાથુ કોગ કાગે ન્યમેવ સારી થત બાય છે

અન્યદા મહાત્મા ઋષભસ્વામી નિધનો ઉપકાર કરનાર વર્તીજનુના મેન સ્થળે
 દેશના આપના હતા ત્યાં કપિવ નામે ઈર્ષ દૂગ્ધમય રાગપુત્રે આવીને ધર્મ સાત્ત્વ
 ચક્રનાકને આહતીની જેમ, પુનડને વિનસતી જેમ, સીપા ભાગ્યનાળા ગગીને ઓપતી જે-
 નાથુ રાગનાળાને સીતળ પલાર્યની જેમ અને બકગને મેનની જેમ તેને પ્રશ્નને કહે-
 'મર્મ રૂચો નહોં તેથી બીજા પ્રકારના મર્મને સામગનાની ઈચ્છાવાળા એ કપિવ આ-
 તેમ હાથ દેરતી એટલે સ્વામીના શિષ્યોના નિવક્ષણ પેગનાળા મગિચિને તેલે એથે એ-
 ખગેદ કરનારને બાળક જેમ મોટી દુકાનપરથી નાની દુકાને જાય, તેમ બીજા ભં-
 સામગનાના ઈચ્છનારો કપિન સ્વામીની પામેથી ઉઠી મગિચિની આગળ આવ્યો
 મરિચિને ધમ માર્ગ પૂછ્યો, એટલે તેણે કહ્યું-‘અમાગી પામે ધર્મ નથી, બે ધર્મના અ-
 હો તો સ્વામીનોજ આશ્રય કરો’ મરિચિના એના વચન નાભળી કપિવ પાછો પ્રક-
 પામે આવ્યો અને અગાઉ પ્રમાણે દેશના સામગના નાગ્યો તેના ગયા પછી મરિચિ
 નિન્ધાર્યું-‘અહો’ સ્વક્રમ દૂષિત એના આ પુરૂષને સ્વામીનો ધર્મ રૂચો નહોં’ શી
 આતકને મૂળાં સંભારવા પણ શુ યાય ?’

યોગીનારે કપિન પુન મરિચિ પામે આની કહેના નાગ્યો-‘શુ તમાગી પામે જેના
 પાપ ધમ નથી? એનજ હોય તો પછી તેના વત પલ કેમ કહેનાય ?’ આ નખતે મરિચિ
 વિચાર્યું કે-‘તેનયોગે આ કાંઈ મારે વાયક મળી આવ્યો જણાય છે ઘણે કામે ન-
 નરખાનો યોગ થયો છે, માટે હું જે મહાયરહિત છું તેને એ મહાયરૂપ થાઓ’ ન-
 નિન્ધારીતેણે કહ્યું-‘ત્યાં પાપ ધમ છે ને અહીં પાપ ધમ છે’ તેના આ એક દુર્ભાષણ
 (માતૃ) થાં તેણે પ્રયત્નપૂર્વક સાગરોપમ તમાપા ઉત્કટ મમાર નવાર્યો પછી તેણે મ-
 વને દીક્ષા આપી અને પોતાનો સદાયક કર્યો ત્યારથી પરિનામકાળનું પાપકથર થયું

નિષોપકારી જગસાન શ્રીઋષભદેવજી આમ, ખાપા, નગર, દ્રોણમુખ, ગદ-
 પાનન, મહા, આનમ અને બેશ્વર્યાવી પરિપૂર્ણ પૃથ્વીમા નિચરતા હતા નિર-
 સમયના પોતાની આંતરિયાએ નનામે યોગન મુરી મોઘના વ્યાધિનું નિરાગલ ક-
 વાયો વર્તીજનુના મેનના જેમ જગત્પુત્રોને શાંતિ પમાડતા હતા, ગમ એ-
 અનીનિત્ય નિરાપથી પ્રમતે મુખ આપે તેમ મુરક, તુક નિગેરે ઉપદ્રવ ક્રમ-
 જીવનો અપ્રતૃતિથી નર્મનું રસ કરતા હતા, અતકારના કાયથી સૂર્યની જેમ અ-
 આના નૈમિનિક અને આશ્વત ને સાત કરનારી સનને પ્રનત કરતા હતા, રસ-
 સર્વ રીતે રસ કરનારી વ્યવહારપ્રતૃતિથી જેમ મોડનનૂદને આનંદ પમાડ્યાં હતા
 તેમ દાઢ નિદ્રાગતી પ્રતૃતિથી સનને આનંદ પમાડતા હતા, ઓપવથી અજા-
 અનિપુરણે નાચ કર તેમ અનિવૃટિ અને અનામૃટિના ઉપદ્રવને નાચ કરતા હતા, અતક-
 ત્યની જેમ ન્વયક અને પ ચક્રને મય દૂર થનાથી તત્કાળ પ્રમત થયેલા લોકે તેને

અત્યંત શ્વેતપાણને વીધે અણે ઘરફજતુના નાકળાનો એક ઠેકાણે કપેને
 હોય, ઠગ ગયેના સીંગસમુદ્રનો વાની મૂકેન વેનાફટ હોય અથવા પ્રજાના અન્નાનિષ
 વખતે છદ્દે વૈક્રિય કરેલા ચાર વૃથબના ડાપમાદિનો ઉચ્ચ સૃગનાગો એક વૃથમ દે
 એવે તે ગિરિ જાણતો હતો નદીયે દ્વાપમાદિની પુષ્કરિણી (વાવડી) ના મધ્ય
 ધિમુખ પનતોમાથી આવેનો અણે એક પર્વત હોય, જબૂદીપરથી કમવનો એ
 એક ખિમખટ (નાળ) હોય અને પૃથ્વીનો અણે શ્વેત ગ્લમય ઉચ્ચ મુગટહોય ત
 તે પર્વત શોખતો હતો નિમજ તથા પ્રકાશવાગો હોવાથી દેનગણો તેને હમેશા જાણ
 ન્નાન કગનના હોય અને વસોથી અણે હુજા હોય તેવો તે જાણતો હતો નામ
 ઉડાડેના કમનના રેપુઓનડે તેના નિમજ સ્ફટિક મણિના તટને સ્રીઓ નદી
 જગ જેવો દેખતી હતી તેના ચિખરોના અથભાગના નિશ્રામ વેનાને મેડડી નિષ
 ધગની સ્રીઓને તે વૈતાલ્ય અને શુદ્ધ દિમાનયતુ અરપ કગવતો હતો સ્વર્ગજનિ
 અણે અનરીક્ષ નાપ હોય, દિશાઓનુ અણે અતુલ્ય હાસ્ય હોય અને હુનસરને
 નિનાપ કરનાની મુતિધનુ અસ્ય સ્થળ હોય એવો તે જાણતો હતો તેના ચિખ ત
 મધ્ય ભાગમા કીડથી શ્રાત થયેના મૃગો મેડેના હતા, તેથી તે અનેક મૃગજા
 (ચદ્ર) ના નિઅમને બતાવતો હતો નિઅરણાની પકિતઓથી અણે નિમજ આ
 વસને છેડી દેના હોય અને નૃપકાન મણિઓના પ્રસરતા કિરણોથી અણે ઉચી પ
 કાવાગો હોય તેવો તે જાણતો હતો તેના ઉચ્ચ ચિખરના અથભાગમા સૂર્ય નક
 થતા, નેડી તે નિહુદોદની મુગ સ્રીઓને ઉચ્ચાયનો જમ આપતો હતો અ
 નરૂપનડી સ્વેના મોટા જો હોય તેના અતિ આદ્ર પનનાગા વૃક્ષોથી તેના નિ
 તર જ્યા થઈ રહી હતી એવરોની સ્રીઓ કોતુકથી મૃગના બચ્ચાઓનુ કડક
 પાવન કરતી, તેવી દરલીઓના જરતા ફુનડે તેનુ મન વતાનન મિચ્છતુ હતુ કડક
 પવના બર્ડો નક્કાગી ચમરીઓના નૃત્યને જોનાને માટે ત્યા નગરની સ્રીઓ નરોની
 ટ્રેનો કરીને નહેતી હતી રનિયા શ્રાત થયેલી સપિલાઓ ત્યા વનનો મ. નક પાવ
 પીતી હતી, તેના વત્તાનને પનરૂપી નટે કીડથી નચાવ્યુ હતુ, કિનગની અ
 નિના અરમડી તેની હુકાઓને નિરૂપ કરતી હતી અને અમેરાઓના ન્નાન
 ચના પનારાથી તેના નરોનુ જગ તરગિત થયેતુ હતુ ઇંછ ઠેકાણે મોગાવ
 રમત, ઇંછ ઠેકાણે પાનગોળો કગા અને ઇંછ ઠેકાણે પાણિ (પા) બાનતા યસ થી
 તેના મધ્ય ભાગમા પ્રવાહક થઈ રહ્યો હતો તે પર્વત ઉપર ઇંછ ઠેકાણે કિનરો
 સ્રીઓ, ઇંછ ઠેકાણે નિરુદોદની સ્રીઓ અને ઇંછ ઠેકાણે નિનારની સ્રીઓ કીડ
 પીત હતી, ઇંછ ઠેકાણે શકેલા દાસકુળ આઈ ઉનત થયેના મુક પક્ષીઓ રમ
 ક તા દગ, ઇંછ ઠેકાણે આજના અકુર આનાથી ઉનત થયેલી ઇંકિડાઓ પચ
 રવ ક તી હતી, ઇંછ ઠેકાણે કમવનતુના આન્યાની ઉનત થયેલા હસો મડ

જોવા સર્વોમાં—સત્તરચીની અપુષ્પાગ્રામા ચકરતનુ પ્રગટ થયું સત્તરે કોથ તેનો મહોત્સવ દિગ્વિજય માટે પ્રયાણુ દિગ્વિજયનું વિસ્તારથી વજન, અગ્રધ વ દામ પ્રમાણ સિંધુ પૈતાલ્ય તમિષ્ઠા નુગદિગ્ધિ તથા ખડપ્રાપ્તિ વિચેરના અધિગ્રાહિ દેવાનુ આધન એએએને છતવુ વિદ્યાધરાને વલ કરવા કાવતપુરે નામ લખવુ નવ નિધનનુ પ્રગટ થયુ ખમે ખડનુ સાંપનુ ચક્રવર્તીની ક્ષતિનુ વજન વિનિતા તરફ નવજી. વિનિતા પાસે પાવ ચકીનુ અધીન માટે નીકળતુ સીરતની પ્રાપ્તિ તેને લઈને અવણીમાં આવવુ વિનિતામાં પ્રવેશ નાચરોએ કોથ મહોત્સવ ચકીનો મહારાજામિષેક મહોત્સવ

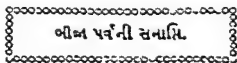
પૃષ્ઠ ૬ થી ૧૦૭

પાંચમા સમમા—અચરતનુ સાંતપુર (વિનિતા) પધારવુ સત્તરચકીનુ વાદવા આવવુ તેણે કોથ પૂજા અચરતે આપેલ ઉત્તર ચક્રસરચની ઉત્પત્તિ પ્રભુનો અન્યત્ર વિદ્યાર સત્તરચકીએ ભેગવેલ સાચારિકે ભેગ તેન થયેલા સાં દાગર પુવા તેમણે કોલી દયટન માં વિરહિ ચકીએ આપેલ આગ પ્રયાણુની નેપાળી તેમને થયેલા અપમાનગિક તેર ગતો સદિત કુમારોનુ પ્રપણુ અનુક્રમે અગપાં ચિરિ આવવુ ,મારોએ મત્રી પ્રત્યે પૂઠેલ જ્વાળા મત્રીએ કોથ નટપદનુ વજન નટપાં ૫૪ સોનુ ચડવુ કુમારોએ કોથ બિનપૂજા અચરતની સ્તુતિ તેલીધના રણજી માટે થાડ વિચાર કરતી ખાઈ ખાવાનો કોથ નિજી ૬ દરેલવડે ખાઈનુ ખાઈવુ તેથી થયેલ ભુવનપતિને ઉપર નાચરાજીનુ સત્તરકુમારો પાસે આવવુ નાચે નોડીપ જન્મુમારે કોથ સાતન નાચેનુ પાન જવુ સત્તરકુમારોએ ખાઈ પૂરવા માટે લાવેલ મચાનો પ્રવાહ તેથી નાચકુમારને થયલ સવિશય ઉપદેશ નાચેકનો કોથ સત્તરકુમારોને જાતી ભરમ કરી ઈપાન જવુ

પૃષ્ઠ ૧૦૮ થી ૧૧૧

છટ્ટા સર્વોમાં—ચકીના સૈન્યમાં ઉત્પત્ત થયેલ દોશાનગ અત ગુરમા થનો વિદ્યાપ તેનાપતિ વિચેરેના પ્રથમ અથેખા તત્ત પાલ જવાનો નિજી અથેખા સમીપે પદાજવુ ચકીના જયથી તથા લાભથી સૌએ મનુ પામવાનો કોથ નિયત હતુ ખાડાજી રૂપે તથા આવવુ તેણે સૈન્યને નાપેલ અથાસન કુવિમ બદલવુ ચકી પાસે આવવુ તેણે કોથ પેડાલ ચકીએ પૂઠેલ નજ તેણે કદલ જ્વાળા પોતાના પુત્રના અનુથી બદલે જતાવેલ પાતવાર ચેક મચગિ અમિતી માચની તેની અપ્રાપ્તિ ચક્રવર્તીએ પોતાના મદલ અજથી કોથ જ્વાળા ચકીએ યાદનિચારભાષે અપાવલ ઉપરેશા ચાલણુપ ૬? આપલ સમુગ્ધિ ઉત્તર પ્રાંતે પુરખાણુના કોથ સમચાર તેજ તત્ત સામ પ્રિંગેના રૂલ સાથે સમપ્રમાવેલ ચકીનુ સમ્મલ જો જવુ કોથ અપેલ યોજ સ રમા અને અત ગુરમા થલ રોથ અજત નાકદ યાડાજી રૂપે ઉદે ફરીને આપેલ યોજ સમચારને ભેગ ને મેલ જતેનાં સમચાર પ્રાપ્તિ તુરુદિ નથાને મેલનિચારભાષ કોથ લાભવિગતી ચમ દરિક કથ તે ઉપરથી તવાનો ભેષ ખા ન મત્રીએ કોલી ખીન ૬ અધિગ્રા અથવાચાં ૬૫ તે જરથી લેવનો ભેષ ચકીને રમ થયેલ સદાચર તેણે નજ કોલી ઉદિચારણુ અટપદ નટક રહેનચ સોડોતો પોધાર જાનો ઉપર નિચારકુ રચ ચક્રે નદીરથે મેલ થયે તેણે ઉપરનુ કોથ નિચારકુ પાલ જવા કોથોનુનિયે થયેલ સમચાર અનુક્રમે દિગ્વિજય પૂરખા સમીપે અત્રીરથે કોથ પૂજા કોથએ કોથ પૂર નર અત્રી થે કોથ નિચાર તેનુ નરેખા આવવુ સત્તરચકીએ અધ્યાપક ચરિત્તના અત્રી થોડા અધ્યાપકોએ અધ્યાપકનુ તથા પધારકુ સત્તરચકીનુ વ થા જવુ ચકીએ કોથ અનુથી સ્તુતિ અધ્યાપક ચરિત્તના ૧ જાન થતા દિગ્વિજય મરચની પ્રજ્ઞા તેનો સોધાર અત્રીરથે કોથ નિચારણુ નાચે કોથ ૧૫ નિચારકુ પ્રાપ્તિ થકોને થાપ કોથના અચરતના પદેકરનુ વજન અચરતનુ સેનેવિચાર પદરુ અચરતનુ તથા સત્તરચકીનુ નિર્જી ૬ કોથ નિર્જી ૬ મહોત્સવ

પૃષ્ઠ ૧૧૭ થી ૧૨૬

બીજા પર્વની સમાપ્તિ

૬૨. કળા હતા, ઇર્દેમણે મરિતાના તટમા મદનાગા થયેલા કૌચ પક્ષીઓના
 ૬૩. રંગે થતા હતા, ઇર્દેકાણે નજીક રહેલા મેઘથી ઉન્માદ પામેના મધુરોનો
 ૬૪. કેમ રમ્મ થતો હતો અને ઇર્દેકાણે મરાવગમા ફૂટતા માગ્ય પક્ષીઓના રમ્મો
 ૬૫. સમગાના હતા એથી ને ગિરિ મનોહર વાગતો હતો ઇર્દેકાણે ગતા અથો
 ૬૬. કૃષ્ણના પત્રોથી બધે કમુખી વમવાગો હોય, ઇર્દેકાણે તમાલ, તાલ અને
 ૬૭. દિલાનના વૃક્ષોથી બધે સ્થામ વસવાગો હોય, ઇર્દેકાણે સુદર પુષ્પવાગા ખાખ
 ૬૮. ગત વૃક્ષોથી બધે પીગા વમવાગો હોય, અને ઇર્દેકાણે માલતી અને મલિકાના
 ૬૯. સમૃદ્ધથી બધે એવ વસવાગો હોય એવો તે પવત જાણતો હતો આડ યોગન હંચો
 ૭૦. મેઘથી તે આકાશ જેટલો હંચો લાખતો હતો એવા તે અષ્ટાષ્ટ પર્વત ઉપર ગિગિતા
 ૭૧. જેવા મિદિ જગત્પુત્ર આડક થયા પવનથી ખગતા પુષ્પોથી અને નિરરણાના જગથી
 ૭૨. એ પવત જગ પતિ પ્રભુને અર્ધપાલ આપતો હોય તેવો જાણતો હતો પ્રજુના ચરણ
 ૭૩. થી પવિત્ર થયેલો એ પવત, પ્રજુના જન્મનાત્રથી પવિત્ર થયેના મેઝથી પોતાને ન્યૂન
 ૭૪. માનતો નહોતો હર્ષ પામેલા કોકિલાદિકના રંગના મિલથી બધે તે પવત જગત્પતિના
 ૭૫. તુલ નાને દેખ એવો જાણતો હતો

તે પર્વત ઉપર વાયુપ્રભાદેવોએ એક યોગન પ્રદેશમાંથી માર્ગન કળારા મેવદ્રની
 જેમ સજવાગમા તુલ કામદિક ફર ક્યું અને મેઘકુમારોએ પાણીને વહેનાગ પાણની
 જેવ. વદના વિપુર્વને મુગધી જગથી તે જમિ ઉપર મિચન ક્યું પડી ત્યાં દેવતા-
 ઓએ વિશાળ એવી સુવલુગ્નની શિનાઓથી દર્પણના તળની જેવુ સપાટ પૃથ્વીતળ
 ખાલી હીધુ તેની ઉપર બ્યતર દેવતાઓએ દેદ્રવતુષના ખડની જેવા પચવર્ણ
 પુષ્પોની જનુપ્રમાણ વૃદ્ધિ કરી અને જમન નદીના તળની શોભાને અહલુક
 નાગ વૃક્ષોના આદ્ર પત્રોના આરિશાએ તોળ્યો બાંધ્યા આરે બાજુ નમોની હાર
 બાંધ્યા મકગદ્ધનિ તોલ્યો મિધુના બને તટમા રહેના મગની શોભાને અનુમરતા
 દેખતા હતા. તેના મધ્યમા બધે આરિશાઓની દેવીના રૂપના દર્પણો હોય તેવા
 આરે છત્રો તથા આકાશગાના ચપળ તળોની શ્રાંતિને અપનારા પવને તળિત
 કંવા ધ્વજપટો શોભતા હતા તે તેરમોની નીને ગ્વેડા મોતીના નવમિંગે મવ જગત્પતુ
 નાની મગગ છે એવી નિવનિપિન્દા વિભમને કાવના હતા બાધેશ જમિતળ ઉપર
 વૈભ નિક દેવતાઓએ રત્નાકરની શોભાના સર્વસ્વ જેવો ગ્લમય ગ. કર્યો અને તે ગ
 ઉપર માનુષેતર પવતની સીમા ઉપર રહેલી ચદ્રનુષના કિંગ્મોની મળા જેવી માણેકના
 મળાની પક્ષિઓ રચી. પડી એ તિરપતિ દેવતાઓએ વનયાકારે કરેલુ હેમાદ્રિ પવ
 તનુ શિખર હોય તેવો નિર્નજ મુવલનો મધ્યમ ગ. કર્યો, અને તેના ઉપર ગ્લમય કાગગ
 થયા તેમા પ્રેમદેના પ્રતિબિબો પડવાથી બધે ચિત્રવાગા હોય તેવા તે કાગગો
 જાણતા હતા તે પક્ષી બવનપતિઓએ, કુડલાકારે થયેના મેળનાગના સરીંગના જમને

આપનારો છેવો રૂપાનો ગઢ કર્યો અને તેની ઉપર સ્ત્રીગંગાના તટના જગ કપ રહેલી ગઢકની શ્રેણી હોય તેની મુનણના કાગળની શ્રેણી કરી પડી જેમ અરોહ નગરીના ગઢમાં કર્યો હતા તેમ યજ્ઞોએ તે દેક ગઢમાં આગ આગ દગવામ કર્યો અને તે દગવામને માણેકના તોરણો કર્યો, પોતાના પ્રમગ્તા કિંગ્સોથી જાણે તે તોગ્ગો જાનુણ હોય તેવા જણાતા હતા દેક દ્વારે વ્યત્તોએ નેવની ખામા રહેલી મજબૂત રેખાની પેઠે આચરતા કગ્તા નુમાડાડપી કામિઓને વાળ કગ્તારા ધૂપિવ્યાઓ ગજ્જ હતા મધ્યગઢની અદગ ગિાના, ધગ્મા દેનાલયની જેનો પ્રમુને વિશ્રામ લેત માટે એક દેનદદ ગ્થો નહાણની મધ્યમાં જેમ કુવાચ્યલ હોય તેવું વ્યત્તોએ તે સમનસગ્પના મધ્યમાં ત્રણ કોશ હંચુ ચૈત્યવૃક્ષ ગ્થુ તે ચૈત્યવૃક્ષની નીચે પેનાલ કિરણોથી જાણે વૃક્ષને મૂળથીજ પવિત્ર કરતી હોય તેવી એક રત્નમય પીઠ ગ્થી, અને તે પીઠ ઉપર ચૈત્યવૃક્ષની શાખાઓના અત પશ્વોથી વાર વાર માફ થતો એક મ્તગ્ગ ગ્થો, તેની મધ્યમાં પૂર્વ તરફ નિકમિત કમનકોશની મધ્યમાં કલિકાની જુવુ, પાદપીઠ સહિત એક રત્નસિંહાસન ગ્થુ, અને તેની ઉપર જાણે ગગાના આવૃત્તિ કોશ ત્રણ પ્રનાહ હોય તેના ત્રણ છત્રો બનાવ્યા એની ગીને જાણે અગાઉથીજ તૈયાર હોય અને તે દાદ ઠેકાણેથી લાનીને અર્ધી મૂડી દીવુ હોય તેમ કાલવારમાં દેવ અને અધુરેને મળીને ત્યા સમનસગ્ગુ ગ્થુ

● જગત્પતિએ ભવ્યજનોના દદયની જેમ મોક્ષદ્વારરૂપ એ સમવસરણમાં પૂનદ્વારથી પ્રવેશ કર્યો તત્કાળ જેની શાખાના પ્રાન પવિત્રો પોતાના કણના આભૂષણરૂપ થતા હતા એવા અગોકવૃક્ષને તેમણે પ્રસિદ્ધ કરી પછી પૂર્વદિશા તરફ આવી 'નમસ્તીર્થાય' એમ બોલી રાજદસ જેમ કમન ઉપર મેમે તેમ તેઓ સિંહાસન ઉપર ખીરાજમાન થયા તો તજ બાકીની ત્રણ ગાના સિંહાસન ઉપર વ્યતરદેવોએ ભગવતના ત્રણ રૂપ વિકુર્વા પછી માવુ, સાધ્વી અને વૈમાનિક દેવતાની સ્ત્રીઓએ પૂન દ્વારથી પેસી, પ્રદક્ષિણ કરી ભક્તિપૂનક જિનેશ્વર અને તીર્થને નમસ્કાર કર્યો અને પ્રથમ ગઢમાં પ્રથમ ધમડપી કુલ નના વૃક્ષરૂપ માધુઓ પૂન અને દક્ષિણ દિગાના મધ્યમાં મેળ, તેમના પૃથ્થભાગમાં નૈમનિક દેવતાઓની સ્ત્રીઓ ઉભી રહી અને તેની પાછળ તેવીજ રીતે સાધ્વીઓનો સમૂહ ઉભો રહ્યો જુવનપતિ, જ્યોતિર્મી અને વ્યતરોની સ્ત્રીઓ દક્ષિણદ્વારથી પ્રવેશ કરી પૂન ત્રિધિ વત્ પ્રસિદ્ધા નમસ્કાર કરીને નૈમન દિશામાં મેડી અને તે ત્રણે નિકાયના દેવો પાદ દ્વારથી પ્રવેશ કરી તેનીજ રીતે નમી અનુક્રમે વાયવ્ય દિશામાં બેઠા આવી રીતે પ્રજ્ઞ સમોમયો જાણી, પોતાના વિમાનોના સમૂહથી ગગનને આચ્છાદન કરતા ઈદ્ર સા સત્વર આવ્યા અને ઉત્તરદ્વારથી સમવસરણમાં પ્રવેશ કરી, વ્યામીને ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી નમસ્કાર કરી ભક્તિવાન ઈદ્ર આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરના લાગ્યા

“હે ભગવન્ ! જો કે ઉત્તમ યોગીઓથી પણ આપના ગુણો સર્વ પ્રકારે ભણા અગ્રથ્ય છે, તો સ્તુતિ કરવાને યોગ્ય એવા તે આપના ગુણો ખ્યા અને નિત્ય પ્રમા

એવે દુ મોના દયા તથાપિ તે નય 'દુ યથાશક્તિ તમાગ મુષોને અવીથ શુ
વગેરે મનુ ય દીર્ઘ મા । ચાતે તો તને શ્ર, નિવા' દે પ્રમુ' આ મમાગુપી
અનખન મેથથી પવથ થયેના પ્રાણીઓને જેના ચગનની છાયા છવની છયાનુ
અચગન ક' છે અવા અથા અમારી - સા ક' । દે નાય ! સુપ જેમ પરોપકારને માટે
ક્રાશ છે તેમ કમ વોમને માટેજ નિદાગ કરતા એવા આપ કનાય છે । મધ્યાન્હના
નુર્થે ની જેમ આપ પ્રમુ પ્રગથ થયે દેદની છાયાની જેમ પ્રાણીઓના કર્મ જાતગથી
મધ્યન પર્ણી જાય છે જેઓ દમેગા નમને જુએ છે ત નિર્ધીને ગવ ધન્ય છે અને
તમા । દયનથી સન્ય છે ને સ્વર્ગમા ગદેના રોય નાપમ અનન્ય છે દે તિજગ
તપિ । તેઓના દુઃખથી જૈયમા નમે એક અધિદેવતા ગદેના છે તે જવિકરનો
દુઃખમા પગ દુઃખ છે દુ આપની પામે એકજ પ્રાર્થના કર છુ કે ગામેગામ અને
નગરે નગર વિદાગ કરતા આપ કદાપિ માગ દુઃખને છોડીશો નહીં "

આવી ઝીને પ્રમુની મુનિ કરી, પચાગે બૃહિનો અપથ કરવા પૂવક પ્રલામ કરી
ત્વગપિ દેદ્ર પૂવ અને દત્ત દિશાના મધ્યમા મેશ પ્રમુ અથાપ પવત ઉપર પધાર્યા
એ જુતાન તત્તજ સંપાવક પુષ્પેએ આવી ચઢીને કર્ણો, કાગલકે તેઓને તે કાયને
માટેજ ત્યા ગમ્યા હતા જગવાનલી જાપિ કરનારા એ લોમને દાનાગ ચઢીએ સાડાબાગ
છેદી નુવલં આપ્યુ, તેવે પ્રમ ગે જે આપવુ તે થોડુજ છે પરી મહારાજએ સિ
હાનન ઉપરથી હઠી તે દિશા તરફ માન આડ પગનાં ચાલી વિનયથી પ્રમુને પ્રલામ કર્યો
અને પરી પાત્ર નિદામન ઉપર બેઠી, દેદ્ર જેમ દેવતાને મોનાવે તેમ ચઢીએ પ્રમુને
વદન કરવા જવાને માટે પોતાના નૈનિમિત્તને મોવાળ્યા વેનાથી સમુદ્રની હચી તગ ગપકિત
ની જેમ જગત ।યની આગાથી મન ગજાએ ચોતરફથી આવીને એકડા થયા દાથીઓ
ના સ્વરે ગર્જના કરવા હા યા અને ઘોઘાએ ઓખાગવા લાગ્યા, તે જાણે ત્વામી પાસે
જવને પોતાના અપિ ।દક (સ્વાર)ને ત્વગ કરગતા હોય તંના જણાતા હતા
પૂનકિન અગવજા નયિક અને પેદન વોડો તડાગી હપપૂવક ચાવવા લાગ્યા, કારણકે
જગવાન પાસે જવામા ।તની અજ્ઞા તેમને સુવપ અને મુગપના જેવી થઈ
પરી મોટી નદીના પૂરના જગ જેમ મે કાડમા સમાય નહીં તેમ અયોધ્યા અને અથા
પદ પનતની વચમા તે મેના નાતી ન હતી આકારમા રેતજવ અને મયૂરછત્રનો મગ
થવાથો મગા અને યમુનાના વેણીમગ જેવી શોભા થઈ રહી અધારોના હાથમા રહેવા
જાનાઓ પોતાના રુદ્રણાચમાન કિંગ્મોથી જાણે તેઓએ નીજ જાવાઓ હયા કર્યા
હોય તેવા ગોમના હતા દાથીઓની ઉપગ આરૂઠ થયેના પીરકુજરા હર્ષથી ઉત્કટપણે
મગના કરતા હતા, તેથી જાણે દાથીની ઉપગ બીજા દાથી આરૂઠ થયા હોય તેવુ લાગતુ હતુ
મર્વ સૈનિકો જગતપિને નમવાને માટે જગતચઢીથી પત્ર અધિક ઉત્સુક થયા હતા, કાર
ણે ખર્જનુ ધ્યાન ખર્જથી પછુ વળુ તીક્ષ્ણ થાય છે તે સત્તના દેવાહવે કારપા

જાની પેઠે મધ્યમા રહેલા ભરત ગાજને ' મન સૈનિકા એકઠા થયા છે ' એમ નિર્ભય કર્યું પડી મુનીશ્વર જેમ રાગદ્રેષના જયથી મન ગૌરવ કરે તેમ મહાગાજએ આજીવ અગધોર્ય કર્યું અને પ્રાયશિત્ત તથા કૌતુકમગળ કરીને પોતાના ચરિત્રની મેઘ ઉન્નત વસ્ત્રનેપાય ધારણ કર્યા મસ્તક ઉપર સેત છત્રથી અને બને બાજુએ કે આમરોથી શોભતા તે મહાગાજ પોતાના મદિગની અત્તેલિકા પ્રત્યે ગયા અને સુજ જેમ પુનાચન ઉપર આરૂં થાય તેમ વેદિકા ઉપર આરૂં થયેના તે મહીપતિ સુજ જેમ ગગનની મધ્યે આવે તેમ મહાગાજ ઉપર ચઢ્યા ભેરી, રાખ અને આતક વિરો હનમ વાગ્ગિત્રોના મોટા સમ્પ્રદાયી કુવારાના જગની જેમ આકાશભાગને વ્યાપ્ત કરતા મેધની જેમ દાગીઆના મદજગથી દિશાઓને વ્યાપ્ત કરતા, તો ગોવટે સાગની ના નુ ગોથી પૂર સીને આચ્છન્ન ન કરતા અને કપલુકથી જોડાયેના યુગલીઆની જેમ ફરે અને ત્વગથી યુક્ત થયેના મહારાજ અત પૂર અને પરિનાર મહિત થોડીવાગમા અજાણી આવી પડેલ્યા

મધ્યમ વેનાની કચ્છનાગો પુરૂષ જેમ શુદ્ધ્ય ધર્મથી ઉતરીને હંચા ચારિત્રધમ ઉપ આરૂં થાય, તેમ મહાગાજ ઉપરથી ઉતરીને મહાગાજ એ મહાગિરિ ઉપર ચઢી ઉતર દિશાના દાગથી નમનમગામા પ્રવેશ કર્યો, એટલે આનંદરૂપ અકુન ઉતર કાવામા મેઘ મમાન પ્રભુ તમના જોવામા આવ્યા પ્રભુને ત્રણસાર પ્રદક્ષિણા કરી, તેમ ચગલમા નમન કરી, મસ્તકે અજગિ જોડી ભગતે આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરી— " હે તમારી જગ્યાએ તમારી સ્તુતિ કરીને તે કુભથી સમુદ્રનું જાન કરવા જેવું છે, તથા પિંડ તમારી સ્તુતિ કરીને, કેમકે હું ભક્તિથી નિરુકુશ છું હે પ્રભો ' હીપકના મોઢથી ને ને પત્ત લીપકપાને જામે છે, તેમ તમાગ આનિત ભવિજનો તમારી તુલ્ય કા ' હે દમ્વામિન ' મત ' જમના દ્વિયત્રી દસ્તોદ્રાને નિમ્ન કાવામા ઓરારૂપ અને માર્ગે બનાવનાર તમ ' આમન વિજય પામે છે હે નિબુદનેશ્વર ' તમે આ ધાનિકમને દર્શન મળીના આ કમની જે ઉપમા કરો છો તે વોકક યાને માટેજ કરો છો એમ કં માનું છું હે પ્રભુ ' ગરુડની પાખના ગદેના પડેલ જેમ મસુદ્રનું ઉલ્લંઘન કરે છે, તમા ' ચગલમા લક્ષ થયેના નયજનો આ નમાગમસુદ્રનું ઉલ્લંઘન કરે છે હે નર ' અનન કલ્પ તરૂ વૃક્ષને દલ્લિત કરનામા દોહદરૂપ અને નિધની મોહરૂપી મહા નિદ્રામા પ્રાત કાળ મમાન તમારૂ દગન જયવત ને ૩ તમાગ ચગલકમના રાસકે રાલીઆના કમ વિગળ થઈ અપ ૩, કેમકે ચદ્રના મુકુ કિંબોથી પત્ત દાગીઆ ' કુ ૩ મેરની વૃત્તિની જેમ અને ચદ્રની ચદ્રિમની જેમ હે જગત્રાય ' તમારો પ્રજા મરને નગ્નેશ છે "

અવી રીને રજની સ્તુતિ કરી, નમસ્કા કરી ભગવાનિ ગામાનિક દેવદની જેમ દંડન પૃષ્ઠાને જે દેવદાઓની પછવાટે મન પૂરેલે મેઘ અને પૂરેલી પજ

સર્વ નારીઓ ઉભી થઈ પ્રજ્ઞના નિર્દોષ શામનમાત્રમ ચતુર્વિધધર્મ ગટે તેમ સમવસર
લના પ્રથમ કિલ્લામાં આવી રીને ચતુર્વિધ મધ બેઠો, બીજા પ્રાકારમાં પરંપરા વિરોધી
ગા પાતુ બધે બેઠવાળા નહોતો હોય તેમ યદ્ય મધ નિર્ધાર્યો દૃષ્યમક્ષિત બેગ ત્રીજા
કિલ્લામાં આવેના ગાંધ્યોના નવ વાહનો (હન્તી અસાદિ) દેશના માનગવાને ઉચ્ચ
કર્મ કરીને ગ્ધા પછી ત્રિભુવનપતિએ મધ ભાષામાં પ્રવર્તતી અને મેધના શબ્દ જોવી
ગંભીર ગિગથી દેશના આપવા માટી દેશના માનગતા નિર્ધાર્ય, મનુષ્ય અને દેવનાઓ
બધે અત્યંત ભારથી મુક્ત થયા હોય, અગ્ને કૃષ્ણ પામ્યા હોય, અષ્ટ ક પાલઅભિ
પેક કર્યો હોય, અષ્ટ ધ્યાનમાં ગ્ધા હોય અષ્ટ અહમિદ્રપણુ પામ્યા હોય અને અષ્ટ પર
ત્રણને પામ્યા હોય તેમ હાથી સ્થિર થઈ ગયા દેશના મમાપ્ત થયા પછી મહાવ્રતને
પામનારા પોતાના બ્રાતાઓને બે, મનમાં તાપ પામી ભગતગય આ પ્રમાણે વિચારવા
લાગ્યા- 'અહો! અગ્નિની જેમ હમેશા અનૃપ્ત એના મે આ ભાઈઓના ગાંધ્યને અદલ
કર્મને શુ કયું' હવે એ ભોગદારવાળી સફળી બીજાને આપી દેવી તે ગ્ધામાં પી હો
ધ્યાની જેમ મુ એવા માટે નિષ્ક્રિય છે કાગડાઓ પણ બીજા કાગડાને મોવાવી અત્રાદિ
ખુ ભક્ષણ કરે છે અને હુ આ બહુઓ વિના ભોગભોગવું છું, તેથી તે કાગડા પાછા હીન
છું મામસપણે જેમ કાઠ દિવસ બિંશા અદલ કરે છે, તેમ હુ ફરીથી જો તેમને ભોગ
મપ્તિ અપુ તો મારા પુણ્યયોગે તેઓ અદલ કરે ખગ 'એવી રીને વિચારી, પ્રજ્ઞના
નગલ સુમીપે જઈ, અગ્નિ બેઠી તેમણે ભોગને માટે પોતાના બ્રાતાઓને નિમત્રણ કયું

તે વખતે પ્રજ્ઞએ કહ્યું- 'હે મરવ અત કરજુવાળા રાજા! આ તારા બ્રાતાઓ મહા-
નત્રવાળા છે અને તેઓએ મહાવ્રત પાળવાની પ્રતિજ્ઞા કરી છે, તેથી મમાગની અમા
આ બહુને પૂર્વે ત્યાગ કરવા ભોગને વખત કરેલા અત્રની જેમ તેઓ ફરીથી અદાન
નહી કરે' એવી રીને ભોગના આમત્રન મળ્યા પ્રજ્ઞએ નિર્ધાર કર્યો, એટલે ફરીથી
પદાભ્યુક્ત ચક્રીએ વિચાર્યું- 'મગરદિન એવા આ મારા ભાઈઓ મિ ભોગને
ભોગવશે નહીં તોપણ પ્રાણધારણને માટે આહારને તો ભોગવશે' એમ ધારી તેમણે
પચમે મોટા ગાડા બરી અદાદ નગાવી પોતાના અનુજ ભાઈઓને પૂર્વની જેમ
નિમત્રણ કયું તે વારે પ્રજ્ઞએ કહ્યું- 'ભગતપતિ! એ આપાકર્મી (મુનિને અર્થ બના
વીને સાવેવ) આહાર યનિઓને ઉપયોગ નથી' પ્રજ્ઞએ એ પ્રમાણે નિર્ધાર કર્યાથી તમણે
અનુ અને અકાગિત અગ્ને માટે નિમત્રણ કયું 'મખક મરવપણામાં મર્વ શોભે
છે ને વખતે' હે મગરદ્ર 'મુનિઓને ગાંધિપિટક પનો નથી' એમ કહી ધમનકી પ્રજ્ઞ
ચક્રવર્તી ફરીથી વાપ્યા પ્રજ્ઞ નવ રીને મને નિર્ધાર કર્યો એમ વિચારી, નદ્ર જેમ
મકુવટે દુભાય તેન મહાગાજ ભરત પદાભ્યુક્ત વટે દુભાવા લાગ્યા. બ તને એવી ૧૦
વિવિધ થયેલા બેઠું છટે પ્રજ્ઞને પૂછ્યું- 'હે અગ્નિ! અવમદ કરેલા પ્રકાશ છે'

૧ મદિત્ત હજવસ ૨૨૨ ૨ મુનિને અર્થ કરે નહીં અને કાગડા પણ નહીં ૩ ગરવા
વિચારના રચાને મ. ૧ અદ લેલી ૫ ને

પ્રભુએ કહ્યું—‘ ડ્ર મ બ ધી, ચઢી મ બ વી, ગજ સ બ વી, ગૃહસ્થ સ બ રી અને મા
સ બ ધી—એના પાંચ પ્રકારે અનચરિત થાય છે એ અનચરિત ઉત્તરોત્તર પૂર્વ પૂર્વે જા
કરે છે, તેમા પૂર્વોક્ત અને પાંચ કત નિમિત્તા પૂર્વોક્ત વિધિ બજાના છે’

છંદ્રે કહ્યું—‘ હે દેવ ! જે માનુષ્યો માગ અનચરિતમા નિહા કરે તેઓને મે મા
અનચરિતની આજ્ઞા કરી છે’

એની રીતે કરી પ્રભુના ચરણકમલમા નવન કરી છંદ્રે ઉભો ગયો ભગવાનએ
સાબળી પુત્ર નિચાડ કર્યો કે—‘ એ મુનિઓએ એ કે માગ અનાદિકનો આગ કર્યો નથી,
તથાપિ અવચરિતના અનુચરિતની આજ્ઞાથી તો હું આગે કૃતાય થાઉં, એમ મનમા યો
એક દૃઢ્યવાળા ચઢીએ ડ્રની જેમ પ્રભુના ચરણ પામે ના પોતાના અવચરિતની પ
આજ્ઞા કરી પરી પોતાના નહુરમી (સામાન્ય રમંબુ) ન્દ્રને પૂછ્યું—‘ હાવ આ
હાવેના આ ભાતપાણીનું માગે શું કરવું ?’

છંદ્રે કહ્યું—‘ તે મન યુષ્માત’ પુરોધાને આપી દેતું’

ભરતે નિચાર્યું—‘સાવુઓ ગિનાય બીજ યુષ્માત’ પુરોધા કાપા હા’ માગ અવચરિ
આવ્યું, દેશવિરતિ એવા આવકો યુષ્માત’ છે, માટે આ સપ્તક તેમને આપવું થાય છે’

એવો નિર્ધય કર્યા પછી ચઢીએ સ્વર્ગપતિ છંદ્રનું પ્રકાશમાન અને મનોહર ન્દ્ર
તિનાહુ રૂપ એ/ વિસ્મય પામી તેને પૂછ્યું—‘ હે દેવપતિ ! સ્વર્ગમા પણ તમે આ
રૂપે રહો છો કે બીજે રૂપે રહો છો ? કારણ કે દેવતાઓ તો કમરૂપી (દંચિત્ત રૂ
કરનારા) કહેનાય છે’

છંદ્રે કહ્યું—‘ રાજન્ ! સ્વર્ગમા અમા આનુ રૂપ ન હોય, ત્યાં જે રૂપ હોય
તે મનુષ્યોથી જોઈ પણ ગણાતુ નથી’

ભરતે કહ્યું—‘ તમારા તેના પ્રકારના રૂપના દશન માટે મને ધારી છંદ્ર થાય છે
તેથી હે સ્વર્ગપતિ ! ચંદ્ર જેમ ચંદ્રને પ્રમત્ત કરે તેમ તમારી દિવ્ય આકૃતિના દશ
નથી તમે માગ ચક્રને પ્રસન્ન કરો’

છંદ્રે કહ્યું—‘ હે ! જા ! તમે ઉત્તમ પુરુષ છો, તમારી પ્રાપ્તિના વ્યથ ન જવી જોએ,
માટે હું મારા એક અગતુ તમને દશન કરાવીશ’ એમ કહી છંદ્રે યોગ્ય અનકાર
રોમની અને જગત્પ્રી મનિમા દીપિકા સમાન પોતાની એક અગુનિ ભરતગણ
બનાવી તે નકાશિત કાનિનાળી છંદ્રની આગળી જોઈ, પૃથિમાના ચંદ્રને જોવાથી સંક
દ્રની જેમ મેદિનીપતિ પ્રમોદ પદમ્યા ભગવાનયનુ એની રીતે માન બજાવી, ભગવત
પ્રજ્ઞામ કરી, સધાના અગ્નિની જેમ છંદ્ર તત્કાળ અતર્વાન યદ્ય ગયા ચક્રની પણ ત
મનિ નમન કરી, કરનાના કાર્યો મનમા ચિતતી છંદ્રની જેમ પોતાની અયોધ્યા નગરી
મા આવ્યા રાત્રે તેમણે છંદ્રની અગુનિનું આરોપણ કરીને ત્યાં અષ્ટાદિક ઉત્ત

બાળે માનુષ્યોને આપના લાગ્યા તેમથી કેટલાએક એવધથી વિગળ થઈ ગયા ના પા અને પશ્ચિમ મહાન કુળને અમમર્થ એના કેટલાએક શ્રાવણ થયા અને ગ્લની લાલિત થયેના તેઓને પાગ નિગતર ભોજન મળવા લાગ્યું ગમએ એ ભોજન આપ્યું તેથી વોકો પા તેમને જમાડના લાગ્યા, કાગણ કે પૂજિતે પૂજેનો પૂજાય છે તેઓને આશ્વાય કુળને માટે ચક્રીમરે અદ્ધ તોની સ્તુતિ અને યુતિ તે શ્રાવણની મહાવારીથી પવિત્ર અના આગ વે. ગંગા અનુક્રમે તેઓ માદન્ને પત્ર શ્રાદ્ધાણુ અના નામથી પ્રખ્યાત થયા અને કાકિલી ગ્લની રેખાઓ ત યજ્ઞોપવીત્ર થઈ ભગ્નગમ્ભી ગાત્રીએ તમનો પુત્ર સૂયયગા નામે રાજ થયો, તેણે કાકિલી રાજ અમાત્રી મુલની યજ્ઞોપવીત્ર કરી તે પત્રી મદાયથા વિગેરે થયા, તેમણે રાજ યજ્ઞોપવીત્ર કરી, પત્રી બીજાઆઅ પદ્મમય યજ્ઞોપવીત્ર કરી અને ડેવટે પીજામ્ભ મુલમય કરી

ભગ્નગમ્ભ પત્રી સૂયયગા થયા, ત્યાગપત્રી મદાયથા, પત્રી અનિનગ, પત્રી જામ્ભી તલો નાલીય, પત્રી કીતિધીય, પત્રી જજનીય અને ત્યારપત્રી હડનીય એ આ પુત્રી અના માચાગ વત્તો અઆઅ આ ભગ્નાર્ધનુ રાજ્ય ભોગવ્યુ અને કદ રાજ ભગ્નવત્તો મુગટ તલાઅ પા ધારણ કર્યો પત્રી બીજા રાજઓ થયા, તેઓ પુત્ર નદા રાજા તલ કીધે તને પાગળ કરી રાજ્યા નહો, કારણકે હાથીનો ભાર કાપે થાગજ કરી ગકે, બીજાથી ધારણ કરી ગકાય નહો, નનમા અને કથમા તીર્થે ભગ્નગમા નાદુનો વિચે થયો, અને તજ પ્રમાણે ત્યાગપત્રીના માત્ર પ્રજા અન શ્રાવણનો વિચે થયા ન નમયમા અદ્ધ તની સ્તુતિ અને યતિ તથા શ્રાવણ પર્વે જે ભગ્નગમ્ભી ગંગા દત્તા તે ગંગાયા ત્યાગપત્રી મુલમ અને શાવણ આશ્વાય વે. કર્યો

દેવે ચક્રાત્રી બ નાજ આશ્વિને વાન આપતા, કામકોટા મબધી વિનોદ વિનોદ નિાનન ક તા દત્તા એકા ચક્ર જેમ મગનને પવિત્ર કરે તમ પૂજીને જેમ નથી પવિત્ર તા ભગવાન આકાશ અદાપ ગિરિએ પધાર્યા દેવતાએ તેમ ત્યા નવતન ન કયું અને જગત્પતિ તેમા મેગ્નિ તમ દેવતા આપતા લાગ્યો ર્દન રતુ દા જે, એ જગત નિરો પીપ્પુ તેએ પાવનની જેમ ત્વરાથી અદ્ધી ભગ્ન નિરો ન કરે જ ન પ્રવેનની જેટલુજ તમને પાગિનેરિક આપ્યું કદાચુમ દેવે આપે નેપાનુ સીતુ થાય નહો પત્રી અદાપા પાતિ મમોમરના તજની અદ્ધ ન નિ પત્રી નનનિ ન નાજ આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરા લાગ્યા-કે જાક દુ-ગ્રજુ નદે નનના નમ્ભથી તમારી સ્તુતિ કર છુ, ક નકે એવેન ગા પુ રેની મદ દટિ દોય નેપાનુ મમર્થ થાય છે દેવકિનિ નાદે અવત ન નિવન થોગ આ જાતને તજમ આપતામા પીક મમ

માસની પહેલ તમારે મેળાવાન વ્યવસ્થા ને છે તે નાથ । પ્રમાદર નિદ્રામાં
 'સુષુપ્ત' મા । જ્યાં પડ્યોના મયને માં આપ નયની જેમ ના નાગ મેળાગમન
 કરી । જેમ માં કરી પડ્યો જ્યાં જ્યાં । પૂત અગિયો ઓગળે તે નમ
 માં જ્યાં જ્યાં વડ કરી ડાહ્યાન કર્યા કરે તમા । દયનયી નાથ પામે તે દે પ્રજુ ।
 જેમનું મુખન માં (બીજા આ ।) થો મુખન દુષ્કર્મ માં (ત્રીજો આ ।) સાથે
 છે તે મેળાવમાં ક પડ્યોથી પામ વિશેષ મળે આપના । તમે ડાહ્યા થયા એ
 તે મેળાવના પાત્ર । જેમ મેળા ગામડા અને જુવનોથી પોતાની નગરને ડાહ્યા કર
 છે, તેમ તમે આ જુવનને અપિત કરે છે જે દિન પિતા, માતા, પુત્ર અને આમી જે
 ને કરી શકતા નથી તે દિન તમે એક છતાં પામ અનેકની જેવા થઈને કરો છો ચદ્રથી
 જેમ ત્રિ ગોબે, દ મયી જેમ નાંવર ગોબે અને નિવડથી જેમ મુખ શોબે તેમ
 નગરથી આ જુવન શોબે છે " આરી । તે થયાવિધિ બગવાનની સ્તુતિ કરીને નિવડી
 બત્રી પોતાને ચોલ્ય ન્યાને ચોલ

પછી બગવાને ચોજન મુધી પ્રમરતી અને મવ ભાસામાં સમઅય તેવી બાગતીથી
 વિષના હપાગને માટે દેશના આપી દેશના નિ । મ પામ્યા પછી ભગત । બજે પ્રજુને
 નની નામોનિત શરીરવાળા થઈ અગ્નિ જેવી આ પ્રમાણે વિગાળ કરી- 'દે નાથ ।
 આ બગવતમા જેમ આપ વિષના દિતકારી છો તેમ બીજા કર્યા પદચર્યાઓ થશે
 અને કર્યા ચક્રવર્તીઓ થશે । દે પ્રજુ ' તેમના નગર, ગોત્ર, માતાપિતાના નામ,
 અયુષ્ય, વર્ણ, શરીરનું માન, પદપર અતર, દીક્ષાપર્યાય અને ગનિ-એ સર્વ આપ કરો '

બગવાને કર્યુ- 'દે ચરો । આ ભગવતમા મારી પછી બીજા ત્રેવીસ અર્જુનો થશે
 અને નાગ ચિવાય બીજા અગિયાર ચક્રવર્તી થશે તેમાં વીગમ અને બાત્રીશમાં તીર્થ કરો
 ગોત્રગોત્રા થશે અને બીજા કર્યુપગોત્રી થશે તથા તે સર્વ મોક્ષગામી થશે અગોચર ।
 તિથ્યુ । બ અને વિશ્વચારાણીના પુત્ર બીજા અગિયાર નામે તીર્થ કરો, તેમનું
 ગોત્ર સમ પૂવનું આયુષ્ય, મુખના જેવી કાનિ અને માદાચારમે ધનુષની કાયા થશે
 અને તેઓ પૂર્વાંગે ડાહ્યા વસ પૂવના દીક્ષા પર્યાયના થશે માગ અને અછતનાથના
 નિર્વાલ કાળમાં પચાસ વાષ દાદિ સાગરોપમનું અતર છે આવસ્તી નગરીમાં જિનારી
 । બ અને મેનારાણીના પુત્ર ત્રીજા સબવ નામે તીર્થ કરો, તેમનો મુવલના જેવો
 વળ, નાક સાખ પૂર્વનું આયુષ્ય અને ચારશે ધનુષ ટુપ શરીર થશે, તેઓ ચાર પૂર્વાંગે
 ત્રીજા સાખ પૂર્વના દીક્ષાપર્યાય પાળશે અને અગિતનાથ તથા તેમના નિર્વાણ વચ્ચે
 ત્રીજા સાખ કોટ સાગરોપમનું અતર થશે વિનીતાપુરીમાં મવરનાબ અને મિદ્ધાર્થ
 ગાળીના પુત્ર ચોથા અભિનહન નામે તીર્થ કરો, તેમનું પચાસ સાખ પૂર્વનું
 આયુષ્ય, સાદ્યલશે ધનુષની કાયા અને સુવચ જેવો વર્ણ થશે, તેમનો દીક્ષાપર્યાય

આઠ પુત્રો જે ન્યૂન વાષ્પ પૂર્વેને થયે અને હમ સાષ્પ કોડ માગરોપમનુ અતર થયે
 નગરીમા મેધગજ અને મગનાગલીના પુત્ર મુમનિ નામે ગાગમા તીથે કર થયે
 સુવર્ણ જેવો નણ, ગાગીગ નમ પૂત્ર આયુષ્ય અને તમગે ધનુષની કાયા થયે
 પર્યાય દ્વાદશ પુત્રો જે હા વાષ્પ પૂત્રોને થયે અને અતર ૧૧ વાષ્પ કોડ તમગે
 થયે કોગાનીનગરીમા ૫૦ જા અને મુગીમા હાના પુત્ર તમગજ નામે ૭૧ તીથે
 કર થયે, તેમનો રક્તનણ, નીગ વક્ષ પૂત્ર આયુષ્ય અને અતરે ધનુષની કાયા થયે
 એમનો વ્રતપર્યાય મોળ પૂર્વેને ન્યૂન વાષ્પ પૂર્વેને અતર નેતુ હમ કાગી ગજ
 રોપમનુ થયે નાગણની નગરીમા પ્રતિષ્ઠ ગજ અને પૂત્રી ગાગીના પુત્ર સુપાર્વત
 માતમા તીથ કર થયે, તેમની સુવર્ણ જેવી કાતિ, નીગ વક્ષ પૂત્ર આયુષ્ય અને
 ધનુષની કાયા થયે એમનો વ્રતપર્યાય નીગ પૂર્વેને ન્યૂન વાષ્પ પૂત્રોને અતર નવ હમ
 કોટી સાગરોપમનુ અતર થયે મદ્રાનન નગરમા મદ્રામેન રાજ અને વક્ષ ના હોત
 પુત્ર ચદ્રમમ નામે આઠમા તીથ કર થયે તેમનો રોતના, હમ વક્ષ પૂત્ર આયુષ્ય
 દોહસો ધનુષના કાયા થયે તથા વ્રતપર્યાય ગોનીગ પૂર્વેને હીન વક્ષ પૂત્ર અને ના
 સાગરોપમનુ અતર થયે કાકલીનગરીમા મુક્તીન રાજ અને ગામાદેનીના પુત્ર મુર્ચિત
 નનમા તીથ કર થયે તેમનો રોતના, મેલક્ષ પૂત્ર આયુષ્ય અને એકમે ધનુષની કાયા
 થયે, વ્રતપર્યાય અક્યાનીગ પૂર્વેને હીન વક્ષ પૂત્ર અને નેતુ કોટી માગરોપમનુ
 થયે, ભદ્રિપુરમા હદરથ ગજ અને નદા દેનીના પુત્ર શીતળ નામે દસમા તીથે કર થયે
 તેમનો સુવર્ણના જેવો વા, વક્ષ પૂત્ર આયુષ્ય, નેતુ ધનુષની કાયા, પચીસ હમ
 પૂત્રો વ્રતપર્યાય અને નવ કોટી માગરોપમનુ અતર થયે સિંહપુરમા નિન્તુ રાજ
 વિન્તુદેનીના પુત્ર શ્રેયામ નામે અગિયારમા તીથ કર થયે તેમની સુવર્ણ જેવી કાતિ
 એ શી ધનુષની કાયા, ચોગશી લક્ષ નનતુ આયુષ્ય, એકનીસ વાષ્પ વષ્ણો વ્રતપર્યાય તથા
 છનીસ હજાર અને છામનાષ્પ નષે તથા સો માગરોપમે ન્યૂન એક કોડ માગરોપમનુ
 અતર થયે, ચાપુરીમા નસુપૂજ્ય ગજ અને જ્યાનાના પુત્ર વાસુપૂજ્ય નામે બાગ
 તીથ કર થયે તેમનો ચતુર્ણ, ગોતે વાષ્પ વષ્ણુ આયુષ્ય અને સીનેર ધનુષ પ્રમાણ
 કાયા થયે, એમનો ચોપનનાષ્પ વષ્ણો દીક્ષાપર્યાય અને ચોપન માગરોપમનુ અતર થયે
 કાપિ ય નામે નગરમા કલનર્મા રાજ અને રથામાદેનીના પુત્ર વિમવ નામના તમ
 તીથે કર થયે, તેમનુ સાડ લાષ્પ વર્ષનુ આયુષ્ય, મુનલના જેવો નણ અને માડ ધનુષની
 કાયા થયે, એમને વ્રતમા ૫૬૨ લક્ષ વષ વ્યતીત થયે અને વાસુપૂજ્ય તથા તમ
 મોક્ષમા ત્રીગ સાગરોપમનુ અતર થયે અયોધ્યામા સિંહમેન રાજ અને સુપરાદરી
 પુત્ર અનત નામે ભગવાન્ ચૌદમા તીથ કર થયે તેમની સુવર્ણના જેવી કાતિ, ત્રીસ
 લાષ્પ વષ આયુષ્ય અને પચાસ ધનુષ ઉજ્જત કાયા થયે, એમનો સાડા સાત લાષ્પ વર્ષ
 વ્રતપર્યાય તથા નિમળનાથ અને તેમના મોક્ષ નચે નવ સાગરોપમનુ અતર થયે રવપરમા

આતુરામ અને સુવ્રતાદેવીના પુત્ર ધર્મ નામે પદ્મમા તીર્થકર થશે તેમનો સુનાર્ જો
 વર્ષ, દયલાભ વર્ષનું આયુષ્ય અને પીન્તાલીય ધનુની કાયા થશે, એમનો બીજા નામ
 વર્ષનો વ્રતપર્યાય અને અનતનાથ તથા તેમના મોક્ષ નજી આર માગરોપમનુ અતર થશે
 ગજપૂ નગરમા વિદ્યમેન ગમ્મ અને અન્નિ દેવીના પુત્ર શાંતિ નામે મોળમા તીર્થકર
 થશે, તેમનો સુવલ નદ્ય વર્ષ, આડ લાખ વષનું આયુષ્ય, ચાગીય ધનુષની કાયા, પચીય
 હજ વર્ષનો વ્રતપર્યાય અને પોપાપરોપમે ન્યૂન તલ સામરોપમનુ અતર થશે તેજ
 ગજપૂના રા. ગજ અને શ્રદેવી ।હીના પુત્ર કુતુ નાનના સતરમા તીર્થકર થશે, તેમનો
 સુવલ જેવો નર્મ, પચાહુ હજર ૧૧નું આયુષ્ય અને પાત્રીય ધનુષની કાયા થશે, એમનો
 વ્રતપર્યાય ત્રેવીસ હજર અને નાથ સાતસો વરનો અને શાંતિનાથ તથા તેમના મોક્ષમા
 નર્મ પત્યોપમનુ અતર થશે તે / ગજપૂ નગરમા સુદર્શન ।મ અને દેવીરાહીના
 બર નામે પુત્ર અક્ષરના તીર્થકર થશે. તેમની સુવલ જેવી કાતિ, ચોરાલી હજર
 વરનું આયુષ્ય અને ત્રીય ધનુષની કાયા થશે એમનો વ્રતપર્યાય એકવીસ હજ વર્ષ
 અને કુચુનાથ તથા તેમના નિર્વાણમા એક હજર કાડ વરે ન્યૂન ૫ યોપમનુ ચોથા
 ભાગનુ અતર થશે મિથિલા નગીના કુલ ।ન અને પ્રભાવતી દેવીના પુત્ર મહેનાથ
 નામે આગલીયના તીર્થકર થશે તેમનો નીલવલ, પન્નાવન હજ વર્ષનું આયુષ્ય અને
 પચીસ ધનુની કાયા થશે એમનો વ્રતપર્યાય વીસ હજર અને નવસો વર્ષ તથા મોક્ષમા
 નેક હજ દેવીવરનું અતર થશે રાજગૃહ નગરમા સુમિત્ર રાજ અને પદ્માદેવીના પુત્ર
 સુવ્રત નામે વીસના તીર્થકર થશે તેમનો કસ્તુરભ, ત્રીય હજ વર્ષનું આયુષ્ય અને વીસ
 ધનુષની કાયા થશે એમનો વ્રતપર્યાય તાજ નાત હજર વર્ષ અને મોમમા શોપન
 લાખ વર્ષનું અતર થશે મિથિલા નગીમા નિ /ય રા ન અને વપ્રાદેવીના પુત્ર નર્મિ નામે
 નેકવાંચના તીર્થકર સુવલ જેવા વલવાળા, દય હજ વરના આયુષ્યનાળા અને પદ્મ
 ધનુ ૬૮૮૧ કાયાવાળા થશે એમનો વ્રતપર્યાય અગી હજ ૧૧ અને નુનિનુવન
 તથા તેમના મોક્ષમા ૭ લાખ ૧૧નું અતર થશે ચોંચપુ ના નનુદ્રનિઘ્ન ગમ્મ અને
 શિનાદેવીના પુત્ર નર્મિ નામે બાનીયના તીર્થકર થશે, તેમનો રથાન તલ, હજર ૧૧નું
 આયુષ્ય અને રા ધનુની કાયા થશે એમનો વ્રતપર્યાય નાગ ૧૧ અને નનિનાથ તથા
 તેમના મોક્ષમા પાંચ લાખ ૧૧નું અતર થશે સા ।નની (કચી) નગરીના અધ્યમેન
 ।ન અને સાનારાહીના પુત્ર પાર્શ્વનાથ નામે ત્રેવીસના તીર્થકર થશે તેમનો નીલવા
 નો ૧૧નું આયુષ્ય અને નવ દાયનો વયા થશે, એમનો વ્રતપર્યાય નીને વર્ષ અને
 નેક્ષના ગ્યાલીહજર અને નાગ ન થશે ૧૧નું અતર થશે કાનાકુડ આનના નિદાય
 ।ન અને ત્રિયલા દેવીના પુત્ર મહાવી નામે ચોવાંચના તીર્થકર થશે, તેમનો નુવલ
 જેવો વલ, મોતેર ૧૧નું આયુ ૧ અને સાત દાયની કાયા થશે એમનો વ્રતપર્યાય
 નેનાગીય વષ અને પાશ્વનાથના મોમ તથા તેમના મોમ વચ્ચે અગ આંશે ૧૧નું થશે.

ચકવર્તીઓ સર્વે કરયપગોત્રી અને સુવણના જની કાતિનાથા થયે, તેમ જ ચક્રીઓ મોશે જનાગ છે, જે સ્વર્ગે જનાગ છે ને જે નરકે જનારા છે તમે જેમ ન વખતમા થયા તેમ અયોધ્યા નગરીમા અજિતનાથના વખતમા ચગ નાને શ્રીમ ચકવર્તી થયો, તે સુમિનરાજ અને યશોમતી ગણીના પુત્ર, તેમની સાથે આગે ધનુભી કાયા અને મેતિર લક્ષ્મીનું આયુષ્ય થયે શ્રાનસ્તી નગરીમા નમુદ્રવિજય ગજ અને બદ્રાગણીના પુત્ર મનવા નામે ત્રીજ ચક્રી થયે, તેમની સાદીચાલીય નનુપની કાયા અને પાય લાખ વાંનું આયુષ્ય થયે, હસ્તીનાપુરના અયમેનરાજ અને મહાદેવી સીત પુન સનરકુમાર નામે ચોથા ચક્રી ત્રણ લક્ષ નાંના આયુષ્યનાથા અને સાદીઓજ આળીય ધનુપના કાયાનાથા થયે ધર્મનાથ અને શાતિનાથના અતરના એ જે ચક્રી ચ ત્રીજ દેવનોકમા જનાગ થયે શાંતિ, કુતુ અને અર એ ત્રણ તે અહૈતોજ અર્ચ પા થયે ત્યાર પછી હસ્તીનાપુરમા કૃતવીર્ય રાજ અને તારારાણીના પુત્ર મુખમ ને આડમા ચક્રનાર્તી થયે, તેમનું સાઠ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય અને અઢ્યાનીય ધનુપની કાયા થયે, તેઓ અરનાથ અને મવીનાથના અતરમા થયે અને સાતમી નરકે જયે તે પછી નાગપસીમા પશ્ચોત્તર ગજ અને જવાના રાણીના પુત્ર પદ્મ નામે તરના ચક્રનાર્તી થયે તેમનું ત્રીસ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય અને વીચ નનુપની કાયા થયે કાપિલ્ય નગરમા મહાહરિ રાજ અને મેરા દેવીના પુત્ર હરિષેય નામના દયમા ચક્રી દય હજાર વર્ષનું આયુષ્યનાથા અને પદ્મ વનુપની કાયાવાળા થયે એ બંને ચક્રનાર્તી સુનિસુવત એ નમિનાથ અદૈતના સમયમા થયે પછી રાજગૃહ નગરમા વિજયરાજ અતે વધાદેવી પુન જય નામે અગિયારમા ચક્રનાર્તી થયે, તેમનું ત્રણ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય અને ત્રણ વનુપના કાયા થયે તે નમિનાથ અને નેમિનાથના અતરમા થયે તે ત્રણે એ મોટે જયે ઠેના કાપિય નગરમા વ્રજગજ અને સુનની રાણીના પુત્ર બ્રહ્મકાત ને પારમા ચક્રનાર્તી નેમિનાથ અને પાશ્વનાથના અતરમા થયે તેમનું સાતય વર્ષનું આયુષ્ય અને સાત નનુપની કાયા થયે તે રૌદ્ર ધ્યાનમા તત્પર નહી સાતમી નરકે નમિના થયે.

ઉપરનો નિર્ણય કરી, બરતે પ્રજુને કાર્ય પૂરું નહોતું, તથાપિ પ્રજુ મોઝા—ચકવર્તીએ અરસ પાકમવાળા અને ત્રણ પાક પૃથ્વીને ભોમનતા । નવ વામુદેન કપા નનુપ થયે તેમના એક આડમા નાનુદેન કરયપગોત્રી અને બાકીના આડ નોતમમોચી થયે તેમના નાગજન બાતાઓ (બાપ એક અને મા નુત્રી) નગરેન પા નવ હાથ છે અને તેઓ એકનાર્તી હોય છે તેમાં પ્રથમ પોતનપુત્ર નગરમા ત્રિપૃષ્ઠ નામે નાનુદેન, પ્રજપતિ રાજ અને નૃગાનતી રાણીના પુત્ર એ ની નનુપની કાયાનાથ થયે એકાત્ર ગિનેયર પૃથ્વીના નિચળતા દયે તે નખતે ચોરાની લાખ નાંનું આયુષ્ય ભોતવો તે ઠેરી ન કમ્પ જસે દારકા નગરીના વ્રજ રાજ અને પદ્માદેવીના પુત્ર કિષ્કિ ને ત્રીજ નાનુદેન થયે તેમની નીતેર નનુપની કાયા અને બદોતેર લાખ વર્ષનું

આપણે જ્યે, ત સાનુદેવોનું જિનથ ના વિદારનમયમા થાન અને છડી નરકજ્ઞિમા
 થે દ્રગ્ધામા બદ્ધગામ અને પૃથ્વીદેવીના પુત્ર સ્વયંભૂ નામે ત્રાજ સાનુદેવ માડ
 નુત્તી કાયાવાળા, જાડ કામ વાનના આયુષ્યવાળા અને નિમનનનું વદન કર
 યથે, ત અને આયુષ પૂર્ણ કરી, ન કન્યમિના જથે તજ નગરોમા પુરુષાત્તમ
 થે તથા સાનુદેવ સોનરાજ અને સીનાદેવોના કુન ચેલ તમની પચાન નુત્તી
 યથે, નના અનેતનાથ નનના નમયમા ત્રાજ કામ વાનનું આયુષ પૂર્ણ કરી
 અને ડી નરકજ્ઞિમા જન. અષ્ટક નાગના શિવ. અને અમૃતાદેવીના પુત્ર
 નુદપતિદ્ર નામે પાવના સાનુદેવ નાનાથ ધનુષની કાયા અને થય વામ નના આયુષ
 થા. થયે પર્મનાથ જિનથ ના નમયમા આયુષને પૂર્ણ કરીને ત ડી નરકજ્ઞિમા
 થયે નાપુત્રના નદાશિર રાજ અને હરિનીનાના પુત્ર પુરુષપુત્રીક નામે છડી
 વનુદેવ થયે, તેમની મા. નુત્તીય ધનુષની કાયા અને પાતડ હર વપનું આયુષ
 થયે, અનાથ અને મહીનાના અનેતના આયુષ પૂર્ણ કરી ત ડી નરકના જથે કાથી
 નગ ના અન્નિનિદ રાજ અને સોનતી રાણીના પુત્ર દત્ત નામે સાતમા વાનુદેવ છત્રીય
 ધનુષની કાયા અને ડાન હર વાનના આયુષવાળા થયે અને તેઓ પા. અરનાથ
 તથા મરુનાથના અતરનાજ આયુષ પૂર્ણ કરી પાવની નરકજ્ઞિમા જથે. અયોધ્યા
 (અગ્રહ) ના દરથ રાજ અને સુનિત રાણીના પુત્ર હરિમણ (નારાયણ) નામે
 માડના સાનુદેવ થયે, તેમની મોગ ધનુષની કાયા અને બાર હર વાનનું આયુષ થયે.
 સુનિવન અને નનિનાથ તીર્થંકરના અતરમા આયુષ પૂર્ણ કરીને મોથી નરકજ્ઞિમા જથે.
 તથા નગરીના વનુદેવ અને દેવકીજીના પુત્ર કૃષ્ણ નામે નના સાનુદેવ થયે ધનુષના
 કાયા અને એક હર વાનના આયુષવાળા થયે નેનિનાથના નમયમા મૃત્યુ પામીને તેઓ
 ત્રીજી નરકજ્ઞિમા જથે

બદ્ધા નાનની નાતાથી અચળાને પહેલા બળદેવ^૧ પચાસીવામ વાનના આયુ
 વાળા થયે. સુબદ્ધા નાતાથી વિજય નામે મી ન બળદેવ થયે, તનનું પનોતે વામ
 વપનું આયુષ થયે. મુખલા નાતાથી ભદ્ર નામે ત્રીજી બળદેવ પાનડ કામ વાનના આયુ
 વાળા થયે, નુદયના નાતાથી મુખભ નામે ચોથા બળદેવ પચાસ લાખ વર્ષના આયુષ
 વાળા થયે. નિરયા નાતાથી મુક્ષર્ણ નામે પાવના બળદેવ સત્તર કામ વાનના આયુ
 વાળા થયે. નૈઋતી નાતાથી આનંદ નામે છડી બળદેવ પચાસી હર વાનના આયુ
 વાળા થયે. જયતી નાતાથી નદન નામે સાતમા બળદેવ પચાસ હર વાનના આયુષ
 વાળા થયે. અપરશિતા (કાસ યા) નાતાથી પદ્મ (નમસ્કર) નામે આડના બળદેવ
 પદ્મ હર વાનના આયુષવાળા થયે. રોહિણી નાતાથી ગમ (બળભદ્ર) નામે નના
 બળદેવ બાગથે વાનના આયુષવાળા થયે. તે નના બળદેવોમા આઠ મોસે જરો

અને નનમા નામ (બળભદ્ર) નામે બળદેવ યજ્ઞ નામે પાવના દેવનોકના ગદ્ય-
ત્યાથી ગયના આવતી ઉત્સર્જિનીમા આજ નગરજેનમા અનતરો કુંભ નામના પ્રથ-
તીય માનિત્ર યગે અધ્યાયોત્ત, તારક, મેગ્ડ, મકુ, નિષ્કુભ, અગ્નિ, પ્રહ્નક, તાર-
અને મગધેશ્વર (જરામ ૧) એ નનપ્રતિનાનુદેન થયો તથો વચ્ચો વડાગ ૧ :
એટલે ચક્રના શસ્ત્રનાજા હોય છે, તેમને તેમનાજ ચક્રથી નાનુદેનો મારી નાખે છે

એ પ્રમાણે સાબજાને અને બચ્ચ જીવોથી વ્યાપ્ત એનો સમા એકને હર્ષ ૧ :
ભ તપતિએ પ્રજુને પુઠ્યુ—' હે જગત્પતિ ' આજ નાજ જગત્ એકન યથા હોન ન-
આ તિર્યચ નગ અને નેનમય મખામા કોડ તથો પુરુષ છે કે જે આપ બગનાત્મી
તીર્થને પ્રનર્તાની આ ભગતજેનને પવિત્ર કરે ૧'

પ્રજુએ કહ્યું—' આ તમારો મરિચિ નામનો પુત્ર જે પહેલા પગિત્રાજક (ત્રિપ્ર-
થયેલો છે તે આત્મ અને ધૈર્યવાનથી હિત યજ્ઞ, નમસ્કૃતી શોભિત થઈ ચુકો
વર્મ યાનતુ એકાતમા ધ્યાન કરીને ગદેના છે તેનો જીવ કાદવથી વેલની વચ્ચની
અને નિશ્ચયથી દૃષ્ટાની જેમ અગાધિ કમ રી મનીન છે, પરતુ અગ્નિથી ૧૬ થયે
વચ્ચની તથા જાતિનત સુવાનાં જેમ ત શુકનધ્યાનરૂપી અગ્નિના સંયોગથી અનુ-
શુદ્ધિને પામશે પ્રથમ તો આ ભરતજેનમા પોતનપુર નામના નગરમા ત્રિપૃષ્ઠ નામે પ્રજ-
નાસુદેવ યગે અનુક્રમે પાશ્વમ મહાનિદેહમા ધનજય અને વાન્તી નામના નાગ
પુત્ર પ્રિયમિન નામે ચક્રનર્તી થયો. પછી ઘણો કાગ સમા ભમીને આજ ભગતજેન
મહાવીર નામે ચોવીશમા તીર્થ કર થયે

એ પ્રમાણે સાબજી રનામીની આજા નર્મ ભગતરા ન ભગતની જેમ મરિચો
વાન્વાને ગયા ત્યા જઈ નવન કરતા ભરતે તેમને કહ્યું—' તમે ત્રિપૃષ્ઠ નામે પ્રથમ વડ
દેન થયો અને મહાનિદેહજેનમા પ્રિયમિન નામે ચક્રનર્તી થશે તે તમાગ નાસુદેવપત્ને
તથા ચક્રપાણન હુ વાન્તા નરી, તેમજ આ તમારા પરિનાન્કપાણને હુ નાસ્તા નરી
પા તમે ચોવાંશમા તીર્થ કર યગો તેથી હુ તમને વાહુ છુ ' જેમ કહી મન્નકે અગ્નિ
એટી ત્રા નવસિણા કરી ભરતેશ્વરે મરિચિને નદના કગે પછી પુત્ર જગત્પતિને નવો
સપ ૧જ જેમ ભોગનતીમા અજ તેમ ભરતગય અયોધ્યા નગરીમા ગયા

ભરતેશ્વરના ગયા પછી તેમની નાપી રી હર્ષ પામેના મરિચિએ નાવાગ ચોવાંશ
ક નો આસ્મેટ કરી અધિક હય પામી આ પ્રમાણે મોનનાનો આર ભ કર્યો—' અહો ' કું
સર્વ નાસુદેવમા પ્રથમ નાસુદેન થઈય, નિદેહમા ચક્રનર્તી થયશ અને છે નો તીર્થ ક
વહય તેથી મારે નર્વ પૂલ થયુ સન અહ તમા આવ મારા પિતામહ છે, સર્વ ચક્રીમા અર
મારા પિતા છે અને મન નાસુદેનમા આવહુ વહય, તેથી અહો ' નાર કુજ શ્રેષ્ઠ છે હ તીર્થ
મા જેમ ચૈરાનત હાથી શ્રેષ્ઠ છે, તેમ નૈવોડ્યમા સન કુળમા નાર કુજ શ્રેષ્ઠ છે સન શ્રેષ્ઠ
જેમ સૂર્ય, સર્વ તારામા જેમ ચંદ્ર, તેમ નવ કુળમા નાર એક કુળજ પ્રકૃષ્ઠ છે ' કહી

પોતાની લાજવડે પડ બાધે અને જેમ તેમા પોતેજ બધાય, તેમ મરિચિએ આવી
કુળમદ કરવાની નીચ ગોત્ર બાધુ

પુટીક મિગે ગપવરોવી પરવરેલા જલમ્બામી વિહારના મિયથી પૃથ્વીને
નકતા ત્યાવી આવી નીકળ્યા કોશન દેશના લોકોને પુતની જેમ કૃપાથી ધર્મમા
કરતા, જાણે પરિચયવાળા હોય તેમ મગર દેશના લોકોને તપમા પ્રતીષ્ઠ કરતા,
કના દેશને સૂર્ય જેમ વિકરવગ કરે તેમ કારી દેશના લોકોને પ્રભોધ કરતા, સમુ
નદ્રની જેમ દુર્ગાઈ દેને આનંદ આપતા, મૂર્છા પામેનાને સાવધાન કરતા હોય
મેદી દેશને નવેન (જ્ઞાનગો) કરતા, મોટા નત્તો (બળદો) ની જેમ માળવ
ની પામે ધનધુરને વહન કરાવતા, દેનતાઓની જેમ ગુર્જર દેશને પાપરાહત આપય
કરતા અને વેવની જેમ સૌનાગર દેશનાસીને પહુ (નાવધાન) કરતા મહાત્મા
વનદેનજી ચતુર્થ પવતે આવ્યા

કેટલાક ગૌધમાન ચિખરાથી જાણે વિદેને આવેલો વૈનાટ્ય પવંત હોય, કેટલાક
મલના ચિખરાથી અણે મેરના ચિખર ત્યા આવેલા હોય, રત્નની ખાણોથી અણે બીજો
દિગ્વિજય હોય અને ઔષધિનમૂકી બણે બીજા મધાનમા આવી રહેલો દિમાદ્રિ
જય તમે એ પવંત જાણો હોયો આસક્ત યતા વાદળાથી અણે તેણે વરો ધર્યા હોય
ને તિજગાના જળથી અણે તેના સ્કવ ઉપર અથોવત્ર લટકના હોય તેણે તે સોમતો
તા દિવને નજીક આવેલા સૂર્યથી અણે તેણે હથો મુગટ પાળા કર્યો હોય અને રાત્રે
જીક દેના ચદ્રથી અણે વનન નતુ તેણે તિલક ક્યું હોય એવું જાણતું હતું
જાણે સેવ કરના । ચિખરાથી જાણે તેને અનેક મસ્તેદ હોય અને તાડના વૃક્ષોથી
અણે તે અનેક જુન-ડનાગો હોય તેણે જાણે હોય ત્યા નાગીએરીના વનમા તેના
લકનાથી પીગી થયેલી છુ તેના પોતાના બચ્ચાના બ્રમથી વાદરાઓના ટોળા દોડદોડ
તા દગા અને આલકળને પુટનાના આ રક્ત થયેલી સૌ પટ્ટદેશની સ્ત્રીઓના મધુ
પાવને નૃનાઓ હથો મન કરી જ્ઞાનગતા દગા તેની ઉપલી બ્રમ ઉની સગીઓના
નેરથી જાણે પગી આવ્યા હોય તેણે કેનનીના છા પૃક્ષથી છનાઇ રહી હતી. દરેક
અને શીખડ વૃક્ષના ગનની જેન પાડુવાર્ગી રોના નિદુષારના વૃક્ષથી અણે નર્વાને
તેણે નાગવિક તિનકાનથી કરી હોય તેણે તે પવત જાણતો હતો ત્યા શાખાઓના
દેવા નાદાઓના પ્રહરથી ડુધાયેલા અબલીના વૃક્ષ પીપળા અને નડના વૃક્ષોને
દેખાવ આપતા હતા પોતાની અદ્ભુત નિયંત્રણની નખતિથી અણે હર્ષ પામ્યા
હોય તેના નિગર જગા પવન વૃક્ષોથી તે પવન ધોનતો હતા. અનાચમ્બાની રાવિના
અનાગતી જેના સ્વે નાવક વૃક્ષોથી અણે અનાચવના નૃવિગમો ત્યા આવેલ હોય
તેણે અદ્ભુત હતું પાપદની અન જેના પુ પોતના મેનુપના વૃક્ષોથી કુકુનન
તિવેદનાગા મોટા હાથીની જેના તે જેનના દગા કેડેટેકણે દ્રામ્બો લુ કેડેટેકણે

ખલુઓ દારૂ અને ધન ગેરબેખે પડી માં દારૂને પાક કરાવી ખીંચી લેવાનો કોઈના કાન
 ઉપર પહોંચી જાયોની નહીં. દુર માં અમલોના કિરકારી બાબતો પાંડે,
 એના તાલુકાની માલિકા મહોળી બેળે લંગે પાક પાકારી પડે. દારૂ માં તુલ્ય
 ત્યાં પીતલ કુર્ચો પુરના માલિકી કાં પામે મામલો માં દોષો મોટા ત્યાં નીચે પડે. કાં
 દોષો બેળે બન્યા. પૈકી મળિ દોષ માં આપણા ગના માલિકા ૪ થી ચાલુ મળે પડે
 છે એમાં મુકા સીંચાણો માં પાંડે માલિકા માલિકા દોષો, ચાલી, અલગ
 કદમ અને પેરમ પીંચ માલિકાથી પાંડે કાંડે માં રસાકાંડે તેની મિત્રતા અલગ
 થઈ દલી અને પાંડેએ એ કાંડે માં માલિકા માં જાણી પીંચી કાંડે મુલ્ય
 નાનીમાં પાંડે. થયામાં માલિકા પાંડે માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે
 નમ પાંડે પાંડે માલિકા માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે
 પાંડે માલિકા, મિત્રતા માલિકા માલિકા આ કાંડે માલિકા આ કાંડે માલિકા આ કાંડે
 મિત્ર કાંડે માલિકા માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે માલિકા કાંડે

ત્યાં દરમ્યાન ત્યાં માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 આપણા સાથે પાંડે મિત્રતા ત્યાં આપણા પ્રમુખો માલિકા આપણા મિત્રતા
 પુરુષોથી થયાં ત્યાં ત્યાં માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 જેમ વૃદ્ધિથી નિરામ પામે, તમ ત્યાં પોરતો પૂરી થયાં પાંડે તમ ત્યાં પાંડે
 અને સાચી કાંડે માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 પાંડે માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 ગાંધીજી ત્યાં માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 નમા નેવી, એટલે જગતની તમામ ત્યાં તમામ માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 પાંડે માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 ગાંધીજી ત્યાં માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 પ્રમુખ આપણા પાંડે કાંડે માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 વિદાર કરવાની ઇચ્છાથી જગતમાં પુરુષો માલિકા પુરુષો માલિકા પુરુષો માલિકા
 કરી-દે માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 રહો આ કોના પ્રમાણથી પરિવાર સહિત તમાને માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 અને સૈવેશી ધ્યાનને કરતા તમે પરિવાર સહિત આપણા પાંડે કાંડે માલિકા માલિકા
 પ્રમુખી એ આપણા અગીકાર કરીને પ્રમાણ કરી પુરુષો માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 રથ જેમ ઉદેશ સમુદ્ર કિનારાના આપણા માલિકા માલિકા માલિકા માલિકા
 તેઓને ત્યાં મૂળી માલિકા પ્રમુખ પરિવાર સહિત બીજા વિદાર કાંડે ઉદયાચલ પાંડે
 ઉપર નક્કોની માલિકા માલિકા રહે તેમ બીજા માલિકાની સાથે પુરુષો માલિકા માલિકા
 ઉપર રથ પાંડે પરમ સવેગનાળા તેઓ પ્રમુખી જેવી મધુર વાલીથી બીજા પ્રમુખી
 પ્રત્યે આ પ્રમાણે કહેના નાચ્યા

‘દે મુનિઓ! જયની કમ્પ્રાયાગ્યોને પીમાડની ખુમિને નાનના કિલ્લાની જેમ
 મેલની કમ્પ્રાયાગ્યોને આ પવન ફેંચના નાનથી ગિફિને આપના છે. તો હવે
 નખે મુક્તિના બીજ સાધનરૂપ મલેખના કરી એક-એ ને રવેખના દ્રવ્યથી અને
 આવથી જેમ ને પ્રમારની છે શુભોચ્ચ કવ રકાગના ઉન્મા. અને મદાને ના નિર્વા
 નતુ ક્ષેપતુ કરતુ તે દ્રવ્યસલેખના કહેવાય છે અને ૧૬, દેવ, નોદ અને સર્વ કાચ
 રૂપ સ્થાનવિક શુભોચ્ચ વિચ્છે. કરેલ ને આવ રવેખના કહેવાય છે’ એ પ્રમાણે કહીને
 પુણીક ૧૫૨૨ કેદિ શ્રમણોની નાથે પ્રયત્ન મન રકાગના સુખ અને ખાદર અતિ ઘ
 ની અલ્પવના કરી અને પડી અતિ મુદ્ધિને નારે ફરીથી મદાનતુ આપેલ ક્યું,
 ક. લુકે વચ્ચેને એ ત્રા. વખત ધોવુ તે જેમ વિગેષ નિર્મળતાનુ કાળુ છે, તેમ
 અનિવા. રી વિરોધ રીને મુદ્ધ થતુ તે વિગેષ નિર્મળતાનુ કાળુ છે પછી
 સર્વ જીવે મને સમા કરે, કુ સર્વના અપગધ ખમુ છુ, મારે નવ પ્રાણીઓની
 સંપ નેચી છે, છાકની માથે મારે પેર નથી’ એવી રીતે કહીને આગામરદિન અને કુષ્કર
 એકુ ભવચરિમ અનયન મન તેનણે સર્વ શ્રમણોની સાથે મદલ ક્યું સપ્ત એપીમા
 ન્દર. થયેલા તે પાકમી પુણીક ગણધરના મર્વ પાનિકર્નો જર્વ દોગડાની જેમ ચોતર
 ફરી કાચ થઈ ૧૫૫ ત્રીજ સર્વ સાધુઓના પનિકર્મ પન તત્કાળ કાચ થા ગયા, કારણકે
 તપ સર્વને સાધારણ છે એક માત્રની સલેખનાને અને ચૈત્ર માનની પૂર્ણિમાને દિ
 વને પ્રથમ પુણીક ગાનરને કેનગા ન થયુ અને પછી બીજ મર્વ સાધુઓને કેનગાન
 થુ મુકલ ધ્યાનને ચોથે પાચે ત્યજ થયેલા તે અથો પીચા બાળી રહેલા અધાનિકર્મના
 કાચ કરી મેક્ષપદ પામ્યા. તે વખતે દેવતાઓએ સ્વગમાથી આવીને મરુદેવીની જેમ
 ભક્તિથી તેમના મોમગનનનો ઉત્તવ કર્યો બગનાન જનત્તવ મી જેમ પ્રથમ તીથકર
 થયા તેમ એ પવત પલ સારથી પ્રથમ તીથરૂપ થયો એક નાધુ નિદ્ર થાય તે સ્થાન
 પન પવિત્ર તીથ કહેવાય છે, તો જ્યા સખ્યાન ધ મહાનિઓ સિ. થયા ટાય તેની પનિ
 ગાની દત્તદેવ નિષે મુ કહેવુ’

એ શુભાચ ગિરિ ઉપર ભરત ગજએ નેરપરંતની મુક્તિકાની સ્પર્શ કરનાર રત્ન
 શિલનય એક ચૈત્ય કરાવ્યુ અને અત કરાની મધ્યમા ચેતનની જેમ તેની મધ્યે પુણી
 કાચની પ્રતિમા સહિત ભગવત જુપમન્નામીની પ્રતિમા સ્થાપન કરી

ભગવાન જનમદવજ જુદા જુદા દેશમાં વિદાર કરીને, મહુદાનથી અધની જેમ ભનિ
 નબીઓને મેપિબીજ (સમકિત) ના દાનથી અનુમદ કરતા હતા કેનગાન થયુ ત્યા
 થી નાડીને પ્રશ્નને પરિવારમાં ચોરાસી હજર સાધુઓ, ત્રા લાખ સાધ્વીઓ, ત્રા લાખ
 ને પચાસ હજર શ્રાવકો, પાન લાખ ને ચોપન હજર શ્રનિકાઓ, ચાર હજર સાતલે
 ને પચાત્ર ચૌદ પૂર્વી, નવ હજર અવાધજ્ઞાની, વીસ હજર કેનગાની અને હોસે વૈદિ

યનધિવાળા, ખાર હંઠર ને સાડા છગેં મન પયવસાની, તેટલાજ નાલીએ
ખાવીશ હંઠર અનુત્તર વિમાનનામી મહાત્માઓ થયા વ્યવહારમા જેમ પ્રત્યુત્થ
ક્યું હતુ તેમ આદિ તીથ કરે ધમ માર્ગમા એ પ્રમાણે ચતુર્નિધ નવને ત્યાંજ કંઠ
દીક્ષાસમયથી લક્ષ પૂર્વ ગયા તે સમયે પોતાનો મોક્ષાકાળ જાણી એ મહાત્મા પ્રજુ
પદ તરફ પવાયાં તે પર્વતની નજીક આવેના પ્રજુ પરિવાર સહિત મોક્ષાગ્ની નહેવ
પગથીઆ જેના તે પર્વત ઉપર ચડ્યા ત્યાં દવ હંઠર મુનિઓની સાથે ભગવતે નવુ
તપ (છ ઉપનાસ) કરીને પાંપોપગમન અનશન ક્યું

વિષપતિ પ્રજુને આવી રીતે રહેના જાણીને પર્વતપાળડાએ તે વૃત્તાન તરત / ૧ /
રાજને નિવેન કર્યો પ્રજુએ ચતુર્નિધ આહારગુ પ્રત્યાખ્યાન કર્યાંતુ નામળીને
અત કરામા ચંચ પેહુ હોય તેમ ભરતરાજ રોકથી પીડિત થયા અને વૃત્ત તે ત
ખિંદુને મૂકે તેમ ઘણા શોકકર પી અગ્નિથી પીડિત થયેના તેઓ અશ્રુજળ ઝેલના કાયા પા
દુર્વાર કુ ખથી પીડિત થયેના તેઓ અત પુરપરિવાર સહિત પાંચારીપણે અષ્ટાપદ
આલ્યા રસ્તે કઠોર કાકરાને પણ તેણે ગણ્યા નહો, કાગડાં હપની જેમ મોડની
વેદના જણાતી નથી કાકરાથી દબાયેના તેમના ચરણમાયી રૂધિરની ધારા થતા હતા
તેવી જણે અગતાના ચિન્દનામી હોય તેની તેના ચરણના પગનાની પદ્મ પડતી
પર્વત ઉપર ચડનામા એક ક્ષપુનાર પણ ગતિમા નિત્ર ન થાઓ એમ વાગી તેઓ
આવેના વોઝને પપુ ગણતા નહોતા તેના માથા ઉપર જ હતુ તેપણ તે નાક ને
ચર્મને આવતા હતા, કારણ કે મનનો તાપ અમૃતવૃષ્ટિથી પણ સાત થતો નથી
શોકમા અસ્ત થયેલા ચક્રી હાલનો દેહ આપનારા સેનકેને પણ મારગમા આડા આવે
વૃક્ષોની શાખાના પ્રાત ભાગની જેમ દૂર કરતા હતા સરિતાના નિસ્તારમા આવતુ ને
જેમ તીરના વૃક્ષોને પાછળ કરે તેમ આગળ આવતા છડીતરોને તેઓ વેગરી પડે
કરતા હતા ચિત્તના વેગની જેમ ચાનનામા ઉત્સુક એના તેઓ પગને પગને સ્પર્શના પમ
ચામરવારિલીની રાદ પણ જોતા નહોતા વેગે ચાનનારી ઠઠગી ઠઠગીને જીતી કર
અથગ્રાને વીધે તુટી ગયેના મોતીના હારને પા તેઓ અપાતા નહોતા નવુના ધ્યનમા
તેનુ મન હોનાથી તેઓ પામે રહેના ગિરિપાળમને ફરાફરાને પ્રવુની વાતારા પૂજા ને
છડીતરદ્વાગ મોક્ષાનતા હતા ધ્યાનમા રહેના યોગીની જેમ તે નાન બીજુ મો
નહોતા અને એ નુ વચન સાનગતા નહોતા, ફક્ત પ્રવુનુજ ધ્યાન કરતા હતા વેગર
માર્ગને અણે કુ ઝાનાનો ક્યો હોય તેમ પર્વતની જેમ ક્ષપુનારમા તેઓ અષ્ટાપદ નજીક
આવી પહોચ્યા સાવારણ માણસની જેમ પાંચારી હતા પરિશ્રમને ન અજાત ચક્રી
અષ્ટાપદ ઉપર ચડ્યા શોકકરથી અકુન થયેના તેમણે પય કાનને મેડેના ત્યાંજ
જેના પ્રજુને પ્રસિદ્ધ દેહ, વેગ કરી, વેદની છયાની જેમ પડ્યે મેગી ચક્રીને ઉપ
નના કરતા લાલ્યા

અરણ્યમા કેમ ડાહી ઘો ડા ? દીપક ગિનાય જેમ અધકારમા રહી ન શકાય
 કેનળજ્ઞાનથી સર્વ પ્રકાર કળનાગ તમારા ગિનાય અમે આ ન મારમા કેમ રહી શકી
 હે પરમેશ્વર ! જ્યસ્થ પ્રાણીની જેમ તમે મૌન કેમ અગીકાર કર્યું છે ? મૌનનો ત
 કરીને દેશના ઘો, હવે દેશના આપી મનુષ્યોનો શુ અનુચિત નહી કરો ? હે ભગવા
 તમે લોકાચમા જ્યાં ડા તેથી બોલતા નથી, પણ મને હુ ખી જાણીને
 મારા બલુઓ પણ મને કેમ મોક્ષાનતા નથી ? પણ અહો ! મે જાણ્યું કે તમે
 સ્વામીનાજ અનુગ્રામી છે તો સ્વામી ન બોલે ત્યારે તેઓ પણ કેમ મોલે ? અ
 આપણા કુળમા મારા શિનાય ખીજે દ્રમ આપનો અનુગ્રામી નથી થયો મે
 નથી ત્રણ જગતને રક્ષા કરનારા આપ, બાહુબળિ વિગેરે મારા નાનાભાઈઓ, શ
 અને સુદરી બેનો, પુકરીકાદિક મારા પુત્રો, શ્રેયાન વિગેરે પૌત્રો—એ મરં કરો
 વચુને હાણી લોકાચમા ગયા, તે જા હુ અનાપિ જીવિતને પ્રિય માનતો જીવુ છું

આના શોકથી નિરંદ પામેના ચઢીને, બપો મરવાને ધમ્મજ્ઞા હોય તેમ જ
 છદ્રે બોધ આપનાનો આગ્રહ કર્યો—“ હે મહાસત્ત્વ ભરત ! આપણા આ સ્વામી
 મસારસમુદ્ર તરી ગયા છે અને ખીજાઓને તેમણે તાર્યા છે કિનારાવડે મ
 નદીની જેમ એમણે પ્રવર્તનના શાસનનડે સસારી પ્રાણીઓ સસારસમુદ્ર તરફ
 પ્રથ પોતે કૃતકૃત્ય થયેના છે અને ખીજા લોકોને કૃતાય કંવાને લક્ષ પૂવ પર્વત
 વત્યામા રહેના છે હે રાજ ! સવ લોકનો અનુચિત કરીને મોક્ષત્યાનમા ગમેલા
 જગત્પતિનો શામાટે તમે શોક કરો છો ? જ્યાં મૃત્યુ પામીને મહાદુ ખના ગુક
 યોગસી વમ યોનિમા અનેક વખત સચરે છે તેમનો શોક કરવો ઘટે, પણ મૃત્યુ પ
 મોક્ષત્યાનમા જન્મરનો શોક ન ઘટે ! માટે હે રાજ ! માધારણ માલસની
 પ્રભુનો શોક કરતા કેમ લાગ પામતા નથી ? ચોચ કરના ! તમને અને ચોચ
 પ્રભુને બનેને માટે શોક ઉચિત નથી જે એક વખત પણ પ્રભુની ધર્મદેશના સા
 છે તે શોક અને હાથથી જીતાનો નથી, તો તમે બહુનાર દેશના સામ્રાજ્યા છતાં
 જીતાઓ છો ? મોઘ સમુદ્રને જેમ શોભ, મેરૂપનતને કા, પૃથ્વીને ઉદ્ધર્તાન વ
 કુશલ, અમૃતને નિરસતા અને ચદ્રને જેમ ઉષ્ણતા—એ અનબળિત છે તેમ ત
 રૂન કરવુ તે પણ અનબળિત છે હે ધરાધિપતિ ! તમે ધીરા થાઓ અને ત
 આત્માને અજો, કેમકે તમે ના જગત્ના પ્રભુ અને એક ધીર એના ભગવા
 પુત્ર છો ” એવી રીતે ગોવન્દા વૃજ જનની જેમ છદ્રે પ્રબોધ કરેલા ભરતગ
 જગ જેમ સીતળતાને તાગા કરે તેમ પોતાનુ સ્વાભાવિક વૈય ધારપુ કર્યું

પરી છદ્રે તત્કાલ નવુના અગત્ય નરકાગને માટે ઉપકર લાવવાને અભિષે
 દેવતાને આજ્ઞા કરી એટલે તેઓ નદન નનમાથી ગોન્દીપં ચદ્રનતા કાષો લમ્બ

શ્રી ચાદિનાથ ચરિત્ર

ધામદહજી ગમ

ન શી વગામાનમાવચરણ-મમમનામ્મામવતા દિનચ ।

કૃષ્ણ ગુણાધીશતનવચ વાપરત ગુનમદ્વિગજ ॥ ૧ ॥

મોકા-મકલાદિવૈષ્ણવ-માધિષ્ઠાન ગિરિધિય ।

મૂઢર સ્વચરોગાન-માર્શર્ય પ્રસિદ્ધમેદે ॥ ૨ ॥

નવન પૂજાના આનંદ નેહાવકાના વિદ્યા રસ અને પદ્ય, બધા અને રસ
પદ્ય ૧૫ ના આનંદના સુગંધ અને પદ્ય કરીને ગાન ॥ ૧ ॥

નામાદિવિદ્યમ્મારિ, પુનઃસિદ્ધગજનમ્ ।

ધવ જાલે જ મર્યાસ્તિ-મદેત સમુપાસ્મદે ॥ ૨ ॥

૧૫ નવન રિતે અને બીજા પરિવર તથા રંગના પ્રાણરિતે નામ નિરોધ આનંદ
નિરોધ દ્રવ્ય નિર્મલ અને આનંદ નિરોધ કરીને નવ જાનના સ્વરૂપે પ્રવિન કરના
નવા આનંદ રંગનાની રચના, નામ અને રંગનાદિક રીતે કરીને રીતે ॥ ૨ ॥

આદિમ પૃથિવોનાથ-માદિમ નિષ્પરિગ્રહમ્ ।

માદિમ તીર્થનાથ જ, શ્યમભસ્વામિનં સ્તુમ ॥ ૩ ॥

૪૫૫ પૃથિવીના પ્રાણ ૧ અને ૫, ૪૫૫ પરિવર તથા ૧ નામ અને પદેના તીર્થકર
અથા "મદપદ" નામની અને સ્તુતિ કરીને રીતે ॥ ૩ ॥

મહત્તમાવિત વિશ્વ-કમલાકરમાસ્કરમ્ ।

મમ્લાનકેવલાદર્શ-સકાતજગત સ્તુવે ॥ ૪ ॥

આ વિષય પી કરના ૪૫૫ અને પ્રકર કરનાના સુગંધ એના અને એણે પોતાના
નિર્મલ અને કરનાના પી રંગના નવ જાન પ્રતિબિમ્બ કરીને એના પૂજન
કરના એના "અગિતનાથ" અગામનાની સુ સ્તુતિ કરી ॥ ૪ ॥

દેવતા આદેશથી દેવતાઓએ ગોશીપ ચંદનના મધથી પૂવ દિશામાં પ્રભુના દેહને માટે એક ગોળાકાર ચિત્રા રચી, ઇશ્નાકુ કુળમાં જન્મેના મહાપિઓને માટે દક્ષિણ દિશામાં બીજી ત્રિકોણાકાર ચિત્રા રચી અને બીજા નાડુઓને માટે પાંચમ દિશામાં ત્રીજી ચૌરસ ચિત્રા ખડકી પડી જાણે પુષ્કગતતમેય હોય તેવા દેવતાઓની પાસે ઇંદ્રે સત્વર સૌગંધમુદ્રનું જળ મગાવ્યું તે જળવડે ભગવતના શરીરને સ્નાન કરાવ્યું અને તની ઉપર ગોશીપચંદનના ગમથી ચિત્રેષન ક્યું પછી હમ વમણવાળા (શ્વેત) દેવદુધ્ય વસ્ત્રથી પગમેશ્વરના શરીરને આચ્છાદન કર્યું અને દેવ્ય માણેકના આભૂષણોથી દેવાગ્રાણી-ઇંદ્રે તેને ચૌતરથી નિભૂષિત કર્યું બીજા દેવતાઓએ બીજા મુનિના શરીરાની ઇંદ્રની જેમ ભક્તિથી આનાદિક મંત્ર દિયા કરી પછી દેવતાઓએ જાણે જુદા જુદા લાઘ્યા હોય તેજ ત્રણ જગતના મરમર ગત્તોથી સહસ્ર પુરૂષેએ વહન કરના યોગ્ય ત્રણ શિબિ કાઓ તૈયાર કરી ઇંદ્રે પ્રભુના ચંદને પ્રલામ કરી, સ્વામીના શરીરને મસ્તકે ઉપાડી શિબિકામાં આરૂઢ કર્યું બીજા દેવોએ મોમમાર્ગના અનિયિ એવા ઇશ્વાકુ વચના મુનિઓના શરીરને મસ્તક ઉપર ઉપાડી બીજી શિબિકામાં અને બીજા સર્વ સાધુઓના શરીરને ત્રીજી શિબિકામાં સ્થાપન કર્યા પ્રભુના શરીરાગ્રાણી શિબિકાને ઇંદ્રે પોતે વહન કરી અને બીજા મુનિઓની શિબિકાઓને દેવતાઓએ ઉપાડી તે નખતે અપસંગઓ એક તરફ તાનબંધ ગમમદા લેતી હતી અને એક તરફ મધુર ન્વરથી ગાયન કરતી હતી શિબિકાની આગળ દેવતાઓ ધૂપીઆ લાંને ચાવતા હતા ધૂપીઆના ધુમાડાના મિષથી જાણે તેઓ શોકથી અશ્રુપાત કરતા હોય તેવા જણાતા હતા કોઇ દેવતાઓ શિબિકા ઉપર ધૂપો નાખતા હતા કોઇ શોક તરીકે તે પુષ્પોને મંદલ કરતા હતા, કોઇ આગળ દેવ દુધ્ય વસ્ત્રોના તોગલ કરતા હતા, કોઇ યમકં મથી આગળ છટમન કરતા હતા, કોઈ ગેફલુથી દે દેના પાપાપાની જેમ શિબિકા આગળ આગોટના હતા અને કોઇ જાણે મોદ સૂર્ય (માનમ) થી દલ્લયા હોય તેમ પાછળ દોડતા હતા કોઇ 'હે નાય' હે નાય!' એવા ચમ્દો કરતા હતા કોઇ 'અરે અમે મદમા હી માર્યા ગયા' એમ બોલી પોતાના આત્માની નિંદા કરતા હતા, કોઇ 'હે નાય' અમને સિસા અપો' એમ યાચના કરતા હતા, કોઈ 'હવે અમાને ધર્મમશય કોણુ દેશે' એન મોચના હતા 'અમે અધની જેમ હવે કયા જઠગુ' એમ મોલી રે પડાનાપ કરતા હતા, અને કોઇ 'અનને પૃથ્વી માગ આપો' એમ હચ્છતા હતા

એ પ્રનાણે વતન કરતા અને વચિત્રો વગાડતા દેવતાઓ તથા ઇંદ્રે ને શિબિકાને ચિત્રા પૂરે લાઘ્યા સા કૃત્યજ ઇંદ્રે પુત્રની જેમ પ્રભુના દેહને ધીમે ધીમે પૂવ દિશાની ચિત્રામાં મૂકે બીજા દેવતાઓએ સહોદગની જેમ ઇશ્વાકુ કુળના મુનિઓના શરીરને દક્ષિણ દિશાની ચિત્રામાં સ્થાપન કર્યા અને જનિને અન્નાગ અન્ય દેવોએ બીજા સાધુઓના શરીરને પાંચમ દિશાની ચિત્રામાં સ્થાપન કર્યા પડી ઇંદ્રના અગ્રાણી

અશિકુમાર દેવતાઓએ ને ગિતાઓમા અગિ પ્રકટ કર્યો અને લાગુકુમાર દેવેને નિકુર્યો, એટલે ગોતરક અગ્નિ પ્રગટ થઈને બળા લાગ્યા દેવતાઓ ચિતામા પ્રકટ કર્યો અને ઘડા ભરી બગીને થી તથા મધ નાખતા નાયા જમાડે આગળ ગિતાગ બાજે સર્વ ધાતુઓ આગ થઈ ગયા, ત્યારે મેગકુમાર દેવતાઓએ ક્ષીરમધુદના જગતી ચિત્રાશાન કર્યો પછી પોતાના નિમાનમા પ્રતિમાની જેમ પૂજ કરવાને આગે નીચે પ્રજ્વળી ઉપલી જમણી ઘડા મદાળ કરી, ઘડા ૧૮ પ્રજ્વળી ઉપલી ઘડી ઘડા મદા કરી, અમરેદ્રે નીચની જમણી ઘડા મદા કરી, ગનિ ૬૮ નીચેની ઘડી ઘડા મદા કરી, બીજા ૮૬૦એ પ્રજ્વળા બાગીના દાન મદાળ કર્યો અને દેવતાઓએ બીજા અગ્નિ મદાળ કર્યો તે વખતે જે આનંદો અગ્નિ માગતા હતા તેમને દેવતાઓએ આનંદો અગ્નિ આપ્યા, તે અગ્નિ લનારા અગ્નિદોન જાણ્યો થયા તેઓ પોતાને ધર જમણા ચિતાશિને નિલ પૂજવા લાગ્યા અને ધનપતિ જેમ નિર્વાત પ્રદેશમા ગળી નમીપતુ કરે, તેમ તેઓ તેતુ રક્ષા કરના લાગ્યા ઇશ્વારકુ નરાતા મુનિઓનો ચિતાશિ શાન જતો તો તેને સ્વામીના ચિતાશિથી જગૃત કરતા હતા અને બીજા મુનિઓના થયેના ચિતાશિને ઇશ્વારકુ કુળના મુનિઓના ચિતાશિથી પ્રગટ કરતા હતા, પરંતુ સાવુઓના ચિતાશિનુ બીજા ચિતાશિ માગે તેઓ સક્રમણ કરતા નહોતા, તેમ અવાપિ શ્રાદ્ધલેખમા પ્રવેશે છે જેટલાએમ પ્રજ્વળા ચિતાશિની ભસ્મ લે ને ભક્તિ ભસ્મને વદના કરતા હતા અને ચરીત્ર ચોળના હતા, ત્યારથી બન્નમૂષા નારી તાપનો

પછી જાણે અષ્ટાપંગિગિતા નના ના ગિત્તરો દોય તેવા તે ચિતાસ્થાને દેવતાઓએ રત્નના ત્રણ સ્તુપ (દેવીઓ) કર્યા ત્યાંથી તેઓએ નદીશ્વરદ્વીપે જઈ પ્રતિમા સમીપે અષ્ટાન્લિકા ઉત્તમ કર્યો અને પછી ઇદ્રિ સલિન મર્મ નનાએ પોતાને સ્થાને ગયા ત્યાં તે ઇદ્રો પોતપોતાના નિમાનોમા સુધર્મા મજાની અદર વક સ્તબ ઉપર વજ્રમય ગોળ ઘણનામા પ્રજ્વળી ઘડાને આરોપણ કરીને પ્રતિ તેની પૂજ કરના લાગ્યા તેના પ્રજ્વળથી તેમને દમેશા નિજય મગળ થના લાગુ

ભરતગજાએ પ્રજ્વળા સન્કાર સમીપનીબૃમિ ઉપર ત્રણ ગાઉ ઉભો અને અધ્યે મે મહિરની વેદિકા દોય તેનો નિહનિપત્રા નામે આસાદ રત્નમય પાપાની નાદ કિરન કરાવ્યો તેની ચોતરફ પ્રજ્વળા સમનસરણની જેમ સ્ફટિક રત્નના ચાર રમણીક દ્વારો અને તે દરેક દ્વારની બંને તરફ ચિત્રનરમીના બહારની જના રત્નમય અદનના સોળ કર રચાવ્યા દરેક દ્વારે બે સોળા પુણ્યનર્થી દોય તેવા સોળ મોળ રત્નમય નાગો રચા પ્રસસ્તિ નિપિના જેવી અષ્ટમ ગણિકની સોળ સોળ પકિતઓ રચી અને જાણે નાર પાળોની સભા લા લાવ્યા દોય તેના નિશાળ મુખમ ઉપો કરાવ્યા તે ચાર મુખમ ઉપે આગળ ચાલતા શ્રીનટ્ટીમ ઉપની અદર આ પ્રેક્ષાસ નમ ઉપો કરાવ્યા, તે પ્રેક્ષામ ઉપે વચમા સ્થળિ બને ઉપદાસ્ય કરનારા વજ્રમય અક્ષનાટ રચ્યા અને દરેક અક્ષના

મધ્યમા કમનમા ધર્મિણી જેમ એક એક મનોદગ મિદામન ગચ્છુ પ્રેક્ષામહાની
 બગગ એક મિહીપીડિયા સી તેની ઉપર રત્નના મનોદગ ચૈત્યનૂપ રચ્યા,
 અને તે દેક ચૈત્યનૂપમા આમથને નમય કરના । દેક દિશાએ મોટી મિહીપીડિયા
 ની તે મિહીપીડિયાની ઉપર ચૈત્ય નૂપની નમુખ પાયથે નમુખના પ્રમાણવાળી
 મલનિમિત્ત અગવાળી, ઋષ્યભાનન, વર્દમાન, ચંદ્રાનન, વાગિયેળુ એ
 નામની આગ, પર્વમાથને મેરવી, મનોદગ, નેત્રરૂપી પોળાને ચંદ્રિકા મમાન, નદીશ્વ
 મદાપોષના રસની અદર છે તેવી શાશ્વત ગિનપ્રતિમાઓ રચાવીને સ્થાપન કરી
 તે દેક ચૈત્યનૂપની આગળ અમુચ માગિકયમય નિશાળ એવી મુદ્દ પીઠિકાઓ
 ગચ્છી તે દેક પીઠિકા ઉપર એક એક ચૈત્યનૂપ ગચ્છુ દેક ચૈત્યનૂપની પામે
 પીછ એકેક મિહીપીડિકા ગચ્છી અને તેની ઉપર એકેક ઇન્દ્રેન્દ્ર ગચ્છો બાણે દેકેક
 દિશાએ પદમે પોનાના જયત્યંબ આગળ દોય તેવા તે ઇન્દ્રેન્દ્ર જણાતા હતા
 દેક ઇન્દ્રેન્દ્રની આગળ ત્રણ પગથીઆ અને તોતણેલાગી નદા નામે પુષ્કરિણી
 (વાવડી) ગચ્છી ત્વચ્છ, શિનજ જળથી બરેલી અને નિચિત્ર કમગોથી શોભતી તે
 પુષ્કરિણીમાં દધિમુખ પવનના આવા બૂત પુષ્કરિણી જેવી મનોદર સાગતી હતી

તેમિહનિષયા નામના મહા ચૈત્યના મધ્ય ભાગમા મોટી મિહીપીડિકા બનાવી
 અને સમવન છના જેમ તેના મધ્ય ભાગમા વિચિત્ર રત્નમય એક દેવચ્છદક રચ્યો
 ની ઉપ વિવિધ વર્ણના વસ્ત્રો સદગ્ધો બનાવ્યો, તે અકાગે પણ સધ્યાસમયના
 રજાની શોભા ઉત્પન્ન કરતો હતા તે ચંદ્રવાની અદર અને પડખે વજ્રમય
 અપુરે ગચ્છા હતા, તથાપિ ચંદ્રવાની શોભા ના નિગુરુ થઈ રહી હતી તે અકુ
 રોમા કુભની જેવા ગોળ અને આમગાના કુળ જેવા ચૂગ મુકાદુગોથી ગોના
 અમુનની ધા । જેવા દાગ લટકતા હતા તે હારના પ્રાત ભાગમા નિર્મળ મિહિમાનિકા
 ની, તે બાણે ત્રણ જગત્તમાદે ગદેલી મિહિઓની ખાણેમાથા વાનગી લાવ્યા દોય તેવી
 જાણતી હતી મિહિમાનિકાના પ્રાત ભાગમા રહેલી નિર્મળ વજ્રમાનિકા, સખીઓની
 જેમ પોનાની કોનિરૂપ સુઅથી પચ્ચ આર્પિગન કરતી દોય તેની જણાતી હતી તે
 ચૈત્યની મિહિમા વિચિત્ર મિહિમય ગનાસ (ગોખા) રચ્યા હતા, તેના પ્રમાપટનથી
 અંદુ તેમાથી જનનિકા (પડદા) ઉત્પન્ન થયેન દોય તેવા જણાતા હતા, તેમા બગના
 અંદુર ધૂપના ધુમાડા તે પર્વત ઉપર ની ઉત્પન્ન થયેલી નીચ્યુનિકાના ભ્રમને
 અપના હતા

હવે પૂર્વોક્ત મધ્ય દેવચ્છદની ઉપર ચૈત્યની ધ્યાનમા વતતી દોય તેવી, દેક પ્રમુખા
 પાનપોનાના દેહના માન જેવડી, પોતપોતાના દેહના વર્ણને ધાગણ કરનાગી, બાણે દેક
 પ્રમુ પોતેજ બીતજેલા દોય તેવી-ઋષભસ્વામી પિતેર ચોવીય અંદોતોની નિર્મળ રત્ન
 મય પ્રતિમાઓ રચીને સ્થાપન કરી તેમા મોગ પ્રતિમા સુવણની, મે ગજનન રત્નની

(રયામ), એ સ્ફટિક રત્નની (ઉજ્જવળ), એ વૈદ્યુર્ય મણિની (નીલ) અને એ શોભ મર્મિ (રક્ત) હતી તે મન પ્રતિભામોના શોહિતાક્ષ મણિના (રક્ત) આભાસવાળા અ-
રત્નમય (રેત) નામો હતા, અને નાભિ, કેળના મુળ, જિજ્ઞા, તાણુ, શ્રીચન્દ્ર, અ-
ભાગ તથા હાથપગના તળિયાએ સુનર્ણના (રક્ત) હતા, પાપમેહ, આજ-
છીટીઓ, ડવાટા, બમર અને મગનકના કેથ મોહરત્નમય (રયામ) હતા, ઓડ પ્રવ-
મય (રક્ત) હતા, નાન સ્ફટિક રત્નમય (રેત) હતા, મગનકનો ભાગ રત્નમય હતો
અને નાભિકા અદ્વૈતી શોહિતાક્ષ મણિના પ્રતિમેક (આભામ) વાળી-સુનરની હતી
પ્રતિભાની હથિઓ શોહિતાક્ષ મણિના પ્રાત ભાગનાળી અને અકમલિયી બનાવેલી હતી
એની ગેને અનેક પ્રકારના મણિથી બનાવેલી તે પ્રતિભાઓ અત્યંત શોભતી હતી.

તે દરેક પ્રતિભાની પગાટે એક એક યથાયોગ્ય માનનાળી છત્રાગની રત્નપ્ર-
તિભા બનાવી હતી, અને તે છત્રાર પ્રતિભાએ કુટક પુષ્પની માળાએ યુગ્મ મેલી
તથા પ્રસાળાવટે ગુથેના અને સ્ફટિક મણિના દડવાળા રેત છત્ર ની ગમ્યા દર-
દરેક પ્રતિભાની મે બાજુએ રત્નની આમર ધરનારી મે પ્રતિભાઓ અને આગળ ના-
યક, બૂત અને કુડ્યાગની મે મે પ્રતિભાઓ હતી અજનિ એટીને રહેલી અને મે
અંગે ઉજ્જવળ એની ત નાગારિક દેવોની રત્નમય પ્રતિભાઓ અંબે ત્યા તેઓ પ્રવ-
તેણે રાય તેની શોભતી હતી.

દેવગણ ઉપર ઉજ્જવળ રત્નની ગોનીય ઘટાઓ, સંસિપ્ત કરેના સૂર્યબિંબ જેવા મ-
નિષ્પન્ના દપળો, તેની પામે યોગ્ય સ્થાને મૂકેન સુનર્ણની રીનીઓ, રત્નના કુડિલ-
નીની બમીની જેવી ગોળાકાર પુષ્પયગેરીઓ, ઉત્તમ અગતુ ઝના, આબૂત્તના ધ્રુવ-
મોનાના ધ્રુવિઓ તથા આગનિઓ, રત્નોના મગગીના, રત્નોની ઝારીઓ, મનેદ-
રત્નમય શાળો, મુવના પાત્રો, રત્નના ચ નકમો, રત્નના મિદામનો, રત્નમય અ-
મગીક કુનતના તેનના ધ્રુવના, ધ્રુવ પાત્રના માટે સુનના પાત્રો, મુનના કમ-
દનાઓ મે મેનીમે અદ્વૈતની પ્રતિભા પામે એક એક એમ ગોનીય ગોનીય શબ્દ
હતા એની ગેને નાના નકમના નતુ અને નૈનાથમા અનિ સુદર એતુ તે ચૈત્ય
ચરોની આગ્રા થતા ત મગ નન પ્રકારની કળાને અગતાના નકકિલે વિનિ પ્રખ-
બનાવી અદ્વૈતુ અંબે મનિમાન નન રાય તેના ચક્રકામણિના ગાળી, તથા સિદ્ધ
અર્ચેના દેવમુગ (નાગ), વનમ, મગ, તુગ, નગ, કિજર, પક્ષી, બાગક, રશ્મય
અજાય, અમીમુગ, દાથી, વનના અને કમગોથી અંબે થા વૃક્ષોનાતુ ઉગત દેવ
તેતુ વિચિત્ર અને અદ્વૈત ગચનાવાતુ તે ચૈત્ય ગોમતુ હતુ તેની અમદ-
રત્નના નામે રેતેવા દના અંબે આમશગમની દર્મિઓ રાય તેવી પામએથી દ
મનેદર ક હતુ હતુ, દયા કરેના મુવના દવા રાયી તે ઉગત જણાતુ હતુ એ
નિગત નમગ-ધ્વજની પુષ્પીએના અવજીવી વિનાયકની શ્રીઓની કીર્તિચક્ર

જનિને અનુમતુ હતુ નેની જાણ વિચાર કાનિવાળા પદ્મગમભિના ઘણી, જાણે
 માવિચારેલી મદ્રિકાનાં દોષ તેતુ ન જાણતુ હતુ મધ દેખે જાણે પવનિન દોષ,
 દેહ દેખે જાણે અખનગવાળુ દોષ, માર્ગ દેખે જાણે આભાવિન થયુ દોષ અને માર્ગ
 દેખે જાણે કિ જોશી નિષ્પ દોષ નતુ તે જાણતુ હતુ ગોઝવદનના અમય નિનકાથી
 તેને સાજિ કરતુ હતુ તેના અજાણના નાધિ નાધા એના મેળવ્યા દના કે જાણે તે
 નક જાણી બનાવેતુ દોષ તેતુ નજાણતુ હતુ તે એ યના નિનબત્તાગ હપર ત્રિચિત્ર
 જાણી મનોદર સાગતી જાણે બની પૂતળીએ ગોઝવેલી હતી, તેથી અપૂર્વ જાણી અધિ
 જિ મે પવનની જેતુ તે જાણતુ હતુ તેના દ્વાગતી બને તરફ ચદનગમથી લીધેના
 પદ્મો મુખના દના, તેથી દ્વા અજાણ નિ પત્ર થયેના એ પુટરીક કમળથી તે અકિન
 દોષ એતુ સાગતુ હતુ પૂષિન કીને ત્રી ટી બાધેલી સદાની માગજાણી તે અભીક
 સાગતુ હતુ પાચ વાજના પ્રાપ્તી તેના તળિયા હપર મુદર પગ જયો દત્તા, યમુના
 નદીયા જેમ કિનદ પવન આવિન રહે તેમ કપૂર, અગર અને કમ્તુ થી બનાવેના પૂષ
 ના મુખાથી હમેશા તે વ્યાપ્ત રહેતુ હતુ આગળ, એ બાજુએ અને પછવાડે મુદર
 ને યજ્ઞસ્તો તથા માલિગ્યની પીડિકાઓ રંગી હતી, તેથી જાણે તેણે આબૂપલ ધર્યા દોષ
 નતુ જાણતુ હતુ, અને અજાણ પવનના શિખર હપર જાણે મસ્તકના સુગટતુ માલિ
 સ્વભાવુ દોષ તથા નદીકાગિના ચૈત્યોની જાણે સ્પર્ષ કરતુ દોષ તેતુ અતિ પવિત્ર
 પતુ ને જાણતુ હતુ

તે ચૈત્યમા ભગવજાણે પોતાના નવાણુ ભાઈઓની દિવ્ય રત્નમય પ્રતિમા બેમારી
 અને પ્રજુની સેના કરતી એવી એક પોતાની પ્રતિમા પા ત્યા સ્થાપિત કરી, ભકિતમા
 આપ્તિતુ એ પત્ર એક ચિન્હ છે એ યની બહાર ભગવાનનો એક સ્તૂપ (પગનાની દેરી)
 આજે અને તેની પાસે પોતાના નવ છુ ભાઈઓના પત્ર સ્તૂપ કરાવ્યા ત્યા આવનાગ
 પુષ્પો ગમનાગમનવડે એની આશાનના ન કર એતુ ધારીને વૈદાના યત્રમય આરમક
 પુરુષે તે દેશાને હમા રાખ્યા એ યત્રમય લોગના પુરુષોથી જાણે મત્યલોકની બહાર તે
 યાન ગઈ દોષ એમ મનુષ્યોને અગમ્ય થઈ પડ્યુ પછી ચક્રવર્તીએ દુગ્તનવડે તે પર્વ
 તના દાગ પાટી નાંખ્યા, તેથી સગવ અને હયા અસની પેઠે એ પર્વત વૈગેને ન ચડી
 રમય તેવા થઈ ગયો પડી મદાગજાણે એ પવનની મરના મેખના જેવા અને મનુ
 જોથી હૃદયન થઈ શકે નહીં એવા એક એક ચોજનને અતરે આઠ પગથીઆ બતાવ્યા
 ત્યાંથી એ પવનતુ નામ અષ્ટાપદ પડ્યુ અને ચોજામા તે પર્વત હગદ્રિ, કૈવાસ અને
 કાટિકાદ્રિ એવા નામથી પણ જોજાવા સા થો

એવી રીતે ચૈત્ય નિર્માણ કરી, તેમા પ્રતિષ્ઠા કરી, ચદ્ર જેમ નાદજામા પ્રવેશ કરે
 જેમ રત્ન વસ્ત્ર ધારણ કરી ચક્રવર્તીએ તેમા પ્રવેશ કર્યો પગિવાર સહિત પ્રદક્ષિણ દઈ
 મદારાજાએ તે પ્રતિમાઓને સુગંધી જળથી સ્નાન કરાવ્યુ, પછી દેવદંધ્ય વસ્ત્રથી માજન

ક્યું, એટલે તે પ્રતિભાઓ રત્નના આદ્યની પેઠે અનિક ઉજ્જવલ થઇ પડી જા
કાના સમુદ્ધ જેવા નિર્મળ, ગાંધ અને સુગંધી ગોડચદનના ગમથી વિવેપન ક્યું ન
વિચિત્ર રત્નોના આભારા, ઉદ્દામ દ્રવ્યમાળાઓ અને દેવદૂધ વગેરેથી અન
ક્યું ઘટા વગાડતા મદાગમ્ભર્યે તેમની પામે ધૂપ કર્યો, જેના લુભાણની શ્રેણીઓ
એ ચૈત્યનો અતર્ભાગ ખખે નીનનરીથી અકિત હોય તેજા જણાવા લાગ્યો ત્યાં
ખખે સમાગરૂપી શીતળી બય પામેનાને માટે જનનનો અન્નિકુડ હોય તેરી કૂળ
આગતિ હતાડી

એવી રીતે પૂજન કરી, જયમંત્રામીને નમસ્કાર કરી, શોક અને ભયથી આપ
થક ચક્રનાંએ આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરી—“ દે જગત્સુખાકર ! દે વિજયતાતિ ! પ
કયાણકથી નાગીઓને પગ મુખ આપનાર એવા આપને હું નમસ્કાર કરું છું દે સ
મિન ! સૂર્યની પેઠે નિષ્કલુ ક્ષિત કરનારા તમે હમેશા નિહાર કરીને આ ચગચ જન
ઉપર અનુમદ કર્યો છે આપ અને અનાય—એ બને ઉપરની પ્રીતિથી તમે ચિદ્રા
નિદ્રા કરતા, તેથી પવનની અને તમારી ગતિ પરોપકારને માટેજ છે હે પ્રજા ! જ
લોકમા મનુષ્યોનો ઉપકાર કરનારે માટે તમે ચિરકાળ નિદ્રા કર્યો હતો, પણ મુજિમ
તમે કોનો ઉપકાર કરનારે માટે ગયા ? તમે અનિશ્ચિત કરેલું લોકાચ (ભોક્ષ) આજ ખ
ખર લોકાચ થયું છે અને તમે ઊડી દીધેલ આ મત્યલોક ખરેખર મત્યલોક (મૃત્યુ
પામના યોય) થયો છે હે નાય ! જ્યો નિષ્કલે અનુમદ કરનારી તમારી દેહસ્ત્ર
મખાજે છે તે બધા પ્રાણીઓને દજી પણ તમે સાક્ષાતજ છે જ્યો તમારૂં વપસ્ય એવું
ધ્યાન કરે છે એવા મદાગમ્ભર્યોને પણ તમે પ્રત્યક્ષજ છે દે પરમેશ્વર ! જેવી રીતે મ
તારદિત એવા તમે આ મર્ગ સસાગનો ત્યાગ કર્યો નેવી રીતે હવે કોણિ માગ મળે
ત્યાગ કરશે નહીં ”

એવી રીતે આટીશ્વર ભગવતની સ્તુતિ કર્યા પડી બીજા જિનેદ્રોને પ્રયેક નમ
સ્કાર કરી પ્રત્યેક તીથ કરની તેણે આવી રીતે સ્તુતિ કરના માડી

નિરાય કષાયથી અજીન, નિજયામાતાની કુસિમા માણિક્યરૂપ અને જિનશુ સજ્જ
પર દે જગત્સુખાકર અજીતનાથ ! તમે જય પામે

અમા રૂપી આકાશનું અનિકમન કરવામામુપકર, શ્રીમેતાદેવીના ઉગ્રથી ઉપર
પેવેલ અને જિનાની ગમના પુત્ર—એના દે મભવનાથ ! તમને હું નમસ્કાર કરું છું

સવર ગમના વરમા અબૂતરૂપ, મિદ્ધાથી દેવીરૂપી પૂન વિશ્વામા સૂર્ય મહાન
અને નિષ્કલે આન દદાથી એવા દે અભિનદનસ્વામી ! તમે અમને પવિત્ર કરો

મેવ અના વરૂપી વતમા મેવ મમાન અને મગામાતા રૂપી મેવમજ્જન
દેવીમાતે

ધમરાજ રૂપી મહુદ્રને ચદ્ર મમાન અને સુરીમાદેવી રૂપી ગંગા નદીમા કમલ મમાન એવા હે પદ્મપ્રભુ ! તમને હું નમસ્કાર કરૂ છુ

શ્રીપ્રતિષ્ઠ રાજના કુળરૂપી ગૃહના પ્રતિષ્ઠાસ્થભરૂપ અને પૃથ્વી માતારૂપ મલયા નગમા ચંદનમમાન હે મુપાર્શ્વનાથ ! મારી ગમા કરો

મહામેન રાજના વશરૂપી આકાશમા ચદ્ર મમાન અને લક્ષ્મણા દેવીની કુસિરૂપી સેવરમા હમ મમાન એવા હે ચદ્રપ્રભુ ! તમે અમારી રક્ષા કરો

સુમીવરાજના પુત્ર અને શ્રીગમાદેવીરૂપ નંદનવનની ભૂમિમા કંપવૃક્ષરૂપ એવા હે મુવિધિનાથ ! અમારૂ શીઘ્ર કથ્યાણ કરો

હૃદય રાજના પુત્ર, નદાદેવીના હૃદયના આનંદરૂપ અને જગત્ને આહ્વાદ કર નમા ચદ્ર મમાન એવા હે શીતળમ્વામી ! તમે અમને હર્ષકારી થાઓ.

શ્રી વિષ્ણુદેવીના પુત્ર, વિષ્ણુ રાજના વશમા મોતી સમાન અને મોક્ષરૂપ લક્ષ્મી- ના ભર્તાર એવા હે શ્રેયામભભુ ! તમે કલ્યાણને માટે થાઓ

વસુપૂજ્ય ગાંધના પુત્ર, જ્યાદેવીરૂપ નિદ્ર પવતની ભૂમિમા રત્નરૂપ અને જગત્ને પૂજ્ય એવા હે વાસુપૂજ્ય ! તમે મોક્ષલક્ષ્મીને આપો

હૃતવર્મ રાજના પુત્ર અને રયામાદેવીરૂપ ચમી વૃક્ષમાથી ઉત્પન્ન થયેના આસ મમાન એવા હે વિમલમ્વામી ! તમે અમારૂ મન નિમળ કરો

મિદમેન રાજના કુળમા મ ગગદીપક મમાન અને સુયશા દેવીના પુત્ર-હે અનંત- ભગવાન ! તમે અનંત સુખ આપો

સુવ્રતા દેવીરૂપ હૃદયાચળની તટીમા સૂર્યરૂપ અને ભાનુરાજના પુત્ર એવા હે ધર્મ- નાથ પ્રભુ ! તમે ધર્મને વિષે મારી બુદ્ધિ ત્યાપન કરો

વિશ્વમેન ગાંધના કુળમા આભૂષણરૂપ અને અગ્નિગ દેવીના પુત્ર-હે ગાતિનાથ ભગવાન ! તમે અમાગ કમની શાંતિને માટે થાઓ

શર ગાંધના વશરૂપ આકાશમા સૂર્ય સમાન, શ્રીદેવીના હૃદયથી ઉત્પન્ન થયેના અને કામદેવનું હૃન્મયન કરનાગ-હે જગત્પતિ મુણનાથ ! તમે જય પામો

સુ શન ગાંધના પુત્ર અને દેવી માતારૂપ શરજ્ઞલક્ષ્મીમાં કુસુદ મમાન એવા હે અગ્નાથ ! તમે મને મનાગ તગવા રૂપ વૈભવને આપો.

કુભગજરૂપ મહુદ્રમા અમૃતકુભ નમાન અને કમલય કગમા મદામલ સમાન એવા પ્રભાવની દેવીથી ઉત્પન્ન થયેના હે મલિનાથ ! તમે મોક્ષલક્ષ્મી આપો

સુમિત્ર રાજરૂપી દિમાચલમા પદ્મદ્રહ સમાન અને પદ્માવતી દેવીના પુત્ર-હે મુનિ- સુવ્રત પ્રભુ ! તમને હું નમસ્કાર કરૂ છુ

વપ્રાદેવીરૂપ વજ્રખાણની પૃથ્વીમા વજ્ર મમાન, વિજયગજના પુત્ર અને જેમન
ચરપુકમળ જગત્ને નમસ્કાર કરના યોગ્ય છે એવા હે નભિપ્રભુ! તમને
કરૂ છું

સમુદ્ર (વિજય)ને આનંદ કરવામા ચદ્રરૂપ, ચિત્રાદેવીના પુત્ર અને પદ્મ દશા
એવા હે મોક્ષગામી અગ્નિદેવિ ભગવન! તમને હું નમસ્કાર કરૂ છું

અશ્વસેન રાજના કુળમા ચૂડામણિરૂપ અને નામાદેવીના પુત્ર—એવા હે પાર્શ્વનાથ
તમને નમસ્કાર કરૂ છું

સિદ્ધાર્થ રાજના પુત્ર, ત્રિગના માતાના દૃઢયના આશ્વામનરૂપ અને શ્રી
પ્રાણના અથને સિદ્ધ કરનારા હે મહાવીરપ્રભુ! તમને નમન કરૂ છું

એવી ગીતે પ્રત્યેક તીર્થકરને સ્તુતિપૂર્વક નમસ્કાર કરીને મહારાજ ભરત એકિંક
નિષધા ચૈત્યની બહાર નીકળ્યા અને પ્રિયમિત્રની પેઠે એ સુદૃઢ ચૈત્યને વાકા વગી પાડી
નજરે જોતા જોતા અષ્ટાપદ પર્વત ઉપરથી નીચે ઉતરી પોતાનું મન તે પવતમા ઢરે
થયેલું હોવાથી જાણે વસ્રને ડોડે ભરાયો હોય તેમ અયોધ્યાપતિ મ. મદ મંત્રિ
અયોધ્યા તરફ આગ્યા ગોકના પૂત્રની જમ સૈન્યથી ઉડેલી ગજવડે દિશાઓને આગ્રહ
કરતા—શોકાત ચક્રી અયોધ્યાની સર્મિપે આવી પહોંચ્યા જાણે ચક્રીના સહોદર હેત
તેમ તેમના દુ ખથી અત્યંત દુ ખી થયેના નગરજનોએ સાશ્રુદૃષ્ટિએ જોયેના મહા
રાજાએ પોતાની વિનીતાનગરીમા પ્રવેગ કર્યો પછી ભગવતને સભાગી સભાગીને જ
પછી અવશેષ રહેલા મેઘની પેઠે અશ્રુજળના બિંદુને વગસાવતા તેઓ પોતાના મન
મહેવમા પેઠા દ્રવ્યહરણ થયેના પુરૂષ જેમ દ્રવ્યનુજ ધ્યાન કર્યો કરે, તેમ પ્રજાપી
ધન હરણ થવાથી તેમણે ઉભા રહેતા, આનતા, સુતા અને જાગતા, બહાર અને અંદર
રાતદિવસ પ્રભુનુજ ધ્યાન કરવા માંડ્યું બીજા હેતુથી પણ પોતાની પામે અગાધ
પર્વત તરફથી આવનારા પુરૂષોને, તેઓ જાણે પૂત્રની પેઠે પ્રભુને માટે કાર્ય કરે
આવ્યા હોય તેમ માનના લાગ્યા

આવી ગીતે શોકાકુળ મહારાજને જોઈ મંત્રીઓ તેમને કહેવા લાગ્યા—“હે મહારાજ!
આપના પિતાશ્રી ઋષભદેવ પ્રભુએ પ્રથમ ગૃહનામમા ગૃહીને પણ પશુની જેવા
અગાની સવ લોકોને વ્યવહારગીતિમા પ્રવર્તનારો ત્યારપછી દીક્ષા લઈ શોકા કુળમા
દેવજાન પામી આ જગત્ના લોકોને બનસમુદ્રમાથી ઉદ્ધાર કરવાની ઇચ્છાએ ધમર્મા
પ્રવર્તનારો, છેવટે પોતે કૃતાય યદ્ય, અવગજને કૃતાય કરી પરમપદને પામ્યા
તેવા પરમપ્રભુનો તમે શોક કેમ કરો એ” આવી રીતે પ્રતિયોગિત કરેલા ચક્રી ધીમે
ધીમે રાજકાયમા પ્રવર્તવા લાગ્યા

રાહુથી મુક્ત થયેના ચદ્રની પેઠે યંત્રે યંત્રે શોકમુક્ત થયેના ભરતચક્રી નગરની બહાર વિ
હારભૂમિમા વિચરવા લાગ્યા વિધ્યાચળને સમાગતા મચ્છે દ્રવી પેઠે પ્રભુના ચરણને સમારતા

અને વિષા કરના મહારાજની પાસે આવીને આશ્વજનો મત વિનોદ કરાવતા હતા
 એથી માં ના પગિવાગના આશ્વજનો વિનોદને ઉત્પન્ન કરના ઉત્પાનભૂમિમાજનો હતા
 અને સા બાળે શ્રીઓતુ જ ગમ્ય હોય તેમ સુર શ્રીઓના ટોળા નાથે હતા અને
 રમણીક શ્યાઓમા ગમવા લાગ્યા હતા કુસુમને હરણ કરનાગ વિનાવેતુ ર
 યજ્ઞાન પુષ્પેની પુષ્પ યુટવાની કીડા તમણે કૌતુકથી જોવા માડી, અણે કુસુમને ર
 કાંતી હોય તેમ વાગનાઓ પુષ્પના વેષ ગુથી ગુથીને તેમને આપણ ક જુલુએ
 તમની કપાનના ક વાને અમપ્ય શ્રુતિઓ ભેગી થઈ હોય તેની નમ ન હોય રહે
 પુષ્પના ધરના પહેરી તેમની આમપ ન કીડા કરવા લાગી, અને જુલુએતુ અને
 એક અવિરેવના હોય તેમ મરગિ પુષ્પના આબૂરણ પહેરી ન નાની નહોતું ન
 જ ને ભજના લાયા

કેડા કાવિવખત તેઓ પોતાના શ્રીવર્ગને માથે લઈ ગમ્યજનો રહેતા
 વેળાએ કીડા ક વાને જવા લાગ્યા નમ હા નીમા હાથભીઓ રહેતા રહેતા
 કે તેમ ત્યા મુદીઓ નાથે તેઓ જગકીડા કરવા લાગ્યા અણે રહેતા રહેતા
 રિમા લીધી હોય તેમ જગની ઉર્મિઓ તેમને મહારાજ કહમ્મ રહેતા રહેતા
 રમણ રહ્યમા આવિગત કરવા લાગી તેથી તે સમયે રહેતા રહેતા
 શ્રીઓના કુટુંબ ધારણ કરનાગ મહારાજ અણે માક્ષા રહેતા રહેતા
 રેભવા લાગ્યા અણે લીલાવિનાનના રાજ્ય કપર મહારાજને રહેતા રહેતા
 રહેતી, રહેતી રહેતી વિચારતી શ્રીઓ તેમની રહેતા રહેતા
 અને અપસગઓ હોય અથવા અણે જગદેવી હોય તમ રહેતા રહેતા
 ના નાપર એવી તે ગમણીઓ નાથે અકીશ ધણીવા રહેતા રહેતા
 ક ના કમનોના દશનથી અણે કાપ પામ્યા હોય તેમ રહેતા રહેતા
 રહેતા અને અગનાઓના અગ કપ થી ગમી ગયેલા રહેતા રહેતા
 ન જગ યક્ષક મપાતને પાની ગયુ આવી રીને વા રહેતા રહેતા

કેડા વખત એવી રીને જગકીડા કરી મહારાજ રહેતા રહેતા
 વિરામભરપમા ગયા ત્યા વેણુ વગાડના રહેતા રહેતા
 ન પીતકમ આ પ્રથમ એવા મયુગ રવર વીણમા રહેતા રહેતા
 સુખ આપનારા અને વ્યજન પાતુઓથી નૃદ રહેતા રહેતા
 ની વીણ વગાડના લાગ્યા સુતવાની તેના રિ રહેતા રહેતા
 નયની માગા એવા પ્રમાણસુદ નામના રહેતા રહેતા
 નામના વાગિઓ વગાડનાગઓ, રિ રહેતા રહેતા
 એવા સિવાય પોતાના વાધો વગાડવા રહેતા રહેતા
 અકા ને હરના રાગયક રવરજીનિ રહેતા રહેતા
 નન કર્યા

તાજા નૂતન તથા તાડનમા ચતુર એવી નટીઓ નિચિત્ર પ્રકારના અગવિશેષી અર્થમાં પમાડી નાચવા લાગી મદાગમન ભરતે એ એના ચોખ્ખા નાટકો નિર્ધારિત કરી કાઢે તેના મર્થ પુરોષો ગમે તેમ વર્તે તેમા તેને કાલ બાધ કરી શકે નહીં રીતે મસાગમુખને ભોગના ભરતેષે પ્રજુના મોક્ષદિવસ પડી પામ લાખ જ નિગમન કર્યા

એક દિવસ ભરતેષે સ્નાન કરી, બનિકમ કપડી, દેનૂબ વસ્ત્રથી સુગંધે મૂકી, કેશમા પુષ્પમાળા ગુથી, ગોશીષચકનરડે મર્મ અંગમા નિરોપન કરી, અનુભવે દિવ્ય મલના આભૂષણો મર્મગે ધારણ કરી, અત પુરની એક સ્ત્રીઓના પૂર્ણ માથે છડીદાથે બનાવેને રસ્તે અત પુરમહિના રતનના આ મશુદમા ગયા ત્યા આગળ અનુભવે મહાગિક મહિના એના નિર્મળ, તથા પોતાના મન અગતુ રૂપ પ્રતિનિધિશરૂપે સમય તેના, સરીગના પ્રમાણ જેવડા હપણમા પોતાના સ્વરૂપને એના મદાગમની અ અગમીમથી મુદ્રિકા પડી ગઈ જેમ મથુરની કળામાથી એક પીછુ પડી બધે તેની તને જમર પડે નહીં, તમ પડી ગયેની તે મુદ્રિકા મદારાજના જગતમા આવી નહીં અનુભવે સરીગના સત્યાગત એના એના દિવસે ચક્રિકા નિનાની ચક્રકળાની જેમ પદ્મની મુદ્રિકાગદિત આગળી કાનિ નિનાની એનામા આવી એ વખતે 'અરો' અ અગમી સાનાગદિત કેમ છ' એમ ચિંતનના ભરતગયે પૂજની ઉપર પડેલી તે મુદ્રિકા જે 'પડી તમે નિર્માણ કે 'શુ મીજ અંગે પગ આભૂષણ નિના સાનાગદિત વાતો દર્શ' એમ ધારી તમે મીજ આભૂષણ પા ઉતારના માટે

ત્યમ મન્યક ઉપગી માનિયના મગર ઉતાર્યો એટલે મન્યક રત નિનાની મુદ્રિકા જેવું દેખવા લાગુ કાન ઉપગી માનિયના કુદગ ઉતાર્યો એટલે બને કાન મદ સુધે નિનાના પૂવ પાંચમ દિશા જેના જાનાના વાગ્યા ગગચો ફર કરાથી તેના જેવા જાન વિનાની નહીં જેની નાનાગદિત જાનાના વાગી વસત્યજ ઉપગી ફર ફર એટલે ત તા વિનાના અમરની જેવું શૂન્ય તાગના માટે આભૂષણ કાઢી નાચ બને દાથે અવલતાશ્વથી નિત્ર ગયેના મે નાનતમ જેના જાનાના સાચા દર્શન મુજબથી કા કા કર્યા એટલે ત આમવમા વિનાના પ્રાનાદ જેવા જા સાચા મીજ નવ અગમીઓમાથી મુદ્રિકાનો ત્યાગ કર્યો, એટલે તે મહિનદિવસ ની મન જેવી દેખવા લાગી ચ પાન રી શકાય કે કર્યા એટલે ત મશુદમની મુરતુકકન દિવસની જેવા એનામા અનુભવે એમ મન અગતુ અનુભવ લેવે કે જમી પત્ર દિવસ મુખના જેમ સાનાગદિત થવા પોતાના સરીગને એ મદ રજા વિશે વ લગા- 'અરો' અગમી ને નાચા' મીજને જેમ ચિત્રિકા વિશે જે કવિન દેખા કરાવે તે તમ મી ની જન આભૂષણથી મુદ્રિકા દેખા કરાવે અરો વિચાર મગથી અને બહાર મુદ્રિકા તરફથી મહિન એના આ દર્શ

નિર્ભય કરતા કાઠ પાતુ સોભામરી જણાતું નથી ખાત્રી જમીન જેમ વરમાદના જળને
 નિરુદ્ધ છે, તેમ આ ચરીર નિરોપન કરેના કપૂર અને કપ્તુરી વિગેરેને પણ દૂષિત
 છે જેઓ નિપયથી વિરાગ પામીને મોક્ષદ્વારને આપનારા તપ તપે છે, તે તત્ત્વોદી
 જેમ આ ચરીરનું દ્વંશ ચઢવા કહે છે 'એવી રીતે વિચાર કરતા સમ્યક્ પ્રકારે
 મુક્તિ મેળવના અતુલમથી સપક શ્રેણીમાં આર' થયેના અને શુદ્ધધ્યાનને પામેના
 નિર્ભયને, વાદળના અપગમરી જેમ સૂરના પ્રગમ થાય તેમ સાતિકર્મના ક્ષયથી
 કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું

તે નખતે તત્કાળ ઇંદ્રનું આનન કપાયમાન થયું કારણકે અચેતન વસ્તુઓ પણ
 હવે પુરુષોની મોટી મમૃદ્ધિને કહી આપે છે અનધિજ્ઞાનથી જાણી ઇંદ્ર ભરત
 માની જામે આવ્યા ભક્ત પુરુષો સ્વામીની પેઠે સ્વામીના પુત્રની સેવા પણ
 સ્વીકારે છે, તો તેવા સ્વામીના પુત્રને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થતા શું ન કરે! ઇંદ્રે ત્યા
 આવીને કહ્યું- 'હે કેવળજ્ઞાની' તમે દ્રવ્યનિગ સ્વીકાર કરે, જેથી હું તમને વદના કરૂં
 અને તમારો નિઃકમલ ઉત્સવ કરૂં ' ભરતેશ્વરે પણ તેમ વખતે બાહુબલિની જેમ પચ
 સ્થિત કેવળજ્ઞાનરૂપ દીક્ષાનું લમણ અગીઠર કયું, અર્થાત્ પચમુષ્ટિ લેચ કર્યો અને
 કેવળજ્ઞાને આપેલા રત્નેશ્વરપુ વિગેરે ઉપકરણો સ્વીકાર્યા ત્યારપછી ઇંદ્રે તેમને વદના
 કરી, કા પુકે કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોય તોપણ અદીક્ષિત પુરુષની વદના
 થાય નહીં એવો આચાર છે તે સમયે ભગવાનના આશ્રિત દશહજાર
 ભક્તોએ પણ દીક્ષા લીધી, કમકે તેવા સ્વામીની સેવા પરલોકમાં પણ મુખ્ય
 આપનારી થાય છે

પછી પૃથ્વીના બા ને સહન કરના ભરતચક્રીના પુત્ર આદિત્યચક્રાનો ઇંદ્રે
 ત્યાગિયેકે ઉત્તન કર્યો

જનમ-આમીની જેમ મહાત્મા ભરતનુનિએ કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી આમ,
 પણ, નગર અરધુય, ગિરિ અને દ્રોણુમુખ વિગેરના ધર્મદેયનાવી ભરી ત્રાણીને પ્રતિ
 રેન કરતા, પરિનાર સહિત લક્ષપૂર્વ પય ત નિહાર કર્યો ત્રાતે તેમણે પણ અગ્રાપ
 કાર લઈ નિધિ સહિત ચતુર્વિધ આહવાનું ત્યાગ્યાન કયું એક માત્રને અતે બદ્ર
 અનુભવજ્ઞને હોતો તવે સનયે અનત ચતુષ્ક (અનત પાન, અનત રાંન, અ
 નત આત્રિ અને અનત વીચ) સિદ્ધ થયા છે જમને એના તે મહાનિ સિદ્ધિશેવને
 નિપત થયા

એવી રીતે ભગતેશ્વરે સિતોનેર પૂનલક્ષ કુનારપલાના નિગમન કર્યો, તે નખતે
 ભગવાન જપનદેવજી પૃથ્વીનું પ્રતિપલન કરતા હતા ભગવત દીક્ષા લઈ હવેલ્ય
 અન્યામાં એક હજાર વષ રહ્યા, તેન તેમણે એક હજાર નવ માહવિકાપ્રમા નિગમન
 કર્યો એક હજાર વષે એછા એવા છ વક્ષપૂર્વ તનમે ચક્રીર્નાપાના નિગમન કર્યો

કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી વિધના અનુચિતને માટે દિવસે સૂર્યની જેમ તનમન પૂર્વ સુધી પૃથ્વી ઉપર વિહાર કર્યો એ પ્રમાણે ચોગમી પૂર્વવક્ત્ર આયુષ્યને જે ત મહાત્મા ભગ્ત મોક્ષ પ્રત્યે પામ્યા તે વખતે તત્કાળ ઉપ પામેના દેવતાઓની ક્ષે સ્વર્ગપતિ ઇંદ્રે તેમના મોક્ષમહિમા કર્યો

इत्याचार्य श्रीहमचद्रमूरिविरचिते महाकाव्ये प्रथमपर्वणि
मरिचिभवभाविगुलाकापुरुषभगवन्निराणरर्णनो
नाम षष्ठ सर्ग. समाप्त ॥ ६ ॥

સ્વામિપ્રામ્ભરણન કુલફરાત્પત્તિ પ્રભોર્જન્મ ચા-
દ્વાદશાદિવ્યવહારદર્શનમયો રાજ્ય તત કેવલમ્ ॥
ચક્રિત્વ ભરતસ્ય મોક્ષગમન ભર્તુ યમાચ્ચત્રિશ્ચા-
પ્યસ્મિન્ પર્વણિ વર્ણિત વિતનુતાત્પર્વાણિ સર્વાણિ ચ ॥ ૧ ॥

આ પ્રથમ પર્વમાં શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુના પૂર્વ જનનુ વાતન, કુલકરતી કેદર્પિ પ્રભુના જન્મ, વિવાહ, વ્યવહારદર્શન, રાજ્ય, તત અને કેવળજ્ઞાન, ભરતરામનુ ન વર્તીપાતુ, પ્રજનુ અને ચક્રીનું મોક્ષગમન—એ અનુક્રમે નર્તવ્યુ છે, તે તમારા સ્વર્ગપતિ (ઉત્સવો)ને વિસ્તારે

શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી ચરિત્ર પ્રતિબદ્ધ શ્રીત્રિપદિ રાવાકા
પુરુષ ચરિત્રનુ પ્રથમ પર્વ સમાપ્ત

શ્રીમદ્દર્શિતે નમ

શ્રી ત્રિપષ્ઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર.

પર્વ વીજુ

શ્રી અજિતનાથ ચરિત્ર

જપત્યજિતનાથસ્ય જિતગોણપણિધિય ।

નમ્રેન્નદનાદર્શા પાદપદ્મદર્શનસ્તા ॥ ૧ ॥

રાતા મલિઓની શેશાને છાનનારા અને નમતા એના ઇંદ્રોના મુખને દર્શવું
-શ્રી અજિતનાથના બંને ચરણરૂપી કમળના નમ વચ્ચે વતે વર્તે છે

કમારિપાદનિનામ્-જાગુલિમત્રસન્નિધમ્ ।

અજિતસ્વામિદેવસ્ય ચરિત પ્રસ્તવીમ્યત ॥ ૨ ॥

૧૬વે કમરૂપી સર્પના પ્રાચનો નાથ કરવામાં જાગુલિમત્ર સનાન અજિતનાથ
સ્થાનીનું ચરિત્ર હું (દેવચંદ્રાચાર્ય) વર્ણવું છું

કથારંભ

સર્વ દીપોની નધ્યમાં નાભિ સમાન એવા જ્યોત્સ્વીપના મધ્યભાગમાં, જ્યાં પ્રાચે
ફલનમુપના નામે ચતુર્થ આંગે નિરતર વર્તે છે એવું મહાવિદેહુ નામે તેજ છે તે
તેજના સીતા નામે નદાનદીના સ્થિત તટ ઉપર ધત્તી ન રૂઢિવાળો વસ્ત્ર નામે વિજય
ઠ પૃથ્વીના રહેલો ન્વગપ્રદેશનો જણે એક ભાગ હોય તેમ અશ્વમુન રમણિકતાને
થા સ કળો તે વિજય (દેવ) શેષે છે તેના ગાન ઉપર ગાન અને ચહેર ઉપર ચહેર
વનેડા હોવાથી સૂચ્યતા ફક્ત આકાશમાત્ર રહેલી હતી ગાનગ્રામ અને ચહેરામાં
પર ધત્તી સપ્તિ સરખી હોવાથી નાત્ર ખના આશ્રયનોજ તકાનન દેખાતો
તા દેશાણે દેશાણે જણે શૌર્યસુદ્રમાંથી નીકળીને આવતી મેરેલી પૂરાધ નઈ હોય
તથી વચ્ચ અને સ્વાદિષ્ટ જળની વસિલાઓ, નદાઓઓના નન જેવા સ્વચ્છ, મેહાટા
અને તેના નધ્ય ભાગ (ઉગ્રાધ) કળી ચક્રાય નહો તેવા તળાવો, અને મેળિનીરૂપી
દેવીના પત્રન લીના વિલાસને નિન્નારવા લીરી વેલેવાળા નીચા રહેલા હતા ત્યાં ગાને

ની ગતિની પેઠે તે પરાક્રમી નૃપતિતું શાસન, પવત અરણ્ય અને દુર્ગાદિ પ્રદેશ
અમરતા પામતું નહોતું નવું દિશાએને આકાત કરી જેતું પ્રવડ તેનું પ્રસરતું
તે ગાજના ચરણ સૂર્યની પેઠે નવ રાજ્યોના મન્ત્રક ઉપર અચડાતા હતા જે
કામનિ નાના મર્વન બગવાન એક સ્વામી હતા તેમ તે સર્વ રાજ્યોનો એ
ની હતો હદિની પેઠે શત્રુઓના બળનો નાશ કરનાર—એક પગકમવાળો તે રા
થય માત્ર પુરુષોનેજ મન્ત્રક નનાવતો હતો તે વિવેચી રાજની યક્તિ જેમ બહાર
એને જીતવામાં અતુલ હતી તેમ અમ્યનન શત્રુ કામકોનાદિકને જીતવામાં
હતી. પોતાના બાધી, જેવી રીતે હુન્નાગગામી અને દુનદ એવા હાથી પા
ને તે દમતો હતો તેવી રીતે હુન્નાગગામી હદિયગાને પાત તે દમતો હતો
ના આપેતું જાન છીપમા પરેડા મેલજળની પેઠે બહુ ક્ષણાયક થાય છે એમ પ
દાનવીલ આયથાવિધિ પાત્રનાજ દાન આપતો હતો જાણે પગપુરમાં પ્રવેશ કર
વનન તે રમવિત્ આ નવ ડેમણે પ્રજાવર્ગને ધમ માગમાજ પ્રવર્તાવતો હ
દનવૃક્ષો જેમ નવચાચતની પૃથ્વીને વાસિત કરે તેન તેણે પોતાના પવિત્ર ચરિત્રથી
નરને મુવાસિત ક્યું હતું શત્રુઓના જયથી, પીડિત શત્રુઓના મ્હાલથી અને વાન
વગર વાધી તે રાજ યુદ્ધવીર, દયાવીર અને દાનવીર કહેનારો હતા એવી
જયમા રહી, સ્થિર મુદ્ધિ રાખીને અને પ્રમાદને છેડીને, સપતાજ જેમ અમર
કરે તેન તે પૃથ્વીની રક્ષા કરતો હતો

કાર્યાકાર્યને બાલનાર અને સાંભાલનાર શેષધનાર તે ગાજને એક દિવસે આ પ્ર
ક્રમ ના વૈભવની વાનના ઉત્પત્તિ થક—“અહો ! હાઓ યોનિરૂપી નદા પુનરીન્ને
પદ્માના વેશથી નયકર એના આ નનાગ્રીપી સનુદ્રને પિંજાર છે” હદિઅજ
“વનમળની પેઠે આ સત્તા ને વિષે કાલનાર એના આનના અને સાંભા
“નય પાનના એના પતાર્યાથી સન શત્રુઓ મોહ પાને છે એની ખેદમગ્ન સન
“પૌત્ર સનેક પાવેડા પગામના છેડની પેઠે નનજ છે, અને અનુચકુશામ ઉપર ર
“જગિદુની પેઠે નનાનક (નાયતવ) છે એ આપુપનો કેટલક ભાગ મનાંચ
“નદ ન નાનાસની પેઠે અસન કુ જે કરીને વપાત થાય છે, અને તે નિ
“નદિનાએ પ પોપનની જેવડા થઈ પડે છે અન્ય પાડી ભાગવના અદુ
“કેટલક ભાગ અધેની પેઠે પાડીતવનાનાજ અદ્યા અય છે પૌત્રનયના
“ધયને આનદ આપના ૧૨ દિશા સુના અદનાજ આપુપનો કેટલક ભા ૯
“મેલસની પેઠે વ્યય અય છે અને પૃથ્વીવ્યવસ્થા વિવગ અવધના અદના
“શીરનાજ નહીતું અવજે રહેતું અદુપ મુનેચ નાનાનનાં ૧૬ મહત અય છે
“વિષયના અદથી લપટ થેરલ પ્રેરક દેખીતો ૫૬ રાને અદેશ ૧૫૫ છે
“અદની રીત અલના જા પનુ સનારાં અદેશ સનના પદિચનનુક કને નાદ

“ કરે છે ચીવનમા વિષયને માટે જેની રીતે પ્રાણી પ્રયત્ન કરે છે તેવી રીતે એ મુશ્કેલી
 “ માટે પ્રયત્ન કરે તો તું ન્યૂતન ગદે ! અહો ! કરોળીઓ જેમ પોતાનીજ વાગના તક
 “ બળમા નીંટા / બળ છે તેમ પ્રાણી પણ પોતાનાજ કહેવા કર્મના પાથરી રીતે
 “ બળ છે સમુદ્ર મધ્યે યુગલમિનાપ્રવેશન્યાયની’ પેઠે પ્રાણી પુણ્યના યોગે ધણી નકે
 “ નતે મનુષ્યજન્મ મેળવે છે તેના પણ આર્થ દેશમા જન્મ, સાગ કુળની પ્રાપ્તિને
 “ ગુરુકુળસેવા એની દુશ્કર નામથી પામ્યા જતા પણ જે પ્રાણી પોતાના કલ્યાણને ને
 “ યત્ન કરતો નથી તે તૈયાર રમો / મહત્તા છતા બૂધ્યા મેસી ગહેનાર માણસ જે
 “ જીર્ણગતિ (સ્વર્ગાદિ) અને અધોગતિ (નર્કાદિ) બને પોતાને આધીન છે, તોપણ જ
 “ બુદ્ધિ પ્રાણી જળની પેઠે અધોમુખેજ દોડે છે ‘ હુ મમય આનશે એટલે ન્યાયે
 “ સાધીન ’ એનો વિચાર રાખીને ધર્મકાયથી દૂર રહેનારાઓને ધર્મકાય કયા અપાવ
 “ નગડામા તરકરની પેઠે યમૂનો આનીને લઈ બળ છે પાપ કરીને જેઓનું પોષ
 “ કરેલું એવા સર્વ સ્વજનોના એતા છતા પણ કાળ, રાક જેના રક્ષણરહિત જનુ
 “ અકસ્માત આનીને લઈ બળ છે ત્યાથી નરકગતિને પ્રાપ્ત થયેજો પ્રાણી ત્યા અન
 “ પેદના બોગને છે, કારણ કે માણસને જ્ઞાની માફક કર્મ પણ જન્માતરમા તાર
 “ દોડનારા છે આ મારી માતા, આ મારો પિતા, આ મારો બ્રાતા અને આ મારો કુ
 “ એવી જે મમતાબુદ્ધિ છે તે મિથ્યા છે, કાગલ કે આ ચરીર પણ પોતાનું નથી કું
 “ જુદા સ્થાન (ગતિ) વી આવેના એના એ માતાપિતાદિકની સ્થિતિ, વૃક્ષ પર આ
 “ વી રહેવા પક્ષીની પેઠે એક ઠેકાણે થયેલી છે, ત્યાથી તેઓ, રાત્રે એક ઠેકાણે રહે
 “ વટમાલુઓ જેમ સનાર જુલ જુલ સ્થાન તરફ ચાલ્યા બળ છે તેમ જુદી જુદી
 “ ગતિમા ચાલ્યા બળ છે પાણીના ઝેટની માફક આ સનારમા જ આવ કા
 “ પ્રાણીઓને પોતાનો કે પારકો મધ નથી, માટે ત્યાગ કરવાને યો યજ જે કુટુંબક
 “ તેનો પ્રથમથીજ ત્યાગ કર્યો અને સ્નાયને માટે યત્ન કરેજો કારણ કે સ્નાયુ
 “ યજુ તેજ મૂર્ખતા ગહેવાય છે નિર્નાલ (મોક્ષ) નક્ષણનાગો એ ન્યાય એક
 “ અનેક સુખ આપનાર છે, અને તે મૂનોતગુણાનંદ કરીને સૂચના કિલ્હાની
 “ જેમ પ્રગટ થાય છે ”

આવી રીતે રાજ ચિતનતો હતો તેનાના ચિતામણિની જેમ શ્રીમાન અશ્વિન
 નામના સુરિમહારાજ ઉવાનમા આનીને સમવચર્યા તેમના આગમનની નાર્તા સાં
 રીને બળે અમૃતનો ટ્રાગો પીધો હોય તેમ રાજ હર્ષ પામ્યો તત્કાળ મરું

૧ સ્વપ્નરમણ સન ની અદ્વ પથર પથર દિશાએ બહુ અતરે એક ચોમર અને તેમા નાખરડી ખી
 દીઓ જુદી જુદી નાખી દાખ તે પાથરોએ અથાતી અથાતી વણે કાગે મદિ નગી થાય અને વાસર
 અદ્વ સ્વપ્નરમણ પાથર પાથર થાય તે ન્યાય ર મેયુરમિતે રહે મૂળયુગ પથ મનાવદિ અને
 ઉપ મુજી વિવિધ વિવેરે ન્યાયકિલ્હાની ગદિને પડે મૂળ અને ઉત્તમ નામ

પત્ન્ય ઇરોળી બંધે આમથને મેલ રાદિત કરતો હોય તમ તે સુરિમદા બને વાંધા
 ન્હોતો બંધે રફનીદરીના ને કયો દોષ નેવા મે ચામરા નેની બને તરફ દોષના
 હાથા સુનાવના કવનશાળા દોવા ડી અબુ કુવાનની પાખાનાગા પશીઓ દોય તેના
 બંધે મનિવડ પાનને જીના ૧ મેગનત પાઝઆથી ને સન દિયાઓને રૂપના નાગો
 બંધે અ રનાવનના જગમ શિખો દોય તમ મે દાદાથીઓના ભારથી પૃથ્વીતમને
 વનમાવવા વા થો પાનાના રસામીના મનને આનાથી બંધે તેઓને મન પયનાન
 યુ દોય નેવા નાનત ગજઓએ બકિતવડે તને પગિવાતિ કર્યો બલિહોધના કોના-
 દવની બંધે નાપી કરતા હોય તમ આકાશમા વનના મગમ તૂપના ચમ્દો દૂગથીજ
 વનુ આમમન સૂવવા વા યા દાથીડી ઉપર બેઠેલી યુગાર રનની નાથિમરૂપ હજારો
 પતામજઓથી તે પગિવાતિ થયો હસ્તી ઉપર મેનીને એવી રીતે પ્રયાસ કરતો તે
 આ પૃથ્વીના સ્થાનરૂપ નહનનત રમાન ત હવન સમીપે આવ્યો પછી રાજઓમા
 કથમ સમાન ગજએ દાથી ઉપરથી હતરીને સિદ્ધ જેમ પર્વતની સુકામા પ્રવેશ કરે
 તમ હવાનમા પ્રવેશ કર્યો, અને આવાય મદાગજને જોયા

ત આતમા ૧ મ નહાનુનિ વચ્ચના બજગની પેડે કામદેનના બાલથી અનેક, રાગરૂપી
 રગમા ઓપર સમાન, દ્રેષરૂપી યુગમા દિષતપ, કોરૂપી અક્ષિમા નીન મેધ નમાન,
 જાલરૂપી વૃક્ષમા ગજ નમાન, માયારૂપી નપિપલીમા ગરૂડ નમાન, લોભરૂપી પર્વતમા
 રજ સમાન, મોહરૂપી અધકારના સૂચ નમાન, તપરૂપી અક્ષિમા અરસિ સમાન,
 મનારૂપી સર્વસ્વના પૃથ્વી સમાન અને શ્રેયિનીજ રૂપી જગની એક નીક સમાન હતા
 તમની તારફ સાધુઓનો નમુદાય મેડેલો હતા તેમાના ઇંદ્ર ઉત્કટિક આસને મેડા
 હતા, ઇ, સીરાનન કરી મેડેલા હતા, ઇંદ્ર વજ્રાસનને સેના હતા, ઇંદ્ર પદ્માસને મેડેલા
 હતા, ઇ, મોહોટીક આસનથી રહેલા હતા, મેઘ બદ્રામને રથ હતા, ઇ, ડાસન
 કરી મેળ હતા, ઇ, વ પુત્રિક આસન કરી રથ હતા, ઇંદ્ર કૌંચપક્ષીન આસન
 કરી મેળ હતા, ઇંદ્ર દ સાસન કરી રથ હતા, ઇંદ્ર પર્યંકાસને મેળ હતા, ઇંદ્ર ઉપ્દાનન
 કરી મેળ હતા, ઇંદ્ર ગરૂડાસન કરી રથ હતા, ઇંદ્ર કપાલીકરલ કરી મેળ હતા, ઇંદ્ર
 અશ્વકુખાસને રથ હતા, ઇંદ્ર નન્નિકાસન વા લ કરી મેળ હતા, ઇંદ્ર દડપદ્માસન
 કરી રથ હતા, ઇંદ્ર સોપાન આસને રથ હતા, ઇંદ્ર કાયોત્તો રથ હતા, અને ઇંદ્ર
 રાનાસન કરી રથ હતા રજુનિમા સુતરાની પેડે નિનિ ઉપમગેને સહન કરતા
 તેઓ પોતાના ધરીર ઉપર પવુ નિગેષપવુ રાખીને પોતાના નિનિન (અગ્નિકૃત) નો
 નિર્વોદ કરતા હતા. અતરગ યજુઓને જીતા હતા, પરિસહને નહન કરતા હતા,
 અને તપધ્યાનમા તેઓ નનથ હતા તમએ આવાય પાસે આવી વદના કરી, તે
 વખતે યજેલી પુલકાનગીના નિસથી બંધે અકુરિત થયેલી બકિતને ધારણ કરતો દોય

તેવે તે જાણતો હતો. આચાર્ય મહાગાનએ મુખ પાસે મુખનમ્રિકા ગાળી નર્મ સ્વરૂપની માતારૂપ 'ધર્મબાબ' એની આગિય આપી. પત્ની કાચમાની પેઠે થીંગે સુશ્રેણી અનચ્છદબૂમિ છેડીને ગાન અગનિ એડી ગુરુમહાગાનની આગળ મેઠા, અને એ તાનનાથ મન કરી છંદ્ર જેમ તીર્થકુળ પામેથી દેવના નામને તેમ અચાર્યવર્ધ પામેથી દેશના નામથી શરદ્ધતુવી જેમ ચંદ્રની ઉત્પત્તિ નિરોપ વાય તેમ તે દેવદાસે રાજને ભનૈગય નિરોપ થયો. પત્ની આચાર્યના ચણને નાદી, અગનિ તેડી, વિન્ય ગભીરી ગિરાથી. અએ આ ત્રમાણે કહ્યું—

“હે ભગવત ! સસારરૂપી નિવૃત્તના અતત ૮ અરૂપકળનો અનુભવ કરાજી પણ મનુષ્યે વૈરાગ્યને બજાતા નથી, તેન જાઆપને ચ આગને નિરે વૈરાગ્ય કેન ન થયો. તેમા કાઠ પણ આનબન કાણુમૂત હોવુ એછએ ! માટે આપ કૃપા કરીને કહે” તેણે એની ગીતે પૂછવાથી, પોતાના વાતના કિરણોની ચદ્રિકાના આકાશમને અગ્નિ કરતા આચાર્ય મહાગાન પ્રસન્ન થઈને બોલ્યા—“હે નૃપ ! આ સસારમા મુદ્ધિવત્ને ત્રાં વૈરાગ્યનાજ કારણ છે, તેમા કોઈને ઘડ કારણ વૈરાગ્યના હેતુ નિર્ણયપણે થાય છે કે પૂર્વે શુદ્ધાસમા હતો ત્યારે એક દિનસે હાથી ઘોડા રથ અને પાપદળ સહિત દિગ્વિનય કરવાને નીકળ્યો તેમામા માગની અરે આનતા એક ઘણો સુર બગીચો નારા એવાજ આવ્યો. નાદી વૃક્ષોની ધયાથી મનોહર એવો તે બગીચો, જગત્મા ભ્રમણ કરાજો એ પામેની વફમીતુ અણે નિત્રામશુદ્ધ હોય તમે જાણતો હતો કે કોવત્તાના નાંચ પતંગોથી અણે નાચતો હોય, નિકાસ પામેની મત્રિકાના પુષ્પગુચ્છોની અણે ફસલ હોય, ખીનેના કંબુપુષ્પના સમુદયથી અણે રોમાચિત થયો હોય, ફૂંનેના કેતગી પુષ્પ રૂપાનેનોરી અણે એતો હોય, પોતાની વાન અને તાડના વૃક્ષરૂપી ઉની બુખએથી અણે રૂચી સૂર્યના તપ્ત કિરણોને ત્યા પડતા નિર્વેધ કરતો રોય, વડના વૃક્ષોથી અડ વટેમાડુઓને ગુપ્તસ્થાન આપતો હોય, નીકાલી અણુ પગને પગને પાવને તૈયાર કરતો હોય, ઝરતા પાણીના રેટયનોવી અણુ નરીદને નાકળતો હોય, સુન્દરવ કરતા નક કૌશા અવાજોથી અણુ નટેમાડુઓને મોનાનતો હોય, અને તેની મધ્યે રહતા તમાક તાવ, દિતાન અને ચંનના વૃક્ષોથી અણુ સૂર્યના કિરણોના નાસથી અનકારે તેને સેઅ દાય તેવો તે બગીચો જાણતો હતો આબા, ચમેની, પુન્નાગ, નાગકેસર અને રગુન વૃક્ષોથી જગત્મા સોગંધ વરમીના એકછન રાજ્યને તે નિસ્તારતો હતો, તાજૂક ચારોલી અને દ્રાક્ષના વેનાઓના અતિ નિસ્તાર પામેના સમુદયી તે યુનાન પાવેત માટે યત્ન ચિનાય નિતિમડોના નિસ્તાર કરતો હતો, અને મેપનતની તળાપીથી અણુ બદ્રચાજ વન ત્યા આવેતુ હોય તેવો તે અસત મનોહર તે વખતે જાણતો હતો. દિગ્વિનય કરીને ધણે ઝગે મેના નદિત પાંડો હુ તે બગીચા નમીપે આવ્યો ત્યારે વાદનથી દતારી કોતુકનટે પગિવાર નદિત તેમા પેદા, તે મનથે તે બગીચો જુલમ પ્રમગ્નો નાં

જે પોતાની કેવળજ્ઞાન પી નફનીથી, સર્વ વિધને હાથના રહેના નિર્મળ જળની માફક જણે છે અને જે ન ચિત્તપી શકાય તેવા માહાત્મ્યના નિધાનરૂપ છે, એવા “ મુવિધિ ” ભગવાન તમાગ મેધને માટે થાઓ ॥ ૧૧ ॥

સત્વાનાં પરમાનન્દ-કદોન્નેદનવાંસુદ ।

સ્પાદાદામૃતનિસ્પદી, શીતલ પાતુ વો જિન ॥ ૧૨ ॥

પ્રાણીઓના ઉત્કૃષ્ટ આનંદના અકુરને પ્રગટ થનામા નીન મેધના જેવા અને ત્યાહાદ મતરૂપી અમૃતને ઝગનાગ “ શ્રી શીતલ ” તીર્થકર તમારી રક્ષા કરો ॥ ૧૨ ॥

ભવરોગાર્ચજ્ઞત્ના-મગદકારદર્શન ।

નિઃશ્વેસધીરમથ , થેયાસ શ્રેયસેઽસ્તુ વ ॥ ૧૩ ॥

જેમનું દર્શન નનારૂપી રોગથી પીણ્યેના જીવેને વૈધ સમાન છે અને જે મોક્ષરૂપી વફમીના આમી છે એના “ શ્રી શ્રેયાસ ” ભગવાન તમાગ કથાણુને અર્થ થાઓ ॥ ૧૩ ॥

વિશ્વાપકારકીભૂત-તીર્થકૃત્કર્મનિર્મિતિ ।

સુરાસુરનરં પૂજ્યો, વાસુપૂજ્ય પુનાતુ વ ॥ ૧૪ ॥

જોએ સર્વ વિધને ઉપકારક નાગ એવા તીર્થકર નામકર્મને નિષ્પન્ન કરેલું છે, અને જે દેવ, અસુર અને આતુષ્યેને પૂજના વાયક છે એવા “ શ્રી વાસુપૂજ્ય ” સ્વામી તમોને પવિત્ર કરે ॥ ૧૪ ॥

વિમલસ્વામિનો વાચઃ, કતકવોદસોદરા ।

વ્રપાતિ ત્રિવ્રગચેતો-વ્રલનર્મન્યદેતવ ॥ ૧૫ ॥

કામજ્ઞના ચૂલં જેવી ત્રણ જગતના ચિત્ત પી જાગને નિર્મળક નામા કામરૂપ “ શ્રી વિમલ ” આમીની સાહી જયનતી સર્ત છે ॥ ૧૫ ॥

સ્વયમ્ભૂરમણસ્પર્ધિ-કષ્પારસવારિણા ।

અનન્તવ્રિદનતા વ , પ્રવચ્છતુ સુસશ્વિષ્ણુ ॥ ૧૬ ॥

સ્વયમ્ભૂરમણ (હેરા) નમુદની હનીમણ કરના અર્થાત્ તેથી પણ અધિક એના કારણે રસરૂપી જળનુદ યુક્ત એના “ શ્રી અનન્તનાથ ” ભગવાન તમને જેનો અત નથી એવી મોમતુખરૂપ નફમીને આપો ॥ ૧૬ ॥

કન્ધદ્રુમસઘર્માણ-મિષ્ટપ્રાપ્તો શરીરિણામ્ ।

ચતુર્દ્વાર્ધર્મદેશાર, ધર્મનાથમુપાસ્મહે ॥ ૧૭ ॥

જોઈની પેટે મને ઉન્માદ મા લઈ ગઈ કુદ મુદ્ધિવાળા મે વિમિતક વૃક્ષની છયાની
 પેલા ભેલી પગિલામે અનર્થ આપનારી આ વિષયમેલા અત્યાપિ પર્યંત કરી
 નવેકની જેમ બીજા હાથીઓને મારે તેમ મીઠના પગામને નહો મહન કરનાગ
 એવા મે દિગ્વિજયમા નિપગધી રાજ્યોને માર્યા બીજા ગજઓની સાથે સધિ
 જેને છ ગુણોને નિગત જોડનારો જે કુ તેની તાડવૃક્ષની છયાની જેમ માય વાલુ
 ધરી અર્થાત્ બીનકુલ નહો મે જન્મથી બીજા ગજઓના રાજ્યને છીનવી લેવામા
 આનાદાન આચર્યું છે ગતિમાગરમા મમ થયેલા મે કામદેનનો અખે શિષ્ય હોઈ તેમ
 નિગત અગ્રસચચ આચર્યું છે પ્રાપ્ત થયેલા અર્થોથી અનુપ્ત અને અપ્રાપ્ત અર્થો
 રેલ કરવાની હચ્ચરાગો જે કુ તેને આટલા કાળ સુધી બનવાનું મૂર્ખા પ્રાપ્ત
 થયેલી હતી. સ્પષ્ટ કરેલો એક પાલ ચાડાળ જેમ અપૂરયપણાનો કરનાર છે તેમ હિંમા
 વિષે પાપકાર્યોમાથી એક પાપમર્થ પણ દુગતિનું કારણ છે, માટે આજે વૈગવ્યવટે
 સૂત્રની ખામે પ્રાણાનિપાત વિગેરે પાંચે પાપના સ્થાનથી કુ વિરામ પામીય (પાપ
 મિહાવન સહય) માયકાજે સૂચ જેમ પોતાનું તેજ અગ્નિમા આગપે તેમ કુ માગ
 કવચકુ કુમાર ઉપર આ રાજ્યમા આપણ કરીય તમારે મારી પેટે આ કુમાર તરફ
 પત્ર મળિમાવે વર્તાવું, અથવા તમને આવી વિદ્યા આપવાની જરૂર નથી, કાગલ કે
 અનિવતનું એવું શીલજ દોય છે "

। મત્રીઓએ કહ્યું—“આમિન! દૂરમોક્ષ પ્રાણીઓને ક્યારે પણ આવી મુદ્ધિ થતી
 નથી પગામથી બહુ ધરો દોય તેવા તમાગ પૂર્વજે જન્મથી મારીને અખર શાસન
 વડે આ પૃથ્વીને નાષતા હતા પણ ન્યારે અનિશ્ચિત ચક્તિવાળા થતા ત્યારે તેઓ
 પૃથ્વીની પેટે ગભ્યને છોડી હઈ તલ ત્લોથી પનિવિત એવા મનને અદલ કરતા હતા
 આપ મહા રાજ આ પૃથ્વીના ભગ્ને પોતાની જામના પગામે પાગલુ કરે છે, તેમા
 નો અદર કનીના સ્તબની પેટે અમે તો રૂક્ય ચોતારૂપ થ, ગદેવા છીએ આ
 રાજ્ય જેમ આપને કુજકમાગ પ્રાપ્ત થયેલું છે તેવી નીને અવદાન મદિત અને
 નિતન ગદિત એવું મનનું અદલ પત્ર કમાગન પત્ર થયેલું છે અખે આપનો બીજો
 જાન દોય તમે આ કુમાર પૃથ્વીના ભાગને સીવાકમગની પેટે પારણ કરવાને મમર્થ છે
 જમને મોક્ષકળવાગી દીક્ષા અદલ કરવી દોય તો જુરીથી અદલુ કરે આપ મ્વાગી
 કવ્ય પ્રમરની ઉગનિને પ્રાપ્ત થાઓ તેજ અનારે ઉત્તમ છે । તીક્ષ્ણ ન્યાયમા નિજ
 વગા અને નત્વ તથા પગામથી શોભના એવા આ કુમારવટે આપની પેરે આ પૃથ્વી
 રાજ્યની થાઓ । ” આવા તેમના અનુભાવમનથી મદિત થયેલા નેદિનીપનિએ છડીદા
 ખમે શીત્રપણે કુમા ને શોલાઓ બહુ મૂર્ખમાન કાનદેવ દોય તમે ને કુમાર રાજ
 દનની પેટે અગમન્યામ કરનો ત્યા આઓ નાષા ભ પદગાની પેટે રાખને મળિયા

પ્રજામ કડી અજનિ જોડી યથાસ્થાને તે જોડે। અમૃતગંધના જેવી સારદાદિથી જો
અભિમિચન કરતા હોય તેમ કુમારને આનંદ મહિત જોના રાજ આ પ્રમાણે બોલ્યા—

“હે વત્સ ! આપણા વસના પૂર્વગજઓ હયાબુદ્ધિથી નિર્દોષી થ ને વત્સ
એકની રહેની ગાયત્રી પેઠે આ પૃથ્વીનું પાલન કરતા હતા જ્યારે પુત્રો મર્ચ થતો
તેઓ ધુધું વૃષભની પેઠે તેમની ઉપર પૃથ્વીના ભારને આગેપણ કરતા હતા, એ પત
આ તલ જગતમા ગહેની મર્ચ વસ્તુને અનિત્ય જાણી ગાથાપત્ર મેક્ષ મે
તૈયાગ થતા હતા આપણો કોઈ પૂનજ આટલીનાં સુધી ગૃહનાસમા રહો નથી, જ
ગૃહઆશ્રમમા મૃ થયેનો હુ આટલીનાં સુધી ગધો એ મારો કેટનો પ્રમાદ કેટલો
હે પુત્ર ! હવે તું આ ગાંધ્યમાગને ચડલ કર, તાગથી નિર્ભાર થયેનો હુ ત્રા ચડ
કરીશ અને આ જનમાગરને તરી જઈશ ”

ગાંધ્યની એની નાળીથી દિમવટે કમળકોસની પેઠે ગાંધિ પામેનો કુમાર ન
કમનમા આમુ નાની બોલ્યા—“હે દેવ ! મારા કયા અપરાધથી અકસ્માત્ ભાગ ક
તમારી અનુપા થઈ કે જેથી પોતાના આત્માને—તમારા પાળારૂપ માનનારા એક
પુત્રને આપ આલો આદેશ કરો છે ! અથવા આ પૃથ્વીએ તમારો કાર્ આપણ
હે કે જેથી થાક કાળ સુધી રસા ! કરેની તે પૃથ્વીનો હમણાં વૃણુની પેઠે ત્યાગ કરે
અપ પૂજ્યપિતા નિતા મારે આ રાજ્યનું કામ નથી, કાગલકે જળથી ભરેલું સંગ
પત્ર જો કમળગદિત હોય તો તે જમરાઓને શા કામતું ! અદો ! આજે મારે
અનિરૂપ થયું ! મારી મહાઅપતા પ્રગટ થઈ ! જેથી બોલની પેઠે મને છોડી દેતા એ
નિત્યથી મને આની આળા કરે છે ! હુ આ પૃથ્વીને કોઈ પા રીતે ચડલ નહીં
અને તેમ કરતા ગુની આપાનું ઉવધન થવાનું પ્રાયશ્ચિત્ત આચરીશ ”

પોત્રની અજ્ઞાનેશ વાપ કરનારી અને મનમાગનારી તે પુત્રની આવી
સ નથી એ પામેનો અને વનજ થયેનો મહીપતિ બોલ્યો—“તું મારો પુત્ર છે, ત
વનજ, નિદાન અને નિર્દોષ છે, તે છતાં નેદમૂળ અપાનથી નિચાર કર્યા ચિત્ત
દેવ મોત છે ! કુડીન કુત્રાને ગૃહજનની આજ્ઞા નિચાર કરવાને પશુ યોગ્ય નથી, તે
મારી વત્તી ને યુક્તિમદિત છે, માટે તું નિચારીને તે કમુલ કર પુત્ર ભાર નદન કર
થે ય થય તિ જાગરિત થાયજ છે કાગલકે નિદલ પોતાને બાળપુત્ર થતાજ નિ
થને નવ્ય છે હે વત્સ ! તારી ગજ ગિરાય પા મોક્ષની કાશ્ચર્યો જે હુ ત
પૃથ્વીને છોડી દે દ કેમકે હુ કાગલથી પગ ન નથી પછી તારે વિવશની એવી
અનુચ પૃથ્વીને ને પાગ કરીજ પડે પત્ર વાગમા મારી અદનુ પ
કાગથી ચન્દ્ર પદ્મ પ્રાપ્ત થશે માટે હે પુત્ર ! અજિનિત્ત એવા તારે નિમ
વિચાર કર્યા નિત્ય મને મુખથી એવું આ મારે વચન કમુલ કરતું પડે ”

પત્રીમત્રીએ ૬૬-'' ૨ ક્રમાં ! નવને વિતેગીએવા નમા આ દેવ એ કે
 કમીચીને કે નાપાન નમા । પુત્ર પિતાએ જે કુને કુન કો પ્રગલ કે ગુ તી
 અસા અગીયાર કુની તે મવ ગુગુરી અધિક ગુગ કે અપના પિતાને
 પત્ર નમા પિતાનુ વચન માન્ય થય હતુ ને અમે જાતીએ કોએ જેનુ વચન વે
 જન કો શમાય નહીં એવો આ લોકમા પિતાથી ત્રીએ કેવ આપક છે ।

પિતાનુ તથા મત્રીએનુ એ પ્રમાણે કથનમામત્રી પોતાની મીલા નમાની 'મા-
 વ મીલા અદેશ પ્રમાણ છે ' એવ ગજકુમાર ગાગા નવે આદ્યો ને મમથે ગદમી
 જેમ કુમુદ અને મેધથી જેમ મયુર નમ આસા જગન્નગ પોતાન કુમાગથી મજ જુગી
 ૧૬- એની ૧૧ે પ્રમત્રય થયેના રાજાએ અભિષેક કરવાને યોગ્ય એવા પોતાના મિદામન
 કો કુમા ને નવદને નેમાર્યો પત્રી તેમની અસાથી મેધની પેટે મેવકપુષ્પે તીર્થાના
 પવિત્ર જગ સાચ્યા, એટલે ૬ । ત્વં મગજવચિત્ર વાગને મને મદાગભએ કુમાગના
 અસા કપર અભિષેક કર્યો ને વખતે બીજા મામત્રગભએ પણ આવીને અભિષેક
 કરવા લાગ્યા, અને નવા દદય પામેના અતિયની પેટે ભક્તિથી નેને નમરકાર કરવા
 લાગ્યા પિતાની આગાથી તેણે મદય મેવ વસો ધાગલ કર્યા, તેથી શરદકનુના શુભ વાદ-
 નથી પત્ર ન મોમે નમ ન શોભવા લાગ્યો પત્રી વાગગનાઓએ અવીને બધે નિમંજ
 વદિશનુ પુર હોય તેના ગોગીપચદનથી તેને મવ અગે વિવેપન ક્યુ, અને સ્વગ માથી
 અકપલ કવા નમવગલને પરીચીને મનાચ્યા હોય તેના મુક્તામય અબૂરાલો તેણે ધાગલ
 કર્યા બધે મદાપ્રયુ એવો પોતાનો પ્રતાપ હોય તેના મલિકથના તેજથી જ્વવાયમાન
 મુગલ તેના મના કપર ગજાએ પોને પહેગવ્યો અને કાલવાગમા બધે યય પ્રગટ
 થયે હોય તેનુ નિમજ છત્ર તેના શિવ દપર આરોપલ ક્યું બને પડખે ગજ્યન પતિ
 રૂપી લતાના પુષ્પોને બધે સુવત્તા હોય તેના આમો નાગગનાઓ લીજવા વાગી પત્રી
 નદા । અમે નવદને તેના લકાદમા દશ્યાચગીની ચૂનિમ કપર ગદેના ચદ્રના જેનુ
 વદનનુ નિનક ક્યું એવી રીને કુમાગને પરમ દપથી ગજ્ય કપર મેમા ૧, ૧૬મીની ગજાને
 બધે મત્ર રોય તરી આ રમ પોની શિમા । અમે આપી-'' દે વન્ન' હવે તુ પૃથ્વીને
 નાપા થયો કે અને તાના અધાર છર્દ નથી, માટે પ્રમાદ ઝેરીને તાગ પોતાના અદમા
 થી નેને ધારાન કરજે હમેશા આધાર શિથિલ થના આધેય જટ થાય કે, તેથી વિરયના
 નિરમગથી થયેલી શિથિલતાથી તુ તારી સા ક ૭ યોવન, વૈભવ, રૂપ અને રનામી
 પલુ તે એક એક પાલ પ્રમાદના કાગલ છે, અને શુદ્ધિવ નની કાયમિદિને નાથ કગનાગ
 કે એન બજુને, કુગજમથી આપેલી છા પ ૬ દુરાગધ અને છગની ગેવેલા કગનારી
 આ લક્ષમી ગમસીતી પેટે પ્રમાદી પુરને છમે છે ધવા કાગનો નેદ પવુ એ લક્ષમીની
 મિત્ર નેને માટે યનો નથી, તેથી જ્યારે અવનગ આવે કે ત્યાં તે સારિકા (મોગડી)
 ની પર તકાગ ત્રીએ ન્યાને ચાલી બધ છે કુરચના પેટે અપવાદનો પલુ બધ નહીં

ધારણ કરતી એ લક્ષ્મી સુખની પેઠે જગતા એના પોતાના પ્રમાદી પાનિને ઝગેડે એ લક્ષ્મીને કાંપિ ગમણ સબધી દાક્ષિણ્ય નો ચતુજ નથી, પણ તે વા રીની પેઠે રોમે બીજા સ્થાનમા આવી જાય છે નિર્નજતા, ચપનતા અને નિ મેદપણુ એ શિવાય બીજા ઘણા હોય તેનામા ગહેના છે, અને જગની પેઠે નીચ તરફ જવુ એ તો એની પ્રતિજ છે એમ લક્ષ્મી સર્વ હોયમય હોના છતાં પણ સૌ કોઈ તેને માટે પ્રયત્ન કરે છે દ્રષ્ય લક્ષ્મીમા આસક્ત છે તો મનુષ્યની ગી વાત ' તેને ચિત્ત કગ્વામા અણે પહેચીગે હોય તેમ તુ નીતિ અને પગાકમે મ પત્ર થઈ મદા અચૂત રહેજે લક્ષ્મીની દિગ્દશા હજ પણ તાજે અતુલ્ય થઈ આ પૃથ્વી પાળવી, કાગલક સૌભાગી પુરૂષને સ્ત્રીઓની પેઠે અતુલ્ય પુરૂષને લક્ષ્મી હમેશા અનુગાન ગહે છે શ્રી મજાતુના સૂચની છે અતિ પ્રચડપણુ ધારણ કરીને કદાપિ આ પૃથ્વીને તુ દુ મહ કરથી આકાશ કીમ નહીં જરા પણ અગ્નિથી દગ થયેતુ ઉત્તમ વસ્ત્ર જેમ ત્યજી દેવાય છે તેમ એક વખત પણ અન્યાય કરનારા પોતાના માણસને તુ ત્યજી દેજે મૃગયા, ધુત અને મનુષ્યને એ સવ થા બધ કરાવજે, કારણકે તપસ્વીના તપનો ભાગી જેમ રાજ થાય છે તેમ પ્રજાના સર્વ પાપનો ભાગી પણ રાજ થાય છે કામકોવાદિક અતો ચતુઓનો તુ જય કરજે, કારણ કે તેઓનો જય ક્યાં શિવાય બાથ ચતુઓને જીત્યા હોય તે ન જીત્યા જરાબર છે દક્ષિણ નાયક જેમ ઘણી પત્નીઓતુ યથાકામે સેવન કર તેમ હુ ધર્મ, અર્થ અને કામતુ પગસ્પર અબાધાથી યોગ્ય અનસરે સેવન કરજે જેવી રીતે તેનો સમય આવતા ચોથા પુરૂષાર્થ (મોક્ષ)મા તારો ઉત્સાહ ન હોય તેવી રીતે તે ત્રણ પુરૂષાર્થને તુ સાધજે '

એવી રીતે કહી વિમનનાહન બૂધાળ મોન રથો, એટલે કુમારે 'તથેનિ' એમ કહી તે સિદ્ધા અગીકાર કરી પછી સિદ્ધાસનથી ઉડી પૂર્વની પેઠે વિનીત એવા રાજકુમારે, વતને માટે તૈયાર થવાને દિગ્દશા એના પોતાના પિતાને હસ્તાનન જન આર્યો એવી તે છડીદારથી પણ પોતાના આત્માને અન્ય માનનારા પુત્રે જેને હસ્તાનન જન અતુ છે એવા તે રાજ ઘણા કળશોથી ભૂતિ સ્નાનગૃહમા દાખન થયા ત્યાં અણે મેનની ધાગ હોય તેવી મકગમુખી સુવલ ઝારીઓમાથી નીકળતા જળનડે તેણે સ્નાન કર્યું, કામજ દિરાગજ વમથી અગને છુછી સર્વાંગે ગોરીપચદનતુ નિનેપન કર્યું ગુથી જળનાં પુરૂષોએ નીન કમજના જેવો રયામ અને પુષ્પગબ એનો રાજનો કલપાય ચદ્રગાંભિ મેધની પેઠે શોભિત કર્યો નિશાળ, નિમળ, સ્વચ્છ અને પોતાની જવા મનોહર ગુણ વાળા બે વિન્ય અને મગજિક વસ્ત્રો તેણે ધાગલ કર્યા પછી સર્વ રાજઓમા મુગ સમાન તે રાજએ કુમારે લાવેના માણિક્ય અને સુવર્ણના મુગટને મસ્તક ઉપર ધાગલ કર્યો ગુણરૂપી આબૂચાને ધારણ કરનાર તે રાજએ હાર, બાજુબધ અને કુડળ વિગેરે બીજા આબૂષણો પહેયાં અણે બીજે કપટુસ હોય એવા તે રાજએ રત્ન, કાચત, રૂપ,

વસ્ત્ર અને ખીનું જે કાંઈ ચાચોએ માન્યુ તે તાનમા આપ્યુ પછી કુબેર જેમ પુષ્પક
 વિમાનમા બેમે તેમ નગકુબેર એવા તે વિમલવાહન સમ સેા પુરુષોએ વહન કરવા
 યોગ્ય શિક્ષામા આડ઼ થયા બધે આસાત્ર ત્રણ ગ્લોએ આવીને તેને મેળ્યો હોય તેમ
 મેળ છત્ર અને બે ચામરો તેને મેલવા લાગ્યા બધે મળેના એ મિત્રો હોય તેમ ચાણ
 માળો કોલાહલ અને વાગ્ગિત્રોનો તારશબ્દ પુરુષોને હૃદય આપવા લાગ્યો અહોથી જેમ
 અહપતિ શોભે તેમ પાછળ આગળ અને બને પડખે રહેના શ્રીમાન મામત રાજાઓથી
 તે શોભવા લાગ્યો નમેના ડોંટવાળા કમળની જેમ વગેની શ્રીવાવાળા અને આજ્ઞાને
 હસ્તજાગ દ્વાપાળની પેઠે રાજકુમાર આગળ ચાલવા લા થો ન પૂણ જળકુલને અહળ
 કરનારી નગમીઓ પગને પગલે મગળ કરી અનુક્રમે તને જોવા લાગી વિચિત્ર પ્રકાશના
 માચણોથી વ્યાપ્ત, પનાકાની પકિતઓથી ભારવાળા અને યક્ષકંઠે પકિત થયેના
 ગાંધીમાર્ગને પવિત્ર કર્તો તે ચાલવા લાગ્યો દરેક માનડ ગધર્વવર્ગના જેવા મગીત
 પૂતક અન્ય અન્ય વનિતાએ કરેલા આગત્રિક મગળને તે અહણ કર્તો હતો
 બધે ચિત્રમા આગેમેના હોય તેવા પ્રકૃષ્ઠિત અને નિશ્ચય નેત્રોવડે દુરથી નગવોદ્ધેએ
 અહપૂવની પેઠે તે જોવાનો હતો બધે મત્રનગથી આકપલ કર્યા હોય તા કામણ
 કર્યા હોય અને વાલીથી બધાર્થ ગયા હોય તેવા સવ લોકોથી તે ઘણી રીતે અનુમગનો
 હતો એવી ઝીને પુણ્યના ધામરૂપ તેગજ, અગ્નિમાચાર્યના ચરણકમળથી પવિત્ર થયેના
 હવાન મર્મીએ આપ્યો, એટલે શિક્ષામાથી ઉતરીને પગે ચાલતા તેણે તપસ્વીઓના
 મનની પેઠે હવાનમા પ્રવેશ કર્યો પછી ગાંધીએ જુગપથી પૃથ્વીના ભારની પેઠે મવ
 અહપૂણે લનાર્યા કામદેવના યાસનની પેઠે તેણે મનક હપર ચિરકાળથી ધાગલ કર્તી
 માળને છોડી દીધી પછો આચાર્યના તામપાત્રે ની ચંચલ દન કરી આચાર્યે અપેના
 મેદરણાદિ મુનિચિન્દને તેણે ધા લ કર્યા 'હુ મત્ર નાવધયોગનુ પ્રત્યાખ્યાન કરુ છુ'
 જેમ કહી પાચમુદ્રિએ કેયનો લોચ કર્યો તત્કાળ અહણ કરના મનીનિગથી બધે બાળ
 પંડીજ મનધારી હોય તેવા તે મોટા મનવાળા ભ શોભવા લાગ્યો પછી પ્રદક્ષિણાપૂ
 વક શુકને વહના કરી, અને શુરુએ ધર્મદેશના આપવા માંડી

"અ આપા મસાગમા સમુદ્રની અદર દમિલ્લવત થાખની જેમ માનુષગન્મ
 "કવનિત્ર પ્રાપ્ત થાય છે કદાપિ મનુષ્યગન્મ પ્રાપ્ત થાય તો પત્ર મોધમીજ પ્રાપ્ત
 "થવુ બહુ દુલભ છે કદાપિ તે પ્રાપ્ત થાય જન મહાવત્ આરિત્રો યોગ તે
 "પુણ્યયોગથીજ પ્રાપ્ત થાય છે ન્યા મુધી વર્ષાજનુ સળવી મેષ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યા
 "મુધીજ પૃથ્વી હપર સૂર્યનો સત્તાપ થાય છે ન્યા મુધી કેનરીમિદ ન આવે ત્યા
 "મુધીજ દાયાીઓથી વનનો ભગ થાય છે ન્યા મુધી સૂર્યનો ઉદય ન થાય ત્યામુધીજ
 "જગનૂ અપકારથી અપ રહે છે ન્યા મુધી પસીઓનો ગાંધ ગદ્દ ન હોય ત્યામુધીજ
 "પાણીઓને મળેના ભય લાગે છે અને ન્યા મુધી ક પત્રમ મને નાંદ ત્યા મુધીજ

“પ્રાણીઓને દારિદ્ર્ય રહે છે તેમજ જ્યાં મુખી મહામન પ્રાપ્ત થયું નથી ત્યાં મુખી
 “પ્રાણીઓને મમારનો ભય લાગે છે આગળ, ડપ, લાનણ, ગીધ આયુષ્ય, શ્રેષ્ઠ
 “સમૃદ્ધિ, હુકમ, ઐશ્વર્ય, પ્રતાપીપાત્ર, મામાજ્ય, ચક્રનાર્તીપણ, ગેનપાત્ર, આશીર્વાદ
 “પાત્ર, ઇદ્રપાત્ર, અહમિદ્રપણ, સિદ્ધતા અને તીર્થ કરપણ એ મન આ મહાત્મનું
 “કૃણ છે એક વિનસ પણ નિર્મોહ થકને મન માળના મારામ કાપિ એ તે જો
 “મોક્ષ ન પામે તોપણ અગગામી તો અનગ્ય થાય છે, તો જ મહાભાગતુલની પેઠે ન
 “લક્ષ્મીને ઠાડી દીક્ષા અહા કગી ચિરકાળ ચાગિ પાળે છે તની તો શી વાત”

એવી રીતે અરિદમ મહામુનિએ દેશના આપી અન્યત્ર વિદ્યા કર્યો, મગલક મુનિ
 આ એક ઠેકાણે રહેતા નથી પડી આમ, પુર, અગણ્ય, આક્ર અને દ્રોલ રિતે
 તે વિમનવાહન મુનિએ ગુરુના સાથે જયાની પેઠે વિદ્યા કર્યો ૧ સૂર્યની કાનિથી ગ
 લોક આકાત થયા પડી જીવગ્ધાને માટે માર્ગે યુગમાન દષ્ટિ આપી ધર્મામા વિચક્ષણ એ
 તે ઋષિ વિહાર કરતા હતા (ધર્મા મમિનિ) ભાષા સમિતિમા ચતુર એવા તે મુનિ
 વવ, મિત અને સર્વજનને હૃતકાગી વાણી મોવતા હતા (ભાષા મમિનિ) એવલા નિરુ
 એવા એ મહામુનિ મેતાલીશ ભિક્ષાદોષે અરુપિત એના પિડને પાગલાના વિષે મરુ
 કરતા હતા (એવલા સમિતિ) મહણ કરવામા ચતુર એવા તે મુનિ અમન વિન
 ભેદ, ચત્રથી તેની પ્રતિભેષના કરી લેતા મૂકતા હતા (આદાન નિશેષલા સમિતિ)
 અને સર્વ પ્રાણીઓ ઉપર દયાળુ એવા તે મહાત્મા કદ, મૂલ અને મજ વિગેરે પ
 નિજીવ પૃથ્વી ઉપર છોડતા હતા (પારિષ્ઠાપનિકા સમિતિ) ક પનાઅગથી મુક્ત અ
 સમતામા રહેના પોતાના મનને ત મહામુનિએ ગુપ્તપી વૃક્ષાના આગમનાં અર
 રામ લેનાર ક્યુ હતુ (મનગુપ્તિ) ધણુ કરીને સજાદિકના પણ પગિહાર સાંકત ત
 મૌનપણે રહેતા હતા કાપિ તે અનુચાલ્ય પુરુષના આમહથી મોનતા હતા તો મિ
 ભાવણથીજ મોવતા હતા (વચનગુપ્તિ) એકને પુજની કરનાની ઇચ્છાના મહિષ
 ગેરે સ્તભ યુદ્ધિથી તેમના શરીર સાથે ઘસણુ કરતા હતા તથાપિ તે કાયોત્સર્ગને જા
 ન હતા ચયન, આસનનિષેષ, આદાન અને સકમલ (વિહાર) વિગેરે ન્યાનોમા હમે
 નેશાનહિત થકને નિયમ કરતા હતા (કાય ગુપ્ત) એની રીતે એ મહામુનિ આગિ
 રૂપી શરીરને ઉત્પન્ન કરનામા, રક્ષણ કરનામા અને શોધન કરનામા માનારૂપ એવી
 મમિનિ અને ત્રણ ગુપ્તિરૂપ આઠ પ્રવચન માનાને ધારણ કરતા હતા

શુધાથી આન થતા છતાં પદા શક્તિમ પત્ર થાને એવલાને ઉત્તર ધન કર્યા થિ
 દીન અને અવિદ્યજ થઈ એ નિદાન મુનિ સયમયાત્રાને માટે ઉત્તમ કરતા વિમ
 (૨મુદાપરિસદ્ ૧) માગમા જતાતુપિત થતા તોપણ એ તરનનેતા મુનિ દીન

૧ અગીથી પાચ સમિતિ અને નજી ગુપ્તિનુ સ્વરૂપ સર થાય છે ૨ અદાથી મુનિને સમન કરના
 ભરીય દરિસદનુ વર્જન સર થાય છે

જાતિ મારા પત્નીને જે જાત નહોતી, તેનું પ્રાનુકૂળનેજ મેદાસ કરનારના (તુલા પર્ણિ
 ૩૮) નવરે પીણ પામના અને ત્વરા હવે વચ્ચના શાંતિનિદાના પાત્ર એ મદા મા
 ૩૯ થયે વચ્ચને નાના નહોતો, તેમજ પત્ની પાત્ર નગગ વન નહોતો અને તાપના પાત્ર નહોતો
 ૪૦ મળ પતિનું જે સ્વાભાવિક તદ્દયથી તપન ને મુનિ ૮ નાને નિદના નહોતો તેમજ
 ૪૧ ને પત્ર નજી ના નહોતો જે વચ્ચન પાત્રને સ્વયંભૂ કરના નહોતો, મળન કરના નહોતો
 ૪૨ કિરિપત્ર પાત્ર ના નહોતો (૪૩) પતિ ૧૬ ૪ ૫ ૧ અને મળના વિગે કરના તો
 ૪૪ ન મળ મા મળની બાજનની ઘડપના આપના, તેથી તેમના ઉપદેશ કરના નહોતો
 ૪૫ તેમને સ્વાભાવિક નહોતો તમને નિદાન કરના તમની હોમા કરીને રહેતા હતા (૪૬ ન
 ૪૭ નહ ૫) વચ્ચ નથી અથવા અવચ્ચ નગ છે એમ હમય નીને તેઓ હમચ્ચા ન
 ૪૮ પત્ર નમાપિથી અવચ્ચિત થાન લબાજાબની વિનિવન ને જાતના હતા (અને નક
 ૪૯ મળ) પમરૂથી આગમમા પ્રીતિના તથા નિ કદાપિ અગ્નિ કરના નહોતો, પત્ર
 ૫૦ પત્રના રહેતા અને તેમના સ્વયંભૂને આશ્રય કરના હતા (અગ્નિ પર્ણિક
 ૫૧) તેમનો નગરૂથી પક ધેડ થયે નથી એવી મોક્ષદાની અમલાપ અગ્નિને
 ૫૨ ને નિવન પત્ર નહોતો કરના કદાપિ નિવેલી પાત્ર તેઓ ધર્મના નાથને માટે
 ૫૩ જે પતિનું ૮ આમાદિકમા અનિયમપત્ર રહેતા, તેથી આનંદ થે વર્જિત
 ૫૪ ને મુનિમદા ૧૭ મે પ્રકાશના અભિચ્છ સદિત એકનાજ વિચરતા હતા (અર્થ
 ૫૫ નહ ૬) સ્ત્રી પ કટક દિન આનંદાકિમા મેમના ૧ તેઓ હટ અનિદ ઉપમર્ગોને
 ૫૬ નિદ અને નિમય થા નહન કરતા હતા (નિષવા પર્ણિક ૧૦) એ મસ્તા
 ૫૭ કામા ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે એમ ચિત્તની માગ નગમા મસ્તાગમા મુખ્યદુષ્
 ૫૮ ને ગદ્દેશ નધા લ કરતા થયન કરતા હતા (મર્યા પર્ણિક ૧૧) પોતાની સમા
 ૫૯ ને અગ્નિ ને મુનિ આક્રોશ કરના આમે અક્રોશ ન કરના હનયા તેનો
 ૬૦ નાનના હતા (આક્રોશ પર્ણિક ૧૨) તેઓને કે હ વસદિક કરતુ હતુ તોપણ
 ૬૧ નથ ન કરવન કાગલથી, કોરની દુષ્ટતા નગનાથી, સમા મહિન હોનાથી
 ૬૨ મુલન હપજનથી થાને મામા હવના નહોતા (૫૫ પર્ણિક ૧૩) મીઠાઓએ
 ૬૩ થી નિર્વોદ કરના ૧ થિઓને યાચના કર્યા છતાં ન મળે તોપણ રીમ
 ૬૪ થી એએ એમ ધારી યાચનાદુ અને તેઓ ગળના નહોતા, અને શુદ્ધ-યાચમને
 ૬૫ હમચ્ચા નહોતા (યાચના પર્ણિક ૧૪) તે પત્રને માટે અને પોતાને માટે બીજા
 ૬૬ થી અગ્નિક મેજવના અથવા નહોતો ૫ મળતુ પત્ર તેનો લાભ થવાથી મળ પત્રના
 ૬૭ અને અવાચ થવાથી પોતાને કે પત્રને નિદના નહોતો (અનામ પર્ણિક ૧૫) તેઓ
 ૬૮ થી હુદેશ પમના નહોતો અને ચિમ્તિનાને પત્ર હમચ્ચા નહોતો, પત્ર થી થી આત્મા
 ૬૯ ને નિવ અગ્નિ અનિદદેયે વે નાને સંકન કરતા હતા (શિગ પર્ણિક ૧૬) અ પ
 ૭૦ ને થી ક વમો પાયરવાને ક્ષીધે પાયરવા મસ્તા કરનાથી તદ્દયિકો સ્વયં થનો
 ૭૧

તેને તેઓ સહન કરતા હતા, પરંતુ મૃદુ અસ્તારકને ઈચ્છતા નહોતા (તુલ્યપદ્ય ૧૭) શ્રી મજ્જિમા તાપથી સર્વ અગ્નો મજ્જા બીજા જોતો તોપણ તે આનંદેડા ને ઇચ્છતા નહોતો (મજ્જા પરિસદ ૧૮) મામા ઉચ્ચ થયું, અચન કરવું અને જાનના વિગેરે મ કરડિયાના તોઓ અભિનાયી થતા નહોતો, સત્કાર ન થતો તો એ પામ નહોતો, અને સત્કાર થવાથી હર્ષ પામતા નહોતો (સત્કાર પરિમદ ૧૬) પ્રજાવતી અર્જ અને પોતાની અજ્ઞતા બહુ એ પામતા નહોતો, અને પ્રજાની ઉત્પત્તિને જાણ મદ પામ ક તા નહોતો (પ્રજા પરિસદ ૨૦) જ્ઞાનનો લાભ અનુક્રમે યાય છે એમ જ નાગ ને મુનિ જ્ઞાનવાગ્ધિને યુક્ત છતાં પા પુ અપિ ઇત્થસ્ય છુ એના નિચ્છાથી નાજાને પા સહન કરતા હતા (અજ્ઞાન પરિમદ ૨૧) જિનેશ્વર, તદુક્ત્યામ અર્જ, અર્જ અને બનાવગ એ પુરોષ છે, તોપણ એ શુદ્ધગંની (સમ્યક્તી) મુનિ મેયા માનતા નહોતા (સમ્યક્તી પરિમદ ૨૨) એવી રીતે મન વચન કથાન મખનાગ અ મુનિ સ્વયમેવ થયેના કે પરે પ્રેરેના શારીરિક અને માનસિક સર્વ મદોને મદન કરતા હતા

આમી એના શ્રીમત્ અદ્વ તના ધ્યાનમા નિરત એકતાન કરી એ મુનિએ પામિય નિચ્ચન નિચ્ચ કયો નિદ્ધા યુર, બદ્ધશ્રુત, સ્થનિર, તપસ્વી, શ્રુતજ્ઞાન ન થને વિને ત ના બક્ષિતવત હતા તેથી તે સ્થાનપ્રતુ તથા બીજા પામ તીર્થક્રમ કમ ઉપાસન કરનારા સ્થાન ૧, કે જેનું આરાધન મદાતમા વિના બીજા પુરોષને કે તેનું તનપે મેવન કયું, અને એકાનતી, રતનાનતી, કનકાનતી અને અર્જક કનિક નિદનિ રીટિન વિગેરે ઉત્તમ તપ તેમજ કયા કર્મનિર્જરા કરવાને માટે આત્મપ્રવાનથી આરંભીને અન્નામોપાસમ સુવીનો તપ કયો મમતાપગય એ મદાત્માન્ય એવી રીત તીત તપ કરી, અને તે પ્રકારની મનેષના તેમજ અર્જીને શ્રુત ધ્યાનમા તપપત્તિ પામ પરમેષ્ઠિનું સમગ્ર કરતા જેમ વીસામાનમા તપ કરે તમે પાત્તાન્ય દેવો ત્યાગ કયો, અને ત્યાથી વિજય નામના અનુત્તર વિજિ તેવીશ અ પામના અયુચનયા દેવતા થયા

ત વિનાનમા દેવતાઓનું એક દત્તત્રયા ૧ મરીર દેવ છે અદ્રના કિ જોતી દત્તવજ વર્તમાન, અદ્વ કા નિર્ગત, મુદ્ગ આનુભૂતિએ બનિત અને અર્જાદ્ર અ દેવતાઓ મનના પ્રતાપ દિત થ ને નખમગ્યામા પોત્યા રહે છે, અને શક્તિ પત દત્ત વૈકિય નિર્માન કરીને સ્થાનાતર જતા નથી પોતાની અર્જાદ્ર નાદનિથી તેઓ આખી દેવતાનિર્માન અવગણન કયા કે છે તેમને અયુષ્કા ૧૫૦૦ નખમગ એટલા પોતે એટલ તવીશ પોતે એક દેવો પરે છે એટલ દેવો વડે એટલે તેવીશ દેવો વડે બોજાનની ઈચ્છ થય છે એવી રીતે એકાદી ને વિભાન ઉત્પન્ન થવાથી એના નિર્વાણમખન્ય જેનું ઉત્તમ મુખ

૧. ત્રિ વા યા એ પ્રભાણે નર્તતા જ્યારે આયુધમા છ મામ અવશેષ રથા સ્થાને શ્રીમ
જ્યારે પેઠે તેમને મોહ ન થયો, પણ પુણ્યોદય નજીક અનાથી તેમનું તેજ વૃદ્ધિ
પુણ્ય અમૃતના દ્રવ્યમાં સની પેઠે અદ્વૈત મુખના વિભાગમાં મસ થયેના તે જે તે
જ્યારે તેનીય માગરોપમ પ્રમાણ આયુધને એક દિવસની પેઠે નિગમન કર્યું

સ્વાચાર્યશ્રીહમ્વત્તિ વિગતિ ત્રિપટિગલાકાપુરુષવરિને
મહાકાવ્યે દ્વિતીયે પર્વણિ શ્રીમન્નિતમ્વામિ
પૂર્વમવર્ણનો નામ પ્રયન સર્ગ ॥ ૧ ॥

સર્ગ બીજો

જાબૂદીપના ભગતશેનની અહો જાણે પૃથ્વીની શિંગેમણિ હોય તે
 નિનીતા નામની નગરીને વિશે તણ જગતના આમી આદિતીયેક શ્રીક
 રાજેનજના મોક્ષકાળ પડી તેમના દેશવાકુનગમા અમય્ય નગર
 પોતાના યુધ બાનનડે ચિદ્વિપને અને મર્ત્યમિદ્ધ વિમાનને પ્રાપ્ત
 થયા, અનતર ત્રિતગતુ નામે ગજ થયા હૃદનાકુવચને વિષે વિચાર કંઈ
 ધરૂપ એ ગજ વિધના સતાપને હણ કરનાર હતા વિચાર પામેવા કવર
 યશી તેના ઉત્સાહ વિગેરે શુષો ચદ્રનડે નક્ષત્રોની પેઠે મનાયપણુ પામ્યા હતા તે
 સમુદ્રની જેના ગભીર હતા ચદ્રની જેવા આદ્યાદકારી હતા, શલેચ્છુને વસ્ત્ર
 ધરૂપ હતા અને લક્ષ્મીડેવી સતાના મહાપ હતા મર્ત્ય મનુષ્ય અને દેવતાના દર્શન
 સ્થાન કરનાર તે રાજ સમુદ્રમા ચદ્રની પેઠે એક છતાં પણ અનેકપણે જાણતા હતા
 વિગાઓના ચક્રને આકાશ કરનારા પોતાના દુસહ તેજશ્થી તે મધ્યાન્હના સૂર્યની દે
 સર્વ જગતને માથે તપી ગયા હતા પૃથ્વી ઉપર ગજ્ય કરતા એ રાજના શમભે
 સન રાજ્યો મુગટની પેઠે પોતાના શિર ઉપર વાગણ કરતા હતા મેઘ જેમ પૃથ્વી
 પરથી જળ ગ્રહણ કરીને પાછુ આપે તેમ તે પૃથ્વીમાથી દ્રવ્ય ગ્રહણ કરી વિષ્ણુ
 ઉપકારને માટે પાછુ આપતા હતા નિત્ય તે ધમને માટે ચિતવન કરતા, વર્ષને બે
 બોનતા અને ધમને માટે નિયરતા હતા એવી રીતે મન વચન કાયામા તેને રાખે
 માટેજ નિમધન હતુ તેને મુભિત્રવિજય નામે અમાધારણ પગાહમી એક નામે જ
 હોતો, તે યુવરાજપણને ધારણ કરતો હતો

પૃથ્વી ઉપર આનેની જાણે દેવી હોય તેની વિજ્યાદેવી નામે જિનયતુ રાજ્ય
 ગતી હતી એ હસન, એ ચરણ, એ નેન અને યુધવડે જાણે વિકાસ પામેના કમળ
 ખડમય બની હોય તેની તે દેવી શોભતી હતી પૃથ્વીનુ તે આબૂપણ હતી, અને તેનું
 આબૂનગ શીન હતુ, તેના સગીર ઉપર બીજ આબૂચોનો ભાર (મહૂદ) હતો, તે
 ફક્ત પ્રક્રિયાને માટેજ ગમ્યો હતો મમય કાળને જાણતી અને અખિન વિષમા શ્રેષ્ઠ
 પામતી, તેથી જાણે સરસ્વતી કે લક્ષ્મી પૃથ્વી ઉપર નિવાસ કરનાને માટે અદ્વિ હોય
 તેની તે જાણતી હતી સન પુરુષોમા ઉત્તમ તે રાજ અને સર્વ સ્ત્રીઓમા શિવોમિતે
 રાણીએ બનેનો ગગા અને સાગની પેઠે સગ્યો યોગ થયેનો હતો

હવે વિમનવાદન ગજનો જીવ વિજય નામે વિમાનથી ચડીને, રત્નની ખાલજેરી
 વિજ્યાદેવીની કુશીને વિશે, વૈશાખ માસની શુક્રત્રયોગીને વિષે ચદ્રનો યોગ ગેદિની
 નમતને વિશે આ-યો હતો તે મમયે ત્રાસાનને ધારણ કરનાર પુત્રરત્નપણે ઉત્તમ
 થયો ગમવામ પામેના તેમના પ્રભાવથી નાગરીના જીવને પપ્પા સણનાર મુખ દર્શન

જુ તે વિના અનિ પતિત નોથા પ્રદગ્ધા નિજયાદેવીએ ચૌદ સ્વપ્નો જેથા તેમા પ્રથમ
 સ્વપ્ને નના મુખપથી જમરાતુ મહા જેના ઉપર નમતકી રથ હતુ એવો અને ગર્ભ
 નને નેત્રે ન પાન છનાર એ ૧૫૧ દન્તી તેવો દન્તી જેથો નીચે સ્વપ્ને કયા યુગ
 રહે તદ, ય કજનુના નેર જેથો સ્વેન અને નુહ ચગનસાથે આવે જગમ કૈનાય પર્વત
 દેવ તેજે કૃપમ જેથો ચીરે સ્વપ્ને ચદ્રકળા જેના નહ નખાવી અને કુકુમ નથા
 મેન ના રવને ઉત્તર ન ક નારી કેય ૧૫૧ મધ્યનાન થયો યુવાન કમગીમિદુ જેથો
 નરે સ્વપ્ને થે દન્તી અને ત ક પુનકુબને ક્યા કરી જેના ઉપર અભિષેક કરી રથ
 ઉમેરી અને કમગના આનનવાળી લગ્નમીલનને એ પાનમે સ્વપ્ને વિજ્ઞાન પામેલા
 કે જેના મુખે ૧૫૧ દિશાના ભાને મુખીનય કરનારી પુષ્પોત્તી માળા અણે
 અંદરનુ નેપથક આશ્રુત હોય તમ આશ્રયમા હેલી એ જો સ્વપ્ને સપૂર્ણ
 ૧૫૧૧૧૧૧ દેવથી અવગત વિના પૂર્ણિમાને બતાવતો અને ચદ્રિયથી આશ્રયને
 નીત કરતો ચદ્ર જેથો નાતમે સ્વપ્ને પ્રનગના કિણ્વેથી અધક્રમમૂડને નાય
 અને અને વિષે ૧૫૧ દિનનને વિનાગતો સૂર્ય જેથો આક્રમે સ્વપ્ને ક પવૃક્તની
 અણે શાખા હોર અને રત્નગિનિ અણે યુગ હાય તેની આક્રમણની પતાકાએ અકિત
 રેવેલે નનય દેવ જેથામા અવ્યો નવમે સ્વપ્ને વિજ્ઞાન પામેલા સ્વેન કમગેથી
 જેનુ મુખ આશ્રિત થયેલુ છે એવો નગર જુદુ તુ ય નુહર પૂર્ણકુબ જેથો રથમે
 સ્વપ્ને કમગીદેવીના અણે આશ્રયે હોય તેવા કમગેથી ચોતરફ અકિત થયેલુ અને
 વચ્ચ જાના તરોથી નેરદર એવુ પદ્મનગેવર એવુ અગિયારમે સ્વપ્ને ઉપરાઉપર
 અવર કંઠેડથી અને ઉછળતા જગથી અણે આશ્રયના રહેલા ચદ્રને આલિંગન
 અને પાતે હોય તેવો નમુદ્ર જેથો બારમે સ્વપ્ને અણે અનુગર વિનાનમહેતુ એક
 અણુ હોય તેવુ વિનિત રત્નનય ઉત્તમ વિનાન જેનામા આનુ નેગમે સ્વપ્ને રત્ન
 ના (પૃથ્વી) એ અણે ભ્રમુ સ્વસ્વ રનનુ હોય તેવો ધણી કાંતિના નમુદ્રનાથે
 ૧૫૧ નેત્રપુ જેવાના આગે ચૌદમે સ્વપ્ને વૈલોક્યના રહેલા નમથ તેમની
 ૧૫૧૧૧૧૧ અણે તેજપુષ્પ એક કયો હોય તેવો નિર્નુન અર્ધિત જેવામા આથો એવી
 ૧૫૧૧૧૧૧ એ ચૌદ સ્વપ્નો નિજયાદેવીને પાતાના કુખકનગમા પ્રમીની પેડ રવેશ
 થ જેવાના અવ્યા

તે સનયે દેવના આનનનો રકપ થયો, એટલે હરે પોતાના નહત્ર નેત્રોથી પણ
 અધિક નેત્ર રૂપ અવિષ્ણને એવુ જેનાથી તીર્થેક મહા જાનનો ઉદ્ધવ થયેલો અણી
 રત્નગિન ૧૧૧ કાગા હેંદ્ર વિનાગતો તા ય કે જગતને આનદના હેતુ રૂપ પનેવ
 વિનય નાનના બીજ અનુગર વિનાનથી નતી દાઢ અપૂરીપના દક્ષિણદ નગમખડના
 ૧૫૧ માગતે વિષે વિનીતાપુરીના જિયલુ ગાંઠની નિજયાદેવી નાને ૧૫૧૧૧૧૧ ઉરમા
 અસરેલા છે ત આ અવનર્ધિ તીના કર્ણ નના સ્વપ્ને એવા બીજ તીર્થેક જગતના

યથે 'આવી રીતે ચિતની નજમ સહિત સિદ્ધાનન, પાઠપીઠ અને પાઠુધને ક્ષેત્રે ઉભો થયો પત્ની તીર્થકગ્ની ઢિગા મનુષ્ય સાત આઠ પગના આવી, ઉતરામગકી જમણો દોઢા બૂમિએ આપી, ડામો ગોડા જરા નમાની, મમ્તક અને દશદ્વ પૂતીતજનો સ્પર્શ કરી તેણે ભગવતને નમસ્કાર કર્યો ત્યાં શકસ્તપૂવક જિનવત કગ્ને તે સૌધર્મદ્ર નિનીતા નગરીમા જિતશતુ ગજને ધર આવ્યા બીજાં દ્રોષ આસનક પથી અહંતના અનગને આવી ભક્તિથી તત્કાળ ત્યાં આવ્યા એ શકતિ દ્રો કયાણકગ્ની ભક્તિનાળા થઇને સ્વામિની શ્રી નિગ્યાદેવીના ચયનગૃહના અગર તે સમયે તે ચયનગૃહના આગલામા આમજાના જેવા સ્થૂળ, નમનર્તુગ અને નિન અમૃત્ય મોતીઓના સાથીઆ પૂવા હતા નીનમણિની પુતળીઓએ અકિત થયેક સુવપુમય સ્તભોથી અને મરકત મણિના પત્રોથી તેના દ્વાર ઉપર તોરણો ગચેકાદક સૂક્ષ્મ તતુવાળા અને પચનર્ણ એના અખડ દિવ્ય વસ્ત્રોનો, નધ્યામેનથી આપ્રયની જેમ ચોતરફ ઉલ્લેચ બાધેનો હતો તેની ચોતરફ અણે સ્થાપિત યદ્ધિએ હોય તમે સુવપુની ધૂપધટિકાઓના યનમાયી યુમાડાની ધટાએ નીકળી રહી હતી તે ગૃહની અંદર બને તરફ હંચી, મધ્ય ભાગમા જરા નીચી, હસની રોમનતાના રૂથી ભરેલી ઓસીકાથી રોબતી અને ઉજ્જવળ ઓછાડ સહિત એની મુદર ચથ્યા ઉપર ગ્દેવા વિજ યાદેવી ગગાના તીર ઉપર રહેલી હસલીની જેમ ઇંદ્રોના જેવામા આવ્યા પોતાને ઓળખાવી, તેમને નમસ્કાર કરી તેમણે તીર્થકરના જન્મને સૂચવનાર સ્વપ્નગુરુ કહ્યું પછી સૌધર્મદ્રે કુમેરને આજ્ઞા કરી કે 'જેમ ક્ષપમદેવના ગજ્યતી આદિમા તને આ નગરીને રક્ષાદિકથી પૂરેલી હતી તેવી રીતે વનતમાસ જેમ નીન પવનાદિકથી ઉઘાનને નકુ કરે તેમ આ નગરીને નનીન ગૃહ નિગેરેથી નની કરો, અને જે જેમ જગનડે પૃથ્વીને પૂર તેમ સુવપુ વન ધાન્ય અને વસ્ત્રોથી ચોતરફ આ નાખે પૂરી ઘો' એની ગીને કહી શક અને બીજા સવ ઇંદ્રોએ નદીશ્વર દ્વીપે નમ્ત કથત અહંતના પ્રતિમાનો અગ્રાહકા ઉત્સવ કર્યો, અને ત્યાંથી સર્વ પોતાને આનંદક થથ કુમેર પાત્ર ઇંદ્રની આજ્ઞા પ્રમાણે કરીને ત્યાંથી પોતાની અનકાપુરીમા ગયો અં મેરપતના સિખરો હોય તેના હંચા સુવપુનાં રાસિઓથી, બપો વૈતાડ્ય પવનથી સિખર હોય તેના રૂપાના ઢગનાઓથી, બપો ગ્તાકરનુ સનસ્વ હોય તેના રત્નોક ઢગલાથી, જગતના હસના જાણે બીજા હોય તેના સત્તર પ્રધારના વાન્યથી, મનકન વૃત્તોથી બપો કાવ્યા હોય તેના નસ્રોથી, જ્યોતિક્ક દેવતાઓના બપો રથ હોય તેના અતિ મુદર નાહનોથી તથા દરેક રૂડ, દરેક ટુકાન અને દરેક ચોક નના કરનાથી રત્નો પૂરેલી તે નગરી અવકાપુરાની જેની યોનના વાગી

તેજ ગનિએ નુમિનની સ્ત્રી વૈજયતી એનું બીજું નામ યરોમતિ હતું તમને પણ તેજ ચોન્નવપ્પા એવા કુમુદિનીની પેઠે અનિક હા વરતી તે નિગ્યા અને વૈજય

નીને બાકી રહેલી ગતિ જગતપથેજ નિમગ્ન કરી ત્વામિની વિજયાએ પ્રાતામગે
 ન સ્વપ્નવૃત્તાત નિતયતુ । અને કહ્યો, અને વૈજયંતીએ મુનિવિજયને કહ્યો વિજયા
 દેવીના તે સ્વપ્ન નગ્ન અને વિનાની નિતયતુ । ન તનુ દુઃખ આવા ગીતે કહેના લાગ્યા-
 ' મહારેનિ ' ગુણોથી જેમ યશની વૃદ્ધિ થાય, ચાસ્યાધાનથી જેમ નિશેષ ગાનની
 પ્રપ્તિ થાય, અને સૂયના કિરણોથી જેમ જગત્મા ઉચોત થાય તેન આ સ્વપ્નથી તમારે
 જન ઉત્કૃષ્ટ એવો પ્રુત્ત યજે " એવી રીતે । ન તનુ દુઃખ વિન્તાગના હતા, એવામા ત્વિ
 હાની નિતેન કરેલા મુનિવિજય ત્વા આગ્યા પનારો જૂનારને ન્વલ કન પૂતક
 ' અને દેવના તનનકાર કી નેઓ યાન્યાતે મે " હાનવા હી ફગી રી તે કુમાર
 પક્ષિથી અત્તનિ જેડી આ પ્રમાણે વિગતિ ક । કે ' અન્નની ખિતા ડેના તદ્દરે
 ન્વપની વધુ વૈજયંતીએ મુખમા તન કન એના સ્વમા જેવા છે, તે આ તનામે-
 ન્વજાથી વિજયનો પપા ન્વ કનાર હરતી, ઉચી દ્રાનાગો અને ઉચ્ચ આકૃતિનાગો
 રૂપમ, ઉચી દ્રાવગીની પક્ષિએ તમશિત મુખમાગો કુમગી, અને તદ્દ એકેક
 દન્તીએ અભિષેક કરાતી તર રી. હેરધનુધ્વના જેવી પન્વલ પુષ્પોની માળા, અમૃત
 કુન્તી તેજા ન પૂર્ણ મહાનાગો સદ્ર તવ નિધના એક કન તનામાગો હાય
 તથે સૂર્ય, સુવતી પાદપાગો વિચરતમય મહા વજ, તના એન કનગોથી મુખમા
 ન્વજાદિત થયેલો પૂર્ણકુલ, અણુ હનર નેવનાડે રાય તેડુ નિમ્લિત કમોલે
 દેવતુ પદ્મનરોવર, તરગોથી અણુ આકાશને કનાવજા દન્વજો હાય તેજા નમુદ્ર,
 દ્રા નાનાનિક દેવના વિનાતની જેડુ મોટી શુદ્ધિતુ વિનાત, લાનકનો અણુ
 તર રાય તથે નુ તયનાત કાનિતગો નતપુજ અને ચેનાની ચિખાથી આમથને
 પેરેનિત કનો નિપૂન અગ્નિ-નના ચો. ૨૫૧ નો નેણે જેવા છે તનુ દુઃખ તરતથી આપ
 અણુજે, અને તે દુઃખને અન્નત ૫ । ન. ૧ । જે ' । અને કથે- આ ગતિના
 તમે પ્રદર નિજ્યાદેરીએ પત આચાર ન્વ-કુટપણે જેવા છે એ કે જે નડા નનો
 ત-ન્યાપને ૫ । મોટા દુઃખને આપન. । ડે, અને રૂનિનાના વદ્રકિ મુજ જેના
 ન્વનદાકી હાને છે, તથાપિ ન્વનના વિચેર દુઃખને આગ્યા । નિદાનેને ન્વ ન્વનેતુ
 ફગી ફગતુ જો-જે, કા મ કે વદ્રના મિનિ રેડે જે નિદાનેના ' કુતરને આન
 ' ચારણુ છે " કુમારે હા કહી એટલ તજને ન્વદર તદિત ને ના નિદાર ન્વનવાસ
 અનન્દ । નિદાનેને મેના યા

પછી નિદાકે ત્રયમ નિતેન કરેલા ત નૈનિનિધ અણુ કન તનામાગો ન્વન
 દ્રેષ તના જે તજની આગા હાવર તથ તનણે દેરેલા રેવ તથ પદેલા દના,
 અને જ્ઞાનરી તેમની રૂનિ નિનજ હાલી તથી પતલાના વદ્રની કાનિને આગ્યા
 થયેલા અણુ તાત હાય તેજા તેજા જ ના દના નન્વક કાર કુનીના અકુરો નામ્વ

હતા, તેથી જાણે મુગટને નાનપા કરતા હોય અને ડેગમા પુષ્પો રાખ્યા હતા તથી જો
હસ અને કમળમાં હતા નીચોના નમૂદ્દ હોય તેના તે ગોખતા હતા વગેરે
તેઓએ ગોરોચનના ચૂર્ણથી તિનક કર્યા હતા, તેના જાણે અન્નના ગાનરૂપી શ્રીપદ
ખાઓથી ગોખતા હોય તેના જાણતા હતા, અને અમુક અન્ન તમજ મુગ અને
પણોથી તેમના સરીગ અકિત હતા, તેથી જાણે મુગની અને ચોડા ચોડા પુષ્પવાળાં
માસના મુખનૃસો હોય તેના તેઓ ગોખતા હતા નાનના પામે આની તેઓએ જાણે
ક યાપાકારક આયુરવેદોક્ત મનનડે આશિર્વાદ આપ્યો પછી ઉવાનના પરને
પુષ્પને જે તેમ તેમણે ગજની ઉપર ક્ષેમકારી દુર્ગા અક્ષતાલિક નાખ્યા, અને દુર્ગાને
પાંદાનીના પન ઉપર મેસે તેમ દ્વાનપાળે બનાવેના અભિક બદાસને ઉપર તેઓ
જાણે પોતાની સ્ત્રીને અને નૂને મેધની અન્ન ચદ્રનેખાની જેમ પડતાની ન
મેસાર્યા પછા રાજાએ જાણે સાક્ષાત્ સ્વમંદુળ હોય તેના પુષ્પ અને કમળ અજડિત
હોને પત્ની અને વલૂના સ્વમો તેમને નિરોધ કર્યા તેઓ પરસ્પર ત્યાગ વિનય
સ્વપ્નશાસ્ત્રને અનુસારે સ્વપ્નના અથને આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યા—

“ હે દેવ ’ સ્વપ્નશાસ્ત્રમા મોતિર સ્વપ્નો કહ્યા છે, તેના જ્યોતિષક દેવોમા નંદતા
જેમ ત્રીજ સ્વપ્નો ઉત્કૃષ્ટ કહ્યા છે તે ત્રીજ સ્વપ્નમા આ ચોદ સ્વપ્નને તે શાસ્ત્રના અનુ
નિદ્ધાનો મહાસ્વપ્ન કહે છે જ્યારે તીર્થક અથવા ચક્રવર્તી ગર્ભમા આવે છે ત્યારે તની
માતા અનુક્રમે તે સ્વપ્નો રાત્રિના ચોથા પહારે જુએ છે એમાથી માત સ્વપ્ન તાનુ
દેવતા માતા જુએ છે ચાર બનમદ્રની માતા જુએ છે, અને એક મહાનંદની માતા
જુએ છે એક નાયે જે તીર્થક અને એક સાયે જે ચક્રવર્તી થતા નથી એક નાના
પુત્ર તીર્થક અને બીજી માતાના પુત્ર ચક્રવર્તી જેમ થાય છે કથમવેવના નમયના
મ ત ચહી વયા છે, અને અજીતનાથના સમયમા સુમિત્રના પુત્ર નારગજ ચહી શકે
તમજ જિતવનુ રાજના પુત્ર મીજ તીર્થકર અજીત નામે વગે, એવુ અહત આગમમાં
અમે અંગેકુ છે, તેથી આ નિશ્ચયદેવીના પુત્ર તે તીર્થકર અલના, અને નૈઋત્યતીત્ર
પુત્ર પદ્મજીત મ તના અનિપતિ ચહી અપાના ” એના નીતના સ્વપ્નકુળ નાલડીને મુગ
થયેના જાણે નૈમિત્તિકાને આમ ગગન નસ અને અનંતર નિરોગતા પારિતોષ
આપ્યા અંદો ’ મહાપુરુષો ગર્ભાવસ્થાની નિયતિમા પણ લોકને ઉપકારી
થાય છે ’ ગરલ ક તેમનો જન્મ માન કહેનારી તે નૈમિત્તિકાની જન્મ મુવીની ક નિયતિ
નાય પામી ક પવૃત્તની જેમ નસાન કારે શામતા તઓ રાજના આસાથી પોતપોતાને
સ્થાનકે ગયા ગયા અને સિવુ જેમ નમુદ્રમા અથ તેમ નિશ્ચયા અને નૈઋત્યતી હા
જનતી પોતાના વાનગૃહમા ગઈ

પછી હદ્રની આસાથી દેવ (વૈનાનિક) અને અનુર (મુનપતિ)ના સ્ત્રીઓને
નિશ્ચયદેવીને નેવનાને આ નમાણે આજ કથી—વાયુમાગે નતાની રમણીઓ હાલ

અતીત તમના મુદ્ધમાર્ગો રજ કામ અને તુલકિ ૨૦ ક ના ના પી મેરુનાગની ઢેરીઓ
 અતીતની જમ તમના આ ૧ ૧ની ખમિનુ ૧૫૦ કી મિતન કરના વાતી, ૭ જુતુની
 અને ૧૦ ઢેરીઓ અપુ ગમમા મદના અને મેરુનાગની આપસને ઉવનનન થઈ
 દેવ તમ ત્યા પનના પી પુ કાની ગિ ૧ ના લા પી મદાદેરીના ખાતે આનાગી
 ખમિનુ ૧૬૦ ના નનપને અનુદેવ તમજ નુખકાની લાગે ન તમાપે તમથ કરના
 કા ૧૬ વનદેરીઓ લા પીની ૧૦ નાતારાદિકે નસ લાગી, અને અન્ય દેનાગનાઓ ખરી
 કાનાં ત્રામનાં જમ વિજયાદેરીનાં નુનિ ૧૨૦ લાગી, અતીતીન ૩૦ ઢેરીઓ પોતા
 ન અપિત્તનાં જમ નિદિન તમની આ ૧૬ અધિક નેવા કરના લાગી નેપપદા જેમ
 દુનન નિપને અને પૂરના જેમ નિસાને સારુ કરે તેન મદાદેરી નિજયા અને
 નેવધની નનને ૧૬૦ કરના લા ૧૦ જગદ ૧૧૧ નાતારી જેમ નધ્યના ઉમેલા નુનના
 મગથો આ ૧૬ લાને તેન જમાવે સુદ ૨૦ એરી તે ખને ઢેરીઓ ગમ ધારણ કરનાથી
 અધિક અનસ લા ૧૬ તુવાતુની કાનિત્ય જેવુ તમનુ ગોર નુખકમગ દાથીના લાને
 ૦૨૦ થયલી કાનિત્ય જેરી પીગથને પાનલ કરવા લાનુ અમાનયો કલ સુધી
 વિજયા થેરા તેમના લાનન થ ૧૬ જુતુના કનગની જેમ અધિક નિઝામ પાનના લાયા
 તમજ નાજન કીને ઉભોલી નુવમથકાકાની જેમ તેમનુ લાનુપ અધિક અધિક
 તમજ કાચુ નિગતર નય ગતિ (મદગતિ) એ સાલનાગી તે ઢેરીઓ નદથી આગમુ
 થયેલી ૧૦૬ રીતી જેન અતિ નદપણે આવના લાગી બન્નેના નુખ ૧૫૬ ગમ નદી
 ના ૧૬ કનગનગની જેમ અને હીથેના ઉત્પન થયેલ મોક્ષિક રતની જેમ અતિ
 ૨૦ ના વૃદ્ધિ પાનના લાયા

તમ નર નાત અને ત્રાલ અડ દિવસ અતીત થયે માર માનની મુકન અટમીને
 વિને મુન મુદ્ધને નન મદો ૩૦ ત્યાને ૨૦૦ હતા તે નનથે પાદિપી નસતમા મત્ય
 અને વિષ નાપી જેન પુણ્યને જન્મ અપે તેન વિજયાદેરીએ ૧ લાઠનવાળા એક પુત્રને
 ૧૦ આપ્યો ઢેરીને અને પુત્રને ૧૦૦ લખવી કાક પા ૧૬૫ થયુ નર્કો, કારણકે
 ત્રીકાકાને તે આનવિક ત્યાવ છે તે સનથે અમને ઉત્પન થયેલ, નેન નિનાની નિજ
 ૧૦૦ ના થયેલા સાલનાર ૧૦૦ જુવનના ઉરોન ૧૦૦ રથો, ચરજુતુમા પાયોને વા
 ૧૦૦ જીવના નુખની જેન સાલનાર નારીઓને પલુ નુખ ઉત્પન થયુ ૧૦૦ જુતુના
 જાના જેમ નન વિષ એમા ૧૦૦૦ થા, અને ત્રાગ કાને કમચોની જેમ લોકે ને
 અધિક દાન થયો ખમિમા ૧૦૦૦૦ પન નણે ખૂતવમારી ઉત્પન થયો હોય તેમ
 અનુદેવ ૧૦૦ મિલ ૧૦૦૦ ન ૬૦૦ વાવા લા ૧૦૦ ચોતારુ મુખનુવક થકુનો થના વાયા,
 ૧૦૦૦ નેક નહાતના અન્નથી સવ નાદે જ થાય છે

તે સનથે ૧૦૦ની પામે જવાની ધરજથી અપે ઉત્તુક થયા હોય તેના વિરુદ્ધનારી
 અન્ય અન્યો કપાયમાન થયા સુદર મુગદનપિત્તો કાનિત્ય પ્રનારના મિષથી અપે

તેમણે ઉન્નત કક્ષુળી વસ્ત્રના બુગ્ગા ધર્યાં હોય તેની તે દિશાકુમારીઓ રોબતી હતા. અનૃતઙ્ગિમિજોથી ભગતા બપો મુધાકુડ હોય તેના, સ્વપ્રભાથી સંપૂર્ણ પૂગલ મોતીના કુડો તેમણે પહેર્યા હતા, કુડળાકારે હોવાથી ઇદ્રવતુપની રોબાને અનુન ના ન વિચિત્ર મણિઓથી રચેના કદાબગણો તેમણે નાગપ કયાં હતા, રત્નગિરિના શિખર કંઈ રથી પડતા નિઝરલાની રોબાને હળનાગ, સ્તન ઉપર રહેના મુક્તાહારથી તથા બેડાં લાગતી હતી, કામદેને સ્થાપન કરેના બપો મુઠ્ઠા ભાથા હોય તેવા માલિક્યના કક્ષુળી તેમની બુઝનવી રોબતી હતી, જગત્નો જય કવાને ઇચ્છતા કામદેને માટે અણ પત્તે તૈયાર કરી હોય તેની અમૂલ્ય ગ્લોએ રચેલી કદીમેષ્વનાને તેઓ ધારણ કરતી હતી તેના અગના કિરણોના છતાયેના સર્ગ જ્યોતિષક દેવોના કિરણો બપો તેમના અકમળમા લલન વધા હોય તના રવના નુપૂરોથી તેઓ નિરાજતી હતી તેઓમા કે ને અગકાતિ પ્રિય શુ વૃક્ષની જેવી રયામ હતી, કોઈ પોતાની કાતિથી આકાશના તાવીન્ય નિસ્તાર કરતી હોય તેની જાણતી હતી, કોઈ બાજસૂયની જેવી પોતાની કાતિ દેશમાં હતી, કોઈ ચદ્રિકાની જેમ પોતાની કાતિથી પોતાના આત્માને સ્નાન કરાવતી હતી, કોઈ પોતાની કાતિથી દિશાઓને કનકસૂત આપતી હતી, અને કોઈ બપો વૈદ્યમંત્રિની પુત્રીઓ હોય તેની કાતનાળી જાણતી હતી. ગોળાકાર સ્તનોથી બપો ચક્રાક્રુ ન નિર્મિત નદીઓ હોય, વીનાયુક્ત ગતિથી બપો રાજહસીઓ હોય, કામજ હન્તોથી બપો પડે સહિત લતાઓ હોય, સુદર લોચનથી બપો નિકસિત પદ્મવાળી પદ્મિનીઓ હોય, લાલપૂરથી બપો જળ સાહત વાપિકાઓ હોય, અને સૌંદર્યથી બપો કામદેનની અધિદેશ હોય તેની તે રોબતી હતી એ પ્રમાણે સ્વરૂપને ધારણ કરતી તે ઇષ્ટન દિશાકુમારીઓ પોતાના આસન કપાયમાન થતા મજ્રમથી તત્કાળ અનધિજ્ઞાને જોયુ એક સાથે ના નિઝયાદેનીની કુક્ષિથી તીર્થકરનો પનિ નામ અપનામા આવ્યો તેઓ નિર્મિત લાગી કે 'આ જબૂદીપમા હસિણ ભરતાધ્ધના મય ભાગમા નિનીતાનગરીની અત્યંત હરનાકુ કુળમા જન્મેના જિતયનુ રાજની નિઝયાદેની નામે ધર્મપત્નીથી આ અવનાંત લીમા નાપુ જ્ઞાનને ધારણ કરનાર શ્રીમાન બીજ તીર્થકર ભગનાનું ઉત્પન્ન થયેલા છે' એમ નિઝારી, આનનથી ઉડી, હન સહિત તીર્થકરની દિશા તરફ સાત આઠ પાછા આની, બપો મનને આગળ કયું હોય તેમ પ્રમુને નમી, ચક્રસ્તનથી સર્વેએ ભક્તિપૂર્વક વંદના કરી પત્રી ફરી પોતાના ગ્લસિંહાસનો ઉપર મેસી તેઓએ પોતપોતાના અનિ યોગિક દેવતાઓને આ પ્રમાણે આજ્ઞા કરી—

“અહો દેવતાઓ! આજે અમાર હસિણ ભરતાધ્ધના મા ઉત્પન્ન થયેના બીજ તીર્થકરનું સ્તિકાકર્મ કરનાને જતુ છે, માટે વિસ્તાર ગમવાળા અને મોટા પ્રમાણમાં નિર્નિધ રત્નમય નિમાનો અમારે માટે નિકુરો” તેઓનો એવો આદેશ થતા ધણી યત્નિ વાળા તે દેવતાઓએ તત્કાળ નિમાનો રચીને તેમને બતાવ્યા તે નિમાનો હજારો મુરતે

નહન કરવાને યોગ્ય, વપાનેકના આમી, ધર્મચક્રનર્તી, જગત્પુર, જગત્પુર
નિધને અનુગ્રહ કરનારા અને આ અવમાર્પિંગીમા અનતરેના બીજા તીર્થકર્તા નવ
થયેના છે તે માતા ! અમે અધાયોકમા રહેનારી દિશાકુમારીઓ પ્રીતે, અને તીર્થક
જન્મોત્સવ કરનાને અર્દ્ધો આનેની પ્રીતે, તમારે અમાગથી બધા રાખ્યો નહોતો "
કહી પ્રણામ કરી તેઓ ઘરાનઠિગા તરફ ગઇ, અને વૈદિયમચુક્રાતનડે યો
શક્તિરૂપ સપતિથી મનતંક નામના વાયુને સણનાગમા ઉત્પન્ન કર્યો ત્રીજા
પુષ્પોના સનસ્વ સુગંધને નહન કરનારા મુખકારી શુદ્ધ રીતગ અને નિર્જા નવ
તે પાને સૂતિકાગૃહની ચોતરફ એક યોગન સુધી વૃણાલિક દૂર કરી ભૂમિતળે
ક્યું પછી તે કુમારીકાઓ ભગવાન અને તેમની માતાની સમીપે ભગવતીને આ
કરતી હય સહિત ઉભી રહી

પછી શિશ્વયોકમા સ્થિતિનાળી, નહનનના ફૂટ ઉપર રહેનારી અને દિવ્ય વસ્ત્ર
ધારણ કરનારી મેઝકગ, મેઝવતી, મુમેના, મેઝમાનિની, મુવત્સા, વસ્ત્રમિત્ર
વારિપેણા અને બનાહકા એ નામની આઠ દિશાકુમારીઓ પૂર્વવત્ નહતારા, નાનાલિક
અગરશિકા, સૈન્ય અને સેનાપતિઓના પરિવારથી પરિવારિત થઈ ત્યાં આવી તેમના
સ્નામીના જન્મથી વિનિત થયેના સૂતિકાગૃહના આવી ગિનેદ્ર અને ગિનનાળને ત્ર
વાર પ્રદક્ષિણા કરી, અને પૂનની પેઠે પોતાના આત્માને નાળાની વિજયાદેવીને પ્રણામ
તથા સ્તુતિ કરી મેઘને વિકુનિત કર્યો, તેનડે ભગવાનના જન્મભુવનથી એક એવ
સુધી, નહોતો યોડી તેમ નહિ અધિક એવી ગદ્યોદકની વૃદ્ધિ કરી તપથી જે
પાપની શાંતિ થાય, અને પૂર્ણિમાની ચંદ્રિકાથી જેમ અવકારની શાંતિ થાય તેમ તે
વૃદ્ધિથી તત્કાળ રજની શાંતિ થઇ ગઇ ત્યારપછી રગભૂમિમા રગાચારની જન તમેએ
તત્કાળ નિકાસ પામેના વિચિત્ર પુષ્પોના સમૂહથી ત્યાં પુષ્પના પારભર્યા, અને કપૂર તથા
અગરના વૃષ્ટી બધે લક્ષ્મીનું વાસગૃહ હોય તેમ તે ભૂમિને સુવાસિત કરી દીધી પછી
તીર્થકર અને તેમની માતાથી યોડે દૂર ભગવતના નિર્મળ ગુણોનું ગાયન કરતી ઉભી રહી

તે પછી નદા, નદોત્તરા, આનદા, આનદવર્ધના, વિજયા, વૈજયતી,
જયતી અને અપરશજિતા એ નામની પૂન રચકાદ્રિમા નિનાસ કરનારી આઠ દિક્ક
મારીઓ પોતાની સર્વ ઋદ્ધિ અને પોતાના સર્વ બળ સહિત ત્યાં આવી પૂર્વની પેઠે પો
વાર સહિત તેઓ સૂતિકાગૃહમા આવી સ્વામી અને તેમની માતાને પ્રણામ કરી, ત્રી
પ્રદક્ષિણા કરી, સ્વામિનીને પોતાની ઓળખાણ આપી, પૂર્વવત્ નમી અને સ્તુતિ કરી,
રતનના વર્ણલહાયમા રાખી, પૂર્વ તરફ ગાયન કરતી ઉભી રહી

દક્ષિણ રચકાદ્રિમા વસનારી, સુદર આબૂપણનાળી, માળાને ધરનારી, દિવ્ય વસ્ત્ર
વાળી સમાહારા, સુમદત્તા, મુખચુદ્ધા, ચરોધરા, લક્ષ્મીવતી, રોષવતી,
ચિનગુપ્તા તથા વસુધરા એ નામને ધારણ કરનારી અને પૂર્વવત્ પરિવારવાળી

તે તન્મય દીપક સંકલન ધ્યાનરૂપે ઉગાડે છે. રૂચકદીપની નિધ્યમા રહેનારી રૂપા, રૂપાગિદા, મુરૂપા અને ઉપકાવતી એ નામની ચર કુમારીઓ પલ દરેક પૂવની પેઠે પરિવાર સંહિત મોઘા નિનાન ઉપર આગદ થઈ આવે. નાનું નનનશુકના આવી પ્રથમ નિમાન સંહિત ત્રણ પ્રદક્ષિણ કરી તે વિમાનોને ચોખ્ખા અને ન્યાપન કર્યા પછી પને નાની ભગવાન અને તેનની માતાને ભક્તિથી પ્રદક્ષિણા અને પ્રદન કરી આ પ્રનામે કહેવા લાગે—“વિષ્ણુને અનંદ આપનારા દેવગતમાતા ! તમે મને પ્રમો અને સ્ત્રી જીવે તનારા દયનયીઓને અમાર નારી સુદૃઢ થયું છે રજાકર, ત્રયેક અને ગ્લગર્ભા એ સર્વ કોગદ નાનપાત્રે છે પા. રત્નનૂનિ તો તમે એકજ છે કે જેનમે આવા પુત્રગ્લને જન્મ આપ્યો છે અને રૂચકદીપની નિધ્યમા રહેનારી દિક્કુના રીમા છામે અદ્વૈતાના જન્મકૃત્યો કવાને અને અર્ધો આવેલી છીએ, નાટ તનારે જનારથી જગ પલુ ભય રાખેલા નહિ ” એમ કરી નજુનુ નામિનાત ચાર આગ આપી બાપી ડેલી નાખ્યું પછી તે નાકને જુનિના આગે ખેડીને નિપિની પેઠે રૂપાપન કર્યું અને ગ્લ તથા હીરાથી આગને પૂરી રીપે તત્કાળ ઉત્પન્ન થયેલી દુર્વાથી તે આગ ઉપર પીડીયા બાપી લીલી દેવતાના પ્રભાવથી ઉગાન પાડુ તત્કાળ ઉત્પન્ન થાય છે પછી તેનમે રૂચકદીપની ત્રણ રિયાના સપ્તમ ના લક્ષ્મીના રૂપરૂપ ત્રણ દેવી રૂપે તૈયાર કર્યા તદ્વત્કની નિધ્યમા નુસાર કી તેની વચમા એકેકુ નોટુ નિસિદાસન રચ્યું પછી તે કુનારિકાને પેતાના કરના વચને અને હ્રદય ઉપર આગને

રાખી દશિણ કદવીગૃહમાં ગઈ ત્યાં ચતુઃશાનની અદ્ય ઉત્તમ રત્નસિંહાસનોકે
સ્નામીને અને માતાને મુખેથી ગેમાર્ગો, અને પોતે જાતે સનાદિકા ગાને મુખે કન્યા
કરી ચતપાકાદિ તૈનથી તે બનેને અભ્યગન કર્યું, મુગવી દ્રવ્ય અને મૂંઝ પીં
સણનારમાં રત્નદર્પણની પેઠે તે બનેને ઉદ્દતન કર્યું, પત્રી ત્યાંથી પૂર્વનું તેમને
દિશાના કદનીગૃહમાં લઈ ગઈ ત્યાં ચતુઃશાનમાં રત્નના ઉત્તમ સિંહાસન ઉપર
અને માતાને મુખે બેસારી ગધાદક, પુષ્પોદક અને ચુલોદકથી આગે જન્મથી શિવ
યથેન્દ્રી હોય તેમ તેઓએ સ્નાન કરાવ્યું ચિરકાળ ઉપયોગમાં આવેલી પોતાની ઈન્
થી કૃતાયતાને માનતી એમણે તેમને વિચિત્ર રત્નના અનકાર પહેરાવ્યા પત્રી પૂર્વ
પેઠે તેમને લઈ ઉત્તર દિશાના મનોહર કદનીગૃહમાં તેઓ આવી ત્યાં તેમને ચતુઃદક
સિંહાસન ઉપર બેસાડ્યા, તે સમયે તે બંને પર્વત ઉપર યેડેન સિંહાણ અને તેના પુત્ર
શોભાને ગ્રહણ કરતા હતા ત્યાં તેમણે સાતનારમાં આભિયોગિક દેવતાઓ પાસે
દ્વિમાચન ઉપરથી ગોશીર્ષચંદનના કાષ્ઠો મગાવ્યા પછી અરણીના કાંઠે મથોને અગ્નિ
ઉત્પન્ન કર્યો ચંદનના કાષ્ઠને ઝસનાવી પાગ અગ્નિ ઉત્પન્ન થાય છે એવું કહી
ગોશીર્ષચંદનના સમિધ કરીને તે દેવીઓએ આહિતાગ્નિની પેઠે તે અગ્નિને પ્રવર્જક
કર્યો તે અગ્નિના હોમથી ભૂતિકર્મ કરીને ભક્તિથી ઉત્તત થયેની તે દેવીઓએ માને
અને જિને દ્રને રક્ષાઅર્થે બાધી, અને ભગવતના કાર્ત્ત્વમાં 'તમે પર્વતની જેવા આયુ ધર
થાઓ' એમ કહી તેઓએ પરસ્પર રત્નપાપાપના બે ગોળાઓને આસ્થાન કર્યો પત્રી
પ્રશુને કરતવમાં અને વિજ્યાદેવીને સુખ ઉપર ગ્રહણ કરીને સૂતિકાગૃહના વધન,
અને તેમને શય્યા ઉપર આરૂઢ કર્યો પછી સ્વામી અને તેમની માતાના ઉચ્ચત મુખે
સારી રીતે ગાયન કરતી તેઓ થોડે દૂર ઉભી રહી

તે સમયે સૌધમ દેવનોકમાં ધણા વૈભવનાળો, ઘટ્ટી દેવતાઓ તથા ઘટ્ટી અપ્ત
ઓએ પરવરેલો, જેના પરાક્રમની કાંટિ ચારણોએ સ્તુતિ કરેની છે, જેના ચુલુસમૂદે
ધત્વી રીતે ગધર્વોએ ગાયેના છે, વારાગનાઓ જેની બંને તરફ ચામર ડાંગે છે, મન્દ
ઉપર રહેવા અતિ મનોહર સ્થેત છનથી જે સોભી રહ્યો છે, અને સુનર્મ સનામાં જે
સુખકારી સિંહાસન છે એવો ચક્રેન્દ્ર પોતાના સિંહાસન ઉપર બેઠેના છે તે
આસન કપાયમાન થયું આસનકપને નીધે ચક્ર દ્રાપના આટાપથી નિસસ્યુન થ
ગયો, તેના અધર કપના લાગ્યા, તેથી સ્તુરપ્પાયમાન જ્વાળાનાળો જણે અગ્નિ હોય તે
જ્વાળાના લાગ્યો, ધૂમકેતુવાણ જણે આકાશ હોય તેમ ચક્રનેની પ્રચડ બ્રહ્મીથી તે
બધકર દેખાવા લાગ્યો, મહાવિષ્ઠ હાથીની જેમ તેનું મુખ તાવનાર્ણી થઈ ગયું, અને
ઉછળતા તરંગનાળા સમુદ્રની પેઠે તેનું લનાટ ત્રિવનીથી લાંછિત થઈ ગયું આની રીતે
ચર્ચ ચક્રેન્દ્રે પોતાનું ચતુષ્પાતક નજ આનંદકયુ એ નખતે તેમના એવો કાપ જોઈને ગમિથી
સેનાપતિ ઉઠી અગ્નિ જોડી આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યો—“હે સ્વામી ! હું આજ્ઞાકારી

દશા ૧૫૫ અપનો અ અવેશ દુની તરફ હેર મુગ અનુગ અને મનુષ્યોમા કે, પન
 તમે ૧ મ એ કે તમા ૧થી અગિયે જ્યો અપના અનન્ય પનો જે દેતુ થયેન દોષ તે
 વિનિ ને આપના અદૃશ્ય ૧ મેનને જાણો ' એવી રીતે મેનાપનિએ કહેવાથી હદ્રે
 અવન ૧૧ ને તમા અવનિગતેએયુ, એટલે જનપ્રવચનથી ધર્મની જેમ અને રીપકથી
 જન્મની જેમ દે અગાધતાથી બીજા તીર્થકને જન્મ જડુથો પડી તેમિતવા સાચો
 કે' એટલે જ જુનીપના ભાગવતમા વિનીન નગરને વિરે મિતયતુ ।અનો વિગ્યાદેવી
 ૧૧ની કુશીથી આ અવનિપિપ્પિમા પીજ તીર્થક કલપ થયેલા છે, તેથી આ ભાગ
 અનને કપ થયે છે અને પિપ્પા છે કે મે અતુ અવતુ મિતયુ એકપથી જન્મત
 દેવા જ દ નેતુ ને મિપ્પા દુષ્ટન થાએ જેમ મિતવો પોતાનુ મિદામન, ૫ પીક
 એ પદુકને છોડી દે દેદ્ર ૮મ થોડા સખમ તાદન તેમે તીર્થક ની િયા તનુપ
 એ દેવેન ન પને દોષ તમ દેદ્રાએક પગલા બધા પડી પૂત્રી કાપ દક્ષિણ
 અને અરોધ ૧ કી, વ મઅનુ જલ નમાવી, દાય અને મનકથી પૂરવીને નપથ કી
 નુ નાનને નમ ૧ કયો સજ્જનથી વદના કરી, વેલાનથી પદ ૧૨ દેવા નનુદ્રની
 દે પદે કી દ્ર મિદામન કાપ એટલે પડી દુદન્ય મુલત્ર, જેમ નવનોને જલાવે
 ને દેદ્ર નો જન્મ નવ દેવા એને જન્મવકને અને તેમને ઉન્નવમા બોલાવવાને
 એ દુનિમ ન દષ દોષ તેક રાનામિત થીરવાગ દ્રે પોતાના નૈગમેથી મેનાપનિને
 અ ૧૧ દુષિત નાજુત જેમ જાને નીકાં કરે તેમ દેદ્રના શામનને અદર મહિત
 નેકે જડુક કી ને ને એ અને નુધર્મા નમા રૂપી ગયની જલે કદપટા દોષ તેવી
 નુરોપા નમની યોજન મ જાવની થયને વજુવખા નલે વગાડી મયન કા ના સુસુદ્રની
 જેમ ને વનાડવથી સવ વિશ્વ કલને અનિય મમાન એવે મદાનાદ હ પત્ર થયો
 એ હોધે એકે એા । બરીદાખ થયએ ગયના ના પડી વાછાના નાની
 ને નગ વ ની તે સવ થયાના થય શબ્દથી અપુ મૌધર્મક ૫ શબ્દાદિનમય
 ૧ નયુ બરીશુકખ વિમનમહિત નિત્યમાદી નેત્ર દેવદાઓ પન એ ના
 અગાથી સુદામા નુતેકા મિદાની જેમ રમેષ પામ્યા દેદ્રની અગાથી દોર દેવે
 રાજગથી નટાની નદીરૂપ આ સુદેષા થય કમલ વગદેડી છે માટે દેદ્રની
 અરને રાજક ની એ દેવદા અવસ્ય સામગરી જોડે, એવી અદાએ નવં દે
 અદે પેનન કલ નાદીને ગદ્ર થયતો અવજ રાન થયો, એટલે દેદ્રના મેનાનીએ
 નેક કહેવથી અદ્રાએ ઉદ્દેશવા કી- "હે નૌતમ નવમવ સી દેવાઓ । તમે
 અદે નવ । પદિ દેદ્ર નને એવી આવા કે છે કે-જ જુદીપના મ નમહની અદ
 અદેધા નમગેના મિતયુ ગાજની વિમલ ।હીની કુશીથી જાગના સુર અને વિશ્વને
 અનુમદ કરના । તીજ તીર્થક જમનના મા યોદ્યથી આજે જન્મેક છે પોતાના
 એ અને પવિત્ર કાવને પ્રજુત જન્મ મિલેકે માટે અપલે પગિતો સદિત ત્યા જતુ

જોએ, માટે તમારે સવેએ પોતાની સર્વ ક્ષતિ અને સર્વ બળ મહિત મારી લાવે
 નવા માટે તત્કાળ અહીં આવવું ” મેઘગર્જનાથી મયૂરની જેમ એ ઘોષણાથી મન
 તાઓ અમદ આન પામ્યા તત્કાળ જાણે સ્વર્ગ મળધી પ્રવહણો હોય તેવા
 નોમા બેસી બેસીને આકાશમધુદ્રને આક્રમણ કરતા તેઓ ઈંદ્રની અર્મીએ આવી પહોં

છંદ્રે પોતાના પાવક નામના આભિયોગિક રતનાને સ્વામીની પાસે
 માટે એક વિમાન વ્યવહારની આજ્ઞા કરી તેથી તેણે લક્ષ યોજન વિસ્તારવાળું,
 બીજે જળુદ્વીપ હોય તેવું અને પાચમે યોજન હયુ એક વિમાન વિકૃત કર્યું
 અદર ગ્રહેની ગ્લોની ભીંતોથી જાણે ઉછળેના પગનાનાગો મધુદ્ર હોય, મુવત
 કુબોથી જાણે નિકલિત પદ્મોનાથ સરોવર હોય, લાખા દુનના વસ્ત્રોથી જાણે
 અગમા નિનકિત થયેતું હોય, નિચિત ગ્લગિખરોથી જાણે અનેક મુગગેવાતું
 અનેક ગ્લમય સ્તંભોથી જાણે વરુનીની હાથલીના આનાનમ્તભનાથ હોય અને
 પુનગીઓથી જાણે બીજી અપ્સરઓથી આશ્રિત થયેતું હોય તેતું તે જણાતું હતું
 મદલ કરન ગ નટની જેમ કિંકિલીજનથી તે મહિત હતું, નક્ષત્ર મહિત આકાશની
 મોતીના નાથીઓથી અકિત થયેતું હતું અને ઈંદ્રામૃત, અશ્વ, વૃષભ, નગ, ઈ
 હાથી, હમ, નનનના અને પદ્મનાઓના ચિત્રોથી તે શણગારેતું હતું જાણે મહાગિ
 દનના નિમ્નાગ પામેના નિઝરણાના તારો હોય તેની તે વિમાનની ત્રણે
 મોપાનપક્ષિઓ હતી મોપાનપક્ષિઓની આગળ છંદ્રના અખડ વનુષની શ્રે
 જાણે મહોદર હોય તમા તારંગો હતા તેના મધ્યભાગ પર અપર મળી ગયેના પુષ્કરમુખ
 ઉનમ દીપકત્રેણીની જેમ સગ્ધા તવનાગો અને ક્રોમનના મહિત હતો સુમધ્ય
 અને મોમળ કાનિવાળા પચવર્ગી ચિત્રોથી નિચિત થયેતો તે બુમિભાગ જાણે
 પિચ્છેથી આન્નીના થયો હાય તવો મોખનો હતો તેની મધ્યમા વરુનીનું જાણે કીડ
 હોય, અને નગરીને નિરે જાણે રાજગૃહ હોય તેવો પ્રેશાગૃહ મડપ હતો તેના વચ્ચે
 આ અને વિસ્તારમા આઠ યોજન પ્રમાણનાથી અને ઈંદ્રા આઠ યોજન અમ
 એક મહાપીંડિમ હતી તેની ઉપર વીંટી ઉપર જડેના મોટા માણિકની જેતુ એક
 નિદામન હતું તે નિદામન ઉપર ઠરા ગયેલી ચામુનુની ચદ્રિકાના પ્રમાણ
 આપનારો ગ્રહ જેવો દેવન દ નેય હતો તે દ નેયની તથા એક વજ્રમય
 વટગો હતો તેની પાસે એક કુનિક મુક્તામાળા વટકની હતી, અને આરે
 આવું તેની અનુજ હોય તેવી અક્ષકુભના પ્રનાળનાળા મુક્તાકુળોની આગ માળા
 હતી. મૃદુ પવનથી મદ મદ આરોનન થતા તે દાગ ઈંદ્રની લક્ષ્મીને રમનાના લીં
 સોખને નો તા હતા ઈંદ્રના મુખ્ય નિદામનની પ્રાણ દિશામા, ઉત્તર દિશામા
 વાયવ્ય દિશામા નો ાથી હજાર મામાનિક દેવતાના તેટના રમણીક ગ્લમય બદ
 હતા, પૂર્વમાં ઈંદ્રની આઠ છંદ્રાણીઓના આઠ આનનો હતા, તે જાણે લક્ષ્મીને કીડ

૧. સ્ત્રી મનિમદ્વેષિકા હોય તેવા મોખના દત્તા, અમિત્કલ્પમા અગ્નિતરપરદાના બાર
 ૨. કમ દેવતાના આમનો દત્તા, દમિત્કલ્પમા મધ્યપરદાના ચૌદદત્ત દેવતાઓના
 ૩. અમનો દત્તા, નૈઋત્યકલ્પમા બાહ્યપરદાના મોળ દત્ત દેવતાના આમનો રહેના
 ૪. દેવ, દદ્રના વિદામનની પાદમમા ગાન ગેનાપતિના ગાન આમનો જગ હવા રહેવા
 ૫. દેવ, અને આમપામ અ. દિશામા ગોમરી ગોમરી દત્ત આત્મરક્ષક દેવતાઓના
 મિદાનન દત્તા

૬. સ્ત્રી અદાથી એવુ વિમાન તગત તૈયાર કરવામા આવ્યુ દેવતાઓની ઇષ્ટ-
 મિદિ મનવરે ન મિદિ થાય છે પ્રજ્ઞની મનુષ્ય જવામા હસ્ટક થયેવા થયે દ્રે
 ૭. તગત વિવિધ અખૂરાને ધરનાર ઉત્તરવૈદ્ય રૂપ બનાવ્યુ પરી લાવવુરૂપી અમૃત
 ૮. વરી મમાન અદ્ધ દદ્રાણીઓના આથે અને મોટી નાટ્યસેના તથા ગધવસેનાની સાથે
 ૯. દસ પામેનો દેવ વિમાનની પ્રદમિણ કરીને પૂર્વ તરફના ગ્લમથ સોપાનને માર્ગે
 ૧૦. વિમાન ઉપર ચડ્યો, અને મધ્યના રત્નનિહામન ઉપર પૂર્વાભિમુખે પવતના ચિખરની
 ૧૧. દુનિદા ઉપર જેમ જેમ નિનિદ, એમે તેમ વેગે કમનિનીના પત્ર ઉપર જેમ હમવીએ
 ૧૨. એમે તમ દદ્રાણીઓએ અનુક્રમે પોતપોતાના આમનો અનકૃત કર્યા ચોરાશી હજાર
 ૧૩. સામાનિક દેવતાઓ ઉત્તરદિશાના મોપાનથી વિમાન ઉપર આડક થયા, અને રૂપવડે
 ૧૪. અમુ દદ્રના પ્રતિષ્ઠિત હોય તેવા તેઓ પોતપોતાના આમન ઉપર બેધ બીજ પછુ
 ૧૫. દેવ અને દેવીઓ દક્ષિણ તરફના સોપાનમાગથી ચડી ચોગ્ય આમને બેધ સિદ્ધામન
 ૧૬. ને બેડા દદ્રની આગળ જાણે એક એક દદ્રાણીએ મગજ કર્યા હોય તેવા અદ્ધ
 ૧૭. નગજિક આયા તે પછી હવ, ઝરી અને પૂઠાકુભાદિક આયા કારણકે તે
 ૧૮. વગનામના ચિન્હો છે, અને છયાની જેમ તેના સહચારી છે તેની આગળ હજાર
 ૧૯. દોઝન જો મહાધ્વજ આયા તે એકઠે લધુ વજાઓથી અનકૃત હોવાને વીધે
 ૨૦. પરીવેયા વૃક્ષની જેમ સોજતો હતો તેની આગળ દદ્રના પાય સેનાપતિઓ અને
 ૨૧. પનાના અનિકારમા અપ્રમાદી એવા અભિયોગિક દેવતાઓ આયા આની રીતે
 ૨૨. અમખ્ય મહાધ્વજ દેવોએ વીંટાયેનો અને ચતુર ચારણગણોએ જેની નાંધની સ્તુતિ
 ૨૩. કરી છે એવો, નાટ્યસેના અને ગધવસેનાએ નિરતર આરબેના નાટ્ય, અભિનય
 ૨૪. તથા મજીનમા કુતુહળવાગે થયેલો, પાય અનીદાએ જેની આગળ મહાધ્વજ ચનાયો
 ૨૫. દે એવો અને વાજિઓના અજાળથી જાણે બ્રહ્માડને ફેડતો હોય તેવા જાણતો દદ્ર
 ૨૬. ચૌરન દેવલોકના ઉત્તર તરફના તીર્થકમાગે પાવક વિમાનવડે પૃથ્વી ઉપર ઉતરનાની
 ૨૭. દેવોએ આયા દાદિ દેવોએ પરિપૂર્ણ થયેલુ પાવક વિમાન જાણે આતતુ મોધમ
 ૨૮. કપ હોય તેમ નીચે ઉતરતુ શોભવા લાગ્યુ વેગમા મનની ગતિને પણ હ નયન
 ૨૯. ક નાર તે વિમાન અમખ્ય દ્વીપસમુદ્રને ઉ વધન કરી ગયુ, અને પૃથ્વીમા રહેન જાણે
 ૩૦. મોમક પ હોય તેવા દેવતાને કીડા કરવાના સ્થાનરૂપ નદીસમુદ્ધીપે તે વિમાન

દેવે મેરૂપવંતના શિખર ઉપર દમિયનના કાગળ ગઢેની અતિપાકુકમના નામની
 ત્રિમા પમે આઠ્યો, અને ત્યાં ગ્લનિદામન ત્યાં પોતાના ખોળામાં પ્રભુને વડેને
 તે પૂર્વાભિમુખ થેરો.

નમ મમય નિશાનક પના છંદે પોતાના અદમનનો કપ થતા અવસિદ્ધાને શ્રીમાન
 પ્રવળો જન્મ અપુરો તેણે પગ પદેના છંદ્રની જેમ રત્નનિદામન વિગેરે છેડી દઈ
 જન નિપાના મનમુખ આવી પ્રભુને નમ કાગ કયો તેની આગાશી વધુપગકમ
 નાનન નેનાપનિએ મોઘા સ્વ વાગી મદારોપા નામની પદ્ય વગાડી તેના નાદથી
 નેત્ર ભ્રમતા રવિનિશી મળના પવતની ગુમની જેમ આવીય વાષ વિમાનો પૂગાઇ
 થયા પ્રમાણપન રવિનિશી મુનંત મજાઓ અગ્રુત થાય તેમ નેના અવાજથી તે
 વિભાનુ દેવતાઓ અગ્રુત થયા મદારોપા થયાનો નાદ શાન થતા મેનાપનિએ મેધના
 ર્જવિ ગ્લની રવિનિશી આ પ્રમાણે કથના કરી-“ જબૂદીપના ભગતખડની અદર
 વિનીતપરીમા વિશ્યા અને ગ્લિયતુ ભાથી બીજ તીર્યકે દેવપ થયેલા છે તેમના
 જન્મ મિથેને આટ આટા આમી છંદ મેરૂપવત ઉપર ગયો આટે હે દેવતાઓ ! તમે
 મવ નવ મીની માથે આવવા તૈયાર થાઓ ” આવી હંચી ધોત થતા જાણે મત્રથી
 પચાત્ર દોય તેમ મવ દેવતાઓ દયાનપનિની પામે આઠ્યા પડી હાથમા વિશ્યા
 દને જાણે થતા જમૂપાની આવને ગ્લનો પવંત દોય તેજો દેખાનો, સ્વેન વમ
 જન, પૂ પમાળા પાગલ કુનાનો, નોદ્ય જમના વાહનવાગો, મામાનિક વિગેરે હોટા
 અને દેવોથી પ વડેનો, દન ર્જવિ નવામી પુ પદ નામના વિમાનમા બેસી દસિગ
 જન્મ રંગનાં પંખા અને પરિવાર સંદિગ્ધ થયો થોડીવારમા અમખ્ય દ્વીપમમુદ્રને
 રવિની નદીશર મદારોપે આઠ્યો ત્યાં કયનકાના નિશર પવત ઉપર પોતાના
 વિનનને હેમતજનુના દિવનની પેર નમિપ ક્યું પડી અનુક્રમે કાગલેપ કર્યા વિના
 વિમાનને નસિપ કુના તે મેરૂપવતની ઉપર ચિત્તની જેમ પ્રભુની પામે આઠ્યો બીજ
 જન મુમાર ધ્વજ શુક અને પ્રાણ છંદ્રોને પમ મુકોલા થયાને વગાડી નૈગમેધિએ
 રવિન નેના દેવતાઓની મથે, શકેદ્રની જેમ દનરદિશના માગે નદીશરદ્વીપે આની
 અનિદાનના ગનિકા પવત ઉપર પોતાના વિમાનોને નસિપ કર્યા, અને ત્યાંથી તગજ
 ને પવત ઉપર ચકના હત્તમના ગઢેલા ભગવતની મમીપે આવી, ચદ્રની પામે
 નવતની જેમ દના ગજા માહેક, લાતક, મંદુઆ અને અમ્યુત છંદો પમ મદારોપા
 થયારે વધુપગકમ મેનાપનિએ બેધિન કરેલા દેવતાઓની માથે દયાનદ્રીની જેમ
 દમિયનમાગ નદીશર દ્વીપે આઠ્યા, અને હયાન દિશના નિકા પવત ઉપર પોતાના
 વિમાન રસેપી, પાયરોઢે જેમ આનંદ સંદિગ્ધ વનના રવિન વૃમ તરફ અથ નેમ મેરૂ
 પવના શિખર ઉપર ત્વામીની પામે આઠ્યા.

તેજ વખતે દક્ષિણ શ્રેણીના આમૂયણરૂપ ચમગચ આ પુરીમા મુધમાંગુજાની મજા
બેઠેલા ચમરેદ્રતુ આસનકપ્યુ તેણે અનાવતાનડે તીથ કર્તો પવિત્ર જન્મ અહીં
આઠ પગના સન્મુખ આથી નમસ્કાર કર્યો તેની આજ્ઞાથી તત્કાળ દ્રુમ નામના પ્રજા
દનસેનાપતિએ સુરનાગી ઓમ્સ્વગ ધટા વગાડી તેનો સ્વર સાત યાત્રા પૂરે
ઉદ્યોપલા કરવાથી, સાયકાળે પક્ષીઓ જેમ વૃક્ષ પામે આવે તેમ સર્વ દેવે ચમરેદ્ર
પામે આવ્યા ચમરેદ્રની આજ્ઞાથી તેના અભિયોગિક દેવતાએ ક્ષણવાગમા અંધ
યોજન પ્રમાણનાથ એક નિમાન વિકૃત ક્યુ પાયમો યોજન હંચા છદ્ધિયે જેમ
તે નિમાન રૂપતલ સહિત નહાણની જેતુ ગોખતુ હતુ ચોસડ હજાર સામાનિક તથા
તેત્રીશ ત્રાયમિશ દેવતા, ચાર વૈકપાળ, પરિવાર મહિત પાય મહિયીઓ, આ
પદા, માત મોટી સેનાઓ, સાત સેનાપતિઓ, મામાનિકથી આગલા અત્મજ
અને બીજા અસુકુમાર દેવેનીની સાથે ચમરેદ્ર તે નિમાનમાં આડુ થાને ક્ષ
વાગમા નદીશ્વર દ્વીપે પહોચ્યો, અને પોતાના રતિકર પવત ઉપર ચઢીને જેમ વિજય
મહેષ્યુ પગી પૂર્વ સમુદ્રમા ગંગાના પ્રવાહની જેમ વેગથી તે મેરૂપરંતના ધિખ ઉપર
પ્રજુના ચરણ સમીપે આવ્યો

ઉત્તર શ્રેણીના આમૂયણરૂપ અલિય આ નગરીમા પોતાના આસનના કપથી બેઠો
નામના ધરે અંક તજન્મને અવનિજ્ઞાને જાણ્યો તેની આજ્ઞાથી મહાદ્રુમ નામના પ્રજા
દનના સેનાપતિએ તત્કાળ મહોમ્સ્વગ ધટાને ત્રણવાર વગાડી, અને તેનો ના. ક
યા અસુરેના અનળને અમૃતપ્રનાદ સમાન આયોધલા કરી. મેધના ચમરેદ્રની હંચા
જેમ માનચરોવરમા અય તેમ તે આયોધણથી સર્વ અસુરે બનીદ્રની પામે અ
પૂર્વ સખ્યા પ્રમાણે પરિવારે યુક્ત અને સાડહજાર સામાનિક તથા તેથી અગુ
અત્મરસક દેવતાની સાથે પૂવવત્ નિમાનમા નેસીને તે નદીશ્વર દ્વીપના રતિકર પ
ઉપર ચડીનેના મન્નક ઉપર આવ્યો

તે પગી નાગકુમાર, વિટુતકુમાર, મુપર્ણકુમાર, અગ્નિકુમાર, વાયુકુમાર
મેરુકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વીપકુમાર અને દિગ્ગિકુમારના દક્ષિણ શ્રેણીમા રહે
ધગમેદ્ર, દગી, વેળુદેવ, અગ્નિગિખ, વેવળ, મુરોપ, જલકાત, પૂર્વ
અમિત નામના ઈંદ્રો તથા ઉત્તર શ્રેણીના જૂતાનદ, હરિગિખ, વનુદ્ર
અગ્નિમાળુવ, પ્રમજન, મહારોપ, જનપ્રભ, અવિગિટ અને અમિતજ
નામના ઈંદ્રો એ મેવેએ આમનકપથી અવનિજ્ઞાને અંકતજન્મ જાણ્યો ધરણદિકની
બદ્ધનેન નામના સેનાપતિએ અને જૂતાનદાની ધટા દક્ષ નામના સેનાપતિએ વજ
તેથી બને તેત્રીની મેરુસ્વગ, કૌચસ્વગ, હમસ્વગ, મજુસ્વગ, નદિસ્વગ
નદિયોપા, મુસ્વગ, મુસ્વગ અને મજુરોપા નામની ધટાઓ વાગી, એવે
તે જવનગિની બને શ્રેણીના મેવે દેવે કાજવારમાં ઘોડાઓ જેમ પોતાના આન

જ્યે તેમ પોતપોતાના ઇંદ્રો પામે આવ્યા તેમની આજ્ઞાથી તેમના અભિયોગિક વિનાશ્યે રલ અને સુવલુથી વિચિત્ર, પચીસહજર યોગન વિસ્તારવાળા વિમાન અને અદીશે યોગન હયા ઇંદ્રધન્ય વિકૃત કર્યા પ્રત્યક ઇંદ્ર છ મહિષીઓ, છ હજર જ્ઞાનિક દેવતાઓ, નેથી ચારગણ અગસ્ત્ય અને ચમર બલિની પેઠે બીજા ત્રાય મેઘાદિક દેવોએ પવિત્ર યથ વિમાનમા મેસી મેઝહપર પ્રભુ મર્મપિ આવ્યા

પિશાચ, ભૂત, યક્ષ, ગક્ષમ, કિંનર, કિપુરુષ, મહોરગ અને ગધર્વોના અધિપતિ કાળા, વૃષ, પૂર્ણભદ્ર, ભીમ, કિંનર, સતપુરુષ, અતિક્રાય અને ગીતગતિ એ નામ દક્ષિણમેથીમા રહેતા અને ઉત્તરમેથીમા રહેતા મહાકાળ, પ્રતિરૂપ માણિ મહ, મહાભીમ, કિપુરુષ, મહાપુરુષ, મહાક્રાય અને ગીતયરા—એવા બને પેલીઓના પતિઓએ આમનક પથી ભગવાનના જન્મને જાણી પોતપોતાના મેન્દ્ર દીવ્ય પાસે પોતાની મહુન્દગ અને મહુરોપા ધટાને અતુકમે વગડાવી ધટા દેવાય થયો એટલે મેનાપતિએ આદોષણ કરી તેથી પિશાચ વિગેરે નિકાયના યજ્ઞ પોતપોતાના ઇંદ્રો પામે આવ્યા તે ઇંદ્રો ત્રાયસ્થિ અને લોકપાળ વિનાના વિનાશ્યેથી વીંટાયેલા હતા કાગલેકે તેમને સૂર્યચંદ્રની જમ ત્રાયસ્થિ તથા લોકપાળ નથી તે દરેક ઇંદ્ર પોતાના ચાર હજર સામાનિક દેવતાઓ અને યોગદ્વજ અગસ્ત્ય દેવતાઓ માથે અભિયોગિક દેવતાએ રચેલા વિમાનમા મેસી મેઝહપર ભૂની પામે આવ્યા તેવીજ રીતે દક્ષિણમેથી અને ઉત્તરમેથીમા રહેલા અણુપતિકા કે વાલ્યતરોની આઠ નિકાયના સોળ ઇંદ્રો પણ પિશાચાદિક દેવેદ્રની જમ આમન પથી ભગવાનના જન્મને જાણી મહુન્દગ અને મહુરોપા નામની ધટાને પોત પોતાના મેનાપતિઓ પામે વગડાવી અને ઘોષાગ કરાવી, પોતપોતાના વ્યતન રૂપ અભિયોગિક દેવતાઓએ વિકૃત કરેલા વિમાનમા મેસી, પૂવવત પરિવાર કથે ભગવત પામે આવ્યા અનખ્યાના ચંદ્ર અને સૂર્ય પોતપોતાના પરિવારને વડજ કરી, પુત્રો જમ પિતા પામે આવે તેમ જિનેશ્વર પામે આવ્યા જ્ઞાત્ર એવા ભૂત ઇંદ્રો આવી ગેને પગતવની જમ જ્ઞાત્રીને જન્મેત્તવ કરવાની ઇચ્છાએ મંચિથી ત્યા આવ્યા

હવે અગિયારમા અને બારમા દેવતાકના અચ્યુત નામના હદ્રે મેન્દ્ર કરવાના પાગલુને માટે અભિયોગિક દેવતાઓને આજ્ઞા કરી તેઓએ દક્ષિણદિશના જર્મ હવે રાદે નમુદપાત કરી, મોનાના, રૂપના, રતના, મુવતના અને રૂપના, મુવતના અને જન્દ, રૂપના અને રતના, મેન્દ્ર રૂપ અને રતના, તથા મદીન-પરેક જાના એક હજરને આઠ આઠ કર્યો બનાવ્યા તે નાથે એટલીજ જાણે, રૂપના, જાનો, જાની, હબદા, રતના કરૂપ અને પુરુષોની ચમે રીએ એ સધતુ કાગસેપ કર્યા સિવાય જાણે દુશાગથી સર્વ આવ્યા દોય તેમ વિનિયો બનાવ્યા

અપ્રમાદી એના તે દેવતાઓ કળગોને વડ, જળદાગિરી જેમ મગવડે આવે તે ક્ષીરસાગરે ગયા ત્યાંથી જાણે મગગ ચન્દ્ર. ઝગ્ગા હોય તેના મુદ્દમુદ્દ ચન્દ્ર કરનાર કુભોથી મેઘની જેમ તેમણે ક્ષીરિદક અદલ કર્યું તથા પુડગીક, પદ્મ, કુમ્ભ, ઉપવ્ર, અમ્ભવ અને શતપત્ર જાળના કમળો પણ ક્ષીર ત્યાંથી પુષ્કરવર સમુદ્રે આવી, જાયાત્રાળુઓ જેમ દ્વીપભાવી અદલ કરે તેમ જળ અને અનેક પ્રકારના પુષ્કરાંકિ રસ કર્યા, ભરત અને ઐગન ક્ષેત્રમાં ગદેના ભાગનાં તીર્થંતુ જળ વિગે ક્ષીરુ, અને તોટ પથિયની જેમ ગંગાદિક નદીઓમાંથી તથા પદ્માદિક દ્રહોમાંથી માગી, જળ અને ક્ષીર અદલ કર્યા મધળા કુળપર્વતોથી, અનળા નૈનાદ્યોથી, સ્વ વિજયોમાંથી, સ્વ વન પનતોથી, દેવકુર અને ઉત્તરકુર ક્ષેત્રોમાંથી, સુમેરુના પર્વિ ભાગમાં ગદેના ભદ્રક નદન, સૌમનસ અને પાદુક વનોથી તેમજ મનય દદુરાંકિ પનતોથી શ્રેષ્ઠ શ્રેષ્ઠ ઔષધિ ગધ, પુષ્પ અને મિદ્ધાર્યાં અદલ કર્યા વૈવો જેમ ઔષધો એકમ કરે અને ગોત્ર જેમ મધીઆણા એકકા કરે તેમ મન દ્રવ્યને દેવતાઓએ એકમ કર્યા આર્યુકિ ત સન અદલ કરી જાણે અચ્યુતે દ્રના મનની માથે સ્પર્શ કરતા હોય તેના વેગથી નવ ત્વામીની પામે આગ્યા

પછી અચ્યુત દેવ દશદશ સામાનિક દેવતાઓ, તેત્રીય ત્રાયમ્નિય દેવો, આ વ્રા પાળો, ત્રાય પર્વદાના દેવો સાત સૈન્ય, તેના સાત એનાપનિઓ અને આવીશદશ આત્મરમક દેવોની સાથે પરિવૃત થઈ ઉત્તરામગ કરી પ્રજુની પામે આવી પુષ્કરિ મૂળી ચદનથી ચરિત કરેના અને પ્રદુવિત કમળોથી આચ્છાદિત મુખનાળા એ દશને આડ કુભોને દેવતાઓની માથે અદલ કર્યા, પછી ભક્તિના ઉત્કટથી પોત જેમ નમાવેના મુખનાળા તે કુભોને પ્રજુના મસ્તક ઉપર નામના માઢ્યા નંદ પવિત્ર હતુ છતા પળ મુવાના અનકામ જેમ મણિ વનારે પ્રકામે છે તેમ પ્રજુને મગથી અતિ પવિત્ર થયુ જળની ધાનના અવાજથી કળગો ચન્દ્રાધમાન થતા કન તથી જાણે પ્રજુના સ્નાનનિર્મા મત્રનો પાડ કરતા હોય તેના તે શોભતા હતા કન માથી પડેના જળનો મોગ વનાદ પ્રજુની વાનગુચસરિતાના વેળિમગમને જમર દતો પ્રજુના મુના જેના ગૌર અગમ પ્રમગતુ તે પય મુનામય દેમનતપાન કમળમહા પ્રસંગા ગંગાના જળની જેનુ ગોમતુ હતુ મર્વાગે પ્રમગતા તનિમ અને અતિ મનોર જળરટે પ્રજુ જાણે નમ સદિત હોય તેના જલાતા હતા તે બક્તિના ભાથી આકુળ થયેના કાંઈ દેવતાઓ, સ્નાન કરાવના એના કદ્રિ અને દેવત એની પામેથી પનકુભોને એથી વેળા હતા તે નખને ધા પ્રજુને છત્ર ધરતા હતા તે અમર રીજળા હતા, મન દુષ્કાન વગેરે જા હતા, કોઈ પુષ્પ અને મવને ધાગલ કન દત્ત શ્રેષ્ઠ આત્મરિતિ ભાતા હતા કે, જય જય મન કરતા હતા, કોઈ દાંડ ૬૬ સને દુદ્ધિ ત્રણતા હતા તેમ જળ અને મુખને કુનારી થાખને ગિધ મુગે

કી પૂજા દત્તા, દેવ મગી તાન વગાડતા હતા, દેવ અખડિત રત્ન-દોથી
 જનને વગાડતા હતા, દેવ રમત વગાડતા હતા, દેવ દિડિમને તાડત કરતા
 હતા, દેવ નાગની જેમ તાવતયને અનુરૂપ હોવા પ્રમરતુ નૃત્ય કરતા હતા,
 દેવ વિદ અને રાત્રી જેમ દામ્ય કરનાન માટ વિચિત્ર રીતે કુળા હતા, દેવ
 પ્રેમથી રંગા વિગેથી ગરીયાની જેમ ગાયન કરતા હતા, દેવ ગોનાજની
 જેમ મગાથી હાથ અગ એવે ગાયન કરતા હતા, દેવ બનીમ પાત્રોથી નાટકના
 અભિનય બતાવતા હતા, દેવ પડતા હતા, દેવ ઠેંગા હતા, દેવ રત્નોને
 વર્તીવતા હતા, દેવ સુવર્ણની વૃષ્ટિ કરતા હતા દેવ આબૂરણોને વર્તીવતા
 હતા, દેવ ચૂણવૃષ્ટિ કરતા હતા, દેવ માળાપ્રખ અને કુંજને વરસાવતા હતા,
 દેવ અનુસારથી નાલતા હતા, દેવ મિલનાદ કરતા હતા, દેવ અસની જેમ હાલ
 કરતા હતા, દેવ દન્નીના જેમ ગજના કરતા હતા, દેવ ગ્યધાર કરતા હતા,
 દેવ ત્રેખે નાદને કરતા હતા, દેવ રાગના નહાર્યા મહારાચનને હવાવતા હતા, દેવ
 રથવટ પૂરતીને ચૂણુ કરતા હતા, દેવ ઘણા આનદથી વાગ વાગ દેસાહન કરતા
 હતા, દેવ મહાગીરુપ થઈ દ્રતા કરતા ગતકા હતા હતા, દેવ કૃત્રિમ રીતે બળી
 ના હતા, દેવ કૌતુકથી અવાજ કરતા હતા, દેવ ઉતકટ તે મેધગર્જના કરતા
 હતા અને દેવ લીમગીની જેમ પ્રકાશતા હતા એવી રીતે દેવતાઓ આનદથી
 વિચિત્ર વિચિત્ર ચેષ્ટા કરતા હતા તે અવમરે અચ્યુતેદ્રે ભગવાનને હર્ષથી અભિષેક
 કર્યો પડી નિષ્કપટ ભક્તિવાળા તે ઈદ્રે મન્નાક ઉપર મુગટ મગાન અજનિ રચી
 હને -વ- જયજય ચાલે કર્યો, અને અનુરૂપ વાદકની જેમ સુખપગ હાથવડે દેવદ્રવ્ય
 વચ્ચે તેણે પ્રજુના શરીરને માજન કર્યું નટ જેમ નાટ્ય કરે તેમ ત્રા જગતના
 જામીની પામે આનદથી નૃત્ય કરતા દેવતાઓનાં માથે તેણે પાગ અભિનય કર્યો
 ત આગામ્યુત કરતા છદ્રે પછા ગોમીધંચદનના અનવરે પ્રજુને વિનેપન કર્યું,
 દિવ્ય અને ભૂમિના ઉત્પન્ન થયેના પ્રાણોથી અર્ચા કરી, તેમની પાસે કુબ, મદ્રાસન,
 કપલ, કીરત્મ, સ્વસ્તિક, નદાવત, વદમાન અને મત્સ્યયુગ-એ અટમ ગનિક રૂપાના
 વચ્ચ અને અખડિત અમનવડે આનેખ્યા, અને નદ્યાઅમની કલિકાના જેવા
 પચર પી પુષ્પના અનુપ્રમાણ સમૂહને પ્રજુની પામે મુખ્યો પુમાડની વર્તીઓથી
 અખુ-વગિને તોરવાવાળુ કરતા હોય તેમ ધૂપના અગ્નિને તેણે ધૂપિત કર્યો તે ધૂપ
 તો કરતી વખતે દેવતાઓ વાગિત્ર વગાડના સાગ્યા, તેઓ ગીર્ધરવરનાગી મદાદોષ
 થયને પગ બેધે મસિપ્ત કરી હોધી હોય તેમ તેઓ ચોખના લા થા પડી જ્યોતિ
 મહાગની લક્ષ્મીને અનુમરનાર અને ત્યા ચીખામહાગાળુ આરાધિક ઉતારી સાવ
 આડ પગના પાદ આલી, પ્રણમ કરી રોમાચિત થયેના અચ્યુતેદ્રે આ પ્રમાણે સ્તુતિ
 કરનાનો આગમ કર્યો

“હે પ્રભુ! જાતિન ત મુનર્ણના છેવના જેવી દુષિથી આકાશના ભાગને આચ્છન્ન કરનાર અને પ્રજ્ઞાવન નિના પનિત એવી તમાગી કાયા કોને આસેપ ન કર / મુખે વિવેપન કર્યાં શિરાય પણ નિલ મુગધી એના તમાગ અગમા મહાગની માત્ર જેમ દેવતાઓની સ્ત્રીઓના નેત્રો ભ્રમરપાળાને પામે છે તે નાથ! દિવ્ય અધુર સ્નાદના પોષણથી જણે હજાઈ ગયા હોય તેા ગગરૂપી મર્પના મમૂદા તમા અગમા પ્રવેગ કરી શકના નથી દર્પણના તમામા હીન થયેના પ્રતિબિમ્બના જેવે તમારા શરીરમા ઝગતા પત્તીનાના હીનપાળાની કયા પણ કેમ સભવે” / હે વીનગ તમારૂં અત કણ માત્ર ગગનહિત છે એમ નથી, પણ તમાગ શરીરમા રૂસિ પા દુધની ધારા જેવું સ્વેદ છે તમાગમા બીજું પણ જગત્થી વિનસલ છે એમ કહી શકીએ છીએ, કારણ કે તમારૂં માસ પણ નદી બગડેલું, અશ્રીમત્ત અને મુખ છે જળ તથા સ્પર્શમા ઉત્પન્ન થયેલી પુષ્પોની માગાને ઠોડીને ભ્રમરાઓ તમા નિશાસની મુગવને અનુસરે છે તમાગી મસાગન્યિતિ પણ વેદિતર અમતાર નારી છે, કારણ કે તમાગ આહાર અને નિહાર પણ અમચ્છુગોચર થતા નથી”

એવી રીતે તેમની અતિશયગર્ભિત સ્તુતિ કરી, જગ પાછો ચાલી, અજી જોડી પ્રભુની ભક્તિને ભજનારો તે ઇદ્ર સુશ્રુષા કરનામા તત્પર થઈ ગયો એ બીજા બાસઠ ઇદ્રોએ પરિનાગ સહિત અનુક્રમે અચ્યુત ઇદ્રની જેમ પ્રભુને અભિપ્રેક્ષ કર્યો અભિપ્રેક્ષને અતે સ્તુતિ નમસ્કાર કરી જતા પાછા રૂરી અજનિ જોડી નામ જેમ તત્પર થઈ તેઓ પ્રભુની ઉપાસના કરવા લાગ્યા

પછી સોધમંકપના ઇદ્રની જેમ ઇશાનકંપના ઇદ્રે અતિમજ્જિથી પોતાના કેદ પાચ રૂપ કર્યા, અને અહચ્ચદ્રના જેવી આકૃતિનાળી અતિપાકુકબવા નામની શિખા ઉ ઇશાનકંદપની જેમ એકરૂપે સિંહાસન ઉપર બેઠો જિતભક્તિમા પ્રયત્નવાન એ તેણે એક રથથી બીજા રથની જેમ શહેદ્રના ઉત્સગથી પોતાના હિત્તમા પ્રભુને આપણું પણ કર્યા એકરૂપે પ્રભુના મસ્તક ઉપર છત્ર ધ્યુ, મે રૂપે પ્રભુની બને પડખે બે ચામર ધાર કર્યા, અને પાચમા રૂપે ત્રિશૂળને હાથમા ગમ્પી જગત્પતિની પાસે તે હોમો રશ્મો, તે વખતે પ્રતિહારની જેમ હોાર આકાગવડે તે મનોહર લાગતો હતો પછી સોધમંકપના પોતાના આભિયોગિક દેવતાની પાસે તત્કાળ અભિપ્રેક્ષના ઉપકગણો મગાવ્યા અને ભગવાનની ચારે દિશાએ જણે બીજા રક્ષાટિકનણિના પર્વતો હોય તેના રક્ષાક્રિયા ચાર વૃષભના રૂપ પોતે નિકુબ્યા એ ચાર વૃષભના આઠ શૃંગથી જળની ચદ્રના કિણોના જેવી ઉજ્જવળ આઠ ધાગ ઉત્પન્ન થઈ, તે અધરથીજ નદીઓની જેમ એક

૧ પ્રભુને શરીર પરસેવો બીનકુત થતો નથી તે આ વાક્યથી સૂચ્યુ છે ૨ અગિતના અતિશયમાથી ૪ અતિશય જ થઈ હોય છે તે આ સત્વનામા સૂચવ્યા છે

ચરિત્રારંભ

૧૭ કહેવા ૨૪ તીર્થકરેના તીર્થોની અહર આર ચકનતી, નવ અર્ધચક
નતી, નવ બગદેન અને નવ પ્રતિપાસુરેન થયેના છે એ નવે અઢ ભગ
શેનમા અનમધિની મળતી અહર થયેના ત્રિપદિ (૬૩) રાનામ પુરો
છે તેઓમાના કટનાએકને પ્રેક્ષનકમી પ્રાપ્ત થયેલી છે અને કટકા
એકને યશની છે રાનાકાપુરખણાથી ગોભના એના તેઓનુ ચગિત અને કહીએ
ગ્રીએ, કાગલ કે મહાતમા વેડોનુ કીર્તન કરવુ તે કલ્યાણ અને મોક્ષના સ્થાન-
રૂપ છે તેમા પ્રથમ ભગવાન સ્વપભદેવજીનુ ચગિત, તેમના નમકિત પ્રાપ્તિના
કારણરૂપ એના ૪૪મ ભવથી આવીને કહીએ ગ્રીએ

મનુષ્ય મનુદ્ર તથા અનુષ્ય દ્વીપરૂપી કક્ષોનડે અને વજ્રમય પેદિક્ષનડે નીલક
રહેજે જમ્બૂદીપ નામે દ્વીપ છે નદીઓ, શેત્રો અને વર્ષધર પર્વતોથી શોભતા એના તે
જમ્બૂદીપના મધ્ય ભાગમા અખે તેની નાભિ હોય તેવો સુનર્ણ ને રત્નમય મેરુપર્વત આવેલો
છે તે લાખ યોગન કુળો છે, ૧૫ મેખાથી શોભતો છે, ચાવીસ યોજનની તેની ઉપર
ચૂડિકા છે અને તે અર્ધતોના ચૈત્રોથી ઘણે શોભી રહ્યો છે તેની પશ્ચિમ તરફના
ભાગમા રહેલા નિરંદ્ર શેનમા મિતિપ્રતિષ્ઠિત નામે એક ક્ષિતિમુદવના મુદવરૂપ
નાર છે તે નારમા ધર્મકર્મમા નાવવાન અને ઘણી મમુદિએ શોભતો પ્રસન્નચદ્ર
જેને દેવ સમાન આ દેવો તે નગરમા સર્વ મરિતાઓનુ ત્યાગ જેમ મનુદ્ર છે તેમ
ના ન પાનિએના અનુરૂપ અને યજુરૂપી રતનાગ્રો ધન નામે એક નાર્યનાદ
દત્ત દત્ત નેટી કચ્છનાથ ત ત્રનાદ પદમે ધ્રુવની ચરણમા ન આવી ચડે તેટલી
તથા ચદ્રકલિની નાકક પતંગામર કરાવે દેવસાની ઘણી નકમી દત્તી હમેશા
ત આ રૂપી નદીના તથાદ નાટ પર્વત નમાન અને નવ પૃથ્વીને પાનિ કરનાર તે
નવે નવને નેચ કરના ચેત્ય દત્ત તન્નામા યજુરૂપી વૃક્ષના અમેષધ મીઝના જેના
અંતરે, ઘનીર અને રૈવ નિર્ગ કુખે દત્ત ત નાર્યનાદને તે કાના ગગનાની પેડે
જ્યાં ૧૫ દત્ત અને નુખેની નાકક નિય રત્નોના ૧૫ દત્ત જગજનુઓથી જેમ
સનુદ એને તમ સહ, ખચ્ચર, કુંદ અને નીચ વાદનેલી તેનુ મનન ચોમનુ હતુ

૧ એ નવ ૧ જાનાં નવચ અનુષ્યે ભવમા નિયો મેલવાથી દેવાથી તેઓ કલ્યાણ ગુરુ
રહેલ ૨ ૨ ૧-૭૮ એ જુદા અંકરે ૧ ૧-૧૨-૧૨ ૩ ૪૪મ નેખાએ નલ વન
પ્રકરે વેળ અને વેળાન જ અને કટ નખાએ ૧૬ ૨૧ ૭ ૬ ૬૫મ ગત ૪ મકે

નગીને મધુદ્રની જેમ જગત્પતિના મસ્તક ઉપર પડવા લાગી તેણે એમ જુદીજ રીતે
 નજરે અભિષેક કર્યો, કારણકે શક્તિવત પુરૂષો કવિઓની જેમ અન્ય અન્ય
 પ્રાણીની ચચનાથી પોતાના આત્માને જણાવે છે અચ્યુતેન્દ્રની જેમ તેણે માર્ગન,
 વિવેક, પૂજા, અદ્ભુતશક્તિનું આરોપન અને આરાત્રિક એ ત્રણ કાર્ય નિધિયુક્ત
 કર્યા પછી ચાન્તવતી જગત્પતિને વદના નમસ્કાર કરી દર્શવી ગદ્યાદ્ય રસરે આ
 પ્રભાણે મુનિ કરી—

“હે ત્રા! જીવનના અધિપતિ! વિશ્વૈકવત્સન! પ્રભુપતાને ઉત્પન્ન કરનાના નવીન
 નવજમાન એવા હે જગત્પ્રભુ! તમે નય પામો હે નામિન! પદ્મભાષી જેમ
 સીતાનો એવ ઉત્તરે તેમ આ જગત્પ્રભુ પ્રનત કરનાને તમે વિધિ નામના વિમાનથી
 ઉતરો છો હે જગત્પ્રભુ! મોક્ષરૂપી વૃક્ષના અપે બીજ દાય તેના ઉત્પન્ન થવું
 માન જગના સીતજાતાની જેમ તમારે જન્મથીજ નિહ છે હે ત્રિજીવનાધીય! પાંડવી
 જેમ પ્રતિષ્ઠિતની જેમ જોઈ તમને દયમા ધાગણ કરે છે તેઓની સન્મુખ હમેશા
 ત્રણ પ્રકારની લક્ષ્મી રહે છે ઉત્કૃષ્ટ એવા કમરૂપી ગંગાથી પીયતા પ્રાણીઓના
 જેમો અનિકાન કરનારા એક વૈદ્યરૂપ તમે તેનના ભાગ્યોદયે દેવતા થયેલા છો હે
 ત્રિનિ! નારવાદના પાત્રની જેમ તમામ દસન્દ્રથી અનૃતના શ્રેષ્ઠ-વાદથી અને
 પાંડવ દ્વાપા પ્રામતા નથી હે ત્રણ! સારથિવડે રચની જેમ અને કણ્ઠધાનવડ
 જતની જેમ નાયકરૂપ તમે ઉત્પન્ન થવાથી આ જગત્પ્રભુ લોકો સન્ના! પ્રવર્તો
 હે નવત્ર! તમારા ચરલકનગની સેવાની પ્રાપ્તિથી અનાર નૈર્ધ્ય દમણ
 દર્શન થયેલું છે ”

તેવી રીતે એકસો અઠસરોથી સ્તુતિ કરી છેન્દ્રે ત્રણની જેમ પોતાના પાન રૂપ
 વિષ્ણુ કર્યો એક રૂપે પ્રભુને દાયમા શ્રદ્ધા કર્યો, એક રૂપે પ્રભુના નમક ઉપર જ
 રહે તે રૂપે મેન્દ્રન થયો, અને એક રૂપે દાયમા વચ્ચે લક નજની આ ૧૧ પૂજન
 ના સો પછી પોતાની દંબજ રાજાણે યથાભાવે પાંડવ સદિત નજાતના નિનીત
 નગીના અનિયત રાજાને ધેર આવેલા ત્યાં ત્રણ નોકરા તીર્થંગના પ્રતિષ્ઠિતને સત્કૃત
 કરી વિશ્વપદેવીની પદ્મને તીર્થંગને આરપણ કર્યો. પ્રભુને આશકિ સુષમદ્રના જેવું
 કેન્દ્રનું પુગલ તથા દેવના અને સીતજા જેવું દેવરૂપ વચ્ચે નજરે અદ્ભુતનાથી
 જોતા સુષના જેવું સુનણના આકારે સનુપાનું મોતન ૧૮૩' ૧૬ની ઉપર હ ત્રણમા
 બોલુ ત્રણની હિન્દુ વિદ્યાને નાટ નિરત્ન સદિત દાર અને નનેદ અદ્ધાર છેન્દ્રે
 ના લક્ષ્યાણ પછી નદ્ર જેન કુતુહિનીની અને સૂર્ય જેમ પદ્મનીની નિદ્રા દરે તેન
 છેન્દ્રે વિશ્વપદેવીને અપેલી અવતરણિના નિદ્રા દ લ કરી છેન્દ્રે અદેશ કરણ કુનેગની
 આશાથી જુબક અનિના દેવનાએને વિશ્વપદ રાજના રાજના ને રખત સુવન, કિન્દુ

અને રત્નોની જુદી જુદી ખત્રીય કાટી નખ્યાપ્રમાણ વૃદ્ધિ કરી, અને નરીય નત્ત, સનતી' વૃદ્ધિ કરી મણુયગ કપવૃદ્ધિની જેમ તેમણે આબૂપાની વૃદ્ધિ કરી, અને કપવૃદ્ધિની જેમ નચ્ચની વૃદ્ધિ કરી, અને બદ્રશાનાંક નનખાળી નુદી કાંચેની નોતગદ્ પત્રવૃદ્ધિ, પુપ્પવૃદ્ધિ અને ફળવૃદ્ધિ કરી ચિત્રાગ નામના ૩ પત્રત્તની જેમ આંખે નિચિત્રાનાં પુષ્પોની માળાની વૃદ્ધિ કરી, ઐનાંકિ ચૂર્ણને ઉડાડનામ પત્ર પત્રની જેમ ગધવૃદ્ધિ અને પવિત્ર એવી ચૂર્ણવૃદ્ધિ કરી, અને પુષ્કરાનત નેત્ર ગગનાગની વૃદ્ધિ કરે તેમ અતિ ઉંચાં નનુસારની વૃદ્ધિ કરી પત્રી ચક્રની અંત નત્ત આભિયોગિક દેવતાઓએ આ પ્રમાણે ઉદ્યોધા કરી—“હે પૈમાનિક, કુપ્ત પત્રિ, જ્યોતિષક અને અતર દેવતાઓ ! તમે સાનસાન થાને સાખો જે અંત નમની માળાનું અનુભવિતનું તેનું મન્તક અજઞ્ઞતાની મચરીનો જેમ નાકારે મેં પામ્યો”

આઈં મેરપતન ઉપરથી ડ્રાક્કિ સાંદત નમે દેવતાઓ આનંદે પ્રદુનિય ન ચર દ્વીપ ગયા સીનમંદ્ર પા બગનતને નમરકા કરી જિતવનુ રાજના ચૂકપ નોકી ત કાગ લા પદાર્થો તમે સિપા અજનાદ્રિના સાચત ચેલમા ગ્રાધન તાનાં રતિના પામ અટાન્દિકા ઉત્પન કર્યો, અને તેના ચાર લોકપાતાએ તેની ફાંચાં લંનુષ પતનાગના ચેલોમા દર સાંદત ઉત્પન કર્યો ઉત્તરના અજનાદ્રિ ૩૧ સ્થળ ચેલમા ગ્રાધને ગ્રાધન જિતપ્રતિમાનો અટાન્દિકા ઉત્પન કર્યો, અને ચાર લોકપાતાએ પૂર્વના જેમ તેની ફરતા ચાર લંનુષ પતના ઉપર જાત રતિનાના ઉત્પન કર્યો નમરદ્રે દૂત અજનાદ્રિના અને બનીદ્રે પશ્ચિમ અજનાદ્રિના અટાન્દિકા ઉત્પન કર્યો, અને તથાના ત્રકપાતોએ ત તે પત્રતની આસપાસના ચાર લંનુષ પતના ઉપર ની રતિનાનો ઉત્પન કર્યો પત્રી મકેતન્યાનતી અંત દ્વીપના સી ચન નુાનુા પોતાને દુત્તલ્ય માનતા પાતાને સ્થાનકે ગયા

તેજ વિભે નનના અન્ન પત્રી ચોટીસાર પૈમયતીએ પા ગયા જેમ કુદ કનકને નચે તેમ એક પુત્રને નુમેલો નામે પાની અને નદુ એસા નિભા તે રતીના પિયરે દુરોત્પતિની રાજાની સી જિતવનુ રાજને નચ્યા ત સાનાં માન કનુદ થેલ અન્ન નન્નને અંતુ પાનિયોગિક આધુ ૩ અંતી નનના કુલનાં કરેલો કનકનુતી જેમ અર્ધિચન ૧, પતના આનથી નિનુતીની જેમ અર્ધિચન ૨ નુદ્રનો જેમ તે નખત દુરોત્પતિ ૧૨ ગગર નુદિય થેલ ત નચ અને દુરોત્પતિ ૧૩ ૧૪, આકાશની તથા નનજા અને પત્રતની અંત રાંધે ૧૫ ચેલ થેલ તેમજ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

તથા રૂપા હસ્તી વિશે-નેજ ગદ્ય દ્વિ જેન વાચન અદ નની પૂજ ક તેમ જાએ
 રથેશ્વરિનિબિ બની અનુન પૂજ કરી ચાવમેને પોતાના પારકાની અપેમા નહી
 યામતા પનથી તાજ કયા કા ન કે ઉચ્ચ થયેલા મેરની ત્રિષ્ટિ મર્વને માધાન્યુ
 યાય કે ખીવેથી છુટેના સાકાની જેમ નગના છાનોની મયે કાપાધાયો (મહે
 ૧. ૨. ૩.) નુનમાનુમનો પાડ કાવતા યા અગ્યા દેડેડકાપે ત્રાબપુતો વેદાહિત
 નસો મેદા દ્વનિ થવા વાગે મારુ રેડપે ન ન વિગેના નિચાગથી સારનાથી નુદ્ધત
 મુખની કમિયો થવા સાચી દેડેડકાપે કુલીન કાતાઓ ટાંગે મળી હાંમળી દ્વનિથી
 જીન યા લા પી, યાદ દેડકાપે નાગાનાઓનો નમગિક નીનદ્વનિ થવા લાગ્યો,
 દેડેડકાપે બહીરેદેડકો કાપાનક પન્ય નુ ય મોરો મગાદળ થવા લાગ્યો, કોડ
 દેડેડકાપે નુદ્ધત દ્વિયક અચિયે નમગાવા તાચી દેડેડકાપે વેટક વોદ
 દેડેડકાપે નુદ્ધત નુદ્ધત નુદ્ધત વાગ્યા અને દેડકાપે યા મેને ને નાનાથી ઉત્કટ થયેલા
 ઉત્કટ લેડેડકો કાગાદળ થવા ના ને અદરી રીને નર્મકનુના મેયથી મકુત થયેલા
 અદ્યથા જાનાની પેડે ગચ્છગુદના આગલામા એવા થમ્દ નિન્ના પદ્મી થા

દેડકાપે નગ જનો કુકુમરિકાડે નિવેપન ક ના તા યા, દેડકાપે હીરવાલી વસ્ત્ર
 પદ યા લગ્યા, અને દેડકાપે દિવ્યમાગાએના આશ્રુસ્રોથી અનકૃત થવા તા યા વળી
 દેડકાપે કપૂરનિધિ તાનુવથી પ્રવ્રજતા થતી હતી, દેડકાપે ધનના આગામ્યા
 'કુનથી નિચન થતુ હતુ, દેડકાપે કુવત્રયના જેના નૌજિવકથી સાધીઆ રનાતા
 દેડકાપે દેડકાપે નરીન કદલીનલથી ના પો નવાના હતા અને દેડકાપે નો પાની
 મને નાક નુનલુકુઓ આપા થવા હતા તે અત્રમરે અપે નાશાત જતુની નકમી
 દેડકાપે નરી પુ નમિન મ્યપ્રથના પી, પુષ્પોની નાગાથી નન્કામાગને વેદન કરનારી
 અને કડના નટકતી નાગાના પી નગની ગર્ભવંતુ દરીઓ દેનગાની સ્ત્રીઓની જેમ ગીત
 નુનુના નનોદન ગાયન કરવા તાચી રતના કાર્તિક લ પક, બાનુબધ, કકપા
 અનુદથી અપે રત્નાદ્રિની દેનગાઓ હોય એવી તેઓ ચોક્કસ હતી, અને અપે ક પ
 જમની લતા હોય તેન તેઓ બને તરફ વટકના મધાયનાન ઉછાનાગા ઉતરીય વસ્ત્રો
 થા ને પીનક પકિરવાળી જતાતી હતી તે વખતે નગની કુળનાન સ્ત્રીઓ પામ
 'દેડકાપે નાક નાક પુષ્પપાત્રોને હાથના ધા લ કરી ત્યા આવવા તાચી નેઓએ કનુ-
 ના ઉતરીય વસ્ત્રોથી નુદ્ધત મુરખા ધા લુ કયાં દતા, તેથી તેઓ નધ્યાના નાદગાથી
 અજ્ઞાતિન થયેલી પૂવદિયાના મુખની લકેનીને દગતી હતી. કુકુમના અગરાથી
 થોડેડકાપે આધક કરનારી તેઓ વિકલ્પ કમગનનના પામથી જેમ નીઓ ચોમે
 તેન દેનતી હતી, પેતાના મુખ અને લેનન નીચા કયાં હતા, તેથી અપે તેઓ કયાં
 અનિનિ શોધતી હોય તેવી જાણતી હતી, અને નિર્મળ વસ્ત્રથી અપે નિર્મળ ચીનનાગો
 હોય તેવી તેઓ જાણતી હતી.

કેટલાએક સામ તો અક્ષતની જેમ સુદર મોતીથી પાત્રને પૂરી રાજના નામ માટે રાજની પાસે લાનના વાગ્યા મહાદેવ દેવતાઓ જેમ ઈંદ્રની પાસે અક્ષત પરમ ઋદ્ધિનાળા કેટલાક સામતરાજઓ રતનાભૂષણના મમૂહ વધને ગિજશ્વરના પાસે આવ્યા, કેટલાએક જાણે કદલીમૂત્રથી અથવા બિમમૂત્રથી વણ્યા હોય તો મોટા મૂંચનાળા કુકુન વસો લાવ્યા, કેટલાએકે જૃંભક દેવતાઓએ વન્નાવેડી મુધારાની જેવો સુવર્ણરાશિ મહારાજને ભેટ કર્યો, કોઈએ દિગ્ગજેના જોડે યુવગજ તેના સૌર્યવાળા અને ઉન્મત હાથીઓ ભેટ કર્યા, અને કોઈ ઉચ્ચૈશ્વરનાના અને હોય તેમજ સૂર્યોદયના જાણે અતુલ હોય તેના ઉત્તમ ગોડાઓ લાવી અપણે લાવ્યા હપથી દૃઢ્યની જેમ રાજનું ચુંદાગણ અનેક રાજઓએ ભેટ કરેલા વડવા વિશાલ હતું તોપણ સાકડું વડ ગયું રાજએ મર્વની પ્રીતિને માટે સર્વ મહાપુ કરી, નહીં તો દેવના દેવ જેના પુત્ર છે તેને શું ન્યૂન હતું ?

રાજના આદેશથી નગરમા સ્થાને સ્થાને દેવતાના જાણે વિમાન હોય તેજ એક મચ્છર રચનામા આવ્યા દરેક હવેલી અને દરેક ધરમા, આવેલા જેને માટે કૌતુકી જ્યોતિષક દેવો આવીને રહ્યા હોય તેના રતનપાન સમાન તોરણો બાધ્યા, અને દરેક માન જમિનું મગજસૂચક વિવેપન હોય તેમ રાજની શાંતિને માટે કેશરના જગથી છત્ર કરવામા આવ્યો નગરલોકો ઉકાણે ઉકાણે નાટક સંગીત અને વાજિત્રોના તાલ કાલ લાગ્યા રાજએ દશ દિવસ સુધી તે નગરીને શુદ્ધ દરહિત, સુખદોના પ્રવેશ વિનય કર નિનાની અને મહોત્સવમય કરી દીધી

પછી તે મહારાજએ શુભ દિવસે પુન અને બનિજનો નામકરણોત્સવ કરી પોતાના સેનકોને આજ્ઞા કરી તેઓએ ઘાટા અને અનેક પુટનાળા નમ્રોથી, જાણે ની આજ્ઞાના બયથી સૂચના કિરણે અનાનિષ્ટ યથો હોય તેવો એક મડપ બનાવે તેના દરેક સ્તંભની સમીપે અનેક કદલીસ્તભો સોભતા હતા, તે જાણે પુષ્પની કાંઈ આથી આકાશમા પદ્મખડને નિસ્તારતા હોય તેના જલાતા હતા જાણે રક્ત શરણ મચુકરી હોય તેવી લક્ષ્મીએ નિરતર આશ્રિત કરેલા પુષ્પશૃંગો ત્યા નિચિત પુષ્પ રચનામા આવ્યા હ સરોમથી અશિત યથેના અને રૂએ બરેના કાષ્ઠમય આસનેથી મડપ નસત્રોનડે આકાશની જેમ સનાય યથેનો હતો એ રીતે ઈંદ્રનું વિમાન આભિયોગિક દેવતાઓ રને તેમ રાજનો મડપ તારકાળ સેનકાએ તૈયાર કર્યો પદ્મ નદન્ય હાયમા રાખી હર્ષ સહિત ત્યા આવનારા સીપુરુષોને છડીદાગે યથાએ સ્થાને મેસાયા, અને આધકારીઓએ કુકુમના અગગમથી, તાબૂલથી અને કુમુદે પોતાના બાનુની જેમ તેમની ગૌરવતા કરી તે પ્રસંગે ઉત્તમ એના મગજવાજિત્રો નડી

સ્વયં વાગતા નાગ્યા, કુસીન માતાએ મગગિક રીતો ગાવા લાગી, શ્રાદ્ધધો પવિત્ર મનોનું ઉદ્ધાર કરના નાગ્યા, અને ગરોએ નહાનાદિક ગાયનનો આરંભ કર્યો એ કુશલ્યે તાગ વિનાજ જય જયકાર ચમક કર્યો તેમના ઉદાર પ્રતિધનિથી અધુ તે મહા મોક્ષનો દોય તેડુ જાણના લાગુ ગજમા ગ્હેવા એ બાળકની માતા મારાથી પ્રતા મનામા છતી ચકાણા નહી, એ દશીકન યા. કીને ।જએ પોતાના પુત્રનું 'અજિત' એવું નામ ત્યાપ્યું, અને જાતાના પુત્રનું 'પા. મગન' એવું પવિત્ર નામ ત્યાપ્યું એકરો ઉત્કૃષ્ટ વક્ષણોથી શોભાખાતા, પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર કરનાની સદનધીજના ચાગ અને અધુ પોતાની મે જુમ દોય તેના તે બને કુમારને જોતો તે ।જ અધુ નરનમાં મમ થયો દોય તેમ અખડ સુખને પામ્યો

इत्याचार्यधीहमद्विग्विन त्रिपष्टिगलाहापुत्पन्नरिते महाकाव्य
द्वितीयपर्वणि अजिनस्वामिर्नर्पिकरसगरचक्ररजन्मवर्णनो
नामद्वितीय सर्ग ॥ २ ॥

— ❁ ❁ ❁ —

સર્ગ ૩ જો

દ્રે આજા કરેની પાચ ત્રાત્રીઓ અગ્નિત પ્રથુતુ અને ગજએ આજા કૈવ
 ધાત્રીઓ સગકુમારુ પાનન કરના લાગી પોતાના હૃદયકમળનું અ
 ઠામા ઇંદ્રે સકમાવેના અમૃતનુ અગ્નિતત્ત્વામી પાન કરતા હતા, મગનો
 તીર્થ ડરે સ્તનપાન કરનાર હોતા નવી ઉચ્ચાનવૃક્ષ જેમ નીજ
 જળનુ પાન કરે તેમ સગકુમાર ત્રાત્રીનુ અનિલિત સ્તનપાન કરતા હતા વૃત્તી
 શાખાની જેમ અને હાથીના મે તાતની જેમ એ મને ગજકુમારે દિવને દિવને જ
 પામના લાગ્યા પનત ઉપર જેમ મિહના બાળકો ચડે તેમ તે અને ગજકુમાર અ
 ક્રમે રાજના ઉત્તમગમા ચડના નાગ્યા તેમના મુગન હાથોથી માતાપિતા પુત્રી પદ
 અને તેમના પરાક્રમ અદિત આનંદથી નિઃસંય પામતા કેમરીમિહના કિલોર જે
 પાજરામા પડી રહેતા નથી તેમ રાત્રીમાતાઓ તેમને નારવાગ પકડી ગમ્મતી તોપ
 તે કુમારો તેના ઉત્તમગમા બેસી રહેતા નહોતા અચ્છ નિચળતા એના તે બને
 કુમારા પોતાની પછાડે ઢોડતી વાત્રીઓને એ પમાડતા હતા, કાગલકે નંદાત્રી
 ઓનુ વચ ગાણુ હોતુ નવી વેગથી વાયુકુમારને ઉત્તમ કરનાર તે અને કુમારો
 કીડ કરવાના શુક અને મયૂર નિગેર પક્ષીઓને દોડીને અહણ કરતા હતા નર
 હાથીના બાળકની જેમ સ્વચ્છંદે નિચરતા એના તે બાળકો જુદા જુદા આનુયથી રાત્રી
 ઓને ગતિમા નુકસનતા હતા તેમના ચરણકમળમા પહેરાવેના આબૂપાની કાષ્ઠ
 કરતી ધુધરીઓ ભમરાની પેઠે ચોમતી હતી તેમના કંઠમા હૃદય ઉપર નટકતી નુન
 રતના નનનિકા આકાશમા નટકતી નિજગીતો જેમ ચોમતી હતી સ્વચ્છંદે કીડ
 કરતા તે કુમારોના કાનમા પહેરાવેના સુનાના નાનુક કુડોળો નજમા નકમ પદ
 નનીન આદિત્યના નિવાસને નારવા કરતા હતા તેમના આનંદથી હાનતી એની રક્ષ
 થિષ્ણ નની ઉઠેલી બાળમયૂરની કળા જેની ચોમતી હતી જેમ મોટા તગેરો તા
 હસોને એક પદ્મના સી મીઝ પદ્મના વર્ધ અય તેમ રાજઓ તેમને એક ઉત્તમ માથી
 મીઝ ઉત્તમગમા નેતા હતા જિતયનુ રાજ રતના આભરણની જેમ તે અને કુમારો
 ઉત્તમગ, હૃદય, જુઝ, રેકવ અને મન્નાક ઉપર આરોપણ કરતા હતા ત્રમર જે
 કમળને સુમે તેમ નેઓના મન્તકને નારવાર સુધતા પૃથ્વીપતિ પ્રીતિને વચ યત્ર તાપ
 પામતા નહોતા રાજની આગમીએ વગી પડએ આનતા તે કુમારો મેરુપર્વતની ન
 નામુએ આનતા મે સુર્ય જેના ચોમતા હતા ચોગી જેમ આત્મા અને પરનાત્મને
 ચિતવે તેમ જિતયનુ રાજ તે અને કુમારને પગનાનકનક ચિતવતા (સમારતા) હતા

પ્રાણ ધરમા ઉત્પન્ન થયેલા કંપવૃક્ષની જન્મ ગતિ નારનાગ તેમને જોતા હતા, અને
વૃક્ષની પેઠે નારવાર તેમને મોવાવતા હતા ગતિના આનંદની માથે અને હૃદનાકુ
ની હૃદયની માથે તે બંને કુમારો અનુભવે અધિક અધિક વૃદ્ધિ પામના નાચ્યા

મહાત્મા અજિતકુમાર નવ કળા, ન્યાય અને વસ્ત્રશાસ્ત્ર વિગરે પોતાની મેજેઝ
ખતા ગયા, કાલ કે જિનેઝરો જેમની જ ત્રણ જ્ઞાનવાળા હોય છે નગર
કુમારે ડાહ્યાની આગથી આરે દિવસે મહાત્મવપૂત્રક ઉપાધ્યાયની પાસે અધ્યયન
મનાવે આરંભ કર્યો મહુદ્ર જેમ નદીઓના જળનું જાન કહે તેમ નગરકુમારે પણ
જ્ઞાનસ્રોતુ થોડા દિવસના પાન ક્યુ દીપક જેન નીજ ગીપકથી જ્યોતિને પ્રહા
કરે તેન નુમિચાના પુત્ર નગરકુમારે નાહિત્યશાસ્ત્રનું જાન ઉપાધ્યાયની પામેલી નગર
પ્રથમે નહલ ક્યુ નાહિત્યરૂપી રતના પુષ્પરૂપ અને કલને રનાયનરૂપ પોતાના
ખનાવેલા નવીન કાબોચરે વીતરંગની લવના કરીને પોતાની વાણીને તેણે જ્ઞાન
કરી શુદ્ધિની રતિનાના મહુદ્રરૂપ એવા પ્રમાણશાસ્ત્રોને તેણે પોતે મૂળી રાખેના
નિધિની જેન અવિનમે પ્રદલ કર્યા જિતયતુ રાજ્યે અનોધ બાણેલી જેમ સન્મુખોને
જ્ઞાન તેમ નગરકુમારે અનોધ એના આદાન મિત્રાથી નવ પ્રતિભાગીઓને છતા
છ કુલુ નાગ ઉપાય અને નવુ ચક્રિતઓ ઈત્યાદિ પ્રયોગરૂપ તરગોથી આકુળ અને
કુવશદ્ધ એના અપચાસ્ત્રરૂપ મોટા સમુદ્રનું તેણે સારી રીતે અવગાહન ક્યુ ઓપાય,
પત્ર, વીચ અને તેના વિષાક સખવી જ્ઞાનના દીપક સમાન અલગ આયુરેદનું તેણે
જીવના અધ્યયન ક્યુ આ પ્રકારે નાગવાવાડ, નાગ પ્રકારની વૃત્તિનાડ, નાર પ્રકાર
ના અભિનયનાડ અને ત્રણ રંગના તુર્યજ્ઞાનના નિદાનરૂપ વાચશાસ્ત્ર પણ તેણે
વદન ક્યુ દતપાન નદાવન્યા, અગરજાલ અને ચિકિત્સાએ પૂર્ણ એવુ ગમનશક્તિજ્ઞાન
રહુ તેણે હાદેશ નિત્ય અણી લીકુ નાહનવિધિ અને ચિંતિના સદિન અધનશાલ
શાસ્ત્ર તેણે અનુભવથી અને પાકવી દૃઢ્યગમ કરી દીધુ પતુરેદ તથા બીજા શાસ્ત્રોનું
લખલ પણ અવલુનાવવીજ જીજ્ઞાસુ પોતાના ન્યાનની પેઠે તેણે દૃઢ્યના ધારણ
કરી લીકુ પતુન, રૂઢક, અત્તિ, કરી, ચન્ન, પ મુ, ભાડ, ભિન્નિષ્ઠ, ગત, કૃપાણ,
દન ચક્રિત, રાગ, ડગ, સુતગ, યદિ, પદિત, દુરદેશ, સુનદી, ગાદલ, કલુચ, નિચળ,
રહુ અને નીજ સસોધી તે નગરકુમાર શાસ્ત્રના અનુભાન સદિન મુદ્ધકજ્ઞના
જ્ઞાનને પ્રાપ્ત્યો પત્રણીના નદ્રની જેન તે સવ કળાના પૂજુ થયે અને બાણેલીની
જેન વિનયાદિક કુખેયી શીખના લા પો

ધીનાન્ અગ્નિતનાથ તથા નનયે નનયે બ્રહ્મિનાગ્ર દેવદાદિક દેવાવી નેવાના લાગ્યા.
 દેવદાદિક દેવાનામે અગ્નિતનાગ્નીની તે તે વીલા જોવાની ક્યારથી ત્યાં આવી તેનના
 વચ્ચે (મિત્રે) થઈને કીડા કરવા લાગ્યા. નદુની વહીવટી અનુગત રનને પાન
 કરવાની જગ્યાથી દેવનાના સિવિત નનોમિનાયા અને પુણ્યનના વચ્ચેવી

પ્રજુને બોલાવવા લાગ્યા આદેશ નહોં કળનાત પ્રજુના આદેશની ઇચ્છાથી કીડાએ
મા દા મૂકીને, પ્રજુના આદેશથી કેટલાક દેનતાઓ પોતાના દ્રવ્યને હારી બતા દે
કોઇ પ્રજુની પાસે પ્રતિદાગી થવા હતા, કોઈ મત્રીઓ થતા હતા, કોઈ ઉપાનવારી
હતા, અને કોઈ કીડા કરતા પ્રજુની પાસે અજ્ઞવાગી થતા હતા

સગરકુમારે પણ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરીને નિયોગી પુરુષની જેમ પ્રજુની પાસે
પોતાનો નિયોગ નિવેલન કર્યો ઉપાધ્યાયે પણ નહોં ભાગેના મયથો, મારી મુદ્ધિએ
સગરકુમાર, ભગતનજ જેમ ઋષભદેને પૂછતા હતા તેમ અગ્નિતસ્વામીને પૂછ
લાગ્યો અગ્નિકુમાર મતિ, સુત અને અનાનસાનનડે તેના સ દેહને ન્યૂંતા કિ હેં
અધકારની જેમ તત્કાળ ઠેરી નાખતા હતા પણ ચતથી બાની, આનનપરિનક દા
કરી, પોતાના બળને પ્રસાર કરી મોટા તોફાની હાથીને નથ કરતા મગરકુમાર પ્રજુ
પોતાની ચક્રિત બતાવતો હતો પર્યાપનાળા અથવા પર્યાલ નિનાના તોફાની અથો
તે પાચ વારાથી પ્રજુની આગળ વહન કરતો હતો બાપાનડ રાધાવેન, ચન્દે
જળની અદર રાખેવા વશ્યનો વેવ અને ચક તથા મૃતિકાનો વેન કરીને પોતાનું ધન
ધ્યબળ તે અગ્નિતસ્વામીને બતાવતો હતો હાથમા ફૂંક અને ખર્જ લાગે, આમજના
મધ્ય ભાગમા ચદ્રની જેમ ફલકના વચમા રહેલો તે, પોતાની પાદગતિ પ્રજુને બતાવી
આકાશમા ચગકતી નિજળીની રેખાના ભ્રમને આપનારા ભાના, ચક્રિત અને ચન્દે
વેગથી બમાવતો હતો નતકં પુરુષ જેમ નૃત્યને બતાવે તેમ સર્વચારીના ચતુર જેમ
મગરે સર્વ પ્રકારના છુરીકા સબધી નિવા પણ બતાવી તેની રીતે બીજા પણ ચક્ર
ની કુચળતા તેણે ગુરુબક્ષિથી અને શિક્ષા વેનાની ઇચ્છાથી અગ્નિતસ્વામીને બતાવી
પછી સગરકુમારને કળામા જે કાર્ય ન્યૂન હતું તે અગ્નિતકુમારે શિખન્યુ તેના પુરુષને
તેવાજ રાક્ષસ હોય છે

એની રાતે પોતાને યોગ્ય ચેષ્ટા કરતા ને બંને કુમારો, પથિક જેમ આમની સીનાક
ઉત્પાન કરે તેમ આચનયતુ ઉત્પાન કરી ગયા સમયોરમ સત્વાન અને વજ્રમ
નારાય મહનનથી રોજતા, સુવર્ણ સમાન કાલિવાળા, સાદા ચાગે ધનુષ ઉનાકા
શ્રીકૃત્સના ચિન્હથી જેમના વક્ત્રવ્યજ વાલિત થયેલા છે એના અને નુર મુગથી
રોજતા ત બને કુમાર, કાલિના આનિધ્યને કરનારી ચરફકતુને જેમ સૂર્ય ચદ્ર પામે
તેમ ચરીરન પતિને નિરોષ કરનારા ચોનનનયને પ્રાપ્ત થયા યમુના નીના તરંગ જેમ
કુટીર અને રયામ કેયથી અને અટમીના ચદ્ર જેના નજાટની ત બને કુમાર અગ્નિ
રોજતા તાન્ય સેનાના બે કપલો હોય તેના તેમના ન ક્યોન રોજના વાગ્યા, સિન
અને મુર એના મેનેરો નીતકમળના પાનની જેમ ચળકવા લાગ્યા, તેની સુદ

૧ જા—હાથીને બળ કરવાનો કળાકૃત વજ્ર પ્રકારના પ્રપલ્લ

૨ જા—પાદને ચાલવાની આદ (મતિ)

નારિકા દરિયી બે તજાનડીના મધ્ય ભાગમાં પાળની જેવી દેખાવા નાગી, અને અણે
 ને એપણે દેના બિબદ્ધ હોય તેવા તેમના હોડ શોભવા વા યા સુદર આવતવાળા
 નમના કાંડે ડીપડીના જેવા મનોહર નાગના હતા ત્રા પાળી પવિત્ર થયેલા કઠ
 રી કદળ થાપની જેવા એપણે હતો બાણે હાથીના કુલ-ચળ હાય તેવા તેમના
 કાંડે નાગ હતા, દીર્ઘ અને પુષ્ટ બુદ્ધિએ મર્પરાગની જેવી જળાતી હતી, ઉત્તર-ચળ
 મુવન્યૈવની ચિના જેવું શોભતું હતું નાભિ મનની પેઠે અતિ ગભીર ભાસતી હતી
 ડીપડેય વજના મધ્યભાગ જેવા કૃશ હતો, ડરન, ધ્રુમળ અને મોટા હાથીની શુદ્ધ
 જેવી આદૃતિવાળા તેમના નાયગ હતા, મૃગલીની જવા જેવી તમની જવાએ ચોલતી
 હતી, અને નેમના ચરણ મરત એવા આગળીએડી ૨૪ (૫૫) થી સ્વચ્છમળને
 અનુચલ હતા સ્વભાવથી પલ રમણીક એના એ બને કુમારો, સ્ત્રીમનને પ્રિય એના
 નાનો જેમ નસતજતુથી આધિક રમણીક હાગે તેમ ચીવનથી વિરોધ રમણીક વાગતા
 ધના પોતાના રૂપ અને પગાકાદિક ગુણોથી મગરકુમાર દેવતાઓમાં ઈન્દ્રની પેઠે નર્વ
 નુ એના ઉત્કર્ષ પામતો હતો અને સર્વ પવતોવી માનમાં જેમ મેરુપવત આલકપણુ
 કનેશ છે, તેમ દેવલોકવાસી, ઐવેયકવાસી અને અનુસંગવિમાનવાગી દેવોથી તેના
 જગતક ધરી ડી પલ અગ્રિત-વામી રૂપે કરીને અધિકપણુ પામ્યા હતા.

અન્યતઃ મિત્રયુગરાજ્ય અને હરે રાગરાહત એવા અગ્રિતસ્વામીને વિનાહકિયાને
 થા કવુ તેમના આમહરી પોતાના ભોગકુમને જનીને તેમણે તે પ્રમાણે કરવાનું
 ચીકાધુ નકમીની અણે બીજી મુદ્દિઓ હોય તેવી એકરો સ્વયમ રાગકન્યાઓ તે
 મ મગપતિએ મોટી કદિથી પગલાવી પુત્રના વિનાહથી અનુષ્ઠ રહેના રાજ્યએ દેન
 નાના જેવી રાગકન્યાઓ સગરકુમારને પલ પલ પડી. દરિયોથી નર્કા છતાયેવા
 રંક અગ્નિપ્રવ ભોગકનને ખપાવવાને નાટે તમાઓની સાથે રમના હતા, કારણ કે
 તેઓ વ્યાધિ તેણે ઔપધ હોય છે સગરકુમાર પલ હાયાગીઓની સાથે હારીની
 ન જાઓની સાથે અનનનની કીડાઓથી અનેક કીડાત્યાનમાં મનો હતા.

એકદા પોતાના વધુ બધવ સાહત, સ સારને વિરે કહેજી અનેક મિત્રયુગરાજ્ય આગ
 ૧ નસે નાપૂતુ થયેલા પોતાના પુત્રને આ રનાસુ કહેના લાભ્યા-“હ વત્સા ! આપણ
 ૨ પૂત્રને કેટલાક વર્ષો સુધી વિધિથી પૃથ્વીનું રસાન કરી પડી તે પૃથ્વી પુત્રને
 ૩ રીન કરી મોક્ષનાધનના હેતુરૂપ તતને મદલ કરના હતા, કારણ કે પરમાર્થ એજ
 ૪ નાનુ કાર્ય છે, એ ગિચાય બીજું નર્વ પરકાર્ય છે કે કુનાર્ય ને રનાસુ
 ૫ ને જુલુ હવે મત મદલ કર્યું અમર કાર્યને ને હેતુ છે, અને આપણુ વચનો
 ૬ છે અમારી સ્વ તમે બને આ રાજ્યમાં ૧૪ અને યુગ ૧૪ થાઓ, અને
 ૭ બે દીક્ષા લેનાની આજ્ઞા આપે.”

અગ્નિતાનાયે કહ્યું — “હે તાત ! એ તમને યુક્ત છે બોગરૂઠકર્મરૂપ ત્રિત્ર નકેત
તો મારે પણ તે આદરવુ યુક્ત છે નિવેડી પુરૂષો બીજા દોઈને મત મહલુ કમળ
વિપ્રકારી થતા નથી, તો નમયમાધી એના આપ પૂજ્ય પિતાજીને કુ વિપ્રકારી કેમ
થાઈ ? જે પુત્ર ભક્તિથી પણ પોતાના પિતાને ગોચો પુરૂષાર્થ (મોક્ષ) મારનામા નિષે
કરે તે પુત્ર પુત્રને મિત્રે શત્રુ ઉત્પન્ન થયેનો છે એમ સમજવું, તથાપિ કુ એટલી પ્રાયન
કર છું કે માગ લધુ પિતા (કાકા) રાજ્યધારી થાઓ, કાગલ કે આપના નિનયનત ન
લધુ જાતા અમારાથી આધક છે ” તે સાંભળી સુમિતે કહ્યું “ રાજ્ય મહલુ કરના મટે
કુ રનામીના ચરણને નહીં ઝેડુ, કેમકે થોડા કારણને માટે પણ નામને કોણ જડે ?
રાજ્યથી, સાંત્રાજ્યથી, ચક્રવર્તીપણથી અને કેનપણથી પણ નિદાનો ગુરૂએનાને અર્પિ
માને છે ” અગ્નિતકુમારે કહ્યું “જે આપ રાજ્ય મહલુ કરનાને ઈચ્છા ન હો ત
અમારા સુખને માટે જાનયતિ થઈને ધરમા રહો ” તે સમયે રાજાએ કહ્યું — “હે વડું !
આમહ કરનારા આ પુત્રનું વચન તમે સ્વીકારો ભાવથી યતિ થાય તે પણ યતિ /
કહેવાય છે વળી આ સાક્ષાત્ તીર્થંકર છે, અને એમના તીર્થંમા તમારી કચ્છ સિં
યવાની છે, માટે એની રાહ જોઈને રહો હે બાઈ ! તમે અતિ ઉત્સુક થાઓ નહીં એ
પુત્રને ધર્મચક્રીપણુ અને બીજાને ચક્રવર્તીપણુ પ્રાપ્ત થયેતુ એવાથી તમે સર્વ સુખથી
અધિક સુખ મેળવશો ” સુમિત્ર જો કે મત મહલુ કરવામા ઉત્સુક હતા, તોપણ તેમની
વાણી તેણે માન્ય કરી, કારણ કે સમુદ્રમર્યાદાની જેમ સત્પુરૂષોને ગુરૂમનની
આજ્ઞા દુર્લભ છે ”

પછી પ્રસન્ન થયેલા જિતશત્રુ રાજાએ મોટા ઉત્સવથી પોતાને હાથે અગ્નિતસ્વામી
રાજ્યાભિષેક કર્યો તેના રાજ્યાભિષેકથી સર્વ પૃથ્વી હવ પામી, કારણ કે વિશ્વને રક્ષણ
કરવામા સમર્થ એવો નાયક પ્રાપ્ત થતા કોણ પ્રસન્ન ન થાય ? પછી અગ્નિત
સ્વામીએ સગરકુમારને યુવરાજપદે સ્થાપન કર્યો, તેથી અધિક પ્રીતિવાળા તેમણે અને
બીજા પોતાની મૂર્તિ તે પદ ઉપર સ્થાપન કરી હોય એમ જણાવા જાય

હવે અગ્નિતાનાયે જિતશત્રુ રાજનો નિધિનડે મોટી ઋદ્ધિવી નિષ્ક્રમણોત્સવ કર્યો, અને
તેમણે ઋષભસ્વામીના તીર્થમા નતતા સ્થવિર મહારાજની પાસે મુક્તિની માગરૂપ
દીક્ષા મહલુ કરી બાહ્યશત્રુની જેમ અતરંગ શત્રુને જીતનારા તે રાજાએ રાજ્યની
જેમ અખડિત મતનું પાનન કયુ અતુલ્ય કેનજ્ઞાન ઉત્પન્ન થતા શૈવેશી ધ્યાનમા
રહેના તે મહાત્મા આટલું કર્મનો હાથ કરી પરમપદને પ્રાપ્ત વળા

અહીં અગ્નિતસ્વામી સર્વ પ્રકારની ઋદ્ધિવડે હીવા સહિત પોતાના અપસની
જેમ મેદિનીને પાળના લાગ્યા નકાલિક વિના પૃથ્વીને રક્ષણ કરતા અગ્નિતસ્વામીથી
સર્વ પ્રજા મારા સાન્નિધ્યે ઘેરાની જેમ સારે માર્ગે આવવા લાગી પ્રજાકીર્તી મય
રીમા મેષ સમાન અને મનોરવ પૂરવાના કંપવૃક્ષરૂપ અગ્નિત મહારાજના રાજ્ય

નર્વ શારીરિક વાયુમા પ્રાપ્તિપુર્ણ પેટે ત નાર્યવાહ ધનદ્રવ્ય, મુલ્લી અને શીતિત ત ઝેકોમા અચેત્ત હતા જેમ મહા નરોન ની નજીકની બ્રિમિયા તેના ઝરણાવડે પૂનાજ બચ છે તેમ ધણ દ્રવ્યવાળા તે નાર્યવાહના ધનથી તેના સેવકો ભગપૂર થઇ ગયા હતા.

એક વખત અણે મૂર્તિમત ઉત્પાદ હોય એના તે માથવાહ મોટા ઉપનકરો' વધને વસતપુર જવાની રજા કરી તેવા તેણે નર્વ નગરમા પોતાના માપાન પામે પટલ વગણવી' એવી સોષણ કાવી કે " વન માથવાહ વનતપુર જવાના છે, માટે જેઓ તેમની માથે જવા હચ્છતા હોય તે આવે જેને પાત્ર નહિ હોય તને ત પાત્ર આપશે, જેને નાહત નહિ હોય તને નાહત આપશે, જેને મહાય નહિ હોય તને સહાય આપશે અને જેને પાથેય (ખાતુ) નહિ હોય તેને પાથેય આપશે માર્ગમા ચોગ વોષ્ટી અને ચીઝરી પ્રાણીઓના ઉપદ્રવથી તે ર્વની રક્ષા કરશે. જે કેજ અચક્ષ્ણ હશે તેઓનુ પોતાના બન્ધુની માફક ત પાત્રત કરશે. " એવી રીત ઉદ સોષણ કાવીને કુળસીઓએ જેનુ મગગ કર્યું છે એવા આચાર યુક્ત નાથવાહે સાગ મુદ્દતે રચના મેસી પ્રત્યાન કર્યું પ્રયાસ નખતે અણે તેની તરફથી મોનાવનાગ માપસો હોય એવા તેના મેરીવાહના ભાગ્ય સમ્મોથી વસતપુર જવાની કચ્છવાળા નર્વે લેઈ નગર બહા નીકળ્યા એ નમયે નાનુચર્યાથી અને ધનથી પૃથ્વીને પવિત્ર કરતા નર્મ-ધોષ આચાર્ય તાર્યવાહ પામે આવ્યા આચાર્યને એક ન જમથી ઉઠી, હાય એડી, સૂર્યની માફક તપની કાનિથી પ્રકાશમાન એવા તે આચાર્યને માર્યવાહે નન્ના કરી. પડી આગ મન કાગલ પૂછ્યુ, એટલે ' એમે તમારી નાથે આવતુ ' એમ આચાર્ય નહા મે કહ્યુ એવુ સામી તાર્યવાહે કહ્યુ- ' હે ભગવન્ ' આજે હુ ધન્ય થયો કે આપ જેવા નાથે લક જવા હાયક મારી સાથે આવે જે આપ ખુસીથી મારી નાથે ચાલ ' પડી માર્યવાહે પાતાના ગ્રેમક કરના આને આગા કરી- ' આ આચાર્યને માટે તમારે હમેશા અત પાત્રક તૈયાર કેવુ ' તાર્યવાહની અવી આગા થતા આચાર્યે કહ્યુ- ' નાવુઆને પોતાને અર્થે કરેલો, કે જેલો અને સક પ કરેલો ન હોય તેલો જ આહા કે પે છે હે સાથપતિ ' વાન, કુના અને તાગવના ગેહુ જગ પાત અમિ વિો સસો સિનાય અનેત થતુ નથી નવી નાનુઆને કે પતુ નવી અવી ગિનેદ્ર શાસનના આજ્ઞા કરેલી છે ' એવા વખતમા એ પુરુષે આવીને ત્રણ થયેલા સધા મળના નાદમાની એવા સુભ વાલના પાકેલા અવકાશથી બરેલો એક યાગ તાર્યવાહની પાસે મુક્યો વન નાર્યવાહે ધણ હર્ષનાશ મનથી આચાર્યને કહ્યુ- ' આ આચાર્ય ક્રોધ કરી મારા ઉપ અનુમદ કરો ' આચાર્યે કહ્યુ- ' હે શ્રદ્ધાતુ ' આગા સન્નિત દુગ્ધને નર્પ કરેલો પન મુર્ચ્છિત કે પે નહિ, તો તેનુ બેદન કરવુ તો કેનક કે પે ' નાથવાહે કહ્યુ- ' અહો ' તમે તો કેજ મહાકુરે મનને વા મ કરનારા જે. અજા મનને દક્ષ જા પત પ્રનાદી

સમનમાં પાનોનુ જ મૂલ્ય થતુ હતુ, પગચોનેજ બધન હતુ, મણિઓનોજ તેમ થતો
 હતો, વસ્ત્રો ઉપરજ તાડન થતુ હતુ, સુવર્ણનેજ સતાપ હતો (તપાવતુ પડતુ
 હતુ) રક્ષોનેજ તેજ આપતુ પડતુ હતુ, શાળનેજ ઉખેડી પડતી હતી, વાજા
 ઝેંઝેની જુટિયાજ રહેલી હતી, છુનગીઘ્રમા મોગડીનેજ 'માર' રાન્દ કહેવામા આવતો
 હતો કૈવની પૃથ્વીનુજ વિદારણ થતુ હતુ, કાષ્ઠના પાગરાશ્વી મદિરમાં પાસિ
 ઝેનેજ પૂજામાં હતો, રોગનોજ નિમદ્ધ થતો હતો, જડ સ્થિતિ કમગોનેજ હતી, દહન
 અગ્નિનુજ થતુ હતુ, મર્જણ ક્ષીપડ (ચિદન)નુજ થતુ હતુ, મયન દાંપનુજ થતુ હતુ,
 રીંડુ હાડકનુજ થતુ હતુ, જમરોજ મધુપા કરતા હતા, મહોદય દાધીઓનેજ થતો
 હતો, કલ્ક લોહપ્રાપ્તિ માટેજ થતો હતો, બીજતા અપનાદ યવામાજ હતી, દોભ યુગ
 મખને મજદન કરવામાજ હતો અને અક્ષમા દોષને માટેજ રહેલી હતી અભિમાન
 જન્મ રાજ્યો પડે પોતાના આત્માને એક પેલસરૂપ માની તેમને બજતા હતા,
 કલકે બીજા મણિઓ ચિતામણિની પાસે દાસરૂપ થઇનેજ રહે છે તેમણે
 રોનીને ચવાવી નહોતી એટલુજ નહીં પણ જુટિનો ભગ પણ કયો નહોતો, તથાપિ
 કૈવ ચકન પ્રરૂપને જેમ સી વચ થઇને રહે તેમ તેને સવ પૃથ્વી વચ થઇને રહેલી
 હતી. મુર્ધ જેમ પોતાના કિરણોથી સરોવરના જગને આકર્ષે તેમ તેણે પોતાના પ્રબળ
 નેત્રો રાજ્યોની લક્ષ્મીને આકર્ષી હતી તેમના આગળાની ભૂમિ રાજ્યોએ એટ કૈલા
 દરોએના મદનજયી હમેશા પકિય રહેતી હતી એ મહારાજના અતુરાધ્યો સાગતા
 દિગ્દેશો મર્વ દિશાઓનુ વાઘાવી ભૂમિની જેમ સક્રમણ થતુ હતુ સમુદ્રના તરેગોની
 જમ્બની જેમ તેમના સૈન્યના પ્રાપ્ત અને રશોની મજ્જા ગળવાને કાઈ પણ સમર્થ
 નહોતુ ગજવાદી, ઘોડેચાર, રથી અને પતિઓ એ મય, જુખના વીયથી શોભતા
 એ મહારાજને કુકા આપન તરીકેજ રહેના હતા આજ એકમ પ્રાપ્ત થયા છતાં તેઓ
 અભિમાન પારણ કરતા નહીં અનુચ્ચ જુજબજા હતા તમને ગય થતો નહીં, અપુષ્પ
 પાછા પોતાના અત્માને તેઓ સુદર માનતા નહીં વિપુલ લાભ છતા ઉન્નમનપણાને
 જળા નહીં, અને બીજા પણ મદ થવાના કારણે છતાં તેઓ કોઈ પણ પ્રકારના
 અને પરણ કરતા નહીં, પરતુ એ સવને અનિલ જાત્રી તૃણ તુલ્ય ગળતા હતા એવી
 રીત તાન્ત્ર જળના અગિત મહારાજએ કીમારવયથી માંડીને જેપન વાજ પૂર મુએ
 નિરમન કર્યો

તેમ વખત સમાને વિમર્શન કરી એમાં સ્વયે પેટેયા, પણ જાનને પારણ કરનારા
 અસ્તિત્વ મો સ્વધર્મેજ એડુ ચિતવવા લાગ્યા કે આજ મુધીમાં મજ્જામાં મોગરૂળ
 નોજગઈ મથેલાં દોવાથી હને મદવારી એવા મારે થઈ રહેવુ
 એ એ એ કાણુ કે આ રીતનુ મારે રસ પૂરુ એઈએ જતુ
 એ, આ મો મારે જમાવવા એ એ, આ માનુષ્યને

અગ્નિનાથે કહ્યું—“હે તાત ! એ તમને યુક્ત છે બોગદ્વંશકમરૂપ વિત્ર ન હોય તો મારે પણ તે આદ્યુ યુક્ત છે વિવેચી પુત્રો બીજા કોઈને મન મદલ કરવામાં વિમ્મકારી થતા નથી, તો સમગ્રસાધી એના આપ પૂજ્ય પિતાજીને કુ વિમ્મકારી કેમ થાઈ ? જે પુત્ર ભક્તિથી પણ પોતાના પિતાને ગોથો પુરૂષાર્થ (મોક્ષ) માવવામાં નિરોધ કરે તે પુત્ર પુત્રને મિથે શત્રુ ઉત્પન્ન થયેતો એ એમ સમજતુ, તથાપિ કુ એટલી પ્રાપ્તિ કડ છુ કે મારા લઘુ પિતા (કાકા) રાજ્યધારી થાઓ, કારણ કે આપના નિનયનત એ લઘુ બ્રાતા અમારાથી આધક છે ” તે માનગી સુમિને કહ્યું—“ રાજ્ય મદલ કરના મારું કુ રનામીના ચરણને નહીં છોડું, કેમકે થોડા કાળને માટે ઘણા લાભને કાળા ગ્રેડે ! રાજ્યથી, મામાજ્યથી, ચક્રવર્તીપણથી અને દેવપણથી પણ નિદ્વાનો ગુરૂસેનાને અધિક માને છે ” અગ્નિતકુમારે કહ્યું “જે આપ રાજ્ય મદલ કરવાને ઈચ્છ્યા ન હો તો અમારા સુખને માટે જાનયનિ યદને ધરમા રહો ” તે સમયે રાજ્યે કહ્યું—“હે બેધુ ! આમલ કરનારા આ પુત્રનુ વચન તમે સ્વીકારો ભાવથી યતિ થાય તે પણ યતિજ કહેવાય છે વળી આ સાક્ષાત્ તીર્થંકર છે, અને એમના તીર્થ મા તમારી ઈચ્છા મિક થવાની છે, માટે એની રાહ જોઈને રહો હે ભાઈ ” તમે અતિ ઉત્સુક થાઓ નહીં એક પુત્રને ધર્મચક્રીપણ અને બીજાને ચક્રવર્તીપણ પ્રાપ્ત થયેકુ એવાથી તમે મન સુખથી અધિક સુખ મેળવશો ” સુમિન એ કે મન મદલ કરનામાં ઉત્સુક હતા, તોપણ તેમની વાણી તેણે માન્ય કરી, કારણ કે સમુદ્રમથઈદાની જેમ સતપુરૂષોને ગુરૂજનની આજ્ઞા દુર્લભ છે ”

પત્રી પ્રસન્ન થયેલા જિતશત્રુ રાજ્યે મોટા ઉત્સવથી પોતાને હાથે અગ્નિસ્વામીને રાજ્યાભિષેક કર્યો તેના રાજ્યાભિષેકથી સન પૃથ્વી હર્ષ પામી, કારણ કે વિશ્વને રક્ષણ કરવામાં સમર્થ એવો નાયક પ્રાપ્ત થતા કોણ પ્રમદ ન થાય ? પછી અગ્નિત સ્વામીએ સગરકુમારને યુવરાજપદે સ્થાપન કર્યો, તેથી અધિક પ્રીતિવાળા તેમણે બધે બીજી પોતાની મુક્તિ તે પદ ઉપર સ્થાપન કરી હોય એમ જણાના લાગ્યું

હવે અગ્નિનાથે જિતશત્રુ રાજનો નિધિવડે મોટી ઋદ્ધિથી નિષ્ક્રમણોત્સવ કર્યો, અને તેમણે જયજયસ્વામીના તીર્થ મા વતતા સ્થવિર મહારાજની પાસે મુક્તિની માગણી દીક્ષા મદલ કરી બાલશત્રુની જેમ અતરંગ શત્રુને જીતનારા તે રાજ્યિએ રાજ્યની જેમ મતનુ પાવન કયું અતુકમે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થતા રૌનેશી ધ્યાનમાં

અદ્ય કર્મનો હાથ કરી પરમપદને પ્રાપ્ત થયા

અગ્નિતરનામી સર્વ પ્રકારની ઋદ્ધિવડે હીના સહિત પોતાના અપસની પાળવા લાગ્યા હકાદિક વિના પૃથ્વીને રક્ષણ કરતા અગ્નિતસ્વામીથી શ સારથિનડે થોડાની જેમ સારે માર્ગે ચાલવા લાગી પ્રજાથી મનુ સમાન અને મનોરથ પૂરવામાં કલ્પવૃક્ષરૂપ અગ્નિત મહારાજના રાજ્ય

દમનમાં પાન્યોનું જ મૂળ્ય થતું હતું, પશુઓને જ ખપત હતું, મણિઓનો જ વેધ થતો હતો. વનિજો હાલ જ તારત હતું હતું, મુવાની જ મનાપ હતો (તપાવતું પડતું હતું), સમોને જ તે જ આપતું પડતું હતું, શાગને જ કોષ્ટકની પડતી હતી, નકાતો બીજાની જુદાઈમાં ગહેલી હતી, ધુનકીયામાં મોગડોને જ 'માગ' ગમ્ય કહેતામાં આવતો હતો, મેવની પૃષ્ઠીનું જ વિતરણ થતું હતું, મધના પાત્રગરૂપી મહિમા પસિ અને જૂનાં દના, રોગનો જ નિમદ થતો હતો, જડ ચિતિ કમગોને જ હતી, દહન અગતું જ થતું હતું, પપાળ શીખડ (ચદન)નું જ થતું હતું, મયન દાનનું જ થતું હતું, પીંડકુ મુદ્દકુનું જ થતું હતું, જમના જ મુપાન કરતા દના, મદોદય દાથીઓને જ થતો હતો, કનક નેદ્રાપિત મારે જ થતો હતો, ભીંતા અપવાદ થવામાં હતી, લોભ શુભ મેમને સંહન કરવામાં હતો અને અસમા દોષને મારે જ ગહેલી હતી અભિમાન પણ નામનો પાપ પોતાના આત્માને એક પેદવરૂપ માની તેમને ભજતા હતા, ઇશુ કે બીજા મણિઓ ચિતામણિની પાસે દામરૂપ થઈને જ ગહે છે તેમણે દહનીને ચવાવી નહોતી એટલું જ નહીં પણ જુદાઈના ભગ પાપ કર્યો નહોતો, તથાપિ નૌમ પવાન પુરૂષને જેમ બી વય થઈને ગહે તેમ તેને મવ પૃથ્વી વય થઈને ગહેલી હતી નૂપ જેમ પોતાના કિરણોથી મશાવરના જગને આકર્ષે તેમ તેણે પોતાના પ્રમળ તેજથી રાજ્યોની સફર્મીને આકર્ષી હતી તેમના આગલાની ભૂમિ ગાજ્યોએ ભેટ કરેના દાથીઓના મદજજથી હમેશા પકિય ગહેતી હતી એ મહાગાજના ચતુરાધથી ચાતા ફિલ્લોથી સર્વ દિશાઓનું વાઘાલી ભૂમિની જેમ સક્રમણ થતું હતું સમુદ્રના તરંગોની મનુનાની જેમ તેમના મન્યના પાયલ અને રથોની મપ્યા ગણવાને કોઈ પણ સમય થતું નહોતું ગજનાહી, ઘોડેચાર, રથી અને પતિઓ એ નવં, જુજના વીયથી મોખતા એ મદા અને દુક્ત માપન તરીકે ગહેના હતાં આવ એથય પ્રાપ્ત થયા હતા તેઓ અભિમાન ધારણ કરતા નહીં, અતુ ય જુજબળ છતા તેમને ગર્વ થતો નહીં, અતુપમ રૂપ છતા પોતાના આત્માને તેઓ સુદર માનતા નહીં નિપુલ લાલ છતા ઉન્નતપણને ભજતા નહીં, અને બીજા પણ મદ થવાના કારણે છતા તેઓ કોઈ પણ પ્રકારના મદને ધારણ કરતા નહીં, પરંતુ એ સર્વને અનિલ જગી વણ તુલ્ય ગણતા હતા એની રીતે રાજ્ય પાળતા અજિત મહારાજએ કૌમારવયથી માટીને નેપન લાખ પૂવ મુખે નિગમન કર્યો

એક વખત સમાને વિસર્જન કરી એકાંત સ્થળે બેઠેના, તણુ જ્ઞાનને ધારણ કરનારા અજિતમ્વામી સ્વયમેવ એવું ચિંતવતા લાખ્યા કે "આજ સુધીમાં ઘણાખરા જોગરૂજ "કમ જોગવાઈ ગયેલા હોવાથી હવે ત્રહવાસી એના મારે સ્વકાર્યમાં વિમુખ થઈ ગહેવું " ન જોઈએ કારણ કે આ દેશનું મારે રક્ષણ કરવું જોઈએ, આ રહેર મારે સમાજનું "જોઈએ, આ ગામો મારે વમાવવા જોઈએ, આ માલમોને પાળવા જોઈએ, આ દાથીઓને

"વાગ્વા એકઝે, આ ઘોડાઓનું પોપા કરવું એકઝે, આ જૂતોનું બરણપોષણ કરવું
 "જોઝે, આ યાચકોને તૃપ્ત કરવા જોઝે, આ મેનકોને પોપના એકઝે, આ શણ
 "ગોને બચાવના જોઝે, આ પડિતોને ભોનાવવા એકઝે, આ મિત્રોનો મત્સ્ય કરવા
 "જોઝે, આ મત્રીઓનો અનુચ્છ કરવો જોઝે, આ બધુઓને ઉદ્ધારના એકઝે,
 "આ સ્ત્રીઓને રક્ષિત કરી જોઝે, અને આ પુત્રોને નાનિત કરવા જોઝે-એના
 "એના પકાયોમા પ્રતિષ્ઠા આકુળ થયેના પ્રાણી પોતાના મમત્ર માનુષ્ય-મને નિષ્ક્રમ
 "બુભાવે છે એ મધ્યાઓના કાર્યમા વ્યથ થયેવો પ્રાણી, યુક્ત અયુક્ત નર્તી સિચારનો
 "મુખે પશુની જેમ નાના પ્રકારના પાપ આવરે છે આ મુગ્ધમુદ્ધિવાળો પુરુષ
 "જોઝેને માટે પાપ કરે છે તેઓ, મૃત્યુ માગે આવના એવા તે પુરુષની પાછળ જગ
 "જગ જગ નથી, અર્ધજ રહે છે કાંપિ તેઓ અર્ધ રહે તો ભને, પણ અર્ધ
 "આ થી પગ ફેલીની પાછળ એક પગનું પાપ ભરતું નથી ! ત્યારે અર્ધ ! આ
 "કૃતમ ગરીબને માટે મુખ પ્રાણીઓ દેગટજ પાપકર્મ કરે છે ! આ મમાગમા પ્રાણી
 "એકનોજ ઉત્પન્ન થાય છે, એકનોજ મૃત્યુ પામે છે, અને બનાતરમા મેજેના કમોને
 "એકનોજ અનુભવે છે તેમ પાપ કરીને ઉપાર્જન કરેલુ દ્રવ્ય તેના મગ્ગનકાનઓ
 "અકા થાને ભોગવે છે, અને તે પોતે એકનો નરકમા પડ્યો પડ્યો તેથી બધિત
 "પાપકર્મ નરે દુઃખ ભોગવે છે દુઃખરૂપી દાનાનથી બચક એના મમારૂપી મદા
 "વનમા કમને વથ થયેનો જતુ એકનોજ ભમે છે મમાર સબધી દુઃખ અને મોક્ષથી
 "પ્રાપ્ત થતુ નુષ પ્રાણી એકનોજ ભોગવે છે, તેમા તેને મર્મ મદાયકારી નથી જેમ
 "દાન, દાય, ચગા વિગેરેને જોઈ રહેનો (તેનો ઉપયોગ ન કરનારો) માલન મમુદ્ર તરી
 "થકનો નથી પવ તે મનને ઉપયોગમા વર્તિતવા માટે તો તત્કાળ પાર પામી બચ છે,
 "તિમ ધન અને દેહાકિન્ના પગિચ્છથી પગમુખ થક તેનો મદુપયોગ કરી આત્મ
 "નરૂપમા ચિત્ત થયેના પ્રાણી જતી મમારમમુદ્રનો પાગ પામે છે "

નનારથી જેમનું ચિત્ત નિવેદ પામેતું છે એના અનિનગ્વામીને આની ચિતામા
 તપર અત્રી, ના અનુક્રિ નાકાનિક દેનાઓ ત્યા આની આ પ્રભાવે કહેના નાગા-
 "દ જગનન" આપ ત્વય મુદ્ધ છે, તેથી અમે કા, આપને મોપ આપવા કાયક નથી,
 તરેડિ એટલુ ય. આપીએ છીએ કે આપ ધમતીય જનતાવિ" આની ૧૧ે કડી
 વચ્ચના વગવ પ્રે નમન કરી, પસીઆ નાયકાને જેમ પેતાના માગા તરફ બચ તેમ
 તેઓ પેતાના શ્રદ્ધ દેવોકમા ગયા પોતાની ચિત્તને અનુક્રમ એવા તે દેવતામાન
 વચ્ચથી, પદનથી પ્રેગયેલા મેધની જેમ પ્રભુનો ભવને ૧૫ વૃદ્ધિ પદ્યો. ૧ મગ
 મુખકુમરને મેવાથી જગદગુએ કરે કે "મમારમમુદ્રને તરસાની કચ્છવાગા એના
 અમાગ આ અન્યમાગે તને મદન કરી" પ્રભુના એવા અદેશથી એકરે રયામ મુખ
 વચ્ચ થયેવ. નમકુમરે એક એક વિદ્યો વાતા મેધની જેમ અમુ પદ્યો પાડ્યા

જળવડે ભગીને તેઓ ત્યાં લાવ્યા. ગઝઓ જેમ ભેટ વાવે તેમ વ્યાપારીઓએ અભિષેકના બીજા પણ ઉપરપાદ્રવ્યો સણવારમાં ત્યાં હાજર કર્યા. પરી ગન્યાભિષેક કરવા માટે મુક્તિ માન અણે પ્રતાપ હોય એવા અનેક ગઝઓ ત્યાં આવતા લાગ્યા, પોતાના મત્ર (વિચાર) થી ઇંદ્રના મત્રીને પણ ઉદ્ધવન કરનારા મત્રીઓ હાજર થયા, અણે દિશ્પાળ હોય તેવા સેનાપતિઓ ત્યાં આવ્યા, હથથી ઉત્તાવ થયેના બંધુઓ એક સાથે ત્યાં એકઠા થયા અને અણે એક ધગમાથીજ આવ્યા હોય તેમ હાથી ધોડા અને અન્ય સાધનોના અધ્યક્ષો પણ તત્કાળ ત્યાં આવ્યા તે વખતે નાચી શિખરોને ગજવતા ગજો વાગવા લાગ્યા, મેનના જેના મૃદગો વાગવા લાગ્યા, દુદુભિ અને દોલ ડકાવડે વાગવા લાગ્યા, તે અણે પડોદાથી સન દિશાઓને મગજ થીખવનાગ અથા પક હોય તેવા જણના લાગ્યા સમુદ્રની અણે જિમિઓ હોય તેવી કાસીઓ પરસ્પર અથડાવા લાગી, અને સવ તગ્ડ જાનના જણજણાટ કરવા લાગી વગી કેટલાંયે બીજા વાજિત્રો પુરાતા હતા, કેટલાંયેક તાડન થતા હતા, અને કેટલાંયેક આરકાનન થતા હતા ગધવો સુદર સ્વેરે શુદ્ધ ગીનતુ ગાન કરતા હતા, અને બ્રહ્મ તથા ભાટ વિગેરે આશિષ આપતા હતા એ પ્રમાણે મહોત્સવપૂર્વક અજિતસ્વામીની આજ્ઞાથી કચ્છાલ કારી એવા પૂર્વોક્ત આધિકારીઓએ સગરગજને વિધિથી રાન્યાભિષેક કર્યો, અને પરી હિંદ્ય પામતા સૂર્યની જેમ રાજ, સામત અને મત્રીઓએ અજનિ જેડીને સગર રાજને પ્રણામ કર્યો નગગતા મુખ્ય માણસોએ હાથમાં ઉત્તમ ભેટ લઇ નવા ચદ્રની જેમ ભક્તિથી નવા રાજની પાસે આવી પ્રણામ કર્યો. ' પોતાની બીજી મુક્તિપ સન રને રાન્યપદે સ્થાપન કરવાથી સ્વામીએ આપણને છેડી દીધા નથી ' એમ અણી પ્રજાવગં હર્ષ પામ્યો.

ત્યારપછી દયાના સમુદ્રરૂપ ભગવાન અજિતસ્વામીએ વર્ષાકાળનો વગમાદ જેમ વરસવાનો આરંભ કરી તેમ નાર્મિક દાન આપવાનો આરંભ કર્યો તે અવસરે છેદ્રે આવ્યા કરેતા અને કુમેરે પ્રેરેલા નિયજ્ઞાનક દેવતાઓ બ્રહ્મ થયેના, નહ થયેના, રનામીવિનાના, ચિન્દ વિનાના, અધિપતિ વગગના, પનતની મુક્તિમાં રહેના, રમરાનમાં રહેના અને જનનાનરમાં ડટાર્થ ગયેના ધનને ત્યાં ઉપાડી લાવ્યા તે ધનને મૃગાટકમાં, ચોકમાં, ત્રિકમાં અને પ્રવેશ નિગમની પૃથ્વીમાં એકઠું કર્યું. પરી દરેક ત્રિકમાં, દરેક રમ્મન અને ચોડે ચોડે " આવો, અને આ નન ગ્રહણ કરો " એવી અજિતસ્વામીએ ઘોષણા કરાવી પરી જે દ્યર્ષ જે પ્રકારતુ જેટલું ધન માગે તેને તેટલું ધન સૂર્યોદયથી માંડીને બોજનના વખત સુધી દાન દેના માટે બેઠેલા પ્રભુ આપતા લાગ્યા એમ દરરોજ એક કોડ ને આડ લાખ સોનૈયા આપતા એક વર્ષે ત્રણગે અઠ્યાસી કોડ ને એસીવાખ સોનૈયા પ્રભુએ દાનમાં આપ્યા કાળના અનુભાવથી અને સ્વામીના પ્રભાવથી યામ કોને હાથેજ દાન આપતા છતાં પણ તેઓ પોતપોતાના ભાગ્યથી અધિક દ્રવ્યને

મદ્ય કરી શાખા નદોના અધિત્ય મદિમાવાળા અને અવનરણ કરતી
 વા મુચી પૃથ્વીને ચિતામગિની જેમ ધનથી લૂપ્ત કરી (ઈ) ખુશી થાને

વધિક દાનને અને દિવસ આમન ક પાયમાન કરી શકે -
 દીપાન્વરમ અગ્ની ભગવાનનો નિ કમલુદયમ કરી શકે અ કિનત વિનાયક,
 ભક્તોની માર્ગ દ્વિ પ્રભુ પામે આવવા નીકળે અને નાનતી એની જોમડ
 અંધા અંધે સવના મુગ્ધ રચના દનો, હંચા કરી શકે તવા વાગી, તમજ
 દેવ તમ નો દના, ત ગાથી અમુદ્રની જેમ કરી શકે ૧ કરના વાગી મગ
 દદ, અન્નવિન ગનિવાળા રજાથી સુચના કરી શકે - પાત્રોનડે ત્યાને ય્યાને
 કુશીનાની માગના ભારવાળા દિગ્ગજેના કરી શકે ગમ અને ગમલીજનો
 કથાવને નિવડિત કરતો હતા કેટલાએ કરી શકે તે વખતે આમસ અને
 નની ખૂમે ગાયન કરતા હતા, કેટલાક કરી શકે ભયના મંથમાગને પૂરી દે
 ન્વના કરતા હતા, કેટલાક દેવતાઓ કરી શકે ૨ અનેક રાજાઓ, સામ તો
 ૧ તા હતા, અને કેટલાક દેવતાઓ તેને કરી શકે પૃથ્વી કાકરાવાળી થઈ ગય
 ૨ તા હતા, અને કેટલાક દેવતાઓ તેને કરી શકે ૩ કચગવાળા થઈ ગયા
 ૩ તા હતા, અને કેટલાક દેવતાઓ તેને કરી શકે ૪ બુધ્યોવડે આ તાલ ભોક
 ૪ તા હતા, અને કેટલાક દેવતાઓ તેને કરી શકે ૫ તા વાળા

ત ગિરિકા પ્રથમ નરોએ, પછી વિભાવરોએ અને પછી દેવતાઓએ ઉપાડી, તથા તે આકાશમાં ચાલતા મેદના બ્રમને આપણ વાગી તેમણે તુચ્છી ઉપાડેલી અને અનુભૂત મનિષ્યે ચાલતી તે શિમિકા સમુદ્રમાં ચાલતા ગાનાવાવની જેવી શોભતી હતી રિશિકા આગળ ચાલી, અટલે તેમાં મિદામનપર એકેના પ્રજને મર્યાને દ્ર અને મોર્મો દ્ર આમ વિચ્છાલાઆ નર જેમ વધુનુ પાણિમદલ કરવાને ઉત્કુક હોય તેમ દીક્ષા મદલ કરવાને ઉત્કુક થયેલા જમતપતિ વિનીતાનારીના મધ્યમાંમાં ચાલતા લાગ્યા, તે વખતે ચાલતામાં મનિષ્ય થયેલા કાર્યભૂષણવાળા, ચાલતા હાર લાગ્યા અને ચાલતા વચ્ચાલતામાં મનિષ્ય ચાલી પુરોમાં ચાલતા કદાપતિની જે લા શોભતા લાગ્યા

એ વખત નગરની સ્ત્રીઓ ભક્તિથી પવિત્ર મન સાચી થઈને રસમીને જોતા આવી તેમાં કોઈ પોતાની મદગરીઓને સ્થપવા પામતા છેડી ફેલી હતી, માર્ગના વણ થયે ઉપાડી દાર તુચ્છી જતા હતા, કોઈના ખખારી ઉતરીય રસો ખરી જતા હતા, કોઈ પાંચના મુદના આગાના દાર ઉપાડાં મૂકી ચાલી આવી હતી કોઈએ પોતાને જે દેશગથી આવેલા અનિયમિત અગાગતો પાળુ છેડી લીધા હતા, કોઈ પોતાને જે નજાગ પુષ્કળનો ઉત્તર થતા હતા તેને માટે ખોડી થતા મદી નહેતી, કોઈ જમત નિસાદનો વચ્ચાલ આવીને જતા તે છેડી ફેલી હતી, કોઈ રંગાન કરવા માટે રંગ થયેલી ન્નાનાચિત વસ્તુઓ મૂકીને ચાલી આવી હતી, કોઈએ આડું બેચન કરી અચન થીકુ હતુ, કોઈએ અંધ મારી નિરોધન કરેલુ જતા બાકીનુ અધુરુ મૂકી દીકુ હતુ, કોઈએ કુવાદિક અપકાર અર્થે પહેલાં હતા, કોઈ પ્રજના નિરોધનથી વળી અર્થે માલગી જે નજાગ ચાલી આવી હતી, કોઈએ આપવાની અદર પુષ્કળી અર્થે મળા બાકી હતી, કોઈએ વચ્ચાલ ઉપાડ અડુ નિરોધન કરુ હતુ, કોઈ મુદના અર્થે અર્થ કરીને ચાલી નીકળી હતી, કોઈએ નિરોધ નેમનિક કૃત્ય અડુ કરુ જે, મદનો અરીન જમા રહેતા જતા પુન મજમથી પુરો ચાલિને પુષ્કળિના ફરતા ફ નાગ નાના દારોવાની જેમ નગરના વાકે શાંતિવાર મે હનદર રજાટે અને સતર વળે પુષ્કળે આવી આવીને જમા મદે એકે વળતા હમનની કદાપતિ પોતાના પર ઉપર ચાલતા હતા, કોઈ ન

એ એ સમાદેનો અગાગીઆમાં ચાલતા હતા, કોઈ માચવાના જતા હતા, કોઈ મનુષ્ય કાલ ઉપર મદતા હતા, કોઈ પુષ્કળી ગાય અલ જેન કદ દારોના નરો ઉપર ચાલતા હતા હા પાનેની નગ કોઈક વચ્ચાલ વચ્ચાલ હેન અચનનો વીસથી અચનમાન કરતી અને પુરો પુષ્કળી પાળી હોય તેમ પાળી રહે વળત વાંચતી દે એમ અર્થ નિરોધવામાં અલ નિક નો હતી, કોઈ અનુ મનિષ્ય ને અચન પાળી હતી, કોઈ અચનિતન મર્યા

કરતી હતી, કોઈ સંધ્યાના વાદળા જેવા ધમ્મથી પ્રભુને આકાશમાં અવતરણ કરતી હતી, મોઢા નૃત્ય કરતી હતી, કોઈ મગજગીન ગાતી હતી, અને કોઈ ખુશી થતી મુઠ્ઠા હાથ કરતી હતી

તે વખત આમનેમ દોડના બાળે ગરુડના ટાળા હોય તેના ભક્તિવત વિચાર, દેવ અને અમુકથી આકાશ વ્યાપી ગયું, અને આત્માને નન્ય માનતી એની ગોમઝ ઈંદ્રોની નાટ્યમેના સ્વામીની આગળ અનેક પ્રમદના નાટ્યે ભજવના વાગી, તેમજ ઈંદ્રે ત્રેલો ગધર્વોની સેના પણ દર્શસદિત એક સાથે સગીન કરના વાગી મગર ગબના અનુજીની નૃત્યકારે પણ દેવતાની સ્પર્શથી વિચિત્ર પાત્રોનડે સ્થાને સ્થાને નાટક કરવા લાગ્યા, અને અયોધ્યાનગરીના મહાનરૂપ ગધર્વગજ અને રમણીજનો વિશ્વની હૃદિને બંધન કરનાગ પ્રેક્ષક પ્રયોગો કરવા લાગ્યા તે વખતે આકાશ અને પૃથ્વીપર થના નાટ્ય અને મગીનતા સ્વરોથી જમીન અને આકાશના મધ્યભાગને પૂરી દે એવો મોટો ઉત્કટ ધ્વનિ ઉત્પન્ન થયો ત્યાં સચ્ચા કરતા એના અનેક રાજઓ, સામતો અને નાદુકાના સમર્થથી તુટી ગયેના હારોના મુક્તાકળવડે પૃથ્વી કાકગવાગી ઘર્ધગમ્મ સ્વગ અને પૃથ્વીના ઉન્મત્ત દાર્થીઓના મદજળથી ગજમાર્ગો કચરાવાળા થઈ ગયા પ્રભુની સમીપે એકઠા થયેના એવા સર્વ સુગ અમુર અને મનુષ્યોવડે આ ત્રણ લોક તે એક અધિપતિની સત્તા નીચે હોવાથી એક લોકની જેવા શોભના લાગ્યા

ધણા હાપાગુવાળા પ્રભુએ કે નિ રપ્પ હોતોપણ લોકોની દાસિદ્યતાને માટે તેઓના મગગોપચાગનો પગને પગને સ્વીકાર કરતા હતા, તેમજ એકઠા મગીને આવના એના દેવતાઓ અને મનુષ્યો હાપ તુલ્ય પ્રમાદવાગી હૃદિથી એક મરખો અનુચ્છ કરતા હતા એની રીત મુગ અમુર અને મનુષ્યોએ જમનો ઉત્તમ કલો છે એના પ્રભુ અનુકમે સદ્બ્રાહ્મવન નામના ઉદ્યાનમાં પ્રાપ્ત થયા એ ઉદ્યાનની ચોતરફ પ્રુષ્પના મુગધથી ઉન્મત્ત થયેના ભ્રમરાઓની પક્તિઓથી જેના અદરના ભાગ નુસચર છે એના ધાય મગીના વૃક્ષોની વાડ કોલી હતી, બાળે વેઠીઆ હોય તેના નગરના મોગ માદુકાના કુમારોએ ગમવાની ઇચ્છાથી તે વનના વૃક્ષ અને વૃક્ષોની અદરના ભાગ માદુ કોવા હતા, નગરની સ્ત્રીઓ કીડપ્રસંગે આનીને ત્યાં કુરુષક, આમોપાનવ અને મો સગી નિગેર વૃક્ષોના દોહ પૂતી હતી નિવાસરોના કુમાર કોતુકથી વગમાયુની જેમ મેગીને નીકળા રનાદુ ગજ પીતા હતા, આકાશ સુધી હયા વર્ષના વૃક્ષો હાપ બળુ દમના મિથુન હોય તેના અનેક ખેચરોના બેડાઓ કીડા માટે આનીને મેસતા હતા, દિવ્ય કપૂર અને કસ્તુરીના ચૂર્ણ જેના પુટી સુતી પડના કોમળ પગમથી તે વનની પૃથ્વી ચોતરફ પતીમય જણાતી હતી, ઉદ્યાનખાગિકાઓ રાપણ, નાગી અને કદેલુવૃક્ષોની તળેના કચારાઓ ધધી પૂતી હતી, નાગીઓની બાળાઓ પરપર વિચિત્ર ગુચળીની ગ્યનામાં સ્પર્શ કરીને પુ પોતી મુર નાળાઓ

ત શિબિકા પ્રથમ નગેએ, પછી વિદ્યાધરેએ અને પછી પેનાઓએ ઉપાડી, તરી ન આકાશમાં ચાલતા ચડતા જમને આપવા વાગી તેમણે હંચી ઉપાડેલી અને અનુભવ ગનિએ ચાલતી તે શિબિકા અમુદ્રમાં ચાલતા ચાલપાવતી જેની શેલની હતી શિવિકા આગળ ચાલી, એટલે તેમાં મિહામનપર મેઠેના પ્રજાને ધરાને દ્ર અને મૌનર્મેદ્ર આમ વિજ્ઞાવાળા ના જેમ વસૂતુ પાણિઅદણ કાનાને ઉત્સુક હોય તેમ ત્રીસા અદણ કાનાને હમુક થયેલા જગત્પતિ વિનીતાનગરના મયમાગમાં ચાલતા લાગ્યા, ત વખતે ચાલવામાં મધિન થયેના કર્ણાભૂષણવાળા, ચચળ દારનાથા અને ચચળ વચ્ચાચળના શિવિકા જારી પૂરેલા ચાલતા કપવૃક્ષની જેવા શેલના લાયા

એ વખતે નગની સ્ત્રીઓ ભક્તિથી પવિત્ર મનનાથી થાને સ્વામીને જોના આતી નમા કોઈ પોતાની મદયગીઓને અનના પામતા છેડી દેતી હતી, કોઈના વસ ન્યા ઉપરથી દાર ગુડી જતા હતા, કોઈના ખબાથી ઉતરીય નજો ખમી જતા હતા, કે, પેનાના મૃદના આગાના દાર ઉપાડા મૂડી ચાલી આતી હતી, કોઈએ પોતાને જ દેશનાથી આવેના અનિયિ અભ્યાગતને પાગ છેડી દીસા હતા, કોઈ પોતાને જે ત કાગ પુત્રજન્મનો ઉત્તમ થતા હતા તેને માટે ઓડી થતા રહી નહોતી, કે, જમળ વિસાદનો વચ્ચકાળ આવેનો છતા તે છેડી દેતી હતી, કોઈ અનન કાના માટે અપ થયેની ન્નાનોચિત વસ્તુઓ મૂડીને ચાલી આતી હતી, કોઈએ અતુ ભોજન કી અચમન લાંતુ હતુ, કે અ અધ મગીરે વિરોપન કરેતુ છતા બાળીતુ અતુર મૂડી દીતુ હતુ, કે એ કુટનાકિ અવ મગ અર્ધ પદેયો હતા, કોઈ પ્રજાના નિકમતાની વર્ના અર્ધી નાનગી કે તકાગ ચાલી આતી હતી, કોઈએ ચાટવાની અવ પુષ્પની અર્ધી માગ બાવી હતી, કે અ નનાટ ઉપ અતુ નિનકજ કયું હતુ, કે, મૃદના કાવ અવ અના કીને ચાલી નીખી હતી, કે એ નિત્ય નૈમનિક ફૂલ અતુ કયું હતુ, અને કે, વાદનો આતીને ઉના રહેના જા પા સજમથી પો ચાલીને આતી હતી યુધે તિનાં ફળા ફ નાગ નાના દારોઓની જેમ નગરના પોરો કાવાર પ્રજાની અગળ દનકા પડવાટે અને મનવાગ મન્ને પડેએ આતી આતીને ઉભા રહેતા હતા કે, દેકે રજના દસનની અપ્રથી પેનાના ના ઉપર ચાલતા હતા, કોઈ મીન ઉપર મળી ના પેનાને નાનાદેના અ ઘડીમાં મા ચડતા હતા, કોઈ માચ રના અમ માગ ઉપર ચાલતા હતા, કે, મદના મા ના ઉપર ચાલતા હતા, કે, જમની ગાય ઉપર ચડતા હતા, અને કેકે કચ્છ દારોના પેના ના ચડતા હતા દાર પાનેની નગની સ્ત્રીઓમાંની છેડીક પેનાના વચ્ચના છેડને અમ ની રીવાથી ચચાચમાન કરતી હતી, કે, સ્ત્રીએ અતુ પ્રવોના પદ નીચ પેના દોય તેમ પ નીચે પ્રજાને વાવતી હતી, કે, અપ્રથી અમ ના મિહાવાની અદ વિક કાની હતી, કે, અતુ મુનિવત વમ દોય તેમ ફૂલ રહેને ના અગળ રતી હતી, કે, મગનિતાન નાગ પૂરુંકુ મોન પાડ

પુનઃ એક દિન ૧ પાઠા ધાન ૧ કરી મોક નહિ તથાપિ આપ માથે આપે, જે આપને
 કલ્પતુ હશે તેનું અપ્રાકૃતિક દુઃખ આપને આપીશ ' એવી રીતે કરી નમસ્કાર કરી, તેમ
 મુનિને વિમળા પત્રી નાર્યવાદ મોટા તર ગાથી જેમ નમુદ્ર આવે તેમ અચળ ધોડા
 વડ, ચક્ર અને મળે નહિત આનંદ વાગ્યો આચાર્ય પાઠા અણે મતિમત થયેના
 મૂળ મુલ અને ઉત્તર મુલ હાય તના માનુષ્યોથી આવૃત્ત થઈ આનંદ નાચા મત
 ૧૫ની આગળ પત્ર નાર્યવાદ આનંદ હતો, તની પાછળ માયનાદનો મિત મણિભદ્ર
 આવતા હતા અને મને માનુષ્ય અસંગિત અનાનો નમુદ્ર આનંદ હતો ત નમયે
 નાર્યવાદ સ્વેત જોથી અણે મરજતુના મેનમય હાય તેવું અને મપૂ જોથી અણે
 નાર્યતુના મેનમય હાય તેનું આકાશ કરી પીડુ હતું નનાત જેમ પૂરીને નદન કરે
 કે તમ ન નાર્યનાદના દુર્ગંધ ઉપાગને કટ, બગ, માદ, ખચ્ચ અને ખસેએ નદન
 કયો દના જોથી જેઓના ચનાગત જતાતા નથી તથા અણે જુગના હાય અને પૃષ્ઠ
 ઉપર મુખે મરજી છે તથા અણે જ્યો પાઓનાશ હાય તેના પેટા કટપથી આનંદ
 દના અલ નેરના યુનાત નેરને કોટા કનાને ચોચ ગાડાયા, અણે આનંદ ૧
 દાય તના નમતા દના મોટી કાયાનાશ અને મોટા રક નાશ નહિએ અણે
 પૂરી ૧૦ આરેના નેર હાય તમ જગને નદન કરી જોરની વૃથાનો નાશ કરતા
 દના ન નાર્યનાદના ઉત્કરના ખારયો આકાશ થયેની પૂરી સાતરક થતા એના
 ચક્રના ચીકર ચમ ચી ચમ કરી હાય તવી જલાતી હતી બગેથી, કંટાથી
 અને ચાલ્યાંથી કુલી રજ આકાશના ચાત ક અવી રીતે આપી ગા કે, જેથી
 મેયના સીરા ચક્રાય તેમ અનકર થઈ યો ગિઓના મુખઆગને મરિ
 ક ના નોડોના પદના પદના ચમરી જો, પોનાના મચ્ચાઓ નાચે, થો જ
 અવ પ્રત કરી નામ પામતા દના મોટા ખાન નદન ક નારા રંગ આનંદ આનંદ
 પાઠ પોનાની નાચાના નાંને વૃજાના અનનાગન ના નાર ચાટતા હતા જેઓના પૃષ્ઠ
 ઉપર ચક્ર મોકલ કે એના મરિઓ પોનાના ગત કયા કરી અને નાચાઓ પામરી
 કરી પરત એક સીઅને લાગડે અ ક તા ક તા પાજાડ રહેતા દના રક
 દિઓના હાયના દાઓના પા કરીને રહેના નાકોના સીચયે ન નાય અણે
 રજના ૧૪ ના દા હાય તમ ના આનંદ દના નલાક ઉપ મદાનુચ મણિને
 પા ૧૩ ના ૧૫ મની પેડે પાડ અના (૨૨૫) ને નદન ૩ ના ૧ ને ૧૫ની ચો
 પેડે ૬૦૪ દેવ દેવ નિવન અને નાકોના પેગ રોમમા એક ૧૦૫ ઉત્તમગા ત
 નાચે ૪૬, ૫૪૬ દાથી જેમ નાના દાથીઓને ૪ ને આને તમ નાની નધાન આનંદ
 ૫૫૫ એવેને ૪૬૬ કરી ના ચોરેએ આ ૩૫૫ ન નાર્યવાદ ચૂની પેડે
 દિને દિને ૪૬૬ ૩૫૫ એવે તેમ ૪૫૫ના ૪૬૬ અને નાકોના જગને ૧

ની હતી, ઈર્ષ નબાના સદા એવા વસતી નબને આકાશમા અવતરણ કરતી હતી, ઈર્ષ નૃત્ય કરતી હતી, ઈર્ષ મગગીત ગાતી હતી, અને ઈર્ષ ખુદી થઈને નુર દાન્ય કરતી હતી

ત વખતે આમનેમ દોડના અણે ગરુડના ટોળા હોય તેના ભક્તિમત વિનાસ, દેવ અને અમુરોથી આકાશ ગાપી ગયું, અને આત્માને ધન્ય માનતી એની પોનડ દોડની નાટ્યમેના નામીની આગળ અનેક રાક્ષા ના નાટ્યે ખરવા ના પી, તેમજ દેવે દેવે માર્ગોનો સેના પલ હનનદિન એક સાથે મ પીત કરના વાળી નગર આન્ય અનુચીવી નૃત્યકારે પા દેવતાની સ્પર્શથી વિવિધ પ્રાનોવડે ત્યાને ત્યાને નાટક કરના વાળા અને અયોધ્યાનગરીના મહાનરૂપ ગયવગમ અને ગમલીમનો વિધની હરિને બંધન કરનાગ પ્રેક્ષક પ્રયોગે કરના લાગ્યા તે વખતે આકાશ અને પૃથ્વીય થના નાટ્ય અને નગીનતા નવોથી જમીન અને આકાશના મધ્યભાગને પૂરી દે અને મોટા ઉત્કટ ધ્વનિ ઉત્પન્ન થયો ત્યા સચ્ચર કરતા એના અનેક રાક્ષાઓ, સામતો અને લડકાડોના સમેદથી તુટી ગયેલા હારાના મુક્તાશ્વવડે પૃથ્વી કાકરાવાળી ધર્મીય રત્ન અને પૃથ્વીના ઉન્નત હાથીઓના મદમગથી નગમો કવવાળા ધર્મીય પ્રદુર્ના નનીયે એકા થયેલા એવા સર્વ સુર અનુર અને મનુષ્યોવડે આ તલુ લોક તે એક અવિષ્ણિની સત્તા નીચે હોવાથી એક લોકના જેવા લોખવા લાગ્યા.

મથા હાપનુવાળા પ્રજાએ કે નિ સ્પૃહ છે તોપલ નેકાની નસિદુયનાને માટે તેઓના નમગ્યપચ નો પગલે પગલે સ્વીકાર કરતા હતા, તેમજ એકલા મગીને આવતા એવા દેવ તાઓ અને મનુષ્યો કાપ નૃત્ય પ્રનાદવાળી હરિયા એક સરખો અનુચલ કરતા હતા અચી ગીત સુર અનુર અને મનુષ્યોએ જેનનો ઉત્તર કરેલો છે એના પ્રજા અનુકમે સદાસાક્ષર નાનના ઉદ્યાનમા સાપ્ત થયા એ ઉદ્યાનની પોનડ પુષ્પના નુગધયા ઉન્નત થયેલા જમરાઓની પક્ષિઓથી ગેના અરના ભા દુસર છે એના માથ કાકીના વૃક્ષોની વાડ કરેલી હતી, અણે વેડીઆ હોય તેવા નગના મોટા તાકુકાના કુનારોએ રનવાળી ઇન્દ્રથી તે જનના વૃમ અને જગાઓની અદરના ભગ તાક કોલા હતા, નગની સ્ત્રીઓ કીડપ્રમગે અવીને ત્યા કુબક, આમોપાવન અને ને લગી નિગેરે વૃક્ષોના દોહદ પૂતી હતી વિનાસરના કુમાર કીતુકથી નટનાથુની જેન મેસીને નીકળ ત્વાદુ જગ પીગ હતા, આકાશ સુરી ક્યા પથેલા વૃક્ષ ઉપર અણે જમના નિયુન હોય તેના અનેક ખેમગ્ન્ય એકાએ કીડ માટ આનાને ભેસતા હતા, દિવ્ય કપૂર અને કલ્પુરીના મૂલ જેના ખુદી નુવી પડેના જમગ પાગથી તે જનની પૃથ્વી ચોતરફ પીનય મળતી હતી, ઉદ્યાનપાનિકાઓ રાયખ ના ની અને કલ્પવૃક્ષોની તમેના કયાગઓ દુવથી પૂતી હતી, નાગીઓની બાળાઓ પરપર વિવિધ ડુયલીની ચનનના સ્પર્શ કરીને પુ પોની નુર માગાઓ

યુથતી હતી, અનેક મનુષ્યો વિવિધ વય્યા, આસન અને પાત્રો છતાં કૌતુહીલ્ય કાળીના પત્રોમાં થયેલ આસન અને ભોજન કરતા હતા, કૃષ્ણના ભારતે નમેશ પ્રનમ્ય શાખાઓનાળા અતઃપ્રતપ્તના વૃક્ષો પૃષ્ઠીના તળેને યુવન કરતા હતા, આનાના અકુરના સ્વાદથી તે વનમાં કાયવનો મન્દ્રાત વતો નહતો, દાડિમના સ્વાદથી ઉન્નત થયેના શુક પક્ષીઓના કોળાદળથી તે વન આકુળ થયેલું હતું, અને વર્ષાઋતુના નાદોની જેમ નિસ્તાર પામેના વૃક્ષોથી એકઝયાનાશુ ગળાતું હતું એના મુદર ઉદ્યાનમાં અગ્નિનામીએ પ્રવેશ કર્યો

પત્રી રથી જેમ ગ્રામાથી ઉતરે તેમ સમાગસિતુ ઉતરનાને ગમ્યશુદ્ધભગવાન પોત યિષ્ઠિકારણમાંથી ઉતર્યા તે પછી દેવતાઓને પાપ દુષલ એના ત્રણ રત્નોને નફલ કરવાની ઈચ્છાનાળા પ્રભુએ રત્નનકાર નિગેરે મન આબૂસણે ઉતાર્યા, અને છદ્દે અપેક્ષા એતુ અરૂપિત દેવદ્રવ્ય પ્રભુએ ઉપનિ મહિત ધર્મ પતાનનાને માટે અહલુ ક્યું માન મામની ઉન્નત નનમીને વિવેકે ચદ્ર રોહિણીનક્ષત્રમાં આવ્યો હતો તેવે સમયે સપ્તરૂપ વૃક્ષની નીચે પ્રભુએ છડનો તપ કરીને, સાયકાગે, રાગાલિકની જેમ પોતાના સર્વકેરનો પાચ મુદિએ પોતાની મેજે લોચ કર્યો સૌવમે દ્રે તે કેરને પોતાના ઉત્તમીય વસ્ત્રના હેઠામાં પ્રસાદી મળેલા અર્થની જેમ અહલ કર્યા, અને કાલચરમાં નડતા તે કેર નદામાં મુસાફરી કરનાર જેમ સમુદ્રમાં પૂજનદ્રવ્ય તાપે તેમ ક્ષીરનમુદ્રમાં સોપન કર્યો પત્રી ત્યાં વેગે આવીને સુર અસુર અને નરોના કોળાદળને અણે મોન મત્રતુ રમરલ કરાવતો હોય તેમ મુદિસત્તાથી છદ્દે નિવૃત્ત કર્યો, એટલે નિહોને નનમ્મ કરી સામાયિકને ઉચ્ચરતા પ્રભુ મોક્ષનાગમાં વાહન તુલ્ય એવા આરિવશી રથ ઉપર અર્ચક થયા દીક્ષાતુ અણે સહોર હોય તથા સાયે જન્મ પામ્યુ હોય તન નાથુ મન પયયજ્ઞાન તેજ વખતે પ્રભુને ઉત્પન્ન થયુ તે વખતે કાપનાર નારકીના છોળેને પણ મુખ થયુ, અને ત્રણ ગજામાં વીજળીના ઉવોત જેવો પ્રકાશ થઈ રહ્યો પ્રભુની સાથે એક હજાર રાત્રીઓએ રીક્ષા ચડાવ કરી, કારણ કે ભગવાનના ચળુને અનુસંગ રથી ત્રતવાળા પુરોહિતે એજ ઉચિત છે પત્રી ગજાવિને પ્રસિદ્ધ કરી, પ્રાથમ કરી, અચ્યુતાદિ વદ્રો આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરના નાચા.

“હે નાથ ! પૂરે પદ્મ અત્યાસના આચરથી તમે પૈતાચને એની રીત મ અક્રો કે અ જન્મના જન્મથી માટીને ત પૈ । ય એકાત્મતાને પામ્યો છે હે નાથ ! મોક્ષના ઉપાયમાં તરીપુ એના તમાર નુખના હેતુ દિટ નયોગાલિમાં જેવો ઉન્નત મૈગમ છે તેવો દુષ્ણ હેતુ દ નિયોગાલિમાં પૈ । ય નથી હે પ્રભુ ! નિવેશી થરાલવડે તને પૈ । યકાપી ચન્ન એતુ મજેતુ છે કે જેવી મોમ મેગનમાં પાવ તેતુ પતામ નાકાત્ર અકુલિન (અચર્ય) અણે તને છે હે નાથ ! જ્યાર તમે દેવતાની તથા નરકની વદ્રમી ભોગના દના ત્યાં પદ નના આનંદ તો નિરક્તાપચ હો

મથી નિય નિગ્રહ એવા તમે જ્યાં યોગને અગીકાર કરો એ ત્યાં ' હવે એ
નમોગથી નહું ' એવો શ્રોત્રે તમે પ્રાપ્ત થાય છે સુખમા, દુઃખમા, મેસા
ના અને મોમમા જ્યાં તમે ઔદામિન્ય જાનને જાને એ ત્યાં તમે નિગ્રહ અનિ
કરો વૈ । યજ્ઞ છે, તમે શેમા વિગતવાન નથી । શ્રીજી જો તો દુઃખગભિત અને
મેદગભિત વૈગમ્યમા જોય છે પરંતુ તમામા તો જાનગમ નૈ । યજ્ઞ એક
જાનપણને પાનેજો છે હમેશા ઉદ્ધાનીનત્વ છતે પણ નવ વિધને ઉપકાર કરનાગ,
સનમે નૈ । યજ્ઞના ભાજન, યજ્ઞ કરવા નાયક અને પગમાત્મા એવા તમને અમે
તમકાર કરીએ છીએ । "

એવી ૧૧ જગદુરની મુનિ કરી, નમકાર કરી, દેશો દેવમમૂક નહિત ત્યાથી
નગીશ દ્વીપે ગયા ત્યા અજનાનગાદિક પવતોમા યજ્ઞદિક ઈશ્વરે જન્માભિષેકના
કન્યામકની પેઠે યાજન અકત પ્રતિમાઓનો અષ્ટાન્ધિક ઉત્સવ કર્યો, અને પછી હવે
અષ્ટમે દ્રીયી પ્રજુને જ્યાં જોડિયું, એન વિચારના તેઓ ત્યાથી પોતપોતાને યાને ગયા

નગરોઅ પન પ્રજુને પ્રલામ કી અજિતે એટી ગદ્ગદ ગિરાએ આ પ્રમાણે
મુનિ કરવા લાયા- " વૈવેકચરિત્રી કમલિનીના ખડને નિકામ કરનામા સૂર્ય નમાન
અને જગતના નુર એવા દે ભગવન્ અમિતત્વાનિ । તમે વિજય પામે દે નાથ । નતિ,
શ્રુત, અનપિ અને મન પયય એ ચાર ઉત્કટ જાનથી ચાર સમુદ્રોવડે જેમ પૃથ્વી
શેમે તેમ તમે શોભો છો દે પ્રજુ ! તમે એક વીનામાવમા કનને ઉન્મૂળ કરવાને
તમથ છે, અને આ તમારો જ પુત્રિક (ઉપકાર) છે તે લોકને એક માગદ્યક છે
દે ભગવન્ ! નવ પ્રાણીઓના તને એક અતરાત્મા એ એમ હું માનું છું, નહોતો તે
ઓના અદ્વૈત સુખને નાટે તને કેમ ત્રયજ કરો । દવારૂપી જો વ્યાપ્ત થયેના તમે મગની
જેન કાપને જોડીને કમળપત્ની જન નિર્વેપ અને શુદ્ધ આત્માવાળા થયેજા છે
જ્ય કરના હતા ત્યાં પણ ન્યાયવત એવા તમારે કોઈ પાગ્રે કે પોતાનો નહતા,
તો હનના એવી સામ્યતાનો અવસર આપે થતા થયેલી નમાનના વિષે તો શું કહેવું ।
દે ભગવન્ ! તમારું જ વાનિકાન છે તે વૈવેક્યને અમય ૧૧ દેવારૂપ મોટા નાટકનું
એક આનુષ (અભાવના) છે એવો હું તક કરું છું તે દેય, તે ગામ, તે નગર અને તે
સંદેશને વન્ય છે કે જ્યાં નવય નિવંતી પેઠે પ્રસન્ન કરના એવા તમે નિહાર કરો । "

એવી ૧૧ પ્રજ્વળી મુનિ કરી તથા ભક્તિપૂનક નનરમર કરીને અશ્રુવડે વ્યાપ્ત
નેત્રવાળા સગર ૧૧ નદમદ ગતિએ પોતાની નગરીમા આવ્યા શ્રીજી દિને પ્રજુએ
સંસદત સંભને ઘેર શીરવડે છક તપનું પારણું ક્યું તત્કાળ વસંત ગમના શુદ્ધ
૧૧ના દેવાઓને સાધવાગ્રી ઘટી સુશ્વ દ્રવ્યની અને પવને હવાવેજા લતાના
પવેરની શોભાને હન્યારી એવી હંચી જાના વસોની વૃદ્ધિ કરી આપયમાર્ગે તે
ઓએ દુહાભિનો-ભરતી વડે નપગ એવા સનુદ્રના પ્વનિની એવો ગળી નિ કયો,

તથા ચોતરફ ફરતા એવા પ્રજુના યથાર્થી સ્વેચ્છજનના જમને આપતી એના મુગડી જળની અને ચાપ બાજુ મિત્રોની જેમ જમરાઓએ અનુગમનની પચત્તા પ્રજાની વૃદ્ધિ કરી વગી અહો દાન, અહો દાન, એસા ઉચ્ચાર કરતા દનિત ચિત્તાના કેન તાઓ હંચા પ્રકારના જય જય ચમ્દપૂર્વક આકાશમા મોડાના નાન્યા કે “આ પ્રજુને આપેતુ સુદાન જુઓ કે જેના પ્રમાનથી તાજા પુરૂષ તત્કાળ અતુલ્ય પેશવવાળા થાય છે, કોઈ આ જનમાજ મુક્ત થાય છે, કોઈ બીજા જનમા મુક્તિને પામે છે, કોઈ ત્રીજા જનમા મુક્ત થાય છે અથવા “ક પાતીત કલોમા ઉત્પન્ન થાય છે” પ્રજુને આપતી ભિક્ષા જેઓ જુએ છે તેઓ પાપ દેનતાઓની જેના નિગેગી શરીરવાળા થાય છે

સરોનરમાથી જળપાન કરીને નીકળતા ગરેદ્રની જેમ બ્રહ્મદત્ત ગમના મુદયથી પારણુ કરીને પ્રજુ બહાર નીકળ્યા, એટલે પ્રજુના પગલાંને કોઈ ઉલ્લેખન કરે નહીં એવું ધારી બ્રહ્મદત્ત રાજ્યએ તે પગના ઉપર રત્નોનડે એક પીંડ કરાવી ત્યાં ગિનેશ્વર રક્ષા છે એમ માનતો રાજ તે પીંડની નજીક કાળ પુષ્પાદિકવડે પૂજ કરના કાચો ચન્ન, પુષ્પ અને વસ્ત્રાદિકવડે જ્યાં મુવી તે પીંડની પૂજ કરાવ દોય ત્યાંમુવી રનામી નહીં જમેના હોનાથી જેમ વાટ એધને રક્ષો દોય તેમ તે ભોજન કરતો નહોતો

વાયુની જેના અપ્રતિબલ નિહારી ભગવાન અગ્નિતત્વામીએ અખડિત હયાં સમિતિ પાળતા સતા અન્યન વિહાર કર્યો માગમા ક્રોધ ઠેકાણે પ્રામુક પ્રાયસાન નિરત્યી તેઓ પ્રતિનાભિત થતા હતા, કોઈ ઠેકાણે સુદર વિરોધનથી તેમના ચરણકમળ અચંત થતા હતા, કોઈ ઠેકાણે શ્રાવકોના વન્ન કરનારા બાળકો તેમની ગદ્દ ભેડ રહેતા હતા, ક્રોધ ઠેકાણે દર્શનમા અવૃપ્ત લોકો તેમને અનુસરતા હતા, ક્રોધ ઠેકાણે લોકો તેમનું વસ્ત્રથી ઉતારવા મગજ કરતા હતા, કોઈ ઠેકાણે લોકો દષ્ટિ દૂર્વા અને અસતાદિકવડ તેમને અધ આપતા હતા, ક્રોધ ઠેકાણે લોકો પોતાને ઘેર લઈ જવાને માટે તેમને રસ્તાન રાકતા હતા, ક્રોધ ઠેકાણે તેમના ચરણ પાસે પૃથ્વી ઉપર આગ્રોટતા લોકોથી તેમનું ગમન અકતુ હતું, ક્રોધ ઠેકાણે શ્રાવકો પોતાના માયાના કેશથી તેમના ચરણકમળનું માજન કરતા હતા, અને ક્રોધ ઠેકાણે મુગ મુદ્દિનાળા નોકો તેમના આદેશને માળા હતા એની રાતે નિર્વૈથ, નિર્મમ અને નિરપૃહ એના પ્રજુ, પોતાના સસગયા મામ અને વહેંતે તીથરૂપ કરતા, સર્વ વસુધામા વિહાર કરવા લાગ્યા

ધ્રુવડ પક્ષીઓના ધુત્કાર વાજ્જોથી જે ભય કર છે, જેમા શિયાળ અત્યંત ફેલકાર વાન્. કરી રક્ષા છે, જે સર્પોના કુદારથી ભય કર છે, જેમા મહવાળા બીનાક્રોધ ઉત્કોષ કરી રક્ષા છે, જે વાન્. કરતા ન્હારોથી નિષાળ લાગે છે, જેમા ચમ્પૂ મુગો ફૂરપણે વર્તે છે, જે કેસગીસિ હોની ગજનાના પ્રકારથી પ્રતિધનિત થયેવ છે, જેમા મોઘ દાથીઓએ ભાગેતા વૃક્ષોપરથી ઉડેના કાકપક્ષીઓના ચમ્દો થઇ રક્ષા છે, સિહના

પ્રજ્ઞાના આરંભથી જેની પાપાલુભય ભૂમિ પાવુ કુટ્યા કરે છે, ન્યા અશ્વપદોએ પીસી નાખેલા હાથીઓના અન્યિઓથી રત્તાઓ આકુળ થયેના છે, જેમા મૃગયા કરવાના વ્યય થયેલા સિવ કોંઈના પતુરના ટકારથી પડછાવા વાળા કરે છે, ન્યા રીઝોના કાનને મહાલ કરવામા સિવના બાગેઝ વ્યય થઈ રહેલા છે, જેમા વૃક્ષોની શાખાના અમ્ભાગના પગપર સંધયથી અસિઓ હાજી રહેલા છે, એવા મોટા પવિત્ર સંધયી મહા અગ્નિમા અને ગામ તથા યદેશમા એ અગ્નિત્વના ની નિષ્કપ મને હાજરનુસાર વિહાર કરતા હતા. કોઈ વખતે પૃથ્વીતલને એવા માત્રથી મનુષ્યોને ચારી આવી અય એવા કંઈ પર્વતના મન્ત્રક ઉપર બસે બીજુ સિખર હોય તેમ પ્રશ્ન-કાચોત્સર્ગમા નિર યકને ગહેતા હતા. કોઈ વખતે ઈની કાગ માગતા કપિઓના રોગાએ જેના અન્યિના કપી ભામેલા છે એના મહા ચતુરના તટ ઉપર વૃક્ષની પેડે સ્થિર રહેતા હતા, કોઈ વખતે ઈંદ્ર કરતા એવા ક્ષ્માગ, વેદાગ, પિસાચ અને રેતોથી સંકુલ થયેલા અને જેમા વરોગીઆવડે પૂજા ઉઘી ગઈ છે એવા રત્નાનના કાચોત્સર્ગ કરીને રહેતા હતા, એ સિવાય બીજા પાવુ વિશેષ બયકર ન્યાનોના ત્વનાને ધીંગ એવા નજી કીધાથી કાચોત્સર્ગ કરતા હતા. અર્થદેશમા વિહાર કરતા—અસીલ સંકિતવાળા ભાવાન અગ્નિ પ્રશ્ન કોઈ વખત નનુષ્ઠ તપ કરતા હતા, કોઈ વખતે યજ્ઞતપ, કોઈ વખતે અજ્ઞતપ, કોઈ વખતે રથતપ, કોઈ વખતે દ્વાદશતપ, કોઈ વખતે નનુષ્ઠતપ, કોઈ વખતે ધોડયતપ, કોઈ વખતે અશ્વરથતપ, કોઈ વખતે માત્રિકતપ, કોઈ વખતે દ્વિમાત્રિકતપ, કોઈ વખતે ત્રિમાત્રિક તપ, કોઈ વખતે ચતુર્માત્રિકતપ, કોઈ વખતે પાનમાત્રિકતપ, કોઈ વખતે પન્માત્રિક તપ, કોઈ વખતે સપ્તમાત્રિકતપ અને કોઈ વખતે અષ્ટમાત્રિકતપ કરતા હતા. સલાહને ગાપ કરતા નુર્યના આવનાશા શી નજીમા પાવુ દેવના નિ-પૃદ એવા પ્રશ્ન વૃક્ષની ક્ષયને ઈચ્છા નહોતા પડતા દિનના ચતુરથી વૃક્ષ જેમા રત્ન થતા હતા એવી હેમતજીમા પાન નજી પા પીતવાળા પુરુષની જેમ નજીને ઈચ્છા નહોતા, અને વાજામા પવનની કીધી તકત એવી મેસોની પા (વૃક્ષોથી) એ પ્રશ્ન અગ્નિમારી હાથીની જેન અત પાવુ ઉદેગ પાનના નહોતા પૃથ્વીની જેન તરને તદન કરતા અને પૃથ્વીના નિવરણ પ્રશ્ન નીજ પા કુ તક પરીતરને તદન કરતા હતા એ નાખે વિરિય નજીના ઉમરોથી અને વિરિય પ્રશ્નના અભિમદોથી પરીતરને તદન કરતા. ૫૦૦ જે બાગ વા ઉપરન કયા

ત્યારપછી એકની જેન પૃથ્વીપર નદી મેલના, મેલના મૃગની જેન મેલના વિન નદ, નુમેશ પર્વતની જેન કપરદિ, ત્રિદનો જેન તિર્તંય, વાપુની જેન અવ તિર્તંય વિહારી, તર્પની જેન ને (વજન) હિરણ્ય, અભિયી નુવડની જેન

તપથી અધિક કાલિવાળા, વાડથી સુદૃઢ વૃક્ષની જેમ તથા ગુપ્તથી નીંદાએકા, પાસ બાણોથી કામદેવની જેમ પાંચ સમિતિને રંગનાગ, આસા, અપાંચ, વિપાક અને મસ્થાનનું ચિત્તન કંવાથી આર પ્રકારના ધ્યેયનું ધ્યાન કરનારા અને ધ્યેયરૂપ-એવા પ્રભુ દરેક આમ, દરેક સંહાર અને દરેક અરણ્યમાં ફરતા ફરતા મહાસાગરન નામના ઉવાનમાં આબ્યા ત્યા છત્રની પેઠે રહેના સપ્તઅંક વૃક્ષની નીચે એ પ્રભુ અણે એ વૃક્ષનું થડ હોય તેમ અકપ થઈ કાચોત્તમ રક્ષા તે વખતે એ ભગવત અપ્રભત સંયત નામના માનમાં ગુણસ્થાનથી અપૂર્વકુળ નામના આડમાં ગુપ્તસ્થાનને ભજના તા પા શ્રીત અથથી સમ્રાટ પ્રત્યે જતા અને સમ્રાટથી અર્થમાં જતા એ પ્રભુ નામ પ્રકારના શ્રુતનિચારનાળા શુકન ધ્યાનના પહેના પાયાને પ્રાપ્ત થયા પછી જેને વિશે સર્વ જ્ઞાનના સમ તુ ય પ્રલામ થાય એના અનિવૃત્તિ બાદ નામના તનમાં ગુણસ્થાન ઉપર આરૂં થયા ત્યારપછી લોભરૂપી કપાયના સૂક્ષ્મખંડ કરવા થયી સૂરમ મેપેનાય નામના દયના ગુણસ્થાનને પ્રાપ્ત થયા ત્યારપછી તપ જગતના સર્વ જીવોના ક્રોને ક્ષય કરનામાં મમયે એના અનતનીયવાળા પ્રભુ મોહનો ક્ષય કરી ક્ષીણમોહ નામના બારમાં ગુણસ્થાનને પ્રાપ્ત થયા એ બારમાં ગુણસ્થાનના ડેવા નમયના પ્રક એકત્ર શ્રુતનિચાર નામે શુકન ધ્યાનના બીજા પાયાને પ્રાપ્ત થયા એ ધ્યાનથી ન જગતના નિરયમાં રહેના પોતાના મનને મર્પના મનથી સર્વ અગમ વ્યાપેના વિને જેમ દયની જગ્યાએ નારીને મૂકે તેમ પગમાંથી ઉપર લાવીને વારણ કર્યું, એને ઈષ્ટાના સમૂદને દૂર કરવાથી થોડા ઇલાણ જેમાં રહેનાં છે એવો આગ્ર જેમ સ્વયમેવ બુદ્ધિ અય તેમ તેમનું મન મનયા નિવૃત્તિને પામી ગયું પછી પ્રભુનો દાનરૂપી અગ્નિ દીપાયમાન થતાથી અગ્નિથી બગ્દની જેમ તેમના ધાતિકર્મો મન તરફથી લય પડી ગયા, અને પાદ માનની શુકન એકાગ્રીને વિને ચદ્ર શોદાગી નમનમાં આગન દત્ત તે સમયે પડતા કર્યો છે જેમણે આના પ્રભુને ઉજ્જવળ કેવળજ્ઞાન ઉત્પાદ થયું

એ જ્ઞાન ઉત્પાદ થતા ત્યાં ચક્રનાં રહેનાં નણે મળના મન બોલોને દમ્ભગોનર થયા હોય તેમ તનુ કેષ્વના નાના પ્રભુને કેવળજ્ઞાન થયું તે વખતે અણે પ્રભુની અવતાના બયથી કામચલાન થયું દેવ તેમ નોરનાંરિપતિનું નિદાસન કામચલાન થયું જગદયના જગના નામને અવતાને અંજો આપાન જેમ તેના અનુને નાખે તેમ તેને ધરણ અપાને નાટે અવિજ્ઞાન પ્રયુજ્યુ દીવાના પ્રકારથી જન પદાય જગદય તેમ દેવે અવિજ્ઞાનથી 'પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પાદ થયું છે' એન અનુ તત્ત્વન રત્નનિદાસન અને રત્નની પદ્મ પેડી ઉમે થયો, કારણ કે સત્યુત્તોન ન્વામાંની અવજ્ઞાને બય જગદાન કે નીત્યરૂં પુરો વિન્ય જેમ પુરુષે અગ્નિ કરેલી અવરુદ દૃશીનાં પનક બરે તેમ તેણે અર્જુનની રિયાની નનુખ સાત આ પાસ મર્મ પડે કેવળજ્ઞાન થયા નોડાને મર્મક નમની જનના મોડલથી તથા જે

હાય અને નાનકડી પુત્રીને નય કરી પ્રભુને નમસ્કાર કર્યો પત્રી ઉભા થાને ત્યાંથી
 પછાવડી કેમરીનિદા જેમ પાનના શિખરને અલકૃત કરે તેમ તેણે સિદ્ધામનને
 અલકૃત કર્યો પત્રી પાનના આ સુવ દેવતાએને નેલાવી ઘોટી જલ્દિ અને ખજિતવડે
 ને મિનેદ્રની સમાને આબો નીજ પાન નવ છેદો અલકૃત પત્રી સ્વામીને કેવળવાન
 કેવળ થયુ અત્રી પ્રભુની પામે અલકૃત પત્રીઓ આગ્યા

પત્રી તે કામના અધિકારી એવા ચયુકુમાર દેવતાએએ અલીને એક ચોમન
 રનાજી સેવનાથી કાકરા વિગેરેને રૂ કર્યા તે ઉપર મેરકુના દેવતાએએ ચરફ જલુની
 વૃદ્ધિની જેની તનાવ થને થાત કરે એવી તુ રાધી જાગની વૃદ્ધિ કરી બીજા (વ્યતર)
 દેવતાએએ રૈલના નખમાગની જેમ કામના એવી સુવલ રતોની સાધના મનુદયથી ધારી
 કુદર રીત પૂરીતુ તજ બાંધુ પત્રી પ્રાપ્ત કામના પાનોની જેન જલુની અનિદા
 પાકેરીએએ અનુ સુધી પાનના રુદાવિન પુષ્પોની વૃદ્ધિ કરી ભવનપતિ દેવો
 ને અવાને અર મણિ રૂપ કરી તેની ચોતરફ એનાના કાગરાવાજ રૂપોના ગઢ
 કર્યો જ્યોતિષ દેવતાએએ અલીને તેની અર રતના કાગરાવાજ અને અલે
 પેદાની જ્યે નિ એકવ કરી હાય તથા કામનમય બીજે ગઢ કર્યો તેની ઉપર અલ
 રમે ત્રીએ ગા વૈનાનિક દેવતાએએ અલો અલિકૃતના કાગરાવાજ રતોનો કર્યો
 તે રોક રૂના અબૂરોપની તાગીની જેમ મનને વિશ્રામ કરવાના ધાનરૂપ ચાર
 અર સુદર રૂવાજ રચ્યા તે રોક રૂવાજ ઉપર નરકતમણિમય પનોના તોરણો
 રચ્યા તે અકાશના સુદર એણીરૂપ યજ વિવરના ચુકપસીએની ઉપમાને ધાગલ
 કેવા હના તા મેની ખલે તરફ સુખ ઉપર કનગવાજ એણીપર કુએ મૂકેના
 દયા, તે સાયકાએ સુદ્રની ચોતરફ રહેલા પકનાકની એવા અગાતા હવા રોક દારે
 સુવલમય કનગથી કેતલી નવજ તથા નાદુ જગથી પરિપૂર્ણ અને નગજ કન
 રની જેની એક એક વપિષ્ઠ રચેલી હતી દારે દારે દેવતાએએ સુવરાની રૂપ
 રચીએ મૂકી હતી, તે ધુનાયથી અલે મગક નણિએના તેણેને વિનાગતી હાય
 તથા અગતી હતી નધતા । ની અર દેશનરૂપે પ્રભુને વિશ્રામ કરવા માટે
 દેવતાએએ દેવતા રચ્યો ત્રીજા । ની નધના વ્યતરેએ એક ગાઉ અને ચોત્રો
 વનુષ કુપુ એક ચૈત્યરૂપ અનુ તેની નીને રડને નેસવાતુ સિદ્ધાનન, દેવતાએએ,
 ને ને અનરો અને છતોના ત્રિક પત્ર અત્રાએજ કર્યા આવી રીને દેવતા
 એએ સુવ આગને હરનાર અને સનાયથી અલ પાનેલા પ્રરોને એક ચરફ
 રૂપ સનાનરતા અનુ

પત્રી અલે પદીચન હાય તેમ જય જય ચમને કરતા કેરીમને દેવતાએથી
 પ્રાર્થક પા રૂદા, અને દેવતાએએ સના કૃષ્ણ સુવલના નવ કમળે ઉપર અનુ

ક્રમે ચરપુકમળને આરોપણ કરનારા પ્રભુએ પૂર્વ દ્વારથી પ્રવેશ કરીને ચૈત્યવૃક્ષને પ્રદક્ષિણા કરી મહત્પુરૂષો પણ આવરયક વિધિનું ઉત્તરન કરતા નથી પછી “તીર્થાય નમ” એ નામ્યવડે તીર્થને નમસ્કાર કરી અધ્યના મિહાસન ઉપર પૂર્વાભિમુખે ભગવત મેઘ તે નખતે શેષકર્મના આધકારી વ્યતોએ બીજી ત્રણ દિશાઓમા પ્રભુના પ્રતિબિંબ વિકૃત કર્યા સનામીના પ્રભાનથી તે પ્રતિબિંબ પ્રભુના રૂપ જેવાજ થયા, નહોતા તેઓ કાઠ પ્રભુની સદૃશ પ્રતિબિંબ ક્રાન્તે મમથ નથી તે અનસરે પૃથ ભાગમા ભામકળ, આગળ ધર્મચક્ર અને ઈર્દ્રિયજ તથા આકાશમા દુદ્ધમિનાદ પ્રગટ થયા પછી સાધુ સાધ્વી અને વૈમાનિક દેવતાની દેનીઓ, એ ત્રણ પાસે પૂન દ્વારથી પ્રવેશ કરીને પ્રભુને ત્રણ પ્રદક્ષિણાપૂર્વક નમસ્કાર કરી અગ્નિદેવમા મેડી તેમા સાતુઓ આગળ બેઠા, અને તેમની પછાડે વૈમાનિક દેવતાની સ્ત્રીઓ અને પછી સાધ્વીઓ ઉભી રહી ભવનપતિ, જ્યોતિષી અને વ્યતરોની દેનીઓ દક્ષિણદ્વારથી પ્રવેશ કરી પ્રભુને પ્રદક્ષિણા દધને અનુક્રમે નૈઋત્યદિશામા ઉભી રહી ભવનપતિ, જ્યોતિષક અને વ્યતર દેવતાઓ પાદમદ્વારથી પ્રવેશ કરીને પ્રભુને પ્રદક્ષિણાપૂર્વક નમસ્કાર કરી અનુક્રમે વાયવ્યદિશામા મેઘા ઇદ્ર સાહત વૈમાનિક દેવો ઉત્તરદ્વારથી પ્રવેશ કરી પ્રભુને પ્રદક્ષિણાપૂર્વક નમસ્કાર કરી ઈશાનદિશામા અનુક્રમે બેઠા તે સમયે ઇદ્રે અગ્નિ બેઠી ફરીથી ભગવાનને નમસ્કાર કરીને ભક્તિથી રોમાચિત ચરીરે આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરવાનો આરંભ કર્યો

“હે પ્રભુ ! તીર્થકરનામકર્મથી થયેના સર્વના અભિમુખપણે હમેશા મનુષ્ય “થઈને તમે સર્વ પ્રજાને આનંદ પમાડો છો વળી એક યોજનના પ્રમાણના ધનદેશ “નાના મદિરમા કરોડો તીર્થેય, મનુષ્ય અને દેવતાઓ પગિવાર સહિત સમાય છે, “અને એક ભાષામા બોનાતુ છતાં પણ સર્વને પોતપોતાની ભાષામા મમજતુ અને “મનોહર લાગે તેવું તમારૂં વચન જે ધમના મોધને કરનારૂં થાય છે તે પણ તીર્થકર “નામકર્મનોજ પ્રભાવ છે તમારી વિહારભૂમિની ચોતરફ સવાસો સનાસો યોજન સુધી “પૂર્વે ઉત્પન્ન થયેના રોગરૂપી વરસાદો તમારા વિહારરૂપી પવનની જામિઓથી પ્રયાસ “વિના વય પામી બળ્ય છે, અને રાજાઓએ નારા કરેલી અનીતિની જેમ આપ જ્યાં “વિહાર કરો છો તે પૃથ્વીમા ચૂષક, ટીક અને સુડા વિગેરેની ઉત્પત્તિરૂપ કૃતિસ “કૃતિઓ પણ પ્રગટ થતી નથી તમારી કૃપારૂપી પુષ્કરાન્તની વૃદ્ધિથી પૃથ્વીનાર અંદ “સેન અને દ્રવ્યાદિ કારણોથી ઉત્પન્ન થયેલો વૈરરૂપ અગ્નિ પણ ચાત થઈ બળ્ય છે હે “નાથ ! અશિવનો ઉચ્છેદ કરવામા પડહરૂપ તમારો પ્રભાવ પૃથ્વીમા પરિભ્રમણ કરતો “હોવાથી મનુષ્યવૈકાના ચતુરૂપ મારી વિગેરે રોગો ઉત્પન્ન થતા નથી નિશ્ચના એક “વત્સળ અને વૈકાના મનોરથને નાંનારા તમે નિચરતા હોનાથી ઉપતાપને કરનારી “અતિવૃદ્ધિ અને અવૃદ્ધિ પણ થતી નથી તમારા પ્રભાવથી સિંહના નાદથી હાથીઓની

પાયજોથી એ રાત્ર પૃથ્વીને ચોતરફ આઘાતન કરતા સહસ્રાશ્રન નામના ઉપતન મર્મપે ઘૂંઘા પછી માનથી જેમ મહાસુનિ ઉતરે તેમ મગરરાત્ર ઉવાનદારની મુવલવિદી ઉપર હાથીપરથી ઉતર્યા, અને પેતાના જીવ ચામર અને રાજ્યના ગ્રીષ્મ નિહો પલ તેણે ડાડી દીધા, કારણ કે નિનીત પુરુષોનો એવોજ ક્રમ છે તેણે વિનયવડે પગમાંથી ઉપાનનો સાગ કર્યો, છડીનારે આપેના હરતાનનખનની પા ઉપેસા કરી, અને મમનમરલની સમીપે નગરના નરનારીઓની સાથે એ રાત્ર પડે ઘાડીને ગયા પછી મકરમકાલિએ સૂર્ય જેમ આકાશના આગલામાં પ્રવેશ કરે તમ કનરદારથી મમનમગ્નમાં પ્રવેશ કર્યો ત્યાં જગદ્ગુરુને તપ પ્રસિદ્ધિ અને નમ માર કરીને અમૃતના જેવી મહુર ગિરાથી સ્તુતિ કરનાનો આરંભ કર્યો—

‘હે પ્રભુ’ મિથ્યાદષ્ટિને કે પાત કાળના સૂચ સમાન અને સમકિત દષ્ટિને અમૃ તન્ન અજન નમાન તેમજ તીર્થકરણાની નરમીને તિનકરૂપ આ ચક્ર તમારી અજગ પૃથ્વી પ્રમથુ છે આ જગત્માં તમે અકજ સ્વામી છો એમ કહેનાને અમે કેરે કેરું નમના મિથી પેતાની તજની આગળી કચી કરી હાય તેમ જણાય છે જ્યારે તમેના નામે પગલા મટે છે, સારે મુરબસુરો કમળ સચવાના મિથી કમળના નવનગરી વરમીને નિત્યારે છે તન, તીન, તપ અને જાવ એ ચાર તજના પવને એક નામ કહેનાને માટ તમે ચાર મુખનાળા થયા છે, એમ કહુ માનુ લુ આ તન તનનુ તન દાસી રક્ષા કરનાને તમે પ્રતેષા છે, તેથીજ દેવતાઓ એ આ તન નહ કેવલ જણાય છે તમે પૃથ્વીમાં નિદાર કરો છે, સારે કાલ્યે અનુભવી થો, અચ, પાત તમા કા આતપ નથી, કેમકે સૂરનો ક્રમ ચાપત્યારે અ તાર સુનુપ જુ ચક્રેજ નહીં કેવ, રામ, તપ અને તદી મુજ પૃથ્વી પ્રમથા ચિત્ત અનુવન નદેશ છે એવી રીતને મદારનો પ્રગમદિમાં તીર્થકે ચિત્ત ધીઅન અને કરત તરી વન્દ, ને, તપ, રામ અને તન નામના પાય દષ્ટિઓના નિરો તનદરી અનગ ત્રિક ચક્રના જેમ ત્રિદેવતાને બજતા નથી મા જનુઅ આગે કેવી કાવેરનાં સદાના નથી અમે હાય તેમ એકમથે તમાગ અનુતી ઉદનના કે આતપ કે તમા નગાને રાય થાનો છે એમ નિત્યારે દેવતાનુ નુતવી જગજ તરીના અને વિવ પુષ્પોની તુટિની પૃથ્વીની પૂલ કરે છે હે અનુદન’ કીન્ને તન તાત કી તમાની તરક્ષિત કરે છે, અને તમાગથી અનુવન નકર તરી, તા એવ તનુપ થાન તમાગથી વિનુપ તુતિપા થક છે અને અનુદન નાલ થ ને કરે છે તે કુદેશની ને સી મતિ થાની તમા કને નેકદિ નેકે રાત્ર તન તુદેશને કીદે રાત્ર તુદેશનુ ને કીદેશ કદેશ રાત્ર તમા નાલનથી નવકાર પ્રવેશ તુતો જનુ નમાક નમારે ને તને યે તેવી નેના નમાક કુદેશ યે જનુ નમાક નમાક તન તમા નથી

ચિન્મોની પેઠે સક્રિય કરનાર, પાંચગોળને નયક અને મહા ઉત્કટ એવો શ્રી મજ્જતુનો નમય આગે બહીની અદરના મણેની જેવા પાડ દુરુ પવન વાસ છાયા સૂચ પોતાના અગિના મિત્રાની જેવા તટકરે સત્ પ્રનામના સાચા તે મમયે નયના પાંચ લોચે નવીપ આગે આવના જટ પ્રાટ વિશ્રામ નેના સાચા અને પાણીની પગે પગે પ્રેમથી કરી જગપ્રાન કરીને આગાદના સાચા મદિદે નિશાએ પી અમે પેલી દોય તરી પોતાની જીવ્યાઓનું અકરના કરના સાચા અને નિરંકરના પુરુષોના યજ્ઞોનું અપમાન કરીને નવીના મનની અ. પ્રેમથી કરના સાચા પોતાના પા પડના હતા તાજન નારવીઆનું અપમાન કરીને જામે કુમારોં ગદેના વૃષા પદમે સાગર જના સાચા સૂચના તપેના પોતાની સોચના જેવા કિ મો પી મીપના પીટની જેન પમુ અને મનુષ્યોના ધરીના આતે દુ આગેના સાચા સૂચ દમેવા પોતાના કિ મોને તપાવેલા પોતાના દેશાની જેવા કરના સાચા અને પૃથ્વીની જગ નાગેના નાખેના છાણના અગિની જેનુ વિનમપાકુ ધારણ કરના વાની. નારનાદેની શ્રીઓ નાગમા આવતી નદીઓમા પેસી કનનિનીના નાગના નદલ કરી કરીને પોતાના મગમા નાખના ના પી, નાયની પુરધીઓ પનીના નદ બી અથેલા નસોવી અમે જગદ્ર થયેલીઓ દોય તેન નાગના સ્ત્રી સોજના સા પી પાંચલોચે પનાય, તાત, દિત્તાન, કનન અને કંડી પતોના પખા કરી સાનવી થયેના ધનનો ડે કરના સાચા

પડી ની મજ્જતુની ચિનિની પેઠે પ્રાસરીઓની મનિને નાય કરના મેના ચિન્કસામી નામજતુ આવી આક્રમના યજ્ઞની નાકક મનુષ્યને ધારણ કરતા અને સારખી ખાણેની વૃષ્ટિ કરતા વ નાદ નદી આગેના નન નયના લોચેએ તેને ધણ તાસથી એવો ન નેન નમગાવેના કુખાલીઆની પેઠે રીજાનીને ભમાવીને ખાગેઢની પેઠે મધના નર્ લોચેને મીનના સાચા આક્રમ નુધી ગયેલા અને પ્રન તા એના જગના પૂાએ પાંચના દુલ્યની પેઠે નદીઓના વિશાગ તટને ભેડી નાખ્યા મેના જગેએ પૃથ્વીના ના નીના ખાગને ન એ કર્યો, કેનકે જડ પુરુષોનો ઉદય ધાય તોપાતુ તેને વિવેક કયાથી આવે ? જગ, કાલ અને કદનવી નાગના દુગ મપણને લીધે એક ગાદ પાલ નો ચોત નેવો થના સાચા પાંચલોચે પોતાના અનુ સુવી નના કાનના નવન નાની અમે બ રનનાવી નુકા થયા દોય તમ વીને ધીને નાના ના સા એક ન્તે પાંચલોચેને અટકનનાને અમે દુટ દેવે નાદના મિત્રવી પોતાના ખાણેથી બોાગને પનાયા દાય તના જગપ્રસાદો ખળના સાચા ચક્રો પ્રવેશી ચિકટ થયેલા છાના સત્ક પુત્રી જના સાચા, તે પૃથ્વીએ અમે પોતાના ધણ કાલી થયેના મનના ડાચી નન કર્યો દોય તના જલ્પના સાચા હટને ચનાનારા બોએ નાગમા નીને કારી જનુને સારણ કરીને આકરના કરના કટો પોતાના નરણે

અવ નિચારણિઆના મનના કૃતાય નથી—યથ ૩ નયન્યપણે પત્ત ધ્રીગમે
નુગ કૃત તમાગી એવા કં છે કા નકે મુખ—અદ્યમુ પુરુષો પત્ત ભાગ્યના યોગથી
મન્ય થયેલા અર્થેમા ઉદામપણે ગ્દેના નથી” ૧

એવી રીતે ભગવતની નુનિ કીને નિનપવટે જગ પદ્મ દવી, અગરચકી છદ્દની
પગારે નેગ અને નગનાગીઆનો મમૂદ તની પાછગ બેઠે એવી રીતે મમવસગણના
દેર નુગા ગાની અદર બખિવટે અણે ધ્યાનમા ગિય ગ્દેનો દોય તેમ અનુવિધ
નય આડીને નેગ બીજા ગ ની મપ્ય નય અને નોળીઆ વિગેરે નિર્ધેરો અનિ
ને પત્ત પ્રી પગપર મિત્રોની પેરે વનલા નેગા ત્રીજા ગમ્માં પ્રજુની એવાને માટે
અને ન મુભુર અને મનુષ્યાના વાદનો ગ્દેવા દતા એ પ્રમાણે મવના એગ પડી
એ પાચન મુધી પ્રમરતી અને મવ બાધાઓમા મમજની મધૂરગિરાથી ભગવાન
અગ્નિ-વામીએ ૫મ દેશના દેવાનો આગ બ કર્યો—

“અદો” મુ ૧ બુદ્ધિવાગ્ધ પ્રાણીઓ વૈદ્ય મણિની બુદ્ધિથી કાયને મદા કરે તેમ
આ અમાગ મમારને મારવાગે અણે છે દરેક કાણે બધાતા વિનિધ પ્રકાગના કર્મોથી
પ્રાણીઓને આ નમાર દોદોથી વૃક્ષની જેમ વૃદ્ધિ પામે છે કર્મના અભાવથી સમાગનો
અભાવ થાય છે, તેથી વિદ્વાને એ કર્મનો નાશ કરવાને માટે સદા પ્રયત્ન કરેલો કર્મનો
નાશ શુભધ્યાનથી થાય છે તે ધ્યાન અદ્ધા, અપાય, વિપાક અને મસ્ત્યાનના
નિવનથી આગ પ્રકારનુ છે તેમા જે આપન પુરુષોનુ વચન તે આજ્ઞા કહેવાય છે
તે એ પ્રકારની છે તેમા પહેલી આગમઅગા અને બીજી હેતુવાદઆજ્ઞા જે શબ્દથીજ
પદાર્થોને પ્રતિપાદન કરે છે તે આગમ કહેવાય છે; અને બીજા પ્રમાણેના મત્રાત્થી
પદાર્થોને પ્રતિપાદન કરે છે તે હેતુવાદ કહેવાય છે આ બન્નેનુ તુ ય પ્રમાણ
નેજવાને જે દોષરહિત કામોથી આગ્રહ્ય થાય તે સ્વસ્થથી પ્રમાણ કહેવાય છે
ગ, દ્રેષ અને મોહ એ દોષ કહેવાય છે તે અર્જન ઉત્પન્ન થતા નથી, માટે દોષરહિત
કામોના ઉત્પન્ન થયેલુ એવુ એ અર્જનોનુ વચન પ્રમાણ છે તે (વચન) નય અને
નગાલથી સિદ્ધ, પૂર્વોપર વિદોષ વિતાનુ, બીજા બગિદ શામનોથી પણ અપ્રતિસિધ્ધ
નય ઉપામ પ્રતીક્ષા વિગેરે બહુ શાસ્ત્રથી નહીએના મમુદ્રરૂપ, અનેક અનિશ્ચયોની
સામ્રાજ્યનકમીયા મોમિન, દરબચ પુરુષોને દુવલ, ભય પુરુષોને મુલમ, ગણિ
પિટકપણે રહેલુ તેમજ મનુષ્ય અને દેવનાએ નિત્ય નુનિ કરવાને થો ય છે એવા
આગમવચનોની અગાનુ આલબન કરીને સ્વાસ્થાદ ન્યાયના યોગથી દ્રવ્યપર્થાયરૂપે
નિત્યાનિત્ય વસ્તુઓમા, તેમજ ન્વરૂપ અને પગરૂપથી સર્વઅમરૂપણે રહેના પદાર્થોમા
જે ચિગ પ્રતીતિ કરવી તે આજ્ઞાવિચય ધ્યાન કહેવાય છે”

૧ આ રનુનિમા દેવના રક અનિશ્ચયેનુ વચન છે

“જ્યોત્ષ્ણે જિનમાર્ગનો સ્પર્શ કર્યો નથી, જ્યોત્ષ્ણે પરમાત્માને જાણ્યા નથી અને જ્યોત્ષ્ણે પોતાના આગામી કાળનો નિચાર કર્યો નથી તેના પુરુષોને હજારો અપાય (નિધ્નો) થાય છે. માયામોહથી અનકાંથી જેનું ચિત્ત જગત્તે થયેલું છે એવું પ્રાણી નું નું પાપ કરતો નથી ? અને તેથી તે કયા અપાય (કષ્ટ)ને પામતો નથી ? જ્યોત્ષ્ણે પ્રાણી નિચાર કરે કે નાગી, તિર્યચ અને મનુષ્યોમા જે જે કુળ મે ભોગ યા છે તે ચિત્તરહિત એવા ભોગ પ્રમાદનડેજ છે. પગમ બોલીબીજને મેજગ્યા જા પચ મન, વચન અને કાયાનડે કરેલી કુદૃષ્ટ ચેષ્ટાઓથી મેજ ભોગ પોતાના મનના ઉપર અશ્નિ પ્રજ્વલિત કર્યો છે. મુક્તિમાર્ગ મારે સ્વાધીન છતાં કુમાર્ગને ગોધી તે ભોગે આવીને મેજ ભોગ આત્માને અપાયો (કષ્ટો) મા નાખ્યો છે. જેમ મારે રાજ્ય પ્રાપ્ત થયા છતાં પણ મૂખ માણસ ભિક્ષાને માટે પરિશ્રમણ કરે તેમ મોક્ષ સામાન્ય મારે સ્વાધીન છતાં પણ મારા આત્માને હું મસાગમા ભ્રમણ કરાવું છું આ પ્રમાણે રાગ, દ્વેષ અને મોહથી ઉત્પન્ન થતા અપાયોને ચિત્તવત્તામા આવે તેનું નામ અપાયવિવચન નામે ધ્યાન કહેવાય છે.”

“કર્મનું જે ક્ષણ તે વિપાક કહેવાય છે તે વિપાક મુલ અને અમુલ એમ બે પ્રકારનો છે, અને દ્રવ્ય ક્ષેત્રાદિકની સામગ્રીવડે તે નિચિતરૂપે અનુભવનામા આવે છે તેમા સ્ત્રી, પુષ્પોની માળા અને આદ્ય દ્રવ્ય ત્રિગોના ઉપભોગથી મુલ વિપાક કહેવાય છે, અને સર્પ, રાક્ષસ, અશ્વિ અને ગ્રેહ ત્રિગોરથી જે અનુભવ કામ્ય તે અમુલવિપાક કહેવાય છે (દ્રવ્યવિપાક) મહેન, નિમાન તથા ઉપવત્તાદિકમા નિવાસ કરવાથી મુલવિપાક કહેવાય છે, અને રમશાન, જગત્તે તથા અરણ્ય વિગેરેમા રહેવાથી અમુલવિપાક કહેવાય છે (ક્ષેત્રવિપાક) યાદ અને તકકારહિત એવી વસતીદિક ઋતુમા ભ્રમણ કરવાથી મુલવિપાક કહેવાય છે, અને તકકા તથા યાદનાળી ઝીંમ અને હેમત ઋતુ વિગેરેમા ભ્રમણ કરવાથી અમુલવિપાક કહેવાય છે (કાળવિપાક) મનની પ્રસન્નતા અને સતોષ ત્રિગોરેમા મુલવિપાક થાય છે, અને ક્રોધ, અહકાર તથા ગૌરવણા ત્રિગોરેમા અમુલવિપાક થાય છે (ભાવવિપાક) દેવપણામા અને ભોગભૂમિ સબધી મનુષ્યાદિ જનમા મુલવિપાક થાય છે, અને કુમનુષ્યપણામા, તિર્યચપણામા અને નરક ત્રિગોરેમા જનમા અમુલવિપાક થાય છે (ભવવિપાક) કદ્યુ છે કે “દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ અને જનને પાર્શ્વે કર્મોના ઉચ્ચ, સમ, સ્થોપરમ અને ઉપરમ થાય છે” એવી રીતે દ્રવ્યાદિ સામગ્રીના યોગથી પ્રાણીઓને તેમના કર્મો પોતપોતાનું ક્ષણ આપે છે તે કર્મના મુખ્ય આક્રેષ્ણ છે તે આ પ્રમાણે—વસ્તુના પાટાથી નેત્રની જેમ જે કર્મના ઉદયથી સવસ સ્વરૂપનાજા જાતનું જ્ઞાન હમેશા રૂપાદિ અથ તે જ્ઞાનાવરણીય કર્મ કહેવાય છે, મતિ, શ્રુત, અવધિ, મન પર્યાય અને કેવળ—એ પાંચ જ્ઞા

નન બેઠે, તે પોતે આપણા હૃદયથી એ જ્ઞાનાવગમીયના એ પ્રભાણે પાય
બેઠે. પાય નિહા અને આ દેશનોની ૭ અવનિ (અવન) ને જ્ઞાનાવગમીય
કમ રહેવાય છે. ૪૪મ પાનાના ગ્રામીને જ્ઞેવાને ઈચ્છના પુરૂષ પ્રતિદાગ્ના નિ
પેાથી બેઠે શકે નહીં તેમ જોના ઉદયથી આત્મા ૫૧. જોઈ શકાય નહીં તે દેશ
નાવગમીય દેશાય છે. મપયા નિષ્ઠ કાલી અર્ધની પાના અથ ભાગનો આગ્રાદ
વા જેવું દેશનીય કર્મ રહેવાય છે ને મુખના અને દુખના અનુભવરૂપ સ્વમાન
નપુ રાવાથી બ પ્રાનુ ૩ પ્રાન પુરૂષેએ મોહનીય કર્મને મસ્થાન તુ ય
રહેતુ છે. કાળુ કે ન કમના ઉદયથી મોહ પામેનો આત્મા કૃત્સાદૃત્યને સમજી શકો
નથી તેમા મિથ્યાદષ્ટિપાત્રના વિષાકને કન્યા દેશનમોહનીય નામે કર્મ કહેવાય છે,
અને વિ નિને પ્રતિવેષ કન્યા ને આરિત્રમોહનીય કમ કહેવાય છે મનુષ્ય, તિર્યચ,
નાગથી અને દેવનાના બેઠથી આયુષ્યકર્મ આગ પ્રકાગ્નુ છે ને પ્રાણીઓને પોત
પોતન ભવને વિષે બરીખાનાની પેટે પાકી રાખનાર છે અને બનિ વિગેરે વિચિત્ર
જાને કન્યા નામકર્મ ચિત્રકારના જેવું છે, એનો વિષાક પ્રાણીઓને શરીરમા પ્રાપ્ત
થાય છે હૃદય અને નીચ એ એ પ્રગરતુ ગોત્રકર્મ હંચા નીચા ગોત્રને પ્રાપ્ત કરા
વના છે ને સ્ત્રીપાત્ર અને મદિરાપાત્રના બેઠને કરનાર કુભારની જેવું છે જેનાથી
બાપિન થયેલી જ્ઞાનાદિક સંબિધઓ ડૂળીભૂત થતી નથી તે અતગાયકર્મ બહારીની
જેવું છે એવી રીતે મૂળ પ્રકૃતિઓના તે તે પ્રકારના વિષાકને ચિતવવું તે વિષાક
વિષય ધર્મધ્યાન કહેવાય છે "

૧ ચિત્તિ ઉત્પત્તિ અને યયરૂપ અદિ અતરદિન લોકની આકૃતિ જેમા ચિત
વવાના આવે ત મસ્થાનવિષય ધ્યાન કહેવાય છે આ લોક કદી ઉપર હાથ મૂકના
અને પગ પહોંચા કરીને રહેવા પુરૂષની આકૃતિ જેવો છે, અને તે ચિત્તિ, ઉત્પત્તિ અને
નાશરૂપ પયોયોવાળા દ્રવ્યોથી પૂરાઈ રહેલો છે એ નીચેથી વેત્રામનનો જેવો છે,
મધ્યમા ઝવરની જેવો છે, અને ઉપર મૃદગની જેવી આકૃતિવાળો છે એ લોક તણ
જગત્થી બ્યાપ્ત છે એમા મહાબળનાન ધનભોધ, ધનવાન અને તનુવાનથી નીચેની
નાન પૃથ્વીઓ વીંછાઈ રહેની છે અધોલોક, તિર્યંગ્લોક અને ઊર્ધ્વલોકના બેઠથી
ત્રય જગત્ કહેવાય છે તે ત્રણે લોકના વિભાગ રચકપ્રદેશની અપેક્ષાથી પડે છે મેરૂપ
વતની અદર મધ્યમા ગાયના જનને આકારે આગ આકાશપ્રદેશને શકનારા આગ
ની અને આગ આકાશપ્રદેશને રાકનાગ ચાર ઉપર એ પ્રભાણે આક રચકપ્રદેશ છે
ત રચકપ્રદેશની ઉપર અને નીચે નવમો નવમો યોગન સુધી નિયત્લોક કહેવાય છે તે
નિયત્લોકની નીચે અધોલોક રહેનો છે તે નવમો યોગને ન્યૂન સાન રાજ પ્રમાણ છે
અધોલોકમા એક એકની નીચે અનુક્રમે સાન બૃહિઓ રહેની છે, જે બૃહિમા નપુ સકેદી
નાગડીઓના બચક નિનામો છે તે સાત પૃથ્વીના ગ્લપ્રભા શકરાપ્રભા, વાતુકાપ્રભા,

પદ્મપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમઃપ્રભા અને મહાતમપ્રભા એવા માન નામ છે તે પૃથ્વીઓ જડાદ્રમા અનુક્રમે રત્નપ્રભાથી માટીને નીચે નીચે એકવાપ એ શીહજર, એકવાપ બત્રીશહજર, એકનાપ અઢ્યાવીશહજર, એકવાપ વીશહજર, એકનાપ આગ્રહ જર, એકવાપ સોળહજર અને એકવાપ આઠહજર યોજનના વિભાગવાળી છે તેમા રત્નપ્રભા નામની પહેલી પૃથ્વીમા ત્રીચનાપ નરકાવામા છે, બીજી નરકભૂમિમા પચીગવાપ નરકાવાસા છે, ત્રીજી નરકભૂમિમા પદર સાપ નરકાવામા છે, ચોથી નરકભૂમિમા દશનાપ નરકાવામા છે, પાચમી નરકભૂમિમા ત્રણનાપ નરકાવામા છે, છઠ્ઠી નરકભૂમિમા પાંચે ઓછ એકવાપ નરકાવાસા છે, અને સાતમી નરકભૂમિમા પાચ નરકાવાસા છે, એ રત્નપ્રભાદિ સાતે ભૂમિઓની દરેકની નીચે મધ્યમા વીશહજર યોજન જડાદ્રમા ધનાધિ આવેલો છે, ધનાધિની નીચે મધ્યમા અસપ્ત યોજન સુધી ધનવાત આવેલો છે, ધનવાતની નીચે અસપ્ત યોજન સુધી તનુવાત ગહેલો છે, અને તનુવાતથી અસપ્ત યોજન સુધી આકાશ ગહેલુ છે એ મધ્યની જડાદ્રથી અનુક્રમે ઓછ થતા થતા ધનાધિ વિગેરે પ્રતિ કક્ષણના આકારને ધારણ કરી રહેના છે રત્નપ્રભા ભૂમિના પ્રાતભાગમા પગિધિની પેઠે ફરતા વનયાકારે રહેલા ધનાધિનો વિસ્તાર છ યોજનનો છે તેની ફરતુ મહાવાતનુ મડળ સાડાચાર યોજન છે, અને તેની ફરતુ તનુવાતનુ મડળ દોઢ યોજન છે એ પ્રમાણેના રત્નપ્રભાની ફરતા મડળના માનની ઉપરાત શર્કરાપ્રભા ભૂમિની ફરતો ધનાધિમા યોજનનો ત્રીજો ભાગ વધારે છે, ધનવાતમા એક ગાઉ વધારે છે, અને એક ગાઉનો ત્રીજો ભાગ તનુવાતમા વધારે છે શર્કરાપ્રભાના વનયના માનની ઉપરાત ત્રીજી ભૂમિની ફરતા મડળમા પણ એજ પ્રમાણે વધારો થાય છે એવી રીતે પૂર્વના વનયના માનથી પછીના વન યોના પ્રમાણમા સાતમી ભૂમિના વનય સુધી વધારો થાય છે એ ધનાધિ, મહાવાત અને તનુવાતના મડળો ઉચાદ્રમા પોતપોતાની પૃથ્વીની હંચાઈની જટનાજ છે એવી રીતે એ સાત પૃથ્વી ધનાધિ વિગેરેએ ધારણ કરેલી છે, અને તેમાજ પાપક્રમે ભોગવનાના સ્થાનકરૂપ નરકાવાસાઓ આવેલ છે એ નરકભૂમિમા જેમ જેમ નીચે જઈએ તેમ તેમ યાતના, રાગ, શરીર, આયુષ્ય, લેરયા, દુઃખ અને ભયાદિક અનુક્રમે વધતા નધતા છે એમ નિશ્ચય સમજવુ "

" રત્નપ્રભા ભૂમિ એકવાપ ને એ શીહજર યોજન જડાદ્રમા રહેલી છે, તેમાથી એક એક હજર યોજન હંચે અને નીચે છેડી દેતા બાકી રહેના ભાગની અદર ભવન પતિઓના ભવનો ગહેલા છે તે ભવનપતિઓ દક્ષિણ અને ઉત્તર દિશામા જેમ રાજ માગમા મકાનોની પકિતઓ હોય, તેમ પકિતબધ રહેલા જીવનોમા રહે છે તેઓમા

૧ આ પ્રમાણે વધારો કરતા સાતમી પૃથ્વીના પ્રાત ભાગમા વનયાકારે મનોદાનિ આઠ યોજન ધનવાત છ યોજન અને તનુવાત એ યોજન રહેલા છે

મુષ્કમ્બિકા ચિન્દવાળા અમુકુમાર જનપતિ છે, કૃણા ચિન્દવાળા નાગકુમાર છે, વજ્રા ચિન્દવાળા વિદ્યુતકુમાર છે ગાંડા ચિન્દવાળા મુપ્પલકુમાર છે, ધના ચિન્દવાળા અમ્બિકુમાર છે, અશ્વના ચિન્દવાળા વાયુકુમાર છે, વદ્ધમાનના ચિન્દવાળા નિનિ કુમાર છે, મહાન્દ ચિન્દવાળા ઉદાપિ કુમાર છે, રેમનીન્દના સાંઘનવાળા ત્રાપકુમાર છે, અને દાશીના ચિન્દવાળા દિગ્દીકુમાર છે તેમા અમુ કુમારના અંગને જાગી નામે ને દેંદ્રો છે, નાગકુમારના ધગ્ધ અને જૂતાન નામે ને દેંદ્રો છે, દી અને દગિસદ નામે નિધુકુમારના ને દેંદ્રો છે, નુપત્રકુમારના નેલુદેવ અને વડાની નામના ને દેંદ્રો છે, અગ્નિકુમારના અગ્નિચિષ્ અને અગ્નિમાળવ નામના ને દેંદ્રો છે વાયુકુમારના વેનજ અને પ્રમજન નામના ને દેંદ્રો છે, અનિનકુમારના મુદાપ અને મદાપ નામના ને દેંદ્રો છે, ઉપિકુમારના જલકાવ અને જલપ્રમ નામના ને દેંદ્રો છે, ક્રીપકુમારના પૂજ અને અવશિષ્ટ નામના ને દેંદ્રો છે, અને દિકુમારના અમિત અને અમિતરાદન નામના ને દેંદ્રો છે "

"રત્નપ્રભા બુમિના ઉપર મૂળી રીધેલા દશર યોજનમાથી ઉપર અને નીચે એ એ યોજન ઊંડી દેતા મધ્યના આઠમો યોજનમા દસિષ્ણેનાં શ્રેણીની અંદર આઠ પ્રકારના વ્યતરોની નિકાય વમે છે તેમા પિયાચ વ્યતરો કદબ વૃક્ષના ચિન્દવાળા છે, જૂત વ્યતરો મુસમ વૃક્ષના ચિન્દવાળા છે, યસ વ્યતરો વટવૃક્ષના ચિન્દવાળા છે, ગસમવ્યતરો ખદ્વાગના ચિન્દવાળા છે, કિતર વ્યતરો અગ્રોક્વૃક્ષના ચિન્દવાળા છે, કિપુરુષ વ્યતરો ચપેક્વૃક્ષના ચિન્દવાળા છે, મહોરગ વ્યતરો નાગકુ વૃક્ષના ચિન્દવાળા છે, અને ગધવ વ્યતરો તુલરવૃક્ષના ચિન્દવાળા છે તેમા પિયાચ વ્યતરોના કાળને મદાકાળ નામના દેંદ્રો છે, જૂત વ્યતરોના સુરુષ અને પ્રનિરુષ નામના દેંદ્રો છે, યમ વ્યતરોના પૂજભદ્ર અને માણિભદ્ર નામે દેંદ્રો છે, ગસમ વ્યતરોના ભીમ અને મદાભીમ નામે દેંદ્રો છે, કિતર વ્યતરોના કિતર અને કિપુરુષ નામે દેંદ્રો છે, કિપુરુષ વ્યતરોના સતપુરુષ અને મદાપુરુષ નામે દેંદ્રો છે, મહોરગ વ્યતરોના અગ્નિકાચ અને મદાકાચ નામે દેંદ્રો છે, અને ગધવ વ્યતરોના ગીતરતિ અને ગીતયશ નામે દેંદ્રો છે અહીં રીતે વ્યતરોના સોળ દેંદ્રો છે "

"રત્નપ્રભા બુમિના ઉપર મૂળી રીધેલા સો યોજનમાથી ઉપર અને નીચે દશ દશ યોજન ઊંડી દેતા બાકી રહેલા મધ્યના એવી યોજનમા વ્યતરોની બીજી આઠ નિકાયો રહેલી છે તેમના અપ્રસાપ્ત, પચપ્રસાપ્ત, ઋષિનાદિત, જૂતવા દિત, કદિત, મદાકદિત, કુમાડ અને પચક એ આઠ નામે છે તે દરેકના ને ને દેંદ્રો છે તેમના મનિહિત ને સમાન, ધાવ ને નિધાવ, ઋષિ ને ઋષિયાળ, ઇશ્વર ને મહેશ્વર, સુવાચક ને વિશાળ, હામ ને હાસરતિ, સ્વેન ને મદાસ્વેન, પચન ને પચકાધિપ એવા નામ છે " તે વાલમ્યતર કહેવાય છે

લામે તેવી રીતે ગ્રહેષ્ટ છે, અને તેઓ સ્વયંભૂમણ સમુદ્રની અવધિ કરીને લક્ષ લક્ષ થે જનવડે અતરિત થયેના પોતપોતાની પક્તિઓવડે હમેશા નિયર રહેના છે ”

“ મધ્યલોકમા જ બૂદ્ધીપ અને સ્વયંભૂમણ સમુદ્ર વિગેરે મારા સારા નામોનાળા અમખ્ય દ્વીપો અને મસુદ્રો એક બીજાથી બમણા બમણા વિસ્તારમા ગ્રહેના છે પૂર્વવા પૂર્વદ્વા દ્વીપોને મસુદ્રો વીટીને રહેલા હોવાથી તેઓ વધવના આકારવાળા છે, તેમા સ્વયંભૂ નામે મહોદધિ છે લો છે ”

“ જ બૂદ્ધીપની મધ્યમાં સુવલના યાજની જેનો જોળાકાર મેરૂપર્વત રહેલો છે તે પૃથ્વીતળની નીચે એક હજાર યોજન બમિમા હડો હેલો છે, અને નવાણુ હજાર યોજન ઉપર છે હથ હજાર યોજન પૃથ્વીને તમે વિસ્તારવાળો છે, અને ઉપર એક હજાર યોજન વિસ્તારવાળો છે ત્રણલોકથી અને ત્રણ કાંડથી તે પર્વત વિભક્ત થયેલો છે સુમેરૂ પર્વતનો પહેલો કાંડ મુદ્ધ પૃથ્વી, પાપાલ હીંગ અને ચક્રરાથી ભરપૂર છે તેનું એક હજાર યોજન પ્રમાણ છે તે પછી તેનો બીજો કાંડ ત્રેસક હજાર યોજન સુધી જાતવત રૂપુ, મ્હાટિક, અકલ અને સુવલવડે ભરપૂર છે મેરૂનો ત્રીજો કાંડ છત્રીય હજાર યોજનનો છે તે સુવર્ણ ચિનામય છે, અને વૈદ્ય ગ્લની તેની ઉપર સુદર ચૂનિકા હંચાઈમા આવીય યોજન છે મૂળમા તેનો વિસ્તાર બાર યોજન છે, મધ્યમા આઠ યોજન છે, અને ઉપર ચાર યોજન છે મેરૂપર્વતના તળમા ભદ્રશાળ નામે વન વડ્ય કાંચે ગ્રહેલું છે ભદ્રશાળ વનથી પાચમો યોજન હંચા જઈએ ત્યારે મેરૂ પર્વતની પહેલી મેખળા ઉપર પાચમો યોજનના દરના વિસ્તારવાળું બીજું નદન નામે વન છે તે પછી સાડીબામડ હજાર યોજન જઈએ ત્યારે બીજી મેખળા ઉપર ગટનાજ પ્રમાણનું ત્રીજું મૌમનમ નામે વન ગ્રહેલું છે એ મૌમનમ વનથી છત્રીય હજાર યોજન જઈએ ત્યારે ત્રીજી મેખળા ઉપર મેરૂને માથે પાંડક નામે ગાયુ સુદર વન આવેલું છે તે ચૂનિકાની રૂનું આગમો ને યોગલુ યોજનના વિસ્તારવાળું નવલકાંચે છે ”

“ આ જ બૂદ્ધીપમા સાત ખંડ છે તેમના જગત, હૈમવત, હરિવર્ષ, મદ્રાનિદેહ, મ્યઃ, દૈગ્ધ્યવન અને ઐશ્વત્ર એવા નામ છે દમિત્રમા અને ઉત્તરમા એ ક્ષત્રોને જી ૧ પાંડનાગ વધધ પવનો છે તેનના દિમચાન, નદાદિમચાન, નિવધ, નીલવત, ચક્રમી અને શિખરી એવા નામ છે તે પર્વતો મૂળમા અને ટોરે તુ ય વિસ્તારથી છેમે છે તેમા પ્રથમ પૃથ્વીના અદ્ય પચીય યોજન ઉટા સુવચનય દિમવત નામે પર્વત છે, તે મા યોજન હોય છે બીજો મદ્રા દિમવત પર્વત હાથમા અને હંચાઈમા તેથી બમણો છે, અને તે અચુન અગિના સુવચનો છે તેનાથી બમણા

૧ જમિમા હજાર યોજન દેવી નરનેથી વધરતો મા ૫ જન અદિકેકમા જાતના નરને નરેન્દ્ર અને નરેન્દ્ર ઉપરના નિવ પુલેષ્ઠ અને હૃદય ૧૦૦ લેખન ઉપરના જાતના મા રહેલ છે

પ્રમાણુવાળો ત્રીજો નિષ્પન્ન પર્વત છે, તે સુવર્ણ જવા વર્ણનો છે ચોથો નીલવત પર્વત પ્રમાણુમા નિષ્પન્ન તુલ્ય છે, અને તે ચૈદ્ય મણિનો છે પાંચમો રૂક્મી પર્વત રૂપ્યમય છે, અને પ્રમાણુમા મહાહિમવત તુલ્ય છે છઠ્ઠો શિખરી પર્વત સુવર્ણમય છે, અને પ્રમાણુમા હિમવત તુલ્ય છે તે સર્વ પવતો પાર્શ્વભાગોમા વિચિત્ર પ્રકાશના મણિ ઓથી ગોભે છે છુદ્દાહિમવત પર્વતની ઉપર એક હજાર યોજન લાંબો અને પાંચમો યોજન વિસ્તારનાગો પદ્મ નામે એક મોટો દ્રહ છે મહાહિમવત પર્વત ઉપર મહાપદ્મ નામે દ્રહ છે, તે પદ્મદ્રહથી લબાઈમા અને ત્રિશ્નાગમા બમણો છે તેનાથી બમણો ત્રિગિહિ નામે દ્રહ નિષ્પન્ન પર્વત ઉપર રહેતો છે તેના જોગ કંઠેરી નામનો એક દ્રહ નીચત ગિરિ ઉપર આવેતો છે મહાપદ્મ દ્રહની તુલ્ય મહાપુડરીક દ્રહ રૂક્મી પવત ઉપર છે, અને પદ્મદ્રહની તુલ્ય પ્રુડરીક દ્રહ શિખરી પર્વત ઉપર રહેતો છે એ પદ્માદિક દ્રહોમા જળની અદર દય યોજન ઉંડા ગયેના એવા વિકસ્વર કમળો રહેલા છે, એ છએ દ્રહોમા શ્રી, હી, ધૃતિ, શ્રીતિ, બુદ્ધિ અને લક્ષ્મી એ છ દેવીઓ અનુક્રમે પંચોપમ આયુધ્યનાળી રહે છે તે દેવીઓ સામાનિક દેવો, ત્રણ પર્વદાના દેવો, આત્મરક્ષકો અને સૈન્ય સહિત છે "

" જગત્સેત્રની અદર ગંગા અને સિંધુ નામે મોટી બે નદીઓ છે, હૈમવત સેત્રમા શહિતા અને શહિતાશા નામની બે નદીઓ છે, હરિવર્ષ સેત્રમા હરિમનિલા અને હરિકાના નામે બે નદીઓ છે, મહાનિરેહ સેત્રમા સીતા અને સીતોદા નામે મે મોટી નદીઓ છે, રમ્યક સેત્રમા નરકાના અને નારીકાતા નામની બે નદીઓ છે, હૈરણ્યવત સેત્રમા સ્વર્ણકુવા અને રૂપ્યકુવા નામની બે નદીઓ છે, અને ઐરવત સેત્રમા રક્તા અને રક્તાવતી નામની મે નદીઓ છે તેઓમા પહેલી નદીઓ પૂર્વ સમુદ્રમા જઈને મળે છે, અને બીજી નદીઓ પશ્ચિમ સમુદ્રમા જઈને મળે છે તેમા ગંગા અને સિંધુ નદી ચોદ હજાર નદીઓએ પરનરેની છે સીતા અને સીતોદા નદીઓ વિના દરેક બને નદીઓ તેથી નમળી બમળી નદીઓના પરિવારવાળી છે ઉત્તરની નદીઓ હસિણની નદીઓ જેટલાજ પરિવારવાળી છે સીતા અને સીતોદા નદી પાંચ લાખ અને બીજીય હજાર નદીઓના પરિવારવાળી છે "

" જગત્સેત્રની પહોળાઈ પાંચમો છત્રીય યોજન અને યોજનના ઓગળીય ભાગ કરીએ તેવા છ ભાગ (છ કળા) ની છે અનુક્રમે બમણા બમણા વિસ્તારવાળા પર્વતો અને સેત્રો મહાવિન્દસેત્ર સુધી છે ઉત્તર બાજુના નપધર પવતો અને સેત્રો હમિબના ૧૧૪૨ પર્વતો અને સેત્રોની જેટલાજ પ્રમાણુવાળા છે એ પ્રમાણે બધા વપધર પવતોતુ અને ખટોતુ પ્રમાણુ મમજતુ નિવસદ્રિથી ઉત્તર તરફ અને મેરથી હસિલ તરફ વિદ્યુત્રમ અને નીમનમ નામે પૂવ પશ્ચિમમા મે પવતો છે, તેમની હાથીના દાંતની જેવી આકૃતિ છે, અને છેવટે મેરપવતથી જરા સ્પર્શ કર્યા વિના છેટે રહેલા છે એ

ખન્નેની મધ્યમા દેવકુર નામનું યુગવિઆનું ક્ષેત્ર છે તેનો વિસ્તાર (ઉત્તર દક્ષિણ પહોળાઈ) અગિયાર દહા આદ્યો ને મેનામીય યોજન છે તે દેવકુર ક્ષેત્રમા મીનોદા નદીથી બેઠાયેના પાંચ દ્રહો છે તે પાંચે દ્રહની બન્ને બાજુ દય દય સુવનના પર્વતો છે, તેની એકત્ર મનુષી કાવાથી એ સુવગગિરિ થાય છે તે દેવકુરમાં મીનોદા નદીના પૂવ અને પાંચમ તટ ઉપર ચિત્રકૂટ અને વિનિચકૂટ નામે બે પર્વતો છે, તે દેવના એક દહા યોજન છે બૂમિ ઉપર પહોળા પહુ તેટલાજ છે, અને ઉપર વિઆગ નેથી અપો (૫૦૦ યોજન) છે મેરથી ઉત્તરમા અને નિનવત ગિરિથી દક્ષિણમા ગધમાદન અને માંયવાન નામે બે પર્વતો દાથીદાને આકાષે રહેવા છે તે મે પર્વતોની અદર મીના નદીથી ભિગ થયેના પાંચ દ્રહો છે તેની પગુ બન્ને બાજુ દય દય દોવાથી એકદર એ સુવનના પર્વતો આવેના છે, તેથી ઉત્તર કુરક્ષેત્ર થતુ રમણિક સામે છે તે મીના નદીના બન્ને તટ ઉપર યમક નામના સુવર્ણના બે પર્વતો રહેવા છે, તે ચિત્રકૂટ અને ચિત્રકૂટની જટલાજ પ્રમાણુવાળા છે દેવકુર ને ઉત્તરકુરની પૂવમાં પૂવવિદેહ આવેન છે, અને પશ્ચિમમા અપવિદેહ આવેલ છે તે પરમ્પર ક્ષેત્રાતરની જમ રહેલા છે તે બન્ને વિભાગમા પરમ્પર સચ્ચ રહિત અને નદીઓ તથા પર્વતોથી વિભાગ પામેના, ચક્રનર્મિનિ વિજય કરવા યોગ્ય મોળ સોળ વિજયો છે તેમા કચ્છ, મહાકચ્છ, સુકચ્છ, કચ્છવાન, આવર્ત, મગગા વન, પુષ્કળ અને પુષ્કળાવતી એ આઠ વિજય પૂર્વ મહાવિદેહમા ઉત્તર તરફ છે, વન્સ, સુવત્સ, મહાવત્સ, રમ્યવાન, રમ્ય, રમ્યક, રમણીય અને મગગાવતી એ આઠ વિજય દક્ષિણ તરફ છે પશ્ચ, તુપશ્ચ, મહાપશ્ચ, પશ્ચાત્તી, ચખ, કુમુદ, નવિન અને નક્ષિનાવતી એ આઠ વિજય પાંચમ મહાવિદેહમા દક્ષિણ તરફ છે, અને વપ્ર, સુવપ્ર, મહાવપ્ર, વપ્રાત્તી, કન્ધુ, સુવન્ધુ, ગપિના અને મપિલાવતી એ આઠ વિજયો ઉત્તર તરફ છે "

"અરતખડની મધ્યમા દક્ષિણકૂં અને ઉત્તરાકૂંને જુના પાડનારો વૈતાલ્ય પનત આવેને છે તે પર્વત પૂર્વ અને પશ્ચિમે સમુદ્ર પર્યંત વિન્નારમા છે, છ યોજન અને એક કોચ પૃથ્વીમા હડો છે, પચાસ યોજન વિન્નારમા છે, અને પચીસ યોજન દેવો છે પૃથ્વીથી દય યોજન ઉપર જઈએ ત્યારે તેની ઉપર દમિયુ અને ઉત્તરમા દય દય યોજન વિન્નારવાળી વિદ્યાધરોની બે શ્રેણીઓ છે, તેમા દક્ષિણ શ્રેણીમા વિદ્યાધરોના સપ્ત સદિત પચાસ નગરો છે, અને ઉત્તર શ્રેણીમા માઠ નગરો છે તે વિદ્યાધરોની શ્રેણી ઉપર દય યોજન જઈએ ત્યારે તેટલાજ વિન્નારવાળી વ્યતરોના નિવાસથી શોભિત એવી બને બાજુ મળીને બે શ્રેણીઓ છે તે વ્યતરોની શ્રેણી આની ઉપર પાંચ યોજન જઈએ ત્યારે તેની ઉપરના નવ રૂઠ આવેલા છે એવીજ રીતે ઐરવત ક્ષેત્રમા પણ વૈતાલ્ય રહેલો છે "

“જ્યુદ્ધીપની ફરતી કિલોડપ વજ્રમય જગતી આઠ યોજન હંચી છે તે જગતી મૂળમા બાર યોજન પહોળી છે, મધ્ય ભાગમા આઠ યોજન છે, અને ઉપર આ યોજન છે તેની ઉપર જળકટક છે, તે મે ગાઉ હંચો છે તે વિદ્યાધેનુ અદ્વિતીય મનોહર ક્ષીણસ્થાન છે તે જળકટકની પણ ઉપર દેવતાઓની ભોગભૂમિરૂપ ‘પદ્મવરા’ નામે એક સુદૃઢ પેદિકા છે, તે જગતીને પૂર્વાદિ દિશાઓમા અનુક્રમે વિજય, પૈશ્વય, જયત અને અપરાજિત નામે ચાર દ્વાર છે”

“શુદ્ધાહમવાન્ અને મહાહમવાન્ પર્વતની મધ્યમા (હિમવત ક્ષેત્રમા) ચમ્પા પાતી નામે વૃત્ત વૈતાલ્ય પર્વત છે, શિખરી અને રૂમ્બી પર્વતના વચ્ચેના વિક્રાપતી નામે વૃત્ત વૈતાલ્ય પર્વત છે, મહાહમવાન્ અને તિપ્પ પર્વતની વચ્ચેના ચમ્પા પાતી નામે વૃત્ત વૈતાલ્ય પર્વત છે, અને નિનનત તથા રૂમ્બી પર્વતની વચ્ચેના માલ્યવાન્ નામે વૃત્ત વૈતાલ્ય પર્વત છે તે સર્વ વૈતાલ્ય પર્વતો પાવાના જેવી આકૃતિવાળા છે, અને એક હજાર યોજન હંચા છે”

“જ્યુદ્ધીપની ફરતો લવણસમુદ્ર છે, તે ત્રિતાગમા જ્યુદ્ધીપથી બમણો છે મધ્યમા એક હજાર યોજન હંચો છે અને તરફની જગતીથી અનુક્રમે ઉતરતા ઉતરતા પચાણુ હજાર યોજન જાડાએ ત્યારે એક હજાર યોજન હંચાઈમા અને હંચાઈમા ૭૦૦ યોજન તેનું જળ વધતું છે મધ્યમા દશ હજાર યોજનમા સોળ હજાર યોજન હંચી એ લવણસમુદ્રની પાણીની શિખા છે તેની ઉપર બે ગાઉ સુધી હંચી જગતી વેન એક દિવસમા બે વખત વધે છે તે લવણસમુદ્રની મધ્યમા પૂર્વાદિ દિશાના ક્રમથી વડવામુખ, ડેયૂપ, ધૂપ અને હસર એ નામના મોટા માટવાની જેવી આકૃતિવાળા ચાર પાતાકના છે તે મધ્યમા પેટાળે એક સાખ યોજન પહોળા છે અને લાખ યોજન હંચા છે, એક હજાર યોજન જાડી વજ્રરત્નની તેમની ઠીંકરી છે, નીચે અને ઉપર દશ હજાર યોજન પહોળા છે, તેમા નીચેના ત્રીજા ભાગમા વાયુ રહેલ છે, મધ્યના ત્રીજા ભાગમા વાયુ જળ મિશ્ર છે અને ઉપરના ત્રીજા ભાગમા જળ રહેલું છે તે કાંડા વિનાના મોટા માટવાની જેવા આકારના છે તે કળશામા કાળ, મહાકાળ, વેનબ અને પ્રબજન નામના દેવતા અનુક્રમે પોતપોતાના ક્ષીણસ્થાનમા રહે છે તે આ પાતાવકવશાના આતંગમા માત્ર હજાર આઠ મો ને ચોરાગી ન્દાના કનસા છે તે એક હજાર યોજન બૂમિમા હંચા તથા પેટાળે પહોળા છે, તેમની દશ યોજનની ઠીંકરી જાડી છે, અને ઉપર તથા નીચે એકમે યોજન પહોળા છે તે પદ્માશકળાઓમાં નીચેના ભાગમાં રહેલ વાયુવટે તેના મધ્ય ભાગનું વાયુમિશ્ર જળ હોય છે એ સમુદ્રની વેનને અગ્નિથી ગળ કનારા મેતાળીય હજાર નાગકુમાર દેવતા હમેશા રસકની પેટો રહેલા છે નદારથી વેવને ધારા કનારા એતિર હજાર દેવતા છે અને મધ્યમા હડતી શિખા ઉપની બે ગાઉ પર્વતની વેવને રસકનાગ માડ હજાર દેવ છે તે લવણસમુદ્રમા ગોસ્તુપ, હંકામ, ચમ્પ અને હંકસીમ એ નામના અનુક્રમે સુવર્ણ, અકરત્ન, ગોધ્ય અને

ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ	ገጽ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ለገጽ 1 ለገጽ 2 ለገጽ 3 ለገጽ 4 ለገጽ 5 ለገጽ 6 ለገጽ 7 ለገጽ 8 ለገጽ 9 ለገጽ 10
 ለገጽ 11 ለገጽ 12 ለገጽ 13 ለገጽ 14 ለገጽ 15 ለገጽ 16 ለገጽ 17 ለገጽ 18 ለገጽ 19 ለገጽ 20
 ለገጽ 21 ለገጽ 22 ለገጽ 23 ለገጽ 24 ለገጽ 25 ለገጽ 26 ለገጽ 27 ለገጽ 28 ለገጽ 29 ለገጽ 30
 ለገጽ 31 ለገጽ 32 ለገጽ 33 ለገጽ 34 ለገጽ 35 ለገጽ 36 ለገጽ 37 ለገጽ 38 ለገጽ 39 ለገጽ 40
 ለገጽ 41 ለገጽ 42 ለገጽ 43 ለገጽ 44 ለገጽ 45 ለገጽ 46 ለገጽ 47 ለገጽ 48 ለገጽ 49 ለገጽ 50
 ለገጽ 51 ለገጽ 52 ለገጽ 53 ለገጽ 54 ለገጽ 55 ለገጽ 56 ለገጽ 57 ለገጽ 58 ለገጽ 59 ለገጽ 60
 ለገጽ 61 ለገጽ 62 ለገጽ 63 ለገጽ 64 ለገጽ 65 ለገጽ 66 ለገጽ 67 ለገጽ 68 ለገጽ 69 ለገጽ 70
 ለገጽ 71 ለገጽ 72 ለገጽ 73 ለገጽ 74 ለገጽ 75 ለገጽ 76 ለገጽ 77 ለገጽ 78 ለገጽ 79 ለገጽ 80
 ለገጽ 81 ለገጽ 82 ለገጽ 83 ለገጽ 84 ለገጽ 85 ለገጽ 86 ለገጽ 87 ለገጽ 88 ለገጽ 89 ለገጽ 90
 ለገጽ 91 ለገጽ 92 ለገጽ 93 ለገጽ 94 ለገጽ 95 ለገጽ 96 ለገጽ 97 ለገጽ 98 ለገጽ 99 ለገጽ 100

በዚህ ጉዞ ላይ ለገጽ 1 ለገጽ 2 ለገጽ 3 ለገጽ 4 ለገጽ 5 ለገጽ 6 ለገጽ 7 ለገጽ 8 ለገጽ 9 ለገጽ 10
 ለገጽ 11 ለገጽ 12 ለገጽ 13 ለገጽ 14 ለገጽ 15 ለገጽ 16 ለገጽ 17 ለገጽ 18 ለገጽ 19 ለገጽ 20
 ለገጽ 21 ለገጽ 22 ለገጽ 23 ለገጽ 24 ለገጽ 25 ለገጽ 26 ለገጽ 27 ለገጽ 28 ለገጽ 29 ለገጽ 30
 ለገጽ 31 ለገጽ 32 ለገጽ 33 ለገጽ 34 ለገጽ 35 ለገጽ 36 ለገጽ 37 ለገጽ 38 ለገጽ 39 ለገጽ 40
 ለገጽ 41 ለገጽ 42 ለገጽ 43 ለገጽ 44 ለገጽ 45 ለገጽ 46 ለገጽ 47 ለገጽ 48 ለገጽ 49 ለገጽ 50
 ለገጽ 51 ለገጽ 52 ለገጽ 53 ለገጽ 54 ለገጽ 55 ለገጽ 56 ለገጽ 57 ለገጽ 58 ለገጽ 59 ለገጽ 60
 ለገጽ 61 ለገጽ 62 ለገጽ 63 ለገጽ 64 ለገጽ 65 ለገጽ 66 ለገጽ 67 ለገጽ 68 ለገጽ 69 ለገጽ 70
 ለገጽ 71 ለገጽ 72 ለገጽ 73 ለገጽ 74 ለገጽ 75 ለገጽ 76 ለገጽ 77 ለገጽ 78 ለገጽ 79 ለገጽ 80
 ለገጽ 81 ለገጽ 82 ለገጽ 83 ለገጽ 84 ለገጽ 85 ለገጽ 86 ለገጽ 87 ለገጽ 88 ለገጽ 89 ለገጽ 90
 ለገጽ 91 ለገጽ 92 ለገጽ 93 ለገጽ 94 ለገጽ 95 ለገጽ 96 ለገጽ 97 ለገጽ 98 ለገጽ 99 ለገጽ 100

રુદ્રાદિકના ચાર વેડધર પવતો છે ગોસ્તૂપ, ચિવક, ચખ અને મનોહર નામના ચાર દેવ તાઓનો તેમા આશ્રય છે તે મેતાગીય હજાર યોજન મુદ્રમા જઈએ ત્યારે ચારે દિશા એ ચાર આવેલા છે, તથા ચાર વિદિયાઓમા કકોટક, કાદમ્બક, કૈલાય અને અક્ષુપ્રભ નામે ચાર સર્વ ગ્લમય એવા મુદ્ર અનુવેશધર પવતો છે તે પર્વતો ઉપર કકોટક, વિષુન્નિજ્ઞ, કૈલાય અને અક્ષુપ્રભ નામે તેના સ્વામીદેવો નિરતર વસે છે તે સર્વ પર્વતો એક હજાર નાતમો ને એકવીય યોજન હંચા છે, એક હજાર ને બાવીય યોજન મૂળમા પહોળા છે, અને ચારમો ને ચોવીય યોજન ચિખર ઉપર પહોળા છે તે સર્વ પર્વતોની ઉપર તેના સ્વામીદેવતાઓના શોભનીક પ્રમાદો છે વગી બાર હજાર યોજન સુદ્ર તરફ જઈએ ત્યારે પૂર્વ દિશા મળધી ને વિદિયામા ને ચદ્રદીપ છે, તે વિસ્તારમા અને પહોળાઈમા પૂર્વ પ્રમાણે છે, અને તેટલાજ પ્રમાણવાળા ને સૂર્યદીપો પશ્ચિમ દિશા સળધી ને વિદિયામા છે, અને નુમ્મિત દેવતાના આશ્રયભૂત ગૌતમદીપ તે મેની વચમા છે ઉપગત લવલનમુદ્ર મળધી ચિખાની આ બાજુ અને બહારની બાજુ ચાતનારા ચદ્રો અને સૂર્યોના અશ્રયસ્થ દીપો છે, તથા તેની ઉપર તેમના ત્રાસાદો રહેવા છે તે લવલનમુદ્ર લવલુરસવાળો છે "

" લવલનમુદ્રની ફરતે તેનાથી જમણે પહોળો ધાતકીખડ નામે બીજો દીપ છે જપૂદીપમા મેરૂપવત, સેત્રો અને વર્ષધર પર્વતો જેટલા કહેવા છે તેથી જમણા તેજ નામના ધાતકીખડના છે વચારામા ઉતર અને દક્ષિણમા ધાતકીખડની પહોળાઈ નનાણે બે છત્રકાર પર્વતો આવેલા છે તેનાવડે વિનાયક પનેલા પૂર્વાર્ધ અને પાશ્વરમા રૂંધા જપૂદીપની જેટલી સખ્યાવાળા સેત્રો અને પર્વતો છે તે ધાતકીખડમા ચકના આ ૧ જેવા આકારવાળા અને નિયમ પવત જેટલા હંચા તથા કોશ્લેષિ અને લવલુસુતુ દ્રોને ફરતીને રહેલા વચાર પર્વતો તથા છત્રકાર પર્વત છે, અને આ ના આતની ગેવા સેત્રો છે ધાતકીખડ દીપના ફરતે કોશ્લેષિ નામે નમુદ્ર આવેલા છે, તે આડ લાખ યોજનના વિનાયકવાળો છે તેની ફરતે પુષ્કરવ દીપરૂં નેટલાજ પ્રમાણવાળો છે ધાતકીખડમા છત્રકાર પર્વત સદિત મેરૂ નિરેરની સખ્યા સળધી ને નિયમ કહેવો છે તેજ નિયમ પ્રકારના પવતે અને પુષ્કરકાદમા સત્તદિકના પ્રમાણુને નિયમ ધાતકીખડના મેરૂદિકના વિનાયકથી જનણે છે ધાતકીખડ અને પુષ્કરકાદમા મળિને વદર નાના મેરૂપર્વતો છે તે જપૂદીપના મેરૂથી પદર હજાર યોજન આજ હંચા અને ઇમે યોજન આજ વિનાયકવાળો છે તેમા વચન કાડ નદાનેર જેટલાજ છે, બીજો કાડ કન હજાર યોજન આજો અને ત્રીજો કાડ આડ હજાર યોજન આજ છે તેના બદરકાજ અને નદનવન નુખ્ય મેરૂની નનાણેજ છે નદનવનથી સદીપનાવન હજાર યોજન જઈએ ત્યારે પાપનેય યોજન નિશ્ચય નેત્ર સૌમનત નામે વન છે તેના ઉપર

ભયપુરથી સિંધુદેય, મથુરાપુરીથી સૌરીરદેય, અખાપુરીથી સુગમેનદેય, બી
પુરીથી માતપુરીનાંદેય, આનન્તીપુરીથી કુલાવદેય, ઇટિવપુરથી વાટદેય અને
એનબીપુરીથી કેનકાઈદેય, એમ માત્રી પચીસ આયદેશો આ નગરોથી ઓળખા
છે. તીર્થંકર, ચક્રર્તી, વાસુદેવ અને બામદ્રોના તે દેશોમાજ જન્મ થાય છે
મન્દાકુવચ, સાતવચ, વિદેદવચ, કુરવચ, ઉત્તવચ, ભોજવચ અને રાજન્યવચ એ
નિગેરે વસોમા ઉત્પાન થયેલા મનુષ્યો અનિઆર્થ કહેનાય છે; તથા કુલ્લાર, ચક્રર્તી,
વાસુદેવ અને બલભદ્ર તથા તેમની ત્રીજી પાચમી કે માતમી પેઢીથી આવેના શુદ્ધ
વચના ઉત્પન્ન થયેલા હોય તે કુળઆય કહેનાય છે પૂજન કરવું ને કરાવવું, ચાસ
મનુષ્ય ને ભણવવા, તેથી અને બીજા શુભ પ્રયોગથી જેઓ આજીવિકા ચલાવે તે
કર્માર્થ કહેવાય છે ચોક્કસ પાપવ્યાપારવાળા, વસ્ત્ર વણનારા, વસ્ત્ર તુલુનારા, કુભાર,
નાપિત્ર અને દેવગના પૂજારા વિગેરે વિપાય કહેવાય છે જે હચી ભાષાના નિયમ
માજ વર્ણોથી પૂર્વોક્ત પાંચે પ્રકારના આર્યોના વ્યવહારને કહે છે, તે ભાષાય કહેવાય છે

“એવેઓમા શાક યવન, ચબર, બબર, કાયા, મુરઠ, લોડૂ, ગોડૂ, પત્કણુક, અર
પાક, દૂલ, રોનક, પાગસી, ખમ, ખાસિ, ઈનનિક, નકુમ નિત્રે અધ, મુક્કસ,
પુલિદ, કોચક, ભમરરત, કુચ, નીન, વચુક, માનવ, દ્રવિક, કુવસ, કિરાત, કૈકય,
હયમુખા, હાયીમુખા, અષમુખા, અમમુખા, અષકર્ણા, ગમકર્ણા અને બીજા પશુ
અન્તર્યો કે જ્યો ધન એવા અક્ષરોને પણ અલુના નથી તેમજ ધર્મ તથા અનર્થને
પૃથક્ સમજતા નથી તેઓ એવચ કહેવાય છે ”

“ બીજા અતરદ્વીપોમા મનુષ્યો છે તેઓ પણ યુગનિઆ હોનાથી ધર્મ અનર્થને
અલુના નથી. એ અતરદ્વીપ છપ્પ છે તેમા અઝ્યાનીય દ્વીપો સુદ્રક્ષિભાવય પર્વતની
પૂન અને પાંચમ બાનુને છેડે ઇચાનફૂલ વિગેરે ચાર વિદિયામા નવલુચસુદ્રમા
નીકળેલી દાદાઓની ઉપર રહેલા છે તેમા ઇચાનફૂલમા જમ્બૂદ્વીપની જગતીથી
ત્રણમો યોજન લવલસસુદ્રમા જઠએ લા તેટલાજ લામો અને પહોમો એવો પ્રયમ
એઘરક નામે અતરદ્વીપ છે એ દ્વીપમા તે દ્વીપના નામથી ઓળખાતા સર્
અગ ઉપાગમા તુદર એવા મનુષ્યો રહે છે કૃત્ત એઘરક દ્વીપમાજ નહીં પણ બીજા
બધા અતરદ્વીપોમા તે દ્વીપના નામથી ઓળખાતા મનુષ્યોજ રહે છે એમ અલુ
અનિકલ વિગેરે બાકીની ત્રણ વિદિયાઓમા તેટલીજ હંવાઈએ તેટલાજ લાખા અને
પહોળા આભાવિક, લાયુલિક અને વૈશલિક એનામના અનુક્રમે દ્વિપો રહેલા છે સારપહી
અસો યોજન લવલસસુદ્રમા જઠએ ત્યારે જગતીથી ૪૦૦ યોજન દૂર તેટલીજ લાખા
અને તેટલાજ વિષ્ણુજવાળા ઇચાન વિગેરે વિદિયાઓમા હયકર્ણ, ગમકર્ણ, ગોકર્ણ
અને શમુળિકલુ એ નાનના અનુક્રમે અતરદ્વીપો છે તે પછી ત્યાંથી અને જગતીથી પાં
ચસો યોજન દૂર તેટલીજ લાખા અને વિષ્ણુજવાળા ચાર અતરદ્વીપો ઇચાન વિગેરે

વિદિયાઓમા આદ્યમુખ, મેઘમુખ, હયમુખ અને ગગમુખ નામના અનુક્રમે આ
 વેના છે. પત્રી છમે યોગન દૂર તેટલીજ નબાઇ અને નિસ્તારનાળા અશ્વમુખ,
 હસ્તિમુખ, સિંહમુખ અને વ્યાઘ્રમુખ નામના અતરદ્વીપો આવેના છે. પત્રી સાતમે
 યોગન દૂર તેટલીજ નબાઇ અને નિસ્તારનાળા અશ્વકર્ણ, મિહકર્ણ, હસ્તિકર્ણ અને
 કણનાનરના નામે અતરદ્વીપો આવેના છે. તે પત્રી આઠમે યોગન દૂર તેટલીજ નબાઈ
 અને તેટલાજ નિઝલનાળા હંકામુખ, નિતુન્નિહન, મેઘમુખ અને નિતુદત એ
 નામના ચાર દ્વીપો ધ્યાન નિગેરે વિદ્યાઓમા અનુક્રમે રહેતા છે. તે પત્રી ત્યાંથી
 નવખેડાનિમા નવમે યોગન જતા જગતીથી નવસો યોગન દૂર તેટલાજ નિઝલ અને
 નબાઈથી ગોમતા મુદત, ધનત, શ્રેષ્ઠત અને મુદત નામે ચાર અતરદ્વીપો ધ્યાન
 નિગેરે વિદ્યાના કમથી રહેના છે. એજ પ્રમાણે ચિખત્રી પતત ઉપ પાલ અઘ્વાત્રીય
 દ્વીપ છે. અહીં રીતે સર્વે મળીને છપત્ર અતરદ્વીપો છે.”

“માનુષેતર પતતની પત્રી બીજી પુષ્કરાઈ છે. તે પુષ્કરાઈની ફરતે ત આખા
 દ્વીપથી નવખેડા પુષ્કરાઈક મસુદ્ર આવેલો છે. તે પત્રી નાટલીનર નામે દ્વીપ અને
 મસુદ્ર આવેલો છે. તે પછી શીરવ નામે દ્વીપ ને મસુદ્ર છે, તે પત્રી ધૃતનર નામે દ્વીપ ને
 સમુદ્ર છે. તે પત્રી હલુનર નામે દ્વીપ ને મસુદ્ર છે, તે પછી આઠમે નલીશ નામે
 સ્વનના જેવો દ્વીપ આવેલો છે. એ નવયત્રિકબમા એકસો ને વેસડ કરોડ તથા ગોરાથી
 હાથ યોગન છે. એ દ્વીપ વિનિ અતિના ઉપાનનાળો અને હેનનાઓને ઉપનોગતી
 બુદ્ધિ છે, તેમજ નવની કૂલમા આસક્ત થયેના હેનનાઓના આસાગનની
 મુદર છે. એના મધ્ય નદવમા પૂર્ણા વિદ્યાઓના અનુક્રમે અજન નરખા નવનાજ
 ચાર અજન પાતેલ રહેના છે. તે પતેલ નળીઅ એ દહર યોગનથી કાઠક અત્રિક
 વિસ્તારના છે, અને ઉપ એક દહર યોગન વિસ્તારનાળા છે, તેમજ મુદ્રમેરૂની જેટલા
 (૮૬૦૦૦ યોગન) ક્યા છે. તેમા પૂરના હેનરમા નામે, તિપાના નિર્યોગોન
 નદમે, પાંચના સ્વરત નામે અને ઉતરમા રમાત્રીય નામે અજનાયન છે. તે આ
 પેલેલોના ઉપર ને યોગન લાના, તથી અઢ નિસ્તારનાળા અને પેલેર યોગન કંઈ
 અઢ જગમનના સેલ છે. તે રેક ચેત્યન ચા. ચા. દ્વાર છે. તે યોગ હેગન
 ક્યા છે, હોયના આઠ હેગન અને વિસ્તારમા પા. આઠ યોગન છે. તે દ્વારે
 વેનનિક, અનુ કુખ, નાહુનાર અને મુતનકુમાળા આનયદ્ય છે, અને તમાના
 નામરના ન અપ્પલ છે. તે ચાર દ્વા નાં નખમા મોગ યોગન નાદાગતી, તમાજ
 વિસ્તારથી અઢ આઠ હેગન કંઈ એક મનિપીલિકા છે. તે પીલિકા ઉપર સત
 નમર હેરેટો છે. તે પીલિકાની વિસ્તારમા અને ક્યાના અધિક છે. હેરે
 હેરેટોની ઉપર દગન, રહન, ચદાન અને હગિર એ સા નામદગી
 પાંચ અઢમે પેલો, હાના કિય મદિન, તેમજ સાદન અઢતની અઢત ને

આક આઠ સુદર પ્રતિમાઓ છે દરેક પ્રતિમાની સાથે પરિવાર જૂત, બે મે નામ,
પક્ષ, જૂત અને કુડધારી દેવોની પ્રતિમાઓ છે મે માતૃ મે ચામરધાર પ્રતિમાઓ
છે, અને દરેક પ્રતિમાના પૃથ ભાગે એક એક છત્રાર પ્રતિમા છે દરેક પ્રતિમાની
સમીપે ધૂપધટ્ટી, માળા થટા, અટનગગિક, ધ્વજ, છત્ર, તોરણ ચગેરી, નાના
ધૂપપાત્રો (પટલા) આનનો અને મોગ પૂલ કમચ તથા શીખ અનકાત્રે છે
ત્યાની તળીઆની ભૂમિઓમા મુનપાની મુગ મજાગી નાતુકા છે તે દેવાયનન
પ્રમાણેજ તેની આગળ સુદર મુખમડપો, પેસાય મડપો, અક્ષત્રાટિકા અને મલિ
પીટિકા છે ત્યા રત્નલિક નૃપત્રનિમા છે મુગ ચૈલવૃક્ષા છે, ઇંદ્રધનુ છે, અને
અનુક્રમે દિવ્ય વાપિકાઓ છે ત્યેક અત્તાદ્રિની સાથે દિશાએ લાખ લાખ
યોજનના પ્રમાણુનાગી વાપિકાઓ છે, એટલે કુલ મોગ વાપિકા છે તેમના નદીપેન્થ,
અનોપા, ગોનૂપા, મુદયના, નદોનગ, નદા, મુનદા, નદિવદના, ખદા, વિયાદા,
કેડુલ, પૃથ્વિકિલ્લી, વિજયા, વૈજયતી, જયતી અને અપારગિતા એવા નામો છે
તે ત્યેક વાપિકાઓથી પાનમે યોજન પટ્ટી અથોક, સખ્તઅન, નપક અને આશ
અનાનગાગા મોટા કંથનો રહેલા છે તે પાનમે યોજન વિનારમા છે, અને લાખ
યોજન લાખા છે તે દરેક વાપિકાઓની નમ્યમા ન્દાટિકનલિના, પદાના આકા
ના અને સુદર વેદિક તથા ઉદ્યાનોનાગા મુશાલિત દપિમુખ પવનો છે તે મોસક
દખર યોજન કંથ, એક દખર યોજન કંથ અને કંપ તથા નીલ દય દખર
યોજનના વિનારનાગા છે વાપિકાઓના આતરાનાં મે મે રતિકર પવનો છે, એટલે
એકર બત્રીસ રતિકર પવનો છે, દપિમુખ પવનો તથા તિર પવનો કંપ અજ
નગિગિની એન ચાશન અર્દાનાના નાથો છે તે દાપની વિરિયોના શીખ આ
તિર પવનો છે, તે દય દખર યોજન લાખ તથા પદોગા અને એક દખર યોજન
કંથ, યોનાયનાન, નવ ગ્લનય, દિવ્ય અને કૃત્રીના અદ્યતનાગા છે તેના દક્ષિ
પૂર્વા રહેલા સૌપર્વેન્દ્રના મે રતિકર પવનો અને કિનરમાં રહેલા ઇયનેન્દ્રના મે
તિર પવનોના આઠે વિષ્ણુના વનના અડ અડ નદાદરીઓની અડ અડ
કથાનીઓ છે, એટલે કુલ બત્રીસ કથાનીઓ છે તે રતિકરથી એક લાખ રેશન
કુ અને એક લાખ યોજનના પ્રમાણુનાગી (લાગી પદોગા) તથા ચિન્દલદરી
વિનુપિત છે તેના મુખન. મોનનકા અર્ધિન સી, નલકા, પદા, વિષ, મુની,
અજના, જૂતા, જૂતાવનિકા, ગાનૂદ, મુદયના, અનક, અનક, પીટી, નવમીકા,
ભા, રત્નોઅપા, સર્વભા, લલનયા, વતુ, વતુચિરિકા, વતુદા, વતુપા, નદોન, ન
નલ, કિનરકુરે દેવકુરે દેવકુરે દેવકુરે, ના અને નાન વિશ્વ એવાનન ઇ વનમે
સુવરિજના કમથી અજના અનદીશરદ્વીપના રહેના (૫૨) ચિનકાવાના મુવ અરિજના
દેવકુરે પારેદર અદા અનર અર્દાની કંથ ના વિધિઆન અદ્યતિક કંથુરક છે "

“તે નદીચરદ્વીપની ફરતો નદીચર સમુદ્ર છે, તે પછી અરણદ્વીપ છે, અને તની ફરતો અરણોદાય નામે મસુદ્ર છે, તે પછી અરણુચર દ્વીપ અને અરણુચર સમુદ્ર છે તે પછી અરણાભામદ્વીપ અને અરણાભાસ મસુદ્ર છે, તે પછી કુડવદ્વીપ અને કુડવે દાન નામે સમુદ્ર છે, અને તે પછી રૂચક નામે દ્વીપ અને રૂચક નામે સમુદ્ર છે એવી રીત પ્રયત્ન નામનાળા અને એકએકથી બમણા બમણા પ્રમાણનાળા દ્વીપો અને મસુદ્રો અનુક્રમે રહેના છે તે સર્વની અતે સ્વયંબૂરમણ નામે ઠેઠવો સમુદ્ર છે ”

‘પૂર્વોક્ત અઢી દ્વીપમા દેનકુર અને ઉત્તરકુર જેટલા ભાગનાના પાંચ મહાચરિત્ર, પાંચ ભરત અને પાંચ ઐરાનત એ પદર કમબૂમિઓ છે કળોદાય, પુકચેદાનિ અને રણપૂરમા એ ત્રણ સમુદ્ર મીઠા પાણીનાળા છે, નવણમસુદ્ર ખારાપાણિ છે, તથા તારુખેદાનિના પાણી નિચિત પ્રકારની મનોહર મનિરા જેના છે ક્ષીરેદાય ખાદ્ય નિધિ પીનો ગોળો ભાગ જેમા છે એના ગાયના દુધની જેના પાણીવાળો છે પુનર મસુદ્રના પાણી ઉકાળેના ગાયના ધીની જેવા છે, અને બીજા મસુદ્રો તથા એનાંકની, કેચર ને મરીના ચૂનુમિશ્રિત ચોથા ભાગનાળા ઇશ્વરસના જેના પાણીવાળા છે લવણોદાય, કાચનાન અને સ્વયંબૂરમાન એ ત્રણ સમુદ્ર માછલા, કાચના નિગેરથી મકીલ છે ન વિશાળ નીચ સમુદ્રો મત્સ્ય અને રૂમાંઢિથી સદીર્ણ નથી (તેમા ચાલ અને નવા મચ્છાનિ છે)”

“અ પૂરીપમા જાન્યે તીર્થકરો, વહીઓ, નામુદેવો અને બળદેવો ચાર ચાર કોણ છે અને ઉત્કલ રી ધૈનીયો જિન અને નીચ પાથેયો (ચક્રનાર્ત કે નામુદેવ) ચાલ છે, ૫ નીખદ અને પુકરાદ પદના એથી બમણા ચાલ છે”

‘એ નિયત્વાકતી ઉપર નવમો યોજન નૂન સાતરાજ પ્રમાણુલો માટી જલિયા ૫ ત્રેલ વક છે તેના નોનનં, કથાન, નનકુમાર, માહેન્દ્ર, કમ, વાક, કુક, પદસેવ, અનન, ચાનત, આન! અને અચુત એ નામના બાર કર્પો (કેન્ વક) છે અને ત્રવ મૈયક છે ત મૈયકના સુવર્ણ, સુપ્રતુક, મનોરમ, મનમા, મુરિચક, મુનન, નોનનક, રીક્તર અને આલિ એના નામ છે તે પછી પચ અચુતર વિનાન છે તના વિચક, મૈયક, જયત, આપાલિત અને સર્વાયિકિ નચ તન છે તના રથનચ ચાર પૂન વિદાન્ય કમથી ચાર દિશાએ રથ છે અને પદકેતિકિ વિનન પવનો નખના છે ત્યારના ચાર યોજન કુને સિદ્ધિવિધ છે, તે પદકેતિકિ વચ મૈયક વનકનિ અને સિન્ધરમા છે, તેની ઉપર નાન માક દો અનન રથ કનિ રહે અને વાકાવ સુધી મિહના એવ છે આ સખન કુરુકો પેર અને દિનકલે પુધી દોઢ ભયેક છે, કનકુમાર અને માહેન્દ્ર

1. વનકેતિકિ નવન પિત્તવા નાક, અને મત મૈયકના એક નક પ્રજ્વલ છે, ૨. કો

લોક સુધી અગ્ની રાજલોક છે, નહચાર દેવલોક સુધી પાંચમું રાજલોક છે અચ્યુત દેવલોક સુધી છઠ્ઠું રાજલોક છે, અને લોખન સુધી માતમું ગમ્ભીરલોક છે મૌલમંક. ૧ અને ઇલાનકંપ ચંદ્રમંડળના જેવા વર્તુલ છે તેમાં દક્ષિણાર્ધમાં મૌલમંક. ૫ અને ઉત્તરાર્ધમાં ઇલાનકંપ છે મનતુમાર અને માહેદ્ર એ બન્ને દેવલોક પણ તેમની તુલ્ય અકૃતિવાળા છે તેમાં દક્ષિણાર્ધમાં મનતુમાર દેવલોક છે, અને ઉત્તરાર્ધમાં માહેદ્ર દેવલોક છે, લોકપુરુષની ઘણીવાળા ભાગમાં અને જીર્ણ લોકના મધ્યભાગમાં બ્રહ્મદેવલોક છે તેનો આશી બ્રહ્મેદ્ર છે તે દેવલોકના પ્રાત ભાગમાં સારસ્વત, આદિત્ય, અગ્નિ, અરુણ, ગર્ભોદય, તુષિત, અવ્યાબાધ, મહત અને ગિષ્ઠ એ નવ અગ્નિના લોકાતિક દેવતાઓ છે તેની ઉપર લાતક કંપ છે, ત્યાં તેજ નામનો ઇંદ્ર છે તેની ઉપર મહાશુક દેવલોક છે, ત્યાં પણ તેજ નામનો ઇંદ્ર છે તેની ઉપર સહચાર દેવલોક છે, ત્યાં પણ તે નામનો ઇંદ્ર છે તેની ઉપર સૌભગ અને ઇલાન દેવલોક જેવી આકૃતિવાળા આતન અને પ્રાણ દેવલોક છે; તેમાં પ્રાણ કંપમાં રહેનાર પ્રાણ નામે ઇંદ્ર તે બન્ને દેવલોકનો ત્યાંથી છે તેની ઉપર તેનીજ આકૃતિવાળા આરણ અને અચ્યુત નામે બે દેવલોક છે અચ્યુત દેવલોકમાં રહેનાર અચ્યુત નામે ઇંદ્ર તે બંને દેવલોકનો આશી છે ઐવેયકના અને અનુત્તરોમાં અહમિદ્ર દેવતાઓ છે પહેલાં મે કલ્પો ધનોદધિને આધારે રહેલા છે, અને તે પછીના ત્રણ કલ્પો વાયુને આધારે સ્થિતિ કરીને રહેલા છે, તે પછીના ત્રણ દેવલોક ધનોદધિ અને ધનવાતને આધારે રહેલા છે, અને તેની ઉપર ત્રણ દેવલોક આકાશને આધારે છે તેમાં ઇંદ્ર, સામાનિક, ત્રાયશ્રિય, પાંચ, અગરસક, લોકપાલ, અનીક, પ્રગીર્ણ, આનિયોગિક અને કિન્નિક એ દસ પ્રકારના દેવતાઓ રહેલા છે સામાનિક નિગેરે ત્રણ દેવતા ઓળા જે અધિપતિ તે ઇંદ્ર કહેવાય છે, ઇંદ્રની જેવી શક્તિવાળા પાંચ ઇંદ્રપત્ને પશિંત તે સામાનિક દેવતા કહેવાય છે, જે ઇંદ્રના મત્રી અને પુરોહિત જેવા છે તે ત્રાયશ્રિય દેવતા કહેવાય છે, જે ઇંદ્રના નિત્ય મરખા છે તે પાંચ દેવતા કહેવાય છે, ઇંદ્રના અદભૂતની રક્ષા કરવાવાળા તે અદભૂતમક દેવતા કહેવાય છે, દેવલોકની રક્ષા કરવાને અર્થે રક્ષિય યજ્ઞ કરનારા તે લોકપાલ કહેવાય છે, મેના સનાન તે અનીક દેવતા કહેવાય છે, પ્રજાવર્ગની જેવા તે પ્રગીર્ણ દેવતા કહેવાય છે, મેવક મરખા છે તે અનિયોગ્ય દેવતા કહેવાય છે, અને અધ્યત્ત અગ્નિની જેવા ૭ છે તે કિન્નિક દેવતા કહેવાય છે ન્યોતિક અને વ્યતરદેવોમાં ત્રાયશ્રિય દેવો અને લોકપાલ નથી ।

“ સૌભગ કંપમાં જતોય લાખ વિનાન છે, ઇલાન દેવલોકના અગ્નિપીથ લાખ છે, મનતુમારમાં બાર લાખ છે, મહેદ્રમાં આઠ લાખ છે, બ્રહ્મદેવલોકના ચાર લાખ છે, લોકદેવલોકમાં પચાસ હજાર છે, શુકદેવલોકના આશીસ હજાર છે, સહચાર દેવલોકમાં છ હજાર છે નવમાં દસમાં દેવલોકમાં મીઠીને ચારસો અને આરણ તથા અચ્યુત

દેવનોકમા મળીને ત્રણસો નિમાન છે આ ૧ ત્રણ ત્રૈવેયકમા એકમે અગિયાર વિનુન છે, મધ્યના ત્રણ ત્રૈવેયકમા એકમે આત નિમાનો છે, અને ૭૩૧ ત્રણ ત્રૈવેયકમા એકમે નિમાનો છે અનુત્તર નિમાનો પાચજ છે એની રીતે એક ૨ ચૌગણી તાપ તત્ત્વાદુ હજાર ને ત્રેનીય વિમાનો છે અનુત્તરનિમાનોમાદિના ચાર નિજ્યાદિક વિમાનામા દ્વિચરિમ વેવતા છે, અને પાચમા સર્નાર્થમિન્ન નિમાનમા એકચરિમ દેવતા છે ૧ સોધમ કપથી માડીને સર્નાર્થસિન્ન નિમાન સુધીના દેવતાઓ સ્થિતિ, કાળિ, પ્રભાવ, લેશ્યાની નિશુદ્ધિ, સુખ, અદ્રિયોના નિયમ અને અવનિજ્ઞાનમા પૂર્વ પૂર્વથી ઉત્તર ઉત્તર અનિક અનિક છે, અને પરિગ્રહ (પગિનાગાનિ), અભિમાન, શરીર અને ગમનક્રિયામા અનુક્રમે ઓછા ઓછા છે મર્વંચી જનન્ય ગ્થિનિવાળા દેવતાઓને સાત સ્તોકને અતરે ઉચ્ચૈસ અને ચૌથમકત (એક અહોગન) ને અતરે આહાર છે ૫ થો પમ સ્થિતિનાળા દેવતાઓને દિનસને આતરે ઉચ્ચૈસ અને પૃથક્ત દિવમે (ચેલી નન વિસે) આહાર છે ત્યારપછી જે દેવતાની જેટલા નાગરોપમની ન્યિતિ છે તે દેવતાને તેટલા પક્ષે ઉચ્ચૈસ અને નેટલા હજાર નર્થે આહાર છે, એટલે તેત્રીય સાગરોપમ આયુધ્યવાળા સર્નાર્થમિન્નના દેવતાઓને તેત્રીય પખનાડીએ શાસેચ્ચૈસ અને તેત્રીય હજાર વર્ષે આહાર છે ધણુ કરીને વેવતાઓ સહ્વેનાવાળાજ હોય છે, કદિ અસહ્વેનાવાળા થાય છે તો તેની સ્થિતિ અતમુદ્ગત જેટલીજ છે મુદ્ગત ઉપ રાત અસહ્વેના થતી નથી દેવીઓની ઉત્પત્તિ હયાન દેવનોક સુધી છે અચ્યુત દેવનોક સુધીના દેવતાઓ ગમનાગમન કરે છે ”

“જ્યોતિષ્ક દેવતા સુની તાપસો ઉત્પન્ન થાય છે બ્રહ્મદેવનોકસુધી ચરક અને પરિ પ્રાજ્ઞેની ઉત્પત્તિ છે સહસાર દેવનોક સુધી તિય ચૌની ઉત્પત્તિ છે આવંદાની ઉત્પત્તિ અચ્યુતદેવનોક સુધી છે જૈનનિગ ધારણુ કરેલ છતાં મિધ્યાદષ્ટિ અમન્યાદિક, સમાચારી યથાર્થ પાવનારાઓની ડેવ ત્રૈવેયક સુધી ઉત્પત્તિ છે. પૂર્ણાચોદપૂર્ણી મુનિની બ્રહ્મોક્ષથી માડીને સર્નાર્થસિન્ન નિમાન સુધી ઉત્પત્તિ છે, તથા સહજતાળા સાનુ અને આનંદાની જનન્યાપણે પલ સોધમ દેવનોકમા ઉત્પત્તિ છે સુનતપત્તિ, વ્યતર, જ્યોતિષી અને હયાન દેવનોક સુનીના દેવોને પોતાના જુવનમા પસનારી દેવીઓની સાથે નિયમસબધી અગમેના છે, તેઓ સકિન્દ, કર્મવાળા અને તીવ્ર અનુરાગનાળા હોવાથી મનુષ્યોની જેમ કામમોગમા લીન થાય છે, અને દેવાગનાળા સર્વ અગન મધી પ્રીતિને મેગેવે છે સ્વારપછી ને દેવનોકના દેવો સ્પયમાત્રથી, ને દેવનોકના દેવો રૂપ જોનાથી, ને દેવનોકના દેવો ચબ્દ શ્રવણથી અને આનત વિગેરે ચાર દેવનોકના દેવો માન મનવડે ચિતવનાથી વિપયને સેવન કરનારા છે એ પ્રમાણે

૧ બે બર મનુના કળિને સિદ્ધિપદ પામનારા દિચરિમ અને ત્યાથી મનુષ્ય, ઘણે તેજ બરમા સિદ્ધ થયા ૧ તે એકચરિમ બળુવા

નિયમમુખા પ્રવિગ્ધરવાળા દેનાઓથી બનત નુખનાથા દેનાઓ એવેયકાલિકર્મા
 કે જે દેના નિયમખખવી શીનકુલ નરી ય દિન છે”

“ એવી રીત અધ્યોગેક નિયંત્રણો અને કાર્યોગ્રામી બેઠા પામેલા સમગ્ર લોકના મધ્યભાગમાં નોંધ રાખવાને પ્રમાણ કાલ અપેક્ષા સામી વસનારી છે, તે પહેલાંકામાં ને નિનાગમાં એક કાર્યોગ્રામી પ્રમાણ છે એ જાનારીની અદ્ય સ્થાવર અને વચ ખને છે, અને એની બદલ નાવ આવરજ છે કુલ વિસ્તાર નીચે સાત રાજ્યોગ્રામ પ્રમાણ, મધ્યમાં તિયંત્રણો એક રાજ્યોગ્રામ પ્રમાણ, પ્રસદેવલોકે પાચ રાજ્યોગ્રામ પ્રમાણ અને પચતંત્ર નિશ્ચિનાએ એક કાર્યોગ્રામ પ્રમાણ છે સારી રીતે પ્રતિષ્ઠિત રહેલી આકૃતિવાગ્રા આ લોક કોઈએ કર્યો નથી, અને કોઈએ પારલ કર્યો નથી, તે ન્યમલિદ્ધ નિતાપારપણે આગમમાં રહેલો છે ”

[illegible]

એવી રીતે સર્વ જીવોના દિલકારી શ્રી અમિતનાથ પ્રભુએ ત્રણ જગતરૂપી કુમુદને આપેલ કરવામાં કોમુદીરૂપ ધમ દેસના દીધી. સ્વામીની દેયના સામગીને હાથે નર તથા નારીઓએ પ્રતિભોધ પામી ગોમની નાતારૂપ દીસાને અહલુ કરી

તે વખતે સગરવહીના વિતા વસુભિનકે ૭ અગાઉ ભાવપતિ થઇને રક્ષા હતા તેમણે દયામીની પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી ૫ પ્રી અચિતાનાયસ્વામીએ ગણધર નામક મળ્યાગા અને જારી બુદ્ધિવાળા સિદ્ધમેન વિગેરે પચાણુ મુનિઓને સર્વાચ્છામરૂપ

યનાને માટે નમણે નગરુરને આ પ્રમાણે પૂછ્યું 'હે ભગવત! આ ગ્રામીણુ પૂછ્યું
અને આપે શું કહ્યું? આ મ કેનનાર્તી જેણે વાતનાં નામ અને સ્ફુટ ગીતે જણાવે'

પ્રશ્નએ કહ્યું — "આ નગરીની નજીક ગાવિયામ નામે એક 'અમદા' છે ત્યાં
હામોદર નામે એક મુખ્ય ગ્રામીણ નમતા હતા તેને મોમા નામે એક સ્ત્રી હતી ન
દેવતીને શુદ્ધભટ નામે પુત્ર થયો તે સિદ્ધભટ નામે દ્વિતીય ગામજની મુનશા
નામે દુહિતાને પરણ્યો મુનશા અને શુદ્ધભટ અને યૌનાનય પામ્યા, એટલે તબ્બે
પોતાના પૈત્રીને યોગ્ય એના યથેચ્છિત મોગ મેળવના પામ્યા ગામના કમથી તબ્બાના
માતાપિતા મૃત્યુ પામ્યા, અને તેમનો પિતા નખા પી પૈત્રીના નય પામ્યો, તથી
દ્વિતીય વખતે તો મુનિશા પાળુ તબ્બે રાત શુભાત યદને ન ગયન કરતા હતા નિર્જન
માણસને મુનિશા વર્ષામા પાળુ દુર્ભિદા પડખેજ ગદેન હોય છે શુદ્ધભટ પ્રેર
વખતે તે નગરમા રાજભાગે દેશાતરના કાપટિકના જેમ જુતા નસેનો કડકો પહોળો
ફરતો હતો, કોઈ વખતે આતક પક્ષીની જેમ પલાંતાર નરસેય રહેતો હતા, અને પ્રેર નખત
પિયાચની જેમ મળથી મલીન એના ખરાખ શરીરને ઘસાડ કરતા હતા આવી સ્થિતિમા
તે પોતાના સહવાસીઓથી લગ્ન પામીને અન્યદા પોતાનાં આંત્ર પા કલ્પા યિનાય દૂર
દેશાતર આદર્યો ગયો સારપછી તેની સ્ત્રીએ કેટલેક દિવસે વજ્રપાતના જેવી જનનુતિ
થી તે દેશાતર ગયેન છે એમ સાંભળ્યું રતનુરના અને અથના ક્ષયથી તથા પતિના
દૂરદેશગમનથી પોતાની જાતને નિનસાપ માનતીએ મુવક્ષણ તનખના નાગી એ ત્રણેય
તે ઉદ્વેગમા ગ્રહેતી હતી, તેનામા વર્ષાઋતુ આનનાયા કાઈ વિધુના નામે ગણિતો
તેને ઘેર આતુર્ભાસ રહેનાની ઇચ્છાથી આગ્યા મુનશાએ નિપુના સાધનાને નિનામ
આપ્યો, અને પ્રતિદિન તેના મુખથી ધમ દેશના સામળના નાગી જેમ મધુર દ્રવ્યના
સખધથી ખાટા પદાર્થની ખટાસ જતી રહ તેમ તે સાધનીની ધર્મદેશનાથી તેનું નિ
ધ્યાત્વ ગયું કૃષ્ણપક્ષને ઉત્તપન કરીને રાત્રિ જેમ નિમળતાને પામે તેમ તે અનન્ય
સમક્ષિત પામી વેધ જેમ શરીરમાથી ઉત્પન્ન થયેના દોષને અણુ તેમ તે સર્વ જીવ
જીવાદિ પદાર્થોને યથાસ્થિત અણુવા લાગી. સમુદ્રનો પાર પામનાને યોગ્ય વહાણને
જેમ હરિઆઈ મુસાફર ચહલ કરે તેમ તેણે સસારને ઉત્તપન કરવામા સમય એવા
જૈનધર્મને ચહલ કર્યો તેને વિષયોમા વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો, કષાય ઉપશાત થયા, અને
અવિચ્છિન્ન એવી જન્મમરણની શ્રેણીમા કટાગો થયો રસાઢ્યકથાના રસથી અગ
રૂક મનુષ્ય જેમ રાત્રિને નિગમન કરે તેમ તેણે સાધનીની શુશ્રુષાનડે વર્ષાકાળ નિગમન
કર્યો તેને અપુત્રત આપી ગણિની ત્યાથી નીજ નિહાર કરા ગયા નણુ કરીને
સયત લોકો વર્ષાકાળ પછી એક કેકાણે રહેતા નથી

હવે શુદ્ધભટ પામ દિગતરથી પુણ્ય દ્રવ્ય મેળવી પ્રિયાના પ્રેમથી અ
પ્રાગવતની જેમ ત્યાં આઠ્યો તેણે આવીને પૂછ્યું—‘હે પ્રિયે ! કમનિની જેમ
મહન કરી ન શકે તેમ મારા વિયોગને પૂર્વે થોડો પણ નહોતો સહન કરી શકનાર
ત મારા દીધવિયોગને કેવી રીતે સહન કર્યો ?’ સુનસણા મોઢી—‘હે જી
મનુષ્યમા જેમ હસી, થોડા પાણીમા જેમ માછલી, શહુના મુખમા જેમ
અને દાવાનગમા જેમ હરિણી તેમ હું સહ એવા તમારા વિયોગનડે હું શું
આવી પડી હતી, તેવામા અધકાગમા દીપિકાની જેમ, મનુદ્રમા વહાણની જેમ
સ્થગમા વૃષ્ટિની જેમ અને અધપણમા દહિપ્રાપ્તિની જેમ દયાના ભંડાર એક
નામે માધવી અહીં આઠ્યા તેમના દર્શનથી તમારા વિરહવડે ઉત્પત્ત થયેલું મા
હું ખાયા ગયું, અને માનુષજન્મના કળરૂપ સમકિત પ્રાપ્ત થયું’ શુદ્ધભટ
‘હે ભદ્રિની ! તમે મનુષ્યજન્મના કળરૂપ સમકિત કહો છો તે શું ?’
મોઢી—‘આપ પુત્ર ! તે કદ’ માણસને કહેવા યોગ્ય છે, અને તમે મને પ્રાણી
છો તેથી હું કહું છું તે આપ સામગો—

“દેવમા દેવપણની બુદ્ધિ શુરમા શુરપણની બુદ્ધિ અને શુદ્ધ ધર્મમા ધર્મ
“તે સમકિત કહેવાય છે, અને અદેવમા દેવબુદ્ધિ અશુરમા શુરબુદ્ધિ અને અ
“ધર્મબુદ્ધિ તે વિપર્યાસભાવ દોવાથી મિથ્યાત્વ કહેવાય છે મવજ્ઞ, રાગાદિક
“દોષને જીતનાર, ત્રણલોકના પૂજિત અને યથાન્યય અર્થ કહેનાર તે અર્જુન પામે
“છે તે દેવનુજ ધ્યાન પરણુ, તેનીજ ઉપામના કરવી, તેમનેજ શરણે જવું
“ચેતના” દોષ તો તેનાજ સામનને પ્રતિપાદન કરવું જે દેવો સ્ત્રી, શત્રુ અને
“સૂચાદિ રાગાદિ દોષના ચિન્હોથી અકિંત થયેલા છે, અને જે નિમિત્ત
“કાવામા તત્પર છે તે દેવો મુજિ આપવાને માટે સમર્થ થતા નથી નાટ્ય, અ
“અને સગીન વિગેરે ઉપધિ વિમત્સ્યૂન થયેલા તે દેવનાઓ શરણે આવેના પ્રા
“શાનપના” કેમ સહ જઈ શકે ?”

“મહાસનેને પરનારા, પૈયવાળા, નિસામાવશીજ ઉપજીવન કરનારા
“નિરતર સામાયિકમા” રહેલા એવા ધર્મોપદેશક દોષ તે શુદ્ધ કહેવાય છે સર્વ
“અભિલાષી, મવ પ્રકારનું ભેજન કરનારા, પશિમદવાળા, અપ્રસન્નચરી અને
“ઉપદેશના આપનાર તે શુદ્ધ કહેવાય નહીં જે શુદ્ધ પોતેજ પશિમદ અને અ
“મક્ષ થયેલા દોષ તેઓ બીજને કેમ તારી શકે ? પોતે દરિદ્રી દોષ તે બીજને
કરવાને કેમ સક્તિવત થાય ?”

“કુમનિમા પડળા પ્રાણીઓને જે પા લ કરી ગયે તે ધર્મ કહેવાય છે સ
“કહેલો, મુખ્ય વિગેરે દશ પ્રકારનો ધર્મ મુખિને માટે થાય છે જે અપોહયેય”

“ છે તે અમભવિત દોનાથી પ્રમાણ થતું નથી, કારણ કે પ્રમાણતા છે તે અ
 “ આધીન છે મિથ્યાદૃષ્ટિ જનોએ માનેલા અને હિંસાદિકથી કલુષિત થયેલા
 “ ધર્મને ધર્મ તરીકે જાણવામાં આવે તો તે સસારમાં પરિવર્તન કરવાના
 “ થાય છે એ ગગમહત દેન તે દેવ કહેવાય, અબ્રહ્મચારી ગુરૂ તે ગુરૂ કહે
 “ દયાહીન ધર્મ તે ધર્મ કહેનાય તો એક સાથે આ જગત્ નાશ પા
 “ એમ સમજવું શમ, મવેગ, નિર્વેદ, અનુકંપા અને આસ્તિક્યતા
 “ લક્ષણોથી સારી રીતે સમકિત જાણખાય છે એ સમકિતના સ્થેય, પ્રમાણ
 “ જિનશાસનમાં કુશળતા અને તીર્થસેવા એ પાંચ બ્રૂણો કહેવાય છે ચક્ર,
 “ ત્રિચિકિત્સા, મિથ્યાદૃષ્ટિની પ્રશસા અને તેનો પરિચય એ પાંચ
 “ દ્રવિત કરે છે ”

એ પ્રમાણે સાબળીને બ્રાહ્મણે કહ્યું- ‘ દે સી ! તું ભાગ્યવતી છે
 નિનાનની જેમ સમકિતને પ્રાપ્ત કર્યું છે ’ એમ નિચારતો શુદ્ધભટ પાણી સમકિત
 શુભાત્મા પુરૂષોને ધર્મોપદેશ પુરૂષો આક્ષી માનજી હોય છે સમકિતના
 તે બન્ને આવક થયા મિદ્ધસથી સીમુ અને તરવુ બન્ને મુવણું થઈ
 તે વખતમાં તે અચ્છારમાં સાવુઓના સસર્ગના અભાવથી લોકો
 મૂડીને મિથ્યાદૃષ્ટિ થઈ ગયેના હતા, તેથી આ દુસુદ્ધિવાળા બન્ને કુલકમાં
 ઠોડીને આવક થઈ ગયા એવો તેમનો લોકમાં અપવાદ આવ્યો તેના અપવાદ
 ગાળીને આવકપણામાં નિર્ધન રહેતા તે વિપ્ર પત્નીને અનુક્રમે ગૃહસ્થાશ્રમવૃક્ષ
 એક પુત્ર ઉત્પન્ન થયો

એક વખતે શિશિરજનુમાં તે પુત્રને લઈ બ્રાહ્મણોની સભાથી વીંટલ રહે
 અમિષ્ટિકા પામે તે ગયો, એટલે તું આવક છે, અહીંથી દૂર જ, દૂર જ, એ
 સર્વ બ્રાહ્મણો મહાજની જેમ તેનો નિરંકાર કરવા લાગ્યા, અને તે ધર્મીમિષ્ટિ
 તરફ વીંટલને તે બ્રાહ્મણો બેડા બ્રાહ્મણોના મતસંગ કરવાનો જાતિદર્મ છે
 આવતા કઠોર વચનોથી નિવખા થયેના અને ક્રોધાયમાન થયેના શુદ્ધભટ
 સમક્ષ આવી રીતે પ્રતિજ્ઞા કરી કે-“ જે જિનોક્તધર્મ મસારમચુદ્રને તારનાર
 સવક્ષ તીર્થકરઅર્દનો જે આપ્તદેન ન દોય, જ્ઞાન દશન અને ચારિત્ર તેજ
 માર્મ ન દોય અને જગત્માં જે એવું સમકિત ન દોય તો આ મારો પુત્ર
 જાણે, અને મેં કહ્યું તે સર્વ ખરૂં દોય તો આ બજનો અમિ ભાગ પુત્રને મા
 જેમ શીતજ થઈ જાણે ” એમ કહીને ક્રોધી જાણે મીજે અમિ દોય તેવા તે
 વિપ્રે પોતાના પુત્રને બજના અમિમાં નાખ્યા તે વખતે ‘ અગેરે ! આ અ
 પોતાના પાત્રને મારી નાખ્યો ’ આવી રીતે આક્રોશ કરતી તે પધંદા

નરક કાપો નિરમળ બનવા દાડી તેવામાં તરત્ત્ર ઘેર મમ્યદર્શનવત હેવ
 બગાને જમગની જેમ પદની નવર ઝીલી લીધો, અને જ્ઞાતિઓની ભગથી
 નવા તે બગા આગિની દાદગમ્બિ દગી લીડી તેમજ ન પુત્રને જાણે ચિત્ત
 તમ કની રીધા ન દેવીને પૂરે મનુષ્યપ્રજામાં મયમની વિરાધના કરી દતી તે
 જમીને ત વ્યતરી થઈ દતી તેણે દેઈ દેવગીને પોતાને મેધિનામ ક્યારે થયે
 પુત્રુ દતુ એટલે દેવગીએ કહ્યું દતુ કે 'તે નવરે ! તુ મુનમને પિ થઈય, પ
 ને સમગિની પ્રાપ્તિને માટે મમકિતની ભવનામાં માગીને હરોગનિષ્ઠ થતુ
 વચન દુષ્કામાં દાદગમ્બિની જેમ નિચે ધારણ કરીને દેવગી દતી તેણે મ
 માદા અને માટે આ વખતે શ્રાક્ષગુણ પુત્રની રક્ષા કરી આ પ્રમાણેના જૈન
 પ્રમવને પ્રત્યક્ષ જોડને વિગ્રમ પામવ થી નેત્રને ચિકિત્સ કરતા તે શ્રાક્ષણે
 માગીને અદ્યપૂર્વ થયા-અર્થાત્ પૂરે કરિ પાલ નદો દીટેલુ આગે દીકુ એવ
 શુદ્ધમટે પેઠે જઈ પોતાની સ્ત્રીને તે વાત કહી, અને મમકિતના પ્રભાવના પ્રત્યક્ષ
 ભગથી તે શ્રાક્ષગુણે કાપો દષ થયો. પરંતુ વિદુવા ગણિનીના ગાઠ મમગધી વિવે
 થયેલી શ્રાક્ષગીને કહી-“નરે ! પિછાડ છે ! આ તમે શુ કર્યું ! મમકિતને ભગ
 દેવના નતીપ દેવાથી તમારુ મુખ ઉજ્જવળપણને પ્રાપ્ત થયુ, પરંતુ એ તમારા
 અપગતા છે કદાપિ તે વખતે મમકિતનો પ્રભાવ પ્રગટ કરનાર દેઈ દેવના મમીપ
 તા તમારો પુત્ર દય થઈ જાત અને લોકો જૈનધર્મની નિંદા કરત જોડ તેમ
 મંદિતપ્રતીત ધમ અપ્રમાણ થત નહોતો એવે પ્રસંગે પણ જોડો ‘
 અમગમ છે’ એમ મેલે તેઓને વિગેર પાપી મમગવા. પરંતુ મુખ માણુસ પ
 તમે કર્યું તતુ કદે નદો, અથવા તો મૂર્ખ મનુષ્યજ એલુ કામ કરે, માટે હે આ
 દેવે પડી આવુ અવિચારિત કાર્ય ન કરગો ” એમ કહીને પોતાના ભત્રાંરને મ
 ગિય ક વાને માટે એ સ્ત્રી અમારી સમીપે લાવેની છે એમ મિચાર મનમાં લાવી
 શ્રાક્ષણે અમને પુત્રુ, અને ‘આ મમકિતનોજ પ્રભાવ છે’ એમ અમે ક
 પ્રમાણેના ભગવાનના વચન માલગીને ધગા પ્રાણીઓ પ્રતિભોન પામ્યા, અને
 ધર્મો થયા શુદ્ધભટે ભદ્રિની માથે ભગવાનની પાસે દીમા લીધી, અને અતુ
 બને દેવગણના પામ્યા

જગતના અતુગ્રહમાં એકતાનવાળા અને ચક્રથી ચક્રીની જેમ આગળ
 ધમચક્રથી શેભના ભગવાન અગ્નિતસ્વામી દેશના પૂણ કરી તે જ્ઞાનકથી
 પૃથ્વી ઉપર વિદાર કરવા લાગ્યા

દ્વાત્વાર્ચધીદેમવદ્રચિરચિતે ત્રિપાષ્ઠિશલાકાપુરુષચરિતે મહાકાવ્યે દ્વિતીયપર્વ
 અગ્નિતસ્વામીદીર્ઘાકેવલવર્ણનો નામ તૃતીય સર્ગ ॥ ૩ ॥

સર્ગ ૪ થો

હી મગગાજના સમ્મલિંગા સુદર્શન નામે ચક્રતન ઉત્પન્ન થયું તે
 ચાની ધારા સુનર્ણમય હતી તેના આગ વેદિનાશ રત્નના દળ, અને
 નિચિત્ર સુનાય માણિયની મદિકાઓના અગથી તે શોભતું હતું, તે ચ
 નાદોશોય સદિત હતું, નિર્મળ ચુક્તાગથી મુદર હતું, તેની નામિ વજ
 રત્નમય હતી, ધુપગીઓની શ્રેણીથી મનોદગ સાગતું હતું, મનં જતુના પુષ્પોની માળાથી
 અચિત કરેલું હતું, ચદનના વિવેપનશુ હતું, એક દંભા મસે એ અધિગિત હતું,
 અને આકાશમા અપંગ રયુ હતું અખે સૂર્યનું મહાજ હોય તેમ જ્વળાઓની પક્ષિથી
 નિકરાય એના તે ચક્રને પ્રગટ થયેન એકને અધુપગારના હાગરી પૂરે તેને નમસ્કાર
 કર્યો પરી નિચિત્ર પુષ્પમાળાઓથી ચક્રને પૂજી દર્શન થકે તેણે મત્તર મગ રાખે
 નિરેન કર્યું તે મામળી ગુરના દશનની જેમ મગરાજએ મિદામન, પાણીક અને
 પાદુકા તત્કાજ છોડી દીધા કટવાએક પગના તેની મામા ચાની ચક્રને મનમા ધારીને
 તેને નમસ્કાર કર્યો શાસ્ત્રજીવીઓને પોતાના ગસ્ત્રો દેવરૂપ છે પરી સિકામનપ
 બેમીને ચક્રની ઉત્પત્તિ નિરેન કરનારા તે પુરુષને પોતાના અગમા રહેવાં સર્વ અબ્જ
 પછે તેમણે પારિતોષિકમા આપ્યા ત્યારપરી પવિત્ર જળથી મગજસ્નાન કરીને
 રાજએ દિવ્ય વસ્ત્રાવકાર ધારણ કર્યા, અને ચક્રતન પૂજનાને પોતે પગે ચાનના ચા ચો,
 કારણકે પગથી ચાવીને મામે જલુ તે પૂજની પાગ અધિક છે કિંકરીની જેમ
 દોકડતા, અટ્ટી જતા અને પડી જતા રાજએ સન્નમથી તેની પછનાડે ચા પા પૂજદ્રવ્ય
 હાથમા લઈ કટવાક સેવકપૂરે નર્કો બોલાવ્યા છતાં પાગ તેમની પાછળ ચા-ચા
 કારણકે અધિકાગીઓને પોતાના અધિકારનો પ્રમાદ ભય ઉત્પન્ન કરે છે
 દેન સહિત નિમાનની જેમ ચળકતા દિવ્ય તેજનાળા તે ચક્ર સહિત સમાગારમા સગર
 ગાજ આવ્યા રાજએ ગગનરત્ન જેવા તે ચક્રતનને જોતાજ પાચ અગથી પૃથ્વીનો
 સ્પર્શ કરી નમસ્કાર કર્યો હાથમા રામહસ્ત લઈને માહાનત જેમ સમ્યામાથી ઉઠેલા
 હાથીને માજન કરે તેમ તેણે ચક્રને માજન કર્યું જળના કુભ ભરીને લઈ અવજ
 પુરે પાસેથી જળ લઈને દેનપ્રતિમાની જેમ ચક્રને રનાન કરાવ્યું તેના ઉપર તેને
 અગીકાર કરવા માટે લગાડેલા પોતાના હસ્તની શોભાને અનુસરતા ચદનના નિનક
 કર્યા, નિચિત્ર પુષ્પોની માળાથી જયનક્ષત્રીના પુષ્પગૃહ જેવી ચક્રતનની પૂજ કરી, અને
 પછી ગંધ અને વાસસ્પૃશ, પ્રતિષ્ઠાને સમયે દેવપ્રતિમાની ઉપર આચ્ચાસ હોપન કરે
 તેમ ચક્ર ઉપર હોપન કર્યા દેવતાને યોગ્ય મહામૂયવાળા વસ્ત્રાવકારોથી રાજને

પોતાના શરીરની જેમ ચક્રરત્નને અવકૃત કર્યું આઠ દિશાઓની જયલક્ષ્મીને આકર્ષણ કરવાને માટે અભિચારમ ડોહો હોય તેવા આઠ મંગલો ચક્રની આગળ આજોખ્યા. પચ વર્ણી પુષ્પોથી તેની પાસે વસતતની જેમ શ્રેષ્ઠ ગધવાળો ઉપહાર (દગલો) કર્યો તેની આગળ કપૂર અને અમૃતવાળો ધૂપ દહન કર્યો તેના ધૂમ્રથી રાત્ર બાણે કસ્તુરીનું વિવેપન કરતો હોય તેમ જલાવા લાગ્યો પડી ચક્રને ત્રણ પ્રદક્ષિણ કરી જરા પાછા હટી ચક્રોને જયલક્ષ્મીને જન્મવાના સમુદ્રરૂપ ચક્રને ફરીને નમસ્કાર કર્યો, અને નવી પ્રતિજ્ઞા કરેલા દેવને મબધે કરે તેમ તે ચક્રરત્નનો ચક્રીએ અજ્ઞાનિહંકા ઉત્તમ કર્યો નગરીની પદ્મદેવગીની જેમ મવ પોરલોકાએ પલ મોટી ઋદ્ધિથી ચક્રનો પૂજનહોત્સવ કર્યો

પડી દિગ્ધ્યાત્રા કરવાને ચક્રે બાણે વિચાર બતાવ્યો હોય તેમ ઉત્સુક થઈ રાત્ર પોતાને જોને ગયો, અને મંગામા જેમ ઐગવન હસ્તી સ્નાન કરે તેમ સગરરાબાએ સ્નાનગૃહમાં જ પવિત્ર જગથી સ્નાન કયુ પછી ગલ્લેનળની જેમ દિવ્ય વસ્ત્રથી પોતાના દેહને સાફ કરી ગભાએ ઉન્નત દિવ્યવસ્ત્રો ધારણ કર્યા ગધકારિકાઓ આવીને ચક્રિકાનો રસ કરેલો હોય તેવા નિમજ્જ ગોરીઈંચદનના રમવડે રાત્રને અગરાગ (વિવેપન) કરવા લાગી. પછી ગભાએ પોતાના અગતા સગથી અત્રકારોને અત્રકૃત કર્યા આજુપણો પણ ઉત્તમ સ્થાનને પામીને વધારે શોભા પામે છે

પછી મંગલિક કુદરે પુરોહિતે જને મંગલ કયું છે એવા રાત્ર ખજૂરતને ધારણ કરી દિગ્ધ્યાત્રા કરવાને માટે ગજ્જલ ઉપર આરૂઢ થયા સેનાપતિ અક્ષરલ ઉપર ખેતી હાયમા દડગલ લઈ રાત્રની આગળ ચા ચો સવ ઉપદ્રવરૂપ ઝડકને હગ્ગ કરવામા દિનગત સમાન પુરોહિતગલ રાત્રની માથે ચાલ્યો જોગનદાનમા સમય અને ચૈત્યને મુકામે મુકામે ગૃહનો અધિપતિ એવો ગૃહીરલ બાણે જગમ ચિત્તરમ નામનું કન્પતૃસ હોય તેમ મગરગભની માથે ચાલ્યો તત્તમ નગર વિગેરેને રચવામા સમય, પગકમવાળો, વિશ કર્મો સદય વર્દીંગલ પલ ગભની માથે ચાલ્યો ચક્રવર્તીના કરસ્પયથી વિસ્તાર પામ વાવાળા છત્રગલ અને ચર્મગલ અનુરૂપ પવનના સ્પયથી જેમ વાદળા આવે તેમ માથે ચાલ્યા અધિકાગને નાશ કરવામા સમય એવા મણિ અને કિલ્લિરલ જાબૂદીપના લખુ રૂપે થયેલા બાણે એ સૂર્ય હોય તેમ માથે ચાલ્યા બહુ દાસીઓના પરિવાગવાળુ અત્ર પુર સીયા બાણથી આવ્યુ હોય તેમ ચક્રીની છયાની જેમ માથે ચાલ્યુ દિશાઓને પ્રકાશ કરતુ હોવાથી દુગ્ધીજ દિગ્વિજયનો સ્વીકાર કરતુ ચક્રલ ચક્રવર્તીના પ્રતાપની જેમ નેમની આગળ પૂર્વાભિમુખ ચાલ્યુ પુરકાવર્ગ મેધના રાજની જેવા પ્રયાણવાનિ ચોના સન્દેશથી દિગ્મજને ઉત્તર કરતો, ચક્ર માથે ચાલના અગ્નિની ખરીઓથી ઉપર ધીને ઉડેલી રજવડે મપુરપુટની જેમ ઘાવાબુખિને એક કરતો, રથ અને હન્ની ઉપર

રહેલી ધ્વજઓના અગ્રભાગમાં એના પાઠીન જતિના મગગદિથી જણે આમણાંથી મહામુદ્રને જલજતુ સહિત ક તેમ હોય તેમ જણાતો, સાત બાજુએ ઝરતા મન્મથની ધાગવૃદ્ધિથી શોભતા હાથીઓની ઘટાના સમૂહથી દુર્દિનને બતાવતો, ઉત્સાહથી ઠેકથા મારતા હોવાથી જણે સર્ગમાં ચડવાને ઇચ્છતા હોય તેવા કોટીગમે પાયદળોથી પૃથ્વીને ચોતરફ ઢાળી દેતો, સેનાપતિની જેમ આગળ ચાલતા અમથ પ્રતાપવાળા અને મર્વત્ર અકુહિત શક્તિનાળા ચક્રરત્નથી શોભતો, સેનાનીએ ધાગ્યા કરેના હડરજવડે હજારથી સેન ભૂમિની જેમ સ્થનાદિકમાં વિષમ થયેલી પૃથ્વીને મર્મ કરતો અને હરોજ એક એક યોજનના પ્રમાણથી ભદ્રદ્વીપના જેમ હીનાવડે રસ્તાને કાપતો, એ ઇંદ્રતુલ્ય મહાગજ ઢેટવાએક દિનમાં પૂનરિયામાં ગગાનદીના મુખ ઉપર તિલક સહસ્ર ભાગનાસેન સમીપે આવી પહોંચે.

ત્યા મગચક્રાની આજ્ઞાથી વહુ ધીરત્વે વિનિતાનગરીનો જણે અનુજ બધુ^૧ હોય તેવો રકધાવાર^૨ રચ્યો આકાશ સુધી હંચી અને વિશાળ એવી અનેક હસ્તીશાળાઓથી, મોટી ગુફાઓના જેવી હજારા અશ્વશાળાઓથી, વિમાનની જેવી હવેલીઓથી, મેવની ઘટા જેના મડપોથી, જણે એક બીજાએ કરી હોય તેવી ચરખી આકૃતિનાળી દુકાનોથી અને શૃંગાટક નિગેરેની રચનાથી રાજમાર્ગની સ્થિતિને બતાવતો તે રકધાવાર શોભતો હતો નવ યોજન તેનો વિસ્તાર હતો, અને બાગ યોજન તેની લંબાઈ હતી. ત્યા પૌષ્પશાળામાં રાજાએ માગવતીયકુમારદેવનું મનમાં ધ્યાન કરીને અટમતપ કર્યું, અને ત્રણ દિવસ પર્યંત સર્વ નેપથ્ય^૩ ઝાડી દબના મસ્તકારનો આશ્રય કરી, ચતુર્દિન અને વ્રહ્મચારી થઈ બ્રહ્મતપણે રહ્યા અટમતપ પૂર્ણ થયું, એટલે રાજાએ પૌષ્પશૃંગથી નીકળી પવિત્ર જળથી સ્નાન કર્યું પછી પાડુવર્ણી ધ્વજાએ દકાચેનો નાના પ્રકારના હથીઆરોથી ભરેલો હોવાથી ક્ષીણ અને જનજતુવાળા સમુદ્રની જેવો જણાતો, ચારે બાજુ લટકતી આગ દિવ્ય ઘટાઓથી આ ચદ્રસૂર્યોથી જેમ મેરૂ ગોબે તેમ શોભતો અને ઉચ્ચે ત્રવા^૪ અશ્વની જેવા ઉદ્ધન ચીનાવાળા ઘોડાઓ જેને જોડેલા છે એનો જે મહારથ તે ઉપર આરૂઢ થયો હાથી, ઘોડા, ગચ અને પાયદનરૂપ ચતુર ગ સેનાથી આગ્રકારની^૫ નીનિવડે જેમ શોભે તેમ શોભતો, માથા ઉપર એક છત્ર અને પડએ બે આમરો મળી ત્રણ વાનાથી બને ત્રણ જગતમાં વ્યાપના યશરૂપ વહીઓના નપુ અકુરો હોય તેમ વિરાજતો એ ગજ હાથમાં ધનુષ ધાગ્યા કરીને સમુદ્રમાં રથના પૈડાંની નાભ જેટલા હંડા જળમાં રથ મહિન પેડો પડી જયવક્ત્રમીરૂપ નાટિકાની નાગીરૂપ ધનુષની પલય તેડે હાથવતી બાજવી, અને બહારમાંથી રત્ન ચંદ્રણ કરે તેમ ભયામાથી એક બાણ ખેચ્યું પછી ધાનગીખડના મધ્યમાં ગહેલું હંધ્યાકાર પવતની જેવા તે બાણને ધનુષ સાથે

એટલું પોતાના નામથી અકિન થયેના અને કહાના આબૂપણાને પામેલા એ સુવર્ણના તીક્ષ્ણ બાણને રાજાએ કાપ મુધી ખેંચ્યું, અને આકાશમાં ગડગડી જેમ પાખોથી સુમત્રાટ કરતું તે બાણ માગવતીર્યકના આધપતિ તરફ દોડ્યું નિમેષમાત્રમાં બાર યોગન મુદ્રા ઝાનગીને તે બાણ માગવતીર્યકુમારદેવની સભામાં જમને પડ્યું અકાગે વિવુત્પાતની જેમ પડેલા તે બાણને જોઈ તત્કાળ નકુદીના ભગવડે ભય કર એ દેવ ક્રોધાયમાન થયો પછી જગ વિચાર કરી પોતે હડી તે બાણ હાથમાં લીધું, એટલે તેમાં સગવડહીના નામામર એવામાં અગ્નિ હાથમાં બાણ રાખી ફરીથી પોતાના સિંહાસન ઉપર મેઠો, અને ગમ્ભીર ગિગચી પોતાની મનામાં આ પ્રમાણે શ્રેયો-
 "જહૂદીપના ભરતસેવમાં મગર નામે હાન શ્રીજ ચક્રવર્તી થયેન છે થઈ ગયેના, થવાના અને વર્તતા એવા માગવતિએએ ચક્રવર્તીએન ભેટ કરવી તે તેમનું અવરથ કૃત્ય છે ' આવી રીતે હીને ભેટગાવડે જૂથના જેમ આચરણ કરતો એ માગવતિ વિનય સહિત મગરચહીની મામે આવ્યો તેણે આકાશમાં નીતે ચહીએ મૂકતું બાણ તથા હાર, બાજુબધ, કર્ણાબરણ, કટકાલિક આબૂપણો, નપથ્ય અને દેનુધ વસ્ત્રો ગમને અપલ કર્યો વાર્તિક જેમ રમેદ્રને આપે તેમ માગવતીર્યક જળ તેણે ગમને અર્પણ કર્યું પરી પદ્મક્રોશ જેવી અજાલિ એડીને તેણે ચક્રવર્તિન કંઈ ' આ ભગ્ન સેવમાં પ્રાચી ' દિશાના પ્રાનભાગમાં એક મામતની જેમ હું તમારે આદેશકારક થઈને રહેલો છું ' ચહીએ તેને જૂથપણે કમુત ગમ્ભીને પોતાના દુગધાવની જેમ મહાર પૂર્વક વિદાય કર્યો પરી ઉત્થ પામના સૂયની જેમ પોતાના તેજથી દિશાએને પૂરી દેના સગવડહી મુદ્રામાંથી નીકળ્યા સાચી પોતાની છત્રામાં આડીને રાજાએમાં ગરદ્ર મમાન તે મહારાજાએ ન્યાન અને દેનાચનપૂવક પરિવાર સહિત પારતું કર્યું અને ત્યાં માગવતીર્યકના અધિપતિનો અટાલિક ઉત્તમ કર્યો મરણ કે મેવડોનું નાદાન્ય આમીજ વધાડે છે

ત્યારપછી મવ દિગ્વિજયની સફળીએને અપજી કરનામાં અમીન મમાન ચક્રલ દમિલુદિશા તરફ ચાલ્યું પોતાના મૈન્યથી પવત સહિત પૃથ્વીને ચનાયમાન કરતા ચક્રવર્તી સિંગ અને પશિમદિશાના મધ્યમાર્ગે ચહીની પછવાડે અગ્નિ નવ દિગ્વિજય કરવામાં હૃદ પ્રતિજ્ઞાનાળા સગરાજ માગના ક્રેટવાએક નાજાએને મૃમોને જેમ પનન ઉપેદી નામે તેમ રાજ્યથી ઉપદી નુકા હતા ક્રેટવાએકને ચહીના ઓડની જેમ પાછા મન્ય હાપ મેસાડના હતા, અને કંઈ શીતિનજ હાથ નેવા ક્રેટને રાજ્ય હાપ નવા મેસારતા હતા, વેસઅના પૃમોને નીનું પૂ નમાના દે તેમ ક્રેટને નમાવીને એડી મુકના હતા, ક્રેટવાએકની આગશીએને હેના હતા, ક્રેટની પામેલા ગ્લોનો હૃદ મદલુ કરના હતા, ક્રેટની પામેથી હાથી કોઇ ઓછવતા હતા, અને ક્રેટના છત્રો

મુકાવતા હતા એમ કરતા કરતા અનુભવે તે હસિયું મમુદ્રને કિનારે આવી પહોંચ્યા ત્યાં દાથીના મધ ઉપગ્રી ઉતરી સણતારમા ગયે તી છાત્રાની અંદર જેમ વિમાનમા વામ કરે તેમ ચક્રવર્તીએ એક વામગૂદમા નિશામ કર્યો, અને પૌષ્પાશ્રમા જઈ અશ્વમત્પ કરી વરદામ નામના હાના અરિષ્ટાત્મક દેવનું ક્યાન કરી પૌષ્પ ધાગ્ય કરીને રથા અટમબક્તની પ્રાંતે પૌષ્પવન પાગીને સૂર્યમંડાભાથી હાલેવા ક્ષેપ તંત્ર રથમા મેડા જેમ રૈયે છાગ કરવાની ગોળીમા પ્રોગ કરે તેમ રથાડે તેમણે રથની નાભિ સુધી મમુદ્રજવનું અવગાદન કર્યું પછી ધનુષ ઉપર પગ ર ચક્રાનીને ત્રામથી વિદ્વજ થયેના અને કાગ નમાનીને ગદેવા જનચરાએ બયભાવણે માંભાયા એવે ટકાર કર્યો, અને વાદી જેમ રાફડાભાથી મપને પકડે તેમ બયકરમા પગ ત્રયકર એવું એક બાલ ભાયાભાથી મદલ કર્યું તે બાલને ધનુષ ઉપર ચક્રાની કાઢ નિશાપન કરવાને આવેના સેનકની જેમ પોતાના કાન પામે વાનીને ઇંદ્ર જેમ પાંત ઉપર વજ નાખે તેમ વરદામપતિના સ્થાન તરફ નાખ્યું પોતાની સભામા એડેના વરદામમુકાગદેવની આગળ અકાળે મુદ્ગરના આધાત જેવું તે બાલ આનીને પડ્યું ‘આ અકાળે કાળે ફેલું પાનીયું ઉખેલ્યું’ એમ મોનના વરદામપતિએ ઉડીને તે બાલ મદલ કર્યું પગ તેની ઉપર સગરરાજના નામાક્ષેષે એછને સપ જેમ નાગમની ઓરધિને એછ સાત યજ્ઞ બય તેમ તે સાત યજ્ઞ ગયો, અને તેણે પોતાની સભામા આ પ્રમાણે કહ્યું ‘જૂજૂદ્રીપ મા ભરતક્ષેત્રની અદર મગર નામે બીજ ચક્રવર્તી ઉત્પન્ન થયા છે, નિમિત્ત વમોથી અને મહામૂ યનાળા રત્નાવકારોથી ઘેર આવેના દેવની જેમ એ ચક્રવર્તી મારે પૂજના યોગ્ય છે’ એની રાતે કહી ભેટ લઇને તત્કાળ તે રથમા રહેના ચક્રવર્તીની ખસે આની અતરીક્ષમા હિમો રક્ષો મુગટરલ, મોનીની માળાઓ, બાહુબધ અને કડા નિગેરે બહારીની પેઠે તેણે અપલ કર્યો, અને તે બાલ પગ પાછું આપ્યું પછી કહ્યું કે ‘આજથી ઇંદ્રની જેવા મારા દેવમા પણ દુ તમારે આજ્ઞાકારી થઇને વરદામનીયના અધિપતિપણે રહીશ’ કૃતજ્ઞ એવા ચક્રવર્તીએ તેની ભેટ લઈ, તેનું વચન સ્વીકારી, તેને સત્કાર કરીને વિદાય કર્યો પછી જયધોડાને એઈ જતા રથના ઘોડા હેમારવ કરી રથા છે એવા ચક્રવર્તી ચક્રના ભાગને અનુસરી ત્યાથી પાછા વળ્યા, અને પોતાની છાવણીમા આવી, રથભાથી ઉતરી, સેનાન તથા જિનપૂજ કરી અશ્વમત્પનું પારપું કર્યું પછી વરદામકુમારનો મોટો અશ્વન્દિક ઉત્સવ કર્યો, કારણ કે ઇન્દ્રીયુરૂપો પોતાના ભક્તોનું માન વધારનાગ હોય છે

ત્યાથી ચક્રરત્નના ભાગને અનુસરી તે પૃથ્વીપતિ સૈન્યની રજથી સૂર્યને ઢાકતા પાંચમદિશા તરફ ચાલ્યા ગરૂડ બીજ પક્ષીઓને નસાડે તેમ દ્રાવિડદેશના રાજાઓને નસાડતા, સૂર્ય જેમ ધ્રુવડને અવ કરે તેમ આદ્રિદેશના રાજાઓને અધ કરતા, તથા જનના ચિન્હોથી (વાત, પિત્ત અને કફના વિકારચિન્હોથી) પ્રાણીની જેમ

કવિગદિયના રાજાઓના રાજ્યચિન્હો છોડાવતા, દર્ભના સંસ્તારના રક્ષા હોય તેમ વિદર્ભદેશના ગજાઓને નિ સત્વ કરતા, કાપડીઓ જેમ સ્વદેશનો ત્યાગ કરે તેમ મહાતાપ્ત દેશના ગજાઓને રાષ્ટ્ર (દેશ) નો ત્યાગ કરાવતા, બાણોથી આક કાઢેલા ઘોડાઓની જેમ કોકણ દેશના રાજાઓને બાણોથી અકિત કરતા, તાપમોની જેમ લાટદેશના રાજાઓને વનાટ ઉપર અજનિ રાખનારા કરતા, મોટા કાચબાઓની જેમ કચ્છ દેશના સમગ્ર ગજાઓને ચોતરથી સ હોય કગવના, અને ફૂર એના મોરઠ દેશના ગજાઓને દેશની પેટે પોતાને વચ કરતા મહારાજ ચક્રવર્તી અનુક્રમે પશ્ચિમસમુદ્રના કિનારા ઉપર આવ્યા ત્યાં છવણી નાખી પ્રભાસતીર્થના અવિષ્ણક દેવને દૃઢ્યમા ધાગણ કરી, અષ્ટમનપ આદરી પૌષધગાથામા તેમણે પૌષધ ગ્રહણ કર્યો અષ્ટમને અતે સૂયની જેમ મોટા ગય ઉપર બેસી ચક્રવર્તીએ રથની નાભિ સુધી સમુદ્રજળમા પ્રવેશ કર્યો પછી બાલના પ્રયાણના ક-ચાણકારી જ્યવાગિવના ચમ્દની જેનો ધનુષ ઉપર પશુચ ચડાવીને ટકાગ ચમ્દ કર્યો, અને પ્રભામતીર્થના દેવના નિવાસની સામુ સ દેશદાગી દૂતની જેવું પોતાના નામથી અકિત બાણ મૂક્યું ગણક જેમ ગણક ઉપર પડે તેમ તે બાણ બાગ ચોજન દૂર રહેલી પ્રભામદેવની મનામા આવીને પશુ બુદ્ધિવતમા શ્રેષ્ઠ એવા તે દેવે બાલને જોઈ તેમા મગગચીના નામના વણો વાંચ્યા તત્તથ બેટ ગ્રહણ કરી તે બાલને માથે ગળી અતિથિ થયેના ગુરની આમે જાય તેમ પ્રભામપતિ ચક્રવર્તીની મામે ગયો, અને આકાશમા રહીને મુગટમણિ, પંક, કડા, કટિસૂત, બાનુબંધ અને તે બાણ ચક્રવર્તિને અપણ કર્યા પછી નમ્ર યથ વિનીતાપતિને કહ્યું- 'હે ચક્રવર્તિ! આજથી મારા સ્થાનમા હું આપનો આજ્ઞાકારી થઈને રહીશ.' પછી ચક્રવર્તીએ બેટ ગ્રહણ કરી આદર્શી મોનાવી, પ્રભામપતિને એક જૂતની જેમ વિતાય કર્યો ત્યાંથી પોતાની છવણીમા પાછા આવી લ્હાન તથા ગિનાચન કરી પરિવાર માથે અટમમકતનું પારણ કર્યું, અને પ્રસન્ન થયેલા ચક્રીએ વરદામપતિની જેમ પ્રભામપતિનો પત્ર અણ નિદ્રાસ્ત્રવ કર્યો

ત્યાંથી ચક્રી પત્તાડે પાછી વળતી નગીની જેમ પોતાની મેના માથે મિલુના દસિણનટથા પૂર્વાભિમુખ આવ્યા મારગમા તિલુદેવીના મદિરની નગદિક આકાશમા તતના ઉતરેલા ગધવનગગની જેવી પોતાની છવણી નાખી, અને મિલુદેવીને મનમા ધારીને અષ્ટમનપ કર્યો, તથા મિલુદેવીનું ગ્લ્હનન કપાયમાન થયું અવધિજ્ઞાનથી નહીં આગ્યા એમ દેવીએ જાણ્યું તત્તજ બકિતપાયત તે દેવી હાથમાં બેટ લઈ મામે આવી, અને આકાશમાં રહીને બધારની જેવા એક દબાગ ને આડ રતના કુમ, મણિગ્લોથી વિભિન્ન બે મોનાના ભદ્રામન, બાનુબંધ અને કણ વિગેરે ગ્લ્હના અનકાગ તથા દેવદંધ્ય વગેરે ચક્રવર્તિને અપણ કર્યા પ્રાને તેજે કહ્યું- 'હે નગદેવ! તમારા દેશના

ગદેનાગી હુ તમાગી દામીની જેમ વર્તીશ, મને આજ્ઞા કરો ' અમૃતના ગદૂપની જેવી વાણીથી તેનો સત્કાર કરી નિઠાય કરીને ચક્રવર્તીએ અટમતપતુ પારણુ કર્યું, અને પછી પૂર્વની જેમ સિંહુદેવીનો અપ્રાન્દિક ઉત્સવ કર્યો, કારણ કે મોટી ઋદ્ધિવાળા મહાત્માઓને પગલે પગલે ઉત્સવો હોય છે

પોતાની બધતગાળામાથી જેમ હસ્તી નીકળે તેમ વદમીના ધામડપ આયુવશાળ માથી નીકળીને ચક્ર ત્યાથી ઉત્તર પૂર્વના મધ્યમા આયુ તેની પછાડે જતા ચક્રવર્તી કેશાએક દિવસે વૈતાલ્ય મદાગિરિના દક્ષિણ નિતબને પ્રાપ્ત થયા વિદ્યાધના નગની જેવી સ્વા જાળી નાખીને તેમણે વૈતાલ્યકુમારને મનમા ધારી અટમ તપ કર્યો ચક્રવર્તીનો અટમતપ પૂરો થયો, એટલે વૈતાલ્યદ્રિકુમારદેવતુ આમન કપાયમાન થયુ અનધિજ્ઞાનથી તેણે ભગવાનની અનિ ઉપર આવેલા મગર ચક્રીને જણાયા, તેમની સમીપે આવીને વિચરત, વીરામન, ભદ્રામન અને દેવ, બધા વસ્ત્રો આકાશમા રહીને આપ્યા વગી દપ પામીને મહારાજને સ્વમિત્વા ચક્રની પેઠે ' ધણુ જીવો! ધણુ આનંદ પામો! અને ધણુ કાળ નિઃશય પામો! ' એમ આશિર્વાચન કર્યુ પોતાના પ્રિય બાવનની જેમ તેને ગૌરનાથી બોવાની ચક્રવર્તીએ નિદાય કર્યો, અને અટમતપતુ પારણુ કર્યું, તેમજ પોતાના પ્રમાદરૂપી પ્રાસાદમા સુનાવંકલ મમાન તેનો અપ્રાન્દિક ઉત્સવ કર્યો

પછી ચક્રને અનુમતી તમિસ્રાણુદાની પામે જઈને તેની સમીપે સિંહની જેમ ધ્રુવહી કરી નિરામ કર્યો ત્યા કૃતમાત્ર નામના દેવને મનમા ધારીને અટમતપ કર્યુ મહાન પુરુષો પાગુ કરવા યોગ્ય કાર્યને ઓડતા નથી અટમતપતુ કૃષ પરિણામ પામ્યુ એટલે તેનુ આમન કર્યુ તેવા પુરુષોનો અભિયોગ થતા પર્વતો પા! ક પે છે કૃતમાત્રદેવ અનિજ્ઞાનથી ચક્રવર્તીને આવેલા જાળી સ્વામીની પામે આન તેમ આકાશમા આવી ઉભો રહ્યો નેજો સ્ત્રીરત્નને યોગ્ય ચોદ તિનકા આપ્યા, સગ વેદ, વસ્ત્રો, ગદયુ, માળા નિરે એટ કર્યા, અને ' દે દેવ! આપ જય પામો, જય પામો ' એમ કરી ચક્રવર્તીની સેના સ્વીકારી દેવતાઓને અને મનુષ્યોને ચક્ર વર્તી નેવવા યોગ્ય છે. ચક્રવર્તીએ પ્રમાદપૂનક મેનારી નેને નિદાય કર્યો, અને પરિચર માંડત અટમમજાને અને પારણુ કર્યુ ત્યા મગર રાજ્યએ આગપૂર્વક કૃતમાત્ર દેવને અપ્રાન્દિક ઉત્સવ કર્યો કારણ કે ' એ કૃત દેવતાઓને પ્રીતિપાત્ર છે '

અપ્રાન્દિક ઉત્સવ પૂરો થયા પછી ચક્રવર્તીએ પ્રથમ વિદ્યાના સિંહુનિ કુટને જાગ જવાને માટે સૈન્ય માટે મેનાપતિજાને આજ્ઞા કરી મેનાપતિએ અજ્ઞાતિ એટીન પુષ્પમાળની જેમ એ અજ્ઞાતે મન્નક નમારી સ્વીકારી પછી સેનાપતિ ચતુર સૈન્યથી પંચિતિ થ, દમ્પતીજ કપર ચક્રી મિતુના નાદનો મમીપે આ યે પોતાના ઉપ નેજથી અપે હર કે સૂચ દોય તેમ બજાન એવો ને મેનાપતિ પ્લાકમી

કરી સાથવાદ પોતાના આનાસ પ્રત્યે ગયો તેની પગનાડેજ તે સાતુ વહોગવાને ગયા, પણ દૈવયોગે તેના ધનના સાવુને નટોરાનના ચોખ્ય કાઢ પણ અન્નપાનાદિક તે નમયે હતુ નહીં પછી સાથવાદે આમતેમ જોના માડયુ, તેનામા જાણે પોતાનુ નિમજી અત કપા હોય તેવુ તાજુ ધૂત જોનામા આવ્યુ સાથનાદે કહ્યું-‘આ તમારે કપરો ૧’ એટલે નાકુએ ‘મચ્છુ છુ’ એમ કહી પાત્ર ચુ પછી ‘હુ ન્યથયો, હુ કૃતાર્થ થયો, હુ પુત્રવત થયો,’ એવુ ચિતનન કરવાથી જેનુ ધી જેનાચિત થયુ છે એના નાચ પતિએ નાકુને મહાન્ને જુત વટોરાવ્યુ જાણે આનંદશ્રુનડે કરીને પુણ્યાકુરને ઉત્પન્ન ક તે હોય એના તે સાથનાદે દાનની અનસાને તે તે મુનિને ન ના પી, એટલે મુનિએ સન કયાપાની સિદ્ધિમા સિદ્ધમત્ર જોવો ‘વમલાભ’ આપી નિ તથમ પ્રત્યે ગયા સાથનાદેને એ દાનના પ્રભાનથી મોક્ષવૃક્ષના બીજરૂપ અને દુર્લભ એવુ જોધિબીજ* પ્રાપ્ત થયુ ગમે ફરીને સાથનાદે મુનિઓના આશ્રમમા ગયો ત્યા આજ્ઞા માગી, ગુરુમદા જાને વન કરી મેરો, એટલે વમ વોપસરિએ તેને મેધના જેવી ગિરાથી શ્રુતકેવળીના જેવી નીચે પ્રમાણે દેવના આપી-

“વમ ઉત્કૃષ્ટ મગન છે, રંગ અને મોક્ષને આપનાર છે અને સનારૂપી નન્ને ઉલ્લસન કરવામા માર્ગદેશક છે વમ માતાની પેટે પોપા કરે છે, પિતાની પેટે રક્ષા કરે છે, મિત્રની જેમ પ્રસન્ન કરે છે, બવુની પેટે સ્નેહ સખે છે, ગુરુની પેટે ઉન્નત ગુણોને વિષે ઉચ્ચપણે આરૂ કરે છે અને રામીની જેમ ઉત્કૃષ્ટ પ્રતિષ્ઠાને પ્રાપ્ત કરાવે છે તે સુખનો મહા હમ્પ છે, વતુરૂપ સકટમા વમ છે, સિતથી ઉત્પન્ન થયેલી જડતાને છે ન કરવાને વમ છે અને પાપના મર્મને જાણનાર છે વમથી જીવ રાજધાય છે, વમથી બળદેવ થાય છે, વમથી અનચકી વાય છે, વમથી ચક્રવર્તી થાય છે, વમથી દેવ અને ઇંદ્ર થાય છે, વમથી ઐરેયક અને અનુત્તર નિમાનમા અહમિદ્ર દેવપાપાને પામે છે અને વમથી તીર્થંકર પને પણ પ્રાપ્ત થાય છે જગતમા વમથી સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિ થાય છે દુઃખનિમા પડતા જનુઓને ધારણ કરે છે તેથી તે ‘વમ’ કહેનાય છે તે વમ દાન, સીન, તપ અને જ્ઞાનના મેથી-અગ્ર પ્રમગ્નો છે તેમા જે જાનન છે તે જ્ઞાનદાન, અભયદાન અને ધર્મોપદેશ જાન એના નામથી પણ પ્રકારે કહ્યો છે વમને નહિ જાણનારા પુરુષોને વાચના અને દેવનાંકિતુ દાન આપતુ અગર જ્ઞાનના સાનનોતુ જાન આપતુ તે જ્ઞાનદાન કહેનાય છે જ્ઞાનદાનનડે પ્રાણી પોતાનુ દિતાદિત જાણે છે અને તેથી જીવિતરોને જાણી નિરતિને પ્રાપ્ત કરે છે, નગી જ્ઞાનદાનથી પ્રાણી ઉન્નત કેવળજ્ઞાન પામી, સન મોક્ષના અનુમદમરી ચેમમ ઉપર આરૂ થાય છે એટલે મોક્ષપાને પામે છે

મન, વચન અને કાયાએ કરાને જીવો વન કરના નહીં, કાવો નહીં અને કરના મની અનુમોના ક વી નહીં તેનુ નામ અભયદાન કહેનાય છે તે જીવ સ્થાન અને નનના

એકલા તમિઝાનુકાતા દક્ષિણદ્વારના કમાડ ઉપાડવાને માટે તેમણે હડરલ કુચિકાને વાગા કરનાગ મેનાપતિને આજ્ઞા કરી તેણે તમિઝાનુકા પામે જમ તમ અધિષ્ઠાયક કૃતમાજહેવને ધારી અદમતપ કયુ કારણ કે દેવતાઓ નાપવી માયા થાય છે અદમતપને છેડ રનાનનિનેપન કરી, યુદ્ધ વસ્ત્ર સારલ કરી, કુષિઆ દાયમા વધને દેનનાની મામે અય તેમ ને યુક્ષ મમીપે ગયો યુક્ષને દેખતાજ મેના પનિએ પ્રલામ કયો, અને દ્વાગપાળની જેમ તેના દ્વાગ પાસે દાયમા હડરલ સમી ઉમો રથો ત્યા અશ્વાન્દિક ઉત્પન કરી, અદ મગજિક આગેખી, મેનાપતિએ હડરલની તેના કમાડ ઉપર તાડન કયું, એટલે મડનકાટ ચમ્બ કરતા ને કમાડો મુકા એના ચબાના સપુટની પેઠે ઉધરી ગયા સડસકાટ ચમ્બના ધોધથી કમાડનુ ઉવડવુ ચકનર્તિએ અભ્યુ દતુ, તોપણ મેનાપતિએ પુનરુક્તિની પેઠે તે હરીકત નિનેન કરી પડી ચતુરગ મેના મદિત ચકનર્તી દાન્તરલ ઉપર આરૂઢ થકને અણે એક નિષ્પામ દાય તેમ ત્યા અભ્યા દસ્તિરલના જમાગા કુભસ્થળ ઉપર પીવી ઉપર દીપકની જેમ પ્રકાશનાન મનિલ્લ મુશ્તુ પડી અમ્મનેન ગતિનાળા કેમરીસિહની જેમ ચકનર્તિએ ચકની પળાડે પચાસ યોજન વિસ્તારવાળી તમિઝાનુકામા પ્રવેશ કયો, અને તે યુક્ષને ખને બામ્બુની નીતિ ઉપર ગોમ્બનિકાને આકારે પાયમો પતુપ વિસ્તારનાળા અને અપકારને નાથ કરવાને નમય એવા, એક એક યોજનને આનરે આગાપચાસમ ડગ કાકળીરલથે કયા (તે કમાડેકુ યુક્ષનુ દ્વાર અને તેમા કાકળીરલના મડળો ન્યામુધી ચકનર્તી અને ત્યા નુપી રહે છે) માનુષોત્તર પરંતની ફરતી રહેની ચદ્રસૂચની શ્રેણીને અનુસરતા તે નડો દેનાયા તેનાથી ખરી યુક્ષમા પ્રકાશ થા રથો પડી ચકનર્તી તે યુક્ષના પૂર્વ દિશાની ભીંતનાથી નીકળીને પશ્ચિમ ભીંતના મધ્યમા જતી ઉન્મચ્ચા નિમન્ના નામની ને નમુદ્રગાની નદીએ આગળ અભ્યા ઉન્મન્ના નીમા નાખેલી મોટી ચિસા પાડ તરે છે, અને નિનકા નદીમાં નાખેલી તુ નદી પાડ કુપી અય છે ત્યા વહીરીલને તકાગ બાપેલી પાગવડે ચકનર્તી નર્ત સૈન્યની સાથે ધરના એક જલપ્રસાદની જેમ તે નીએ ની ૧૫૫ અનુક્રમે તમિઝાના ઉત્તર દ્વાર પામે આચ્ચા, એટલે તેના કમાડ કમળા દેશની જેમ પેલાની નેરે ઉત્તરી ૧૫૫ પડી દાયી ઉપર મેડેના સગર ચકનર્તી ચર્ચ અન્ન સાન્નમયથી નીકળે તેમ પીસા નાંદત યુક્ષાથી બદાર નીકળ્યા

૧૫૫ પાડકે પાતજેનનુ એના અને પોતાના જુગમથી ઉડત એસ આજ્ઞા નિન્ના નિત્તુ એકમે કારની જેમ આસના તે ચકનર્તીને એસ ચકી પેલાના અન્નના થયો ચદ્ર સૂચને પા નિરન્નગનુ કારણ થના દત્ત, પૃથ્વીની મમી ખેનરતી એના દિને રિચેક નિનેક આજ્ઞા દત્ત, પેલાના મેનપનાથી પૃથ્વીને કપકપ દત્ત અને તેના તુડક ચક્રોથી દર્શા અને પૃથ્વીને નહેગય ઉત્પત્ત ક તા દત્ત ને ચુને અનર નિન્ન અણે કાડપાદનથી નીકળ્યા દેવ, આકાશનાથી અણે નીકે અવના

કેય, અથવા પાતાળમાંથી બધે ઉઠ્યા દોષ તેવા તે જલ્પુત્ર દત્તા, અગણિત સૈન્યથી તે
 નદન જાગ્રતા દત્તા, અને આગળ ચાલતા ચક્રવર્તિન બધા કરેલાગત દત્તા અથવા ચક્રવર્તિન
 અથવા એક તંત્રા તત્કાળ કોપ અને ઉપદાનથી માલેમાલે મોલસા લાગ્યા— 'હે મને
 જકવત પૂરુષ ! તમે મોઢે કે અત્યાચન થયું । ની પ્રાચીન કરનાર, લક્ષ્મી-લક્ષ્મ-
 મુદિ-ગીનિથી સંચિત, નસતુદિત, પાતાના આત્માને વીર નાનતા અને માનથી
 નમે થયેલા આ દોષ આગળ છે । અર કેરી એકાગ્ર વાત છે કે આ કૃતિઓ
 કેમરીસિદ્ધતા અસિદ્ધિત ગ્યાનમાં પડે છે ।' એન કહીને નદા પરાક્રમી તે મર્યાદા
 તામ્યા અમુકો જેમ હાને ઉપદ્રવ કરે તેમ નાકવર્તિના આગળ રહેતા સૈન્યને ઉપદ્રવ
 કેવા લાગ્યા. સાનુવાગમાં ન આગળ રહેલ સૈન્યમાંથી દન્તી બાની ગયા, ઘોડા નાથ
 'હમી મવા અને રથોની ધરીઓ બાની ગઈ અર્થાત્ બધું અમૈન્ય પરાવર્તન ભાવને
 'હમી ગયું મિત્તેલોએમ નહ કરેલ પોતાનું સૈન્ય એકને નાકવર્તિના સેનાપતિ કોપાય
 મન થાને સૂપની જેમ અથરત ઉપર આરૂઢ થયા અને મદા પરાક્રમી તે મેનાપતિ
 નવા ઉગેતા પૂમકેનુની જેવા અર્જુનનું આક્રમણ કરીને પવનની પેઠે દરેક એવ્યની આમે
 દોડવા લાગ્યા દન્તી કૃષ્ણને પરાજન કરે તેમ ક્રેવાએકને તેણે હનન કર્યા, ક્રેલા
 એકને નૂલ કરી નાખ્યા, અને ક્રેલાએક એવ્યને પાડી નાખ્યા

મેનાપતિએ જગાડેલા કિરાતો નિજળ થકને પવને ઉડાડેલા રૂની જેમ ધણા
 યોજન ધુધી નારી ગયા. તેઓ દૂર બંધને સિંહુતરીના કિનારા ઉપર એકઠા થઈ, રેતીના
 તથાકે કરી ના થકને નેડા. નેઓએ અસત અમરથી પોતાના કુલદેવતા મેઘકુમાર
 અને નાગકુમાર દેવોને ઉદ્દેશીને અષ્ટમનકત કર્યા અષ્ટમને અતે તે દેવતાઓના આનનો
 કર્યા, અને નજરે જુએ તેમ અત્યાપસાનવડ તેમણે કિરાતલોકને તે સ્થિતિમાં રહેતા
 એવા કૃપાવી પિતાની જેમ તેનની પીડાવડે થઈ કે પીડા જેમને એવા તે મેઘકુમાર
 તેનની તનીપે આવીને અતરિસના રહી કહેના લાગ્યા— 'હે વત્સો ! તમે કયા
 જીવુ પી આવી રીતે રહ્યા છે તે તત્કાળ કહે કે જેવી અને તેનો તતિકાર કરીએ, '
 કિ તો કહેના લાગ્યા કે— "કુએ પ્રવેશ કરી ચક્રાય એના આ અમાન દેશમાં સમુદ્રમાં
 વડનાનગ પેતે તેમ કાષ્ટએ પ્રવેશ કરેલો છે, તેનાથી પરાજન પામેલા અને તમાર
 શરણે આવ્યા છીએ, તેથી નને એમ કશું કે જેથી તે પાડે જતો રહે, અને
 ફીથી નહીં આવે નહીં " દેવતાઓ કહેવા લાગ્યા— "જેન પાતનીઓ અગ્નિને
 ન યોગએ તેન તમે એનાથી અજાણ્યા છો. આ સગર નામે ચક્રવર્તિ મદા પરાક્રમી
 છે, અને સુર તથા અસુરોથી ન જીતી ચક્રાય તેણે છે તેનું ધંદિના જેવું પરાક્રમ છે
 તે નાકવર્તિ ચક્ર, અગ્નિ, ક્રો, નત, જગ અને તત્ત્વવિધાથી અગોચર છે, તેમજ
 વચ્ચની જેમ ક્રેઈથી પૂરું ઉપદ્રવ કરવાને ચક્ર નથી તથાપિ તમારા ધણા
 આમલથી હાથીને મર્યાદા ઉપદ્રવ કરે તેમ અને એ પરાક્રમી ચક્રવર્તિને ઉપદ્રવ કર્યું "

એમ કહીને તે મેઘકુમાર દેવતાઓએ ત્યાંથી તિગદ્ધિત થઈ, ચક્રવર્તીની છાનણી ઉપર રહી ભય કર દુર્દિન પ્રગટ કર્યું નાટા અ નકારથી દિશાઓને એવી રીતે પૂરી લીધી કે જેથી જન્માય માણસની જેમ કોઈ પણ માણસ કોઈને ઝોળખી શકે નહીં પડી તેએ મુલગના જેવી વારાઓથી સાત રાત્રિ સુધી તેની છાનણી ઉપર પનનની જેમ કટાક્ષ રહિતપણે વર્ષના વા વા પ્રનયકાળની જેવી તે વૃદ્ધિ એકને ચક્રવર્તીએ પોતાના હસ્ત કમળથી ચમરતને સ્પર્શ કર્યો તત્કાળ ચમરત નરકરના પદ્મન જેટલું નિસ્ત્રાગ પામ્યું, અને તીર્થ પથગાને જળ ઉપર તગવા વાળું ચક્રવર્તીએ સૈન્ય નહિત મોટા નહાણની જેમ તેની ઉપર ચઢ્યા પછી છતરતને સ્પર્શ કર્યો, એટલે તે પણ ચમરતની જેમ વૃદ્ધિ પામ્યું પૃથ્વી ઉપર વાદળાની જેમ ચમરતની ઉપર તે છતરતને દાખ્યું કર્યું પડી છત્રના દડની ઉપર પ્રકાશને માટે મરિરત્ન મૂક્યું એ પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીની અદર જેમ અસુગ અને વ્યતરોનો ગાપ રહે તેમ છત્રત્ન અને ચમરતની અદર રાજતુ સર્વ લરકર સુખેથી રહ્યું ગૃહાધિપતિ સન પાન્ય, શાક અને કૃષ્ણાદિક પ્રાત કાળે વાવી સાયકાળે આપના લાગ્યું, કારણ કે તે રત્નતુ માહાત્મ્ય એવું છે જેમ દુષ્ટ લોકો દુષ્ટ વાણીથી નષ્ટ તેમ મેઘકુમાર દેવતાઓ અખડિત ધારાથી નિરતર વષવા લાગ્યા

એક દિવસે ‘આ કોણ દુષ્ટસુદ્ધિઓ મારા ઉપર ઉપદ્રવ કરનારે પ્રનત્યા છે’ એમ સગરચઢી કોપ સહિત પોતાના ચિત્તમા વિચારના લાગ્યા, એટલે તત્કાળ તેના સાન્નિધ્યકારી સોળ હજાર દેવતાઓ કોપ કરી બપ્તર અને અસો વારણ કરી તે મેઘકુમારોની પાસે આવી આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યા—“અરે અ-પ સુદ્ધિવાળા વરોહ ! તમે આ નગર ચક્રવર્તી દેવતાઓથી પણ અજ્ઞય છે એમ નથી જાણતા ? હજુ પણ એ તમે તમારી કુલગતા ઇચ્છના હો તો અહીંથી ચાલ્યા જાઓ, નહીં તો અમે કોળાની જેમ તમને ખડ ખડ કરી નાખશું ” તેમણે એમ કહ્યું, એટલે તત્કાળ મેઘકુમારો મેરને સહરી વર્ધને જળમા માછનાની જેમ સતાર્થ ગયા, અને આપાત અતિના કિરાતો પાસે આવીને કહ્યું—‘ચક્રવર્તી અમારી જગથી અજ્ઞય છે’ તે નામગી કિરાતનોકો ભય પામી, સ્ત્રીઓની પેઠે નસો ધારણ કરી, રત્નોની બેટ લઇને સગરરાજને વરણે ગયા ત્યાં ચક્રવર્તીના ચરણમા પડી નયવર્તી યઈ મસ્તક ઉપર અજનિ એડીને આ પ્રમાણે નિગમ્ત કરવા લાગ્યા—“દુર્મંદ એના અષ્ટાપ પશુ જેમ મેવની સામે ક્ષણ ભરે તેમ અજ્ઞાન એવા અમેએ તમારી પ્રત્યે આની રીતે ઉપદ્રવ કરેનો છે, માટે હે પ્રજા ! આ અમારા અવિચારીત કામ માટે તમે અમને ક્ષમા કરો મહાત્માઓનો કોપ પ્રણિપાત પર્યંત ન હાય છે અમે આજથી તમારી આજ્ઞાનડે તમા । સેનક, પાળા અથવા સામત થઇને રહીશું, અમાગી સ્થિતિ હવે તમારેજ આધીન છે ” ચક્રવર્તીએ કહ્યું—‘ઉત્તર જરતાઈના નામતની જેમ તમે દડ આપી માત્ર સેનક થઇને સુખેથી રહો’

હકી તથાનો સત્કાર કરીને વિદાય કર્યા, અને પોતાના મેનાપતિને સિંધુના
મ નિષ્કુટને છતવાની આજ્ઞા કરી. પૂર્વની જેમ ચર્મરત્નથી સિંધુનરી ઉતરીને
નત પવત અને વનના સમુદ્રની મર્યાદામાં રહેના સિંધુના પશ્ચિમ નિષ્કુટને તેણે
થી લીધો પ્રચંડ પરાક્રમનાજો ને દડપતિ (સેનાપતિ) મ્નેચ્છનોકોનો દડ લકને
થી પૂર્ણ થયેના મેધની જેમ સગરચક્રીની પામે આઘ્યો વિનિધ પ્રકારના ભોગ
મવતા અને અનેક ગમજોએ પૂજયેના ચક્રવર્તી ણે કાળ સ્થાન રહ્યા પના
થી પુ.પોને કાંઈ વિદેશ નથી

એકલા ત્રી મજુતુના સુયખિબની જેમ આયુરશાળામાંથી વક ઉતર પૂર્વના મધ્ય
મે નીકળ્યું ચક્રને અતુનરી નહાગત મુદ્રાહિમાન્યગના સિંધુનિતબ સમીપે આઘ્યા,
ને ત્યા પદાન નાખ્યો પડી મુદ્રાહિમાન્યકુમાર નામના દેવને ધારીને અદ્ભુતપ
કે, અને પૌષશાળામાં પૌષધત્રત ગ્રહણ કરીને મેડા નણુ દિનસના પૌષવને અતે
મમાં મેઘી હિમાન્ય પર્વત સમીપે ગયા, અને હાથી જેમ હતથી પ્રહાર કરે તેમ
જુવાર રથના અગ્રભાગથી પનતને ત્રહાર કર્યો પછી રથના ઘોડાને નિયમમાં રાખી
નુષ ઉપર પણુચ ચડાવીને પોતાના નામથી અકિત બાપ તેમણે ંજ્યુ ને બાપ
પર પડ્યું બાપને પડતુ બેઈ સાવાર તે કોપ પામ્યો, પણ બાણુની ઉપરના નામા
તરો વાચવાથી તત્કાળ પાછો ચાત યદ ગયો પડી ગોરીપવદન, સવ ત્રહારની
મૌષવિઓ, પદ્મદંતુ બળ, દેવકુખ્ય વસ્ત્રો, બાપ ગ્લોના અલકાર અને કાપતૃક્ષના
કુખ્યોની માળા નિર્ને પદ્યો તેણે આક્રમમાં રહીને સગરચક્રીને બેટ કર્યા, સેવા
કરી કનુચ કરા, અને ચક્રવર્તી જય પામે એન કહ્યું તેને વિદાય કરા ચકી પોતાના
રથને પાછે વાગી ત્યાંથી ઋષભકૃત પર્વત ગયા, ત્યા પાણુ તે પનતને ત્રણ વાર ગ્યાચનડ
ગાડન કર્યું, અને અમ્થોને નિયમમાં રાખાને ને પનતના પૂર્વ ભાગ ઉપર " આ
અનસપિણીમાં બીએ ચકી કુ થયો છુ " એવા કાકિલીગ્નથી અસરા ધખ્યા ત્યાંથી
રથ પાછે વાગી પોતાની ધ્રવણીના આવીને તમણે અદ્ભુતપનુ પારણુ કર્યું, અને
એમની દિગ્વિત્યની પ્રતિક્ષા પૂલ યદ છે એવા સારસભએ મોટી ઋદ્ધિથી કિમા-
વળકુમાં નો અદ્યન્દિક ઉત્તર કર્યો ત્યાંથી નકરતને અતુનગતા ચક્રવર્તી ઉત્તપૂર્વને
રને ચાવતા મુખે મુખે ગગાદેવીના જુનનતી સન્મુખ આઘ્યા ત્યા ગાના સ્થાનની
નજીક ધ્રવણી કરી, અને ગગાદેવીને ઉદ્દેવીને અદ્ભુતપત્ર તપ કર્યું ગગાદેવી પાણુ
સિંધુદેવીની જેમ અમ્થને અતે આસનકપથી ચક્રવર્તનિ આઘ્યા અહી અતરિક્ષમાં
આવીને ઉભી ગઈ. તેણે મદા ભને એક દમ ને આઠ ગ્લના કુમો, સુનાણુ
નાપિત્યરૂપ દ્રવ્ય અને ગ્લના ને સિંહાસનો બેટ કર્યા તા ગમએ ગગાદેવીને
વિદાય કરી, અદ્ભુતપનુ પારણુ કર્યું, અને તત્કાળ મને એની ત્રીતિને અર્થ અદ્યન્દિક

આ ગા ત્યાં એક મોટું મગેનર હીલુ તે જાણે સૂચકિરણોની આતાપનાથી ખરી જઈને પૃથ્વી ઉપર ચક્રિકા પડી હોય તેનું જાણતું હતું મગગચ્છી વનના હાથીની ૭૫ થન યાગના માટે તે મગેનરમાં નાથા, અને સ્નાહિષ્ઠ, સ્વચ્છ તેમજ કમળથી છુગ થયેલા શીતળ જમતું પાન ક્યું નરોવરમારી નીકળી તેને કિનારે મેડા, એટલે અમે જમડેની હોય તરી એક યુવતિ તેના જોનામા આવી તે નવા ખીનેના કનખી જેના મુખસાગી તથા નીનકમળની જેના નોચનનાગી હતી, તેના ચરીઃ ઉપર વાત, જાગ તાગિલ થયું હતું, ચનાત પતીના જોડના જેના જે સ્તનથી અને હુડેના મુનપું કનખના જેના મનોહર દાગપગથી તે ધણી મુંઝે નાગતી હતી અમે ચરીઃપારી મગેનરની કમી હોય તેની તે સ્રીને જોઈ ચક્રી આ પ્રમાણે વિચાર કરના વાયા- "અરો" આ શું આ રા છે અથવા શું વ્યતરી છે વા શું નાગકન્યા છે કે શું વિવશની છે ? કારણકે સામાન્ય સ્રી આવી હોય નહીં અમૃતની વૃદ્ધિ જેનું આ સ્રીનું દર્શન જોઈ આનંદ લાગતું કરે છે તેનું મગેનરનું જાગ પા દેખતે આનંદ હતું નહીં."

કનખના જેના નોચનનાગી તે સ્રીએ પા પા અનુગમનરૂં તેજ નખતે ચક્રીને જોયા ત્યાં આવી પામેલી કનખિના જેના, કનખેનથી વિચાર થયતી તે સ્રીને તના સખીઆ ના નાન તના નિચાત જાને નાની કાનાતુર થયેલા સગર રાજ હમોદગી રોનગના કિચાત ઉપર ચાલતા હતા, તેનામા પ્રેરક યુદ્ધિએ આવી અચરિ જોડાન ચાલતા પ્રેરક કહ્યું- "હે સ્વામિન" આ જાગતેનને વિરે પૈતાદ્ય પાનતમા તાપ્તિ અને નકાતુ એક ગગાવરજા નાને તગર છે ત્યાં સુવોચન નાને એક વિચાર નિચાતને પતિ છે ત અનગપુરીના કુરો જાગરી રહે તન રહેતો છે મદનતપન નાને તમે નક નાગિત પૂન છે, અને નિચની સ્રીઆનાં નિગમણિ એની એક મુકમા નાને હુદિત છે ત હુદિત જાની કે તરત ઇ નૈનિતિકે કહ્યું હતું કે 'આ પુરી નકગાની પદ ની અને આ ન યા' રચનુપૂર્ણ રાજ પૂર્વમેરે પાલકાનો અરો તેના સગર નાની કા, પા તથા વિચાત તને આપી નહીં, આ નાકરે હ ન કની કચ્છસાથ પૂર્વમેરે ગર્ભના કાને મુક કાને નાં આ એ દીનજાથકે પાનેર તુ અપા સુતી મુક કરીને મુકાલને દીન નિચાત મુકાલે પાનેર મદનતપન રાની જેન પોતાની મેનને તને પદિસર નાક અરો આવી યા છે હે નકાલન' નરોવરના હીત કરતી ત મુકાલ અરો તજા એક તેજ રજા કનખે તને પે નામય નિગમની વિજ્ઞા આપી ? કનખે દીન દેવ તેન પાનીચકા પી રા, હી છે, તથા પામી હોય તેન તને કાંઈ થય છે, હી પે દેવ તન તને તને નકાલ હી છે, તોકના સ્રી ન દેવ તેન અતુ કચ્છ કરે છે, અને અતુ પાનિની દોય તેન લયખ મદલી છે કે

જનસંખ્યા ! તમાગ દ્યતથી સૂત્રમાં તેની અન્યા વિનિ નકારની થઈ ગઈ છે, માટે ને મૃત્યુ પામે નહીં ત્યાં સુધીના તમે આવીને તેની ગણ કરો " આવી રીતે તે વિનિસૂત્રી કહેતી હતી, તેણે આ નદમનયન પૂરું આકાશમાં જે ત્યાં આવ્યો, અને તમે જોઈને નમસ્કાર કર્યો તે નમ્માનપૂરક નગરચક્રીને પોતાના નિવાનગ્યાનમાં નહીં ગઈ, અને ત્યાં શ્રીગલ એ રી પોતાની મેન મુકેશનું દાન કરીને તેણે ચક્રીને મતુલ કર્યો પરી નદમનયન અને નહીં વિમાનમાં મેરીને વેગદ્ય પરંતુ ઉપર હેરા નમનવૃક્ષ ન હોય ત્યાં તેના નિવાન રાજ્ય ઉપર સદમનયનને મેસારી સગર નીચે નેને વિમાનને આધિપતિ કર્યો

પરી શ્રીગલને લઈને હરના જેવા પાલનમાં સગરચક્રી માકેનપુર (પોતાની છત્રી) માં આવ્યા ત્યાં વિનિવાનગરીને કહેલીને અટમનપ ક્યું, અને વિનિ પ્રભાણે પોતપોતાના જાદુને પોતાના મદન કુ અટમને અને પોતપોતાની નીક પીને પરિવરોની સાથે જાએ પા છુ ક્યું ત્યારપરી જાએ વાનકનજી નાયમની જોવી તે વિનિના પુત્રીમાં દરેક કર્યો તે સમયે હેરાણે હેરાણે નગરીમાં તેણે બધિત હતા, તેવી જાણે તે જુદીના પી હોય તેવી જાણતી હતી કુકાનેની ઘોષા માટે બધિત અને પાનથી હતી પત્રાકાઓથી જાણે તે નાનનાને હંચા હાન કરતી હોય એમ જાણતી હતી, વૃષ્ટીજામાંથી પૂમાણની પકિતો નહતી હતી, તેથી જાણે તેણે પોતાના ચરીર ઉપર જાનવી કૌશી હોય તેવી જાણતી હતી દરેક મચોની ઉપર રતોની પાવિકાએ મોડેલી હતી, તેથી જાણે તેના નિવારનાગી હોય તેવી જાણતી હતી, નિચિત્ર નકારે કચી મનરચનાઓથી જાણે ત્યાં હંચા પ્રકાગની થયા તૈયા કરી હોય તેવી જાણતી હતી અને વિમાનની કુનગીઓના અનાજથી જાણે મગગ ગાયન કુતી હોય એવી જાણતી હતી અનુક્રમે નગરીના ચાલના નહીં, ધર જેમ પોતાના વિમાન ના આવે તેન હંચા નેરણનાથ, હંચી કૌશી પત્રાકાવાળા અને ચારપુ-ભાટ જ્યાં ન હિલક નીત ગાઇ રહ્યા છે એના પોતાના રૂકાગપુમાં આવ્યા પછી નિરતર પોતાની સાનિધ્ય કરનાર સોજ હનર દેવનાઓને, બનીયા હનર ગમઓને, મેનાની, પુઠાહિત, રૂકાપતિ અને નહીં એ નામ મહારતોને, જાણે ને સાડ રમોડાને, અકાર શ્રેષ્ઠ નેશિને, કુમપાળ, શ્રેષ્ઠ, સાયવાક અને બીજા સવને મહા જાએ પોતપોતાને સ્થાનકે જ્યાં રમ આપી પછી અત પુ ના પરિવાર નહિત અને શ્રીરત્યુક્ત, સત્પુરુષોના હો નનની જેના પોતાના નિયામ અને ઉજ્જવ મહિમા તેણે પ્રવે કર્યો ત્યાં રનાન રૂકાના ન્વાન કરી, દેવાવધના દેવાવન કરી, રાજાએ સોજન રૂકાના જા મોજન ક્યું,

જાણે વિનિના જે માકેનપુર એ જાણે પર્ણી નામ છે ર જાણે પતિને અવરોધ સમય હોય ને વખતે સમગ્રવિત્તી તૈયાર રહી જશે.

પ્રથમથી જાહેર કરી આવી રીતે સ્વર્ગનગરીના વિશ્વાસવૈભવને ચોરવાના પ્રત
 થી (અર્થાત્ તેના જેવી) નિનીતાનગરીમા ૫૬૫૬ પૃથ્વીપતિ મહારાજ સગર
 કીર્તિના ચક્રવર્તીપતાભિષેકને સૂચવનારો મહાન ઉત્સવ બાર વર્ષ સુધી દરેક દુકાનમા,
 દેક મંદિરમા અને દરેક રસ્તામા પ્રસર્યો

इत्याचार्यर्थाहेमचन्द्रविरचिते त्रिपाष्ठिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये द्वितीये पर्वणि सगरादिवज्रचक्रवर्ति-
 त्वाभिषेकवर्णनो नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

સર્ગ ૫ મો

એ કદા દેવતાઓથી નિગત મેનાતા ભગવાન શ્રી અગ્નિતાય સ્વામી
સાકેતનગરના ઉવાનમા આવીને સમવસર્પા ઇદ્રાદિક દેવો અને સગા
દિક રાજાઓ યથાયોગ્ય આસને બેઠા, એટલે પ્રભુ ધર્મદેશના આપના
લાગ્યા તે વખતે પિતાના વખતે મહારીને કોવાયમાન થયેના સદસ

લોચને વૈતાલ્ય પતત ઉપર ગડડ જમ સર્પને મારે તેમ પોતાના ચતુ પૂર્ણમેને
મારી નાખ્યો તેનો પુત્ર વનવાહન ત્યાંથી નાસીને ચણુની ઇચ્છથી અહીં સન
વમરણુમા આવ્યો ભગવતને નલ પ્રદક્ષિણા પૂર્વક પ્રણામ કરીને વટેમાયુ વૃક્ષ નીચે
મેસે તેમ પ્રજ્ઞના ચરણ પામે આવીને તે બેઠો તેની પાનાડેમ 'પાતાળમાયી પા
ખેથી કાઢીને, સગ માથી પા પાડી નાખીને અથના બળવાનના ચરણથી પલ ઝાડ
વીને હુ એને માર' એમ બોલતો અને હથિયાર ઉગામતો મહમ્મોચન ત્યા આવ્યો,
અને તેણે સમવસરપમા રહેવા ધનનાહનને જોયો પ્રભુના પ્રભાનથી તત્કાલ તેનો
ઘ્રપ ચાત થયો તેણે હથિયાર છોડી દીધા, અને પ્રજ્ઞને નલ પ્રદક્ષિણા કરી ચોચ
ત્યાને બેઠો પત્રી મગચઢીએ પરમેશ્વરને પૂછ્યું- 'હે પ્રભુ ! પૂર્ણમેથ અને સુવોચનને
વૈર થનાનુ શુ કારણ ?' ભગવાન ચોવ્યા- ' પૂર્વે સૂર્યપુર નગરમા ભાવન નામે
એક ઘટ્ટી દ્રવ્યનો સ્વામી વણિક રહેતો હતો તે ઘટ્ટી એક વખતે પોતાનુ સર્વ દ્રવ્ય
પોતાના પુત્ર હરિદાસને સોંપી નેપારને માટે દેશાતર ગયો બાર વર્ષ સુધી પરદેશમા રહી
ધણુ ધન મેળવીને જાનનદોડ પોતાને નગરે આવી નગરની બહાર રાખિનાસો રહ્યો
ત્યા બધા પરિવારને મૂકીને એકનો જાનનદોડ રાત્રિએ પોતાના ઘરમા આવ્યો, કારણ કે
ઉત્કલ જાળવાન છે તેના હરિદાસ નામના પુત્રે ચોરની સહાયી તેને ખૂગરડે
મારી નાખ્યો અરૂપ પુદ્ધિવાનને વિચાર હોતો નવી પોતાના મારનારને જાળખીને
જાનનદોડ તત્કાલ તેના પરના દ્રેપજાનમા મૃત્યુ પામ્યો પાછળ હરિદાસે પોતાના
પિતાને જાળખ્યા, એટલે પશ્ચાત્તાપ કરી, પોતાથી અજાણ્યે થયેના અકાચથી મદાન
કુખી થઈ પોતાના જનકનુ વ્રેતકાર્ય કયું' કંટનોએક માગ ગયા પત્રી હરિદાસ પાત્ર
મૃત્યુ પામ્યો, તે બન્ને જાણે ડેનાએક કુખલાયક બનમા પરિશ્રમન કયું' અનુક્રમે
ઘટ્ટક સુકૃતયો જાનનદોડનો જીવ આ પૂર્ણમેથ થયો, અને હરિદાસનો જીવ નુલોચન
યોગ એની રીતે હે રાજન' પૂર્ણમેથ અને સુવોચનનુ પ્રાણાનિક વૈર પૂર્ણમેથથી સિદ્ધ
છે, અને આ નવમા તો ત્રણ પામવાથી બનેતુ છે" પત્રી ફરીથી નગર રાજાને
પૂછ્યું- 'આ તે નનેતા પુત્રોને પરસ્પર વૈર થનાનુ કાલ શુ ? અને આ મહાસત્ની
ઉપર મને સ્નેહ ઉત્પાદવાનુ કારણ પા' શુ ?' સ્વામીએ કયું- ' પૂર્વે તમે જાનનદોડ

બેદથી મે પ્રકારના છે, અને તે બનેલા પા. પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત એના મે પ્રકાર
 કે પર્યાપ્તપણના કાણક છે પર્યાપ્તિએ-આદાર, ચરી, દ્રવ્ય, ચાસોડૃષ્ટિ ભાષા
 અને મન, એ નામની છે તે પર્યાપ્તિએ અકદ્રિયને ચાર, વિકલેદ્રિયને પાંચ અને
 પચેદ્રિય જોવાને છે-એન અનુક્રમે હોય કે પ્રકી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ અને નનપ્રતિ,
 ત એકદ્રિય આપો કહેનાય કે તેઓમા પહેલા ચાર છે, તે સૂક્ષ્મ અને બાર એના મે
 પ્રમ ના છે અને નનપ્રતિ પ્રત્યેક અને નાનાનલ એના મે બેદનાળી છે, તેના પા.
 નાના નનપ્રતિના સૂક્ષ્મ અને બાર એના મે બેદ છે ત્રન જોયે દ્વીદ્રિય, ત્રીદ્રિય,
 ચતુર્દ્રિય અને પચેદ્રિય, એન ચાર પ્રકારના છે તેમા પચેદ્રિયના સહી અને અમતી
 એના મે બે છે જેઓ મન અને પ્રાણ ત્રવૃત કરી ચિહ્ના, ઉપદેશ અને અનાપને તમે
 કે તેનાથી કહેનાય છે અને તેઓથી વિગરીત તે અલગી કહેનાય છે ન્યયન, રમન
 (જન્મ), ધ્યાન (નામિમ), ચતુ, અને શ્રોત્ર (શ્રવણ) એ પાંચ દ્વિદ્રિયો છે અને તેઓના
 અનુક્રમે ન્યય, રમ, મધ, ઉપ અને ચાર એ વિરયો છે દ્વીદ્રિય જોયેમા કૃતિ, ચખ,
 ચિહ્ના, નજી, કપદિમ અને ત્રીયો વિગેરે વિવિધ આકૃતિનામા પ્રાણીઓ છે, જૂ, ના
 કમ, ન કમ અને લીખ વિગેરે ત્રીદ્રિય જતુઓ કહ્યા છે, અને પાત્ર, મક્ષિકા (નાખી),
 જનન અને શ્રવણ વિગેરે ચતુર્દ્રિય મળ્યા છે નજ, ન્યય અને આમયચારી નિર્ણયો તેના
 ના પી, મનુષ્ય અને દેવના એ નવેને પચેદ્રિય જોયે કહ્યા છે આ પ્રકારના નવ જોયેના
 પર્યાપ્ત (આયુષ્ય) નો હાય કયો, તેઓને દુષ્ણ આપવું અને તેઓને કલેષ જતપત્ર કેયો
 એ ત્રણ ત્રણે પંચ કહેનાય છે તે ત્રણે પ્રમ ના જીવનનો ત્યાગ કયો તેનું નામ
 અભયદાન કહેવાય છે કે પૂરપ અભયદાન આપે કે ત પર્વ, અય, શ્રવણ અને મેક્ષ એ
 ચારે પુરુષ્ય આપે છે કાણકે તરણ બચાવેજો જીવ એ જોયે કે નો તેને ચારે પુરુ
 ઘયે ચાપે થક થકે છે એક પ્રાણીને જાન નાશાન્ય અને દેવ જાન્ય કે તા જાનજીવિત થ
 રા ત્રિય છે અને તેજ કાણથી અહુનિના દેહા કૃતિને અને સ્વમમા દેશ દેને
 પાન મા હાડી જાય નરઓ કે નાતુનુક્રિ કરે નિ તર ના જગતને કદ અસ
 અભયદાનને વિરે અપ્રવળ થકને ત્રણવું એએ અભય જા દેશથી મનુષ્ય પ તરે નવો
 હો ચત્રાનગે, લીપીયુરી, આગ્યનત, પાન, ચાવડુચનાન તથા ચક્ષિમ ન્યય છે

પર્યોપમદાનના ૧૫૩ મુદ્દા ચક્રક મુદ્દા, દેય મુદ્દા, મગ મુદ્દા અને
 માત્ર મુદ્દા એના પાંચ તમા આય કે તેના ન્યાયોપદિશા દ્રવ્યસાધ, ના.
 તુદિયજો, અથના વિન્દો નનાન તથા અર્થીને તથાના નદિ કરનાર
 જાન આપે તે હાયક મુદ્દા દાન કહેવાય કે આત્ર નિત્ય, અત્રુ નિત્ય અને
 અત્રુ પદ્ય તને તાપે થક તેથી હુ દેવ્ય થયો જુ અમ નાનજી તે

૧ જેવાન ૬૪ નવો જાપિ પરી કરે તથા ૩૪ દેવન છે અને પરી કરા નવો ૩૪
 ૫૫૬૬૬ અભય ૧૬૫૫ ૨ જે ૧૬૬૬ નો અને ચોરી ૩ ૩૬૬૬

૫૧ ૨ જી

મેધવાહનને પ્રાપ્ત થયેલું બને લક્ષાનુ આરિપત્ય

એક દાનડીન મન્યાસી દના તે વખતે ગરીબ અને આવળી નામે આ બે શિષ્યો દના નેમા આવળી નામનો શિષ્ય ધણો નમ્ર હોનાથી તમને ધણોજ હનો તેણે એક નખને દ્રવ્યથી એક ગાયને વેચાતી લીધી, તેવામા તે ગાયન જુટવી કડોઁ દન્યવાળા ગરીબે વચમા પડીને તે ગાય પોતે ખરી કરી તે નખોને ત્યાં દેશકેશિ, મુળમુદિ અને દડાદડિ એમ ધોર યુદ્ધ થયું પરિણામે આવળીને મારી નાખ્યો. તે ગરીબ સિંગાજ ભવનમટા કરીને આ મેધવાહન થઈ આવળી દનો તે અદમામ થયો નખોને પૈં થવાનું એ કારણ છે દાનના પ્રમાણ ગનિઓમા ભમીને ગભક હનો તે તમે ચકી થયા છો, અને સહઆશને વિચારેલું પૂતલવથીજ હુતપત થયેનો છે "

એ અવનરે ને મહામા બીમ નામે ગણમોતો પતિ બેગે હતો, તેણે હડીને આર્થિગત કરી મેધવાહનને કહ્યું- ' પુણ્યવત્ર દ્વીપના ભરતસેવમા વૈનાઢ્ય પગ કાચનપુર નામના નગરમા હું પૂતલવે ત્રિલુદ્ધ નામે ગણ હતો તે તુ મારો ગનિવપભ નામે પુત્ર હનો હે વત્સ ' તુ મને ધણો વહાનો હતો તારૂં થયું કે તુ મારા જેવામા આવ્યો આ વખતે પણ તુ મારો પુત્રજ છે, મારા નૈન્ય અને બીજી ને કાર્ મારૂં છે તે મન તુ અહલ કા વગી લનયુ દેવનાને પગ દુજય એવો, માતમો યોજનનો, મત્રદિશામા વિન્નારવાળો ગણ નામે એક સવ દ્વીપે મા સિંગેમણિ દ્વીપ છે તેની મધ્યમા પૃથ્વીની નાભિ ઉપવતની જેવો ત્રિષ્ટ નામે પવત છે તે મોટી ઋદ્ધિવાળો પવત વનયાકાર છે નવ યોજન હનો, પચાસ યોજન વિન્નારમા અને ધણો દુગમ છે, તેની સુવભમય ગ, ધરો અને તોગલવાળી લકા નામે એક નગરી મે હમણાજ વસ્યાથી છે યોજન દૂર, પૃથ્વીમા નીચે, ગુદ મૃદિક મ્લના ગવાળી, નાના પ્રકાર મય ગૃહોવાળી અને મવાનો યોજન લાની પટોળી પાતાગવડા નામની ધણી અને દુગમ નગરી પણ મારી માલેનીની છે હે વત્સ ! આ બન્ને નગરીને તુ અજાણ્ય અને તેનો તુ ગત થા આ તીર્થે કા ભગવતના દશનતુ ક્ષણ તને અજાણ્ય થાએ. " એમ કહી એ ગણસપતિને નવ માણિયનો બનાવેનો એ મોટો હાલ ગણમીવિદ્યા તેને આપી ધનવાહન પણ તત્તજ ભગવાનને નમી ગણમદ્વીપમા તે બને વક્તો ગણ થયો રાક્ષમદ્વીપના ગજ્યથી અને ગમસી વિધાથી વાહનનો વસ સારથી રાક્ષસવય કહેવાયો. પડી સ્વાથી સવસ બીજી તરફ કરી ગયા, અને સુરેદ્ર તથા સગરદિક પોતપોતાને ન્યાનક ગયા.

હવે સગરગજ ચોસડ હજાર સ્ત્રીઓ નાથે ગનિમાગરમા નિમગ્ન થા દેડ કીડા કરવા લાયા. તેને અતપુરના સભોગથી થયેલી જ્વાળિ, વગમાથુનો અસ્તિષ્ઠ દિશાના પવનથી નાથ અને તેમ સ્ત્રીમ્લના ભોગથી નાથ પામ્યો. એ

હમેશા વિષયસુખ ભોગના તેમને જન્મદુકામ નિગેરે માઠ હાજર પુત્રો થયા ઉવાન પાનિકાએ પાળેના ઉવાનના વૃક્ષો વૃદ્ધિ પામે તેમ વાવ્યમાતાઓએ પોષા. કોણ તે પુત્રો અનુક્રમે વૃદ્ધિ પામ્યા તેઓ ચંદ્રની જેમ ધીમે ધીમે સર્વ કળા ચંદ્રલ ક્ષત્રી શરીરની વશ્તુઓ વૃત્તીના ઉપવનકે પાવનનપને પ્રાપ્ત થયા તેઓ બીજાઓને પોતાની અસ્રવિવામા કુશળતા બતાવના સાચ્યા, અને ન્યૂનાતિક અણુનાની ઋષિ પાંગુ અસ્રકોશળ એના વાચ્યા કળા બલનાગ તેઓ ઘોડા એનાની કીડામા ઘોડાઓને સમુદ્રના આવર્તની લીનાનડે ભ્રમણ કરાવી દુઃખ એવા તોફાની ઘોડાઓને પણ હમના હતા દેનાઓની શક્તિનુ પણ ઉત્તરન કરનાર તેઓ વૃક્ષના પત્રને પણ સ્કવ ઉપર નર્દો સહન કરનાર એના ઉન્મત હાથીઓને તેમના સ્કવ ઉપર ચડીને વગ કરતા હતા. મદથી શબ્દ કરતા હાથીઓ જેમ નિધ્યાટવીમા એ તેમ સફળ શક્તિનાગ તથા પોતાના સનયગ્ય મિત્રોથી પવિત્ર થાને સ્વેચ્છએ રમતા હતા.

એક દિવસે રાજસભામા મેઢેના ચક્રવર્તિને બજાનાન કુમારોએ આ પ્રમાણે વિતપ્તિ કરી- 'હે પિતાજી ! પૂર્વ દિશાનુ આબૂરાણ મારગવપતિ દેવ, દક્ષિણ દિશાનુ નિલકંઠ વરતામપતિ, પશ્ચિમ દિશાનો મુગટ પ્રભામપતિ, પૃથ્વીની મે બુદ્ધ જેવી બે બાજુ મહેલી ગંગા અને સિંધુદેવી, ભરતસેનરૂપી કમનની કણિકા સમાન પૈતાદ્યાદિકુમારદેવ, તમિઆયુક્ષનો અવિષ્ણિ ક્ષેત્રપાળ સંય કૃતમાળ નામે દેવ અને ભરતસેનની મયોદા બૃમિના સ્તબરૂપ દિમાચનકુમારદેવ, ખડપ્રપાતાયુક્ષનો અનિગયક ઉત્કટ એવો નાશ્ય માવ નામે દેવ અને નૈમર્ષ નિગેરે નનનિનિના અનિષાયક નવ હાજર દેવતાઓ-એ સવ દેવતાઓને તમે સાધારણ મનુષ્યની જેમ સાચ્ય કર્યા છે વળી તેજસ્વી એના આપે અતરંગ શત્રુઓના પદ્મવગની જેમ આ પદ્મપદ પૃથ્વીન પોતાની મેળેજ પરાજય પમાડ્યું છે હવે તમારી બુદ્ધના પરાક્રમને યોગ્ય ઠાઠ પણ કાય અનશેન રહ્યું નથી કે જે કરીને અમે તમાર પુત્રપણુ બતાવી આપીએ, માટે હવે તો પિતાજીએ સાધના આ સર્વ બ્રૂતજમા સ્વેચ્છએ વિદાર કરનાથીજ અમાર પુત્રપણુ સફળ થાઓ, એમ ઈચ્છીએ છીએ, તમજ આપના પ્રમાદથી ધરના આગણની જેમ સવ બૃમિમા હાથીની પેડે સ્વચ્છ દે નિદાર કરવાને ઇચ્છીએ છીએ ' આની પોતાના પુત્રોની માગણી તેણે સ્વીકારી કારણ કે મદાન પુત્રોની પાસે બીજાની પણ યાચના વ્યર્થ થતી નથી, તે આ પોતાના પુત્રોની યાચના કેમ વ્યર્થ થાય ?

પછી પિતે પ્રજામ કી પોતાના નિનામમા આની તેઓએ પ્રયાણના મગજ ન્યુક દુઃખિ વગણ્યા. ને વખને પ્રયાણમમમેજ ધીમપુરુષોને પણ ક્ષોભ પનાડે તેવા અશુભ કાલદન તથા અશુભ શુકન તેમને થવા લાગ્યા મોટા સર્પના કુશળી અકુળ એવા ગમાનના કાળની જેમ સૂર્યનુ મડળ મેકડો કેનુના તાગથી આકુળ થયું, ચંદ્રના મડળમા વચ્ચે છિદ્ર જન્મવા લાગ્યું, તેથી ચંદ્ર નવા કાળેના કાળના

આકેશા જેવો દેખાવા લાગ્યો, વાયુથી જમ લતા કપે તેમ પૃથ્વી કપવા શિવાઓના કટકા જેવા કુગની વૃદ્ધિઓ થવા લાગી, મુકાબ ગયેના વાદળાના જેવી ગ્લેવૃદ્ધિ થવા લાગી, ગૌષ પામેના ગરુડની જેવો મહાભયકર વાયુ વાવા અશિવકારી શિયાનલ્લી જમલ્લી તરફ રહી બેસવા લાગી, અણે તેઓની હ કના હોય તેમ ધુવડપણી આક્રોશ કરવા લાગ્યા, અણે હંચે પ્રકારે કાગચર્ચ ક તા હોય તેમ આકાશમા મડગાકારે થઇ આમાચિડીઆ ઉડવા લાગ્યા, ઉન એન નીચે નિર્જલ થઇ અથ તમ મુગધી મદવાળા હાથીઓ મદરહિત થઈ અને રાફડામાથી બચકર મર્યો નીકળે તમ ખોખારા કરતા ધોડાના મુખમાથી નીકળવા લાગ્યા આના ઉત્પાત શુકનને તેઓએ ગણ્યા નહો, કારણ કે તેના તાદિને જાળનાર પુરોષોને ભવિતગ્યતાનું પ્રમાણ હોય છે તેઓએ કરીને પ્રાયશ્ચિત્ત કૌતુકમ ગણાવે ક્યું, અને પછી ચક્રવર્તીના સર્વ સૈન્ય તેઓ ત્યાથી ચાલ્યા મહારાજ સગરે સ્ત્રીરત્ન શિવાય મવ રત્નો પુત્રોની સાથે મે કારણ કે પોતાનો આત્મા છે તેનું પુત્ર છે

મવ પુત્રો ત્યાથી ચાલ્યા, તેમા કેટલાએક ઉત્તમ હાથી ઉપર બેસા હતા, દિમ્પળની જેવા જલાતા હતા, કેટલાએક રેવત અથ કરતા પશુ વચ્ચે સુદર થે ઉપર બેસા હતા, અને સૂર્યાદિક મહેાની જેમ કેટલાએક રથમા બેસા હતા મુગટ પહેર્યા હતા તેથી તેઓ અણે ઇંદ્રો હોય તેવા જલાતા હતા તેમની છા ઉપર હાર લટકના હતા, તેથી અણે નીના પ્રવાહવાળા પવનો હોય તેવા હતા, અણે પૃથ્વી ઉપર આયુષધારી દેવતાઓ આવ્યા હોય તેમ તેઓના હ વિવિધ જનના હથીઆત હતા વૃક્ષના ચિન્હવાળા અણે વ્યતરો હોય તેમ તે મન્નક ઉપર છત્રો હતા વેતપર દેવતાઓથી મધુદ્રની જેમ આત્મરસક પુર તેઓ વીંટલું ગહેના હતા હયા હાય કરીને ચાલજાટ તેમની સ્તુતિ કરતા ક્રેડાની તીક્ષ્ણ ખરીઓથી પૃથ્વીને ખોદી નાખતા હતા વાજિત્રોના અવાજથી તિશાએને બહેરી કરી મૂકતા હતા ધણી ઉડેલી પૃથ્વીની રમ્મથી મવ દિશા અધગી કરી મૂકતા હતા વિચિત્ર ઉવાનોમા અણે ઉવાનદવા હોય, પવતોન ખડની ઉપર અણે મનોહર પવતના આનંદાયક દેવતા હોય અને નદીઓના શિ ઉપર અણે નગીપુત્રો હોય તેમ સ્વેચ્છએ ક્રીડા કરના તેઓ આ ભગતશ્રુતિમા દેમણે જનના તતા ગામડા, ખાત, નગર, દ્રોણમુખ અને ખેડુમેડોના નેહક્રમા તેઓ વિરાધરની પેટે જિનપૂજ કરતા હતા કાચુ ભોગ ભોગવના, ધણુ ધન આ નિતજનને ખુશી કરતા, શત્રુઓનો નાશ કરના, રસ્તામા નિશાન પાડવામા પો કુશળપણુ બતાવના, જમના અને પડતા શસ્ત્રો પકડી લેવામા નિપુણના દેખ અને શસ્ત્રાસત્રીની વિચિત્ર પ્રકારની કથાઓ તથા મરકરીની કથાઓ વાહન

પછી કાઠક વિચારીને જન્દુકુમારે પોતાના નાના ભાઈએને કહ્યું—“હું ધાત્રી છું કે
 આ અષ્ટાપદના જેવું બીજું કોઈ ઉત્તમ સ્થાન નથી, માટે આપણે આ ચૈત્યના જેવું
 બીજું ચૈત્ય અહીં કઠાવીએ અહો ! ભગતચઢીએ એ કે આ ભગતસેવ ઝાડ્યું છે, તો
 પણ આ પર્વત કે જે ભરતસેવમા મારબૂત છે તેની ઉપર ચૈત્યના મિષથી કાપ
 રહીને ભરતસેવને બધે અત્યારે પણ તેઓ ભોગવે છે” વળી ફરી વિચાર કરીને
 બોલ્યો—“બહુઓ ! નવું ચૈત્ય કરાવ્યા કરતા ભવિષ્યમા લોપ થવાના મહાનુભાવ આ
 ચૈત્યનું આપણે રક્ષણ કરીએ તો બધે આ ચૈત્ય આપણે જ કરાવેલું છે એમ મન
 શકાય કારણ કે અ્યારે હું પદ્મકાળ પ્રવર્તે ત્યારે અથમા લુપ્ત, સત્તરદિત અને
 કૃત્ય અકૃત્યના વિચાર વિનાના પુરૂષ થશે, તેથી જુના ધર્મસ્થાનોનું રક્ષણ કરવું તે નવ
 ધર્મસ્થાન કરાવ્યાથી પણ અધિક છે” આ પ્રમાણે મામળીને મન નાના ભાઈએ
 એ ચૈત્યના રક્ષણનિમિત્તે તેની ક્ષરતી ખાધ કરવા માત્ર દડલ મદલ ક્યું પછી બધે
 તીવ્ર તેજથી સૂર્ય હોય તેવો જન્દુ પોતાના શાઘએ માથે નગરની જેમ અટાપવ
 ચોતરફ ખાધ કરવાને માટે દડલથી પૃથ્વી ખોદવા લાગ્યો તેમની આજ્ઞાથી દડલ
 હજાર યોજન ઉડી ખાધ ખોદી, એટલે ત્યાં આવેના નાગકુમારના મદિગે ભાગના લાગ્યા
 પોતાના જીવનો ભાગવાથી, સસુદ્રનું મથન કરતા જેમ જળજતુઓ હોમ પામે તે
 સર્વ નાગલોક હોમ પામવા લાગ્યો બધે પરચક આવ્યું હોય, બધે અગ્નિ લાગ્યો
 હોય, અથવા બધે મહાવાત ઉત્પન્ન થયો હોય, તેમ નાગકુમાર આમ તેમ નામ
 પામવા લાગ્યા એવી રીતે આકુળ થયેલા નાગલોક બેઠ જન્મનપ્રભ નામે નાગ
 કુમારોનો રાજ અગ્નિની જેમ કોપથી બળવા લાગ્યો પૃથ્વીને ખોદેલી બેઠને ‘આ શુ’
 એમ સંભ્રમથી વિચારતો તે બહાર નીકળી સગરચઢીના પુત્રોની પાસે આવ્યો
 ચડતા તરગવાળા સસુદ્રની જેમ ચડાવેલી બ્રહ્મચરિ તે ભય કર લાગતો હતો, હં
 જ્વાળાવાળા અગ્નિની જેમ ઢાપથી તેના હોડ ફરકતા હતા, તપેલા લોઢાના તેમ
 ની શેણી જેવી લાવ હથિ તે નાખતો હતો, અને વજ્રાગ્નિની ધમણ જેની પોતાન
 નાસિકા કુવાવતો હતો, એવો તેમજ યમરાજની જેમ ક્રોધ પામેલો અને પ્રત્યક્ષ
 સૂર્યની જેમ સાસુ ન બેઠ શકાય તેવો તે નાગપતિ સગરપુત્રોને આ પ્રમાણે કહે
 લાગ્યો—“અરે ! પોતાને પરાક્રમી માનનારા અને દુર્મંદ એવા તમે ભિલ લોકોને જ
 કિલ્લો મળે તેમ દડલ મળવાથી આ શુ કરવા માડ્યું છે ? અરે ! અવિચાર પૂત્ર ક કા
 કરનારા તમે ભવનપતિઓના શાશ્વત જીવનોને આ શો ઉપદ્રવ કર્યો ? અગ્નિતસ્ત્રાવી
 શાઘના પુત્ર થઈ તમે પિયાચની જેમ આ દારૂ કમંડેમ કરવા માડ્યું ?” પ
 જન્દુએ કહ્યું—“હે નાગરાજ ! અમારાથી થયેના તમારા સ્થાનભગથી પીડિત થઈ
 તમે જે કહો છો તે ઘટિત છે, પણ દડલવાળા અમેએ તમારા સ્થાનનો ભગ થા
 એવી બુદ્ધિથી આ પૃથ્વી ખોદી નથી, કિંતુ આ અષ્ટાપદ પર્વતના રક્ષણને માટે ફર

ખાઇ કરવા અને આ પૃથ્વી ખોદી છે. આહી અમારા વસના મૂળ પુરૂષ ભરતચક્રીએ
ગ્નમય ચૈત્ય અને મર્વ તીર્થ કોની રત્નમય મુદ્રા પ્રતિમાઓ કરાવેલી છે. ભવિષ્યમાં
કાગના દોષથી લેણી તેને ઉપદ્રવ કરશે, એવી ચકા લાવીને અને આ કામ ક્યું છે તમાગ
સ્થાનો તો ઘણા દૂર છે. એમ બહુને અમને તેના ભગની ચકા થઇ નહોતી પણ આમ
થવામાં આ હડરતની અમોઘ શક્તિનેજ અપગમ જણાય છે, માટે અદંતની ભક્તિથી
અવિચારીપણે અને જે કામ ક્યું છે તે તમે સમા કરો, અને હવે ફરીથી અને તેમ
કર્યું નહોં " આવી રીતે જન્મકુમારના કહેવાથી અતુનીન થયેનો નાગરાજ ચાન થયો
કારણકે મત્પુરુષોના કોપાગ્નિને શાત કરવામાં મામવાણી જળાક્રપ થાય છે. પછી
' હવે ફરીથી તમે આવું કરશો નહીં ' એમ કહી મિહ જેમ મુશ્કામ બપ તેમ
નાગપાનિ નાગલોકમાં ગયો.

નામગજના ગયા પછી જન્મુએ પોતાના નાના ભાઈએને કહ્યું- " આપણે અણ
પદની ફરતી ખાઇ તો કરી, પણ પાતાળ જેવી ગભીર છતાં આ ખાઈ, માલમની મોટી
આકૃતિ પણ મુદ્ધિ વિના જેમ સોભતી નથી તેમ જળ વિના સોભતી નથી. વળી કોઈ
કાગે આ પાછી ગજથી પૂગમ પણ બપ, કારણ કે કાગે કગીને મોઢા ખાઇ દોષ છે તે
પણ ત્યજીરૂપ થઈ બપ છે. માટે આ ખાઇ ઘણા જળથી અવરય પૂરી ભેદએ, પણ હંચા
તર ગવાળી ગગા વિના તે કામ પાડ પડી ચકશે નહોં " આ પ્રમાણે માલમીને ' તમે
કહે છે તે ઘણું માઠ છે ' એમ તેના ભાઈએએ કહ્યું, એટલે જન્મુએ બણે બીએ થમ
દડ દોષ તેતુ દડરત દોષમાં લીધું ને દડરતવડે ગગાના કાગને હદ્ર જેમ પવતના
શિખરને તોડે તેમ તોડી નાખ્યો. દડ કહિ નોડવાથી તે રસ્તે ગગા ચાલી કારણકે મ
ગ્ન પુરુષની જેમ જળ ન્યા વધ જઈએ ત્યાં બપ છે. ને વખતે ગગાનહી પોતાના
દિજના મોઢા તર ગોથી બણે તેણે પવતના શિખરો હંચા કર્યા દોષ તેત્રી જણાતી હતી
અને તટ ઉપર અકુશાના પાણીથી ઉત્પન્ન થતા ચન્દ્રોવડે બણે ભેરયો વર્ગિતો વગાળી
દોષ તેત્રી રૂખાની હતી. એવી રીતે પોતાના જાન્ય વેમથા દટે કૃષ્ણ પૃથ્વીનું ભેદને
બમણા પહેરો કરતી ગગા મમુદ્રની જેમ અણપદ ગિરિનો ફગની કૃષ્ણી ખાઇ પામે
આવી એટલે હજાર યોજન કુદી અને પનાગની જેવીબપ કર ને પરિખાને પૂરવાને તેઓ
પ્રવર્ણા જન્મુએ અણપદ પવતની ખાઇ પૂરવને ગગાને ખેચી, તેથી તેતુ નામ
જન્મુવી કહેવાયુ. ઘણા જળથી ને પૃથ્વી પૂગમ ગયા પછી વધિતુ જળ પામયત્રની
જેમ નામગુમ રોના સ્થાનોમાં પેડું. ૧૬૫ની જેમ નામકુમારના મદિ. જળથી પૂગમ
ગયા, એટલે દરેક રિશામાં કુશા મગ્ન નામકુમારે અકુગ ચ / ચમ પદમવા લાગ્યા.
નાગલોકના સેમથા સપગજ ' અકુમે મોલા દોષીની જેમ બપક અકૃતિ પૂવ કોષપ
થમાન થયો અને બે. વે. - " એ નાગનું પુત્રા પિત્રાનું પૈમવશી કુમદ થયેલા છે તેથી

કમળને જેમ ઝાકળના બિંદુનો હાગ હોય તેમ અથુ-બિંદુનોજ હાગ વાળણ કરનારે છે હે દૃઢ્ય ! તુ તત્કાળ પાકેના ચીમણની જેમ બે ભાગે થઈ જાહે બાહુ ! તમારે કકણ અને બાહુબંધના ભાગથી હવે મર્યું હે નિનબ ! તુ પણ પ્રાપ્ત કરીશો ચક્ર જેમ કાતિને તજી દે તેમ કટિમેષ્વરો છોડી દે હે ચણ ! તમારે અનાયની જેમ હવે આબૂષણથી મર્યું હે અગ ! તારે હવે કૌવચના સ્પર્શની જેમ અગરાગની ગૂંચે નથી " અતઃપુત્રની સ્ત્રીઓ એની રીતે કડવારે રોનાથી, બહુની જેમ સર્વ વનો પણ પડછાયાથી સાથે ગેના લાગ્યા

મેનાપતિ, સામતગજ અને મહાવેશ વિગેરે મર્ગ શોક, વજ્ર, કોન અને ચક્રાદિકથી રૂદન કરતા નિચિત્ર પ્રકારે બોલવા લાગ્યા ' હે સ્વામીપુત્રો ! તમે જ્યાં ગયા તે અમે જાણી શકતા નથી, તેથી તમે કહો કે જ્યાં અમે પણ સ્વામીની આજ્ઞામા તત્પર હોનાથી તમારી પછાડે આવીએ, અથવા શું તમને અત્યંત નિના પ્રાપ્ત થઈ છે ? પણ તે પોતાના સેનમને એ ને માટે થાય છે, તેથી તમારે ન કરીએ નિનબ નિનબ થયેના તમને છોડીને ગયેના એના અમે-તેઓનું મુખ જપિહસા કરનારની જેમ મગરતાજ કેમ જોગે ? તમારા નિના ગયેના અમે-તેની લોકો પણ મરકરી કરગે માટે હે દૃઢ્ય ! હવે તુ પાળીથી સિઆયેના કાચા ઘડાની જેમ તત્કાળ ફુટી જા, હે ન્દગકુમાર ! તુ પણ ઉભો રહે ' ઉભો રહે ! અમારા સ્વામી કે જે અષ્ટાપદની રક્ષા કરવામા વ્યયમ દતા તેઓને આનની જેમ છળથી બાળી દે, ને અનુના કયા જઠરા ? હે અન ! હે વનુષ ! હે ચક્રિ ! હે ગ ! ' તમે યુદ્ધ કરવાને તૈયાર થાઓ ' હે સર્પ ! તુ નારીને જ્યાં જઠરા ? આ સ્વામીના પુત્રો અર્ધો આપણને છોડીને ચાલ્યા ગયા ' અ' હાય ! તેમને મૂકીને ગયેના આપણને સ્વામી પણ જનહી છોડી દેને ' કાપિ ત્યાં આપણે નર્મો જઠરો અને અર્ધો જીવતા રહીશું તો તમામગીને આપણા સ્વામીવાજ પામને અથવા આપણે નિચદ કરગે " એની રોને નિચિત્ર પ્રકારે રૂદન કર્યા પછી સેને બેગા થા પોતાનું સ્વાભાવિક પ્રેય ધાગણ કરો આ પ્રમાણે નિચાગ કરના લાયા " પૂર્વનિચિત્ર પાક્તવિધિ જેમ બનવાનું છે, તેમમવ થયી નિચિત્ર બનવાનું છે, તેનાથી કોઈ મનવત્તર નથી આ અચક્ર પ્રતીક વાળા કાયમા દૃષ્ટાય કરનારે ઇચ્છે ત દોગર છે કારણકે તે આકારને મગ્ગની સ્ત્રી તુલ્ય અને પવનને પકડનાની ઇચ્છા તુલ્ય છે હવે નિનાપત્રી શું વળવતુ છે ? માટે આ દારી ધાણ વિગેરે મમમ જાપિ આપણે થાપન ગમ્મનાની પેટે પાડી મદા ! જને મોપીદ એ પાડ સગરગજ તેને યોગ્ય વાગે અથવા રૂંધે તે આપણી કાગ ક', હવે તેની ચિન્ત આપણે શું કરવી ? " એવું નિચાગને નેઓ મન અતઃ પુત્રાદિક લઈ દીનવ નવગા થ ને આસપાસ નાક આલ્યા ઉસદગદિત અને જોના મુખ ન્દા નેવો સ્ત્રી પામ્યા છે એવા તેઓ જાણે મુકીને કડવા હાય તેમ મદમદ આલવા

અર્થાથાની નજીકમા આગ્યા ત્યા જાયે વધ્યથિના હર મેમાર્થા હાય તેમ ખેદ
 યુખ ચિત્તાગા તેઓ એકા યહ પૃથી હપ મેસીને પર-પર આ પ્રમાણે કહેવા
 હ યા-“ પૂર્વે આપણને ગજએ બક્ષ, બદુજ, બગવત અને દ્રષ્ટસાગ ધારીને ઘણા
 લમ થી પેનાના પુત્રોની માથે મોક યા હતા તે કુમારો વિના હવે સ્વામી પાસે કેમ
 જવાય ? અને નામિકાગદિન પુરુષની જેમ મુખને કેમ દેખાડી શકાય ? અથવા રાખને
 આમ્માન નજીપત જેવું આ પુત્રવૃત્તાત કેમ કહી શકાય ? એથી આપણને ત્યા જવું
 ને ઘટવું નથી, પણ મત દુઃખીને ચણુરૂપ મળલ પામવું ઘટે છે પ્રભુએ કરેલી સભાવ
 નથી અટગથેના આપણને ચરીર નિનાના પુરુષની જેમ જીવનાવડે શુ આર્થકપણુ છે ?
 કદાપિ આ પુત્રોનું દુશ્વર મૃત્યુ સામગીને ચક્રવર્તી મૃત્યુ પામશે તો આપણને પણ મૃત્યુ
 જ અમેમર છે” એ પ્રમાણે વિચાર કરી તેઓ મરવાનો નિશ્ચય કરી રહ્યા છે, તેવામા
 જગવા વચ્ચવાગો કાંઈ બ્રાહ્મણ ત્યા આગ્યો

તે એક માણસુ મગ જેવો હાય ઉચો કરી જીવાડનારી વાણીથી તેઓને મૃત્યુ
 નહી પામનાતું કહેનો નનો આ પ્રમાણે પોત્ત્યો-“ અહો ! કાર્યમા મૂ બનેનાઓ !
 તમે અન્વત્ય ચિત્તાગા કેમ યદ ગયા છે ? જેમ આવતા કીકારીને દેખતાજ મમના
 પડી જાય તેવા તમે જણાઓ જે ! તમારા સ્વામીના સાઠ હજાર પુત્રો જુગમીઆની
 જેમ એક માથે મૃત્યુ પામ્યા છે, પણ તેમા હવે ખેદ કરવાથી શુ ! સાથે જન્મેના
 હાય છતા પણ કાંઈ વખત તેઓ જુદા જુદા અને જુદે સ્થાનકે મૃત્યુ પામે છે,
 અને જુદા જુદા જનમ્યા હાય છતા પણ કાંઈ વખત એકજ દેકાણે માથે મૃત્યુ
 પામે છે એક માથે ઘણા પણ મગી જાય અને થોડા પણ મરી જાય, કારણ કે સન
 જીવેને મૃત્યુ તો સાથેજ ગઢેલું છે જેમ મેકડો પ્રયત્ન કરતા પણ પ્રાણીના ત્વભાવ ફેરની
 સમનો નથી તેમ ગમે તેટલા પ્રયત્નવડે પણ માછ, કાઈના મૃત્યુનો નિષેધ કરી શકતું
 નથી એ નિરેર કરાનો હોત તો ઇદ્ર અને ચક્રવર્તી નિરેર મોટા લોકાએ પોતાના
 અથવા પોતાના ત્વજનતા મૃત્યુનો અઘાપિ કેમ નિષેધ ન કર્યો ? આકાશમાથી પડતું
 નજીકુટિથી પકડી શકાય ઉદ્ધાન થયેલ સમુદ્ર પાળ બાનીને શેષી શકાય મહા
 હિલટ પ્રનયકાળનો આશ જળવડે જોવાની શકાય, પ્રલયકાળના ઉત્પાતથી ઉપલ્લે
 પવન મદ કરી શકાય પડેના પવત ટેકાથી રાખી શકાય, પરંતુ મેકડો ઉપાયોથી પણ
 મૃત્યુને શેષી શકાય નહીં માટે ‘ આપણને સોપેના સ્વામીના પુત્રો મૃત્યુ પામ્યા ’ એવો
 તમે ખેદ કરો નહીં, અને હાલ જરા ધીંગ શાઓ શોકમમુદ્રમા ડુબતા તમાગ
 સ્વામીને હાય અપવાની જેમ હુ મેધકાગી વચનથી પકડી રાખીય” એમ સર્વને ધીરજ
 આપી તે બ્રાહ્મણે રસ્તામા રહેના કાંઈ અન્યથ મનકને લગને વિનીતાનમરીમા પ્રવેશ
 કર્યો પછી તે બ્રાહ્મણે સગગજન્ય રાજમુદ્દન્ય આગગમા જઈ ઉચો હાય કરીને
 આ પ્રમાણે હવે સ્વરે પોકાર કર્યો-“ હે ન્યાયવર્તિ ચક્રવર્તી ! હે અખડલુજ પરાક્રમી

રાજા ! આ તમાગ ગજ્યમા અબ્રહ્મણ્ય જુનમ થયો છે અર્ગમા ઇંદ્રની જેમ
 આ ભરતક્ષેત્રમા તમે રક્ષા કરનાર છતા હુ હુલામો છુ " આવો અમુનપૂર્વં શઃ
 સાભળી જાણે પોતાને નિષે તેનુ દુ ખ મ કમ્યુ હોય તેમ સગમ્યકાએ દ્વારપાળ ત્રયે કંકુ-
 ' એને કાણે હુ છ્યો છે : એ કાણ છે : કયાથી આવ્યો છે : એ સર્વ એને પૂછીને
 હુ મને જણાવ, અથના એને અહી પ્રવેગ કગવ ' દ્વારપાળે તત્કાળ આવી તે જ્ઞાતમને
 પૂછ્યુ, પણ જાણે ન સામળનો હોય તેમ તે તો ફરી ફરીને પોકારજ કરવા લાગ્યો ફરીથી
 પ્રતિહારે કંકુ- ' અરે બ્રાહ્મણ ' હુ શુ દુ ખથી બહેત થયો છે, અથવા રનાભાવિક બહેન
 છે : આ અગ્નિતત્વામીના ભાઇ દીન અને અનાયતુ રક્ષા કરનાર તથા સગતાધીન
 શણકપ છે તે પોતે મહોદરની જેમ તમને ગન્દ કરતા માખળી આદરપૂર્વક પૂછે છે કે
 તમને કાણે હુ છ્યા છે : તમે કાણ છે : અને કયાથી આવો છો : તે અમને કહો, અથવા
 તો તમે જાતે આવીને ગાંડી જેમ રોગની હડીકત વૈવને કહે તેમ તમારા હુ ખતુ
 કારણ મહારાજને રૂબરૂમા કહો ' આ પ્રમાણે પ્રતિહાર કંકુ, એટલે કિમની ઝાકળથી
 વ્યાપ્ત થયેના દ્રઢ સંબધી કમળની જેમ જેના નેત્ર મીંચાતા હતા, હેમતત્કતુ સંબધી
 અર્ધરાત્રિના નખતની જેમ જેનો મુખ્યદ્ર જ્ઞાનિ પામતો હતો, રી જની જેમ જેના મુદ્
 કેશ વીખરી ગયેના હતા અને વૃદ્ધ થયેના વાનરની જેમ જેના કપોતસ્થગમ
 ખાકા પડી ગયા હતા, એવા તે બ્રાહ્મણે ચક્રીના સભાગૃહમા મદ મદ પગને પ્રવે
 ક્યો દયાળુ ચક્રીએ બ્રાહ્મણને પૂછ્યુ - " તમાર કાંઈએ કાંઈ સુવણ લઇ લીધુ છે : વ
 તમારા રત્ન કે વસ્ત્રો લઇ લીધા છે : અથના કાંઈ નિશાસવાતળીએ તમારો ચાપ
 ઝાળની છે : વા કાંઈ ગામના રક્ષકે તમને ઉપદ્રવ કર્યો છે : વા કાંઈ દાણવાળાએ મન
 ઉપરકર લઈ જઇને તમને પીડ્યા છે : વા કાંઈ તમારા ભાગીદારે તમારો પરામ
 કર્યો છે : વા કાંઈએ તમારા સ્ત્રી સંબધી ઉપદ્રવથી તમને હેગન કરેલ છે : વા કાં
 બળવાન શત્રુએ તમાગ ઉપર ધસારો કર્યો છે : વા કાંઈ ઉત્કટ આધ કે વ્યા
 તમને નડે છે : વા દિવજનિને જન્મથીજ સુવળ એવુ દારિદ્ર તમને પીડે છે : અથ
 ખીતુ કાંઈ તમને દુ ખ છે : જે તમને દુ ખકારી હોય તે તમે મારી પાસે કહો " રાજા
 આ પ્રમાણે કંકુ, એટલે નટની જેમ ધણા આસુ પાડતો તે બ્રાહ્મણ અજ્ઞિ જેડી રાજા
 આ પ્રમાણે કહેના લાગ્યો- " હે રાજા ! ઇંદ્રવડે રવર્ગની જેમ ન્યાય અને પરાક્રમથી શોભ
 એવા તમારાથી આ પદ્મ ઇની પૃથ્વી રાજન્વતી છે તેની અદર કાંઈ પણ કાંઈનુ સુવ
 રનાદિક લઈ શકતુ નથી પૈસા ૧૨ લોકો પોતાના ઘગની જેમ બે ગામની નચ્ચે રના
 પણ સુધ રહે છે પોતાના ઉત્તમ કુળની જેમ કાંઈ ચાપલ ઝાળવતુ નથી, અને ગામ
 આરક્ષક પોતાના પુત્રની જેમ પ્રજાની રક્ષા કરે છે અધિક ધન મળે તેવુ હોય તોપ
 ઘટતી રીને માનના અનુમાન પ્રમાણેજ દાણના આધકારી અપરાધના પ્રમાણ
 દંડની જેમ યોગ્ય દાણ અદલ કરે છે ઉત્તમ સિદ્ધાંતને મેળવનારા સિંચો જે

કરી તે મુઠાં મીઠાં વિચાર ન કરે તમ અગત્ય લોકો ભાગ્યને કરી શકે, પદવિનાશ
 થયે નથી કામ । અમારું અગત્યની જગ્યાએ રોકાયેલા પાંચીને જેન, લીકી, પુત્રવદ્
 અને માતાની જામ આપે । તમ પતિના વધમઆન દય તેમ તમારું મન્યમા
 ૦ । ૫૨ । ૧ રાત્રી નથી જાગ્યાં તપ ન રેય તેમ તમારી નર અને સી પ્રજામાં છે
 અનેની પરિવર્તી, જેમ અમારું નામ । તમ અવ ઓપિમય પૃથ્વી દોષથી તમા
 વાનમાં નરે આજેઈ પ્રજાને વ્યપિ નથી અને તમે આમાનું ૬ પાત્ર દોષથી
 રોન દરિદ્ર પ નથી ત મિત્રાય અ દુષ્ણના આજ રમગર જા પદ ભીજી
 રો ૫૨ દુષ્ણને નથી પશુ મીઠા અત્રા અને ન અંક દુષ્ણ પ્રાપ્ત થયું છે

અ પૃથ્વીમાં રાગના જેવો એક અવતી નામે મોટે દેશ છે તે દેશ નિર્દોષ નગર
 નવન અને ની વિગતો પામે અને દરેક ને ન દેશમાં મોટા મોટા, કુવા, વપિયા અને
 પિનિય અગમ્યો મદર અને દુષ્ણના નિવસ્ય અશ્વમદ નમે એક મામ છે તે
 મનના રેવે દિવેરાધ્યવનમાં તપ અને મુદ્ધ પ્રજાકુળમાં દુષ્ણ થયેલે દુ એક
 અગત્યની સાક્ષ્ય પુત્ર એક વખતે દુ મગ પ્રા પ્રિય પુત્રને તેની માતાને અર્પણ
 કરી વિગત વિધાન વને મરે ની ગામ ગયે જતના ભવતા એક દિવસે
 અને વગ કાળે રવભવિ અ નિ દુષ્ણ થા ને વખતે મે વિનાયુ કે 'આ અને
 મોટ અપમકન થયું ' જેમ દુ સીમ પચ્ચેલ ને અપમકનથી ભય પામેલો દુ,
 અવિવત મોટે જેમ પુરાધિત મદુરા (અશ્વશાળા) મા આવે તેમ મારે ગામ
 પાસ આવે દુરથી મારે ધર શોભ દિત મરા જેવામાં આવ્યું, તેથી 'અ શુ
 રમે ।' એતુ જેવામાં દુ ચિતવત દત્તા તનામાં મારી ધમી આખ પુત્ર દુરથી,
 અને એક કાગરો મકા કદ કપર નેમીને કોર થઈ ને ના લાગ્યો જેના અપ
 મુકનયા બા ની જેમ દુષ્ણમાં વીંસાયેલા દુ કચવાને અને સાડીયા પુત્રની જેમ
 પ મા પોર મત આવત જેને જના કેય વીંખાઈ ગયા દત્તા એવી માી સી
 'દે પુત્ર ' દે પુત્ર ' ' એન અકલ કરતી પૃથ્વી કપર દગી પડી જરૂર મારો પુત્ર
 મૃત્યુ પચ્ચે, જેમ ચિતમાં નિવસ્ય કી દુ પશુ પ્રાણરક્ત મનુષ્યની જેમ પૃથ્વી પર
 દગી પચ્ચો અને મૃત્યુ નિગમ પામી, એટલે દુરથી પશુ કર્ણસ્વરે વિનાય ક તો
 દુ મારા પદમાં જેવા લાગ્યા ત્યા પગની વનમાં મપે ડરોનો આ પુત્ર મારા જેવામાં
 અવ્યો જે જનાદિક પશુ કર્યા શિવાય શોકનિમ્બ અનમ્યામાં દુ રાજે જાગે મોડો
 દનો તનામાં મારી કુષદેવીએ આવીને મને કહ્યું- 'દે મામ । તુ શામાટે આ પુત્રના
 મૃત્યુથી ઉદ્વેગ પમે છે ?' એતુ મારા આદેશ પ્રમાણે કરીશ તો દુ તારા પુત્રને જીવ
 'જીવ ' ત્યાર મે કહ્યું- 'દે દેવી । આપનો આદેશ મારે પ્રમાણ છે કારણ કે પુત્રને અધે
 મંકાલ થયેલા પુરૂષે શુ અગીકાર નથી કરતા ' ' પડી કુરુદેવન એ કહ્યું- 'જના
 પ મા કોઈ મૃત્યુ પમેવ ન હોય તેના કોઈ પરમાથી તુ મત્વર મગનિક અગ્નિ યાત્ર '

પડી તે પુત્રને જીવાડવાના લોભથી હમેશા દરેક ધરમા તેડી ગીતે પૂજો પૂજો કુ
બાગકની જેમ બ્રાહ્મણી ભમવા લાગ્યો સર્વ માલમોને પૂજા બધે ઘેર અમમ
માલમોને મરેલા કહેવા લાગ્યા, પાલ દોઈ મગ્ગરહિત ધર્મ નીકળ્યું નહીં તેની અપ્રા
પ્તિથી આશાભંગ થયેના મે મૃત્યુ પામેનાની જેમ નટમુદ્રિનાશ થાને દીનપણે ન
મર્વ કુળદેવીને નિવે ન ક્યું કુળદેવીએ કહ્યું- એ કે / મગ્ગરહિત ન હોય તો તમાર
અમગગ મદાડવાને કુ કેમ મમથ થ / મકુ / એનાં તે દેવતાની નાણીથી તેવ (ગોકુળ)
ની જેમ દરેક ગામ અને દરેક રાકેરમા કુના કુતો કુ અર્ધો આવી ચડ્યો છું હેમના
તમે મધવી પૂજીના પ્રખ્યાત રસક છે બનનાના અનેમર એના તમારી તુલ્ય દોઈથીમે
નથી પૈન દ્ય પાતના કુગાં રહેની બલ્ને પેગીમા રહેના વિદ્યારો પગ માગાની
જેમ તમારી અજ્ઞાને મનકાગ ધારવ કરે છે દેવતાઓ પગ ચાકરની જેમ તમારી
અજ્ઞા પામે છે નવ નિર્મ પગ હમેશા તમને ત્રાહિત અર્થ આપે છે, તેથી દીન લોકોને
મગ્ગ આપામા મતામનાશા એના તમારે મગ્ગે કુ આવ્યો છું, મારે મારે કુ
દગધેથી પગ મગ્ગઅગ્નિ મગાના આરો, કે જેના તે દેવતા મારા પુત્રને જીવો કી
અપ દુ પુત્રના મૃત્યુથી ધોગ દુષ્ટી થએલો છું "

રાજ મમરના મેરપને જાનતા હતા તોપણ કૃપાવશ થઈને તેના દુઃખે દુઃખી
થઈ ૧૪૪ કાન્ક વિચારીને આ પ્રમણે તેને કહેના લાગ્યા 'હે બાઈ! આ પૃથ્વીમા
પાતનાં મેરની જેમ મર દુઃખમા અમડ ધર્મ ધાતુ ઉત્ક્રષ્ટ છે, પરંતુ આ ધર્મમા પગત
જામ્મને મનના યોગ્ય ગામનનાશ, તીવ્ર કરોમા પ્રથમ અને રાજઓમા પગ પ્રથમ,
વળી લક્ષ પેજન કયા મેરપાંતને દુરુપ કરો પોતાના સુખદુઃખી આ પૃથ્વીને પણ
જવ કરમા નમથ અને મામડ છદ્મોના મુગટથી જેના ચરપાનખની પત્તિ કોનેજન
થયેની છે એવા મુદ્ધમસ્વામી પગ કાગના યોગે મૃત્યુ પામ્યા, તેમના પહેલા પુત્ર
બગનગજા કે જે ચક્રવર્તીઆમા પ્રથમ, મુગસુગે પ / જેની અજ્ઞા દર્પથી વદન
કન્ક દતા, અને જે મોવન દ્રવ્ય અર્ચનન ઉપર નીગમના દતા તે પણ કાગ જતા
અપુષ્પની સુન્દરિને પામી મયા તેમના નાના બાઈ કે જે જુગપ કમીઓમા મડ
જાનત મમરની જેમ ધુધ કહેવાના દતા, અને આગ્નિ મદાગુ કર્યા પડી પાડ્ય, ઈથી
અને અજ્ઞાપ વિતરે અનવરો જેમના ચરીઝ નાયે પેતાનુ ચરીઝ અજ્ઞાગના દતા
મેરપુ જે અકલિતાપણે વજ્રદંતી જેમ એક વા મુથી ત્રિમાધારી ગજા દત્ત,
અર બદુપ કમી જ દુઃખવિ પગ આયુષ મપૂન થતા જગતર પ / વાગે
ગી સુજ ના કલ તેમથી અકલિત જેવા આદિત્યપદ્મા નામે પગમથો ન્યૂન
નહીં એવા તે બગચરીન પુત્ર થયા દતા, તેને પુત્ર મદાગમના નમે થયે, જેના
ચમ દિવન ગરુડ દત્ત, અને જે લાં પગકનીના શિશુમતિ દત્ત નહે
અનિમલ નહે પુત્ર થયે, તે દંડની જેમ આ પૃથ્વીપર અમડ સુસનદન ગજ

શુદ્ધ દાયક કહેનાય છે *માનવયોગથી નિરક્ત, ત્રણ ગૌરવથી^૧ નર્મિત, ત્રણ ગુપ્તિ^૨ ધારક, પાંચ સમિતિ^૩ પાળનાર રાગદ્વેષથી નર્મિત, નગ-નિનાન-સ્થાન-વગેર-ઉપકરણિકા^૪ નમતા રહિત, અગર સદૃશ શીલાગતા રાગ કન્યાર, જ્ઞાન દર્શન આગિરૂપ ગ્લનથીના રાગલ કન્યાર, ધીર, સુખ અને મોહમા મમટૃષ્ટિમાન, વર્મ^૫ ધ્યાન અને મુકન ધ્યાનમા સ્થિતિ કરનાર, જિતેન્દ્રિય કુક્ષિ^૬ રખત, હમેશા શક્તિ પ્રમાણે નાના પ્રમાણ તપ કરનાર, અષડિતપણે સત્તર પ્રકારના નયમને પાળનાર, અગર ત્રણગના બ્રહ્મચર્યને સારવા કરનાર-એના આહકને દાન દેવું તે નાહકશુદ્ધ દાન કહેનાય છે મેનામીય દોષથી રહિત અજન, પાન, ખાદ્ય, સ્વાન અને નસ^૭ સત્તારકાંતિ^૮ જે દાન ત દેયશુદ્ધ દાન કહેનાય છે યોગ્ય કાળે પાત્રને દાન આપવું તે કાળશુદ્ધ દાન અને કામના^૯ દિત શ્રદ્ધાથી આપવું તે ભાનશુદ્ધ દાન કહેવાય છે દેહ નિના વમનું આરામન થતું નથી અને અન્નાદિક નિના દેહ રહેતો નથી, માટે હમેશા વર્મોપત્રહદાન^{૧૦} દેવું જે માપામ અનપાનાદિ^{૧૧} વર્મો પત્રહદાન સુખાને આપે છે તે તીથના અપિચ્છેદ કરે છે અને પરમપદને પામે છે

સાનવયોગતુ જે પ્રત્યાખ્યાન કરવું તેને સીન કહે છે અને તે દેશનિરતિ તથા મનનિરતિ એના બે પ્રકાર છે તેમા દેશનિરતિના પાંચ અપુત્રત, ત્રણ ગુપ્તવત અને ચાર શિક્ષાવત એવા ચાર પ્રકાર છે સ્થૂય અહિ સા-સત્ય-અમેય-બ્રહ્મચર્ય-અપરિત્રહ એ પાંચ અપુત્રત જિનેશ્વરે કહ્યા છે દિગ્વિગતિ, ભોગોપભોગ વિરતિ અને અનયદૃડ નિરતિ એ ત્રણ ગુપ્તવત કહેનાય છે અને નામાયિક, દેશનગાથિક, પૌષન તથા અતિથિ સનિવાગ એ ચાર શિક્ષાવત કહેનાય છે એ પ્રમાણે દેશનિરતિ ગુપ્તુ નૂના^{૧૨} નિગેરે પુણનાથ, ચતિવમના અનુરાગી, રમપથ્ય ભોજનને ઇચ્છનારા, વમ-સવેગ-નિવે^{૧૩}-અનુકપા અને આસ્તિક્ય એ પાંચ લક્ષણ યુક્ત સમકિતને પામેના, મિથ્યાત્વથી નિવૃત્ત થયેના અને માનુષ્ય ન કોષના ગ્રીવયી વર્જિત એવા ગૃહમેધી^{૧૪} મહાત્માઓને આગ્રિમોહનીતિ નાતથનાથા ઉત્પન્ન થાય છે સ્થાન અને નમજીવોની દ્વિસાદિકનું મનથા નજવું તે સન નિરતિ કહેનાય છે અને તે રિત્ત^{૧૫} મહેનપ ચડનાને નિમરણી રૂપ છે એ મનનિરતિ પ્રકૃતિથી અન્ય કાલ્યનાથ, બનનુષ્ણમા નિગર્ગી^{૧૬} અને નિનયા^{૧૭} ગુણોને નિગે રક્ત એના મહાત્મા મુનિઓને પ્રાપ્ત થાય છે

જે કર્મને તપાવે ત ત કહેનાય છે તેના બાહ્ય અને અન્યતર એના બે મે છે તેમા અનયન, ઉનોલી, વ્રતિસત્ત્વ, રમત્યાગ, કાયકનેશ અને મહીનતા એ છ પ્રકારના બાહ્ય તપ કહેનાય છે તથા પ્રાયશ્ચિત્ત, તૈયાવૃત્ત, રનાધ્યાય, નિનય, કાયોત્તમર્ગ અને શુભધ્યાન એ ૮ પ્રકારના અન્યતર તપ કહેનાય છે

૧ પાપસંહિત. ૨ સ ગૌરવ નહિ મૌ ૩ સાતા ગૌરવ. ૪ મનુષ્ઠિ વચનશક્તિ કાય
ગુપ્તિ. ૫ દોષ સમિતિ બાહ્ય સમિતિ, એવણુ મમિતિ આપનાનિતપણુ સમિતિ પરિણામિક
સમિતિ. ૬ ઉર પુતિ આજ્ઞા આધારને પ્રદાન કરનાર. ૭ સચારા વિગેરે. ૮ વાચ્ય
૯ ધમના ઉચ્છેદ દાન. ૧૦ વર્મ નવજેન. ૧૧ શુદ્ધ ધ. ૧૨ સ સારશુભથી વિરક્ત.

ગોધ ક્યોં તે બહુ માર કર્યું, પણ આ વિગત તમારે આત્માને અર્થે પણ પારકું કરી નેવે જોઈએ. કદાચ ત્યાં મોહાલિકાએ નાચ પામતો આ આત્મા રસલીય છે, કારણ કે અડચણની વખતે કામ આવવા માટે હથિયાર તારણ કમળ છે, કામ નિરતર તેનું કામ હોતું નથી આ કાળ છે તે રાક અને ચક્રવર્તી બનેલા સરખો છે, ઘેરના જન ત્રાલ અને પુત્રો વિગેરેને વધે જતા એને બીક લાગતી નથી અડા ! જેને પુત્રો ગોડા હોય છે તેને ગોડા મૃત્યુ પામે છે, અને જેને ઘણા હોય છે તેને ઘણા મૃત્યુ પામે છે, પણ તેથી જેમ ગોડા અને ઘણા પ્રહારથી અતુલને કુમુને તથા હાથીને મરખી પીડા થાય છે, તેમ બનેને સરખીજ પીડા થાય છે. આગ એક પુત્રો નાચ થતા હોયે કુ રોક કરીશ નહીં, તેમ તમે પણ સર્ગ પુત્રો નાચ થાય તાજા રોક કર્યો નહીં હે રાજા ! ભુજપરાક્રમથી સૌજતા એના તમામ મહા દબર પૂતો કાળગોગયા એક સાથે મૃત્યુ પામ્યા છે " એ નખતે કુમારોની માથે ત્રણ લાખ ત, અમાલ્ય તથા રોનાપતિ વિગેરે અને જ કુમારોની સાથે રહેનારા હાનુની હાથ તે સર્ગ ત્યાં નજીકમાં રથા હતા, તેઓ ઉતરીય વસોથી મુખ દાકા, હજારથી અંબે યરનાથ ગયા હોય તેવા કેખાતા, હાનાનગરી ગયે થયેના જોડોની જન નેચી નિર્ગુ થયેના કેદનાથા, પિતાન અને કિન્નરોની જેમ અલગ રાજ્ય નનનાથ, હુલેરો કાળુની જેમ હીન થઈ ગયેના અને લોચનના અધુનાથા, અંબે કરોએ કરચા હોય તમ પગને પગને રખના પામતા, અંબે મંચે ક્યોં હોય તમ નક સાથે યનાથાનના અન્યા પરી રાજને પ્રભામ કરી, અંબે પૂરનીના પેનદને અંબે હોય તેમ નીચા મુખ કા પેતરોનાને ચોચ આસને મેડા

કેર કહી તેરી ત્રાસની તાણી લાખીને તેમજ મદાસત વિનાના હાથીની જેમ કુના કિત નખેને આરોગ્ય એને તારવડી અંબે આજેષાઈ ગયો હોય, અંબે નિદાસ થયે હોય, અંબે નામન પાની ત્રિ હોય, અને અંબે રાજ્ય થઈ ગયો હોય તેમ નિર્ગુ નેવજો થઈ નિર્ગુ અંબેની મૂર્ચ્છાને પ્રાપ્ત થયેના તથા થિયંચી પાત્ર અન્ય થઈ અને ફરારી નેવક અને નાટ ત્રાસનું કંડુ—“ હે રાજા ! વિધવી મોહનિનાથ નાચે અને સર્ગ સમાન નાટાત્યાનોના તને તથા છે, અને અગ્નિતનના તને જાત છે, જોડે તને આન સાથે જાતુનની જેમ મોહને તથા થઈને ત તન હોડેને કેવ કલક આપ છે ” અને અંબે કહે “ આ ત્રાસનું પોતાના પુત્રના મૃત્યુના વિચારે ત્રાસ કુચેના સારૂ ની નાટકની ત્યાગના કહી મનમાં નથી આ વિગત તમે ત્રાસ નાચેને ત્રાસ કહે છે, તેમજ આ ત્રાસનું કંડુ જેનું કુનાર વિનાન થઈને જોડે છે, તે ત્રાસનું કંડુ નિર્ગુની જેમ પૂરીનાં નેચેજોએ કંડુ નેચે ત્રાસ કુચેને ત્રાસ કંડુને ” ત્રાસનું પંદિત સાથે અને સંતાનના પદાનની પત્ર કંડુને નેચે નેચેજોએ કંડુને કંડુને કંડુને કંડુને કંડુને કંડુને ” એમ વિચાર

‘આ શુ યથુ’ એમ જ્યારે ગજએ પૂછ્યું, ત્યારે અમાત્યાદિકે જ્વલનત્રય નામ કુમાના ઇદ્રનું સર્વ વૃત્તાન કહી બતાવ્યું પછી અણે વજ્રથી તાડન કર્યો હોય તેમ તે વૃત્તાન સામગ્રવાથી રાત્ર પૃથ્વીને પપ્પ કપાનનો મૂર્છા પામી ભૂમિપર ઢળી પડ્યો કુમારોની માતાએ પણ મૂર્છાથી પૃથ્વીપર ઢળી પડી, કારણ કે પુત્રવિયોગનું દુઃખ માતાપિતાને મગ્ધુજ થાય છે તે વખતે સમુદ્રના તટ ઉપર ખાડાની અદર પડેલા જળજતુઓની જેમ અન્ય લોકોનો પપ્પ મહા આદ્ય રાજમદિર મા યવા વાગ્યો, મત્રી વિગેરે રાજકુમારના મૃત્યુના સાક્ષારૂપ પોતાના આત્માની નિદા કરતા કંઈ સ્વરે રોવા લાયા ત્વામીની તેના પ્રકારની અવસ્થાને જોવાને અણે અસમય હોય તેમ છડીદારો પણ અજનિવડે મુખ ઢાકીને મોટે સ્વરે પોકાર કરવા લાગ્યા, પોતાના પ્રાણપ્રિય હથિયારોનો ત્યાગ કરતા આત્મરક્ષક વાયુથી ભગ્ન થયેલા વૃક્ષની જેમ પૃથ્વીપર આગેદી વિલાપ કરના લાગ્યા, દાવાનળની અદર પડેલા તેના પડીની જેમ કચુળીઓ પોતાના કચુકને ફાડી નાખીને રોવા લાગ્યા, અને ઘણે કાળે પ્રાપ્ત થયેલા યતુ િ જેમ દૃઢ્યને કુટતા દાસ અને દાસીઓ ‘અમે માર્યા ગયા’ એમ બોલતા આક્રોશ કરવા લાયા પછી પખાના પવનથી તથા જળના સિચનથી રાત્ર અને રાણીઓ દુઃખચળને ઘળતારી સવાને પામવા લાગ્યા નેત્રમાયી નીકળતા અશ્રુજળ નાચે વહેતા કાજળથી જેઓના વસ્ત્ર મલીન થયેલા હતા, પથરાએલા કેશરૂપી વેદથી જેઓના ગાન તથા નેત્રો ઢકાઈ ગયા હતા, છાતીઉપર કરાતા હસ્તના આધાતથી જેઓની હારયદિઓ તુટી જતી હતી, પૃથ્વી ઉપર અસત આગેદનાથી જેમના કંકણના મોતી કુટી જતા હતા, ચોક્કાંજિનો અણે ધૂમાડો હોય તેવા મોટા નિલાસને જેઓ છેડતી હતી, અને જેઓના કંઠ તથા અરરજન સુકાઈ ગયા હતા એની રાજપત્નીઓ અત્યંત રૂદન કરવા લાગી નહી મગર પણ તે વખતે ધૈર્ય, સજ્જ અને વિરોધને છેડી ઈને રાણીઓની જેમ ચોકવિપુર થઇ આગ્રમાણે વિલાપ કરના લાગ્યા - ‘હે કુમાર ! તમે ક્યા છે ? હવે તમે નિહારથી નિવૃત્ત થાઓ તમારો ! ન્યનો અવસર છે, અને મગરનો જન લેશનો અવસર છે આ શ્રાવણે સત્ય કંઈ છે કે બીજા કંઈ તમને કહેતા નથી કે નોરની જેમ છગ અલુનાર દેવયા તમે લુટયા છે. અ- દૈવ ! તુ ક્યા છે ? અને રે અધમ નાગ જ્વલનત્રય ! તુ ક્યા છે ? આલુ અક્ષત આચરણ કરીને તુ ક્યા જાય ? હે સેનાપતિ ! તારા સુશ્વસાકમની પ્રચડતા ક્યા ગઈ ? હે પુરોહિતરત્ન ! તારા સેમ કરપણ ક્યા ગયું ? હે વદકિ ! તારી દુર્ગંદવનાની કુશળતા શુ ગમી ગઈ ? હે ગૃહિરત્ન ! તારી સજ્જવની ઔપાધઓ શુ કંઈ જગ્યાએ ભૂંધી ગયા ? હે ગમરત્ન ! તને તે વખતે શુ ગજનિર્મીલિકા યઈ હતી ? હે અધરત્ન ! તને તે વખતે શુ રાત્ર આવ્યું હતું ? હે નક, દડ અને ખર્જ ! તે વખતે તમે શુ લતાઈ ગયા હતા ? હે મણિ ને કાંકિણી રત્ન ! તને પણ શુ તે વખતે વિવસના ચદ્રની

જેમ પ્રભારહિત થઇ ગયા હતા ? હે ઇન્દ્રજિત અને ચમન્દ્ર ! તમે શું શાંજિનના પડની જેમ કુટી ગયા ? હે નનનિધિઓ ! તમને શું આ પૃથ્વીએ ગાળી લીધા ? અરે ! તમારા સર્વના નિશ્વાસથી નિવક રમતા આ કુમારોનું તમોએ એ અનમ નાગવી કેમ ગ્રસ્યું ન ક્યું ? અથવા સર્વ નિનાસ થયા પછી હવે હું શું કરું ? કોપિ એ જનજનનને જોત મહિત હાણુ તોપ । માગ પુત્રો તો નહીં છવે । જનમન્નામીના નગમા કાંપવું આવી રીતે મૃત્યુ પામ્યા નથી હે વત્સો ! આ વજ્રજકારી મૃત્યુને તમે કેમ શાંપે થયા ? મારા સર્વ પૂનજે પૂર્ણ આયુષ્ય પ્રમાણે જીવનારા હતા, તેઓની ક્ષા ગ્રહણ કરતા, અને સર્ગ તથા મોક્ષને પામતા હતા હે પુત્રો । અરણ્યમા ઉગેના વૃક્ષોના પાંદડા પૂગ ન થાય તેમ તમારી સ્વેચ્છાવિહારની ઇચ્છા પણ અવાપિ પૂરી થઇ નથી હવેને માટે થયેલો પૂર્ણચંદ્ર દેવયોગે રાહુથી ગ્રસ્ત થયો, કૃષ્ણભૂત થયેલું વૃક્ષ હાથાએ ભાડી નાખ્યું, કાંઠે આવેલું વહાણ તટના પર્વતે ભાગી નાખ્યું, ચડી આવેલો નવો મેઘ પાને નિલીલ કરી દીધો, પાંકેલું ડાગરનું વન દાનાનજથી બળી ગયું, તેમ નમ, અર્થ અને કામને થોડા એવા તમે હણાઈ ગયા હે પુત્રો । કૃપણ એવા ધનાઢ્યને ઘેર આવેલા નનપાળની જેમ મારે ઘેર આવેલા તમે અમૃતાર્થ અનસ્થાનાજ આલ્યા ગયા, એ કેવી નિપીરીની વાત ! હ પુત્રો ! આજે મારે તમારા વિના, ઉવાનાં નિના ચદ્રિકાની જેમ બહારિ રત્નોની અને નનનિધિઓની ચી જરૂર છે ? પ્રાણથી પ્યારા પુત્રો નિના મારે આ વદ્યકે ભરતક્ષેત્રના રાજ્યવડે પણ શું ? ”

આવી રીતે નિનાપ કરતા સગરરાજને ફરીથી તે જાનક બ્રાહ્મણે મોઘ કરવાને માટે અમૃત જેની મધુર વાણીથી કહ્યું—“ હે રાજ ! પૃથ્વીના રક્ષણની જેમ તમા । વયમા પ્રયોષ (જ્ઞાન) પદા મુખ્ય અધિકારને પામેનો છે, તથા બીજાઓએ તમને મોઘ કર્યો તે વ્યર્થ છે જગતની મોહનિદ્રાનો નાશ કરનાર સૂર્ય સમાન શ્રી અગ્નિ-પ્રભુ જેના જાતા છે તેને બીજાથી મોઘ મગે તે શું લજ્જા પાનવા જેવું નથી ? ‘ આ સંસાર અસાર છે ’ એમ બીજને જણાય છે, તો તમે જે જન્મથી માડીને સર્વજ્ઞના સેનક છે તેણે તો અનરય જાણુજ જોઈએ હે રાજ ! પિતા, માતા, અર્થ, પુત્ર અને મિત્ર એ સર્વ આ સંસારના સ્તંભ જેવું છે જે સવારે ઢેખાય છે તે મધ્યાન્હે નથાં ઢેખાતું, અને જે મધ્યાન્હે ઢેખાય છે તે રાત્રિએ નથી ઢેખાતું, એમ આ સંસારમા નર્વ પદાર્થો અનિલ છે તમે પોતેજ તત્ત્વવેદતા છો, તેથી રૈયને ધાન્સ કરો, કારણ કે વિશ્વને સૂર્ય પ્રકાશ કરે છે, પણ સૂર્યને પ્રકાશ કરનાર કોઈ હોતું નથી । ” તત્ત્વજ્ઞ મુદ્ર જેમ મણિઓથી અને વનજથી વ્યાપ્ત થાય, પક્ષના મધ્યસન્નિ જેમ પ્રકાશ અને અવકાશથી વ્યાપ્ત થાય, હિમાચલ પવન જેમ દિવ્ય ઓષધિ અને હિમથી વ્યાપ્ત થાય, તેમ તે બ્રાહ્મણના મોઘવચન અને પુત્રોનું અકાળ મૃત્યુ સામગ્રીને સગરરાજ મોઘથી અને મોહથી વ્યાપ્ત થઇ ગયા જેવું તે રાજનું ત્વાલાનિક મોહુ પૈય હતું, તેણેજ પુત્રોના

સાચી આગતુક મોદ થશે દત્તે એક અજ્ઞાનમા એ તરવારની જેમ અને એક જાને
એ દત્તનીની જેમ ગજને ચોપ અને મોદ બને સાથે ઉત્પન્ન થયા પછી ગજને ચોપ
કરવને મારે મુસુદ્ધિ નામને એક જુદામાન નુખ્ય પ્રધાન અમૃતના જેવી વાલીવી
રેદશે—“ કદાપિ નનુદ્રો જ્ઞાતાની મર્યાદા રૂકે કદાપિ કુલપત્તે કપાયમાન થાય,
કદાપિ પૃથ્વી નપત્ર ભાવ પામે, કદાપિ વજ્ર સિથિવત્તને જાને, તથાપિ તમારા
જેવા મહાત્મને મોદુ કુખ નાપત થાય તોપણ જગએ વિદુઃ થઈ અપ નહો આ
મુખા મા સત્ત્વ અગ્રક જ્ઞેવાના અવગ અને સલુતાર પછી નય પામતા જેવા
તર કુદુખાલિને અત્તીને વિવેકી પ્રદેશે તેમા મોદ પામતા નથી, તે કપર એક કથા
કેદુ ને જામને—

આ જ ખુદીપના જરનમેવની અદર ક્રમ નગરમા પૂરે એક રાજ હતો. તે જૈન
જમરૂપી નરાવરના હ મનુત્ય હતો, તદાઅરરૂપ માર્ગના પાય હતો, અજરૂપી મયૂ
રીતો મેષ હતો, નર્પાદ પાગલાના તાગર હતો, સત્ત પ્રકરણ વ્યતનરૂપી વલના
અમિનુત્ય દત્ત, દ્યારૂપી વેતનો આશ્રયગતા વૃક્ષ હતો, શીતિરૂપી નદીને નીકળવાના
પત્રન સમાન દત્ત, અને સીલરૂપી રત્નનો પોહણપત્ર પત્ર હતો. તે એક નખને
પેરની તત્તાના મુખે બેઠે હતે તેવાના છપીદારે આવીને વિવ્રપ્તિ કરી કે—‘અથ
પુર દાયમા પુષ્પની માગ રાખીને અપે કાગલિ હોય તેજ આપને કાગલ વિવ્રપ્તિ
કવાની હજારો અપજાહેબના દયન કરવાને હજી છે તે પડિત છે, કવિ છે,
ગપન છે, નટ છે, વેદજ છે, નીતિવેત્તા છે, અશ્વવિદાનો અલુતાર છે કે હદઅવિક
છે, તે કાક અજ્ઞાના આવતુ નથી, પત્ર અકૃતિથી ચુલુવાન છે જેમ અલ્પ છે
કાકે કયા આકૃતિ હોય ત્યા ગુપ્ત હોય છે જેમ કહેવાય છે ” રાજાએ આતા
આપી કે ‘જેને તરત નહો કાઢો કે જોયી તે હજાર પ્રમાણે પેગતુ ઈચ્છા કરી
અપે’ । અની અસાધો છપીદારે તેને અદર જવા રત્ર અપી, એટલે મુન જેમ
દર્શન નકળના નેચ કરે તેમ તેણે । અની સમાના પ્રવેદ કર્યો ‘ આવી હાયે
। અનુ દર્શન ન કરતુ એજે’ જેન પારીને તેણે નાપીની જેમ એક પુષ્પની માગ
રાજાને અપસ કરી પછી છપીદારે ખત્તવેત્તા આનમા અત્તન આપનારાઅને તેને
પેન અત્તન આપુ એટલે તે અશ્વિ એવીને બેઠે પછી જા મુદુદીને કચી
કરી દાન્યથી હોડ કુલાવી નત્તજપૂરક રાજાને તેને પૂછ્યું—“ જાકલુ કાવિય, વૈસ્ય
અને ગુદ જે અર વલુમાથી તને કયા વલુના છે । અજર અને નામન વિરે દેશે
નાના તને કયા દેશના છે । તને ઓતીય છે । પુરાણી છે । તમાત છે । એરી છે ।
વલુ વિદ્યા અલુના છે । વલુઅર્થ છે । કાતરવારમા નતુર છે । તમારે અત્ત
(જાક) દયિયારના અસ્થાવ છે । તમારે ચ પાવિના ચત્રના કુચપલુ છે ।
નદાનુદ અલુના છે । કલુઅમા પડિત છે । તમારી ચક્તિના દયિયારના વિરો ।

ચક્રિત છે ? મુચળચન્નમાં કુચળ છે ? હળવચ્ચના અતિ હળવ છે ? ચક્રમા પરાક્રમી છે ? હરીયુદ્ધમા નિપુણ છે ? બાહુયુદ્ધમા ચતુર છે ? અશ્વનિવાના અલનાર છે ? હાથીની શિક્ષામા સમર્થ છે ? વ્યૂહરચનાના અલનાર આચાર્ય છે ? વ્યૂહરચનાનો ભેડ કરનામા કુચળ છે ? રથાદિકની રચના અણો છે ? રથને હાગી અણો છે ? રૂપ, સોનુ અને ખીજી ધાતુઓને વડી અણો છે ? ચૈત્ય, પ્રામાદ અને હવેલી નિગેરે આવનામા નિપુણ છે ? વિચિત્ર યન અને કિત્તો નિગેરેની રચનામા ચતુર છે ? ક્ષૌર વહાણ વઢીના કુમાર છે ? સાથે વાદના પુત્ર છે ? મોનીનો ધધો કરનાર છે ? પૈકટિક (વાન્ધ) નું કામ કો છે ? વીણામા પ્રનીલ છે ? વેલુ વગાડનામા નિપુણ છે ? દોય વગાડ વામા ચતુર છે ? માદળ જાતના વાજમા મ. વસો છે ? નાપોના અભિનય કો છે ? ગાયનના શિક્ષક છે ? રગાચાર્ય (સૂત્રનાર) છે ? નટના નાયક છે ? બાટ છે ? નૃત્યના આચાર્ય છે ? સર્વપતક છે ? ચારપ છે ? સર્વ વિપિઓના અલનાર છે ? ચિત્રકાર છે ? માટીનું કામ કરનાર છે ? કોઈ અન્ય પ્રકારના કારીગર છે ? નદા, દ્રવ્ય કે મસુદ્રને તરનામા તમે શ્રમ કર્યો છે ? કે માયા, ઇદ્રજળ અવના બીજ કપટચોગમા ચતુર છે ?

આની રીતે રાજાએ આરપૂર્વક પૂછ્યું, એટલે તે નમસ્કાર કરી વિનયપૂર્વક જોડ્યો—“હે રાજા ! જળનો આધાર જેમ સમુદ્ર અને તેજનો આધાર જેમ સૂર્ય તેમ સર્વ પાત્રોના તમે આધારભૂત છો વેદાદિ શાસ્ત્રોને અલનારાઓમા તો અણે હું તો મહાધ્યાયી છું, ધનુર્વેદાદિ અલનારાઓમા અણે તેમનો આચાર્ય હોય તેમ અધિક છું, સર્વ કારીગરીમાં અણે પ્રત્યક્ષ વિશ્વકર્મા હોય તેઓ છું, ગાયન નિગેરે કળાઓમા અણે પુરુષરૂપે સાક્ષાત્ સરસ્વતી હોય તેઓ છું, રથાદિકના વ્યવહારમા અણે ન વહારીઓનો પિતા હોય તેઓ છું, વાયાનપણાથી ચારણુભાટોનો અણે ઉપાધ્યાય હોય તેઓ છું, અને નદી નિગેરેમા તરવું એ કળાનો લેય તો મારે ની ગલનીમા છે ? પણ હાલ તો ઇદ્રજળના પ્રયોગને અણે હું તમારી પાસે આવ્યો છું હું તમને તત્કાળ એક ઉવાનની પક્તિ બતાવી ચકુ છું, અને તેમા વસતાદિ જતુનો પણ ફાંફરે કરવાને હું સમર્થ છું આકાશમાં ગધર્વનગરનું સગીન પ્રગટ કરું, અને પાછો ફાલવારમા નિમેષમાનમા હરય અને અહરય યદ્યંત્ર, હું ખેરના અગારા સાવવાની જેમ આઈં જઈ, તપેલા લોહાના તોમરને સોપારીની જેમ ચાવી જઈ, અને એક રીતે અથવા અનેક રીતે જળચર, સ્થળચર કે ખેચગા રૂપ પરની ઇચ્છાથી ધારણ કરું હું ઈચ્છિત પદાર્થને દૂરથી પણ વાવી ચકુ છું, પદાર્થોના વણને તત્કાળ ફેરવી ચકુ છું, અને બીજા પા પા આશય કારી કામો બતાવવાને સમર્થ છું માટે હે રાજા ! તમે આ મારો કળાશ્યાસ એકને સફળ કરો ” એવી રીતે ગર્જના કરીને રહેના મેધની જેમ, પ્રતિજ્ઞા કરીને રહેલા તે પુરૂષને રાજાએ આ પ્રમાણે કહ્યું—“અરે કળાજ્ઞ પુરુષ ! હંર પકડનાને માટે જેન મૂળભાષી પર્વત ખોદે, મત્સ્યાદિકને પકડવાને જેમ મોડું સરોવર શોષે, કાષ્ઠને

માટે જેમ અશ્રવનને ઠેઠી નાખે, મૂનાની મુદ્દિને માટે જેમ ચદ્રકાત મણિને બાળે, ત્રણના પાટાને માટે જેમ દેવદૂધ વસ્ત્રને ફાડે, ખીલીને માટે જેમ મોહુ દેવાલય તોડે, તેમ શુદ્ધ સ્કાટિક મણિ જેવો અને પરમાર્થ મેળવવાની યોગ્યતાવાળો આ આત્મા તમે અપવિધા મેળવવામા કદચિત કરેતો જાણાય છે નનિપાત રાગવાળાની જેમ તમારી આવી અપવિધા એનાર પુરુષોની મુદ્દિનો પણ ભ્રમ કે છે તમે યાચક હો માટે હમ્મર પ્રમાણે દ્રવ્ય ગ્રહણ કરો, કારણ કે અમારા કુળમા કોઇની આશાનો ભગ થતો નથી " એવી રીતે ગજએ કંઠારનાથી કહેતો ઉત્તર સામગી તે નિઃતરનો માની પુરુષ રોપને ગોપવાને આ પ્રમાણે મો'યો—“હુ શુ આધગો છુ, મેહેગો છુ, હુલો છુ, ના હો છુ, વા નપુ સક છુ, વા કાઈ બીજી ગેતે ક્યાપાત છુ કે મારો ગુપ્ત જતાવ્યા ચિત્તાય અને ચમત્કૃતિ પમાડ્યા ચિત્તાય દાન દેવામા કે પવૃત્ત મમાન તમારી પામેથી દાન ગ્રહણ કરૂં ? આપને મારો નનન્કાર હો, હુ નથી અર્કોથી બી? જઈશ ” એમ કહી ને ઉડ્યો. પોતાની ઉપર કૃપણનારૂપ દોષના આગપનુથી ભય પામેલા રાજએ નાલકમે પાસે તેને ઉભો ગાળ્યો, તોપ હુ તે સખાચક્રમાથી નીકળી ગયો “સ્વામીએ દ્રવ્ય આપના માલ્યુ તોપણ તે કોપથી લેતો નથી, તેથી આપનો ચો વાક ? આપ તો ઇનારજ છે ” એવી રીતે કહીને રાજને યચેલી લજ્જા તેના મેનકપુરુષોએ ઢરી લીધી.

તેજ પુરુષ ફરીને એક દિવસ ગ્રામજુનો નેન લક અને દાયના બેટ લક ને રાજના દાગ અગગ આવીને ઉભો રહ્યો, પૂવના રીતેજ દારપાને રાજને નિતપ્તિ કરી, કારણ કે દારે આવેલા પુરુષોની રાજને ખબર આપરી તે તેને પન છે ।જની આશાથી છડીદારે ડાર સખધી કાયના અધિકારી પુરુષોની સાથે તેને ત્રોષ કરાવ્યો ને કા દાય કરી ।જની પાસે ઉત્તો રહીને આશિર્વાદાત્મક આયવેદોના ના પાઠમ પ્રમાણે ચેત્યો નવ ભણી દા પછી છડીદારે જતાવેલા આત્મન ઉપર રાજની પ્રત્યક્ષ દરિયા જેવા ચેતો ને મેકો ગજએ પૂછ્યું—“તમે કાણ છે અને કમ આવ્યા હો ?” ત્યાર અગતિ એવી ગ્રામજુનો અચેતર તે મો'યો—“હે રાજ ! નૃસિંહવળ ભણે ગાન હોય તેના ગજ-ઉરની ઉપાસનાથી સારી રીતે આઆય નાનકી છે એને જેવો હુ નૈનિતિક છુ હુ આડ અધિક બીના અથ, કૃષાદેશના મથ, બાતક ગયા મલિનના મથે પેનાના નાનની જેમ અલુ છુ હે રાજ ! તપ સિક્ક તુનિના જેનજૂત ભવિષ્ય અને વર્તમાન અપને અઆદત ને હુ કહી આપ છુ ” ત્યારે ગજએ કહ્યું—“હે ત્રિપ ! તમારો સનપના ભરના જે કાઈ નવીન યજ્ઞાતુ હોય ને કહે કા તુ કે જાનતુ ફગ ત ત ખાતી કે ખતાવરી તેજ છે ” ત્યારે ગ્રામજુ કહ્યું—“અજથી સાંને સિવસે કનુદ્ર આ જાતને જેમ તુ ને પ્રત્ય પનારસે ” અતુ વનન જામગી ।જના નનના નિનપ અને જાન નેક સાથે યજ્ઞા નેટલે તેનું બીજ નૈનિનિદેશના નુપ સાતુ જેવુ જાએ ત્રુડીની ત્રસારી પૂરેલા અને તે ગ્રામજુની તેરી કુષ્ટ વાર્તાથી રાજ પનેલા તે નૈનિનિદેશ કાદાત

જરા પશુ અડગ નથી, પણ પોતાની પેઠે પાડમાત્ર બચીને ગરિત થયા છે. માલને કુશલતા. અને મદમકુળને પાડા મળતા. ન્વ લોકની આવી વાતી છે. પણ અન્ન દ્રવ્યઅર્થને અર્થ કનેન્ના તો વિચાર નિજ મોલે છે. કલિતિ સાચાવાદનુ પુત્રુ કદ ઉપર નનયુ દોષ ના ન દયાતરમા ક્રે, પણ તથી મુ તે આ અન્ને છે એમ કહેવાયે ? કદ પિ તત્તન્ન ન દોષ નેમ માત્રન દેનાની માલના નુપદ્ય બારીને મરે તરમા કે નવીમા તરે, પણ તેથી મુ તે જગ ઉતર તરી અન્ને છે એમ કહેવાયે ? તેમ આ લોકે તુરની સાતીન્ન અન્નુતાદથી આત્રોને બહુમ છે, તનુ તેના રદસ્યાયને જરા પણ તેન્ના અગત્રા નયો એ એ સુશ્રુતિવળા લોકિને નાગ સાન ઉપર શ્રદ્ધા ન આવતી હોય તો મા. માનના આત્રી કરનાર નાન દિવમે ક્યા દૂર છે ? કે રાજેન્દ્ર ! મદાત્રમુદ્ધ પાતાન્ના "છગત્રા જગથી જગત્રને એકાલ્પ કરીને મારી નાખીને એ તત્ત્વ કદે તો આ અગ્નિષ મથન્ના અર્થને અત્રનાગ તમારા નનાનદો પવત્રોને પત્તીની જમ ઉડગા બતાવત્ર ? કૃત્તની જેમ અકાથના કુપ્પ બતાવયે ? અગ્નિને જગની જેમ સોતગ બતાવય ? વધ્યાને ધિનુનો જેમ પૂત્ર સમ્બવયે ? પાદાનો જેમ મધેદને યોગિ જ્વાળા બતાવયે ? પદ્ય ખેડને નાદલ્પની જેમ જગદ્યયમા તરાવયે ? અને નારકીને વેદના દિગ કરયે ? કે આવી રીતે અત્રમજસ મોલતા આ જડ લોકે પછી સવસ્યાપિત મથેને અન્યથા કરયે ? કે રાજ ! તનારા પુરુષેન્ના કબજમા કુ સાત દિવસ સુધી નહો રહીય. કારણ કે એ ખોટુ મોલનાર હોય તે એવી રીતે ત્યતિ કરી ચકે નહો ન્દ નાર વચન એ કાત્રમે દિવને ન થાય તો મોગની જેમ સ્વદ્યોતની પામે મારો નિમદ્ધ કાત્રમે યોગ છે " અને કથુ—“આ દ્રાક્ષલુની આવી નાપી સદિગ્ધ, અનિષ્ટ કે દુષ્ટ હોય અથવા સાચી હોય, તો પણ તત્તને દિવમે તમાર સોનુ સ દેહી મન મટયે, અને ત્યારપછી તત્ત્વાત્તત્તુ વિચેનન થયે. " એવી રીતે કહીને તે દ્રાક્ષણને ચાપલુની જેમ પોતાન્ના અગ મક્રને મોચે, અને તત્ત્વા વિત્તજન કરી તે વખતે નગરના લોકની વિચિત્ર દક્ષિન્ન થયા છા પી કે 'અહો ! આઘથી નાગને દિવમે મોટુ કોતુક એવા કવુ થયે. ' અરે આ હુન્મતની જેમ મોલનારો વિપ્ર હલ્લા / જયે, અથવા કદાપિ યુગાન થવાના હો, નદ્ધિ મૃત્યુ પામનાને આન કોલુ મોલે ? ' માત્રમે દિવસ પ્રાપ્ત થયા કુ આદ્ય બતાવીય, એવી રીતે ઉત્તુક થયેલા દ્રાક્ષણે કદથી છ દિવસ નિર્ગમન કર્યા રાજ્યે પત્ર નયયને છે નાના ઉત્કલિત હોનાથી વાગાર તરી ગણીને માડ માડ છ દિવસને છ નાનની પકે નિર્ગમન કર્યા સાતમે દિવસે રાજ નદ્રયાના ઉપર મેલી તે દ્રાક્ષાનુ પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો—“ કે વિત્ર ! આજે તારા વચનનો અને હવિત્રનો અનપિ પૂલ થયો કારણ કે નાગને વિતે પ્રવચને માર મોટો સમુદ્ર ઉછળયે એમ તે કથુ હતુ, તો ત્તુ અપાપિ સુધી તો જળનો લેય પણ નામા આવતો નથી. તે સર્વનો પ્રવચ કથો હતો તેથી સર્વ તારા વૈરી થયા છે, તેથી એ તારી પ્રતિજ્ઞા ખોટી પડયે તો તે

મર્ત તારો નિમિદ્ધ કરાનનાનો ત્રયત કચે, પા એક જતુમાત્રએના તારા નિમિદ્ધથી
 માટે શો વાજ થાનો છે ? માટે હવે પા તુ આ યો જ આ નાત તે ઉન્નમનપ્રાપ્તી
 કહી જણાય છે ' પત્રી રાત્રએ પોતાના રક્ષકોને આજ્ઞા કરી કે " એ બિચારા મી
 બને ઝાડી મૂકો, ને જાને મુખે ચાલ્યો અય " તે નખતે હાન્યથી જતા હોડ વ્યાપ્ત
 થયેલા છે એના રાક્ષસે કહ્યું — " મહાત્માએને મર્ત પ્રાણીઓની ઉપર ક્યા રાખની ત
 યુક્ત છે ' પરતુ હે ગમ ' જ્યાનુભી તે વખતે કરેલી મારી રતિજ્ઞા ઓડી યથ તયો
 ત્યાનુભી હવે પા જ્યાપત નથી, પા જ્યારે રતિજ્ઞા વ્યર્થ થાય ત્યારે તમે મારો
 નાક કાઢને મમય જ, અને તે નખતે નાને ચોખ્ય થયેલા અને તમે ઝાડી મૂકો ત્યારે
 તમે ક્યા કહેતાઓ, અને તમે ઝાડી મૂક્યો છે તોપણ કુ અધ્ય નહીં, અને પા
 દેવની રમજ મીંગ દો મારી રતિજ્ઞા પૂર્ણ થવામા થોડીજ સાર છે સાનાત
 પેરજ ના, અને અદર્શ મેઠા મેઠા યમરાજના અન મૈનિકની જના ઉજ્યોના
 મનુષ્ય કૃત્તાને જુઓ આ તમારી મજાના નૈમિત્તિકોને સાપના માસી કરો, કારણ
 કે તુ પત્રી, તમે અને તેઓ કોમ રહેતાના નથી " એમ કહીને તે વિપ્ર મોન રજા

તથાના નાકસાર થઈ અદત મુલ્યની ગજનાની જેવા કોમ અન્યક્તવાન સામગ્રી
 ના અસા અજમાવ વરણ તે પીણાની ધ્વનિ સામગ્રીને નનના મુગની જેમ સર્વ
 અજ્ઞ કન કરાને રજા ન નખત કારક મીરાને કુંચી કરી, કાઢક આમતથી ઉડી અને
 ક ક કાંને ધક્ક કરી ન રાનાનુ આ રનાપે કહેના ના યો — " હે નખ ! આક્રમ
 અ પૂરકાને દુન્યા આ આગરનો ધ્વનિ તમે નાખ્યો તે તમારા અજ્ઞાનને સ્વત
 ત્વજ નત્યધ્વનિ રજા છે જેના મયનાન જાને મદલ કરાને પુરકાનાતિક
 નેક કન મીરને દુન્યા ક ક, ન મુદ પાને મયોના ઝીંત-અસાઈ થઈને આ
 દુન્યાને દુન્યાને અદો નેવ મુન્ય ' આ મનુદ આગ્રને નરી રે છે, દુતોને નો
 ક નવન આગ્રને ર, અને પાંતોને મીર ક છે અકો ! તે પળો દુન્યા
 કે પગલ અન્ય દુન્યાને તમે ઉપર રના રસી જવુ ન છે, અને અનિને મુદ
 રજાને પદ ને છે, ન કિર થોડા મનુદને મેકડાનો કા, ઉપય નથી "
 મહત્ત મેન કહે છે, નેકના ના જોગેના મુનુનાના અગની જેમ દુન્યા ન
 નેક નેક થવુ અગ નાક ક ક, નાક જેમ વિચ કિર લદાને જે તમ મુદે
 વિચ નેક કો નેક નાકાક ક ક અકો મુન્ય પેકના ના ક ક તમ
 પાને એક અગ નાક અન્ય કન અકો આપિએ નાકાને ને વિચ " આ
 કહે પુત્ર આ કહે નાક નેક દુન્યા જેમ કહે છે મારે " અકો મુન્ય, આ
 અગ નેક જેમ મુન્ય અકો વિચ નેક પાંત ક ક આ છે આ પર્વ ને
 અકો અકો કને નાકા દુન્યાને અકો અને તમે ક ક ક ક પદ નેક
 અકો અકો નાકાને જેમ નેક અકો ક, કન અકો આ મુદ પેકના

જગથી ગામડા, ખાણ અને નગર વિગેરેનો પ્રવચ ક' છે અરો ' સવિગમ્યતાને પિપ્પાર છે ' પિપ્પાર પુરુષો જેમ મણુણને નાગી દે તેમ હમ્મણ મમુદ્રના નગે નગરની બહારના ઉધાતો દાડી દીધા. હે ગમ ' આ કિવાની ફરતુ ધ્યાગની જેમ મમુદ્રતુ જગ હયુ ઉછગી ઉછગીને અથડાવા લાગ્યુ હવે પ્રચરતુ એવુ જગ આ કિવાનુ ઉવધન ક' છે તે જેમ વેગવડે બગવાન ઘોડો અધાર સહિત ઉવધન ક' તેમ જાણ્ય છે જુઓ, આ મમુદ્રના પ્રચડ જગથી મવં મહિ અને મહેલ સહિત નગર કુડની જેમ પૂાવા લાગ્યુ હે ! આ ' હવે આ અધના નન્યની જેમ કોડતુ તમારા ગૃહસ્થામાં ચમક કરતુ જગ આવે છે હે પુરુષીપતિ ' જગમાં કુની ગયેના નગરનો બાણે અવગેષ ભાગ હોય તેવો આ તમારો મહેલ મેટના જેવો જાણાય છે તમારી મહેલમાનીથી ઉન્મત ગયેલા ગજમેવકા ચડે તેમ આ જગ અઅધિતપણે તમારા મહેલના દાદર ઉપર ચડે છે તમારા મહેલનો પદેડો માગ પૂગાડ ગયો નીએ માગ પૂગાય છે અને નેને પૂીને ત્રીએ માગ પગ પૂગવા લા ગે છે - અરો ' સતતગમાં ગાથા પાચમે અને છત્રે માગ બેનબેતામાં મમુદ્રના જગથી પૂગાડ ગયો વિપન વેગની જેમ કા નાકથી આ ધગની અનપામ જો દખાળ કુ, હવે યીરમાં મનગની જેમ કુખ વિગાચુડ (અગાથી) બારી મદક છે હે રાખ ' આ પ્રતપાગ થયે મે જે પ્રમાણે અગાઉ કથ્ય હતુ ન પ્રમાણે થયુ છે ત વખતે જિન્ય અને હમતા દતા તે તમારા સમાના બેનનામાં બેરીઓ ડ્યા ગયા ? પરી વિષનદાગ્ધ મેકથી નાબંધ જાણતા કરવને માટ ઉડી હદ પરિક બાંધ્યા, અને પાન ની જેમ દોગે તપુ જાણતા થયા તેવામાં તો પોતાને પૂત વતુ નિદામન દખા નોડો બેય અને સતવારમાં તે મમુદ્રતુ જગ ડ્યાક આયુ થયુ ગાજ વિનયપૂરક વિહિનિ લામનવેરે થક ગયો, અને અખમે એવા જાડ, પવત, કિરો અને મન વિષ જેવુ હતુ તતુ નેન એરમાં આવ્યુ

હવે તે ઇદ્રજગિત કહી ઉપર દાણી બારી પાળના દાધથી વા ડા દાવડે આ પ્રમાણે બોલવા લા ગે - ' ઇદ્રજગત પ્રયોગથી અદિનાં ઇદ્રજગની કજાન અજ નાગ મવગ નામન્દ ઇદ્રન્દ અગામગાન કુ પ્રદમ કરે મુ ' પેટના સિદ્ધાનન ઉપર મોલો ગાજ ન આવે મુ ' " જેમ આર્યથી ન પ્રસન્ને પ્રજા લાગે ત્યાં જાણે કુદુ - સર્વ કજા અખ નુ અને પ્રકર ક નુ - અરો, જેમ પરીને અખ કુ નુ પરી પને અખે નુ ન વખતે તમે ' ઇદ્રજગ મનિ અદ ક' છે ' જેમ કહી મરો નિ તાર કથી દને નેલ અને મને મન અપવા અખ, નેપન કુ મને દેલ સિદ્ધા અરો મરો દને પણ મન મરો નેપન મુખવાનને અમુ મેજવન, થવેરે અમ તેથી અરો નથી પગ નેરે રુમ અજદધા ન થમ અથ હ તથા અરો કપરથી મેજિનિક મને પગ એ નમરે મરો ઇદ્રજગને અખમ અખમે મ મને પ્રમજ રુમે એ તમારા મખાઓને એ નિ મરો કથી અને અખમે નથી નમન

મોદ પમાણ્યો તે બધુ કૃપા કરી તમે મદન કરજો, કાગણુ કે તાલિક રીતે તે માટે આપણ નથી " એમ કહીને તે વ્રાજાએ મૌન રહ્યો, એટલે પુરુષાર્થને અગુનાર રાજ અમૃતના જેવી નાળીયી મો થો— " હે નિપ્ર ' રાજનો અને રાજના મમામહોનો ન નિગ્રહાર કયો કે એમ તારા ચિત્તમા તુ બધ રાખીશ નહીં, કેમકે તુ મારો પરમ કપકારી થયો છે હે નિપ્ર ! આ ઇંદ્રજિત બનાડીને ત મને તેના જેવો અમાર સસાર જાનની હીમા છે જેમ ને જગ પ્રગટ કર્યું હતુ અને ને એવજેનામા નાશ પામ્યુ, નેમજ આ મમાગના મત પાચી પ્રગટ થાને નાશ પામનાના છે અહો ! હવે સમારમા શુ પ્રીતિ કરની " એવી રીત બધુ પ્રકાર મમાગના દોષ કહીને તે વ્રાજાને કૃપાય કરી રાજએ હીમા લીધી

આ વખાણેની કથા કહીને મુમુક્ષિ પ્રવાન મોચ્યો " હે પ્રજુ ' તે રાજએ કથુ નમ ઇંદ્રજિતની જો આ મસાર કે, એમ અમે મિદ્ધ માનીએ છીએ પરતુ ત માર તમે અજો છો મારા કે તમે સર્વજના કુળમા મદ્ર મમાન છે "

પરી બુદ્ધગતિના જેવી બુદ્ધિવાળા મીજે મની શોકકથ યને દૂર કરે એવી નાળીયી નૃપતિનેને કહેલ નાગ્યા—

" હિ આ જરતરીતમા એક નગરમા નિવેક નિગેરે ગુણેની ખાણડપ ઈર્ષિક રાજ દમે નકા તે મનામા નેરો દતો, તમામા છડી રે આડીને કથુ ' ઈર્ષિ પુરષ પેન્નન આપનાને નાયાત્રોગના નિષાઃ જાણતો બદાર આડીને ઉનો છ ' શુદ્ધ બુદ્ધિવાળા નાજન તેને પ્રવેશ કરવાની આગા આપી નહીં, કારણ કે કૃપા માગુ અને અને મન મમાગને ગાથિત નાનુની જેમ અગુમનાવ નદેવો છે ન પદાર્થો નિવેક થોના તે કાપી પાડે ગોપ પરી પાછે કેટલાએક દિવસ નિર્મખન હી ઇન્દ્રજી દેવનાની જેમ તેનુ રૂપ મગાવન કરે, અને આકાશમા મે રાજની પામે દાવજા મદ્રને જ તુ વગ એવે રે એ મહિત આગા તને ' તુ કોખ છે ? આ શ્રી કોખ રી અને શ્રીમા આ છે ? " એમ મજાએ પૂછ્યુ, એવે ન પડત કહેલ તારો—

" હે મગન ' હુ વિસાલ જુ, આ વિસાલ મારી ત્રિયા છે, કોઈ નિષાળની નુદેશ ને વેશ ન હોનુ ન આગા દુગમાને નાકુ જેમ મદ્રમાના અજાને દુરત રે જેમ જાકપટી દરન કરે હતુ પાન આ મારી નાળી નડાડી ત્રિયાને હુ જાકપટ અને જ પ્રગટ કે પશુઓ પાંડુ એનો પગમત મદન કરી મારા નથી. હે નજ નિર્મલ પાક કદો ના પ્રવેશ નજા મારક થોવા ન આજને ન હોડને નજ કાકયો ની નાજન પાન મગ છે બધ પામેવે અજાન અપકાર નુ પાકન કાપા ન, વિદ્યાર્થ મગ્ય ઇન્દ્રજી ની મગ્ય વિદ્યાર્થ અનિ છે, વિદ્યાર્થ કહ્યે કહ્યે કાકયો નુક શ્રી દેવજા મદ્ર છે, ન ત્રિવિધી અજાન નુકે અને પ્રકાશ પોષકથો

વિસ્તારતો અદૃશ્ય થયો તેની સ્ત્રીને દીકરીની જેમ રાજાએ બોલાવી, એટલે ત્યાં સ્વસ્થ મન કરીને રહી પછી પોતાને ઠેકાણે ગઢેલા રાજાએ મેઘગજનાની જેમ આકાશ માં સિંહનાદો સાલવ્યા રુદ્રગયમાન વિજળીના તડતડાટની જેમ નિચિત્ર ખર્જ અને ફલકના ધ્વનિઓ સભળાના લાગ્યા “ને હુ છુ, તે હુ છુ, નથી, નથી, ઉભો રહે, ઉભો રહે, જા, જા, હુ તને માડુ છુ, માડુ છુ” એવી ગિગ આકાશમાં થતી સભળાવા લાગી રાજા સભામાં બેઠેલા સભ્ય પુરૂષો સહિત વિશ્વમય પાર્શ્વને ગ્રહણસમયની વેળાની જેમ ધણી નાગ સુધી હંચુ મુખ કરીને જોઈ રહ્યો, એટલામાં એવી રીતે જોઈ ગઢેલા ગજની પાસે પૃથ્વી ઉપર સ્વક કણથી વિભૂષિત એક ભુજદંડ પડ્યો આકાશમાંથી પડેલા તે ભુજદંડને જોળખવાને વિદ્યાધરી આગળ આવી અને જોના લાગી પછી તે આ પ્રભાણે બોલી—“મારા ગાયનુ ઓસીકુ, કણુંતુ ધરેણુ અને કઠના હારડપ આ મારા પ્રિય પતિનો ભુજ છે” એમ કહેતી હતી અને જોતી હતી, તેનામાં હાથની પ્રીતિને લીધે જાણે હાથ તેમ એક પગ પૃથ્વી ઉપર પડ્યો પગમાં પહેરવાના કડાવાળા તે અજાણે જોઈ જોળખીને અશ્રુપાત કરતી એ કમનવદના દૂરીથી બોલી—“અહો ! ધણી વાર સ્વહસ્તથી જોળેનો, લુછેવો, પ્રક્ષાવન કરેલો, ઘોચેલો અને વિનેપિત કરેલો આ મારા પતિનોજ ચરણ છે” એવી રીતે તે કહેતી હતી, તેનામાં પવને હજારેના વૃક્ષ માંથી શાખા નુટીને પડે તેમ આકાશમાંથી બીજે હાથ પડ્યો. રતના બાજુબધ અને ક કણવાળા તે હાથને જોઈ ધારાયત્રની પુતળીની જેમ અશ્રુપાત કરતી તે સ્ત્રી બોલી—“અરે ! આ મારા પતિનો હાથ કાચકીથી મારો સેયો કરવામાં ચતુર અને વિચિત્ર પત્ર-તિકાની લીનાનિષિને કરનારો છે” એમ કહેતી તે ઉભી હતી, તેનામાં આકાશમાંથી બીજે ચરણ પડ્યો ત્યારે તે દૂરીથી બોલી—“અરે ! આ મારા પતિનોજ ચરણ છે કે જે મારા હસ્તકમનથી અપિવો અને મારા જોળાડથી ચર્યામાં સુનારો છે” તેનામાં તત્કાળ તેનું માથું અને ધડ તે સ્ત્રીના હૃદયની સાથે પૃથ્વીને કંપાવતા ભૂમિપર પડ્યા પછી તેણે બિનાપ કંવા માલ્યો—“અરે ! છજનાળા તે બજવાનું ચતુએ મારા પતિને મારી નાખ્યો ! અરે ! હુ બિચારી હણૂઈ ગઈ ! અરે ! આ મારા પતિનુંજ કમળના જેવું વન ટેકે જેને મેં પરમ પ્રીતિથી કુડોલાવડે ચણુ-ગાયું” હતું અરે ! આ મારા પતિનુંજ વિપુળ હૃદય છે કે જેની અદર અને બહાર માત્ર માત્ર વામત્યાન હતું હે નાય ! હુ અનુના અનાય થઈ ગઈ છુ હે પતિ ! તમારા વિના ન દનવનથી પુ પો લાવીને મારા મસ્તકના કેશને દોણ ચણુગારમે : એક આમન પર મેસીને આકાશમાં ફરતી હુ ઢાની સાથે સુખેથી વલ્લકીનીલા બજવીચ ? વીજાની જેમ મને દોણ પોતાના ઉત્તમમાં બેમારશે : ચર્યામાં વિસરેયુજ થઈ ગયેલા મારા હૃદયને કાલ મમાં કરમે : પ્રોઢ રનેહની લીનાથી હુ ઢાના ઉપર કોપ કરીશ : અચોક વૃક્ષની જેમ મારા પગનો પ્રદાગ ઢાના હપને માટે યશે : હે પ્રિય ! ગુચ્છરૂપ ઔમુનીની

જેમ ગોશીર્ષ અદનના ગમવડે મારા અગરાગને કોણ કચે ? સૈરમી દાસીની જેમ
મારા ગાંધ ઉપર શ્રીવા ઉપર સનાટ ઉપર અને સ્તન ઉપર પત્ર ચના કોણ કચે ?
ખોટી રીમ કરીને મોન ધારી ગહેલી મને કીધ કરવાને રાજમેનાની જેમ કોણ ચોવા
ચે ? જ્યારે હું કૃત્રિમપણે રાધન કરતી (હાથી જતી) ત્યારે હે પ્રિયા ! હે પ્રિયા ! હે
દેવી ! હે દેવી ! હત્યાદિક વાણીથી તમે જગાડતા તે હવે કોણ જગાડશે ? હવે
આત્માને વિડ બનાવૂં આવે વિવળ કરવાથી શું ? મારે હે નાય ! મહામાર્ગના મોટા વડે
માથું ટપેલા એવા તમારી પઠવાડે હું આવું છું " આ પ્રમાણે વિનાય કરતી, પોતાના
પ્રાણન્યાયના માર્ગને અનુમગવાની હચ્છવાળી તે સીએ અજિતિ જેટીને ગજ પામેથી
વડનની જેમ અગ્નિ માગ્યો ગમ્યે તેને કહ્યું- " હે વચ્ચ આશયવાળી પુત્રી ! તું
પતિની નિયતિ બરોબર અણ્યા શિવાય આમ કેમ કહે છે ? કાણ કે ગણસ અને વિદ્યા
ધરોની આવી માયા પણ હેાય છે મારે સાજવા ગઢ જે પડી આત્મમાધન કાવું
ને તે સ્વાધીન છે " ફરીથી તેણે રાજને કહ્યું- " આ સાક્ષાત્ મારેજ પતિ છે
તે યુદ્ધમા મૃત્યુ પામીને પડવો દેખાય છે મધ્યા સૂર્યની સાથેજ દૈવ્ય પદમે છે અને
સાથેજ અન્ન પામે છે, તેમ પતિવ્રતાઓ પતિની સાથેજ જીવે છે અને સાથેજ મરે
છે નિર્મળ વચ્ચાગા માગ પિતાના અને પતિના કુળમા હું જીવીને શમારે કલક
સગાડું ! પતિ વિના રહેલી હું કે જે તમારી ધર્મપુત્રી છું તેને આમ જીવતી રહેતી
જે-ને હે પિતા ! તમે કુળમીના ધર્મને બાળના છતા કેમ સન્ન પ્રમાણ નથી ? ચદ્ર
વિન્ન કોમુદીની જેમ અને મેષ વિના વિષ્ણુની જેમ પતિ વિના મારે રહેવું યુક્ત નથી,
મારે તને મેષકપુરુષને આજ્ઞા કરી, અને મારે મારે શાષ્ટ મગ્ધો કે જેથી હું પતિના
ચરી ની સાથે જાતની જેમ અગ્નિમા પ્રવેશ કરું " તેણે અમદપૂત્રક કહ્યું, જેને
અણુ રાજ દેવકવડે ગણા વાણીથી તેના પ્રત્યે બેલ્યે- " અં જાઈ ! તું યોગ વખત
સુધી ધી જ ધર, પતંગની જેમ તારે મરવું યુક્ત નથી. યોગ પ્રવેશન (શમ) પત્ર
વિચારીને કરવું યોગ્ય છે " । અને આ પ્રમણે કહ્યું, એટલે તે બામિની કાપ કરીને
। આ પ્રત્યે બોલી- " અરે ! હજી સુધી મને રાહી । એ છે, તેથી તને તન નથી એમ
હું બલુ છું, તમારૂં પરમીમદોદર એવું નાન પ્રખ્યત છે, ને વિષના વિક્રમને મારેજ
છે, પત્ર પમાયથી નથી જે તને મરેજ પિતા દો તે આ તમારી દુષ્ટિને અગ્નિના
માર્ગે અવપતિની પછા જતી તમારૂં જીવે " રાજ્યે કાયા ધરને તેને દલિજ
કરવાની અવા આપી અને કહ્યું- " હવે હું તને કાઢે નથી, તા । સતીવ્રતને તું
પ્રવિષ્ટ કર " પડી દળ પદ્મીને ગમના અદેશથી અવેવા ગ્યના પેનાના ન્વામીના
અનેને સુદાર પૂત્રક પેને આરોપક કર્યા, અને પેનાના અગ્નિ અન્ન । ન સજી, દેના
વચ પહેરી અને અન્નના કેદમા પ્રાપ્ત સુધીને પૂવની જેમ પતિની ધરને મેટી બીસુ

મરણ કરી શોક મહિન રાત્ર ગયની પાછળ આગો, અને નગરના લેણે આગ
 પૂર્વક જોવા વાગ્યા એવી રીતે તેની ઉપર ગા સાગરમાં એકતોમ અદનક
 લાવ્યા, અને જાણે અત્યુદેવની શર્યા દોષ એવી તેની ચિતા ગળી પાછી ગિતાની જેમ
 ગળાએ તે સ્ત્રીને ધન આપ્યું, એટલે તેણે કંપવત્તાની જેમ ચાલકને આપી પી
 પરી જળથા અજનિ ભરીને દમિયાવર્ત જેની જ્વાળા છે એના ત અગ્નિની તેણે પવ
 પ્રદક્ષિણા કરી મતીની મત્યાપના (ખાતરી) કરી હમને પરી પાનિના અગની માયે
 તેણે વામાગાર (યર) ની જેમ ચિતાગિમા રોજાએ પ્રેમ કર્યો થલી ધીની વાગથી
 સિચાયેનો અગ્નિ જ્વાળાથી આકાશને પવનિત કરતો અગ્નિક આધિક બળના વાગ્યે
 વિદાધરના અગ તે સ્ત્રી અને મન કાષ્ઠો, સમુદ્રમાં જતુ જળ જેમ વનગુમ્ય થઈ
 જમ તેમ થોડા નખનમાં ભસ્મીબૂત થઈ ગયા પછી ત્યાં તેને નિનાપઅજનિ હમને
 શોકથી આકુળ એવો ગળ પોતાના ધામમાં આવ્યો

રાત્ર ગોક સંદિન આવીને જોવા સમામાં બેસે છે, તેનામાં ખર્જ અને ભાડુ લઈને તે
 પુરૂષ આકાશમાંથી નીચે ઉતર્યો રાત્રએ અને સમામદોએ વિગ્મયપૂર્વક તની મામુ
 જોયું, એટલે તે કપટી નિવાધ ગળની સમીપ આવીને આ પ્રમાણે મોઢ્યો-“હ પગ્ની
 અને પરવનમાં નિસ્પૃહ રાત્ર ! તમે બગ્યપૂર્વક વૃદ્ધિ પામો છો મેં ઘૂનકારના જેમ
 યુદ્ધમાં મારા શત્રુને કેવી રીતે જીત્યો તે હું કહું છું તે સામગો-હે શણ કરવા થોય !
 અહીંથી તમારે શરણે મારી સ્ત્રીને મૂરીને જે વળને હું પવનની જેમ આકાશમાં
 ઉડ્યો તે વળતે મોટા આટોપપૂર્વક મારી સામે આવતા એ દુષ્ટ વિદાધરને, નાળીઆ
 જેમ સર્પને જુએ તેમ મેં આકાશમાં દીઠો પછી દુઝય એવા અમે બને વૃષભની
 જેમ મોટી ગર્જના કરવા લાગ્યા, અને હું તથા તે પરસ્પર યુદ્ધાર્થે બોલાવવા લાગ્યા
 ‘અરે ! બહુ સાડ થયું કે આજ મેં તને જોયો હે સુખમાં ગર્વિષ્ઠ થયેના ! તું પ્રથમ પ્રહાર
 કર, જેથી આજે હું મારી જીતતું અને કેવળાએતું કૌતુક પૂર્ણ કરું, નહીં તો રાત્ર ઠાડી
 હર્ષને રાક જેમ ભદ્યને ચંદણ કરે તેમ દશે આગળી દાતમાં લઈને જનિતની ઈચ્છાથી
 નિરાક થઈ આવ્યો જ” આવી રીતે અમે બને પરસ્પર આક્ષેપપૂર્વક બોલના દાવ
 તરવારૂપી પાખોને ફેરવતા કુકડાની જેમ વઢવા લાગ્યા ચારીચારમાં ચતુર એવા
 બન્ને રગાચાર્યની જેમ આકાશમાં એક બીજના પ્રહારમાંથી બચી જતા કૂના લાગ્યા
 ખર્જરૂપ શુભચી પ્રહાર કરતા એના ગેડાની જેમ અમે વાર વાર અભિસર્પલ અને
 પસપણ કરના લાગ્યા શણવારમાં હે રાત્ર ! જણે તમારો વધામળીઆ હોય તેમ
 મેં તેનો કાષ્ઠો હાથ કાપીને અહીં ભૂમિપર પાડી નાખ્યો પછી તમારા આનંદને માટે
 કદળીસ્તભની લીનાથી મેં તેનો એક ચરણ કાપીને પૃથ્વીપર પાડી નાખ્યો પછી
 હે રાત્ર ! કમળનાળની લીનાની જેમ તેનો જમણો હાથ પણ મેં છેદીને પૃથ્વી ઉપર

પાડી નાખ્યો ત્યારપડી જાડના ચડની જમ તેનો બીજો ચરણ પણ ખર્જીથી છેગને મે તમારી અગાધ પાડી નાખ્યો પડી નેતુ મનુષ્ય અને ધડ મે નોખુ કરીને અહો પાંચુ એવી રીતે બનખડની જમ મે તેના છ ખડ કરી દીધા પોતાના અપત્યની જમ મારી સીકપ થાપાની ગમગ કરના એવા તમેજ તે ચતુને માર્યો છે, હુ તો રૂકા હેતુમાત્ર છુ તમારી મદાય વિના ને ચતુ માગથી હજાર્થ સમન નહો વાયુ વિના બળના અગ્નિ પત્રુ ધામને બાળવામા સમય થનો નથી આટલી વાર હુ સ્ત્રી કે તપુ મક જેવો હનો નેને ચતુને માગવાના (નિમક કરવાના) હેતુરૂપ એવા તમે આજે પુરુષપણુ આપ્યુ છે તમે માગ પિતા માતા ગુરુ કે દેવતા છે આવો તમાગ જેવો ઉપકારી થવાને બીજો યોગ્ય નથી તમાગ જેવા પરાંપમરી પુરુષોના પ્રભાવથી સૂર્ય વિશ્વને પ્રકાશ આપે છે, ચંદ્ર પ્રમથ કરે છે, વર્ષાદ પોતાના વખતે વરસે છે, પૃથ્વી ઔષધિને ફગાડે છે, અસુદ્ર મર્યાદા છેડતો નથી, અને પૃથ્વી સ્થિર રહે છે હવે મારી થાપણ કપ્પી સી મને પડી એપિા કે જેથી હે ભા ' હુ મારી કીડાભૂમિ તરકે અર્ક ચતુને મારીને નિશક થયેવો હુ હવે વૈતાલ્ય જન ઉપર અને જબૂદીપની જગતિ ઉપના અજકટકારિકમા તમાગ પ્રસાદથી પ્રિયા નહિન વિહાર કરીશ. "

આવા તેના વચન મામગી સમકારેલજ્જ, ચિંતા, નિર્વેદ અને વિશ્વમયથી આક્રાંત થયેવો ગમ તે પુરુષ પ્રત્યે મો યો- ' હે ભદ્ર ' તમે તમારી સ્ત્રીને થાપણુ તરીકે અહો નૂતીને ગયા પછી અમે આક્રમમા ખર્જ અને ભાનાનો ધ્વનિ મામગ્યો. અનુક્રમે આક્રમમાથી કાય પગ મનુષ્ય અને ધડ પંચુ તે મારા પતિતુ છે એમ ચોક્કમ રીતે તમારી પત્નીએ અમને કહુ પડી ' પતિના શરીરની માથે હુ અગ્નિમા પ્રવેશ કરીશ ' એમ ચોનતી તમારી સ્ત્રીને પુત્રીન પ્રેમથી અમે બહુવાર વાર્યા છતાં પણ તે સ્ત્રી દાગલોકની જમ અમારી અન્યથા ગીતે મલાવતા કરવા લાગી, અને જ્યાં તેના અચરુથી કાયર થ ને અમે મૌન ગમ ત્યારે તે નગીએ ગર્, અને ત્યા લોકની સમક્ષ ને શરીરના અવયવોની નાથે ચિતામા પેડી હમણાજ હુ તેને નિવાપમગ્નિ આપી આપ્યો અને તેનો શોક કરનો બેયે છુ, તેવામા તો તમે આવ્યા આ મુ થયુ ' તે તમા ' અગ નહો કે ને વખતે આવ્યા હતા તે તમે નહો ' એ અમને સમય છે જત્ર આ નિષધમા અવાનથી જમના નુખ મુદ્રિન થયેતા છે એના અમે શ્વ મેલી શીએ ' " આ સાલગી જણે એટો મોપ કર્યો છે એવો તે પુરુષ બોલ્યો— " હે રાજા ! આ કેવી એકાગ્રક વાત ' માણ્યોના કહેવાથી મે તમને પમીસહોર અરુણા હતા ને તો મિથ્યા થયુ તમારી તેવી નામનાથી મે ત્રિપાની થાપત્ર મૂગી હતી, પણ તમારા આવા અચરુથી દેખીતુ કનકકમળ જમ પગિસ્તમે લેહમય નીકળે નેમ તમે જણાર્થ આવ્યા છે જ કામ હુ ચરી એવા મારા ચતુથી થયુ હતુ ને કામ તમે ક્યુ, તેથી તમારા બેમા હવે શો અતર ગણુવો ' હે રાજા ' એ તમે સ્ત્રીમા અતુલ્ય મનવાગા હો

અને અપવાદથી ભય પામતા હો તો તે ભાગી પ્રિયા અને પાછી અર્પણ કરો, તેને ગોપતી ગણવાને તમે યોગ્ય નથી જે તમા । જેવા પૂર્વે અનુક્રમ છતા કૃત્રિને આમ હુમ્મય થતો તો પછી કૃષ્ણ મર્પની જેમ દેણુ વિદ્યામનુ પાન ગ્રહેશે । ” ગજાએ કૃત્રિને કહ્યું — “ હે પુત્ર । તારા પ્રત્યેક અંગને ઓળખીને તારી પ્રિયાએ અગ્નિમા પ્રવેશ કર્યો છે, તેમા તો બીજકુલ મરણ નથી આ બાબતમા સર્વે નગરના અને દેશના લોકો માક્ષી છે, અને આ જગત્સુ ભગવાન સૂર્ય પણ આકાશમા રહેના સાક્ષી છે ચાર લોક પાળ, મહા, નક્ષત્ર, તાગ, આ ભગવતી પૃથ્વી અને જગત્નો પિતા ધર્મ પણ સાક્ષી છે, માટે આવા કોઈ વચનો મોનવાને તમે યોગ્ય નથી આ સવમાથી કોઈ પણ માક્ષીને તમે પ્રમાણભૂત કરો ” તે નાભગીને ખોટો શેષ બતાવનારા તે પુરુષે કહ્યું વચને કહ્યું — “ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણમા બીજા પ્રમાણની કંપના થાયજ નહીં આ તમા પછલાડે કાલ છે તેને જુઓ પોતાની કાખમા ડોન છતા કોશમાથી પાળી પીના જુ તેના જેવુ આ કાય છે ” પછી રાજાએ ડોક વાડી કરીને પોતાની પછનાડે દષ્ટિ કરી તો ત્યા તેણે ત એની મોઢેલી જેડ તેથી ‘ પારદારિક દોષથી હુ દુષિત થયો ’ એવી ચકાથી તાપવડે પુરુષ આન થાય તેમ તે આનિ પામ્યો નિર્દોષ એવા તે રાજાને દાનની ચકાથી આનિ પામેવો ભ્રમ અજાનિ એટલે તે પુરુષ આ પ્રમાણે કહેવા લાગ્યો — “ હે ગજા ! તમને માખરે છે કે હુ ઘણા કાળ સુધી અભ્યાસ કરેલુ મારૂ માયા પ્રયોગનુ સાતુય બનાવવાને માટે તમારી પાસે પ્રાર્થના કરવા આવ્યો હતો, તે વખતે મેઘની જેમ નન નિષ્ક હપ્ત માધારણ કૃપાવાળા છતા મારા ભાગ્યદોષથી દંચિત્ત પૂલ ક્યાં પ્રિયાય અને દારમાથીજ તમે રજા આપી હતી પછી કપ કેવળી કપટનાટક કરીને મે તમને માની કળા બતાવી હવે કૃતાર્થ થયો, મારા હપ્ત તમે પ્રમત થાઓ જેમ તેમ કનને પ ; પોતાનો ગુણ મોટા માલમને બતાવવો જોએ, નહીંતો ગુણ મેળવવાનો કોય કેવી ગત નાથ પામે । માટે આજે હવે હુ કનેગદિત થયો તમે આજે આપો, હવે હુ જગત્ નમાની આગળ મારા ગુણ બતાવીને હવે હુ મત ઠેકાળે મેંતા થઈ છુ ” પછી ગજાએ ઘણુ વન આપવા વડે તેને કૃતાર્થ કરીને વિદાય કર્યો

ત્યારબાદ કાલક વિચાર કરીને ગજા આ પ્રમાણે મોદયો — “ જો આનો માધ્યમોગ છે તેવજ આ મનુષ્ય છે મરણ કે આ મત જેસામા આવતી વસ્તુઓ પાળીના પુષ્પોદતી જેમ જોડાજોડામા ન્થ પામતા છે ” એવી રીતે અનેક પ્રકારે સંસારની અસાગત મિત વીને ન ન્યાવામયો નિગ્ન થયેના ન ગજાએ ગમ્યને છોડી કને રીક્ષા મદણ કરી. ” આ પ્રમ ખેની કથા કરીને મીત્રે મત્રી મો થો — “ મે કહેની કથા પ્રમાણે હે પ્રમ્ત આ મધ્યમોગ સંય સ્વત છે તેમા તમે શોકને વશ ન થાઓ, અને પેશના આ મન્દર્થની નિહિને માટે નવલ કપા ”

આ પ્રમાણે ને બને મત્રીના વચનો સામળીને મહાપ્રાણ સ્થાનમા જેમ પ્રાણ આવે તેમ ચંદ્રીને રોકાને ઠેકાણેજ ભવનિવેદ' ઉત્પન્ન થયો. એટલે સગરગાંધ્યે તત્ત્વથી મેજ વાણીવડે કહ્યું કે-"તમે મને આ બહુ માત્ર કહ્યું જતુઓ પોતપોતાના કમ પ્રમાણેજ જીવે છે અને મરે છે બાજ યુવાન કે વૃદ્ધ એવું નયનુ કામ તેમા પ્રમાણ નથી બાવવા દિના મગમ નામના જેવા છે, લક્ષ્મી હાથીના કાનની જેવી ચચા છે, ધોવન લક્ષ્મી પર્વતમાથી નીકળતી નદીના જેવી વહી જનારા છે, જીવિત જાના અમ્રમાગ હપ દેવા જળના બિંદુ નમાન છે મારવાડ દેશમા જળની જેમ જ્યાં સુધી યોવન થયું નથી, રાક્ષસીની જેમ આયુષનો અત કન્તાગે વૃદ્ધાવસ્થા જ્યાં સુધી આવી નથી, સનિપાતની જેમ હૃદિયોની ત્રિકળા જ્યાં સુધી યથ નથી, અને વેશ્યાની જેમ જ્યાં સુધી મર્વસ્વ મહણ કરીને લક્ષ્મી વિરામ પામી નથી, ત્યાં સુધી આ સર્વને સ્વયમેવ તજી જીને દીમામહાજના ઉપાયથી વચ્ચે આ સ્નાય સાધનને માટે પ્રયત્ન કરવો યોગ્ય છે જે પુરુષ આ અમાર ચીંગથી મોક્ષને મેળવે છે તે પુરુષ કાચના કકડાથી મણિને, કૃષ્ણકાકીય મોરને, કમળનાજની માળાથી રત્નજડિત હારને, નક્ષત્ર અનથી દુધપાકને, કાળમેયથી કુધને અને ગણેશથી ઘોડાને ખરીદે છે" એવી રીતે મગગાંધ્ય કહે છે તેનામા તેના દ્વાર ઉપર અજાપદના સમીપે રહેનારા ઘણા લોકો આવ્યા, અને તંઓ "અમારી રક્ષા કરા, રક્ષા કરા" એમ હચે સ્વરે પોકાર કરવા લાગ્યા મગરે દ્વારપાળ પક્ષે તેમને બોલાવ્યા અને પૂછ્યું-"શું થયું છે?" એટલે પ્રણામ કરીને તે ગામડીઆઓ એકઠા થઈને બોલ્યા-"હે ગામડા! અજાપદ પવતની ફરતી કરેલી ખામ પૂરવાને હકલ વડે ગગાનદીને નમા । પુત્રો લાવેલા છે તે ગગાનદી પાતાજની જેવી દુધપૂર એવી ખામને પાલ સણવાગમા પૂરીને કુલથ સ્ત્રી જેમ બને કુળની મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કરે તેમ તેણે બને કાણ ઉલ્લંઘન કર્યા છે, અને અજાપદની મગીપમા રહેના ગામડા, આકર અને નગર વિગેરેને મનુદ્રતી જેમ વિસ્તરી જઈને દુખાવી દેવા માહ્યા છે અમારે તો અન્યાયજ પ્રવચકાગ પ્રાપ્ત થયો છે, માટે તમે આગા કરો કે અમે ક્યા નિરુપદ્રવ થઈને ગઈએ?" પછી સગરચંદ્રીએ પોતાના પૌત્ર મગીરથને વાત્સલ્યપુક્ત વાણીથી બોલાવીને આ પ્રમાણે આજ્ઞા કરી-"હે વત્સ! અજાપદ પવતની ફરતી ખામને પૂરીને, તે ગગાનદી ઉન્મત સ્ત્રીની જેમ હાતમા ગામડાઓમા જામે છે તેને હડ વડે આકર્ષણ કરીને પૂવસાગરમા મેળવી ઘો, કારણ કે જ્યાં સુધી જળને રસ્તો બતાવ્યો ન હોય ત્યાં સુધી તે અંધની જેમ ઉન્માગે બધ છે જેવી રીતે અમામાન્ય ખાદુપગામ, જીવનોત્તર ઐશ્વર્ય, અતિઉંચલુ ફલિજળ, વિશ્વમા વિખ્યાત અશ્વજળ, અતિ વિક્રમી પેશળ મોટું રથનું બળ, અતિ ઉત્કટ પ્રતાપ, નિર્સીમ શસ્ત્રક્રોશ્ય અને દેવતાક આયુધની મ પતિ, એ સર્વ જેમ યજ્ઞઓના દર્પને હણે છે તેમ તેનો ગર્વ

કરવાથી તે અમને પણ દાનિ કરે તેમ જાણાય છે દેવત્ર ! ગન મન દાનનો અંગણી છે, આપતિનું એક ગ્યાન છે, મપત્તિનો અપદર્શો છે, ત્રુષ્ણનો કર્નો છે, વચનો મહારકર્નો છે, મન મુખના દગનાર છે, પગનોકમા પડોચાડનાર છે, અને શરીરમાથીજ હત્પત્ત થયેન શત્રુ છે તેનો ગન મન્માગમા ગ્દેના મામાન્ય પુરુષેએ પા છાડી દેના યોગ્ય છે, તો માગ પોતે તો નિગનગને છાડના યોગ્ય છે હપુન ! તારે વિનીત પલાવડે ગુણની પાનના મેજવરી વિનય નાગપુ કરવાથી અથક્ત મનુષ્યને પણ ગુણના પ્રકર્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે, અને શક્તિનત પુરુષમા તોજે વિનયગુણ હોય છે તો તે મુવર્ગને સુગધના મેજાપ મહશ તેમજ નિઃકલક થયેના પૂલિમાના મદ્રતુ ય છે મુગ, અમુગ અને નાગાદિકનો તમાગ થયાયોગ્ય ક્ષેત્રમા મુખમગક કાયમા ઉપચાર કરવો (જ્યા ત્યા ઉપચાર ન કરવો) ઉપચારને યોગ્ય કાયમા જે ઉપચાર કરવો તે ગૈરકારક નથી, પણ પિત્તવાળા માણસને આલપની જેમ અપચાર કરવો તે દાનને અર્થ છે જનમઆમીના પુત્ર ભરતચક્રીએ યોગ્ય ઉપચારથી દેન અને ઉત્તેજને વશ કર્યા હતા તે શક્તિનાન હતા તોપણ તેણે દેનતાદિકમા કરના યોગ્ય ઉપચાર બનાવ્યો છે, તેથી તમારે પણ “ગુણચાર પ્રમાણે નતવુ” મહાભાગ ભગીરથે પિતામહનું તે નાક્ય આદરપૂનક ગ્રીકાર્યું, કાગલ કે સ્વભાવથીજ વિનીત પુરુષને જે રીસા આપવી ને માગી ભીતમા ચિત્ત કરવા જેવું છે પછી પોતાના પ્રતાપની જેવું ઉર્જિત હડલ અર્પણ કરી, મસકમા ચુબન કરી સગર ભગીરથને નિવાય કર્યો ચક્રીના ચળકમજમા પ્રણામ કરી હડલ સહિત ભગીરથ નિજળી સહિત મેઘના જેમ ઉતાવળે ત્યાંથી આની નીકળ્યો

ચક્રીએ આપેલા મોટા સૈન્યથી અને ત દેગના લોકોથી પરનરેનો ભગીરથ પ્રતીજ દેનતા અને સામાનીક દેવતાવડે વીર્યયેના ઇંદ્રની જેમ સોભતો હતો અનુક્રમે તે અષ્ટાપદ પત્રત સમીપે આવ્યો ત્યાં તે પનતને સમુદ્રવડે ત્રિશ્ટાદિની જેમ મહાકિની (ગંગા) થી વીંટાયેનો દીઠો નિધિના અણુનાગ ભગીરથ નાગકુમાર જ્વનનપ્રમને ઉદ્દેશીને અષ્ટમતપ કથું અષ્ટમતપ પરિણામ પામતા, નાગકુમારોનો પતિ જ્વનન પ્રમ પ્રસન્ન થઈને ભગીરથની પાસે આવ્યો ગધ, વૃષ અને પુષ્પથી તેણે ઘણી રીત તેને પૂજાઉપચાર કર્યો ત્યારે નાગકુમારના સ્વામીએ ‘હુ શુ કાય કરી આપુ ?’ જેમ પૂછ્યું, એટલે મેઘના જેની ગણીર વાણીવાળો ભગીરથ વિનયપૂર્વક જ્વનનપ્રમ ઇંદ્ર પ્રત્યે બોલ્યો “આ ગંગાનદી અષ્ટાપદની આઈને પુત્રી હવે હવે બુખી થયેની નાગ ધીની જેમ ચારે બાજુ નિગગળ રાતે પ્રમર છે, ક્ષેત્રોને ખોળી નાખે છે, વૃક્ષોને ઉખેડી નાખે છે, મર્વ ખાણોને અને ટેકરાઓને મરખા કરે છે, કિનારોને તોડી નાખે છે, મહેસોને પાડા નાખે છે, હવેનીઓને પાયમાલ કરે છે અને વરેનો નિનાશ કરે છે, તે પિશાચળીની જેમ ઉન્મત્ત થઈને દેશનો નાશ કરનારી ગંગાને હડલ આકર્ષી લઈને તમારી આજ્ઞા હોય તો હુ પૂર્વસમુદ્રમા મેજવી હઉં” પ્રસન્ન થયેલા જ્વનનપ્રમે કથું-“તમે તમારૂં ઇચ્છિત કરી,

અને તે નિર્વિઘ્ન થાઓ જે આ ભગવતશ્રીમા મારી આજ્ઞામા રહેના નાગો છે તેઓના મારા આવાપૂત્રક પ્રવર્તેલા તમે ઉપદ્રવનો અથ ગાળો નહીં " એવી રીતે કહીને નાગો તાતગમ્ય સ્વત્યાનકે ગયા પછી ભગીરથે અદ્વિતીયકરણે અને પારણુ મ્યુ ત્યારપ વૈરિણીની જેમ પૃથ્વીને બેભારી અને વૈરિણીની જેમ સ્વચ્છદે વિચરનાગી ગગા ખેંચવાને ભગીરથે હડરલ ચઢાડી કયુ પ્રયત્ન જુજપરાક્રમનાળા ભગીરથે ગજના ક ને નદીને સાધુસીવડે માળાના જેમ હડગલવડ આકારી પછી કુરુદેયના નમ્યમાગ્ય દન્તીનાપુરનાં દસિલથી, દ્વિયદેયની પાદમથી, પ્રયાગના ઉગમા, કશીની દક્ષિણમા, વિધ્યાનગની દસિલમા અને અગત્યા મગધદેયની ઉત્તર તરફ ચઢને વડે ગાયો જેમ તણુને ખેંચે તેમ માર્ગમા આવતી નદીઓને ખેંચતી તે ગગાને તેણે પૂનસમુદ્રમા ઉતારા. સાચા માડીને ત ગગાસાગર એવે નામે તીથ થયુ, અને ભગીરથે ખેંચી તેથી તે ગગાનુ ભાગીગવી એવુ નામ પડ્યુ જ્યા જ્યા ભાગમા સર્પોના જીવને ગગાના અદ્વિતીયથી ભાગી જતા હતા ત્યા ત્યા ભગીરથ નાગદેવને બળિદાન આપત હતાં જ્ય થયેલા સગરપુત્રોના અસ્તિત્વે ગગાના પ્રવાહે પૂનમાગરમા પહોચ્યાજ્યા તે એક ભગીરથે ચિતવ્યુ કે આ બહુ સાડ થયુ કે મા પિતા અને કાકાઓના મગીરથ અસ્તિ ગગાએ સમુદ્રમા લેપન કર્યા એ તેમ થયુ ન હોત તા ત અસ્તિ ગીવપર્મ વિચરનાં નચુ અને ચરણ સાથે જરાકને પવને કપાવેના પુષ્પની જેમ અપવિત્ર ત્યાનના બદને પડત એમ વિચારતા ભગીરથને જળની આપત્તિરહિત થયેના લોકોએ 'તમે લાકર જક છે' એમ કહી કહીને ચિરકાળ પય ત વખાણ્યો. તે નખતે પિતઓના અગ્નિ તેણે જગના નાખ્યા, તેથી અધાપિ પર્વત લોકો જૂતકના અસ્તિત્વે જળમા લેપન કરે છે કારણ કે મોટા લોકો જે પ્રવર્તન કરે છે તે માર્ગ થાય છે

ત ત્યાનથારથાક્રદ થયેલો ભગીરથ પાછો નચેા પાતાના રથના પ્રચાગથી કાસીના તાળની જેમ પૃથ્વીને ચન્દ કરાવતો ને આદ્યે આનતો હતો, તેમામા ક પત્રસની જેમ સ્થિત થઈને ગદેલા એક કેવળી ભગવતને તેણે નેચા તેમને દેખીને આનદિત થયેલા ને ઉદ્યાદિથી જેમ સૂર્ય ઉતરે અને અદ્વિતીયથી જેમ ગરુડ ઉતર તેમ ઉત્તમ રથમાથી નીચે ઉતર્યો દમ્પતવિતમ્બ ભક્તિનરકે તે કેવળી નુનિને નમસ્કાર કરી અતિ હ્રદય અને નક્ષિમા સ્વીણુ એવા તેણે તેમને તણુ પ્રદક્ષિણ કરી પછી પ્રણામ કરી ચોગ્ય ત્યાનકે ને રી ભગીરથે પૂછ્યુ - 'હે ભગવત ! મારા પિતાએ બકો નાથે કયા કમથી જુલ્યુ પદ્મ્યા ?' ત્રિકાળવેદી અને કુલ્લુરસના સાગર એવા ને ભગવત નનુર વાનીથી આ નમામે કહેતા લાગ્યા - "હે તબપુત્ર ! અણે કુનેરની લક્ષ્મીને અશિત થયા હોય અર્થાત્ પન. જટલી કદિવાળા હોય એવા લણી લક્ષ્મીવાળા આવકથી પૂર્ણ એવો એક સધ પૂર્વ તીથયાવાને નાટ નીકળ્યો હતો. સાચાણે તે સધ નજીક જાણ્યા કાકા અમમા આવી પુ થો લા રાનિએ

કોઈ કુબારના ઘર પામે ઉતર્યો તે નમુદ્ધિનન ગયને જોઈ મરે ગામના મોકે દર્શ પામ્યા, અને તેને બુટકાને ઉટ્ટડ મનુષ્ય અને બાળો પાછળ કરી સર્વ તૈયાર થયા, પણ પાપના ભયનાળા તે કુબારે ખુશામત જરેના અને અમૃત જ્યાં મોડાકારી નયનો કહીને તે ગામના મોકેને નાર્યા ત કુબારના આમદથી તે ગામના સર્વ મોકેએ પ્રાપ્ત થયેતુ પાત્ર મૂડી કે તેમ તે સપને મૂડી દીધા એક દિને સ્નાના રહેવાસી સર્વ લોકો ચોર હોનાથી તેના રાજ્યએ બાળવૃદ્ધ સહિત તે આજુ ગામ પરગણ્યતા ગામની જેમ બાળી નાખ્યુ તે દિનસે કોઈએ વિચાર કરના માટે મેવાવેલો હોવાથી ત કુબાર બીજે ગામ ગયો હતો તેથી તે એકેના ન તાદમાંથી અનગિષ્ટ રહ્યો (અચ્યો) કેમકે સત્ પુરોનાનુ મર્વન કુશળ થાય કે પછી કાળગોએ કાળનર્મન પામીને ત કુબાર વિતાડેશમા બીજે અને કુનેરબહારી હાય તૈયા વાણીક થયો, અને સન આમજન હતા તે શ્વસુ પામીને નિસાદેશમા નસતા મનુષ્યો થયા કારણ કે તુલ્યકર્મની તુલ્ય ભૂમિન પ્રાપ્ત થાય છે તે કુબારનો જીવ પાછા શ્વસુ પામીને તેજ દેશનો રાજ થયો ત્યાથી પાછા શ્વસુ પામીને પરમ ઋદ્ધિનન કેવતા થયો, ત્યાથી આવીને તને બગીરથ થયા છે, અને તે આમવાગીએ મનાગમા ભમતા ભમતા તમારા પિતા જન્મકુબાર નિગેરે થયા હતા તેમણે પૂરે નાન મનનડ સર્વ સપને ઉપદ્રવ કયા હતા તે કમથી તેઓ એક સાથે જન્મભૂત વધ ગયા તેમા જનનપ્રભ નાગેદ્ર તો રૂક્ત નિમિત્ત માત્રજ છે કે મહાચય 'તે વખતે તે ગામના મોકેને નારના રૂપ તુમ કમથી તમે ગામ બળતા પણ દગ થયા નહી, અને હમણા પણ દગ થયા નહીં" એ પ્રમાણે કેવળજ્ઞાનીની પામેથી નાભળીને વિવેકનો સાગર એવો તે બગીરથ સસારના અતિશય નિર્દેહ પામ્યો, પરતુ યુમદા ઉપર ફાડનાની જેમ મારા પિતામહને દુખ ઉપર દુખ ન વાળ્યો એમ ધારીને તે વખતે તેણે દીક્ષા લાધા નહી, અને કેવળીના ચરણને વાદી રવ ઉપર આરૂઢ થઈ પાઠો અયોધ્યામા આવ્યો

આજ્ઞા પ્રમાણે બમન કરીને આવેના અને પ્રણામ કરતા પોતનુ સગરરાજએ વાર વાર મસ્તક સુધ્યુ, અને હાથવડે તેના પૃથ્વભાગને સ્પર્શ કર્યો સગરરાજએ બગીરથને સ્નેહના ગૌરવથી કથ્યુ--"હે વત્સ ! તુ બાળ છતા પણ વય અને બુદ્ધિવડે સ્પર્શ પુરૂષોનો અપેક્ષી છે, માટે હવે હું બાળ છું એમ ન કહેતા આ મારા રાજ્યમારને અહા કર, જ્યાં અમે ભારરહિત થઈને સસારસાગરને તરીએ આ સસાર એ કે સ્વયંભૂરમણસમુદ્રની જેમ કુસ્તર છે, તોપણ મારા પૂર્વજે તરી ગયા છે તેથી મારી પણ શ્રદ્ધા થઈ છે હે વત્સ ! નેમના પુત્રો પણ રાજ્યમાર અહણ કરતા હતા, તેથી તેમનો બતાવેનો એ માર્ગ છે તે તુ પાળ, અને આ પૃથ્વી ધારણ કર" બગીરથ પિતામહને નમસ્કાર કરી આ પ્રમાણે બોલ્યો--"પિતાજી ! તમે સસારને તારનારી પ્રવળ્યા નહણ કરવાને ઈચ્છોછો તે યુક્ત છે, પરતુ હે સ્વામિન ! હું પણ વત અહણ કરવાને

“હે તીરેયા ! જો કે આપને ડાઁ પોતાનો કે પા દે નથી, તો પા અજ્ઞાનાપણથી હું તમને પોતાના બાઈ તરીકે અનુયોગ કરું છું (ગાહું છું) હે નાથ ! ફક્ત ૧ સારનાગરવી તમે મધા નિથને તાગે ડા, તો તેમા કુમ્મી જતા એના મારી કેમ ઉપેક્ષા કરો ? હે જગત્પતિ ! અનેક કનેસોથી મકુળ એના નનામરૂપી ખાણના પદ્મથી તમે મારી રક્ષા કરો, રક્ષા કરો, રીક્ષા આપો અને પ્રસન્ન થાઓ હ રનામી ! નમારના લુપ્તમા મૂલ થયેના એના મે પોતાનું આટલું આયુષ્ય અપિનેગી બાળકની જેમ નિર્દશ કુમારુ છે” એ પ્રમાણે જ્ઞાની અજ્ઞાનિ એટીને હેના મગરાજને ભગવત રીક્ષા મદલ કરવાની અનુજ્ઞા આપી

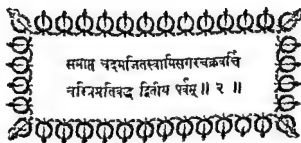
પત્રી બગીચે ઉઠી નમસ્કાર કરી પ્રાર્થનાને પૂરવામા કંપવૃક્ષ નમાન ભગવતની આ પ્રમાણે પ્રાર્થના કરી-“આપ પૂજ્યપાદ મારા પિતાજીને રીક્ષા આપશે, પણ જ્યાંસુડી હું નિઃકમણેભન કરું ત્યાં સુડી તમારે ગદ બેડી જોડે મુનુક્ષુએને ઉત્તના દિકની કાં પણ જગ નથી, તોપણ મારા આશ્રયથી મારા પિતાજી પાં એમ કમુન કરો” મગરાજ રીક્ષા વેનાને અલુક્ષુક હતા, તોપણ પુત્રના આશ્રયથી જગદુરને નામ કરી પાં પોતાની નગરીમા ગયા પત્રી ઈંદ્ર જેમ તીર કરને રીક્ષાનિષેક કર તેમ બગીચે સગરરાજને સિદ્ધાસન ઉપર મેઆરીને રીક્ષા નિષેક કર્યો મધકાશની વજ્રનડે અગ હુડી ગોશીનચદનનું નિરેખન કયું, અને ત્યારપછી સગરરાજએ મામ નિક રે દિવ્ય વજ્ર વારા કર્યા, તેમજ ગુપ્તનડે અનકૂત હોવા છતાં પાં દેવતાએ આપેલાં દિવ્ય અક્ષકારાવી ઘરીરને અનકૂત કયું પછી મુચ્છ પ્રમાણે યાયેછને પત આપી ઉજ્જવળ જન અને આનર મહિત સિખિકામા તેઓ આરૂઢ થયા નગરજનોએ દરેક ટુકાને, દરેક ઘરે અને રૂંડે રોડીએ માચણ પતાકા અને તોરણાદિક કર્યા માગે આનગા ઠેક પે ઠેકાણે દેશના અને નગરના જનોએ પૂાં પાનાંદિકનડે તેમના અનેક મગગ કર્યા, નાર નાર તે એનાના હતા, નાર નાર સ્તુતિ કરાતા હતા, નાર વાર પૂજાના હતા, અને નાર નાર અનુસંગતા હતા એવી રીતે આકાશના મધ્યમા ચદ્ર આને તેમ નિનીનાન ના મધ્ય નાગનડે માપસોના અતિવશ ભરાવાથી અટકતા, અને નામે નામે આનનારા બગીચે, સામતા, અમત્યો સવ પરિવાર અને અનેક નિસાંધર જેવની પાછળ અક્ષતા હતા એના મગસહી અનુક્રમે પ્રમુની પાસે આઠ્યા ત્યા બાવતને નમિત્તા ન પ્રાપ્ત કરી બગીચે આપોના યતિનેને તેણે અગીકાર કર્યો પછી ના સનની નમસ નામીની નાયનાથી ઉરે પ્રકરે નામાયિક ઉચ્ચતા સપ તેમણે નર નદાનારૂપ રીક્ષા મદન કરી જે સામન અને મનીએ જન્દુકુમાર નિમે રેની સાથે ગયા હતા તેઓએ પાં જવથી ઉદ્દેગ પામીને સગરરાજની સાથે રીક્ષા મદલ કરી ત્યારપછી ચક્રીમુનિના મનરૂપી કુમુમા ચદ્રિકા નમાન અનુચિદિનય વમદેશન મનનારણિ એના પ્રમુએ આપી નયમ પોડી પૂન થઈ, એટલે દેશના નમાપત કરીને

મા રક્ષા સતા બાહર મનયોગ અને વચનયોગનું પણ રૂપન ક્યું પડી સુખ મનયોગને વચનયોગમાં સ્થિત થાને સુદનકિય નામે શુદ્ધધ્યાનનો ત્રીજો પાયો પ્રાપ્ત કર્યો પડી શુદ્ધધ્યાનને ચોથો પાયો ચૈતેરીકગપ્ત કરીને માત્ર સાચ લધુ અક્ષર ઉચ્ચારણ ચેટલે કાળ રક્ષા ત્યાં અવશિષ્ટ કર્મ સીધું થયા, અને અનત ચતુષ્થય મિત્ર થયા, એટલે એ પરમાત્મા પ્રજ્ઞ જન્મગતિએ લોકાચરને પ્રાપ્ત થયા પ્રજ્ઞને કોમાર અસ્થ્યામાં અદાર લક્ષ પૂર્ન ગયા, ગજ્યથિતેમાં એક પૂર્વાંગે સહિત ગેખન લક્ષ પૂર્ન ગયા, હ્રમસ્યપણામાં બારવધ ગયા, અને કેવળજ્ઞાનમાં પૂર્વાંગે તથા બારનપે વજિત લક્ષ પૂર્ન ગયા એકદર મોતિરનામ પૂર્વનું આયુધ્ય ભોગનીને જપમપ્રજ્ઞતા નિર્નાપુથી પચાસનામ કોડ સમ ચપમે નિર્નાપુપદને પામ્યા તેમની સાથે બીજા એકહજર મુનિઓએ પાદપોષમ અણુસણ ક્યું હતું તેઓ પણ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી ત્રણે યોગનો રોન કરી મોક્ષપદને પામ્યા સગરમુનિએ પણ કેવળી સમુદ્રસાત કરીને સણવારમાં અનુપદીની જેમ સ્વાર્મીએ પ્રાપ્ત કરેલું ૫૦ ઉપવબ્ધ ક્યું, અર્થાત્ મોક્ષપદને પામ્યા

તે વખતે પ્રજ્ઞના મોક્ષકયાણુકવડે, સુખને નહો જોનારા નારકીઓને પલસાપવાર સુખ થયું પછી શોક સહિત ઇદ્રે દિવ્યજળથી રનામીના અગને નવરાત્ર્યુ, અને ગોશીર્ષ ચંદનના રસનું નિરોપન ક્યું, તેમજ હનતા ચિત્રનાળા વસ્ત્ર પહેરાવ્યા, અને ત્રિચિત્ર એવા દિવ્ય આમ્રાણેથી પ્રજ્ઞનું ચરીર ચણગાયું બીજા મુનિઓના શરીરને દેનતાઓએ આન, અગરાગ, નેપથ્ય અને આચ્છાદન નિગેરે ક્યું પછી ઇદ્ર સ્વામીના દેહને ચિખિ કામા પનરાવી ગોવીર્ચંદનના કાષ્ઠમય ચિતા ઉપર લઈ ગયા, અને બીજા મુનિઓના ચરીરને બીજી ચિખિકામાં પધરાવીને દેનતાઓ ગોશીર્ષચંદનના કાષ્ઠની રચેત્રી બીજી ચિતા ઉપર ના ગયા અશ્વિકુમાર દેવતાઓએ ચિતામાં અશ્વિ ઉત્પન્ન કર્યો, વાયુકુમાર દેવોએ વાયુનડ નિરોધ જન્મવિત કર્યો, અને રાક્ષસ આદેશથી અનેક દેવતાઓએ સેકડોબાર કપૂર, કંતુરી અને વીના સેકડો કુબ ચિતામાં ફોપન કર્યા અસ્થિ વિના પ્રજ્ઞનો બીજી ના પાતુ બગી ગઈ, એટલે મેધકુમાર દેનતાઓએ જળનડે ચિતાને છુટાવી થાત કરો પ્રજ્ઞની ઉપરની જનપી અને હાબી દાદો ચક્ર અને ઈશાનઇદ્રે અહલ કરી, અને નીતોનો બને હાદા ચમર અને બલિ ઇદ્રે અહલ કરી બીજા ઇદ્રોએ નથના હાત નહલ કર્યા, અને દેનતાઓએ જાક્તિરી બાકીના અસ્થિ અહલ કર્યા બાજુ પણ મ્તુપરચના તગેરે લા કરનાનું હતું તે સર્વ નિધિ પ્રમાણે કરીને સર્વ દેવતાઓ સહિત ૧૫૦ નદીધર દ્વાપ આનાન મોટા ઉત્સવનડે સાક્ષત અર્ધતનો અટાહિકા ઉત્સવ કર્યો પછી સર્વ દેવેદ્રો પોતપોતાન સ્થાને ગયા ત્યાં પોતપોતાની મુનર્મો સમાની મધ્યમાં નાજનક નામના જાત્રેમાં નજનય ગોળાકાર હાબવામાં તે પ્રજ્ઞની દાદો મૂગી,

ને તેની શાશ્વત પ્રતિભાની જેમ ઉત્તમ ગંધ ધૂપ અને પુષ્પોવટે નિરતર પૂજ કરવા
 આ તેજ અનુભાવથી ઇન્દ્રોને હમેશા અવ્યાહત અને અદ્વિતીયવિજય મંગલ નર્ત છે
 “પદ્મપદ્મી મનોહર એવા પૂજા મનાવરની જેમ અદર રહેલા સગરચક્રીના
 પદ્મી મનોહર એવું આ અશ્વિતરનામીનું ચરિત્ર શ્રોતાએને આ લોક અને પારલોકના
 મનો નિભાર કરે. ”

इत्याचार्यब्रीहमचद्विचरिने त्रिपष्टिगलाकापुरुषचरित महाकाव्य द्वितीय
 पर्वणि अजितस्वामिसगरदाहानिवाणचर्यनो नाम षष्ठ सर्ग ॥ ६ ॥

પ્રવતની હાથ ગૂંચા દેશમાં ગુરુ મુદ્ધિ નગરને વિશે વિશદગણિ ભૂમિ શતબળ નામના
ગતની ચક્રક્રાંતા નામની ખાયાંની કુમિથી પુત્રપણે હાથ થયો—બાગડે તે મદા
બગરાન હાવાથી તેનું 'મદાબળ' એનું નામ પાડ્યું. અમરેશ્વરે જ્ઞા ક નો અને સાય
નપાનન ક'નો મદાબળ કુમાર વ્રમની પેઠે વૃદ્ધિ જામના વાગ્યો ચક્રની પેઠે અનુક્રમે
અવ કળા મેથી પૃથ થયેના ને મદાબળ વેકિના નેત્રને દત્તમગ્ધ થયો યોગ્ય મમય
અચો એટલે અમરને અખત. ૧ માતા-પિતાએ નામું મનિમતી વિનયનક્રમી દેવ
તેની વિનયવતી નામની કન્યા બાથે તેના નમ કયા કામનેના તીક્ષ્ણ દશિયા કા,
મમિનીએને કામના કા અને પિતા લીનાવનરૂપ ચૌનતને તે કુમાર પ્રાપ્ત થયો તેના
ચરણ અનુક્રમથી ક્રમની પેઠે હવત અને મગ્ધા તજિયાવાળા હતા, તેના મ પબાગ
મિદના મધ્ય ભાગને તીગમગ કુનામા અમેમગ હતો અને તેનું વક્ષસ્થળ પર્વતની
થિના મદ્ય હતું તેના હૃદય અવા બને મકથો વૃષમરૂક પની ગોબાને ધાગલ કાવા
યા થા, તેની બુદ્ધિએ ગેનાગની ધણની શોબાને ધાગલ કાવા વાગી, તેનું લનાટ અદ્ધ
હોના પૂર્ણિમાના ચક્રની લીનાને ચક્રલ કાવા લાગ્યું અને તેની નિય આકૃતિ મણિના
એની દત્તમેલીથી અને નખેથી તેમજ મુવણના જેવી ધનિવાળા શરીરથી મેરૂપવતની
નમમ વક્ષમીની તુલના કાવા લાગી

એક વિન મુદ્ધિનાન, ૫૩મી અને તત્ત્વ વિવાવરણિ શતબળ ગત એકાંતે
વિચાર કાવા લા 'ના- અહો' આ શરીર ત્વાભાવિકા અમુચિમય છે તો તેને હપકરોથી
નવ નવ કડી કેટલા જગ સુની ગાપવતુ અનેક પ્રમને મતગ કયા 'ના પણ જો એક
વખત ન મગ ન થાય નો ખજ કુરની પેઠે આ દેહ ત કાળ વિકાગ પામે છે અહો '
બદા પડેના વિદા, મત તથા કમ વિશે પલ્લોથી પ્રાલીઓ દુલાય છે, ૫૫ શરીરની
અગ તમ નવ ૫ થો રહેતા છે તેનાવી કેમ દુલાતા નથી અને થયેના વૃક્ષના
કેટલા જેમ નર્મ ની કી વિશે કુ પ્રાલીઓ દુલાય થાય છે, તેમ આ શરીરમાં પીડા
આપના ૧ અનેક 'ગો દ પત થાય છે ચક્રક્રાંતુના મેરની માફક આ કાયા નવાવતીજ
નયનત છે ચૌનનક્રમી વિબુતની પેઠે જોતજોતામાં નાથી જનારી છે આયુષ્ય પતાકની
પેઠે અપગ છે, ન પતિએ તગની જેવી તલ છે બોગ બુજગની દુષ્ટ જેના વિભ છે
અને નગમ નયનની જેવા મિથ્યા છે શરીરની અદ્ય રહેતો અત્મા કામ-ક્રોધાદિકના
તાપોથી તાપ્યનાત થ, પુટાકની પેઠે ગતિ-દિવમ રધાયા કરે છે અહો ' આ અતિ
દુષ્ટ પ્રાપ્ત કનાત્તગ વિચેમા મુખ માનના પ્રાલીઓ અમુચિ-ચાનમરિના અમુચિ
શીકની પેઠે ૧ પત વિભ જામના નથી ' દુગત વિચના નાદમાં પગધીન ચિનવાળો
અનુગ, અવ જેમ કુને જેને તર્કો તેમ પોતાના પગની અગગ રહેતા મૃત્યુને અપના
નથી વિનની માફક અપત માવમાજ મનુ એના વિષયોથી આ મા મુર્ગ પામી અપ

છે અને તેથી પોતાના હિતને માટે કાઠપલ્લુ વિચાર કરી શકતો નથી અને પ્રજા તુલ્યના છતાં પણ આત્મા પાપ રૂપ એવા અર્થ-પ્રમને વિષે પ્રવત છે, પણ પર્થ એકામા પ્રવતો નથી પ્રાણીઓને આ આપર સ સાગડી સમુદ્રમા અમૃત્ય રત્નમ મનુષ્યાલુ પછુ ફલ લ છે; કદાપિ માનુષ્ય પ્રાપ્ત થયુ તથાપિ તેમા ભગવાન આ અને સુઆધુ સુર પુણ્યયોગથીજ પ્રાપ્ત થાય છે એ આપ્ત્યે મનુષ્યભવનુ ફલ આ કરીએ તો વત્તીવાજા સદેગમા ચોગેથી હુ યાયા જેવુ થાય આટે કવચસરી મહા આરને રાજ્યમાર આરોપ્ત કરીને કુ નેચિછા કડ ' એમ વિચારી સત્યગ્રામ તરતજ પુત્રને એલાઓ અને તે વિનીતકુઆરને રાજ્ય મહલ કગ્ગને એધ કરે. તે આજથી તેજે ગમ્યમાર વદન કગ્ગને કમુવ ક્યું મહાત્માઓ સુરજનોની આ ભ મ કરવામા લીડે હોય છે પરી સત્યગ્રામીએ મહાપાત્રકુઆરને સિદ્ધસન મેસાડી-અભિષેક કરી પોતાને દાયે તિલક મગજ ક્યું મચકુ ના પુપ્પ જેવી કાં મહન્ન નિહાથી તે નમે રાજ ચદ્રનડે જેમ ઉંચાચજ સેભે તેમ સેભવા ૬ સહી પાંચ જેમ પોતાના ગિત્ત મળ ધી છવવટે, સરકતુના મેધથી જેમ મિ સેભે તેમ સેભજ લાગ્યો. નિમજ ખમલાના એડથી જેમ મેધ સેભે તેમ આમાર સુદર આમરેથી ન વિરાજવા લાગ્યો ચદ્રના ઉંચ મમયે જેમ સમુદ્ર ધ્વનિ કરે તે અભિષેક સમયે દિશાએને મળવી મુકતો મગજ નાજીનોનો ધ્વનિ મળીર સખ લાગ્યો રૂપારે અલ્પે બીએ સત્યગ્રામી કોય તમ નામતો અને મનીએ તેમ અલી તેને અન્ય કવજ લાગ્યા

અલી રીત પુત્રને રાજ્યપદે મેસાડી સત્યગ્રામી ગામએ આચાર્યના અરણ્ય ભવ સમજાવ્યો (અરિય) મહાપુ ક્યું તેજે અમાગ વિષયોને ડોડી ના સાર ક રતો (કાન, કાંન, અરિય) ચારલ કાંઈ, તથાપિ તનાં નમચિત્તના અખટ રહી. એકિય પુત્રે કમરને, નહી જેમ પ્રાન્ન પુત્રને કનુવન કરે તેમ મૂગથી ઉન્મૂલન પાંચજ પન્ને અન્નપાનપા લીન કરી, વાણીને નિયમમા ગાળી અને પ્રથમ પિત પાનને પાને પાકાનપાએ ફુલક પરિપેદને મદન કગ્ગ તાગ્યા એમ વાનલાઈ એકી પાનપાની પુદિ પમેલી છે એવ ને સત્યગ્રામીએ અલ્પે મુકિતમ આર્યપાં પાને રીતે લાગ્યા. ધ્વન અને તપવટે પોતાના આયુષ્યને કીંકે જે પાનપા ઉન્મૂલન રત્નને પ્રાપ્ત થયા

એકાદ સત્યગ્રામી નિષાધરેન પરિવ્રજવટે કદ્રની કવજ લાગ્યો. ૬ સ જેમ કમચિત્તિન વીંછા સુદર આસમ પકિ કુલ સંચીત પ્રતિજ્ઞેથી